GRÆCÆ GRAMMATICES RUDIMENTA.

Usum Scholæ *Westmonasteriensis*.

LONDINI,

Ex Officina *Rogeri Danielis*, ad ædem hederaceam in Aula Lovelliana prope Cœmiterium *Divi Pauli*.

MDCLI.

MUNIFICENTIA REGIA. 1715.
GEORGIUS D.G. MAG. BR. FR. ET HIB. REX F.D.

¶ LITERÆ γράμματα
Græcorum ſunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.		Poteſtas.
Α α	ἄλφα	*alpha*	a
Β β ϐ	βῆτα	*beta*	b
Γ γ ℾ	γάμμα	*gamma*	g
Δ δ	δέλτα	*delta*	d
Ε ε	ἒ ψιλὸν	*e pſilon*	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	*zeta*	z
Η η	ἦτα	*eta*	e longum
Θ θ ϑ	θῆτα	*theta*	th
Ι ι	ἰῶτα	*iota*	i
Κ κ	κάππα	*kappa*	k c
Λ λ	λάμβδα	*lambda*	l
Μ μ	μῦ	*mu*	m
Ν ν	νῦ	*nu*	n
Ξ ξ	ξῖ	*xi*	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	*o micron*	o parvum
Π π ϖ	πῖ	*pi*	p
Ρ ρ ϱ	ῥῶ	*rho*	r
Σ ς σ ς	σῖγμα	*ſigma*	ſ
Τ τ	ταῦ	*tau*	t
Υ υ	ὖ ψιλὸν	*u pſilon*	u
Φ φ	φῖ	*phi*	ph
Χ χ	χῖ	*chi*	ch
Ψ ψ	ψῖ	*pſi*	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	*o mega*	o magnum

Ex Literis ſeptem ſunt Vocales φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt Conſonantes σύμφωνα.

Vocales

Longæ μακρὰ, η, ω. Breves βραχέα, ε, ο. Ancipites ἀμφίβολα, α, ι, υ.
Præpositivæ προτακτικὰ α, ε η, ο, ω. Subjunctivæ ὑποτακτικὰ, ι, *υ.
Ex Præpositiva & Subjunctiva fit Diphthongus.

* υ Præpositiva est ante ι.

Diphthongi δίφθογγοι 12.

Sex Propriæ εὔφωνοι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
Sex Impropriæ καταχρηστικαὶ, { tres surdæ ἄφωνοι, ᾳ, ῃ, ῳ. / tres absonæ κακόφωνοι, ηυ, υι, ωυ.

Consonantes

Sunt duplices, Mutæ ἄφωνα, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.

Semivocales ἡμίφωνα, { Duplices διπλᾶ, ζ, ξ, ψ. † / Liquidæ ὑγρὰ, seu immutabiles ἀμετάβολα, λ, μ, *ν, ρ. / σ litera solitaria, suæ potestatis, μοναδικὸν, ἄσημον.

† Pro δσ, κσ, πσ.

* Pro ν scribitur { γ ante γ, κ, ξ, χ, & ante eadem ubique sonat ut ν. / μ ante β, μ, π, φ, ψ. / λ & plerumque ρ, σ, ante similem.

Literis accidunt Spiritus.

Spiritus πνεύματα

Duo sunt: { Lenis sive tenuis ψιλὸν (᾿). / Asper sive densus δασὺ (῾).

Omnis vocalis vel diphthongus initialis spiritu tenui vel aspero notatur, ut ὄρος *mons*, ὅρος *terminus*. υ, semper aspero, ut ὗς *sus*: sic etiam ρ semivocalis, ut ῥὶν *nasus*. Quòd si ρ in medio geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut μύῤῥα *myrrha*.

Consonæ mutæ tametsi nullo spiritu notentur, pro ratione tamen illius inclusi dividuntur in { Tenues ψιλὰ, π, κ, τ. / Medias μέσα, β, γ, δ. / Aspiratas δασέα, φ, χ, θ.

Oppositæ inter se, ἀντίστοιχα, { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, θ.

Tenues elisâ vocali aut diphthongo suâ migrant in aspiratas, si sequens vocalis aut diphthongus aspiretur: πτ, κτ, in suas aspiratas φθ, χθ.

Ex literis syllabæ fiunt, ex syllabis dictiones, ex dictionibus oratio.

Syllabis accidunt Tempora, Accentus, Apostrophus.

Tempora χρόνοι

Duo ſunt: Longum (-), Breve (υ). Utrumq; vel Naturâ φύσει, ut χειμὼν *hyems*, θέρος *æſtas*. Poſitione θέσει, ut μάστιξ *flagellum*, παῖς *puer*. Uſu χρήσει, ut Τιτάν, Πάρις.

Accentus προσῳδίαι

Sunt tres: Acutus ὀξεῖα (´). Gravis βαρεῖα (`). Circumflexus περισπωμένη (~).

Acutus habet locum in ultima, penultima, antepenultima: unde vocabulum dicitur acutitonum ὀξύτονον, ut Θεός *Deus*: penacutum παροξύτονον, ut κόσμος *mundus*: antepenacutum προπαροξύτονον, ut ἄγγελος *angelus*.

Circumflexus, in ultima & penultima; unde vocabulum dicitur circumflexum περισπώμενον, ut συκῆ *ficus arbor*: antecircumflexum προπερισπώμενον, σῦκον *ficus*.

Gravis tantùm in ultima ſignatur; unde vocabulum dicitur (ut priùs) ὀξύτονον, ut Χριστὸς *Chriſtus*: ſed in omni ſyllaba intelligitur in qua accentus non pingitur. In ultima verò ſi nullus ſit accentus, vocabulum dicitur gravitonum βαρύτονον, ut κόσμος, ἄγγελος, σῦκον.

Apoſtrophus ἀπόστροφος (')

Notat α, ε, ι, ο, αι, ultimas breves abjectas eſſe propter vocalem vel diphthongum proximè ſequentem, ut οὔτ' ὄναρ, *neq; ſomnium*: ſi ſequens illa aſpiretur, mutatur tenuis præcedens in aſpiratam, ut οὐθ' ὕπαρ *neque viſio*, νύχθ' ὅλην *totam noctem*, τί φθ' οὕτω; *quid ità?*

DICTIONES λέξεις

Octo ſunt: Articulus ἄρθρον, Nomen ὄνομα, Pronomen ἀντωνυμία, Verbum ῥῆμα, Participium μετοχή, *Adverbium ἐπίρρημα, Conjunctio σύνδεσμος, Præpoſitio πρόθεσις. Ex his priores quinq; ſunt declinabiles κλιτοί, tres poſteriores ſunt indeclinabiles ἄκλιτοι. Declinabilium aliæ regulares ἀνάλογοι, aliæ irregulares ἀνώμαλοι.

* *Sub Adverbio comprehenditur Interjectio.*

Dictionum affectiones πάθη ſunt, 1°. Communes; Species εἶδος, Figura σχῆμα: Species, Primitiva πρωτότυπον, Derivativa παράγωγον: Figura, Simplex ἁπλοῦν, ſive Incompoſita ἀσύνθετον, Compoſita σύνθετον, Decompoſita παρασύνθετον: 2°. Propriæ, Dictioni declinabili omni, ut Perſona πρόσωπον 1ª, 2ª, 3ª, & Numerus; Vel omni præterquam Verbo, ut Genus, Caſus, & Declinatio; vel Verbo & Participio, ut Tempus; vel ſoli Verbo, ut Modus & Conjugatio.

 Nu-

Numeri ἀριθμοὶ tres: Singularis ἑνικὸς, Dualis δυϊκὸς, Pluralis πληθυντικός.

Casus πτώσεις quinq; : Nominativus ὀρθὴ, Genitivus γενικὴ, Dativus δοτικὴ, Accusativ⁹ αἰτιατικὴ, Vocativus κλητική.

Genera γένη quatuor : Masculinum ἀρσενικὸν, Fœmininum θηλυκὸν, Neutrum οὐδέτερον, Commune κοινόν.

Articulus

est duplex, { Præpositivus, ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc.* / Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod.*

Articulus præpositivus.

	Singular. N.	G.	D.	A.	Dual. N.A.	G.D.	Plural. N.	G.	D.	A.
Masc.	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	τὼ	τοῖν	οἱ	τῶν	τοῖς	τοὺς
Fœm.	ἡ	τῆς	τῇ	τὴν	τὰ	ταῖν	αἱ	τῶν	ταῖς	τὰς
Neut.	τὸ	τοῦ	τῷ	τό.	τὼ	τοῖν.	τὰ	τῶν	τοῖς	τά.

Articulus subjunctivus.

	Singular. N.	G.	D.	A	Dual. N.A.	G.D.	Plural. N.	G.	D.	A.
Masc.	ὅς	οὗ	ᾧ	ὅν	ὥ	οἷν	οἵ	ὧν	οἷς	οὕς
Fœm.	ἥ	ἧς	ᾗ	ἥν	ἅ	αἷν	αἵ	ὧν	αἷς	ἅς
Neut.	ὅ	οὗ	ᾧ	ὅ.	ὥ	οἷν.	ἅ	ὧν	οἷς	ἅ.

Sic ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Nomen.

Substantivum.

Declinationes κλίσεις sunt decem, quinque nominum Simplicium, quinque nominum Contractorum.

Declinationes Simplicium

Quatuor priores sunt parisyllabicæ ἰσοσύλλαβοι, non crescentes genitivo ; à se invicem distinctæ terminatione recti : Quinta verò est imparisyllabica περιττοσύλλαβος, genitivo crescens.

In omnibus declinationibus

Nom. Acc. Voc. Dualis idem est, similiter Gen. & Dat.

Nom. Voc. Pluralis idem est : Gen. perpetuò desinit in ων

Per singulos numeros idem est Nom. Acc. Voc. Neutrorum, quæ pluraliter semper exeunt in α, nisi in quarta simplicium.

Decli-

Duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini, ut ὁ ταμίας *quæstor*, ὁ τελώνης *publicanus*.

Sing. N. ὁ ταμίας, G. τοῦ ταμίου, D. τῷ ταμίᾳ, A. τὸν ταμίαν, V. ὦ ταμία.

Dual. N. & A. τὼ ταμία, G. & D. τοῖν ταμίαιν, V. ὦ ταμία.

Plural. N. οἱ ταμίαι, G. τῶν ταμιῶν, D. τοῖς ταμίαις, A. τοὺς ταμίας, V. ὦ ταμίαι.

Sing. N. ὁ τελώνης, G. τοῦ τελώνου, D. τῷ τελώνῃ, A. τὸν τελώνην, V. ὦ τελώνη.

Dual. N. & A. τὼ τελώνα, G. & D. τοῖν τελώναιν, V. ὦ τελώνα.

Plural. N. οἱ τελῶναι, G. τῶν τελωνῶν, D. τοῖς τελώναις, A. τοὺς τελώνας, V. ὦ τελῶναι.

Dativus singularis in quatuor prioribus declinationibus simplicium, & quinta contractorum habet ι semper subscriptum finalibus α, η, ω.

Subscribitur plerumq; ι vel propter { *Distinctionem, ut τῷ ταμίᾳ in dativo singulari, τὼ ταμία in nominativo duali.* / *Deperditionem, ut κέραϊ κέρᾳ. Syllabæ enim ex qua deperditur ι subscribitur.* }

Nomina in πης, ut Σατράπης *Satrapa*, in της ut ἐπιστάτης *magister*; Gentilia, ut Σκύθης *Scytha*, & composita à πωλῶ *vendo*, μετρῶ *metior*, τρίβω *tero*, formant vocativum in α, ut ὦ Σατράπα, ὦ ἐπιστάτα, &c.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα *musa*, ἡ τιμὴ *honor*.

Sing. N. ἡ μοῦσα, G. τῆς μούσης, D. τῇ μούσῃ, A. τὴν μοῦσαν, V. ὦ μοῦσα.

Dual. N. & A. τὰ μούσα, G. & D. ταῖν μούσαιν, V. ὦ μούσα.

Plural. N. αἱ μοῦσαι, G. τῶν μουσῶν, D. ταῖς μούσαις, A. τὰς μούσας, V. ὦ μοῦσαι.

Sing. N. ἡ τιμὴ, G. τῆς τιμῆς, D. τῇ τιμῇ, A. τὴν τιμὴν, V. ὦ τιμή.

Dual. N. & A. τὰ τιμὰ, G. & D. ταῖν τιμαῖν, V. ὦ τιμά.

Plural. N. αἱ τιμαὶ, G. τῶν τιμῶν, D. ταῖς τιμαῖς, A. τὰς τιμὰς, V. ὦ τιμαί.

Finita in ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & dativum in ᾳ, ut ἡμέρα -ας *dies*, φιλία -ας *amicitia*. Litera vel syllaba pura καθαρὰ dicitur, quam vocalis vel diphthongus præcedit.

Duas habet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ λόγος *sermo*; ἡ βίβλος *liber*, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος *homo*; & ον neutrius, ut τὸ ξύλον *lignum*.

Sing. N. ὁ λόγος, G. τοῦ λόγου, D. τῷ λόγῳ, A. τὸν λόγον, V. ὦ λόγε.

Dual. N. & A. τὼ λόγω, G. & D. τοῖν λόγοιν, V. ὦ λόγω.

Plur. N. οἱ λόγοι, G. τῶν λόγων, D. τοῖς λόγοις, A. τοὺς λόγους, V. ὦ λόγοι.

Sing. N. τὸ ξύλον, G. τοῦ ξύλου, D. τῷ ξύλῳ, A. τὸ ξύλον, V. ὦ ξύλον.

Dual. N. & A. τὼ ξύλω, G & D. τοῖν ξύλοιν, V. ὦ ξύλω.

Plur. N. τὰ ξύλα, G. τῶν ξύλων, D. τοῖς ξύλοις, A. τὰ ξύλα, V. ὦ ξύλα.

Quarta declinatio * Atticorum propria

Quinque sunt Græcæ linguæ Dialecti præcipuæ, quæ à communi forma in nonnullis variant: Attica Ἀτθὶς, Ionica Ἰωνὶς, Dorica Δωρὶς, Æolica Αἰολὶς, Bœotica Βοιωτὶς (cæteris rarior) Præter quas suam habent Poetæ.

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ λεὼς *populus*; ἡ γάλως *glos*, ὁ καὶ ἡ ἅλως *area*; & ων neutrius, ut τὸ ἀνώγεων *cœnaculum*.

Sing. N. ὁ λεὼς, G. τοῦ λεὼ, D. τῷ λεῷ, A. τὸν λεὼν V. ὦ λεώς.

Dual. N. & A. τὼ λεὼ, G. & D. τοῖν λεῷν, V. ὦ λεώ.

Plur. N. οἱ λεὼ, G. τῶν λεὼν, D. τοῖς λεῷς, A. τοὺς λεὼς, V. ὦ λεώ.

Sing. N. τὸ ἀνώγεων, G. τοῦ ἀνώγεω, D. τῷ ἀνώγεῳ, A. τὸ ἀνώγεων, V. ὦ ἀνώγεων.

Dual. N. & A. τὼ ἀνώγεω, G. & D. τοῖν ἀνώγεῳν, V. ὦ ἀνώγεω.

Plural. N. τὰ ἀνώγεω, G. τῶν ἀνώγεων, D. τοῖς ἀνώγεῳς A. τὰ ἀνώγεω, V. ὦ ἀνώγεω.

Ἕως *aurora* facit Acc. sing. in ω, sic frequenter λαγὼς *lepus*, Ἄθως *Athos*, Κέως *Ceos*, Κῶς *Cos*, Ἀπολλὼς *Apollos*, (Actor. xix. 1.) ut & omnia antiquitùs. Legitur in Acc. plurali τοὺς ἅλω, *Regum* c. xxiii. 1.

Nomina 4.æ oriuntur ut plurimùm ex nominibus 3æ, mutando omnes vocales & diphthongos finales in ω. Item vertendo penultimam α longam vel αι ante ος purum in ε, ut λαὸς λεώς.

Quinta declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, tres vocales, α, ι, υ, neutrius; ω fœminini; & quinque consonantes, ν, ξ, ρ, σ, ψ, generum omnium.

Sing.

Sing. N. ὁ τιτὰν, G. τοῦ τιτᾶνος, D. τῷ τιτᾶνι, A. τὸν τιτᾶνα, V. ὦ τιτάν.

Dual. N. & A. τὼ τιτᾶνε, G. & D. τοῖν τιτάνοιν, V. ὦ τιτᾶνε.

Plur. N. οἱ τιτᾶνες, G. τῶν τιτάνων, D. τοῖς τιτᾶσι, A. τοὺς τιτᾶνας, V. ὦ τιτᾶνες.

Sing. N. τὸ σῶμα, G. τοῦ σώματος, D. τῷ σώματι, A. τὸ σῶμα, V. ὦ σῶμα.

Dual. N. & A. τὼ σώματε, G. & D. τοῖν σωμάτοιν, V. ὦ σώματε.

Plur. N. τὰ σώματα, G. τῶν σωμάτων, D. τοῖς σώμασι, A. τὰ σώματα, V. ὦ σώματα.

Ut variæ ſunt terminationes Nominativorum, ità variæ etiam vocales & conſonantes ſunt Genitivorum ante ος.

Termina- --tiones.

Nom.	Gen.	
α	ατος	τὸ σῆμα, *ſignum.*
	ακτος	τὸ γάλα, *lac.*
ι	ιος, εως	τὸ σίνηπι, *ſinapi.*
	ιδος	τὸ εὔελπι, *ſpes bona*
	ιθος	τὸ δύσορνι, *inauſpicatũ*
	ινος	τὸ τὶ, *quid.*
	ιτος	τὸ μέλι, *mel.*
υ	εος	τὸ ἄστυ, *urbs.*
	υος	τὸ νάπυ, *ſinapi.*
ω	οος	ἡ ἠχὼ, *ſonus.*
αν	ανος	ὁ Παιὰν, *Pæan.*
	αντος	τὸ πᾶν, *omne.*
εν	ενος	τὸ τέρεν, *tenerum.*
	εντος	τὸ χαρίεν, *gratioſum.*
ην	ηνος	ὁ μὴν, *menſis.*
	ενος	ἡ φρὴν, *mens.*
	νος	ὁ καὶ ἡ ἀρὴν, *agnus.*
ιν	ινος	ἡ ῥηγμὶν, *littus.*
ον	ονος	τὸ μεῖζον, *majus.*
	οντος	τὸ τύπτον, *verberans.*

Nom.	Gen.	
ουν	ουντος	τὸ τυπτοῦν, *verberaturũ*
	οδος	τὸ δίπουν, *bipes.*
υν	υνος	ὁ μόσσυν, *turris.*
	υντος	τὸ ζευγνῦν, *jungens.*
ων	ωνος	ὁ κλὼν, *ramus.*
	ονος	ὁ κανὼν, *norma.*
	ωντος	ὁ Ξενοφῶν, *Xenophon.*
	οντος	ὁ λέων, *leo.*
	νος	ὁ καὶ ἡ κύων, *canis.*
αξ	αγος	ἡ λάταξ, *ſtrepitus.*
	ακος	ὁ θώραξ, *thorax.*
	ακτος	ὁ ἄναξ, *rex.*
εξ	εκος	ἡ κρὲξ, *crex, avis.*
ηξ	ηγος	ὁ βουπλὴξ, *ſtimulus.*
	ηκος	ὁ σφὴξ, *veſpa.*
	εκος	ἡ ἀλώπηξ, *vulpes.*
	ηχος	ὁ καὶ ἡ βὴξ, *tuſſis.*
ιξ	ιγος	ὁ τέττιξ, *cicada.*
	ικος	ἡ φρὶξ, *maris fremitus.*
	ιχος	ἡ στὶξ, *ordo.*

οξ

Nom.	Gen.	
οξ	ογος	ἡ φλὸξ, *flamma.*
	οκος	ὁ πρὸξ, *hinnulus.*
υξ	υγος	ἡ ἄντυξ, *ambitus rotæ*
	υκος	ὁ v. ἡ ἄμπυξ *caliendrũ*
	υχος	ὁ ὄνυξ, *unguis.*
	υκτος	ἡ νὺξ, *nox,*
ωξ	γος	ὁ ῥὼξ, *rupes.*
	κος	ἡ [illegible]ὼξ, *roris gutta.*
γξ	γγος	ἡ φόρμιγξ, *cithara.*
	γκος	ὁ καὶ ἡ Λύγξ, *Lynx.*
αιξ	γος	ὁ καὶ ἡ αἶξ, *capra.*
λξ	κος	ἡ ὦλξ, *sulcus.*
ρξ	κος	ἡ σάρξ, *caro.*
αρ	αρος	ὁ ψὰρ, *sturnus.*
	αρτος	ἡ δάμαρ, *uxor.*
	ατος	τὸ ἧπαρ, *jecur.*
ειρ	ειρος	ὁ φθεὶρ, *pediculus.*
ηρ	ηρος	ὁ θὴρ, *fera.*
	ερος	ὁ ἀθὴρ, *arista.*
ορ	ορος	τὸ ἄορ, *ensis.*
υρ	υρος	ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, *testis.*
ωρ	ωρος	ὁ φὼρ, *fur.*
	ορος	ὁ ἀλέκτωρ, *gallus.*
	ατος	τὸ σκὼρ, *sordes.*
ας	αος	ὁ λᾶς, *lapis.*
	αδος	ἡ ἰκμὰς, *vapor.*
	ανος	ὁ μέλας, *niger.*
	αντος	ὁ γίγας, *gigas.*
	ατος	τὸ γῆρας, *senectus.*
αις	αιδος	ὁ καὶ ἡ παῖς *puer.*
	αιτος	ἡ δαὶς *convivium.*
αυς	αος	ἡ ναῦς, *navis:*
ες	εος	τὸ ἀληθὲς, *verum.*
εις	ειδος	ἡ κλεὶς, *clavis.*
	εινος	ὁ δεὶς, *quidam.*
	ενος	ὁ κτεὶς, *pecten.*
	εντος	ὁ χαρίεις, *gratiosus.*
ευς	εος, εως	ὁ βραβεὺς, *arbiter.*

Nom.	Gen.	
ης	ηδος	ὁ [illegible]ὴς, *bipennis.*
	ητος	ὁ σὴς, *tinea.*
	ετος	ὁ ἀργὴς, *albus.*
	εος	ὁ κόρσης, *caput.*
	ουτος	ὁ βουλῆς, *senator.*
	εντος	ὁ Κλήμης, *Clemens.*
ις	ιος, εως	ἡ μῆνις, *ira.*
	ιδος	ἡ ἀσπὶς, *clypeus.*
	ιθος	ὁ καὶ ἡ ὄρνις, *avis.*
	ινος	ἡ ἶς, *fibra.*
	ιτος	ἡ Θέμις, *Themis.*
	ιτος	ἡ χάρις, *gratia.*
οις	οιος	ἡ ὄϊς, *ovis.*
ος	εος	τὸ βάθος, *profunditas.*
	οτος	τὸ τετυφὸς, *verberans.*
ους	οος	ὁ χροῦς, *cutis.*
	οδος	ὁ ποῦς, *pes.*
	οντος	ὁ ὀδοὺς, *dens.*
	ουντος	ὁ πλακόεις, *placenta.*
	ωντος	ὁ τυροῦς, *caseosus.*
	ωτος	τὸ οὖς, *auris.*
υς	υος	ὁ μῦς, *mus.*
	εος, εως	ὁ πῆχυς, *cubitus.*
	υδος	ἡ χλαμὺς, *chlamys.*
	υθος	ἡ κώμυς, *fasciculus.*
	υνος	ὁ Φόρκυς, *Phorcys.*
	υντος	ὁ ζευγνὺς, *jungens.*
ως	ωος	ὁ ἥρως, *heros.*
	οος	ἡ αἰδὼς, *pudor.*
	ωδος	ἡ φῴς, *macula ab igne (inusta.*
	ωτος	ὁ ἔρως, *amor.*
	οτος	ὁ τετυφὼς, *verberans.*
λς	λος	ἡ ἅλς, *mare.*
νς	νθος	ἡ ἕλμινς, *tinea.*
ρς	ρτος	ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρς *fe- (lix*
	ρνος	ὁ καὶ ἡ ἄρς, *agnus.*
αψ	βος	ἡ φὰψ, *avis nomen.*
	πος	ἡ λαῖλαψ, *turbo.*

εψ

Nom. Gen.			Nom. Gen.		
εψ	βος	ἡ φλὲψ, *vena.*	οψ	πος	ἡ ὂψ, *vox.*
ηψ	πος	κώληψ, *talus.*	υψ	πος	ὁ γῦψ, *vultur,*
ιψ	βος	ὁ Λὶψ, *Africus.*		φος	ὁ Κίνυψ, *Cinyps fluv.*
	πος	ὁ κνὶψ, *culex.*	ωψ	ωπος	ὁ θὼψ, *assentator.*
	φος	ἡ κατῆλιψ, *tabulatum*		οπος	ὁ χέδροψ, *legumen.*

Nomina quędam in ηρ ερος amittunt ε per syncopen in genitivo & dativo sing. ut πατὴρ, μήτηρ, γαςὴρ, *venter:* sed θυγάτηρ *filia*, Δημήτηρ *Ceres*, in omnibus casib[us] imparisyllabicis.

S. N. ἡ θυγάτηρ, G. θυγατέρος τρὸς, D. θυγατέρι τρὶ, A. θυγατέρα θύγατρα, V ὦ θύγατερ.

D. N. A. V. θυγατέρε θύγατρε, G. D. θυγατέροιν τροῖν.

P. N. θυγατέρες θύγατρες, G. θυγατέρων τρῶν, D θυγατράσι, A. θυγατέρας θύγατρας, V. ὦ θυγατέρες θύγατρες.

Similiter ὁ ἀνὴρ *vir*, nisi quòd hæc vox pro ε eliso accipit δ, ut ἀνὴρ, ἀνέρος ἀνδρός. Huc refer ἀρὴν ἀρνὸς, κύων κυνὸς, &c. elisâ mediâ vocali.

Accusativus desinit in α.

Nomina exeuntia in σ post ι vel υ (excepto εὺς) si genitivum efferunt per ος purum, in accusativo vertunt σ in ν: ut ἡ ὄϊς ὄϊν *ovis*, ἡ γραῦς γραῦν *anus.*

Gravitona in ις & υς, declinata per ος impurum, habent utrumq; accusativum, α & ν, ut ἡ ἔρις, *lis*, Acc. ιδα, ιν, &c. χάρις *Dea*, Acc. χάριτα: *gratia* Acc. χάριν. ἡ κόρυς, υθος. Acc. τὴν κόρυθα & κόρυν *galea.* Sic κλεὶς, κλεῖδα, κλεῖν.

Et composita à πὲς, ut Οἰδίπες, Οἰδίποδα & Οἰδίπεν. πῦς πῦδα πῦν, *Steph.*

Vocativus similis est Nominativo.

Nomina in σ post ι & υ exeuntia, abjiciunt σ in Vocativo, ut Πάρις *Paris*, παῖς *puer*, &c. ὦ Πάρι, παῖ, &c. νέηλυς *advena*, βοῦς *bos*, &c. ὦ νέηλυ, βοῦ, &c. Excipe acutitona in ις & υς, ut ὦ ἐλπὶς *spes*, ὦ χλαμὺς *chlamys*, item ὦ πὲς, & ὦ ὀδὲς. *Nomina in ξ interdum abjiciunt ξ, ut ἄναξ ὦ ἄνα.*

Nomina, quæ declinantur per ντος faciunt Vocativum abjecto τος, ut ὁ γέρων -οντος ὦ γέρον *senex.*

Nomina in εις εντος Vocativum habent in ει & εν, ut ὁ πλακόεις, εντος, ὦ πλακόει -εν *placenta.*

Gravitona in ας αντος, ην ενος, ων ονος, ωρ ορος, & pleraque in ηρ ερος abjiciunt ος, ut ῥήτωρ -ορος, ὦ ῥῆτορ *rhetor.* Similiter Ποσειδῶν ῶνος & σωτὴρ ῆρος, versâ penultimâ in suam brevem, ut ὦ Πόσειδον, ὦ σῶτερ. No-

Nomina in ης εος abjiciunt ο, ut ὁ Σωκράτης εος ες. Nomina in ω, Vocativum habent similem Dativo.

Dativus pluralis

Fit vel à dativo singulari abjiciendo δ, θ, ν, τ, & assumendo σ ante ι, ut πτᾶνι ᾶσι, σώματι ασι: Interdum assumitur vocalis cum σ, nam οντι fit ουσι, ut λέοντι λέουσι, à λέων *leo*: ει fit ασι in nominibus in ηρ ερος Syncopen passis, ut πατὴρ πατρὶ πατράσι. Sic ἀρνὶ ἀρνάσι ab ἀρὴν *: υἱὶ etiam υἱάσι, ab υἱὸς *filius*. Et apud poetas in quibuscunq; nominibus ι fit εσι vel εσσι, ut ἡγεμόνι όνι όνεσσι, *Dux*.

* χατὴρ vero το χασὴρ ρσι.

Nomina in ξ, ψ, vel σ post diphthongum, exeuntia, faciunt Dativum à Nominativo singulari adjiciendo ι, ut κόραξ *corvus*, κόρακι. Ἄραψ *Arabs*, Ἄραψι. πλακόεις, όεισι sed κτεὶς κτέσι, πῦς πόσι, ὖς ὦσι.

Dativis pluralibus in ι desinentibus ν additur si vocalis vel diphthongus subsequatur, ut χερσὶν ἀνίπτοις *illotis manibus*. Et apud Poetas ante consonam, ut σήθεσιν λασίοις *pectoribus hirsutis*.

ν additur εἴκοσι per omnes casus, ut εἴκοσιν ἀνδρῶν.

Declinationes Contractorum

Oriuntur è quinta simplicium faciente genitivum in ος purum: inter se verò distinguuntur, terminatione recti, & vel diversitate contractionis, vel numero casuum contractorum. Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ finales contrahuntur in unam.

Contractio πάθος, est vel
- Synæresis, cùm duæ vocales in diphthongum coeuntes serventur, ut τείχεϊ τείχει.
- Crasis, cùm vocalis utraq; mutatur in unam aliam, ut τείχεα τείχη; vel una in aliam ut τείχεος -ους vel exteritur una, & variatur accentus alterius, ut τειχέων -ῶν.

Prima Declinatio Contractorum

Tres habet terminationes, ης masculini, ut ὁ * Δημοσθένης *Demosthenes*: in ες & ος neutrius, ut τὸ ἱππομανὲς *hippomanes*, τὸ τεῖχος *murus*.

** Appellativum in ης vix legitur.*

Sing. N. ὁ Δημοσθένης, G. τοῦ Δημοσθένεος ους, D. τῷ Δημοσθένεϊ ει, A. τὸν Δημοσθένεα η, V. ὦ Δημόσθενες.

Dual. N. & A. τὼ Δημοσθένεε η, G. & D. τοῖν Δημοσθενέοιν οῖν, V. ὦ Δημοσθένεε η.

Plural. N. οἱ Δημοσθένεες εις, G. τῶν Δημοσθενέων ῶν, D. τοῖς Δημοσθένεσι, A. τοὺς Δημοσθένεας εις, V. ὦ Δημοσθένεες εις.

Sing. N. τὸ τεῖχος, G. τοῦ τείχεος ους, D. τῷ τείχεϊ τείχει. A. τὸ τεῖχος, V. ὦ τεῖχος.
Dual. N. & A. τὼ τείχεε τείχη, G. & D. τοῖν τειχέοιν οῖν, V. ὦ τείχεε τείχη.
Plur. N. τὰ τείχεα, η, G. τῶν τειχέων ῶν, D. τοῖς τείχεσι, A. τὰ τείχεα τείχη, V. ὦ τείχεα χη.

Nomina in ης à κλέος composita contrahuntur in Nominativo singulari, & dupliciter in reliquis casibus; ut, Ἡρακλέης -ῆς *Hercules*, Περικλέης -ῆς *Pericles*, &c.
Sing. N. ὁ Ἡρακλέης ῆς. G. έεος έους, έος ους. D. έεϊ έει, έϊ εῖ, A. έεα * έη, έα ῆ. V. εες εις, ες.

Nomina propria in quibusdam casibus parisyllabicè inflectũtur, ut ὁ Ἀριστοφάνης. A. τὸν Ἀριστοφάνην, &c. *Aristophanes*.

* *vel* Ἡρακλέα. *Nomina enim desinentia in* ης *purum Atticè contrahunt accusat. in* α.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, ις masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ ὄφις *serpens*, ἡ τέρψις *delectatio*, ὁ καὶ ἡ κόρις *cimex*; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι *sinapi*.
Sing. N. ὁ ὄφις, G. τοῦ ὄφιος, D. τῷ ὄφιϊ ὄφι, A. τὸν ὄφιν, V. ὦ ὄφι.
Dual. N. & A. τὼ ὄφιε, G. & D. τοῖν ὀφίοιν, V. ὦ ὄφιε.
Plur. N. οἱ ὄφιες, ὄφις, G. τῶν ὀφίων, D. τοῖς ὄφισι, A. τοὺς ὄφιας ὄφις, V. ὦ ὄφιες ὄφις.
Sing. N. τὸ σίνηπι, G. τοῦ σινήπιος, D. τῷ σινήπιϊ σινήπι, A. τὸ σίνηπι, V. ὦ σίνηπι.
Dual. N. & A. τὼ σινήπιε, G. & D. τοῖν σινηπίοιν, V. ὦ σινήπιε.
Plur. N. τὰ σινήπια σινήπι, G. τῶν σινηπίων, D. τοῖς σινήπισι, A. τὰ σινήπια -ηπι, V. ὦ σινήπια -ηπι.

Genitivus singularis in εως usitatior est, ut ὄφεως, σινήπεως. Masculina & fœminina frequentiùs efferunt etiam genitivum Dualem & Pluralem per εων, έων, ut ὄφεων, ὀφέων & casus contractos per ει, ut ὄφει pro ὄφι, ὄφεις pro ὄφις.

Tertia Declinatio

Tres habet terminationes, ευς & υς generis tantùm masculini, ut ὁ βασιλεὺς *rex*, ὁ πρέσβυς *legatus*: & υ neutrius, ut τὸ ἄστυ *urbs*.
Sing. N. ὁ βασιλεὺς, G. τοῦ βασιλέος, D. τῷ βασιλέϊ λεῖ, A. τὸν βασιλέα, V. ὦ βασιλεῦ.
Dual. N. & A. τὼ βασιλέε, G. & D. τοῖν βασιλέοιν, V. ὦ βασιλέε.
Plural. N. οἱ βασιλέες -εῖς, G. τῶν βασιλέων, D. τοῖς βασιλεῦσι, A. τοὺς βασιλέας -λεῖς, V. ὦ βασιλέες -λεῖς.

Sing. N. ὁ πρέσβυς, G. τοῦ πρέσβεος, D. τῷ πρέσβεϊ βει, A. τὸν πρέσβυν, V. ὦ πρέσβυ.

Dual. N. & A. τὼ πρέσβεε, G. & D. τοῖν πρεσβέοιν, V. ὦ πρέσβεε.

Plur. N. οἱ πρέσβεες βεις, G. τῶν πρεσβέων, D. τοῖς πρέσβεσι, A. τοὺς πρέσβεας εις, V. ὦ πρέσβεες εις.

Sing. N. τὸ ἄστυ, G. τοῦ ἄστεος, D. ἄστεϊ ει, A. τὸ ἄστυ, V. ὦ ἄστυ.

Dual. N. A. V. τὼ ἄστεε, G. D. τοῖν ἀστέοιν.

Plur. N. τὰ ἄστεα η, G. τῶν ἀστέων, D. τοῖς ἄστεσι, A. τὰ ἄστεα η, V. ὦ ἄστεα η.

Genitivus singularis masculinorum exit in εως sæpissimé.

Quarta Declinatio

Unicam habet terminationem in ω generis fœminini; ut ἡ λεχὼ *puerpera*.

Sing. N. ἡ λεχώ, G. τῆς λεχόος -οῦς, D. τῇ λεχόϊ -οῖ, A. τὴν λεχόα -ῶ, V. ὦ λεχοῖ.

Dual. N. & A. τὰ λεχώ, G. & D. ταῖν λεχοῖν, V. ὦ λεχώ.

Plur. N. αἱ λεχοὶ, G. τῶν λεχῶν, D. ταῖς λεχοῖς, A. τὰς λεχοὺς, V. ὦ λεχοί.

Duo sunt nomina in ως, ἡ αἰδὼς *verecundia*, ἡ ἠὼς *Aurora*, quæ hanc formam sequuntur, sed in Duali & Plurali vix occurrunt.

Quinta Declinatio

Unicam habet terminationem in ας, generis neutrius: ut τὸ κέρας *cornu*.

Sing. N. τὸ κέρας, G. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, D. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, A. τὸ κέρας, V. ὦ κέρας.

Dual. N. & A. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, G. & D. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, V. ὦ κέρατε, κέραε, κέρα.

Plural. N. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, G. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, D. τοῖς κέρασι, A. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα. V. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Contractio fit priùs tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραος, κέρως.

Γέρα, & σέλα, & similia apud Poetas, videntur Apocopen potiùs quàm contractionem pati.

GENE-

Nomina Propria

Omittuntur hîc ea omnia quæ suprà ex declinationibus constant, proinde & multa exempla discrepantia à sequentibus regulis, non apponuntur.

Deorum, Virorum, Fluviorum, Ventorum, sunt masculina: Excipe nonnulla Fluviorum, ut ἡ Στὺξ *Styx*, &c.

Dearum, Fœminarum, (etiam quæ exeunt in ον, ut Γλυκέριον *Glycerium*) Regionum, Insularum, Urbium, sunt fœminina.

Appellativa

Nomina virilium officiorum sunt masculina.

Nomina muliebrium officiorum, arborum, plantarum, lapidum pretiosorum sunt fœminina.

Excipiuntur Nom.

1. Arborum & plantarum,
   1. Masculina, ut ὁ ἐρινεὸς *caprificus* ὁ κότινος *oleaster*, ὁ σκάνδιξ *scandix*, ὁ κόϊξ *coix*, ὁ φοῖνιξ *palma*, ὁ φελλὸς *suber*.
   2. Communis generis, ut ὁ καὶ ἡ ἄκανθος *acer*; ἄκανος, ἀνάγυρος *quædam arbusculæ*, ἕλιξ *vitis*, κόμαρος *arbutus*, νάρκισσος *narcissus*, ὀρίγανος *origanum*, ὑάκινθος *hyacinthus*, ὁ rariùs ἡ λωτὸς *lotus*.
2. Lapidum, ἡ & interdum ὁ βήρυλλος *beryllus*.

In tertia declinatione

Nomina in ος plerumq; sunt Masculina. Excipiuntur

1 Fœminina, ut ἡ Αἴγυλος *abscessus inter nares*: ἄκολος *buccella*, ἄλοχος *uxor*, ἄμμος ἄμαθος, ψάμμος ψάμαθος *arena*, ἀντίδοτος *antidotus*, ἄργιλος *argilla*, ἀσάμινθος *pelvis*, ἄσβολος *fuligo*, ἄσφαλτος *bitumen*, ἄτραπος & ἀτραπιτος *callis*, βάλανος *glans*, βάσανος *tormentum*, βίβλος *liber*, βύσσος *byssus*, βῶλος *gleba*, γέρανος *grus*, γλάνος *hyæna*, γνάθος *maxilla*, γύψος *gypsum*, διάλεκτος *dialectus*, διάμετρος *diameter*, δοκὸς *trabs*, δόκος *consideratio*, δρόσος *ros*, εἰρεσος *remigatio*, ἔμπλαστρος *emplastrum*, ἤπειρος *continens*, θῶλος *locus scribarum*, ἶπος *onus*, ἵππος *equitatus*, κάπετος *fovea*, κάρδοπος *mactra*, κάρπασος *venenum quoddam*, κέλευθος *via*, κέρκος *cauda*, κιβωτὸς *arca*, κόπρος *stercus*, κρόδος *ramus*, κύλιχνος *pyxis*, λάπαθος *fossa*, λέκιθος *vitellus*, λήκυθος *ampulla*, λιθάργυρος *spuma argenti*, λόχος

χος *puerpera*, λύγδος *glarea*, λυκάνθρωπος & κυνάνθρωπος *morborum species*, μήρινθος *funis*, μίλτος *minium*, μίνθος *stercus humanum*, νεὸς *novalis*, νῆσος *insula*, νόσος *morbus*, νυὸς & ἔννυος *nurus*, ὁδὸς *via*, cum compositis, παρθένος *virgo*, πλίνθος *later*, πρόχοος *aqualis*, ῥάβδος *virga*, σορὸς *loculus*, σποδὸς *cinis*, τάφρος *fossa*, τήβεννος *toga*, τίτανος *calx*, τρίβος *semita*, ὕαλος *vitrum*, χάλκανθος *atramentum sutorium*, ψῆφος *calculus*.

2 Communis generis, ὁ καὶ ἡ Ἄβυσσος *abyssus*, ἀγωγὸς *dux viæ*, αἴγαγρος *caper -ra sylvestris*, ἄκυλος *glans*, ἄκατος *lembus*, ἀνάδοχος *fidejussor*, ἄρκτος *ursus -a*, ἀρτοκόπος *pistor*, βάρβιτος *barbitus*, ἔλαφος *cervus -a*, ἔνδρος *incola*, ἐπίκουρος *auxiliator -trix*, ἔριθος *lanificus -a*, ἔφηβος *adolescens*, ἡμίονος *mulus -a*, ἵππος *equus -a*, κυνηγὸς *venator -trix*, λάγυνος *lagena*, λίθος *lapis*, λυρῳδὸς *lyricen*, μαστροπὸς *leno -a*, μόσχος *vitulus -a*, οἶμος *semita*, πρόσπολος *anteambulo*, σπύραθος *caprarum stercus*, στάμνος *urna*, στρουθὸς *passer marinus*, σχοῖνος *juncus*, χέρσος *terra inculta*.

Sequentia rariùs fœminina, ἄγγελος *nuntius -a*, ἀλάβαστρος *alabaster*, ἄνθρωπος *homo*, ἄρριχος *cophinus*, ἄτρακτος *fusus*, διάκονος *minister -tra*, ἡνίοχος *auriga*, θεὸς *deus -a*, κόγχος *cochlea*, κόκκος *granum*, κωλεὸς *membrum*, λιμὸς *fames*, νόθος *nothus*, ῥοῖζος *stridor*, χηλὸς *loculus*, χιλὸς *pabulum*, χίμαρος *caper*.

Rariùs Masculina, δέλτος *libellus*, κάμηλος *camelus*, κάμινος *fornax*, ληνὸς *torcular*, πάπυρος *papyrus*, ῥινὸς *pellis*, ψίαθος *storea*.

Omissa sunt multa Adjectiva pro Substantivis accepta, ut ἡ ἔρημος *eremus*: præcipuè à verbis derivata, & composita; ut θεοτόκος *deipara*, κάθετος *perpendiculum*, &c.

In quarta Declinatione

Omnia genus sortiuntur à nominibus tertiæ unde dimanant: reliqua sunt ista, ὁ τάως, ἡ ἕως, ὁ καὶ ἡ ἅλως.

In quinta & sequentibus

Masculina

1 In αν ων.

2 In ην. Sed ἡ γέρην *grus* fœmina, ἡ σειρὴν ῆνος *Siren*, ἡ φρὴν ενὸς *mens*, ὁ καὶ ἡ χὴν ηνὸς *anser*.

1 in εδὼν, vel ηδὼν: Sed ὁ φλέδων *nugator.*

2 pauca in ων ωνος, ἡ τρήρων *columba,* μυοπάρων *navigii species,* ἅλων *area.*

Excipe
1 Fœminina

3 hæc in ων ονος, ut ἡ ἀκροχορδὼν *verruca,* ἀλκυὼν *halcyon,* εἰκὼν *imago,* ἠϊὼν *littus,* λαγὼν *ilia,* ὀλολυγὼν *ululatus,* πλαγγὼν *pupa cerea,* πυγὼν *cubitus,* σιαγὼν *maxilla,* σινδὼν *sindon,* σταγὼν *stilla,* τρυγὼν *turtur,* χελιδὼν *hirundo,* χθὼν *terra,* χιὼν *nix.*

2 Communis generis sequentia

1 in ων ονος, ut ὁ καὶ ἡ ἀρηγὼν *auxiliator,* γνώμων *index,* ἡγεμὼν *dux,* θεάμων *spectator,* κίων *columna,* κύων *canis,* ὁ δαίμων *deus,* rariùs ἡ δαίμων *dea.*

2 in ων ωνος, ὁ καὶ ἡ ἀλεκτρυὼν ωνος *gallus,* ὁ & rariùs ἡ αἰὼν *ævum,* αὐλὼν *fretum,* κώδων *tintinnabulum.*

4 In ξ:

1 in γξ pleraque: sed ὁ στρόφιγξ *vertebra,* ὁ καὶ ἡ λάρυγξ *guttur,* ὁ καὶ ἡ λύγξ *lynx,* ὁ καὶ ἡ φάρυγξ *frumen.*

Excipe
1 Fœminina

2 quædam in ξ κος, ut ἡ ἀλώπηξ *vulpes,* ἄλοξ & αὖλαξ *sulcus,* ἄϊξ *impetus,* βέμβηξ *turbo,* γλαῦξ *noctua,* δόρξ *capra,* ἕλιξ *volumen,* κάμαξ *vitis pedamentum,* κλίμαξ *scala,* κύλιξ *calix,* λάρναξ *capsa,* πήληξ *galea,* πλὰξ *tabula,* πνὺξ *locus Athenis ubi habebatur concio,* σάνδυξ *cerussa usta,* σὰρξ *caro,* σμώδηξ & ἴξ *vibex,* σπάδιξ *termes,* στάλιξ *paxillus,* σχίδαξ *assula,* χοῖνιξ *chænix,* χόλιξ *intestinum,* φρὶξ *fremitus maris:* item νὺξ νυκτὸς *nox.*

3 quædam in ξ γος, ut ἡ ἄντυξ *ambitus rotæ,* διώρυξ *fossa,* λάταξ *strepitus,* μάστιξ *flagellum,* πέμφιξ *flatus,* πνὶξ *suffocatio,* πομφόλυξ *bulla,* πτέρυξ *ala,* ῥὰξ *acinus,* ῥὼξ *fissura,* τρὺξ *mustum,* ἱέραξ & τέτριξ *avis quædam,* ὑσπληξ *scutica,* φλὸξ *flamma.*

4 quædam in ξ χος, ut ἡ ἄμυξ *vellicatio,* θρὶξ *capillus,* πλὺξ *plica,* στὶξ *ordo,* ὕστριξ *hystrix.*

2. Communia. 1. Rariùs Masculina in κος, ut ἡ rariùs ὁ ἄμπυξ *caliendrum*, λύγξ *lynx*, ὄμφαξ *uva acerba*: in γος, ut ἡ rariùs ὁ αἴξ *caper -ea -pra*, φάρυγξ & φάρυξ *guttur*: in χος ut βὴξ *tussis*. 2. Rariùs Fœminina in κος, ut ὁ rariùs ἡ δέλφαξ *procellus*, μεῖραξ *juvenis*, πέρδιξ *perdix*, πίδαξ *fons*, σκύλαξ *catulus*, φύλαξ *custos*.

5 In ηρ:

excipe
1 Fœminina quædam in ηρ ερος, ut ἡ ἀὴρ *caligo*, γαςὴρ, εἰνάτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ, ἡ κὴρ ῆρος *fatum*.
2 Com. gen. ὁ rariùs ἡ αἰθὴρ *æther*.
3 Neutra, τὸ ἦρ *ver*, τὸ κῆρ *cor*.

6 In υρ: sed ὁ καὶ ἡ μάρτυρ *testis*, τὸ πῦρ *ignis*.

7 In ωρ:

excipe pauca
1 Fœmin. in ωρ ορος, ut ἡ ἀλέκτωρ *conjux*, ἡ μητρομήτωρ *matris mater*, ἡ οἰνομήτωρ *vinimater*.
2 Com. gen. ut ὁ καὶ ἡ ἀμμύτωρ, & πράκτωρ *ultor -trix*.
3 Neutra in ωρ ωρος, ut τὸ ἕλωρ *præda*, τὸ πέλωρ *monstrum*: item in ωρ ατος, τὸ σκῶρ *sordes*, τὸ ὕδωρ *aqua*.

8 In ας: sed ἀς άδος fœminina: ας ατος neutra. Et paucula in ας αος, τὸ δέπας *poculum*, σέλας *lumen*: ὁ vel τὸ κρᾶς *caput*.

9 In ης: excipe fœminina omnia in της τητος: item ἐσθὴς ῆτος *vestis*.

10 In εις: sed ἡ κλεὶς *clavis*.

11 In ως: sed ἡ αἰδὼς, γάλως, ἠώς· ἡ φὼς *macula*, & τὸ φῶς *lumen*.

12 In ους: sed ὁ καὶ ἡ βοῦς *bos*, τὸ οὖς *auris*.

13 In ψ:

excipe fœmin.
1 in πος, ut καλαῦροψ & καλάβροψ *pedum*, λαῖλαψ *turbo*, ὂψ *vox*, σὴψ *serpentis genus*, ὢψ *vultus*.
2 in πος & φος, ut κατῆλιψ *scala*.
3 in βος, ut λὶψ *petra*, φλὲψ *vena*, χέρνιψ *pollubrum*.

Fœmi-

1 In *ιν* vel *ις ιος*, excipe masculina, ut ὁ Δελφὶν -ῖς *delphinus*, ἑρμὶν -ῖς *fulcrum tori*, ἰκτὶν *milvus*, τελχὶν *fascinator*. ὁ vel ἡ θὶν vel θὶς *acervus*.

2 In *ειρ*: sed ὁ φθεὶρ *pediculus*.

3 In *ις*:

excipe,
1 Masc. quædam in *ις ιος*, ut ὁ ἔχις *vipera*, κὶς *vermis*, λῖς *leo*, μάντις *vates*, (sed ἡ μάντις apud Athen.) ὄρχις *testiculus*, ὄφις *serpens*, πόσις *maritus*, πρέσβις *legatus*, πρύτανις *rector*, υἷς *filius*: item in *ις ιδος*, ut ἄϊς *orcus*, γύνις *semivir*: λῖς ιτὸς *pannus*.
2 Communia quædam in *ις ιος*, ut ὁ καὶ ἡ κάσις *frater* vel *soror*, κόρις *Cimex*, κύπασσις *tunicæ species*, λάτρις *servus -a*, ἡ ὄϊς *ovis*, ὁ ὄϊς *aries*: ὄρνις ιθος *avis*.

4 In *αις*: sed τὸ σαὶς τὶς *farina subacta*, ὁ καὶ ἡ παῖς.

5 In *υς*:

excipe
1 Masc. quædam in *υς υος*, ut ὁ ἀπφῦς *paterculus*, βότρυς *racemus*, θρῆνυς *scabellum*, ἰχθὺς *piscis*, κάνδυς *vestis Persica*, μῦς *mus*; ἐμῦς *mus aquatilis*, νέκυς *cadaver*, σίκυς *cucumer*, σκόλλυς *lanugo*, στάχυς & ἄσταχυς *spica*, φῖτυς *pater*.
2 Com. generis composita ab ἤλυθα, ut ὁ καὶ ἡ νέηλυς *advena*: item ὁ καὶ ἡ ὗς vel σῦς *sus*, ὁ καὶ ἡ μάρτυς *testis*.

6 In *νς* & *ρς*: Sed ὁ καὶ ἡ ἄρς *agnus*.

Neutra

1 In *ορ* & *αρ*: Sed ὁ ἔγκαρ αρος *pediculus*, ψὰρ *sturnus*: item ἡ δάμαρ *uxor*.

Sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt:

Heteroclita Contractione,

Quæ contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commodè referri possunt. Ea autem sunt, vel

1. Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus casibus: hujusmodi sunt in declinatione simplicium
   - 1. Ἑρμέας ῆς, έου οῦ, &c. *Mercurius.* / Ἀπελλέης ῆς, έου οῦ, &c. *Apelles.*
   - 2. Μνάα ᾶ, άας ᾶς, &c. *Mina.* / Γαλέη ῆ, έης ῆς, &c. *Felis.*
   - 3. Νόος οῦς, όου οῦ, &c. *Mens.* / Ἀδελφιδέος οῦς, έου οῦ, &c. *Sororis filius.* / Ὀστέον οῦν, έου οῦ, &c. *Os ossis.*
   - 5. Ἀλλάεις ᾶς, άεντος ᾶντος, &c. *botellus* / Πλακόεις οῦς, όεντος οῦντος, &c. *placenta.* / Κενεὼν ὼν, εῶνος ῶνος, &c. *venter.* / Δαῒς δᾴς, δαΐδος δᾳδὸς, &c. *fax.* / Κεράας κρᾶς, κράατος κρατὸς, *caput.*
2. Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus, *viz.* Nom. Ac. Voc. pluralib. contrahuntur. Nomina in
   - υς υος in υς, ut βότρυς *racemus*, υες, υας, υς.
   - αυς αος in αυς, ut ναῦς *navis*, νάες, νάας, ναῦς.
   - ους οος in ους, ut βοῦς *bos*, βόες, βόας, βοῦς.
   - Item ἔρις *lis*, ἔριδες ἔριδας ἔρεις· κάλπις *urna*, κάλπιδες κάλπιδας κάλπεις· Ὄρνις *avis*, ὄρνιθες ὄρνιθας ὄρνεις· κλεῖς *clavis*, κλεῖδες κλεῖδας κλεῖς.

Reliqua Heteroclita sunt

1. *Variantia,* 2. *Deficientia,* 3. *Redundantia.*

Variantia 1°. *Genus*

In singul. generis sunt masc. in plural.
- Neutrius, ὁ * ἔρετμος *remus*, τὰ ἔρετμα. Sic * ὁ ζυγὸς *jugum*, ὁ τάρταρος *tartarus*, ὁ χέδροψ *legumen*, τὰ χέδροπα.
- Masculini & Neutrius, ὁ δεσμὸς *vinculum*, οἱ δεσμοὶ τὰ * δεσμά. Sic ὁ δίφρος *currus*, ὁ κύκλος *circulus*, ὁ λύχνος *lucerna*, ὁ μηρὸς *femur*, ὁ μόχλος *vectis*, ὁ νῶτος *dorsum*, ὁ πυρσὸς *fax*, ὁ σαθμὸς *statio*, ὁ ταρσὸς *planta pedis*, ὁ τράχηλος *collum*, ὁ χαλινὸς *frænum.*

* *Leguntur* τὸ ἔρετμον, *Hom.*
* τὸ ζυγὸν, *Plato.*
* τὰ δέσματα, *Hom.*

In

In singulari generis fœm. { In Nominativo & Accusativo Duali Mascul. ut ἡ ὁδὸς *via*, cum compositis, τὼ ὁδὼ, &c. ἡ πόλις *civitas*, τὼ πόλει. * In plurali fœmin. & neutr. ἡ κέλευθος *via*, αἱ κέλευθοι & τὰ κέλευθα. }

* *Atticè fœmin. omnia sic inflectuntur.*

2°. *Casum.*

Quædam neutra in αρ, à nominibus in ας, genitivum mutuantur, ut ἄλειαρ *farina*, ἄλειφαρ *unguentum*, δέλεαρ & εἶδαρ *esca*, ἦμαρ *dies*, ἧπαρ *jecur*, κάρηαρ *caput*, κτέαρ *possessio*, ὄνειαρ *utilitas*, οὖθαρ *uber*, πεῖραρ *finis*, στέαρ *adeps*, φρέαρ *puteus*: Gen. ἀλείατος, &c. His addi potest, γάλα γάλακτος, ὄναρ ὀνείρατος, οὖς ὠτὸς *auris*, σκῶρ σκατὸς, ὕδωρ ὕδατος.

Ζεὺς sic inflectitur.
Sing. N. ὁ Ζεὺς, G. Ζηνὸς vel Διὸς, D. Ζηνὶ vel Διῒ, A. Ζῆνα vel Δία. V. ὦ Ζεῦ.

Ναῦς etiam in soluta oratione, ad hunc modum:
Sing. N. ἡ ναῦς, G. νεὼς, D. νηῒ, A. ναῦν.
Plur. N. νῆες, G. νεῶν, D. ναυσὶ, A. ναῦς.

3°. *Genus & Casum.*

ἡ γυνὴ *mulier*, & ἡ χεὶρ *manus*, sic variantur:

Sing. N. ἡ γυνὴ, G. τῆς γυναικὸς, D. τῇ γυναικὶ, A. τὴν γυναῖκα, V. ὦ γύναι.
Dual. N. A. V. τὼ γυναῖκε, G. D. ταῖν γυναικοῖν.
Plur. N. αἱ γυναῖκες, G. τῶν γυναικῶν, D. ταῖς γυναιξὶ, A. τὰς γυναῖκας, V. ὦ γυναῖκες.

Sing. N. ἡ χεὶρ, G. τῆς χειρὸς, D. τῇ χειρὶ, A. τὴν χεῖρα, V. ὦ χεὶρ.
Dual. N. A. τὼ χεῖρε, G. D. ταῖν χεροῖν, V. ὦ χεῖρε.
Plur. N. αἱ χεῖρες, G. τῶν χειρῶν, D. ταῖς χερσὶ, A. τὰς χεῖρας, V. ὦ χεῖρες.

Poetæ ponunt ε pro ει in omnibus casibus imparisyllabicis; ut χερὸς, &c.

Deficientia 1°. *Casibus.*

Aptota: Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα, &c.

Vox naturalis, ut κοὶ· non significativa, ut βλίκτει· materialiter sive τεχνικῶς posita, ut τὸ ἄνθρωπος *hæc vox ἄνθρωπος.*

Nomina peregrina, ut Δαβίδ.
Similiter τὸ ὄφελος *utilitas*, τὸ χρεὼν *fatum*, &c.

Monoptota: Nom. ὁ δῶς *donum*, Hesiod. &c. αἱ κατακλῶθες *fata*, Hom. &c.

Diptota: Nom. ὁ λάας *lapis*, Acc. τὸν λάαν. ὁ λῖς *leo*, Acc. τὸν λῖν, &c.

Triptota: 1°. Quoad terminationem & numerum casûs: ut Nom. ὁ καὶ ἡ μάρτυς, Acc. μάρτυν, D. μάρτυσι *testis.*

2°. Quoad terminationem casûs: Nomina propria circumflexa in ᾶς, ῆς, ῦς. ὁ Θωμᾶς, G. ᾶ, A. ᾶν, V. ᾶ. Sic Δρῆς & Διονῦς. Item sanctum nomen Ἰησοῦς, G. Ἰησοῦ, D. Ἰησοῦ, A. Ἰησοῦν, V. ὦ Ἰησοῦ. Et quædam barytona, ut ὁ Ἀγρίππας, G. α, &c.

3°. Quoad numerum casûs. Neutra sequentia N. A. V. * βρέτας *statua*, δέμας *corpus*, ἔελδωρ *desiderium*, ἦδος *voluptas*, ἦτορ *cor*, κλέτας *devexitas*, κῶας vel κῶς *vellus*, λέπας *promontorium*, μῆχος & μῆχαρ *artificium*, νῶκαρ *torpor*, σέβας *veneratio*, * σκέπας *tegumentum*, σκίναρ *fœtus*, τέκμαρ & τέκμωρ *finis*, ὕπαρ *visio*, χρέως *debitum.*

* *Legitur*, τῷ βρέτα̈ι.

* τὰ σκέπα.

2°. *Numero.*

Duali & Plurali carent nomina propria, quæ uni tantùm attribuuntur. Item * ὁ ἀὴρ *aer*, ἡ ἅλς *mare*, ἡ γῆ *terra*, τὸ πῦρ *ignis*, τὸ ἔλαιον *oleum*, &c.

* *Leguntur alicubi* οἱ ἀέρες, αἱ γαῖ, τὰ πύρα, τὰ ἔλαια· *item* γαιῶν.

Singulari & Duali carent Festa, ut Διονύσια *Bacchanalia:* Nomina quædam Urbium, ut Ἀθῆναι *Athenæ*, &c. Populorum, ut Ἀχαιοὶ *Achivi*, &c. Magistratuum, ut Ἔφοροι *Ephori.* Nomina quæ pluribus singularibus sunt propria, ut Εὐμενίδες *Furiæ*, &c. Item ἐμβάδες *cothurni*, κτέρεα *exequiæ*, & plura hujusmodi.

Redun-

Masc. multa in ηρ & ωρ ut κλητὴρ, κλήτωρ *vocator*. in ηρ & ης ut πλαστὴρ, πλαστὴς *fictor*, &c. Item ὁ υἱὸς υἱεὺς υἷς *filius*, cum pluribus aliis.

Fœmin. multa in α & η, ut ἄχνα, η, *gluma*. in η & ις, ut ἀγκάλη, ἀγκαλὶς *ulna*. in η & ος, ut ἀσβόλη, ἄσβολος *fuligo*, in ις & ια, ut σπάνις, σπανία *raritas*, &c. Item ἀηδὼν & ἀηδὼ *luscinia*, cum pluribus, &c.

Neutr. multa in ος & ον, ut τὸ δένδρος, δένδρον *lignum*, in ον & ιον, ut ἄεθλον, ιον *præmium certaminis*, &c. Item τὸ ὕδωρ, ὕδος *aqua*, cum pluribus, &c.

Mascul. & Fœmin. multa in ος & ια, ut στρατὸς, ιὰ *exercitus*, in ος & ις ut βαθμὸς, ὶς *gradus*, in μὸς & μὴ, ut αὐχμὸς, μὴ *siccitas*, &c. Item ἀϋτμὴν, μὴ *halitus*, cum pluribus, &c.

Mascul. vel Fœm. vel Com. quædam in ις & ιν, ut ὁ δελφὶς, ὶν *delphin*, ἡ ἀκτὶς, ὶν *radius*, ὁ καὶ ἡ θὶς, ὶν *agger*, &c.

Masc. & Neutr. multa in ος & ον, ut θύμος, ον *thymus*, *um*: in μὸς & μα, ut ἀσπασμὸς, ἄσπασμα *salutatio*: in ος, ut ὁ σκότος & τὸ σκότος, *tenebræ*, &c. Item ὁ κάνης, τὸ κάνεον *cista*, cum pluribus, &c.

Fœm. & Neutr. multa in α & ον, ut ἡνία, ἡνίον *habena*, in μα & μη ut χάρμα, χάρμη *gaudium*, &c. Item ἡ αἰδὼς, τὸ αἶδος *pudor*, cum pluribus, &c.

Mascul. Fœmin. & Neutr. quædam in ος, η, ον, ut σίμβλος, η, ον *alveare*, &c. Item ὁ χειμὼν, ἡ χειμὰς, τὸ χεῖμα, *hyems*, cum pluribus, &c.

2°. *in Genitivo.*

Nomina quædam in ους efferunt genitivum ad formam tertiæ & quintæ simpl. ut ὁ νοῦς, οῦ, οὸς *mens*, &c. alia in ως, ad formam quartæ & quintæ simpl. ut ὁ Μίνως, ω & ωος *Minos*, ὁ γέλως, ωτος & ω *risus*. In ις ad formam quintæ simpl. & secundæ contract. ut ἡ τίγρις, ιδος & ιος *tigris*, &c. Item ἡ Θέμις, ιδος & ιστος *jus*, cum paucis aliis, &c.

Nomen dicitur
- à re significata
  - Substantivum ὑποστατικὸν: ut βίος *vita*.
  - Adjectivum ἐπίθετον: ut ὅλος *totus*.
- à flexione
  - Simplex ἁπλοῦν, sive incontractum ἀπαθὲς: ut ταμίας, καλός.
  - Contractum συνῃρημένον: ut Δημοσθένης, ἀληθής.

Utrumq; à modo significandi
- Appellativum προσηγορικὸν: ut κύριος *dominus*, ἅγιος *sanctus*.
- Proprium κύριον: ut Ἰησοῦς, Ναζωραῖος.

Rursus utrumq; quoad
- speciem est vel
  - Primitivum πρωτότυπον: ut μέλι *mel*, γλυκὺς *dulcis*.
  - Derivativum παράγωγον: ut μέλισσα *apis*, γλυκερὸς *dulcis*.
- figuram est vel
  - Simplex sive incompositum ἀσύνθετον: ut φωνὴ *vox*, καλὸς *bonus*.
  - Compositum σύνθετον: ut συμφωνία *consonantia*, φιλόκαλος *amans boni*.
  - Decompositũ παρασύνθετον: ut ἀσυμφωνία *dissonantia*, ἀφιλόκαλος *negligens boni*.

Derivativum

est vel
- Denominativum παρώνυμον: ut θεότης *deitas*, οὐράνιος *cœlestis*.
- Verbale ῥηματικὸν: ut, λόγος *sermo*, ἐλλιπὴς *imperfectus*: de quo póst.
- Participiale μετοχικὸν: ut εἱμαρμένη *fatum*, ἡγέμενος *præfectus*.
- Pronominale ἀντωνυμικὸν: ut ταυτότης *identitas*.
- Adverbiale ἐπιῤῥηματικὸν: ut ἄλια *cætus*, παλαιὸς *antiquus*.
- Præpositionale προθετικὸν: ut ὕπατος *Consul*, ἀντίος *contrarius*.

Ex Denominativis præsertim notantur hæc substantiva:
1. Fœmineum. 2. Patronymicum. 3. Diminutivum. 4. Amplificativum.

Fœmineum Θῆλυ.

Fœminea simpliciter formata in α & η, sequuntur accentum suorum Masculinorum: ut θεὰ à θεὸς, ταμία à ταμίας *dispensator*, βασιλὴ à βασιλεὺς, ἀδελφιδῆ ab ἀδελφιδοῦς, κόρη à κόρος *puer*. Sic etiam in ις ex ης, ut εὑρετὶς ab εὑρετὴς *inventor*, πρεσβῦτις à πρεσβύτης *prases*: sed penultima longa circumflectitur, ut προφῆτις à προφήτης: sæpe etiam ῖτις, ut ἀργυρεῖτις, καρεῖτις: item νεᾶνις à νεὰν ἄνος. Composita à κοίτη sunt proparoxyt. ut παράκοιτις à παρακοίτης *conjux*. Gentilia plerumque sunt oxyt. ut Περσὶς à Πέρσης *Persa*, Σκυθὶς à Σκύθης *Scytha*.

Oxytonum
1 in ας ut ὀρεστιὰς ab ὀρεστὴς *monticola*, σπαρτιὰς à σπαρτιάτης *Spartan*[9]
2 in ις ut ἀμνὶς ab ἀμνὸς *agnus*, βασιλὶς à βασιλεὺς, ἑλληνὶς ab ἕλλην *Græcus*. 2. in αινὶς, ut θεραπαινὶς à θεράπων *famulus*, λυκαινὶς à λύκος *lupus*. 3. in τρὶς ut ὀρχηστρὶς ab ὀρχηστὴς *saltator*, αὐλητρὶς ab αὐλητὴς *tibicen*.

Parox. { 1 in ἴνη, ut ἰατρίνη ab ἰατρὸς *medicus*, ἡρωΐνη ab ἥρως *semideus*.
2 in νη, ut θεράπνη à θεράπων *famulus*.

Proparoxytonum {

1 in ια, idque 1. in εια: ut εὐπατέρεια ab εὐπάτηρ *bono patre natus*, βασίλεια à βασιλεὺς: 2. in ιεια ut ἀγγελίεια ab ἄγγελος *nuntius*: 3. in τεια ut ἰάτρεια ab ἰατρὸς *medicus*, παιδολέτεια à παιδολέτηρ *liberorum interfector*, συμπαίστεια à συμπαίστωρ *simul nutritus*, ποιήτεια à ποιητὴς *poeta*.

2 in να, idq; 1. in ιδνα, ut ἔχιδνα ab ἔχις *serpens*. 2. in αινα ut ἰχθυοπώλαινα ab ἰχθυοπώλης *piscium venditor*, λύκαινα à λύκος *lupus*, λέαινα à λέων *leo*, ἀλεκτρύαινα ab ἀλεκτρυὼν *gallus*: 3. in οινα, ut δέσποινα à δεσπότης *herus*: 4. in ιννα, ut βασίλιννα à βασιλεύς.

3 in ειρα, ut Κάειρα à Κὰρ *Car*, δότειρα à δοτὴρ *dator*, δεσπότειρα à δεσπότης *herus*, πρέσβειρα à πρεσβὺς *senex*.

4 hyperdissyllabum in σσα, idq; 1. in ασσα, ut ἄνασσα ab ἄναξ *rex*, sed φάσσα à φὰψ *palumbus*, &c. 2. in ησσα, ut πένησσα à πένης *pauper*, sed Κρῆσσα à Κρὴς *Cres*, &c. 3. in ισσα, ut βασίλισσα à βασιλεὺς *rex*, Αἰθιόπισσα ab Αἰθίοψ *Æthiops*, Κίλισσα à Κίλιξ *Cilix*: 4. in υσσα, ut Λίβυσσα à Λίβυς *Libys*.

}

Paucula quædam Adjectiva imitantur formam Substantivorum, ut πρόφρασσα à πρόφρων *propensus*, ἀλεξιάρη ab ἀλεξιάρης *imprecationes pellens*, μάκαιρα à μάκαρ *felix*.

Patronymicum Πατρωνυμικὸν

Est nomen proprium personæ quod à nomine potissimùm patris, interdum avi & matris derivatur: Et est vel

1 Mascul. paroxytonum quod fit à genitivo primitivi, mutando terminationem vel {

In ίδης, cùm primitivum sit
vel { 2æ. simpl. in ος impurum, ut Πρίαμος · μου · μίδης.
3æ. simpl. ut Νέστωρ · ορος ίδης. }

In άδης, cùm primitivum sit
vel { 1æ. simpl. ut Βορέας · έου · εάδης.
2æ. in ιος, ut ἥλιος · ίου *sol*, ιάδης. }

In ιάδης, cùm primitivum in penultima genitivi sit longum, cujuscunq; declinat. ut Λαέρτης Λαέρτου Λαερτιάδης, Ἄτλας Ἄτλαντος Ἀτλαντιάδης. Sic Πηλεὺς Πηλῆος Πηληιάδης.

}

Fœmin. { Oxytonum { In ὶς vel ὰς ex masculinis removendo δη, ut Νεστορίδης, Νεστορὶς, Ἡλιάδης Ἡλιάς.
In νὶς à rectis Primitivorum, mutando ultimam syllabam, ut Χρύσης νὶς, Κάδμος νίς. } }

Fœmi-

Fœmininum — Paroxyton.
- In ίνη vel ώνη, à rectis etiam Primitivorum.
  - In ίνη, cùm primitivum sit vel { 2ᵃ. simpl. in ος impurum, ut Ἄδρασος -ίνη / 3ᵃ. contr. in ευς, ut Νηρεὺς -ίνη.
  - In ώνη, cùm primitivum sit vel { 2ᵃ simpl. in ιος, ut Ἰκάριος -ιώνη. / 3ᵃ. simpl. in ίων, ut Ἠετίων -ιώνη.

Ionica paroxytona in ίων, ut Κρονίων à Κρονίδης *Saturnius*.

Æolica proparoxytona in διος, ut Ὑῤῥάδιος ab Ὑῤῥάδης *Hyrrhæ filius*.

Propriorum formas imitantur pauca appellativa, ut ποιμενίδης à ποιμὴν *pastor*: sic κοιρανίδης, ἁλιάδης, βασιλείδης, &c.

Diminutivum ὑποκοριστικὸν

Masculinum
- Oxytonum in ιδεὺς, ut λαγιδεὺς à λάγως *lepus*.
- Paroxytonum in
  - ίας, ut παππίας à πάππας *pater*.
  - αξ, ut λίθαξ à λίθος *lapis*: Sed δέλφαξ *porcellus*, σκύλαξ *catulus*, quandoque sunt Fœmin.
  - ίλας, ut Θευχαρίλας à Θεύχαρις pro Θεόχαρις.
  - ίδης, ut λαγίδης à λάγως.
  - ίνης, ut ἐλαφίνης ab ἔλαφος.
  - ίσκος, ut νεανίσκος à νεανίας *juvenis*.
  - ων, ut Ἡφαιστίων ab Ἥφαιστος *Vulcanus*.
  - ις, ut ἄστρις ab ἀστράγαλος *talus*.
  - ύλος, ut ἐρωτύλος ab ἔρως: item Ἡρύλλος ab Ἡρακλῆς [*Hercules*.
- Proparoxyton. in
  - ιχνος, ut κύλιχνος à κύλιξ *calix*.
  - ιχος, ut Ἀμύντιχος ab Ἀμύντας
  - υλλος, ut Βάθυλλος à Βαθυκλῆς.
- Circumflexum in
  - ᾶς, ut Ζηνᾶς à Ζηνόδωρος
  - ῦς, ut Διονῦς à Διονύσιος
- Antecircumflexũ in ῖνος, ut χαρῖνος à χάρις.

Fœmininum
- Oxyt. in
  - ὰς, ut χοιρὰς à χοῖρος *porcus*.
  - ὶς, ut κρηνὶς à κρήνη *fons*. Sic multa in
    - αινὶς, ut ὑαινὶς ab ὗς *sus*.
    - αλὶς, ut φυσαλὶς à φύσα *vesica*.
    - υλὶς, ut ἀντερασυλὶς ab ἀντεραστὴς *rivalis*.
    - υλλὶς, ut ἀκανθυλλὶς ab ἄκανθα *spina*.
    - αρὶς, ut Κοτυταρὶς *parva Cotytto*, à Κοτυττὼ *dea turpitudinis*.
    - ακὶς, ut Ἐιθακὶς ab ἔειθος.
  - ὼ, ut Θεαρὼ à Θεὰ *dea*.
  - ὼν, ut ἀρπεδὼν ab ἀρπεδόνη *funis*.
- Parox- yto. in
  - ιγξ, ut λάϊγξ à λᾶς *lapis*.
  - άκη, ut πιθάκνη à πίθος *dolium*.
  - ίσκη, ut παιδίσκη à παῖς *puer*.
  - ίχη, ut μητίχη à μῆτις *consilium*.
  - ίχνη, ut πολίχνη à πόλις *urbs*.
  - ύλη, ut βομβύλη à βόμβος *sonus apum*.
- Proparoxytonũ in
  - ιλλα, ut πράξιλλα à πρᾶξις *actio*.
  - ιννα, ut κόριννα à κόρη *puella*.
  - υλλα, ut νίκυλλα à νίκη *victoria*.

Neutrum

- **Neutrum**
  - In ιον
    - hyperdiss. propar. ut ἀκάνθιον ab ἄκανθα *spina*: sic
      - multa in
        - διον, ut γνωμίδιον à γνώμη, *sententia.*
        - λιον, ut κρεΰλλιον à κρέας *caro*, &c.
        - νιον, ut πιθάκνιον à πίθος *dolium*, &c.
        - ειον, ut ὀνάειον ab ὄνος *asinus*, &c.
      - pauca in
        - σιον, ut κοράσιον à κόρη *puella.*
        - πιον, ut θρανίπιον à θρᾶνος *sella.*
        - φιον, ut χωρίφιον à χῶρος *ager.*
    - trissyllabum
      - proparoxytonum, ut γήδιον à γῆ *terra*, γύναιον à γυνὴ *mulier.*
      - paroxytonum etiam, ut χοιρίον à χοῖρος *porcus*: præcipuè si sit oriundum ex acutitonis vel rectis, ut στρουθίον à στρουθὸς *passer*: vel genitivis, ut παιδίον à παῖς παιδὸς
  - In εῖον, antecircumflexum, ut ἀγγεῖον ab ἄγγος.

Ex Primitivo uno varia nonnunquam Diminutiva nascuntur, ut κορίσκη, κοράσιον, κόριον, κορίδιον à κόρη *puella.*

Ex Diminutivis alia Diminutiva, ut πολίχνιον à πολίχνη *urbecula*, &c.

Diminutiva adjectiva perpaucissima sunt: ut δριμύλος à δριμὺς *acerbus*, μικκύλος à μικκὸς pro μικρὸς *parvus*, ὁσσίχος ab ὅσος *quantus*, παυρίδιος à παῦρος *paucus*, πύῤῥιχος à πύῤῥος *rufus.*

Amplificativum Αὐξητικόν.

1 Oxytona in ὸς, ut ἀρνειὸς *agnus adultior* ab ἄρς *agnus*, παιδνὸς *puer adultus* à παῖς *puer.* Sed πάππος à πάππας *pater.*

2 Paroxytona in ίας, ut μετωπίας *magnam habens frontem* à μέτωπον *frons*, πωγωνίας *magnam habens barbam*, à πώγων *barba*; στομίας *magnum habens os*, à στόμα *os*; ὠμίας ab ὦμος *humerus.* In αξ, ut πλούταξ *valde dives*, à πλοῦτος *divitiæ.* Item nomina propria in ων ωνος, ut Γνάθων *parasitus Gnatho*, à γνάθος *maxilla.*

3. Proparoxytonum, ut χερμάδιον *lapis magnus*, à χερμὰς *lapis*; λόγιον *divinus sermo*, à λόγος *sermo.* Item δᾶτις *magna fax*, à δαῒς *fax.*

Nomen tam Substantivum quàm Adjectivum, pro varia significatione aliud dicitur Numerale Ἀριθμητικὸν, ut τριὰς *Trinitas*, εἷς *unus.* Collectivum περιληπτικὸν, ut ὄχλος *turba*, πολὺς. Gentile ἐθνικὸν, ut Μακεδὼν *Macedo*, Ἀχαϊκὸς *Achaicus.* Fictitium πεποιημένον, ut βόμβος *sonus apum*, βομβήεις *sonorus.*

Porrò, Adjectivum est Possessivum κτητικὸν, idque vel Appellativum, ut δεσποτικὸς *herilis*, &c. vel Proprium ut Ἑκτόρεος *Hectoreus*: Materiale μετουσιαστικὸν, ut λίθινος *lapideus*: Locale τοπικὸν, ut οὐράνιος *cœlestis*: Temporale χρονικὸν, ut ἡμερινὸς *diurnus*: Indefinitum ἀόριστον, ut τὶς *quidam*: Interrogativum ἐρωτηματικὸν, ut ποῖος *qualis*: Redditivum ἀνταποδοτικὸν, ut τοῖος *talis*: Partitivum μεριστικὸν, ut ἕτερος *alius.*

Imitantur Analogiam & Anomaliam Substantivorum.

Sunt autem trium generum, τριγενῆ.

Alia habent in Nominativo	tres terminationes τρικατάληκτα.	
	duas δικατάληκτα,	Hæc flectuntur per tres articulos.
	unam μονοκατάληκτα,	

Omnis dictio trium generum habet Gen. & Dat. similes in masc. & neutro genere.

Adjectiva trium terminationum desinunt in

ος	& faciunt fœmininũ per	η	neutrum per	ον	ad formam	3æ & 2æ simpl.
ας		α		αν		5æ & 2æ simpl.
εις		εσσα		εν		5æ & 2æ simpl.
υς		εια		υ		3æ contr. & 2æ. simpl.

† ος Sing. Nom. καλὸς ἡ * ὀν. Gen. ȣ͂ ῆς ȣ͂, &c. Voc. ὲ ἡ ὀν., &c. *pulcher*. Sed adjectiva in ος purum, & ρος faciunt fœmininum per α ut ἅγιος, ἁγία, &c. *sanctus* ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, *floridus*. Excipe Materialia plurima in εος, ut χρύσεος -έη, &c. παρδάλεος έη: & numeralia omnia in -οος, ut ὄγδοος όη, &c. ἁπλόος -όη, &c.

† *Sic Adjectiva contracta in ȣ͂ς, ut, ἁπλȣ͂ς ῆ ȣ͂ν, &c. V. ὦ ἁπλȣ͂ ῆ ȣ͂ν.*

* *Sed* ἄλλος ἄλλη ἄλλο,

ας Sing. N. πᾶς, πᾶσα, πᾶν G. παντὸς πάσης παντὸς, &c. V. πᾶς πᾶσα πᾶν, &c. Sed μέλας *niger* & τάλας *miser*. S.N. ας αινα αν, G. ανος αίνης ανος, &c. V. αν αινα αν, &c Μέγας verò *magnus*, μεγάλη μέγα, G. μεγάλȣ ης ȣ, &c. A. μέγαν μεγάλην μέγα, V. ὦ μέγα μεγάλη μέγα, &c.

εις Sing. N. χαρίεις εσσα εν, G. εντος έσσης εντος, &c. V. χαρίεν & ει εσσα εν *gratiosus*.

υς Sing. N. ὀξὺς εῖα ὺ, G. έος είας έος, D. έϊ εῖ, εία έϊ εῖ, A. * ὺν εῖαν ὺ, V. ὺ εῖα ὺ, &c. D. N. A. V. έε εία έε, G. έοιν έαιν έοιν. Plur. N. έες εῖς εῖαι έα, G. έων, ειῶν έων, D. έσι είαις έσι, A. έας εῖς είας έα, V. έες εῖς εῖαι έα.

Excipe πολὺς *multus*, Sing. N. * πολὺς πολλὴ πολὺ, G. πολλȣ͂ ῆς ȣ͂, D. πολλῷ ῇ ῷ, A. πολὺν πολλὴν πολὺ, V. πολὺ πολλὴ πολὺ, &c. Poetæ sic inflectunt, N. πολὺς, G. πολέος, D. πολέϊ, A. πολὺν, V. ὦ πολύ. Plur. N. πολέες -εῖς, G. πολέων, D. πολέσι -έεσσι, A. πολέας, -εῖς, V. ὦ πολέες -εῖς.

* ἑα Poet.
* Leguntur contract. ἡμίσεις, Marc. 6. ἡμίση Luc. 19
* *Apud Poetas* πολλὸς πολλόν.

Adje-

† ος, ως, ας, ις, ἡν, υς	Et formant neutrum per	ον 3æ simpl.; ων 4æ simp. quandoq; 5æ.; αν, ιν, εν, υ 5æ simpl.	
ες, ων, ωρ, ης	Et formant neutrum per	ευ, ον, ορ 5æ simp.; ες 1æ contr.	† Sic Adjectiva contracta in ες, ut εὔνες ευ. V. ὦ εὖνε ευ.

ος ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος καὶ τὸ ἔνδοξον. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἐνδόξου, &c. V. ὦ ἔνδοξε καὶ ὦ ἔνδοξον, *illustris*.

ως ut ὁ καὶ ἡ εὔγεως καὶ τὸ εὔγεων, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὔγεω, &c. V. ὦ εὔγεως & εὔγεω, *fertilis*. ὁ καὶ ἡ πολύκερως καὶ τὸ πολύκερων, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ πολυκέρωτος, &c. V. ὦ πολύκερως & ὦ πολύκερων, *habens multa cornua*.

ας ὁ καὶ ἡ ἀείνας καὶ τὸ ἀεῖναν, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀείναντος, &c. V. ὦ ἀεῖναν, *perpetuò fluens*.

ις ὁ καὶ ἡ εὔχαρις καὶ τὸ εὔχαρι, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὐχάριτος, &c. A. τὸν καὶ τὴν εὐχάριτα καὶ εὔχαριν, καὶ τὸ εὔχαρι, V. ὦ εὔχαρι, *gratiosus*.

ην ὁ καὶ ἡ ἄῤῥην καὶ τὸ ἄῤῥεν, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἄῤῥενος, &c. V. ὦ ἄῤῥεν, *masculus* vel *mas*.

υς ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς καὶ τὸ ἄδακρυ, G. υος, D. υϊ, A. υν, υ, V. ὦ υ, Dual. N. A. V. υε, G. D. ύοιν, Plur. N. υες υς υα G. υων, D. υσι, A. υας υς υα, V. υες υς υα, *sine lachrymis*.

ους ὁ καὶ ἡ δίπους καὶ τὸ δίπουν, G. τοῦ οδος, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ οδι, A. οδα ουν & ουν, V. ους ου, & ουν, *Bipes*.

ων ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων καὶ τὸ εὔδαιμον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὐδαίμονος, &c. V. ὦ εὔδαιμον, *felix*.

ωρ ὁ καὶ ἡ μεγαλήτωρ, καὶ τὸ μεγαλῆτορ, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ μεγαλήτορος, V. ὦ μεγαλῆτορ, *magnanimus*.

ης ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς καὶ τὸ ἀληθὲς, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος οῦς, &c. V. ὦ ἀληθὲς, *verus*.

Pleraque Adjectiva composita & derivata in ος, sunt duarum terminationum. Atticè etiam omnia sic inflectuntur. Nonnulla ex his quæ duas habent terminationes interdum fœmininum habent à masculino diversum; nempe in ος, ut ἀθάνατος ἀτη, αἰώνιος ια, in ην ut τέρην εινα, in υς ut θῆλυς εια, &c.

Quædam etiam varias habent vocales & consonantes ante ος Genit.

In ις ιτος, ut priús : ιδος, ut φιλόπατρις *amans patriæ* : ιθος, ut φίλορνις *amans avium* : ιος, ut τρόφις *bene nutritus* : ινος, ut τὶς *quis*.

ην ενος, ut priús: ηνος ut ἄσην *infelix*.

υς υος, ut priús: εος ut θῆλυς *fœmineus*.

ους οδος, ut priús: οντος ut ἀνόδους *edentulus*.

ων ονος, ut priús: οντος ut ἑκὼν *volens*: ωνος ut αἴθων *fulgidus*.

ης εος, ut priús: ητος ut ἀκμὴς *indefessus*.

Adje-

 Adjectiva trium articulorum & unius terminationis desinunt in

ιν ξ ρ ς αρς ψ	3æ. simp. ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ	τριγλώχιν ἅρπαξ μάκαρ λευκόκρας μάκαρς αἴθοψ	G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ	τριγλώχινος *tricuspis.* ἅρπαγος *rapax.* μάκαρος *felix.* λευκόκρατος *album habens caput.* μάκαρτος *felix.* αἴθοπος *subfuscus.*

Hujusmodi Adjectiva varias habent terminationes in recto & genitivo.

In ρ·αρ, ut priús: ηρ ηρος, ut *μιξόθηρ semivir:* ερ ερος, ut *πλατυγάστηρ latum habens ventrem:* ειρ ειρος, ut *ἑξάχειρ sex habens manus:* υρ υρος, ut *ἐπιμάρτυρ testis.*

ς· ατος, ut priús: αδος, ut *πολυδειράς cacuminosus:* αις αιδος, ut *φιλόπαις puerum amans:* αιτος, ut *ἁβρόπαις delicatus:* αυς εως, ut *μυριόναυς permultis navibus instructus:* ευς έως, ut *δονακεύς arundinosus.*

αρς· τος, ut priús: γος, ut *πολύαρς.*

ξ· αξ γος, ut priús: κος, ut *πλὰξ pavidus:* κτος, ut *χειρώναξ qui manibus operatur:* εξ κος, ut *ἐπίτεξ parturiens:* ηξ ηγος, ut *αἰνόπληξ graviter ferens:* ηκος, ut *αἰολοθώρηξ variam habens thoracem:* εκος, ut *κυναλώπηξ cane & vulpe natus:* ιξ κος, ut *πολυάϊξ valde impetuosus:* χος, ut *ὕθριξ suis pilos habens:* γος, ut *ὁμηρομάστιξ,* &c. οξ γος, ut *ἔμφλοξ ignitus,* & *εὐφόρμιγξ pulchram habens citharam:* κος, ut *πάνδοξ hospes publicus:* ωξ κος, ut *πλὼξ pavidus:* γος, ut *ἀπορρὼξ abruptus:* υξ χος, ut *σύζυξ conjunctus,* & *δίπτυξ duplex:* κος, ut *χρυσάμπυξ aureum reticulum habens:* αιξ αικος, ut *καλλιγύναιξ pulchras habens mulieres.*

ψ· οψ, ut priús: εψ πος, ut *κατωβλέψ deorsum respiciens:* ιψ πος, ut *αἰγίλιψ relictus à capris:* βος, ut *χοιρόθλιψ libidinosus:* ωψ ωπος, ut *γλαύκωψ cæsios habens oculos:* οπος & ωπος, ut *εὐρύοψ magnos habens oculos.*

Adjectiva in recto finita in Substantivum, illius terminationem in reliquis casibus habitâ ratione generis, ut plurimùm sequuntur, uti constat ex prioribus exemplis. Excipiuntur verò paucula, ut *ἄπολις ιδος,* &c. *qui sine urbe est.*

Plurima Adjectiva, præcipuè composita & derivata, videntur esse tantùm duorum generum, *διγενῆ*; in neutro vix invenienda, ut *φιλέλλην Græcorum amans*: Paucula unius, *μονογενῆ*; ut *ἡ καμινὼ caminaria:* Præsertim Masculina in *ευς*, ut *ὁ φιλοβασιλεὺς regis amans:* in *ης* etiam 1æ simpl. & ejus fœmininum in *ις* 3æ simpl. ut *ὁ βοηλάτης, ἡ βοηλάτις boves abigens:* G. *άτου άτιδος,* D. *άτῃ άτιδι,* A. *άτην άτιδα,* & *άτιν,* V. *άτα άτι,* &c.

Adjecti-

Cardinale προσηγοραρκτικόν. Ordinale τακτικόν.

Cardinalia heteroclita sunt: εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες.

Εἷς *unus* Tetraptoton 5æ, & 2æ simpl.

Sing. N. εἷς μία ἕν, G. ἑνὸς μιᾶς ἑνός, D. ἑνὶ μιᾷ ἑνί, A. ἕνα μίαν ἕν. Duali & Plur. caret: sic composita, οὐδεὶς μηδεὶς.

Δύο *duo* Tetraptoton, 3æ simpl. omnium generum. Singulari caret: Dual. N. A. δύο, Atticè δύω, G. δυοῖν, fœm. δυεῖν, D. δυσί. Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur extra Dativum.

Ἄμφω *ambo*, Diptoton 3æ simpl. per omnia genera: N. A. ἄμφω, G. D. ἀμφοῖν.

Τρεῖς *tres*, & τέσσαρες *quatuor* Tetraptota 5æ simpl. Sing. Dual. carent. Plur. N. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία. G. τῶν τριῶν. D. τοῖς τρισί. Ac. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.
Plur. N. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα. G. τῶν τεσσάρων, D. τοῖς τέσσαρσι. A. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε *quinque*, &c. ἑκατὸν *centum*.

Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt, διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, *ducenti*, &c.

Ordinalia sunt quæ ad interrogationem, πόσος *quotus*, aptè respondent, ut πρῶτος *primus*, δεύτερος *secundus*, τρίτος *tertius*, &c. Ex his manant dialia, ἐφήμερα, quæ respondent ad quæstionem ποσταῖος *quoto die*, ut πρωταῖος, δευτεραῖος, τριταῖος 1°, 2°, 3°, *die*, &c.

Sunt etiam alia Numeralia multiplicativa πολλαπλασιαστικά, 1. in πλόος -οῦς, ut ἁπλόος οῦς *simplex*, διπλόος οῦς, *duplex*, &c. ἑκατονταπλοῦς *centuplex*, &c. 2. in πλάσιος vel πλασίων, ut διπλάσιος *duplus*, &c. ἑκατονταπλάσιος -πλασίων *centuplus*, &c. sic πολλαπλοῦς · πλάσιος -ίων *multiplex*.

Leguntur οὐδένες, οὐδένας, μηδένες, μηδένας, μηδέσι,

δυεῖν, Masc. apud Lucianum.

Græci numeros his literis sic exprimunt:

Μονάδες, α' 1, β' 2, γ' 3, δ' 4, ε' 5, ϛ 6, ζ' 7, η' 8, θ' 9,

Δεκάδες, ι' 10, κ' 20, λ' 30, μ' 40, ν' 50, ξ' 60, ο' 70, π' 80, ϟ 90.

Ἑκατοντάδες ρ' 100, σ' 200, τ' 300, υ' 400, φ' 500, χ' 600, ψ' 700, ω' 800, ϡ' 900,

Χιλιάδες, ͵α 1000, ͵β 2000, &c. ͵κ 20000, ͵ρ 100000.

Μιγάδες, ια 11, κβ 22, ργ 103, ͵αδ 1004, &c. 1647 ͵αχμζ

24 literis intermiscentur tres notæ ἐπίσημα: βαῦ ϛ, κόππα ϟ, σάμπι ϡ.

Apud nonnullos literæ singulæ, pro ordine quem habent in Alphabeto, numerum designant, α 1, λ 11, ρ 17, ω 24; quo pacto libri Homerici distinguuntur.

Ex Majusculis Ι 1 pro μία, Π 5 pro πέντε, Δ 10 pro δέκα, Η 100 pro Ἑκατὸν, Χ 1000 pro Χίλιοι, Μ 10000 pro μύριοι. Geminata geminant numerum, ut ΙΙ 2, ΠΠ 10, ΔΔ 20. Has omnes excepta Ι veteres olim τῷ Π inscribere solebant, & significabant numerum inscriptum quinquies sumendum esse: ut

[Δ] 50. [Η] 500. [Μ] 5000.

Adjectivis accidit Comparatio Σύγκρισις.

Comparationis gradus βαθμοὶ sunt tres; Positivus θετικὸς, Comparativus συγκριτικὸς, Superlativus ὑπερθετικός.

Positivus desinit in αρ, ας, εις, ην, ης, ις, ξ, ος, ους, υς, ων.

Adjectiva in ος post longam, formant Comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in τατος, ut σέμνος ότερος ότατος *venerabilis*, φαῦλος ότερος ότατος *improbus*.

Post brevem mutant ο in ω, ut σοφὸς ώτερος ώτατος *sapiens*. Post ancipitem vel retinent ο, vel mutant ο in ω, ut ἱκανος ότερος ότατος, vel ώτερος ώτατος *idoneus*.

Adjectiva in αρ, ας, εις, ην, ης, ις, ους, υς, ων, formant Comparativum & Superlativum assumendo τερος & τατος.

αρ, εις eliso ι, ις, ους, ην, ων, ας, ης, υς — assumit τερος & τατος:

- Masc. sing.:
  - μάκαρ άρτερος άρτατος *felix*.
  - χαρίεις έστερος έστατος *gratiosus*.
  - γαστρὶς ιστερος ιστατος *gulosus*.
  - ἁπλοῦς ούστερος ούστατος *simplex*.
- Masc. plur.:
  - τέρην ενες έστερος έστατος *tener*.
  - σώφρων ονες έστερος έστατος.
- Neut. sing.:
  - μέλας αν άντερος άντατος.
  - εὐσεβὴς ὲς έστερος έστατος *pius*.
  - εὐρὺς ὺ ύτερος ύτατος *latus*.

Sed υς sæpe mutatur in ιων & ιστος, ut εὐρὺς εὐρίων εὔριστος.

Nomina in ξ, vertunt terminationem ες plural. in ίστερος & ίστατος, ut ἅρπαξ *rapax*, ἁρπαγίστερος, &c. βλὰξ *supinus*, βλακίστερος, &c.

Com-

1° in ος

	Comparativus	Superlativus	
Ἀγαθὸς	ἀμείνων, ἀρείων, κρείσσων * κρείττων † κάῤῥων	ἀγαθώτατος *rariùs*. ἄριστος, κράτιστος	* *Atticè*. † *Doricè*.
καλὸς	καλλίων	κάλλιστος	
ἐσθλὸς *bonus*	λωΐων ‖ λῴων, βελτίων & βέλτερος, φέρτερος	λωΐστος vel λῷστος. βέλτιστος & βέλτατος. φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος.	‖ *Per Synæresin*.
κακὸς *malus*	κακώτερος & κακίων, χείρων & χερείων	κάκιστος, χείριστος	
μικρὸς *parvus*	μικρότερος & μείων, ἐλάσσων, ἥσσων	μικρότατος & μεῖστος, ἐλάχιστος, ἥκιστος	
αἰσχρὸς	αἰσχρότερος & αἰσχίων,	αἰσχρότατος & αἴσχιστος *turpis*.	
ἐχθρὸς	ἐχθίων	ἔχθιστος *inimicus*	
Ὀλίγος	ὀλίζων	ὀλίγιστος *paucus*	
ῥᾴδιος	ῥᾴων	ῥᾷστος *facilis*	

Quædam in ος abjiciunt ο, alia ω in Comp. & Superl. ut

φίλος φίλτερος & φιλίων, φίλτατος & φίλιστος *amicus*.

Γεραιὸς *senex*, παλαιὸς *antiquus*, σχολαῖος *otiosus*: γεραίτερος, &c.

Θέρειος *æstivus* θερείτερος: δεξιὸς *dexter* δεξίτερος:

Τρίτος *tertius* τρίτατος.

Attici formant

multa in
- έστερος έστατος, ut αἰδοῖος *venerabilis*, ἀνιηρὸς *tristis*, ἀκρατος *incontinens*, ἄμορφος *deformis*, γενναῖος *generosus*, σπουδαῖος *studiosus*, ὡραῖος *speciosus*.
- αίτερος αίτατος, ut ἥσυχος *tranquillus*, μέσος *medius*, ὀρθρῷος *matutinus*.

Ἄσμενος *placidus*, έστερος & αίτερος: sic ὄψιος *serus*.

pauca in ίστερος ίστατος, ut μονοφάγος *solus edens*, λάλος *loquax*, λάλιστος etiam in Superlativo.

Ἐπιτήδειος *idoneus*, ότερος & έστερος, &c. πτωχὸς *pauper*, ότερος & ίστερος, &c. φιλοκτέανος *locuples*, ώτερος & έστερος, &c.

Ἴδιος *proprius*, ώτερος & αίτερος, &c.

Legitur ἀνθρωπινώστερος ab ἀνθρώπινος *humanus*.

2° in ῦς, ut διπλῦς *duplex* διπλότερος, πορφυρῦς *purpureus* πορφυρώτερος.

* Ionicè. 3° in ας, ut μέγας * μέζων, & μείζων, μάσσων, μέγιστος *magnus*.
4° in ην, ut τέρην τερεινότερος, &c. *tener*.
5° in ης, ut ψευδὴς -δέστερος -δέστατος *mendax*, ὑγιὴς *sanus* ὑγιώτερος.
6° in ων, ut πέπων πεπαίτερος, &c. *maturus*. πίων πιότερος πιότατος *pinguis*.
7° in υς, πολὺς πλείων vel πλέων πλεῖστος *multus*.

Comparativa in ων præsertim irregularia sic inflectuntur.

Sing. N. ὁ καὶ ἡ πλείων καὶ τὸ πλεῖον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ πλείονος, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ πλείονι, Ac. τὸν καὶ τὴν πλείονα πλείοα πλείω καὶ τὸ πλεῖον, V. ὦ πλεῖον.

Dual. N. A. V. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ πλείονε, G. D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν πλειόνοιν.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ πλείονες πλείοες πλείους καὶ τὰ πλείονα οα ω, G. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν πλειόνων, D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς πλείοσι, A. τοὺς καὶ τὰς πλείονας οας ους καὶ τὰ πλείονα οα ω, V. ὦ πλείονες οες ους, καὶ ὦ πλείονα οα ω.

Comparativa in ων & ιων parturiunt alia Comparativa;
1° ων vertitur in ότερος, ut χείρων χειρότερος *multo pejor*.
2° ιων mutat ι & præcedentem consonam in σ, ut παχίων πάσσων *multò pinguior*, ταχίων θάσσων *multò celerior*, ἐγγίων ἔσσων, *vel potiùs* ἄσσων *multò propior*.

Superlativa pariunt alia Comparativa & Superlativa, ut ἐλάχιστος ἐλαχιστότερος *multò minimus*, κύδιστος κυδίστατος *longè gloriosissimus*.

Comparatio etiam accidit aliis dictionibus, quæ factâ comparatione migrant in Adjectiva.

1° Substantivum, Compa-

1 in ος: Neutrum per ιων & ιστος, ut κέρδος *lucrum*, κερδίων *lucrosior*, κέρδιστος. Sed ὕψος *altitudo*, ὑψίτερος *altior* ὕψιστος · κῦδος *gloria*, κυδίων & κυδότερος *gloriosior*, &c.

Masculinum more adjectivorum in ος, ut θεὸς *deus*, θεώτερος *divinior*. Sed μυχὸς *penetrale*, μυχαίτατος μυχοίτατος μύχατος *intimus*.

2 α, η, ον, plerumq; vertitur in ότερος ότατος, ut ἅμιλλα *certamen*, ἁμιλλότερος *pugnacior*.

3 υς assumit plerumque τερος τατος, ut ἄρκυς rete, ἀρκύστατος retium tensivus.
4 ῦς, & ωρ in genitivo, vertunt σ in τερος τατος, ut βασιλεὺς βασιλεύτερος, &c. φὼρ fur, φωρότερος furacior.
5 ης 1æ simpl. facit superlat. ιστατος, ut κλέπτης fur, κλεπτίστατος furacissimus.

...ratur

2° Verbum: vertendo ut plurimùm ω in τερος &c. ut λείπω relinquo, δεύτερος posterior, δεύτατος postremus.
3° Participium: verso ος in έστερος, &c. ut ἐῤῥωμένος ἐῤῥωμενέστερος robustior, &c.
4° Pronomen: αὐτὸς ipse, αὐτότατος ipsissimus.
5° Adverbium: in ω, assumpto τερος &c. ut ἄνω supra, ἀνώτερος superior, ἀνώτατος, &c. sed ὀπίσω post, ὀπίστερος posterior, abjecto ω, &c.
ἄφαρ citò, ἀφάρτερος celerior, &c. ἔνδον intus, ἐνδότερος interior, &c.
Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα.
Πέρα ultrà, περαίτερος περαίτατος.
ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος ἐγγίων, ἐγγύτατος ἔγγιστος.
6° Præpositiones πρὸ ante, πρότερος, πρότατος πρῶτος.
ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος.
ὑπὸ sub, ὕστερος ὕστατος.

Pronomen

Simplex
- Primitivum
  - Ἐγὼ ego, σὺ tu, * οὗ sui.
  - Demonstrativum δεικτικὸν, οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.
  - Relativum ἀναφορικὸν, † αὐτὸς ipse, ὃς qui
  - Indefinitum δεῖνα quidam.
- Possessivum
  - ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

* οὗ est reciprocum ἀυτοπαθὴς, sic αὐτὸς, ἐμαυτοῦ, &c.
† αὐτὸς & ἑαυτοῦ pronomen τρίτου προσώπου.

Compositum ἐμαυτοῦ mei ipsius, σεαυτοῦ tui ipsius, ἑαυτοῦ sui ipsius. Adde mixtum cum alio nomine, ἡμεδαπὸς nostras, ὑμεδαπὸς vestras. item τοσοῦτος, τηλικοῦτος, τοιοῦτος.

Vocativo carent Pronomina, uti etiam Indefinita, Interrogativa, Redditiva, ut οἷος, ποῖος, τοῖος, &c.

 Pro-

 Proprias declinationum formas habent, ἐγὼ, σὺ, οὗ, δεῖνα.

S. N. ἐγὼ, G. ἐμοῦ & μοῦ, D. ἐμοὶ & μοὶ, A. ἐμὲ & μέ.
D. N. A. νῶϊ & νῷ, G. D. νῶϊν & νῷν.
P. N. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, A. ἡμᾶς.

S. N. σὺ, G. σοῦ, D. σοὶ, A. σέ. D. N. A. σφῶϊ & σφῷ, G. D. σφῶϊν & σφῷν. P. N. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, A. ὑμᾶς.

S. Nom. caret, G. οὗ, D. οἷ, Ac. ἕ. D. N. A. σφωὲ & σφὲ, G. D. σφῶϊν & σφῖν. P. N. σφεῖς, G. σφῶν, D. σφίσι, A. σφᾶς.

Δεῖνα caret Duali & Plurali.

* δεῖς Poet. Masc. S. N. ὁ * δεῖνα, G. τοῦ δεῖνος δείνατος, D. τῷ δείνατι δεῖνα δεῖνα. A. τὸν δεῖνα, δεῖνα.

Fœm. & Neutr. S. N. ἡ καὶ τὸ δεῖνα, G. τῆς καὶ τοῦ δεῖνος, D. τῇ καὶ τῷ δεῖνι, Ac. τὴν καὶ τὸ δεῖνα.

Reliqua in ος more Adjectivorum inflectuntur ἐμὸς, ἡ, ὸν, &c.

* Sic τηλικοῦτος, αὕτη οὗτο. τοσοῦτος αὕτη οὗτο. τοιοῦτος αὕτη οὗτο.

Sed N. οὗτος αὕτη * τοῦτο, G. τούτου ταύτης τούτου, D. τούτῳ ταύτῃ τούτῳ, A. τοῦτον ταύτην τοῦτο, V. ὦ οὗτος αὕτη τοῦτο.

D. N. τούτω ταύτα τούτω, G. & D. τούτοιν ταύταιν τούτοιν.

P. N. οὗτοι αὗται ταῦτα, G. τούτων, D. τούτοις ταύταις τούτοις, A. τούτους ταύτας ταῦτα, V. οὗτοι αὗται ταῦτα, similiter, ἐκεῖνος η ο, &c. αὐτὸς ἡ ὁ.

Ἐμαυτοῦ & σεαυτοῦ, Sing. tantùm numerum habent. Ἑαυτοῦ. Singularem & pluralem: Nominativis carent omninò.

S. G. ἐμαυτοῦ ῆς οῦ, D. ἐμαυτῷ ῇ ῷ, A. ἐμαυτὸν ὴν ὸ.
S. G. σεαυτοῦ ῆς οῦ, D. σεαυτῷ ῇ ῷ, A. σεαυτὸν ὴν ὸ.
S. G. ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ, ῆς, οῦ. D. τῷ, τῇ, τῷ. A. τὸν, τὴν, τό.
P. G. ἑαυτῶν vel αὑτῶν, D. τοῖς, ταῖς, τοῖς, A. τοὺς τὰς τά.

Pro quo legitur

P. G. σφῶν αὐτῶν, D. σφίσιν αὐτοῖς, A. σφᾶς αὐτούς.

Verbum

1°. Quoad personam est vel:
- Personale προσωπικὸν, ut συμφέρω *confero*.
- Impersonale ἀπρόσωπον, ut συμφέρει *confert*.

2°. Quoad regimen dicitur vel:
- Transitivum μεταβατικὸν, ut λέγω *dico*.
- * Intransitivum ἀμετάβατον, ut λήγω *desino*.

** Ad Intransitivum refertur Substantivum, ὑπαρκτικὸν, ut εἰμὶ sum.*

Affectiones propriæ Verbi.

Voces sive formæ διαθέσεις

Tres sunt; Activa, Passiva, Media: à quibus verba sic appellantur:

1° * Activum ἐνεργητικὸν, quod plerumq; significat actionem, &

Exit in:
- ω { gravitonum / circumflexum } unde rursus verbum dicitur { gravitonum, ut τύπτω. / circumflexum, ut ποιῶ. }
- μι: in μι, ut τίθημι.

** Ad Activum refertur Neutrum οὐδέτερον ut φαίνω.*

2° Passivum παθητικὸν, quod passionem potissimùm notat:

3° Medium μέσον sive commune κοινὸν, quod mediam significationem, & mediam conjugationem partim activam partim passivam habet.

} utrumque exit in μαι, ut τύπτομαι.

† Ad Passivum & Medium refertur Deponens ἀποθετικὸν, ut ἐργάζομαι

Tempora χρόνοι

In voce Activa & Media octo sunt, in Passiva novem.

Præsens ἐνεστὼς *.

Præteritum παρῳχημένος:
- Imperfectum παρατατικός. †
- Perfectum παρακείμενος. ||
- Pl. perfectum ὑπερσυντελικός

** (i.) instans.*
† (i.) extensivum.
|| (i.) adjacens.

Futurum 1m. μέλλων α'. Futurum 2m. μέλλων β'. Paulo pòst Futurum μετ' ὀλίγον μέλλων.

Indefinitum 1m. Ἀόριστος α'. Indefin. 2m. Ἀόριστος β'.

Indefinita sunt tempora incertæ significationis, sumuntur enim pro Præteritis omnibus, & interdum pro Præs. & Futur. & cùm sumuntur pro Præterito, incertum est an paulò ante, vel multò ante res præterierit.

Tempora sunt vel
- Principalia ἀρκτικά. Præsens, Futurum, Præteritum: sed in voce Passiva Præsens, Perf. Indef. 2m.
- Cognata συζυγῆ
  - 1 Præsens, Imperfectum, Ind. 2. Futurum 2m. Perf. Medium.
  - 2 Futurum 1m, & Indefinit. 1m.
  - 3 Perfectum & Pl. perfectum: & in Passiva voce Paulo pòst Futurum, Ind. 1, & Fut. 1m.

Modi ἐγκλίσεις

Sunt quinque:
- Indicativus * ὁριστική,
- Imperativus προστακτική,
- Optativus εὐκτική,
- Subjunctivus ὑποτακτική,
- Infinitivus * Ἀπαρέμφατος.

* definitivus

* non explanativus.

Conjugatio συζυγία

est vel
- Temporalis χρονική per tempora.
  - 1. per tria tempora principalia.
  - 2. per omnia tempora ejusdem vocis.
  - 3. per similia quæcunq; trium vocum.
- Personalis προσωπική, per omnes personas ejusdem temporis.
- Modalis ἐγκλιτική, per omnes modos.

Conjugationes sunt decem; quatuor Gravitonorum, tres Contractorum, tres Verborum in μι.

Conjugatio dignoscitur per literam formativam sive figurativam χαρακτηριστικόν.

Characteristica

Est triplex: Præsentis, Futuri, & Præteriti: à quibus cognata tempora suam characteristicam accipiunt.

Characteristica
- Præsentis est litera præcedens ω vel ομαι, μι vel μαι.
- Futuri & Præteriti est aut litera eadem, aut alia ejus loco posita, vel eam proximè sequens. Sed perfecti exeuntis in κα ex μῶ & νῶ, κ est characteristica.

Characteristica præsentis indicat & distinguit conjugationes trium vocum, futuri characteristica conjugationes vocis Activæ, reliquæ omnes sua tempora. Cha-

In Conjugatione		Præſ.	Fut.		Perf.		
prima	π	τέρπω	Ψ	τέρψω	Φ	τέτερφα	delecto
	β	λείβω		λείψω		λέλειφα	ſacrifico
	φ	γράφω		γράψω		γέγραφα	ſcribo
	πτ	τύπτω		τύψω		τέτυφα	verbero
ſecunda	κ	πλέκω	Ξ	πλέξω	Χ	πέπλεχα	plico
	γ	λέγω		λέξω		λέλεχα	dico
	χ	βρέχω		βρέξω		βέβρεχα	rigo
	σσ	ὀρύσσω vel		ὀρύξω		ὤρυχα	fodio
	ττ	ὀρύττω					
tertia	τ	ἀνύτω	Σ	ἀνύσω	Κ	ἤνυκα	perficio
	δ	σπεύδω		σπεύσω		ἔσπευκα	feſtino
	θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα	impleo
	ζ	φράζω		φράσω		πέφρακα	dico
	ω	purum, τίω		τίσω,		τέτικα	honoro.
quarta	λ	ψάλλω	Ω̃	ψαλῶ	Κ	ἔψαλκα	pſallo
	μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα	diſtribuo
	ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα	oſtendo
	ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα	ſero
	μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα	ſcindo

Regula de Perſonis.

Cùm prima perſona pluralis exit in μεν, prima dualis deeſt: nempe in omnibus temporibus Activæ vocis, perfecto & pluſq. perf. Med.

Cùm tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem eſt cum ſecunda: viz. in præſenti, futuris, & perfect. Indicativi, & in omnibus temporibus Subjunctivi per omnes voces.

Tertiis perſonis verborum in ι vel ε deſinentibus, ν additur, ſi vocalis ſequatur: & apud Poetas ante conſonam.

Perſona 2ª. & 3ª. ſingularis in Subjunctivo Verbi cujuſvis Activi, & 2ª. ſingularis temporum in μαι, habent ι ſubſcriptum finalibus α, η, ω. Eædem vocales ante μην, ſub ſe habent ι in perfecto Optativi Paſſivi, retinéntq; per omnes perſonas & numeros. In quacunq; demum perſona cujuſcunque temporis aut modi eliditur ι, per contractionem factam in has vocales, eiſdem ſubſcribitur. *vid. pag. 5.*

Verba omnia barytona conjugantur ut τύπτω.
Composita ut sua Simplicia.

Modus Indicativus.

Præs.	S. τύπτω εις ει,	D. ετον ετον,	P. ομεν ετε ουσι.
Imperf.	S. ἔτυπτον ες ε,	D. ετον έτην,	P. ομεν ετε ον.
Fut. 1.	S. τύψω εις ει,	D. ετον ετον,	P. ομεν ετε ουσι.
Indef. 1.	S. ἔτυψα ας ε,	D. ατον άτην,	P. αμεν ατε αν.
Perf.	S. τέτυφα ας ε,	D. ατον ατον,	P. αμεν ατε ασι.
P. perf.	S. ἐτετύφειν εις ει,	D. ειτον είτην,	P. ειμεν ειτε εισαν.
Fut. 2.	S. τυπῶ εῖς εῖ,	D. εῖτον εῖτον,	P. οῦμεν εῖτε οῦσι.
Indef. 2.	S. ἔτυπον ες ε,	D. ετον έτην,	P. ομεν ετε ον.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperf. S. τύπτε έτω, D. ετον έτων, P. ετε έτωσαν. Sic Perf. & Pl. perf. τέτυφε, & Indef. 2. τύπε.
Indef. 1. S: τύψον άτω, D. ατον άτων, P. ατε άτωσαν.

Modus Optativus εἴθε.

Præs. & Imp. S. τύπτοιμι οις οι, D. οιτον οίτην, P. οιμεν οιτε οιεν. sic Futur. 1. τύψοιμι, Perf. & Pl. perf. τετύφοιμι, & Indef. 2. τύποιμι.
Indef. 1. S. τύψαιμι αις αι, D. αιτον αίτην, P. αιμεν αιτε αιεν.
Fut. 2. S. τυποῖμι οῖς οῖ, D. οῖτον οίτην, P. οῖμεν οῖτε οῖεν.

Modus Subjunctivus ἐάν.

Præs. & Imperf. S τύπτω ης η, D. ητον ητον, P. ωμεν ητε ωσι. sic Indef. 1. τύψω, 2. τύπω. Perfect. & Plusquam perf. τετύφω.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. τύπτειν, Fut. 1. τύψειν, Indef. 1. τύψαι, Perf. & Pl. perf. τετυφέναι, Fut. 2. & Indef. 2. τυπεῖν.

Participium

Sequitur declinationem Nominis. In fœminino genere semper est secundæ simplicium: In masculino & neutro Participium activum semper est quintæ; Passivum & medium plerumque tertiæ; Sed

d Participium utriusque indefiniti Passivi, & perfecti edii est quintæ.

Participium Activum

Præsens & Imperfectum τύπτων ουσα ον, G. τύπτοντος ούσης ντος, &c. V. ὦ τύπτων ουσα ον. Sic Fut. 1. τύψων, & Indef. 2. τυπών.

Indefinitum 1. τύψας ασα αν, G. αντος άσης αντος, &c. V. ὦ τύψας ασα αν.

Perf. & Plusq. τετυφὼς υῖα ὸς, G. ότος υίας ότος, &c. V. ὦ τετυφὼς υῖα ός.

Futurum 2. τυπῶν ουσα ουν, G. ουντος ούσης ουντος, &c. V. ὦ τυπῶν ουσα ουν.

Conjugatio Verbi barytoni per omnia tempora & modos vocis Activæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imperf.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφώς
Plusq.	ἐτετύφειν					
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Ind. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Ind. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπών
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

Fut. primum in quarta conjugatione variatur ut futurum secundum.

Fut. 2.	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν

Temporum formatio.

Præsens

Est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum

Formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum αὔξησις

Est duplex, Syllabicum συλλαβική, Temporale χρονική: utrumque præfigitur, similiter Imperfect. Perfect. Plusqu^m. perfect. Indef. 1°. & 2°. in Indicativo, sed in reliquis modis soli perfecto.

Syl-

Syllabicum augmentum est ε, præfixum verbo cùm incipiat à consonante, augens syllabas.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε in omnibus temporibus quæ augentur: ut ῥίπτω ἔῤῥιπτον, *præcipito*, &c.

Temporale augmentum est η vel ω, præfixum verbo pro initiali mutabili, augens tempus.

Mutabiles sunt α, ε, ο, αι, αυ, οι.

α, ε in η, ο in ω mutatur; ι diphthongorum subscripto: ut ἀκούω ἤκουον *audio*, ἐρείδω ἤρειδον *fulcio*, ὀρύττω ὤρυττον, αἰκίζω ᾔκιζον *verbero*, αὐγάζω ηὔγαζον *illustro*, οἰκίζω ᾤκιζον *ædifico*.

Si verbum incipiat ab immutabili nullum habet augmentum:

Immutabiles sunt η, ι, υ, ω, ει, ευ, ου.

η, ἥκω ἧκον *venio*: ι, ἰάπτω ἴαπτον *mitto*: υ, ὑβρίζω ὕβριζον *injuriâ afficio*: ω, ὠθῶ ὦθον *impello*: ει, εἰκάζω εἴκαζον *assimilo*: ευ, εὐθύνω εὔθυνον *dirigo*: ου, οὐτάζω οὔταζον *vulnero*.

Quædam ab ε incipientia pro augmento adsciscunt ι post ε; ut ἔχω εἶχον *habeo*, εἷλον ab inusitat. ἕλω *capio*, ἑλίσσω *volvo*, ἕλκω ἑλκύω ἑλκίζω *traho*, ἕρπω ἑρπύζω *serpo*, ἑστήκω *sto*, ἕπομαι *sequor*, ἐρέω *dico*, ἑστιάω *convivio excipio*, ἕζω *sedeo*, ἐάω *sino*, ἕω *induo*, ἐρύω *traho* ἔθω ἐθίζω *assuefacio*, ἐργάζομαι *operor*, ἔπω εἶπον *dico*, quod servat augmentum in omnibus modis. ἑορτάζω *festum celebro*, facit ἑόρταζον & ἑώρταζον.

Quatuor verba incipientia ab α, augmentum non admittunt: ut, ἄω ἆον *spiro*, ἀΐω *audio*, ἀηθέσσω *insuetus sum*, ἀηδίζομαι *tædio afficior*.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ea sunt derivata ab οἴαξ *temo*, οἶνος *vinum*, οἰωνὸς *volucris*, οἶστρος *œstrum*: ut οἰακίζω *guberno*, οἰνίζω *vinum emo*, &c. Sic * οἰδάνω *tumeo*, οἰκουρέω *domum custodio*, οἰμάω *cum impetu ruo*, οἴομαι *desolor*: οἰνοχοέω *vinum fundo*, & οἰμώζω *ploro*, recipiunt vel omittunt augmentum.

* ᾤδανον raro legitur.

Augmen-

Verba composita augmentum habent in medio, si inciiant à Præpositione, vel δυς & ευ ante mutabilem; ut κα-γινώσκω *condemno*, κατεγίνωσκον· ἐγκαταλείπω *derelin-*ιο, ἐγκατέλειπον· δυσαρεστέω *displiceo*, δυσηρέστεον· ευεργε-έω *benefacio*, ευηργέτεον.

Excipe pauca quæ à Præpositione incipiunt; ut, ἀμφισβη-έω *ambigo*, ἠμφισβήτεον· ἀμφιέννυμι *induo*, ἀνοίγω *aperio*, ντιβολέω *occurro*, ἀντιδικέω *adversor*, ἀφεύω *accendo*, ἀ-ωιάζω *detrecto*, ἀφίημι *dimitto*, ἐμμέλω *curo*, ἐνέπω *di-*, καθεύδω *dormio*, καθέζομαι & κάθημαι *sedeo*, καθίζω *dere facio*, φροιμιάζω *proœmior*.

Reliqua omnia augmentum habent in initio: ut, φιλοσο-ω *philosophor*, ἐφιλοσόφεον· πειθαρχέω *pareo*, ὁμολογέω *nfiteor*, παλιλλογέω *repeto*, ἀφρονέω *desipio*, δυστυχέω *in-lix sum*, &c.

Quædam & in principio & in medio augentur: ut ἀνορ-ω ἠνώρθεον *corrigo*, ἀναλίσκω *absumo*, ὀνοματοποιέω *nomen go*, παροινέω *debacchor*, προοδοποιέω *viam patefacio*, ἀν-ομαι *abnuo*, ἀνέχομαι *sustineo*. Item verbum simplex, δι-τάω *arbiter sum*, cum suis compositis.

Nonnulla interdum in principio, interdum in medio gentur, ut ἐγγυάω *despondeo*, ἠγγύησα & ἐγγεγύηκα· ακονέω *ministro*, ἐμπολάω *versor*, μεθοδεύω *methodo utor*.

Præpositiones in quibuscunque compositis præfixæ vo-libus finalem suam amittunt vocalem; ut, ἐπέχω *inhibeo*: cipe περὶ & πρὸ, ut περιέχω *contineo*, προάγω *præeo*. Ἀμφὶ odò amittit modò retinet ι: ut, ἀμφελίσσω & ἀμφιελίσσω *cumvolvo*, &c. Post elisionem, relictâ consonâ, lenem l asperum spiritum accipit à sequente vocali; ut ἀμπέχω *cundo*, ab ἀμφὶ & ἔχω, ἀφορίζω *separo*, ab ἀπὸ & ὁρίζω.

Ante consonam verbi ἐξ fit ἐκ; ut ἐκλείπω *deficio*: & σὺν mutant suam ν in γ, &c. (*vide pag.* 2.) ut ἐγ-γράφω *inscribo*, συγγράφω *conscribo*, &c. σὺν etiam amit-ν, ante ζ vel σ, sequente consonâ, ut συζητέω *disputo*, σπάω & συστέλλω *contraho*, &c. Hæ tamen tres resumunt opriam consonam ante vocalem; ut, ἐξήλιπον, ἐνέγρα-, συνέστελλον, &c.

Omnis dictio exiens in vocali, si præponatur in com-sitione ante ρ, geminat ρ, ut ἀναῤῥέω *refluo*: παρὰ verò piùs omittit, ut παραρρίπτω *projicio*.

Futu-

Futurum primum

Formatur à præsenti, mutando ultimam syllabam in conjugatione { Prima / Secunda / Tertia / Quarta } in { ψω, ut τύπτω τύψω. / ξω, ut λέγω λέξω. / σω, ut ᾄδω ᾄσω. / λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, ut ψάλλω ψαλῶ, &c. }

Verba in ζω:

Multa efferunt futurum per ξω: ut αἰάζω *ejulo*, ἀβροτάζω *aberro*, ἀλαλάζω *clamo*, ἀλαπάζω *populor*, ἀτύζω *consterno*, γρύζω *grunnio*, δαΐζω *divido*, ἐλελίζω *torqueo*, ἐναρίζω *interficio*, ἐπιμύζω *labris compressis gemo*, θρυλλίζω vel θρυλίζω *contero*, κλώζω *crocito*, κράζω *clamo*, κρίζω *strido*, κρώζω *crocito*, λαπάζω *evacuo*, λύζω *singultio*, μαστίζω *flagello*, μερμηρίζω *cogito*, νυστάζω *dormito*, οἰμώζω *ploro*, ὀλολύζω *ululo*; πελεμίζω *moveo*, ῥέζω *facio*, στάζω *stillo*, στενάζω *suspiro*, στηρίζω *firmo*, στίζω *pungo*, στυφελίζω *percutio*, σφάζω *occido*.

Paucula per γξω, ut κλάζω *clango*, πλάζω *seduco*.

Nonnulla per ξω & σω, ut ἁρπάζω *rapio*, βάζω *loquor*, βαστάζω *porto*, βουκολιάζω *carmen pastorale canto*, βρίζω *post cibum dormio*, θερίζω *meto*, διστάζω *dubito*, ἐγγυαλίζω *præbeo*, μάζω *purgo*, παίζω *ludo*, πονίζω *tondeo*, φατίζω *fingo*. Σαλπίζω autem, *tubâ cano*, facit σω & γξω.

Quædam in σσω formant Futurum per σω: ut ἀγρώσσω *venor*, βράσσω *ferveo*, ἐρέσσω *remigo*, ἱμάσσω *loris cædo*, λεύσσω *video*, πάσσω *inspergo*, πλάσσω *fingo*, πράσσω *vendo*, πτίσσω *pinso*.

Penultima futuri primi semper longa nisi in quarta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω τεμῶ *scindo*; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω *φανῶ *ostendo*: vel breviando ancipitem, ut κρίνω κρινῶ *judico*.

*Sic κρανῶ à κεραννύω *misceo*.

Quædam futura spiritum thematis retrahunt, ut θρέψω à τρέφω *nutrio*, θρέξω à τρέχω *curro*, θύψω à τύφω *fumum excito* ἕξω ab ἔχω *habeo*, ἀμπέχω ἀμφέξω.

Καίω vel κάω, κλαίω vel κλάω mutant ι in υ, ut καύσω, κλαύσω.

Indefinitum primum

Formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω ἔτυψα.

Quinque Indefinita prima, futuri primi characteristi-

-isticam non assumunt, ut ἔθηκα posui, ἔδωκα dedi, ἧκα mi-si, εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Indefiniti primi semper longa, unde in quarta conjugatione α mutatur in η,* ut ψαλῶ ἔψηλα cano: ε in ει, ut σπερῶ ἔσπειρα sero. ι post α in fut. deperditum subscribitur, ut φαίνω φανῶ ἔφηνα, αἴρω ἀρῶ ἦρα, quod per omnes modos retinet ι subscriptum, ut ᾆρον, &c. * Sic περὶ γήρους κεραννύω.

Præteritum perfectum

Formatur à futuro primo, mutando in conjugatione { Prima ψω in φα. Secunda ξω in χα. Tertia σω in κα. Quarta ω in κα, sed μῶ in μηκα. } Et præponendo augmentum, ut σκάψω ἔσκαφα fodio, ἀκούσω ἤκουκα: quòd si verbum incipiat à simplice consonante vel mutâ ante liquidam repetitur prima consonans ante ε, ut τύψω τέτυφα, γράψω γέγραφα.

In omni reduplicatione tenuis pro aspirata ponitur, ut φράζω πέφρακα. Idem fit in omni syllaba cujuscunque dictionis, quoties syllabam proximè sequentem aspirata inchoat; ut θάπτω sepelio θάψω, τέταφα ἔταφον, &c. Imperativi verò desinentes in ι habent τ in ultima, si θ sit in penultima, ut τύφθητι, aliter habent θ in ultimâ, ut τύπηθι.

Dissyllaba quartæ conjugationis mutant ε futuri in α ut στέλλω στελῶ mitto, ἔσταλκα. Sed retinetur ε futuri in μῶ, ut νεμῶ νενέμηκα.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κρίνω κρινῶ κέκρικα judico. Cætera mutant ν in γ,* ut φαίνω ostendo, πέφαγκα; μολύνω contamino, μεμόλυγκα, &c. * Pag. 2.

Γν tantùm ε præponit, etsi à muta cum liquida incipiat; ut γνωρίζω ἐγνώρικα notum facio.

Verba incipientia à μν, repetunt μ cum ε, ut μνάομαι commemoro, μέμνημαι. Sic κτάομαι possideo κέκτημαι. Item πέπτωκα & πέπταμαι ab inusitatis πτόω cado, πτάομαι volo; πέπτηκα à πτήσσω paveo.

Quædam verba præponunt vel negligunt primam consonam; ut βλαστέω germino, βεβλάστηκα & ἐβλάστηκα· βλακεύω piger sum, γλωττίζω deblatero, γλύφω insculpo, γράμπτω flecto: sequentia rariùs negligunt βλάπτω noceo, θλάω tundo, κρύπτω occulto.

Φρίσσω horreo φρίξω facit πέφρικα, ἥκω venio ἥξω ἧκα.

Perfecta in ηκα non rarò abjiciunt primam vocalem thematis, ut κάμνω laboro, καμῶ, κέκμηκα. Plus-

Formatur à præterito mutando α in ειν, & præponendo ε, si præteritum incipiat à consonante, ut τέτυφα ἐτετύφειν.

Indefinitum secundum

Idem est cum imperfecto: ut ἔγραφον.

Penultima Indefiniti secundi hyperdissyllabi brevis est in sequentibus.

Penultima positione longa sic corripitur:

1. Verba quæ habent penultimam longam propter λλ, μν, πτ, abjiciunt posteriorem consonam, ut τύπτω ἔτυπον, &c.

2. Verba in ζω, σσω, vel ττω, si forment futurum primum in ξω, formant Indefinitum secundum in γον, ut τάττω *ordino*: τάξω, ἔταγον: σσω verò vertitur in δον, ut φράζω φράσω ἔφραδον.

Duo verba σμύχω *uro*. ψύχω *refrigero*, faciunt ἔσμυγον, ἔψυγον.

Penultima naturâ longa sic corripitur;

η, ω, αι, αυ, mutantur in α, ut λήθω ἔλαθον *lateo*, τρώγω *comedo* ἔτραγον, φαίνω *appareo* ἔφανον, παύω *cessare facio* ἔπαον. Ad eundem modum ε mutatur, ut τρέπω *verto* ἔτραπον: nisi in his verbis, λέγω ἔλεγον *dico*, βλέπω *video*, φλέγω *uro*, & inusitat. τέκω *pario*. Sed τέμνω *scindo*, facit ἔταμον & quandoque ἔτεμον: πλήσσω *percutio*, ἔπληγον & ἔπλαγον.

ευ vertitur in υ, ut φεύγω *fugio* ἔφυγον: ου in ο, ut ἀκούω *audio* ἤκοον.

ει in ι, ut λείπω ἔλιπον, sed in quarta conjugatione.

Verba {dissyllaba / trissyllaba} vertunt {α, ut σπείρω ἔσπαρον *sero*. / ει in ε, ut ὀφείλω *debeo* ὤφελον}

Reliqua hyperdissyllaba retinent consonas thematis, ut τέρπω *delecto* ἔταρπον. Circumflexa servant vocales & diphthongos, ut δουπέω *sono* ἔδουπον, &c. Dissyllaba quæcunque propter augmentum longa sunt; ut, ᾄδω ᾖδον, &c.

Nonnulla Indefinita secunda pro π tenui thematis consonâ sumunt

1. Mediam β, ut βλάπτω ἔβλαβον *noceo*, θρύπτω *frango*, καλύπτω *tego*, κρύπτω *abscondo*.

2. Aspiratam φ, ut ἅπτω ἧφον *necto*, βάπτω *tingo*, δρύπτω *lacero*, θάπτω, *sepelio*, ῥάπτω *suo*, ῥίπτω *jacto*, σκάπτω *fodio*.

Verba

Verba in ω purum exeuntia, carent plerumque Indefinito secundo, & cognatis temporibus futuro secundo, & perfecto Med. Multa etiam alia, ut λήγω *desino*, &c. præcipuè polysyllaba in σσω, ut φυλάσσω *custodio*: & in ζω, ut φροντίζω *curo*.

Futurum secundum

Formatur ab Indefinito secundo, mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum: ut ἔτυπον τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, per omnes voces: tempora similia à similibus.

Εἰμὶ *Sum.*

Indicativus.

Præs. S. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστί. D. ἐστὸν, ἐστόν. P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Imperf. S. ἦν, ἦς, ἦ vel ἦν. D. ἦτον, ἤτην. P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Fut. 1. S. ἔσομαι, ῃ, εται. D. όμεθον, εσθον, εσθον. P. όμεθα, εσθε, ἔσονται.
Plusq. p. S. ἤμην, ἦσο, ἦτο. D. ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην. P. ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Imperativus.

Præs. S. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω. D. ἔστον, ἔστων. P. ἔστε, ἔστωσαν.

Optativus εἴθε.

Præs. S. εἴην εἴης εἴη. D. εἴητον εἰήτην. P. εἴημεν εἴητε εἴησαν.
Fut. 1. S. ἐσοίμην, οιο, οιτο. D. οίμεθον, οισθον, οίσθην. P. οίμεθα, οισθε, οιντο.

Subjunctivus ἐάν.

Præs. S. ὦ ᾖς ᾖ. D. ἦτον ἦτον. P. ὦμεν ἦτε ὦσι.
Fut. 1. S. ἔσωμαι, ῃ, ηται. D. ώμεθον, ησθον, ησθον. P. ώμεθα, ησθε, ωνται.

Infinitivus.

Præs. εἶναι. Fut. 1. ἔσεσθαι.

Participium.

Præs. N. ὢν οὖσα ὄν. G. ὄντος οὔσης ὄντος, &c.
Fut. 1. N. ἐσόμενος η ον. G. ου ης ου, &c.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	εἰμὶ	ἴσθι vel ἔσθι	εἴην	ὦ	εἶναι	ὤν.
Imperf.	ἦν					
Fut. 1.	ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσωμαι	ἔσεσθαι	ἐσόμενος
Plusq. p.	ἤμην					

Indicativus.

Præſ. S. τύπτομαι, ῃ, εται. D. όμεθον, εσθον, εσθον. P. όμεθα, εσθε, ονται.
Imperf. S. ἐτυπτόμην ου ετο. D. όμεθον εσθον έσθην, P. όμεθα εσθε οντο.
Perf. S. τέτυμμαι ψαι πται, D. μμεθον φθον φθον, P. μμεθα φθε μμένοι εἰσί.
Pluſq. S. ἐτετύμμην ψο πτο, D. μμεθον φθον φθην, P. μμεθα φθε μμένοι ἦσαν
P.p.fut. S. τετύψομαι ῃ εται. D. όμεθον εσθον εσθον, P. όμεθα εσθε ονται.
Fut. 1. S. τυφθήσομαι ῃ εται. D. όμεθον εσθον εσθον, όμεθα εσθε ονται.
Indef. 1. S. ἐτύφθην ης η, D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν.
Fut. 2. S. τυπήσομαι ῃ εται, D. όμεθον εσθον εσθον, P. όμεθα εσθε ονται.
Indef. 2. S. ἐτύπην ης η, D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν.

Imperativus.

Præſ. & Imperf. S. τύπτου έσθω, D. εσθον έσθων, P. εσθε έσθωσαν.
Perf. & Pluſq. S. τέτυψο φθω, D. φθον φθων, P. φθε φθωσαν.
Indef. 1. S. τύφθητι ήτω, D. ητον ήτων, P. ητε ήτωσαν, ſic Indef. 2. τύπηθι

Optativus εἴθε.

Præſ. & Imperf. S. τυπτοίμην οιο οιτο. D. οίμεθον οισθον οίσθην, P. οίμεθα οισθε οιντο, ſic
Fut. 1. τυφθησοίμην & Fut. 2. τυπησοίμην & P.p. fut. τετυψοίμην.
Perf. & Pluſq. S. τετυμμένος εἴην εἴης εἴη. D. τετυμμένω εἴητον εἰήτην, P. τετυμμένοι εἴημεν εἴητε εἴησαν.
Indef. 1. S. τυφθείην ης η, D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν, ſic. Indef. 2. τυπείην.

Subjunctivus ἐάν.

Præſ. S. τύπτωμαι ῃ ηται, D. ώμεθον ησθον ησθον, P. ώμεθα ησθε ωνται.
Sic Fut. 1. τυφθήσωμαι.
Perf. & pl. perf. S. τετυμμένος ὦ ᾖς ᾖ. D. τετυμμένω ἦτον ἦτον, P. τετυμμένοι, ὦμεν ἦτε ὦσι.
Indef. 1. S. τυφθῶ ῇς ῇ, D. ῆτον ῆτον, P. ῶμεν ῆτε ῶσι, ſic Indef. 2. τυπῶ

Participium.

Præſ. & Imperf. N. τυπτόμενος η ον, G. ου ης ου, &c. ſic P. p. Fut. τετυψόμενος & Fut. 1. τυφθησόμενος & Fut. 2. τυπησόμενος.
Perf. pl. perf. S. N. τετυμμένος η ον, G. ου ης ου.
Ind. 1. S. N. τυφθείς εῖσα έν, G. έντος είσης έντος, Ind. 2. τυπείς.

Con-

Conjugatio per omnia tempora & modos vocis Paſſivæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τύπτομαι,	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος.
Im.	ἐτυπτόμην					
Per.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſ.	ἐτετύμμην					
P.p.f	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	-ψόμενος.
In.1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς.
Fu.1	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	-σόμενος.
In.2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς.
Fu.2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	-σόμενος

Formatio Temporum.

Præſens

Formatur à præſenti activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum

Formatur à præſenti, mutando μαι in μην, & præfigendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Indef. ſecundum

Formatur ab Indef. ſecund. activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον ἐτύπην

Futurum ſecundum

Formatur à futuro ſecundo activo, vertendo ῶ in ήσομαι, ut τυπῶ τυπήσομαι.

Perfectum

Formatur à perfecto activo, mutando in conjugatione

Primâ, φα { purum in μμαι, ut τέτυφα τέτυμμαι.
impurum in μαι, ut τέτερφα τέτερμαι.

Secundâ, χα { in γμαι, ut λέλεχα λέλεγμαι.
poſt γ in μαι, ut ἤλεγχα ἤλεγμαι.

Tertiâ, κα { in σμαι, ut πέπεικα πέπεισμαι.
μαι cum penultima perfecti activi ſit longa, & characteriſtica præſentis ſit ω purum, ut λέλυκα λέλυμαι à λύω *lavo*.

Quartâ, κα in μαι, ut ἔψαλκα ἔψαλμαι.

1°. in σμαι cum penultima perfecti activi sit longa, ut ἤκϰα ἤκουσμαι ab ἀκϰω *audio*: similiter formatur ἥδω *delecto*, θραύω *frango*, κελεύω *jubeo*, κναίω *rado*, κρούω *pulso*, λεύω *lapido*, παίω *percutio*, πταίω *impingo*, ῥαίω *pessundo*, σείω *moveo*, & inusitat. γνόω *cognosco*, λήθω *lateo*, χόω *aggerem duco*.

2°. in μαι cum penultima sit brevis vel anceps, ut ἤροκα *aro* ἤρομαι, δέω *ligo*, δύω *induo*, δράω *facio*, θύω *ruo*, ἱδρύω *sedere facio*, λύω *solvo*, ὀνόω *vitupero*, ὁράω *video*, κονιάω *pulvere impleo*, πειράω *tento*, φωράω *deprehendo*, θεάομαι *video*, ἰάομαι *sano*, & inusit. πλάω *volo*.

3°. in σμαι & μαι, ut κέκλεικα κέκλεισμαι & κέκλειμαι à κλείω *claudo*: Sic κολάω *amputo*, πάω *possideo*: inusitata themata ἐλάω *abigo*, ζόω *cingo*, κεράω *misceo*, χρόω *coloro*. Sed ἀμφιέω & περιέω *induo* formantur in εσμαι & ειμαι, ἠμφίεσμαι ειμαι, &c. Quædam alia verba duplex habent perfectum; ut ἔκλαμαι, rariùs ἔκλαμμαι à κλείνω *occido*.

Dissyllaba primæ conjugationis, quæ in penultima habent τρε, mutant ε in α, ut στρέφω *verto* ἔστραμμαι.

In secunda & tertia Conjugatione penultima ευ frequentiùs abjicit ε, ut πέφυγμαι à φεύγομαι *fugio*. πέπυσμαι à πεύθομαι *interrogo*, τεύχω *fabrico* format τέτυγμαι, & minùs usitat. τέτευγμαι. In nonnullis etiam tertiæ, ut κέχυμαι à χέω χεύσω, ἔσσυμαι pro σέσυμαι à σεύω.

Verba in αίνω & ύνω sæpe formant perfectum in σμαι ut μιαίνω & μολύνω *contamino*, μεμίασμαι & μεμόλυσμαι.

Personæ perfecti.

Secunda singularis oritur à prima mutando consonas ante αι in characteristicam fut. primi activi, ut τέτυμμαι τέτυψαι; Solam verò μ post liquidam thematis, ut τέτερμαι τέτερψαι, ἤλεγμαι ἤλεγξαι, in quarta μ semper vertitur in σ, ut ἔσπαρμαι ἔσπαρσαι, πέφαμμαι πέφανσαι.

Tertia singularis profluit à secunda, vertendo σ in τ, ut ἔσπαρσαι ἔσπαρται, τέτυψαι τέτυπται, λέλεξαι λέλεκται.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis, formantur à tertia singulari, mutando tenues in suas aspiratas, ut τέτυπται τέτυφθον, τέτυφθε· ἔσπαρται ἔσπαρθον, &c. sumendo etiam σ ante θ purum, ut κέκριται κέκρισθον, &c.

Tertia pluralis fit à tertia singulari desinente in ται purum, posito ν ante ται, ut κέκριται κέκρινται: quòd si tertia singularis desinat in ται impurum, tertia pluralis effertur per participium suum & tertiam pluralem verbi εἰμὶ, ut τέτυπται τετυμμένοι εἰσί· similiter, si υ diphthongi præcesserit ται, ut βεβούλευται βεβουλευμένοι εἰσί.

Plusquàm-perfectum

Formatur à perfecto mutando μαι in μην & præfigendo ε si ver-

bum incipiat à consonante, ut τέτυμμαι ἐτετύμμην.

Personæ plusq. perfecti formantur eâdem ratione quâ personæ perfecti.

Formatio perfecti & plusq. perf. in reliquis modis.

Perfect. & Plus. perfect.

- Imperativi deducit secundam personam singularem à secunda singulari perfecti Indicativi, ut τέτυψαι τέτυψο, κέκεισαι κέκεισο: reliquas à secunda plurali, ut τέτυφθε τετύφθω, &c. κέκρισθε κεκρίσθω. Ex qua etiam licet deducere perfectum Infinitivi, ut τετύφθαι, κεκεῖσθαι.
- Optativi & Subjunctivi usitatissimè formatur per participium & εἴην, ὦ. Optativus interdum fit ab Indicativo, μαι verso in μην, ut λέλυμαι λελυμένος εἴην & λελύμην· α, ε, ο assumunt ι ante μην, ut ἔκταμαι ἐκταίμην. Nonnunquam & Subjunctivus, vocali ante μαι versâ in ω, ut ἔκτamαι ἐκτῶμαι.

Paulò-post-Futurum

Formatur à secunda persona singul. perfecti, posito ομ ante αι, ut τέτυψαι τετύψομαι.

Indefinitum primum

Formatur à tertia persona singulari perfecti mutando ται in θην ut ἤκουσται ἠκούσθην: κ & π ante ται in suas aspiratas, ut ὤρυκται, ὠρύχθην: repetita consona abjicitur, ut τέτυπται ἐτύφθην.

Indef. primum interdum

- assumit σ ut
  - ἐμνήσθην à μέμνηται recordatus est.
  - ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωται convaluit.
- amittit σ, ut ἐσώθην à σέσωσται servatus est.
- vertit η in ε ut
  - εὑρέθην ab εὕρηται inventus est.
  - ἠρέθην ab ἤρηται sublatus est.
  - ἐσχέθην ab ἔσχηται habitus est.
- habet η & ε, ut ἐῤῥήθην & ἐῤῥέθην ab inusit. ἔῤῥηται dictum est.

Verba quæ in perfecto verterant ε in α, hîc resumunt ε, ut ἔστραπται ἐστρέφθην.

Futurum primum

Formatur ab Indefinito primo mutando ν in σομαι & amovendo augmentum, ut ἐτύφθην τυφθήσομαι.

Reperiur Futurum primum in Subjunctivo; ut καυθήσωμαι, 1. Cor. 13. 3. κερδηθήσωμαι, 1. Pet. 3. 1. βληθήσωμαι, Matth. 5. 25.

ἔσωμαι, Eph. 6. 3. item θήσω, & δώσω. Vide suo loco.

Vox

Tempora mediæ vocis flectuntur ad formam activæ & passivæ pro ratione terminationis.

Conjugatio per omnia tempora & modos vocis Mediæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Fut. 1	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Ind. 1	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς.
Plusq	ἐτετύπειν					
Ind. 2	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Fut. 1. 4ᵃᵉ.	στεροῦμαι		στεροίμην		στερεῖσθαι	στερούμενος

Formatio Temporum.

Præsens & Imperfectum

Sunt eadem cum præsenti & imperfecto passivis.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι, sed in quarta conjug. in οῦμαι, ut στερῶ, οῦμαι

Indefinitum primum

Formatur à futuro primo activo addendo μην, ut ἔτυψα ἐτυψάμην, quod sic variatur per personas.

Indicat. S. ἐτυψάμην ω ατο. D. άμεθον ασθον άσθην. P. άμεθα ασθε αντο.

Imperat. S. τύψαι άσθω. D. ασθον άσθων. P. ασθε άσθωσαν

Optat. S. τυψαίμην αιο αιτο, D. αίμεθον αισθον αίσθην P. αίμεθα αισθε αιντο.

Perfectum

Formatur à perfecto activo assumendo characteristicam Indef. secundi, ut τέτυφα τέτυπα.

Verba exeuntia in ω purum abjiciunt tantùm κ, ut λέλυκα λέλυα à λύω *solvo*.

Perfecta activa in νκα abjiciunt κ, ut τέτμηκα τέτομα.

I

In perfecto medio *αι* penultima præsentis activi mutatur in *η*, ut *φαίνω πέφηνα·* similiter *α* in his, *θάλλω germino τέθηλα, κλάζω clango κέκληγα·* ε penultima futuri dissyllabi mutatur in *ο*, ut *σπερῶ ἔσπορα, λέξω λέλογα·* *ει* futuri cujuscunque in *οι*, ut *πείσω πέποιθα.*

Plusq. perfectum

Formatur à perfecto, quemadmodum in voce activa, ut *τέτυπα ἐτετύπειν.*

Indef. secundum

Formatur ab Indefinito secundo activo vertendo *ον* in *όμην*, ut *ἔτυπον ἐτυπόμην.*

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo mutando *ω* in *οῦμαι*, ut *τυπῶ τυποῦμαι.*

S. *τυποῦμαι ῇ εῖται*, D. *ούμεθον εῖσθον εῖσθον*, P. *ούμεθα εῖσθε οῦνται.*

Ad hunc modum Futurum primum quartæ conjugationis formatur & variatur.

Conjugatio verbi Barytoni per omnia similia Tempora & modos trium vocum.

	Activa	Passiva	Media
Præs.	τύπτω	τύπτομαι	τύπτομαι
Imperfect.	ἔτυπτον	ἐτυπτόμην	ἐτυπτόμην
Fut. 1.	τύψω	τυφθήσομαι	τύψομαι
Indef. 1.	ἔτυψα	ἐτύφθην	ἐτυψάμην
Perfect.	τέτυφα	τέτυμμαι	τέτυπα
Plusq. perfect.	ἐτετύφειν	ἐτετύμμην	ἐτετύπειν
Paul. post Fut.		τετύψομαι	
Indef. 2.	ἔτυπον	ἐτύπην	ἐτυπόμην
Fut. 2.	τυπῶ	τυπήσομαι	τυποῦμαι
Fut.prim.quartæ	σπερῶ	σπαρθήσομαι	σπαροῦμαι

Imperativus.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπτε	τύπτου	τύπτου
Indef. primum	τύψον	τύφθητι	τύψαι
Perf. & pl. perf.	τέτυφε	τέτυψο	τέτυπε
Indef. secundum	τύπε	τύπηθι	τυποῦ

Optativus.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπτοιμι	τυπτοίμην	τυπτοίμην
Fut. primum	τύψοιμι	τυφθησοίμην	τυψοίμην
Indef. 1.	τύψαιμι	τυφθείην	τυψαίμην
Perf. & pl. perf.	τετύφοιμι	τετυμμένος εἴην	τετύποιμι
Paulò-post-fut.		τετυψοίμην	
Indef. 2.	τύποιμι	τυπείην	τυποίμην
Fut. 2.	τυποῖμι	τυπησοίμην	τυποίμην
Fut. prim. quartæ	σπεροῖμι	σπαρθησοίμην	σπεροίμην

Subjunctivus.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπτω	τύπτωμαι	τύπτωμαι
Indef. 1.	τύψω	τυφθῶ	τύψωμαι
Perf. & pl. perf.	τετύφω	τετυμμένος ὦ	τετύπω
Indef. 2.	τύπω	τυπῶ	τύπωμαι

Infinitivus.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπτειν	τύπτεσθαι	τύπτεσθαι
Fut. primum	τύψειν	τυφθήσεσθαι	τύψεσθαι
Indef. primum	τύψαι	τυφθῆναι	τύψασθαι
Perf. & pl. perf.	τετυφέναι	τετύφθαι	τετυπέναι
Paulò-post-fut.		τετύψεσθαι	
Indef. secundum	τυπεῖν	τυπῆναι	τυπέσθαι
Fut. secundum	τυπεῖν	τυπήσεσθαι	τυπεῖσθαι
Fut. prim. quartæ	σπερεῖν	σπαρθήσεσθαι	σπερεῖσθαι

Participium.

Præs. & Imperf.	τύπτων	τυπτόμενος	τυπτόμενος
Fut. primum	τύψων	τυφθησόμενος	τυψόμενος
Indef. primum	τύψας	τυφθεὶς	τυψάμενος
Perf. & pl. perf.	τετυφὼς	τετυμμένος	τετυπὼς
Paulò-post-fut.		τετυψόμενος	
Indef. secundum	τυπὼν	τυπεὶς	τυπόμενος
Fut. secundum	τυπῶν	τυπησόμενος	τυπούμενος
Fut. prim. quartæ	σπερῶν	σπαρθησόμενος	σπερούμενος

Ver-

Sive verbum carens activâ voce, conjugatur per tempora & modos ad hanc formam.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	δέχομαι	δέχου	δεχοίμην	δέχωμαι	δέχεσθαι	δεχόμενος.
Im.	ἐδεχόμην					
Fu.1	δέξομαι		δεξοίμην		δέξεσθαι	δεξόμενος.
In.1.	ἐδεξάμην	δέξαι	δεξαίμην	δέξωμαι	δέξασθαι	δεξάμενος.
Per.	δέδεγμαι	δέδεξο	δεδεγμένος εἴην	δεδεγμένος ὦ	δεδέχθαι	δεδεγμένος.
Pl.p.	ἐδεδέγμην					
P.p.f	δεδέξομαι		δεδεξοίμην		δεδέξεσθαι	δεδεξόμενος
In.1.	ἐδέχθην	δέχθητι	δεχθείην	δεχθῶ	δεχθῆναι	δεχθείς.
Fu.1	δεχθήσομαι		δεχθησοίμην		δεχθήσεσθαι	δεχθησόμενος

Perpauca habent Indef. secundum; ut πεύθομαι *interrogo* ἐπυθόμην, &c

Propositum verbum pro ratione vocis imprimis sic conjugetur:

Activum		τύπτω,	Fut. 1. τύψω,	Perf. τέτυφα.
Passivum		τύπτομαι,	Perf. τέτυμμαι,	Ind. 2 ἐτύπην.
Medium	Præs.	τύπτομαι,	Fut. 1 τύψομαι,	Perf. τέτυπα.
Deponens		δέχομαι,	Fut. 1. δέξομαι,	Perf. δέδεγμαι.

Tribus hujusmodi temporibus bene intellectis, reliqua omnia utpote cognata facillimè innotescunt.

Verba quædam significant

Activè per omnes voces, ut δύω subeo, ἵστημι scio, *&c.*

Nonnulla activa in quibusdam temporibus neutraliter vel passivè significant: ut, ἐρείπω everto, *Indef.* 2. ἤριπον lapsus sum: τρέπω verto, ἔτραπον, *&c. Sic* ἵστημι statuo, σβέννυμι extinguo, ἁλίσκω *capio*, &c.

Alia passiva & neutra significant interdum activè, ut ζάω vivo, ζήσω vivificabo, ποιέομαι fio, πεποίημαι feci, *&c.* sic βαίνω ascendo βήσω, *&c*

Verba Media ut plurimùm capiuntur activè, præcipuè in Futuro 1. *& Indef.* 1. *Deponentia etiam in temporibus passivis, ut Perf.* δέδεγμαι accepi: *præterquam Indef.* 1. *quod frequentiùs exponitur passivè, ut* ἐδέχθην acceptus sum.

Perfecta quædam significationem retinent præsentis: ut, ἔοικα *similis sum*, ἔῤῥωμαι *valeo*, πέποιθα *confido*, μέμνημαι, οἶδα (ut apud Latinos) *memini*, *novi*, &c.

Verba Contracta

Fiunt è verbis tertiæ Conjugationis in αω εω οω.

Characteriſticæ

In conj.		Præſ.		Fut.		Perf.	
prima	αω	τιμάω	ησω	τιμήσω	ηκα	τετίμηκα	bonoro.
ſecunda	εω	φιλέω		φιλήσω		πεφίληκα	amo.
tertia	οω	χρυσόω	ωσω	χρυσώσω	ωκα	κεχρύσωκα	deauro.

Præſens & Imperfectum contrahuntur: reliqua tempora ſequuntur formas & regulas Barytonorum.

Ratio contrahendi.

In prima Conjug.

Si ο vel ω ſequitur α fit contractio in ω.
Si quævis alia vocalis vel dipthongus ſequitur α fit contractio in α.

In ſecunda Conjug.

εε contrahitur in ει; εο in ου.
Si vocalis longa aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

D.ſſyllaba ſecundæ admittunt tantùm contractionē quæ fieri ſolet in ει, aliæ terminationes manent incontractæ; ut πλέω πλέεις πλεῖς, &c. leguntur tamen compoſita quædam aliter contracta.

In tertia Conjug.

Si ω vel η ſequitur ο, fit contractio in ω.
Si ε vel ο vel ου ſequitur ο, fit contractio in ου.
Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur ο, fit contractio in οι; ut χρυσόῃ οῖ: niſi quòd in Infinitivo όειν contrahitur in οῦν; ut χρυσόειν χρυσοῦν.

In quibuſcunque dictionibus terminationes contractæ uſitatiores ſunt incontractis.

Vox

Indicativus.

		Sing.			Dual.		Plural.		
Præſ.	1	τιμάω ῶ	άεις ᾷς	άει ᾷ	άε ᾶ		άο ῶ	άε ᾶ	άȣ ῶ
	2	φιλέω ῶ	έεις εῖς	έει εῖ	έε εῖ τον	τον	έο ȣ͂ μεν	έε εῖ τε	έȣ ȣ͂ σι
	3	χρυσόω ῶ	όεις οῖς	όει οῖ	όε ȣ͂		όο ȣ͂	όε ȣ͂	όȣ ȣ͂
Imperf.	1	ἐτίμαον ων	αες ας	αε α	άε ᾶ	αέ ά	άο ῶ	άε ᾶ	αον ων
	2	ἐφίλεον ȣν	εες εις	εε ει	έε εῖ τον	εέ εί την	έο ȣ͂ μεν	έε εῖ τε	εον ȣν
	3	ἐχρύσοον ȣν	οες ȣς	οε ȣ	όε ȣ͂	οέ ȣ́	όο ȣ͂	όε ȣ͂	οον ȣ́ν

Imperativus.

		Sing.		Dual.		Plural.	
Præſ. & Imperf.	1	τίμαε α	αέ ά	άε ᾶ	αέ ά	άε ᾶ	αέ ά
	2	φίλεε ει	εέ εί τω	έε εῖ τον	εέ εί των	έε εῖ τε	εέ εί τωσαν
	3	χρύσοε ȣ	οέ ȣ́	όε ȣ͂	οέ ȣ́	όε ȣ͂	οέ ȣ́

Optativus.

		Sing.			Dual.		Plural.		
Pr. & Imp.	1	τιμάοιμι ῷμι	άοις ῷς	άοι ῷ	άοι ῷ	αοί ῴ	άοι ῷ		
	2	φιλέοιμι οῖμι	έοις οῖς	έοι οῖ	έοι οῖ τον	εοί οί την	έοι οῖ μεν	τε	εν
	3	χρυσόοιμι οῖμι	όοις οῖς	όοι οῖ	όοι οῖ	οοί οί	όοι οῖ		

Subjunctivus.

		Sing.			Dual.		Plural.		
Præſ & Imp.	1	τιμάω ῶ	άῃς ᾷς	άῃ ᾷ	άη ᾶ		άω ῶ	άη ᾶ	άω ῶ
	2	φιλέω ῶ	έῃς ῇς	έῃ ῇ	έη ῆ τον	τον	έω ῶ μεν	έη ῆ τε	έω ῶ σι
	3	χρυσόω ῶ	όῃς οῖς	όῃ οῖ	όη ῶ		όη ῶ	όη ῶ	όω ῶ

Infinitivus.

Præſ. & Imperf. 1. τιμάειν ᾶν 2 φιλέειν εῖν 3 χρυσόειν ȣ͂ν.

Participium.

Præſ.
1 τιμάων ῶν· άȣσα ῶσα· άον ῶν·
2 φιλέων ῶν· έȣσα ȣ͂σα· έον ȣ͂ν·
3 χρυσόων ῶν· όȣσα ȣ͂σα όον ȣ͂ν·

Gen.
άοντος ῶντος· αȣ́σης ώσης· άοντος ῶντος·
έοντος ȣ͂ντος· εȣ́σης ȣ́σης· έοντος ȣ͂ντος·
όοντος ȣ͂ντος· οȣ́σης ȣ́σης· όοντος ȣ͂ντος·

Perf. primæ Conjug. (eliſo κ) γεγαῶς γεγῶς, ſic inflectitur:
S. N. γεγαῶς ὼς, αῦα ῶσα, αὸς ώς. G. γεγαῶτος ῶτος, αύας ώσης, αότος ῶτος.

Con-

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Participia
Pr.	τιμάω, ῶ	τίμαε, α	τιμάοιμι, ῷμι	τιμάω, ῶ	τιμάειν, ᾶν	τιμάων, ῶν
Imp	ἐτίμαον, ων					
Fu. 1	τιμήσω		τιμήσοιμι		τιμήσειν	τιμήσων.
In. 1	ἐτίμησα	τίμησον	τιμήσαιμι	τιμήσω	τιμῆσαι	τιμήσας.
Per.	τετίμηκα	τετίμηκε	τετιμήκοιμι	τετιμήκω	τετιμηκέναι	τετιμηκώς
Pl. q	ἐτετιμήκειν					
In. 2	ἔτιμον	τίμε	τίμοιμι	τίμω	τιμεῖν	τιμών.
Fu. 2	τιμῶ		τιμοῖμι		τιμεῖν	τιμῶν.

Pr.	φιλέω, ῶ	φίλεε, ει	φιλέοιμι, οῖμι	φιλέω, ῶ	φιλέειν, εῖν	φιλέων, ῶν
Imp	ἐφίλεον, ουν					
Fu. 1	φιλήσω		φιλήσοιμι		φιλήσειν	φιλήσων.
In. 1	ἐφίλησα	φίλησον	φιλήσαιμι	φιλήσω	φιλῆσαι	φιλήσας.
Per.	πεφίληκα	πεφίληκε	πεφιλήκοιμι	πεφιλήκω	πεφιληκέναι	πεφιληκώς
Pl. q	ἐπεφιλήκειν					
In. 2	ἔφιλον	φίλε	φίλοιμι	φίλω	φιλεῖν	φιλών.
Fu. 2	φιλῶ		φιλοῖμι		φιλεῖν	φιλῶν.

Pr.	χρυσόω, ῶ	χρύσοε, ου	χρυσόοιμι οῖμι	χρυσόω, ῶ	χρυσόειν, οῦν	-σόων, ῶν,
Im.	ἐχρύσοον, ουν					
Fu. 1	χρυσώσω		χρυσώσοιμι		χρυσώσειν	χρυσώσων
In. 1	ἐχρύσωσα	χρύσωσον	χρυσώσαιμι	χρυσώσω	χρυσῶσαι	χρυσώσας
Per.	κεχρύσωκα	-σωκε	-σώκοιμι	-σώκω	-σωκέναι	σωκώς
Pl. q	ἐκεχρυσώκειν					

Formatio Temporum

Per omnes voces eadem est quæ Barytonorum.

Futurum primum exigit vocalem longam ante σω, ut τιμάω, τιμήσω, &c. Sed

In Conjugatione prima

Verba quæ habent ε vel ι, item λ vel ρ purum ante αω, formant futurum in ασω, & perf. in ακα, ut ἐάω, ἐάσω, εἴακα: *κοπιάω, laboro:* *γελάω, rideo:* *ἐράω, amo.* His adde, *δικάω, judico:* *διφάω, quæro:* *δράω, facio:* *θλάω, tundo:* *κλάω, frango:* *μάω & μαιμάω, vehementer cupio:* *νάω, fluo:* *πάω, possideo:* *σπάω, vello:* *ταλάω, suffero:* *φθάω, pervenio:* *φλάω, tundo:* *ἀκροάομαι, audio:* *ἀγοράομαι concionor ἀγορήσομαι.* Item quæ faciunt verba in αννύω, vel άσκω, ut πετάω αννύω *expando:* *δράω διδράσκω fugio, &c.*

Pau-

Paucula habent άσω & ήσω, &c. præcipuè apud Poetas; ut ἀλοάω *trituro*, ἀνιάω *contristor*: ἀφάω, *contrecto*, ἱλάω, *propitius sum*: κνάω, *scalpo*: κρεμάω, *suspendo*: μυκάω, *mugio*: πελάω *propinquo*: πεινάω, *esurio*: πειράω, *tento*: περάω *transeo*: ἀράομαι, *imprecor*: μειράομαι, *sortior*.

Nonnunquam ex perfecto tollitur κ, & penultima corripitur, ut γέγηκα, γέγαα, ex inusitat. γάω *nascor*: ἕστηκα, ἕσταα: unde participia magìs usitata, γεγαῶς, γεγώς· ἑσταῶς, ἑστώς. &c.

In Conjugatione secunda

Quædam formant futurum in έσω, perfectum in εκα, ut αἰδέω, *erubescere facio*, αἰσχέω *dedecoro*, ἀλέω *molo*, ἀρκέω *sufficio*, ἐμέω *vomo*, ἕω *induo*, ζέω *ferveo*, κέω *cubo*, νεικέω *rixor*, ξέω *rado*, ὀλέω *perdo*, τελέω *perficio*, τρέω *tremo*. Item quæ faciunt verba in εννύω, vel έσκω, ut inusit. ἀμφιέω, εννύω *induo*, ἀρέω ..έσκω *placeo*.

Nonnulla habent έσω, εκα, & ήσω, ηκα præcipuè apud poetas, ut αἰνέω *laudo*, βδέω *pedo*, κηδέω *curam gero*, κορέω *satio*, κοτέω *irascor*, ποθέω *desidero*, στερέω *privo*, φορέω *gesto*. Sed γαμέω ήσω *uxorem duco*, έσω *uxorem do*, πονέω-ήσω *laboro*, *cùm ad animum refertur*, -έσω *cùm ad corpus*: αἰδέομαι *veneror*, ἀκέομαι *sano*, & inusit. ὀζέω *oleo*, σβέω *extinguo*, ἀχθέομαι *gravor*, μαχέομαι *pugno*, quod tamen format Perfectum tantùm μεμάχημαι.

Δέω *ligo*, facit δήσω δέδεκα: καλέω *voco*, καλέσω κέκληκα:

Dissyllaba quædam in έω formant futurum in εύσω, perfectum in ευκα, ut θέω *curro*, νέω *nato*, πνέω *spiro*, πλέω *navigo*, ῥέω *fluo*, χέω *fundo*.

In Conjugatione tertia

Quædam formant futurum & perfectum per ο, ut ἀρόω ἀρόσω ἤροκα, ὀνόω *quatio*, ὀμόω *juro*, ὀνόω *vitupero*. Sed βόω *pasco*, -όσω & -ώσω.

Indef. secundum

Formatur ab imperfecto abjectâ vocali ante ον, ut ἐτίμαον ἔτιμον, ἐφίλεον ἔφιλον. Reperitur tantùm in Verbis quæ post contractionem desinunt in ω impurum, præcipuè 1æ. Conjug. & quorum præsens vix est in usu, ut ἁμαρτέω *pecco*, ἥμαρτον, βλαστέω *germino*, εὑρέω *invenio*, ὀλισθέω *cado*, σπέω *sequor*, σχέω *habeo*, τυχέω *nanciscor*, ληκέω *sono*, ἔλακον· αἰσθέομαι *sentio* ᾐσθόμην· ὀλέομαι *perdo*, ὠλόμην. Apud poetas, μυκάω *mugio*, ἔμυκον, δουπέω *sono*.

Futurum secundum primæ & secundæ conjugationis si quod fuerit, idem est cum præsenti contracto, ut φιλῶ, τιμῶ &c. legitur ἐκχεῶ *effundam*, Act. 2. 17.

Vox

Indicati-

	Singular.				Du-
Præſ.	1 τιμάομαι, ῶ	μαι	άῃ, ᾷ	άε, ᾶ	αό, ώ
	2 φιλέομαι, οῦ		έῃ, ῆ	έε, εῖ ται	εό, ού μεθον
	3 χρυσόομαι, οῦ		όῃ, οῖ	όε, οῦ	οό, ού
Imperf.	1 ἐτιμαό, ώ	μην	άου, ῶ	άε, ᾶ	αό, ώ
	2 ἐφιλεό, ού		έου, οῦ	έε, εῖ το	εό, ού μεθον
	3 ἐχρυσοό, ού		όου, οῦ	όε, οῦ	οό, ού

Imperati-

	Singular:		Du-
Præſ. & Imperf.	1 τιμάου, ῶ	άε, ά	άε, ᾶ
	2 φιλέου, οῦ	έε, οῦ σθω	έε, εῖ σθον
	3 χρυσόου, οῦ	όε, ού	όε, οῦ

Optati-

	Singular.				Du-
Præſ. & Imp.	1 τιμαοί, ῴ	μην	άοι, ῷ ο	άοι, ῷ	αοί, ῷ
	2 φιλεοί, οί		έοι, οῖ	έοι, οῖ το	εοί, οί μεθον
	3 χρυσοοί, οί		όοι, οῖ	όοι, οῖ	οοί, οί
Perf.	1 τετιμήμην		ῇο	ῇτο	ήμεθον
	2 πεφιλήμην		ῇο	ῇτο	ήμεθον
	3 κεχρυσώμην		ῷο	ῷτο	ώμεθον

Subjun-

	Singular.				Du-
Præſ. & Imperf.	1 τιμάω, ῶ	μαι	άῃ, ᾷ	άῃ, ᾷ	αώ, ώ
	2 φιλέω, ῶ		έῃ, ῇ	έῃ, ῇ ται	εώ, ώ μεθον
	3 χρυσόω, ῶ		όῃ, οῖ	όῃ, ῶ	οώ, ώ
Perf.	1 τετιμῶμαι		ῇ	ῇται	ώμεθον
	2 πεφιλῶμαι				
	3 κεχρυσῶμαι		ῷ	ῷται	ώμεθον

Infi-

Præſ. & Imperf. τιμάεσθαι, ᾶσθαι. φιλέ-

Parti-

Præſ. & Imperf.	1 τιμαόμενος, ώ	μενος,
	2 φιλεόμενος, ού	
	3 χρυσοόμενος, ού	

-vus.

---al. Plural.

άε, ᾶ έε, εῖ σθον όε, ȣ̃	σθον	αό, ώ έε, ȣ́ μεθα οό, ȣ́	άε, ᾶ έε, εῖ σθε όε, ȣ̃	άο, ῶ έο, ȣ̃ νται όο, ȣ̃
άε, ᾶ έε, εῖ σθον όε, ȣ̃	αέ, ά εέ, εί σθην οέ, ȣ́	αό, ώ εό, ȣ́ μεθα οό, ȣ́	άε, ᾶ έε, εῖ σθε όε, ȣ̃	άο, ῶ έο, ȣ̃ ντο όο, ȣ̃

vus. John Meritone

-al. Plural.

αέ, ά έε, εί σθων οέ, ȣ́	άε, ᾶ έε, εῖ σθε όε, ȣ́	αέ, ά εέ, εί σθωσαν οέ, ȣ̃

vus.

-al. Plural.

άοι, ῷ έοι, οῖ σθον όοι, οῖ	αοί, ῴ εοί, οί σθην οοί, οί	αοί, ῴ εοί, οί μεθα οοί, οί	άοι, ῷ έοι, οῖ σθε όοι, οῖ	άοι, ῷ έοι, οῖ ντο όοι, οῖ
ῇσθον ῇσθον ῷσθον	ήσθην ήσθην ῴσθην	ήμεθα ήμεθα ῴμεθα	ῇσθε ῇσθε ῷσθε	ῇντο ῇντο ῷντο

ctivus.

-al. Plural.

άη, ᾶ έη, ῆ σθον όη, ῶ	σθον	αώ, ώ εώ, ώ μεθα οώ, ώ	άη, ᾶ έη, ῆ σθε όη, ῶ	άω, ῶ έω, ῶ νται όω, ῶ
ῆσθον ῶσθον	ῆσθον ῶσθον	ώμεθα ώμεθα	ῆσθε ῶσθε	ῶνται ῶνται

-nitivus.

εσθαι, εῖσθαι. χρυσόεσθαι, ȣ̃σθαι.

-cipium.

μένη, μενον, &c.

Conjugatio per tempora & modos.

I	Indicat.	Imper	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τιμάομαι, ῶμαι	μάου, ῶ	οίμην, ῴμην	άωμαι, ῶμαι	άεσθαι, ᾶσθαι	-αόμενος,
Im.	ἐτιμαόμην ώμην					ώμενος
Perf	τετίμημαι	τίμησο	τετιμήμην	τετιμῶμαι	-τιμῆσθαι	-μημένος
Pl.p.	ἐτετιμήμην					
P.p.f	τετιμήσομαι		τιμησοίμην		-μήσεσθαι	-σόμενος
In.1	ἐτιμήθην	μήθητι	τιμηθείην	τιμηθῶ	τιμηθῆναι	τιμηθείς
Fu.1	τιμηθήσομαι		-θησοίμην		-θήσεσθαι	θησόμενος
In.2.	ἐτίμην	τίμηθι	τιμείην	τιμῶ	τιμῆναι	τιμείς
Fu.2	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	-σόμενος

Pr.	φιλέομαι, οῦμαι	λέου, οῦ	οίμην, οίμην	έωμαι, ῶμαι	έεσθαι, εῖσθαι	εόμενος,
Im.	ἐφιλεόμην ούμην					ούμενος
Perf.	πεφίλημαι	φίλησο	πεφιλήμην	πεφιλῶμαι	πεφιλῆσθαι	-λημένος
Pl.p.	ἐπεφιλήμην					
P.p.f	πεφιλήσομαι		-φιλησοίμην		λήσεσθαι	-σόμενος
In.1	ἐφιλήθην	λήθητι	φιληθείην	φιληθῶ	φιληθῆναι	φιληθείς
Fu.1	φιληθήσομαι		ληθησοίμην		θήσεσθαι	θησόμενος
In.2	ἐφίλην	φίληθι	φιλείην	φιλῶ	φιλῆναι	φιλείς
Fu.2	φιλήσομαι		φιλησοίμην		φιλήσεσθαι	-σόμενος

Pr.	χρυσόομαι, οῦμαι	σόου, οῦ	οίμην οίμην	σόωμαι ῶμαι	όεσθαι, οῦσθαι	-οόμενος,
Imp	ἐχρυσοόμην ούμην					ούμενος
Perf.	κεχρύσωμαι	--σωσο	κεχρυσώμην	κεχρυσῶμαι	--σῶσθαι	-σωμένος
Pl.p	ἐκεχρυσώμην					
P.p.f	κεχρυσώσομαι		σωσοίμην		-σώσεσθαι	-σόμενος
In.1	ἐχρυσώθην	σώθητι	-σωθείην	--σωθῶ	-σωθῆναι	--σωθείς
Fu.1	χρυσωθήσομαι		--θησοίμην		-θήσεσθαι	θησόμενος

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τιμάομαι, ῶμαι	μάου, ῶ	οίμην, ῴμην	άωμαι, ῶμαι	εσθαι, ᾶσθαι	--όμενος
Imp.	ἐτιμαόμην ώμην					ώμενος
Fu. 1	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	μησόμενος
In. 1	ἐτιμησάμην	μησαι	τιμησαίμην	τιμήσωμαι	τιμήσασθαι	μησάμενος
Perf.	τέτιμα	τέτιμε	τετίμοιμι	τετίμω	τετιμέναι	τετιμώς
Pl.p.	ἐτετίμειν					
In. 2	ἐτιμόμην	τιμοῦ	τιμοίμην	τίμωμαι	τιμέσθαι	-μόμενος
Fu. 2	τιμοῦμαι		τιμοίμην		τιμεῖσθαι	-μούμενος

Pr.	φιλέομαι, οῦμαι	λέου, οῦ	οίμην, οίμην	έωμαι, ῶμαι	εσθαι, εῖσθαι	--όμενος
Imp	ἐφιλεόμην, ούμην					ούμενος
Fu. 1	φιλήσομαι		φιλησοίμην		φιλήσεσθαι	λησόμενος
In. 1	ἐφιλησάμην	λησαι	φιλησαίμην	φιλήσωμαι	φιλήσασθαι	λησάμενος
Perf.	πέφιλα	πέφιλε	πεφίλοιμι	πεφίλω	πεφιλέναι	πεφιλώς
Pl.p.	ἐπεφίλειν					
In. 2.	ἐφιλόμην	φιλοῦ	φιλοίμην	φίλωμαι	φιλέσθαι	φιλόμενος
Fu. 2	φιλοῦμαι		φιλοίμην		ιλεῖσθαι	φιλούμενος

Pr.	χρυσόομαι οῦμαι	σόου, οῦ	οίμην οίμην	σόωμαι ῶμαι	όεσθαι οῦσθαι	--οόμενος,
Imp.	ἐχρυσοόμην					ούμενος
Fu. 1	χρυσώσομαι		--σωσοίμην		-σώσεσθαι	σόμενος
In. 1	ἐχρυσωσάμην	-σωσαι	-σωσαίμην	-σώσωμαι	-σώσασθαι	σάμενος.

Paucula primæ & ſecundæ conjugationis contracta in ῶ impurum habent perfectum medium, apud Oratores tamen vix inveniendum; ut *τιμάω, μυκάω, νικάω vinco, φιλέω, δουπέω, φυζέω fugio.*

Verba

* *Verba etiam in υω, parturiunt alia in υμι, de quibus posthac.*
* *Interdum ε ut πίθνημι πίτλημι, &c.*

Profluunt præcipuè à verbis * contractis quæ vix sunt in usu:
- 1. mutando vocalem
  - ultimam ω in μι.
  - penultimam
    - α & ε in η.
    - ο in ω.
- 2. præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex
- propria, cùm repetitur prima consonans thematis tum ι*, ut δόω, δίδωμι, *do.*
- impropria, cùm ι tantùm præfigitur, ídque fit cùm verbum incipiat à
  - ς, vel duabus mutis, ut ςάω ἵςημι *statuo*, πτάω ἵπτημι *volo.*
  - vocali, ut ἕω ἵημι.

Post reduplicationem quandoque litera interponitur, ut πίμπλημι *impleo*, πίμπρημι *uro.*

Quædam sunt sine reduplicatione, ut φημὶ *dico*, σβῆμι *extinguo*, ἅλωμι *capio*, &c.

Characteristicæ 3ium Conjug.

Primæ η ex α, Secundæ η ex ε, Tertiæ ω ex ο ante μι, ut ἵςημι ex ςάω *statuo*, τίθημι ex θέω *pono*, δίδωμι ex δόω *do.*

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, Indef. 2. reliqua tempora sequuntur formam & regulas barytonorum à quibus dimanant.

In nonnullis tamen temporibus variantur mediæ literæ irregulariter. Ea enim est imperfectio verborum omnium in μι, ut nè unum prorsus omni ex parte inveniatur Analogum: perfectissima sunt tria jam suprà dicta, & ἵημι *mitto.*

Vox Activa.

Indicativus

* τιθεῖσι *apud Poetas legitur, sed pro eo* τιθέασι, *apud Grat.*

		Singul.			Dual.			Plural.		
Præs.	1	ἵςημι	ης	ησι	α			α		ᾶσι
	2	τίθημι	ης	ησι	ε	τον	τον	ε	μεν	τε * εῖσι
	3	δίδωμι	ως	ωσι	ο			ο		ῦσι
Imp.	1	ἵςην	ης	η	α	α		α		
	2	ἐτίθην	ης	η	ε τον	ε	την	ε	μεν	τε σαν
	3	ἐδίδων	ως	ω	ο	ο		ο		
Ind. 2.	1	ἔςην	ης	η	ητον	ήτην		ημεν	ητε	ησαν
	2	ἔθην	ης	η	ετον	έτην		εμεν	ετε	εσαν
	3	ἔδων	ως	ω	οτον	ότην		ομεν	οτε	οσαν

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
Præs.	1 ἵσταθι ά 2 τίθετι έ 3 δίδοθι ό	τω	τον	ά έ ό των	τε	ά έ ό τωσαν.

Ind. 2. 1 στῆθι στήτω, &c. 2 θὲς θέτω, &c. 3 δὸς δότω, &c.

Optativus.

	Singul.		Dual.	Plural.
Præs.	1 ἱσταίην 2 τιθείην 3 διδοίην	ης η	ητον ήτην	ημεν ητε ησαν & { αῖ εῖ οῖ } εν

Ind. 2. 1 σταίην ης &c. 2 θείην ης &c. 3 δοίην ης, &c.

Subjunctivus.

	Sing.	Dual.	Plur.
Præs.	1 ἱστῶ ᾷς ᾷ 2 τιθῶ ῇς ῇ 3 διδῶ ῷς ῷ	ᾶ ῆ ῶ τον τον	ῶμεν ᾶ ῆ ῶ τε ῶσι.

Ind. 2. 1 στῶ στῇς &c. 2 θῶ θῇς &c. 3 δῶ δῷς &c.

Infinitivus.

Præs. 1. ἱστάναι 2 τιθέναι 3 διδόναι. Ind. 2. 1. στῆναι 2 θεῖναι 3 δοῦναι.

Participium.

Præs.	1 ἱστὰς	ᾶσα	άν.	Gen.	άντος	άσης	άντος.
	2 τιθεὶς	εῖσα	έν.		έντος	είσης	έντος.
	3 διδοὺς	οῦσα	όν.		όντος	ούσης	όντος.
Ind. 2.	1 στὰς	ᾶσα	άν.	Gen.	άντος	άσης	άντος.
	2 θεὶς	εῖσα	έν.		έντος	είσης	έντος.
	3 δοὺς	οῦσα	όν.		όντος	ούσης	όντος.

Conjugatio per modos & tempora.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præs.	ἵστημι	ἵσταθι	ἱσταίην	ἱστῶ	ἱστάναι	ἱστάς.
Imperf.	ἵστην					
Ind. 2.	ἔστην	στῆθι	σταίην	στῶ	στῆναι	στάς.
Fut. 1.	στήσω		στήσοιμι		στήσειν	στήσων.
Ind. 1.	ἔστησα	στῆσον	στήσαιμι	στήσω	στῆσαι	στήσας.
Perf.	ἕστηκα	ἕστηκε	ἑστήκοιμι	ἑστήκω	ἑστηκέναι	ἑστηκώς.
Pl. per.	ἑστήκειν					

		Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
	Præs.	τίθημι	τίθετι	τιθείην	τιθῶ	τιθέναι	τιθείς.
	Imp.	ἐτίθην					
	Ind. 2	ἔθην	θὲς	θείην	θῶ	θεῖναι	θείς.
2.	Fut. 1	θήσω		θήσοιμι	θήσω	θήσειν	θήσων.]
	Ind. 1	ἔθηκα					
	Perf.	τέθεικα	τέθεικε	τεθείκοιμι	τεθείκω	τεθεικέναι	τεθεικώς.
	Pl. p.	ἐτεθείκειν					
	Præs.	δίδωμι	δίδοθι	διδοίην	διδῶ	διδόναι	διδούς.
	Imp:	ἐδίδων					
	Ind. 2	ἔδων	δὸς	δοίην	δῶ	δοῦναι	δούς.
3.	Fut. 1	δώσω		δώσοιμι	δώσω	δώσειν	δώσων.
	Ind. 1	ἔδωκα					
	Perf.	δέδωκα	δέδωκε	δεδώκοιμι	δεδώκω	δεδωκέναι	δεδωκώς.
	Pl. p.	ἐδεδώκειν					

Formatio Temporum.

De Præsenti dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti, mutando μι in ν, & præponendo augmentum si verbum incipiat à consonante ; ut τίθημι ἐτίθην : sed ἵστημι ἵστην.

Personæ Imperfecti vix sunt in usu: legitur tamen tertia singularis ἵστη, & ἐτίθη. Numerus singularis & tertia pluralis aliunde formantur, quasi ex contractis, ἱστάω, τιθέω, διδόω, ut

1 ἵστων, ας α | ων. 2 ἐτίθουν, εις ει | ουν. 3 ἐδίδουν, ους ου | ουν.

Similiter secunda singularis Imperativi, ut ἵστα, τίθει, δίδου.

Indefinitum secundum

Formatur ab Imperfecto, abjiciendo reduplicationem, ut ἐτίθην, ἔθην: ἵην, ἧν. Ante consonam verò, reduplicatio impropria ι in ε vertitur, ut ἵστην ἔστην.

Si verbum careat reduplicatione, idem est Imperfectum & Indefin. 2. ut φημὶ ἔφην.

Penultima Indefiniti secundi longa est in duali & plurali: corripitur verò in his tribus, ἔθην, ἔδων, & ἧν ab ἵημι mitto.

Indefinitum secundum in secunda conjugatione, imperativum finit in ες, ut θές. Reliqua formant Imperativum more Indef. 2. passivi barytoni; ut ἔστην στῆθι, ἔγνων γνῶθι; unicum hoc ἔδων facit δός: similiter formant Infinitivum, ut στῆναι, γνῶναι; at θεῖναι & δοῦναι irregularia sunt.

Cætera

Cætera tempora verbum in μι accipit à themate ſuo barytono ſecundùm analogiam, ut ἵστημι στήσω ἕστηκα à στάω, &c.

Futurum primum

Θήσω δώσω leguntur in Subjunctivo: προσθήσωσι apud Iſocr. Areopag. δώσω apud Theocr. Idyll. 28. Joan. 17. 2.

Poetæ retinent reduplicationem in Fut. ut διδώσω, Od. ν. & ω.

Indefinitum primum

Ἔθηκα & ἔδωκα non *ſervant characteriſticã futuri, nec ultra Indicativum leguntur: θήσαιμι tamen apud Apollin. Pſal. 88. 50. θῆσαι apud Nazian. poem. 61. in Nemeſ. v. 295. * Pag. 43.

Perfectum

* Ἕστηκα (& ἕστην) ſteti, non retinent ſignificationem præſentis. Pro ἕστηκα Iones ponunt ἕστακα, unde Infinit. ἑστάεναι. Atticè ἑστᾶναι. Particip. ἑσταὼς ἑστὼς: uſurpatur à Poetis ἑστηὼς. τέθεικα pro τέθηκα Bœoticé. τέθηκα verò apud poetas, Theocr. Ἰδυλ. 15. v. 37. & Ἰδ. 27. v. 50. *Ἕστακα alicubi legitur pro ἕστηκα.

Vox Paſsiva.

Indicativus.

		Singul.		Dual.			Plural.	
Præſ.	1	ἵσταμαι	} σαι vel η, ται	α ε ο μεθον	α ε ο σθον	σθον	α ε ο μεθα	α ε ο σθε νται
	2	τίθεμαι						
	3	δίδομαι	σαι ται					
Imp.	1	ἱστάμην	σο vel ω, το	α ε ο μεθον	α ε ο σθον	α ε ο σθην	α ε ο μεθα	α ε ο σθε ντο
	2	ἐτιθέμην	σο vel ου, το					
	3	ἐδιδόμην	ου					

Imperativus.

		Singul.			Dual.		Plural.	
Præſ.	1	ἵστασο vel ω	α	σθω	α ε ο σθον	α ε ο σθων	α ε ο σθε	α ε ο σθωσαν.
	2	τίθεσο } vel ου	ε					
	3	δίδοσο	ο					

Optativus.

		Singul.		Dual.			Plural.	
Præſ.	1	ἱσταίμην	αῖ / εῖ / οῖ ο το	αι ει οι μεθον	αῖ εῖ οῖ σθον	αι ει οι σθην	αι ει οι μεθα	αῖ εῖ οῖ σθε ντο.
	2	τιθείμην						
	3	διδοίμην						
Perf.	1	ἑσταίμην	αῖ / εῖ / οῖ ο το	αι ει οι μεθον	αῖ εῖ οῖ σθον	αι ει οι σθην	αι ει οι μεθα	αῖ εῖ οῖ σθε ντο
	2	τεθείμην						
	3	δεδοίμην						

Sub-

		Singul.			Dual.			Plural.		
Præs.	1 ἱστῶ / 2 τιθῶ / 3 διδῶ	μαι	ᾷ / ῇ / ῷ	ᾶ / ῆ / ῶ ται	ώμεθον	ᾶ / ῆ / ῶ	σθον σθον	ώμεθα	ᾶ / ῆ / ῶ	σθε ῶνται
Perf.	1 ἑστῶ / 2 τεθῶ / 3 δεδῶ	μαι	ᾷ / ῇ / ῷ	ᾶ / ῆ / ῶ ται	ώμεθον	ᾶ / ῆ / ῶ	σθον σθον	ώμεθα	ᾶ / ῆ / ῶ	σθε ῶνται

Infinitivus.
1 ἵστασθαι
2 τίθεσθαι
3 δίδοσθαι

Particip.
Præs. N. { 1 ἱστάμενος, 2 τιθέμενος, 3 διδόμενος } η ον. G. ου ης ου &c.

Conjugatio per Modos.

	Indicat.	Imper	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος.
Imp.	ἱστάμην					
Perf.	ἕσταμαι	ἕστασο	ἑσταίμην	ἑστῶμαι	ἑστάσθαι	ἑσταμένος.
Pl.p.	ἑστάμην					
P.p.f	ἑστάσομαι		ἑστασοίμην		ἑστάσεσθαι	ἑστασόμενος.
Fu. 1	σταθήσομαι		σταθησοίμην		σταθήσεσθαι	σταθησόμενος
In. 1	ἑστάθην	στάθητι	σταθείην	σταθῶ	σταθῆναι	σταθείς.
Pr.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος.
Imp.	ἐτιθέμην					
Perf.	τέθειμαι	τέθεισο	τεθείμην	τεθῶμαι	τεθεῖσθαι	τεθειμένος.
Pl.p.	ἐτεθείμην					
P.p.f	τεθείσομαι		τεθεισοίμην		τεθείσεσθαι	τεθεισόμενος.
Fu. 1	τεθήσομαι		τεθησοίμην		τεθήσεσθαι	τεθησόμενος
In. 1	ἐτέθην	τέθητι	τεθείην	τεθῶ	τεθῆναι	τεθείς.
Pr.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος.
Imp.	ἐδιδόμην					
Perf.	δέδομαι	δέδοσο	δεδοίμην	δεδῶμαι	δεδόσθαι	δεδομένος.
Pl.p.	ἐδεδόμην					
P.p.f	δεδόσομαι		δεδοσοίμην		δεδόσεσθαι	δεδοσόμενος.
Fu. 1	δοθήσομαι		δοθησοίμην		δοθήσεσθαι	δοθησόμενος
In. 1	ἐδόθην	δόθητι	δοθείην	δοθῶ	δοθῆναι	δοθείς.

For-

Præsens

Formatur à præsenti Activo mutando *μι* in *μαι*, & penultimam longam in suam brevem; ut ἵστημι ἵσταμαι· τίθημι τίθεμαι· δίδωμι δίδομαι. Excipe ἄημαι ab ἄημι *flo*: δίζημαι *quæro*, ὄνημαι & ὄναμαι *juvor*. Item ἀκάχημαι *tristitiâ afficior*, ἀλάλημαι *vagor*, ἀλαλύκτημαι *insanio*, ἀποκτᾶμαι *interficior*.

Reliqua tempora formantur more Barytonorum.

Perfectum semper habet penultimam brevem, præter τέθειμαι Bœoticum, quod tamen corripitur in Indefinito primo, ἐτέθην.

Vox Media.

Indicativus.

		Singul.			Dual.			Plural.	
Indef. 2.	1 2 3	ἐστά ἐθέ μην ἐδό	α ε σο το ο	ά έ μεθον ό	α ε σθον ο	ά έ σθην ό	ά έ μεθα ό	α ε σθε ντο ο	

Imperativus.

		Singul.		Dual.	Plural.
Indef. 2.	1 2 3	στάσο θέσο vel θοῦ δόσο vel δοῦ	ά έ σθω ό	ά έ σθον σθων ό	ά έ σθε σθωσαν ό

Optativus.

		Singul.		Dual.			Plural.	
Indef. 2.	1 2 3	σταί *θεί μην δοί	αῖ εῖ ο το οῖ	αί εί μεθον οί	αῖ εῖ σθον οῖ	αί εί σθην οί	αί εί μεθα οί	αῖ εῖ σθε ντο οῖ

* & θοίμην, οῖο, &c.

Subjunctivus.

		Singul.			Dual.		Plural.	
Indef. 2.	1 2 3	στῶ θῶ μαι δῶ	ᾷ ῇ ῷ	ᾶ ῆ ται ῶ	ώμεθον	ᾶ ῆ σθον σθον ῶ	ώμεθα	ᾶ ῆ σθε ῶνται ῶ

Infinitivus.		Particip.
Indef. 2.	1 θέσθαι. 2 στάσθαι. 3 δόσθαι.	Indef. 2. N. στά / θέ / δό μενος η ον. G. ου ης ου, &c.

Con-

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος
Imp	ἱστάμην					
In. 2	ἐστάμην	στάσο	σταίμην	στῶμαι	στάσθαι	στάμενος
Fu. 1	στήσομαι		στησοίμην		στήσεσθαι	στησόμενος
In. 1.	ἐστησάμην	στῆσαι	στησαίμην	στήσωμαι	στήσασθαι	στησάμενος
Pr.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος
Imp.	ἐτιθέμην					
In. 2	ἐθέμην	θέσο	θείμην	θῶμαι	θέσθαι	θέμενος
Fu. 1	θήσομαι		θησοίμην		θήσεσθαι	θησόμενος
In. 1	ἐθηκάμην					
Pr.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος
Imp	ἐδιδόμην					
In. 2	ἐδόμην	δόσο	δοίμην	δῶμαι	δόσθαι	δόμενος
Fu. 1	δώσομαι		δωσοίμην		δώσεσθαι	δωσόμενος
In. 1	ἐδωκάμην					

Formatio Temporum.

Indefinitum secundum

Formatur ab imperfect. quemadmodum in voce Activa; ut ἐτιθέμην ἐθέμην. Ind. 2. primæ Conjug. vix occurrit.

Indefinitum primum.

ἐθηκάμην, & ἐδωκάμην ultra Indicat. vix reperiuntur. θήκαντο apud Pind. Nem. Od. 5. καταθηκάμενος Olymp. Od. 6.

Vix aliud verbum 3æ. conjug. præter δίδωμι reperitur in voce Mediâ

Deponens

In omni conjug. tum Contract. tum Verborum in μι, conjugatur per modos in præsenti ad formam propriæ conjug. per cætera more Baryt. (pag. 53.) Deponens verò 1æ. in μι, format Optat. ut πειαίμην πείαιο, non πειᾷο, &c. Sub. ut πείωμαι non πειῶμαι, &c.

Verba Heteroclita.

Heteroclita Conjugatione

Quæ peculiarem sibi formationem vendicant à communi distinctam: ea sunt Verba in υμι & in σκω.

Verba in υμι.

Quartam vulgò Conjugationem constituunt verborum in μι quam tamen à cæteris discriminare satius visum est: quia

Non formant Præsens à verbo circumflexo, non præponunt redu-

plicationem, non habent Indef. 2. activum, non modum Optativum aut Subjunct. non vocem Mediam: plurima denique eorum, nempe omnia hyperdissyllaba non deducunt tempora à themate ex quo fiunt: Nec ad formam certæ unius conjugationis, sed pro dispari illorum varietate sequuntur formas trium circumflexorum, & penè omnium Barytonorum: *ità ut verè & imprimis heteroclita dici possint.*

Fiunt à verbis plerumque usitatis in υω, vertendo solùm ω in μι, ut ζευγνύω ζεύγνυμι: Characteristica est υ ante μι.

Vox Activa.

Indicativus.

	Singul.			Dual.		Plural.		
Præs.	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον	υτον	υμεν	υτε	ῦσι
Imperf.	ἐζεύγνυν	υς	υ	υτον	ύτην	υμεν	υτε	υσαν.

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præs.	ζεύγνυθι	ύτω	υτον	ύτων	υτε	ύτωσαν

Infinitivus.
Præs. ζευγνῦναι.

Particip.
N. ζευγνὺς ῦσα ύν. G. ύντος ύσης ύντος.

Conjugatio per modos & tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ζεύγνυμι	ζεύγνυθι	ζευγνῦναι	ζευγνύς.
Imper.	ἐζεύγνυν			

Vox Passiva.

Indicativus.

	Singul.			Dual.			Plural.		
Præs.	ζεύγνυμαι	υσαι	υται	ύμεθον	σθον	σθον	ύμεθα	υσθε	υνται
Imp.	ἐζευγνύμην	υσο	υτο	ύμεθον	σθον	ύσθην	ύμεθα	υσθε	υντο.

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præs.	ζεύγνυσο	ύσθω	υσθον	ύσθων	υσθε	ύσθωσαν

Infinit. ζεύγνυσθαι. Particip. ζευγνύμενος, η ον, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ζεύγνυμαι	ζεύγνυσο	ζεύγνυσθαι	ζευγνύμενος
Imper.	ἐζευγνύμην			

Dissyllabum in υμι formatur uti & aliud verbum in μι, ut δῦμι ἔδυν. Fut. 1. δύσω, &c. à primitivo themate δύω.

Hyperdissyllabum verò accipit tempora ab inusitato themate remotiori, ad quod pervenitur vertendo μι in ω, & abjiciendo νυ vel ννυ, ut ζεύγνυμι ζεύγω, κεράννυμι κεράω, κορέννυμι κορέω, ζώννυμι ζώω: unde Fut. 1. ζεύξω, κεράσω, κορέσω, ζώσω, &c.

Verba in σκω

Magnam habent convenientiam cum verbis in μι, numero, origine formatione.

Quatuor sunt genera eorum pro numero thematum à quibus manant.

Oriuntur à tribus circumflexis, & verbis in υω, (σκ posito ante ω;) ut γηράσκω à γηράω *senesco*, ἀρέσκω ab ἀρέω *placeo*, βόσκω à βόω *pasco*, μεθύσκω *ebrium reddo* à μεθύω.

Multa præponunt reduplicationem, ut διδράσκω à δράω *fugio*.
Penultimæ α & ε non rarò in η mutantur, ut θνήσκω *morior* à θνάω; ἀλδήσκω ab ἀλδέω *augeo*: ο sæpissimè in ω, ut βρώσκω à βρόω *comedo*. In sequentibus ι pro ε sumitur; ut εὑρίσκω ab εὑρέω *invenio*, ἀμφίσκω pro ἀμφιέσκω *induo*, γαμίσκω *jungo matrimonio*, κυίσκω *in utero gesto*, μολίσκω *venio*, οἰδίσκω *tumefacio*, ὀνίσκω *juvo*, ὀφλίσκω *mulctor*, στερίσκω *privo*: rariùs ι pro ο, ut ἁλίσκω ab ἁλόω *capio*, ἀμβλίσκω *abortivum pario*.

Formant tempora ex themate primitivo.

Futurum & præteritum per σω & κα, (σκ Præsentis diviso) ut γηράσκω -άσω -ακα; εὑρίσκω -ήσω -ηκα; ἁλίσκω ώσω &c. reduplicationem plerumque abjiciunt, ut γιγνώσκω *cognosco*, γνώσω: Διδάσκω autem facit διδάξω (σ & κ quasi transpositis), sic ἀλύσκω & θνήσκω.

Indefinitum secundum verbi ex όω deducti, si quod fuerit, formatur more tertiæ conjugationis in μι; ut ἁλίσκω, ἧλων; βρώσκω, ἔβρων; γιγνώσκω, ἔγνων, &c. In reliquis omnibus sequuntur analogiam sui thematis. Ad hanc formam perfectè conjugantur γηράσκω, διδάσκω, διδράσκω, πιπράσκω, εὑρίσκω, στερίσκω, βρώσκω, γιγνώσκω, ζώσκω, ἀλύσκω, μεθύσκω, ἱλάσκομαι.

Hete-

In Præsenti.

Innumera penè sunt verba ejusdem originis, & diversæ terminationis; isosyllaba verò frequentiora sunt hæc.

Barytona
- in ζω & νω, ut κραυγάζω -άνω *clamo.*
- in ίω, vel ύω &
  - ζω, ut
    - κονίω κονίζω *pulvere impleo.*
    - κνύω κνύζω *rodo.*
  - νω, ut
    - φθίω φθίνω *corrumpo.*
    - ἀρτύω ύνω *apparo.*

cum pluribus aliis.

Circumflexa, ut
- Ξυράω έω *rado, &c.*
- Κνισσάω όω *nidore inficio, &c.*
- Πιλέω όω *constipo, &c.*
- Κεντάω έω όω *stimulo, &c.*

Barytona & circumflexa

Multa in ζω / νω habent cognata circumflexa, ut
- πειράζω άω *tento.*
- πολεμίζω έω *bellum gero.*
- πικραίνω όω *amarum reddo.*
- βαρύνω έω *gravo.*

cum multis aliis.

Barytona vel circumflexa, & verba in μι; ut πιμπλάνω -ημι *impleo,* κινέω -υμι *moveo:* cum multis &c.

Poetæ alias efformant terminationes, præcipuè ex circumflexis; ut αἰδομαι ex αἰδέομαι *veneror,* πλώω ex πλέω *navigo:* interponunt literas, ut ὀλέκω *perdo* ab ὀλέω inusit. vel abjiciunt, ut ἄγρομαι pro ἀγείρομαι; & mutant vocales, μίμνω à μένω *maneo:* cum pluribus aliis.

In Futuro.

Nonnulla verba formant duplex futurum.

Barytona, alterum minùs usitatum, more * circumflexorum, ut γράφω *scribo* γράψω & γραφήσω; κλαίω *fleo,* παίω *ferio,* τύπτω *verbero.* Sic ἄλκω, βάλλω, βόσκω, εἴδω, εἴρω, διδάσκω, χαίρω, &c. de quibus suis locis. Κτείνω facit κτενῶ, rariùs κτήσω.

* *Hanc inflexionem aliqui Demosthenicam esse annotant.*

Circumflexa more Barytonorum, ut συγέω σύξω: δοκέω communiter facit δόξω, ᾠδέω ᾄσω, &c.

Heteroclita Imperfecta.

Verbum enim est vel
- Perfectum τέλειον, quod habet tria principalia tempora suæ vocis; de quo dictum est.
- Imperfectum ἀτελὲς, quod principali uno vel pluribus caret.

In

Imperfecta sunt omnia irregularem habentia characteristicam ξω, ψω, σω non præcedente σ, & νυμι: similiter desinentia in κω, γω, αθω, εθω, υθω, θω, σγω, πτω, χω, κτω, θω & ρω impur. pleraque βω, δω, ζω, λω, νω, μι, σκω, ω purum Barytona.

Imperfecta vulgò dividuntur in { Defectiva, quæ mutila licèt fuerint, contenta tamen sunt suis temporibus. Anomala, quæ mutuantur aliunde tempora. }

Defectiva ἐλλιπῆ

Præcipuè sunt verba duorum temporum δίχρονα, Barytona & Derivativa, quæ ultra imperfectum non formantur; nempe finita in νω, γω, αθω, εθω, υθω, θω, σγω, πτω, χω, χθω, δω impurum, -λω purum, Hyperdissyllaba in αιω, ειω, pleraque in μι, σκω, νω, ζω.

In ήω ut δήω *invenio:* sed νήω *glomero* νήσω.

υίω ut ἀγυίω *eo:* sed ὀπυίω *ineo* ὀπύσω.

άθω ut ἀμυνάθω *auxilior*; έθω ut τελέθω *sum*; ύθω ut φθινύθω *corrumpo:* sed ex μινύθω *minuo* μεμινυθήκασι.

θω ut βιβάθω *gradior:* σγω ut μίσγω *misceo:* πτω ut ἔπτω *dico*, χω ut ἴσχω *habeo:* χθω ut ἔχθω *odio prosequor.*

δω impurum, ut τένδω *rodo.* Sed ἄρδω *irrigo*, & μέρδω *priv...* habent Fut. 1. & Indef. 1.

λω purum, ut πέλω πέλομαι *sum.*

αίω & είω, facta ex άω & έω, ut κεδαίω à κεδάω *dispergo:* τελείω à τελέω *perficio:* Sed χείω *capax sum*, F. χείσομαι. Desiderativa etiam in ειω ex futuro, ut γαμησείω *nupturio* à γαμέω -ήσω.

μι & σκω, quorum Primitiva sunt usitata, ut αἴνημι ab αἰνέω *laudo:* πωλέσκω à πωλέω *versor.* Item multa alia, ut κίρνημι *misceo*, φάσκω *dico, &c.*

νω ut μίμνω *maneo*, ἁνδάνω *placeo*, στένω *gemo*, &c. Excipe regularia κλίνω, κείνω, τείνω, κλείνω, κάμνω, τέμνω; μίμνω *maneo* anom. & pauca alia de quibus posthac.

ζω & ω purum derivativa, ex se invicem facta, ponendo vel auferendo ζ ante ω, ut ἀγαπάζω ab ἀγαπάω *amo:* σώω vel σόω ex σώζω *servo.* Pauca in άζω & άω diversam habent futuri penultimam α & η, ut ἀτιμάζω άσω, ἀτιμάω ήσω, *aspernor.*

βω post ε vel liquidam, ut σέβω *colo*, στίλβω *splendeo.*

σω & ξω (futuro migrante in præsens); ut ἄξω *duco*, ab ἄγω, βήσομαι *ascendo*, δύσω & δύσομαι *subeo*, ἵξω *venio*, οἴσω *fero*, ὄρσω *concito* & ὄρσομαι *conciter*, quæ ultra Imperativum non formantur.

Pl

eraque ex Perfectis nata, ut κεκλήγω *clamo*, à κέκληγα: sed κεκράγω *clamo*, habet Indef. 1. ἐκέκραξα: ἑστήκω *sto*, P. Perf. ἑστήκειν. Fut. 1. ἑστήξω & ἑστήξομαι.

erta singularia, ut ἐσθίω *edo*, ἕπομαι *sequor*, πέπνυμαι *sapio*: cum aliis penè infinitis, &c.

onnulla sunt unius temporis μονόχρονα, ut κυρέω & κύω *sum*, &c. γέμω *plenus sum*, part. γέμων. βέομαι βήομαι vel βείομαι, *eo, vivo*, Poetica sunt, & vix leguntur nisi in Indicativo vel Subjunctivo, & per Enallagen pro futuro: νέομαι νεῦμαι *eo* vel *ibo* per omnes modos. Infinitivi quidam poetici in ῆναι, ut φορῆναι *gestare*, &c. sic ἀρήμεναι *precari*, &c.

nius etiam personæ μονοπρόσωπα: Imperativi verborum in μι, ut πῖθι *bibe*, κλῦθι *audi*, pl. κλῦτε, & κέκλυθι κέκλυτε, δείδιθι *time* δείδιτε: σχές, φρές in comp. ut. προσχές: ἐγκομβώσασθε *induite*, 1. Pet. 5. 5. item Participia, ut κεχαριτωμένη, Luc. 1. 28. & multa ejusmodi.

lia sunt plurium temporum πολύχρονα, quæ in hoc vel illo tempore extra Imperfectum leguntur. Verba desinentia in αίνω carent futuro, & leguntur potissimum in Ind. 1. ut διαίνω *rigo*: Ind. 1. ἐδίηνα: sic δυσχεραίνω & χαλεπαίνω *infensus sum*: ἰαίνω *calefacio* ἴηνα, ἰαίνομαι ἰάνθην *calefio*: sic μαραίνω *macrescere facio*, &c. τεκταίνω *fabricor* ἐτέκτηνα, τεκταίνομαι ἐτεκτηνάμην. Minùs imperfecta sunt μιαίνω *inquino*, μωραίνω *stultè ago*, σημαίνω *significo*, ὑφαίνω *texo*. Perfectum unum φαίνω.

ύνω, ύω, εύω, ζω hyperdissyllaba pleraq;, carent Perfecto, ut εὐθύνω -νῶ *dirigo*, ζευγνύω -ύσω *jungo*, κυριεύω *dominor*, ἐμπάζω *curo*. Excipe μολύνω *contamino*, κωλύω *prohibeo*, κελεύω *jubeo*, νομίζω *arbitror*, &c.

δω purum, rariùs formant Perfectum activæ vocis, ut ᾄδω *cano*, ἥδω *delecto*, &c. ἔσπευκα (p. 37.) à σπεύδω vix legitur.

ημαι carent perfecto, ut δίζημαι *quæro*, διζήμενος, fut. 1. διζήσομαι, part. διζησόμενος; sic κίχημαι *assequor*: quæ verò geminant duas priores literas, vix reperiuntur nisi in præsenti vel Perfecto, ut ἀκάχημαι, ἀλαλύκτημαι, ἀλάλημαι.

nnumera denique sunt defectiva cujuslibet characteristicæ; præsertim polysyllaba, derivativa, composita, poetica, quorum defectum frequens authorum lectio, & formationis κακοφωνία optimè indicabit.

Ano-

Sunt verba imperfecta quæ tempus unum aut aliud mutuò accipiunt à verbis quorum thema non est in usu.

Ex his pleraque non formantur regulariter ultra Imperfectum, ut σπένδω. Pauca admodùm principale aliud obtinent tempus; vel futurum, ut ἔχω *habeo:* vel Perf. ut ὁράω *video:* rarissima utrumque, ut αἱρέω *capio.* Major pars etiam mutuatur tempora ab uno alio verbo, ut μανθάνω: nonnulla tamen à pluribus, ut φέρω *fero.*

Terminationes usitatiores sunt ω purum, μι, σκω, νω, λω, ρω, ζω, χω, δω. Rariores κω & γω purum, θω, ξω, πω, τω. Peculiares in κω, κνω, αύνω, ρρω, ut τίκτω *pario,* δάκνω *mordeo,* ἐλαύνω *abigo,* ἔρρω *pereo,* exempla singularia. Cæteræ sunt communes cum aliis verbis.

Porrò verba alioquin perfecta dici possunt anomala, propter mutationem factam in hoc vel illo tempore per figuram aut dialectum, formâ regulari usitatiorem; ut ἄγνυμι *frango* ἐάξω, &c. aut propter adjectionem temporis extra Analogiam, ut βιόω *vivo* ἐβίων, &c.

Omnia autem Anomala cujuscunque generis, unà cum paucis defectivis plurium temporum insignioribus, in sequenti catalogo subjiciuntur.

Formatio Imperfectorum.

Propositum verbum si minùs imperfectum fuerit, conjugetur per tria tempora vocis ejusdem juxta reg. p. 53. Imperfectiora per tria maximè principalia, quæ adsunt.

Activum fut. 1. vel perfecto carens, gaudet suppleri ex voce Media, ut ὁράω fut. 1. Med. ὄψομαι; φεύγω ξω, Perf. Med. πέφευγα. Quod si fieri non possit, utitur Indefinito suo, 2° potiùs, ut πέρθω πέρσω ἔπραθον· vel 1°; ut σεύω σεύσω ἔσευσα· & ob defectum utriusque, Imperfecto, ut ἵημι ἱῶ. Passivum & Medium à se mutuò accipiunt ea tempora quæ desunt. Singulorum verborum tempora principalia primo loco ponuntur. Ind. 2. tempus est ferè omnium usitatissimum.

Derivativa in νω purum formant præsens à verbis plerumque in ω purum, interserendo ν ante ω, ut τίνω à τίω *luo:* ε ante ω verso in α, ut ἁμαρτάνω ab ἁμαρτέω: ι post α nonnunquam assumpto, ut βαίνω à βάω. Derivativa verò in ανω interponunt ν penult. ante consonam simplicem, ut μανθάνω à μαθέω. Fiunt etiam à verbis in ω impuro, penult. η mutatâ in α, ut λανθάνω à λήθω. Ex his pleraque præcipuè in άνω desumunt tempora extra Imperfectum à Primitivis, ut τίνω τίσω, βαίνω βήσω, ἁμαρτάνω ἁμαρτήσω, λανθάνω λήσω.

Barytona facta ex circumflexis in ξω & ψω, formant fut. 1. in ήσω, ut ἀλέξω *arceo,* ἕψω *coquo.* Multa etiam in λω, ut μέλλω *futurus sum*

sanus sum, ὀφείλω *debeo*, ὄφλω *mulctor*, ἐθέλω, θέλω, βούλομαι *lo*, κέλομαι *jubeo*. Ad quas formas sequentia conjugantur perfectè, ...πτάνω, αὐξάνω, βλαστάνω, ἱζάνω, ὀλισθαίνω, αἰσθάνομαι, ἕψω.

In recensione verò temporum, Præsens intelligitur habere suum perfectum ejùsdem vocis: Indef. secundum suum Fut. secundum, ...d. primum Pas. suum fut. primum. Perfectum suum Pl. Perfectum ...Tempora etiam Indicativi per reliquos omnes modos usurpari cen...da sunt, nisi quoties obeliscus affixus defectum notet.

Quod si extra Indicativum modus quispiam (excepto Optat. Æo...o) vel Participium addatur, ea omnia quæ reticentur, desunt.

Removentur à Catalogo Imperfectorum Verborum

Quæ carent tantùm Indef. secundo, Fut. secundo, aut perfecto Medio pag. 45.

Quæ carent unâ voce ut Deponens δέχομαι, &c. (pag. 53.) vel duabus ut neutra quædam, διψάω, πεινάω, &c.

Verba in ζω formantia fut. in ξω, (pag. 42.) ut στενάζω, στίζω, &c.

Quæ abjiciunt primam vocalem thematis (pag. 43.) in perf. ut δέμω vel δέμνω δέδμηκα· sic κάμνω, &c. atque in Indef. 1: ut κεράννυμι ἔκρασα κέκραμαι, &c.

Quæ tantùm tenues assumunt pro aspiratis, (pag. 43.) ut θάπτω, φείσω, &c.

Heteroclita conjugata perfectè, juxta formas priùs dictas in σκω, (pag. 70.) ut βρώσκω: vel ανω & ψω, ut βλαστάνω, &c.

Postremò, perfecta omnia, ut ἀγορεύω, ἄιρω, δράω, κείρω, κρύπτω, νέμω, *&c. composita non à suis simplicibus discrepantia, ut* ἀναμιμνήσκω, ἐγχέω, *&c. Impersonalia, ut* Δεῖ, *&c. alibi conjugata, ut* ζεύγνυμι *&c. Tempora à suo themate divulsa, ut* ἔδραμον *à* τρέχω, ᾖειν *ab* εἶμι, ἦνεγκα *ab* ἀνέγκω, ὦρσα *ab* ὄρω, *&c. vel bis posita sub diverso themate, ut* εἴρηκα *sub* ἀγορεύω & ἐρέω· ἔρξω *sub* ἔρδω *&* ῥέζω, *&c. & alia hujusmodi* ἄτοπα *quæ per incuriam in priorem tabellam irrepserant, delentur. Reliqua ad examen revocata, modi & tempora quæ vel afferuntur vel omittuntur singula diligentiùs investigata, perspecta, & ex Authorum probatissimorum non Grammaticorum fide, mutata, aucta, ulterius adhuc, & perfectius desiderant supplementum.*

Brevitatis causâ, characteres nonnulli pro dictionibus pinguntur: C *significat verbum vel tempus legi tantùm in compositis.* R. *rariùs usitatum.* || *inusitatum.* P. *apud Poetas.* O. *apud Oratores. Voces, Modi, & Tempora literis initialibus signantur. Vox Media* M. *Deponens* D, &c.

Ἄγαμαι *miror*, D. ἀγάσομαι ἠγασμαι &c. Præsens desideratur tantùm in Subjunctivo: reliqua tempora sumuntur ab ἀγάζομαι, quod oratoribus in præsenti usitatum non est.

Ἄγνυμι *frango*, ἄξω, ἔαχα, &c. regulare in υμι, in compositis usitatissimum. Sæpiùs verò resolvit augmentum η in εα, ut I. 1. ἔαξα pro ἦξα. Perf. ἔαχα pro ἦχα. Perf. M. ἔαγα pro ἦγα. I. 2. ἔαγον pro ἦγον, &c. Legitur Fut. 1. ἐάξω pro ἄξω †. Atticè hæc omnia. Καυάξεις *apud Hesiodum pro* κατάξεις *valdè absonum est.*

Ἄγω *ago*, ἄξω, ἀγήοχα, &c. reg. præter hæc dialectica Perf. ἀγήοχα Att. ἀγείοχα Bœot. pro inusitato ἄγηχα & ἦχα. Pl. perf. ἀγηόχειν. Part. ἀγηοχώς. I. 2. ἤγαγον Att. pro ἦγον. Fut. 2. ἀγαγῶ. I. 2. M. ἠγαγόμην. Legitur part. ἀγάγας tanquam ab ἄγημι.

Ἀδέω *tædio afficior*. ήσω, ηκα. I. 1. Æol. ἀδήσεια. Inf. ἀδῆσαι. Perf. ἄδηκα. Part. ἀδηκώς, sæpiùs neglecto augmento. Geminatur etiam δ, ut ἀδδήσεια, ἀδδηκώς.

Ἄδω *cano*, (pro ἀείδω quod magìs poeticum est). Fut. 1. M. ᾄσομαι. I. 1. Act. ᾖσα. Pr. Paf. ᾄδομαι. *Rariùs sequentia Fut. 1. Act.* ᾄσω. *Perf.* ᾖκα †. *Perf. Paß.* ᾖσμαι, *Part. I. 1.* ᾀσθεὶς *in* C.

Ἅδω *placeo*, Fut. 2. ἁδῶ. Perf. M. ἕαδα (εὔαδα P.) pro ἧδα, Part. ἑαδώς. I. 2. ἕαδον pro ἧδον. *Rariùs sequentia Fut.* 1. ἁδήσω. *Perf.* ἅδηκα. I. 1. ἕασα pro ἧσα. Sub. ἅσω. Inf. ἁδῆσαι.

Ἄδω *satio*, F. 1. ἄσω rariús. I. 1. Inf. ἆσαι. Imperat. M. ἄσαι. Inf. ἄσασθαι.

Αἱρέω *capio*, ήσω, ηκα, &c. reg. nisi quod mutuatur I. 2. εἷλον, & F. 2. ἑλῶ ab ἕλω ||. I 2. M. εἱλόμην. F. 2. ἑλοῦμαι. ubiq; significat activè. *Legitur* ἀναῤῥαιρηκὼς *pro* ἀνῃρηκώς. *Pl. Perf. Paß.* ἀραιρήμην pro ᾑρήμην, *& Part.* ἀπαραιρημένος, *&* ἐξαραιρημένος *pro* ἀφῃρημένος, *&* ἐξῃρημένος, *&c. Ion.* γέντο *pro* εἵλετο *rarum est.*

Ἀκούω *audio*, reg. sed perf. paß. ἤκουσμαι (pag. 48.) perf. ἀκήκοα pro ἤκουα ||

Ἀλφάνω *invenio*, F. 1. ἀλφήσω, & έσω. I. 2. ἦλφον. Opt. ἄλφοιμι,

Ἀλέξω (ἀλεξέω. R.) *arceo*. F. 1. ἀλεξήσω. I. 1. ἠλέξησα. I. Æol. ἀλεξήσεια. Est & Inf. ἀλέξαι pr. M. ἀλέξομαι (ἀλεξέομαι R.) F. 1. ἀλεξήσομαι, I. 1. ἠλεξησάμην & ἠλεξάμην. Inf. ἀλέξασθαι. Part. ἀλεξάμενος.

Ἄλημαι

Ἄλημι, ἀλάλημι & ἀλάομαι. P. *vagor*. Inf. ἀλῆναι. part. ἀλεὶς. pr. pas. ἀλάλημαι, ἄλημαι R. Sub. ἀλαλῶμαι. Inf. ἀλάλησθαι, ἄλασθαι. part. ἀλαλήμενος. Perf. ἀλήλαμαι. & ἀλήλημαι. Pl. Perf. ἀληλάμην. Imperat. ἀλάλησο. part. ἀληλαμένος. Part. I. 1. ἀλαθείς:

Ἁλίσκω *capio*, ώσω ωκα, &c. (pag 70.) extra futurum significat passivè, sæpiùs verò resolvit augmentum. I. 1. ἑάλωσα pro ἥλωσα. part. ἁλώσας. perf. ἥλωκα & ἑάλωκα. Inf. ἡλωκέναι & ἑαλωκέναι. part. ἡλωκὼς & ἑαλωκώς. Pl. perf, ἡλώκειν & ἑαλώκειν. I. 2. ἥλων. pr. pass. ἁλίσκομαι. Perf. ἥλωμαι & ἑάλωμαι. I. 1, ἡλώθην. F. 1. M. ἁλώσομαι. I. 2. ἡλόμην.

Ἀναλίσκω *absumo*, ώσω, ωκα, &c. formatur ut ἁλίσκω, nisi quod habeat etiam aliud Imperf. ἀνάλουν. Inf. ἀναλοῦν. part. ἀναλῶν ab ἀναλόω. Variat etiam augmentum in Indefinitis & Perfectis. I. 1. ἀνήλωσα, ἀνάλωσα, ἠνάλωσα. I. 2 ἀνήλων, ἀνάλων, ἠνάλων.

Ἀλκω *propulso*. F. 1. ἄλξω vel ἀλκήσω, item ἀλαλκήσω. I. 2. ἄλαλκον.

Ἁμαρτάνω *pecco*, ήσω, ηκα, &c. (pag. 74.) ab ἁμαρτέω ||. Ind. 2. ἤμβροτον p. pro regulari ἥμαρτον.

Ἀμπνύομαι *respiro*, p. I. 1. pass. ἀμπνύνθην, & ἀμπνύθην. Legitur & Imperat. ἄμπνυε.

Ἀνοίγω. Vide Οἴγω.

Ἀνώγω p. *jubeo*. F. 1. ἀνώξω. perf. M. ἤνωγα seu ἄνωγα. 1a pl. ἄνωγμεν pro ἀνώγαμεν. I. 1. ἤνωξα. Inf. ἀνῶξαι. pr. pass. ἀνώγομαι. perf. ἤνωγμαι. Imperat. I. 1. ἄνωχθι *jube*. ἀνώχθω. pl. ἄνωχθε.

Ἀναίνομαι *recuso*, Perf. ἀνήνημαι. I. 1. M. ἠνηνάμην. *Rarissimè sequ.* ἀναίνω, ἀνανῶ, ἤνηνα, & ἀνήνηνα. Item ἀινεῖν pro ἀναίνεσθαι. Hesiod.

Ἀπαυράω *aufero*, I. 2. ἀπηύρων †. rar. seq. I. 1. ἀπηύρα pro ἀπηύρησε part. ἀπαυρὰς & ἀπούρας. I. 1. M. ἀπηυράμην pro ἀπηυρησάμην †.

Ἀπεχθάνομαι *odio sum*. & ἀπέχθομαι. D. F. 1. M. ἀπεχθήσομαι. Perf. pass. ἀπήχθημαι. part. ἀπηχθημένος ab ἀπεχθέομαι ||. I. 2. ἀπηχθόμην.

Ἀποκρίνομαι *respondeo*, F. 1. ἀποκρινοῦμαι. I. 1. ἀπεκρινάμην. I. 1. pass. ἀπεκρίθην. F. 1. ἀποκριθήσομαι.

Ἀπόλλυμι, vide ὄλλυμι.

Ἀρέσκω *placeo*, F. 1. ἀρέσω † ab ἀρέω ||. I. 1. ἤρεσα. Inf. ἀρέσαι. part. ἀρέσας

ἀρέσας. pr. M. ἀρέσκομαι *acquiesco*, F. 1. ἀρέσομαι *placebo*. I. 1. ἠρεσάμην.

*Ἀτάω & ἄτω. P. *lædo*. I. 1. ἆσα. pr. pass. ἀτάομαι. part. ἀτώμενος I. 1. ἄσθην †. I. 1. M. ἀσάμην: neglecto semper augmento: sæpiùs præposito α. ut I. 1. ἄασα ἀάσθην, ἀασάμην, (quod interdum significat *dolui*). Inf. ἀάσαι. part. ἀάσας. usurpatur ἀᾶται pro ἀτᾶται. ἀᾶσθε pro ἀτᾶσθε per sync.

*Αὐξάνω & ἄυξω *augeo*, (interdum *augeor*) ήσω, ηκα, &c. ab αὐξέω || (pag. 75.) rariùs F. 1. αὐξανῶ & part. I. 1. αὔξας pro αὐξήσας.

*Ἄχθομαι *gravor*, F. 1. M. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι ab ἀχθέομαι ||. ἄχθω *gravor*, I. 1. Inf. ἀχθέσαι. Part. ἀχθήσας. I. 1. Pass. ἠχθέσθην, part. ἀχθεσθείς.

*Ἀκάχω, ἀκαχέω, ἀκάχημι *dolore afficio*, ήσω, ηκα. I. 1. ἀκάχησα, Perf. ἠκάχηκα, sæpiùs ἤκαχα. Verba poetica, quorum nullum tempus legitur extra Indicativum, nisi in participiis pr. ἀκάχων, ἀχέων, ἀχεύων.

*Ακάχημαι, ἀκάχομαι, & ἀκήχεμαι *doleo*. Opat. ἀκαχοίμην; part. ἀκαχήμενος, ἀκαχόμενος, ἀκηχέμενος. Perf. ἤκαχμαι, ἠκάχημαι, ἀκάχημαι, ἀκήχημαι. Pl. perf. ἀκαχήμην. Inf. ἀκαχῆσθαι. part. ἀκαχημένος, & ἀκαχήμενος, ἠκαχμένος, & ἠκαχημένος. R. *Ἄχω & ἄχομαι inusitata sunt.

*Ἄω & ἄημι *spiro*, F. 1. ήσω. præs. format tertiam pl. ἄεισι pro ἀοῦσι. Inf. ἀῆναι pro ἀέναι. part. ἀείς. I. 1. Inf. ἀῆσαι & ἀέσαι. Perf. pass. ἄημαι ἀῆμαι & ἄαμαι P. activè significat, I. 1. ἀάσθην R.

B

Βαίνω *vado*, βήσομαι, ηκα, à βάω ||. F. 1. βήσω R I. 1. ἔβησα (interdum *conscendere feci*.) Inf. βῆσαι part. βήσας. Perf. βέβηκα (non rarò *stabilitus sum*) pro quo βέβαα, part. βεβηκὼς & βεβαώς. I. 2. ἔβην à βῆμι || (extra Indicativum legitur tantùm in C.) Imperat, βῆθι pro quo βᾶ & βάθι. Op. βαίην. Sub. βῶ & βήω. p. Inf. βῆναι. part. βάς. pr. pass. βαίνομαι. Perf. βέβημαι, βέβαμαι & βέβασμαι. Inf. βεβάσθαι. part. βεβαμένος, βεβασμένος in C. & ἐπιβήμενος, abjecto augmento. I. 1. ἐβάθην & ἐβήθην R. part. βαθείς. I. 1. ἐβησάμην. Inf. βήσασθαι. part. βησάμενος.

Βιβάω & βίβημι idem poet. F. 1. βιβάσω, άσομαι. I. 1. ἐβίβασα non reperiuntur extra Indicativum nisi in sequentibus participiis, pr. βι-

pr. βιβῶς, βιβῶς, βιβῶν, & ϐιβᾶς apud Lucian. sed I. 1. ϐιβᾶσαι part. βιβάσας. pr. paff. βιϐάζομαι ineor. I. 1. ἐβιϐάσθην. F. 1. m. βιβάσομαι. I. 1. ἐβιβασάμην. f. 1. βιβῶ in C. ut συμϐιβῶ instruam. Psal. 32. pro συμβιβάσω. Gerund. μεταβιϐαςέ@ transferendus.

Βάλλω, *jacio*, λῶ, ηκα &c. à ϐαλέω. ||. F. 1. ϐαλῶ (ϐαλλήσω & ϐλήσω. r. I. 1. ἐϐάλλησα †. poet.) Perf. ϐέϐληκα part. βεβληκώς. I. 2. ἔϐαλον. pr. m. ϐάλλομαι. Reliqua tempora frequentiùs in C. Perf. pafs. βέϐλημαι. Legitur 3ia. s. βλήεται. Od. ρ'. quasi à βέϐλη). part. βεβλημένος. I. 1. ἐϐλήθην. I. 2. m. ἐϐαλόμην.

Βιόω *vivo*, ώσω, ωκα. &c. reg. nisi quòd habet I. 2. act. ἐϐίων. Opt. βιῴην. Inf. βιῶναι. part. ϐιὺς, à βίωμι ||.

Βλαςάνω *germino*, ήσω, ηκα &c. pag. 75.

Βόσκω *pasco*. F. 1. βόσω, βώσω, & βοσκήσω à βοσκέω ||. I. 1. ἐβόσκησα. part. βοσκήσας. pr. pafs. βόσκομαι. F. 1. m. ϐοσκήσομαι.

Βέλομαι *volo*, ήσομαι, ημαι. &c. à ϐυλέομαι. ||. 2. perf. pr. ϐύλει (ϐύλεαι p.) pro βέλῃ. Imperf. ἐϐυλόμην & ἠϐυλόμην. I. 1. ἐϐυλήθην & ἠβυλήθην. Perf. βέϐυλα in C.

Βρώσκω *comedo*, σω, κα, &c. reg. (pag. 70.) Legitur tamen I. 1. κατέβρωξα. Lycoph. & Apollon.

Γ.

Γαμέω *uxorem duco*. ήσω, ηκα. reg. Legitur I. 1. ἔγημα pro ἐγάμησα. sub γήμω. Inf. γῆμαι. part. γήμας. I. 1. m. ἐγημάμην. Eurip. Med. quod percurrit omnes modos.

Γεννάω *gigno*. reg. nisi quòd caret mediâ voce.

Γείνομαι *gignor*. Præsens poeticum est; sed apud oratores etiam. I. 1. m. ἐγεινάμην *genui*. Inf. γείνασθαι. part. γεινάμενος.

Γίνομαι & γίγνομαι, *sum, fio, nascor*. D. ήσομαι, ημαι. à γεννάομαι. ||. I. 1. pafs. ἐγεννήθην. m. ἐγεννησάμην. perf. γέγονα à γείνω. ||. & γέγαα à γάω. ||. unde 3ia. pl. γεγάασιν pro γεγάασι Hom. Inf. γεγονέναι & γεγαέναι. part. γεγονὼς & γεγαώς. I. 2. ἐγενόμην. Legitur ἐκγεγάονται nascentur. Homer.

Γηθέω *gaudeo*, ήσω, ηκα. reg. in voce act. caret pafs. habétque tantùm in med. Perf. γέγηθα. part. γεγηθώς. Est & pr. γήθω. Inf. γήθειν. part. pafs. γηθόμενος.

Γηράσκω *senesco*, άσω, ακα. &c. (pag. 70.) usitatius quàm γηράω (quod tamen invenitur apud oratores) format verò aliud I. 1. act. ἐγήρα. Inf. γηρᾶναι. part. γήρας. Legitur & γηρείς.

Γινώσκω vel γιγνώσκω *cognosco*, σω, κα, &c. pag. 70. format verò Perf.M. γέγωνα pro γέγνωα. part. γεγωνώς. reperitur διαγνώσκω. Aristoph. in Vesp.

Δ

Δαέω *disco*. F. 1. M. δαήσομαι. Perf. act. δεδάηκα. Inf. δεδαηκέναι. part. δεδαηκώς. Perf. pass. δεδάημαι. Inf. δεδάησθαι. part. δεδαημένος. I. 2. ἐδάην. Perf. M. δέδαα. part. δεδαώς. *Rariùs sequentia* F. 1. δαήσω & δαίσω, I. 2. ἐδάησα & ἔδαισα. Inf. δαῆσαι. I. 2. ἔδαον.

Δαίω *divido*, F. 1. δαίσω, & δαΐσω. I. 1. ἔδαισα. pr. pass. δαίομαι. perf. δέδαισμαι. F. 1. M. δαίσομαι. I. 1. ἐδαισάμην.

Δαΐζω idem, F. 1. δαΐξω. I. 1. ἐδάϊξα. Pr. pass. δαΐζομαι. Perf. δεδάϊγμαι. part. δεδαϊγμένος. omnia poetica.

Δάζομαι idem, δάσομαι, ασμαι, D. reg. & usitatius apud Oratores quàm δαίω.

Δαίω *uro*, pr. Pass. δαίομαι: Perf. M. δέδηα *combustus sum*. Pl. perf. ἐδεδήειν (quod etiam refertur ad δαίω *divido*). I. 2. Sub. δάωμαι.

Δάκνω *mordeo*, F. 1. M. δήξομαι. I. 2. ἔδακον à δήκω ||. F. 1. act. δήξω r. I. 1. ἔδηξα. Part. δήξας. Per. δέδηχα. r. Part. δεδηχώς. Perf. Pass. δέδηγμαι. part. δεδηγμένος. I. 1. ἐδήχθην. part. δηχθείς. I. 1. M. ἐδηξάμην. I. 2. ἐδακόμην.

Δαρθάνω *dormio*, F. 1. M. δαρθήσομαι. Perf. act. δεδάρθηκα R. à δαρθέω || part. δεδαρθηκώς. I. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον. Inf. δαρθεῖν. part. δαρθών. I. 1. Pass. ἐδάρθην in C.

Δείδω *metuo*, F. 1. δείσω. Perf. M δέδοικα. Imperf. ἔδιον à δίω. Imperat. δέδιθι, δείδιθι. p. à δέδιμι || I. 1. ἔδεισα & ἔδδεισα. p. Opt. Æol. δείσεια. Inf. δεδιέναι r. Præs. pass. sub δίωμαι. Inf. δεδιέσθαι, & frequentiùs δίεσθαι. F. 1. M. δείσομαι. I. 1. ἐδεισάμην. Sub. δείσωμαι. Perf. δέδοικα & δείδοικα pro δέδοιδα †. Item δέδια, δέδεια, & δείδια à δίω ||. Pl. perf. ἐδεδοίκειν & ἐδεδίειν. Inf. δεδιέναι. part. δεδιώς & δειδιώς p. Legitur 1a. pl. ἐδείδιμεν. Il. ζ. et tertia pl. ἐδείδισαν. Il. ε. pro ἐδεδίειμεν, ἐδεδίεισαν.

Δέω *desum* vel *careo*. F. 1. δεήσω †. Perf. δεδέηκα †. quasi à δεέω ||. I. 1. ἐδέησα (ἐδεύησα. Od. ι.) pr. pass. δέομαι. δεύομαι p, part. δέων, δεόμενος, I. 1. ἐδεύθην.

Δέομαι *rogo*, D. (δεύομαι. p.) F. 1. δεήσομαι. perf. δεδέημαι †. tanquam à δεέομαι ||. I. 1. ἐδεήθην.

Δέρκω,

Δέρκω *video*, Perf. m. δέδορκα. I. 2. act. ἔδρακον. Legitur perf. ἔδρακα †. in C. pro δέδορκα || Orph. Argonaut. Pr. pass. δέρκομαι. I. 1. ἐδέρχθην.

Διδάσκω *doceo*, ξω, χα, r. &c. (pag. 70.) Legitur aliud F. 1. διδασκήσω, & I. 1. Inf. διδασκῆσαι tanquam à διδασκέω ||.

Διδράσκω *fugio*, δράσω, ακα, &c. Vix tamen usitatum nisi in C. format I. 2. ἔδραν, ας, &c. Opt. δραίην & δρῴην. Inf. δρᾶναι. part. δράς.

Δοκέω *existimo*, *videor*, F. 1. δόξω. I. 1. ἔδοξα à δόκω ||. Sub. δόξω. part. δόξας. Pr. pass. δοκοῦμαι. Perf. δέδογμαι. Sequentia sunt poetica. Fut. 1. δοκήσω. I. 1. ἐδόκησα. part. δοκήσας. perf. δεδόκηκα. part. I. 1. pass. δοκηθεὶς in C. Leguntur δεδάασθαι p. videtur. δεδάασθαι & δέατο visum est.

Δυύαμαι *possum*, D. ησομαι, ημαι, à δυυάομαι ||. secunda pers. δύνασαι & δύνῃ. Imperf. ἐδυνάμην & ἠδυνάμην. caret Imperativo per omnia tempora. I. 1. pass. ἐδυνήθην & ἠδυνήθην. item ἐδυνάσθην & ἠδυνάσθην, à δυνάζω, ||. I. 1. m. ἐδυνησάμην.

Δύω *subeo*, δύσω. υκα. &c. reg. Δυύω tantùm legitur in C. Δῦμι p. utrumque δίχρονον. Imper. δῦθι, & pro eo δῦ. Inf. δυύειν & δῦναι. part. δύς.

E

Ἐάω *sino*. F. 1. ἐάσω. I. 1. εἴασα. pr. pass. Imperat. 3ia. pl. ἐάσθωσαν. Inf. ἐᾶσθαι. part. ἐώμενος. I. 1. sub. ἐαθῶ. part. ἐαθείς. *Rariùs perf.* εἴακα, & ἐάκα. item pr. Subjunct. εἰῶ (Iλ. δ. v. 55.)

Ἐγγυάω *spondeo*. ήσω. &c. reg. nisi quòd Perfecta augentur in medio ut plurimùm, ut ἐγγεγύηκα, (ἠγγύηκα r). ἐγγεγύημαι. part. ἐγγεγυημένος. (ἠγγυημένος. 1). reliqua tempora in initio, ut ἠγγύησα. &c.

Ἐγείρω *excito*, ερῶ. ερκα. r. &c. reg. excepto quòd format perf. pass. usitatiùs ἐγήγερμαι pro ἤγερμαι, item ἔγρομαι. p. pro ἐγείρομαι.

Ἐγρηγορέω *vigilo*, ησω. r. ηκα. †. (γρηγορέω per Aphæresin rariùs nisi in N. T.) I. 1. ἐγρηγόρησα. perf. ἐγρήγορκα †. per sync. pro ἐγρηγόρηκα. Perf. pass. ἐγρηγόρημαι. Inf. ἐγρηγορῆσθαι & ἐγρηγόρθαι. Perf. m. ἐγρήγορα & ἐγρήγορθαι p. Imperat. ἐγρήγορθε. Part. ἐγρηγορώς. ubique neglecto augmento.

Ἔδω *edo*, ἐδήδοκα, pro ἔδηκα ab ἥκα. ||. part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι & ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος. I. 1. ἠδέσθην. part. ἐδεσθείς. Pr. m. ἔδομαι quod usurpatur sæpius pro futuro secundo ἐδοῦμαι. *Rariùs sequ. Perf.* m. ἔδηδα *pro* ἦδα. ||. *part.* ἐδηδώς. Inf. ἐδμεναι. p. pro ἔδειν.

Ἔζομαι

Γινώσκω vel γιγνώσκω *cognosco*, σω, κα, &c. pag. 70. format verò Perf. M. γέγωνα pro γέγνωα. part. γεγωνώς. reperitur διαγνώσκω. Aristoph. in Vesp.

Δ

Δαέω *disco*. F. 1. M. δαήσομαι. Perf. act. δεδάηκα. Inf. δεδαηκέναι. part. δεδαηκώς. Perf. pass. δεδάημαι. Inf. δεδαῆσθαι. part. δεδαημένος. I. 2. ἐδάην. Perf. M. δέδαα. part. δεδαώς. *Rariùs sequentia* F. 1. δαήσω & δαίσω, I. 2. ἐδάησα & ἔδαισα. Inf. δαῆσαι. I. 2. ἔδαον.

Δαίω *divido*, F. 1. δαίσω, & δαΐσω. I. 1. ἐδάισα. pr. pass. δαίομαι. perf. δέδαισμαι. F. 1. M. δαίσομαι. I. 1. ἐδαισάμην.

Δαΐζω idem, F. 1. δαΐξω. I. 1. ἐδάϊξα. Pr. pass. δαΐζομαι. Perf. δεδάϊγμαι. part. δεδαϊγμένος. omnia poetica.

Δάζομαι idem, δάσομαι, ασμαι, D. reg. & usitatius apud Oratores quàm δαίω.

Δαίω *uro*, pr. Pass. δαίομαι. Perf. M. δέδηα *combustus sum*. Pl. perf. ἐδεδήειν (quod etiam refertur ad δαίω *divido*). I. 2. Sub. δάωμαι.

Δάκνω *mordeo*, F. 1. M. δήξομαι. I. 2. ἔδακον à δήκω ||. F. 1. act. δήξω r. I. 1. ἔδηξα. Part. δήξας. Per. δέδηχα. r. Part. δεδηχώς. Perf. Pass. δέδηγμαι. part. δεδηγμένος. I. 1. ἐδήχθην. part. δηχθείς. I. 1. M. ἐδηξάμην. I. 2. ἐδακόμην.

Δαρθάνω *dormio*, F. 1. M. δαρθήσομαι. Perf. act. δεδάρθηκα R. à δαρθέω || part. δεδαρθηκώς. I. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον. Inf. δαρθεῖν. part. δαρθών. I. 1. *Pass.* ἐδάρθην in C.

Δείδω *metuo*, F. 1. δείσω. Perf. M δέδοικα. Imperf. ἔδιον à δίω. Imperat. δέδιθι, δείδιθι. p. à δέδιμι || I. 1. ἔδεισα & ἔδδεισα. p. Opt. Æol. δείσεια. Inf. δεδιέναι r. Præs. pass. sub δίωμαι. Inf. δεδιέσθαι, & frequentiùs δεῖσθαι. F. 1. M. δείσομαι. I. 1. ἐδεισάμην. Sub. δείσωμαι. Perf. δέδοικα & δείδοικα pro δέδοιδα †. Item δέδια, δέδεια, & δείδια à δίω ||. Pl. perf. ἐδεδοίκειν & ἐδεδίειν. Inf. δεδιέναι. part. δεδιώς & δειδιώς p. Legitur 1a. pl. ἐδείδιμεν. Il. ζ. et tertia pl. ἐδείδισαν. Il. ε. pro ἐδεδίειμεν, ἐδεδίεισαν.

Δέω *desum* vel *careo*. F. 1. δεήσω †. Perf. δεδέηκα †. quasi à δεέω ||. I. 1. ἐδέησα (ἐδεύησα. Od. ι.) pr. pass. δέομαι. δεύομαι p, part. δέων, δεόμενος, I. 1. ἐδεήθην.

Δέομαι *rogo*, D. (δεύομαι. p.) F. 1. δεήσομαι. perf. δεδέημαι †. tanquam à δεέομαι ||. I. 1. ἐδεήθην.

Δέρκω,

Δέρκω *video*, Perf. m. δέδορκα. I. 2. act. ἔδρακον. Legitur perf. ἐδέρκα †. in C. pro δέδορκα || Orph. Argonaut. Pr. pass. δέρκομαι. I. 1. ἐδέρχθην.

Διδάσκω *doceo*, ξω, χα, r. &c. (pag. 70.) Legitur aliud F. 1. διδασκήσω, & I. 1. Inf. διδασκῆσαι tanquam à διδασκέω ||.

Διδράσκω *fugio*, δράσω, ακα, &c. Vix tamen usitatum nisi in C. format I. 2. ἔδραν, ας, &c. Opt. δραίην & δρῴην. Inf. δρᾶναι. part. δράς.

Δοκέω *existimo, videor*, F. 1. δόξω. I. 1. ἔδοξα à δόκω ||. Sub. δόξω. part. δόξας. Pr. pass. δοκοῦμαι. Perf. δέδογμαι. Sequentia sunt poetica. Fut. 1. δοκήσω. I. 1. ἐδόκησα. part. δοκήσας. perf. δεδόκηκα. part. I. 1. pass. δοκηθεὶς in C. Leguntur δοάσσεται p. videtur. δοάσσατο & δέατο visum est.

Δύναμαι *possum*, D. ήσομαι, ημαι, à δυνάομαι ||. secunda pers. δύνασαι & δύνῃ. Imperf. ἐδυνάμην & ἠδυνάμην. caret Imperativo per omnia tempora. I. 1. pass. ἐδυνήθην & ἠδυνήθην. item ἐδυνάσθην & ἠδυνάσθην, à δυνάζω, ||. I. 1. m. ἐδυνησάμην.

Δύω *subeo*, ύσω. υκα. &c. reg. Δύνω tantùm legitur in C. Δῦμι p. utrumque δίχρονον. Imper. δῦθι, & pro eo δῦ. Inf. δύειν & δῦναι. part. δύς.

E

Εάω *sino*. F. 1. ἐάσω. I. 1. εἴασα. pr. pass. Imperat. 3^{ia}. pl. ἐάσθωσαν. Inf. ἐᾶσθαι. part. ἐώμενος. I. 1. sub. ἐαθῶ. part. ἐαθείς. *Rariùs perf.* εἴακα, & ἔακα. item pr. Subjunct. εἰῶ (Ιλ. δ. v. 55.)

Εγγυάω *spondeo*. ήσω. &c. reg. nisi quòd Perfecta augentur in medio ut plurimùm, ut ἐγγεγύηκα, (ἠγγύηκα. r). ἐγγεγύημαι. part. ἐγγεγυημένος. (ἠγγυημένος. 1). reliqua tempora in initio, ut ἠγγύησα. &c.

Εγείρω *excito*, ερῶ. ερκα. r. &c. reg. excepto quòd format perf. pass. usitatiùs ἐγήγερμαι pro ἤγερμαι, item ἔγρομαι. p. pro ἐγείρομαι.

Εγρηγορέω *vigilo*, ήσω. r. ηκα. †. (γρηγορέω per Aphæresin rariùs nisi in N. T.) I. 1. ἐγρηγόρησα. perf. ἐγρήγορκα †. per sync. pro ἐγρηγόρηκα. Perf. pass. ἐγρηγόρημαι. Inf. ἐγρηγορῆσθαι & ἐγρηγόρθαι. Perf. m. ἐγρήγορα & ἐγρήγορθε p. Imperat. ἐγρήγορθε. Part. ἐγρηγορώς. ubique neglecto augmento.

Εδω *edo*, ἐδήδοκα, pro ἔδηκα ab ἤκα. ||. part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι & ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος. I. 1. ἠδέσθην. part. ἐδεσθείς. Pr. m. ἔδομαι quod usurpatur sæpius pro futuro secundo ἐδοῦμαι. *Rariùs sequ. Perf.* m. ἔδηδα *pro* ἦδα. ||. *part.* ἐδηδώς. Inf. ἔδμεναι. *p. pro* ἔδειν.

Ἕζομαι *sedeo*. part. ἑζόμενος. unde comp. καθέζομαι. F. 2. m. καθεδοῦμαι. Inf. καθεδεῖσθαι. part. καθεδούμενος. I. 1. pass. ἐκαθέσθην. Imperat. καθέσθητι. part. καθεσθείς.

Ἐθέλω *volo*. F. 1. ἐθελήσω. Perf. ἠθέληκα. r. Inf. ἠθεληκέναι. Pr. pass. ἐθέλομαι. r. caret imperativo per omnia. vide Θέλω.

Ἔθω *solitus sum*. †. Perf. m. εἴωθα pro εἶθα. Inf. εἰωθέναι. part. εἰωθώς. *Rariùs seq. part.* ἔθων. Ιλ. ι'. F. 1. ἔσω. *perf.* εἶκα. et ἔωθα Ion. part. ἐωθώς. 3ª. pl. ἐθώκατι *pro* εἰώθασι.

Ἐθίζω *assuefacio*. ἐθίσω. εἴθισα. caret perf. Pr. pass. ἐθίζομαι. Perf. εἴθισμαι. part. εἰθισμένος. I. 1. εἰθίσθην. Inf. 'εθισθῆναι. part. 'εθισθείς. Legitur perf. εἴθικα in C.

Εἰδέω *scio*. ήσω, ηκα. thema plerumque poeticum. (εἰδῶ. r.) Legitur Opt. εἰδείην ab εἴδημι. ‖. F. 1. εἴσω. †. r. I. 1. Sub. εἰδήσω. Pr. perf. εἰδήκειν per sync. εἴδειν. Att. ᾔδειν; & pro eo ἠείδειν. p. Legitur ᾔδειν. 3ª. s. pro ᾔδει. Att. et 3ª. dual. ᾔστην pro ᾐδείτην Aristoph. Inf. εἰδηκέναι. & per. sync. εἰδέναι. Part. εἰδηκώς & εἰδώς (& ἰδώς. Hes.) I. 2. εἶδον *vidi* (quod referri solet ad ὁράω), in Indicativo rejicitur ε apud poetas ut ἴδον; in reliquis modis apud orat. ut ἴδε (& ἰδὲ) &c. occurrit εἶδα *vidi* Orph. Argonaut. Pr. pass. εἴδομαι (& ἴδομαι. p.) *assimulor*. Part. εἰδόμενος (& ἐειδόμενος. p.) Perf. εἴδημαι & ᾔδημαι †. (unde 1. pl. συνηδέατο Ion.) F. 1. m. εἴσομαι *video* & ἴσομαι p. Opt. εἰσοίμην. I. 1. εἰσάμην & 'εεισάμην. p. *simulavi*. Opt. εἰσαίμην. Inf. εἴσασθαι. Part. εἰσάμενος. Perf. οἶδα †. *novi*, (unde 2. s. οἶσθα, & οἴδασθα. r.). I. 2. εἰδόμην vidi, Imper. ἰδοῦ &c. Usurpantur præcipuè ab Orat. οἶδα, ᾔδειν, εἰδέναι, εἰδὼς & εἶδον per omnes modos. Usurpatur ἐγῷδα pro ἐγὼ οἶδα. Att. Legitur part. καθοιδὼς *conspiciens*. Steph. ex Plat. item ἰστέον *sciendum* à perf. pass. εἶσται. ‖.

Εἴκω *similis sum*, F. 1. εἴξω. †. perf. m. ἔοικα. (& οἶκα. Ion.) I. 1. εἶξα, εἶξα & ἤϊξα. †. Pr. pass. εἴκομαι, †. Perf. εἴγμαι. pl. Perf. εἴγμην. Ab Oratoribus usurpatur tantùm ἔοικα, & pl. Perf. ἐῴκειν. Sub. ἐοίκω. Inf. ἐοικέναι. Part. ἐοικώς, & εἰκὸς neutrum, sed εἰκώς. r. *Apud poetas* 2ª. & 3ª. *dual.* ἔικτον, 'εΐκτην *pro* ἐΐκατον, εἰκέτην. *per sync.* & *dialys.* item 3ª. pl. εἴξασι. Aristoph. pro 'εοίκασι. & εἴκασι *videntur* Herodot.

Ἐλαύνω *abigo*, άσω. †. ακα. ἐλάω præsens minimè usitatum. Legitur tamen Inf. ἐλᾶν pro quo ἐλάαν. & Part. ἐλῶν. F. 1. ἐλῶ, ᾷς, ᾷ, &c. per enallagen. I. 1. ἤλασα. Opt. Æol. ἐλάσεια. Legitur Inf. ἔλσαι & ἐέλσαι. p. pro ἐλάσαι. Perf. ἐλήλακα, pro ἤλακα. r. Inf. ἐληλακέναι. Part. ἐληλακώς (I. 1. & perf. non raro significant, *progredior*)

gredior) Pr. pass. ἐλαύνομαι. Part. ἐλαυνόμενος (quod interdum significat activè). perf. ἐλήλαμαι. & ἔελμαι. Il. ω'. pro ἤλαμαι. ||. Inf. ἐληλάσθαι. part. ἐληλαμένος, & ἐληλασμένος. et ἐελμένος. (Il. ν'.) I. 1. ἠλάθην. F. 1. M. ἐλάσομαι. I. 1. ἠλασάμην, et per sync. ἠλσάμην.

"Ελπομαι *spero*, (ἐέλπομαι p.) perf. M. ἔολπα. pl. perf. ἐώλπειν, & ἐόλπειν. F. 1. M. ἔλψομαι. r. "Ελπω potiùs *Sperare facio*. p. ἔλψω. †. r.

'Εμβειμάομαι *infremo*. F. 1. M. ἐμβειμήσομαι. I. 1. ἐνεβειμησάμην.

"Επω *dico*, ||. I. 1. εἶπα. I. 2. εἶπον. Verbum hoc reperitur in solis Indefinitis act. & med. apud Oratores. εἶπα, εἶπον, percurrunt omnes modos. I. 1. M. εἰπάμην in C. Inf. εἰπάσθαι. part. εἰπάμενος. I. 2. εἰπόμην. †. Opt. εἰπαίην, & εἴποια. *Legitur* 3ia. *pl.* εἴποισαν *pro* εἴποιεν. *psalm.* 35.

Composita hæc poetica sunt: Præsens ἐνέπω & ἐννέπω (per omnes modos geminato ν.) ἐνίπτω, ψω, perf. M. ἠνίπαπα pro ἤνιπα. ||. 'Ενίσσω ('Ενισσέω. r.) Inf. ἐνισσεῖν. F. 1. ἐνισσήσω. †. 'Ενίσσω, ειν, ων.

'Εργάζομαι *operor*. F. 1. ἐργάσομαι. perf. pass. εἴργασμαι. reg. D. Format tamen interdum, F. 1. M. ἐργῶμαι, ᾶ. &c. pro communi ἐργάσομαι, άσῃ. &c. per sync. & crasin. Affertur & Imperat. ἔργα quasi ab ἐργάω. ||.

"Εἴρω, ἐρέω, *dico, interrogo*, p. F. 1. ἐρῶ; ἐρήσω. r. Sequentia apud orat. perf. εἴρηκα. perf. pass. εἴρημαι. paulò-post. F. εἰρήσομαι. pr. M. ἔρομαι. (εἴρομαι, et ἐρέομαι. p.) *interrogo*. F. 1. ἐρήσομαι. I. 1. εἰρησάμην & ἠράμην. I. 2. ἠρόμην & εἰρόμην. p.

"Ἐῤῥω *pereo*, F. 1. ἐῤῥήσω † (ἔρσω. r.) Perf. ἔῤῥηκα. r. Legitur pr. m. ἔῤῥομαι.

"Ερχομαι *venio*, F. 1. ἐλεύσομαι. perf. m. ἐλήλυθα pro ἤλυθα. Att. & εἰλήλουθα. p. ab ἐλεύθω ||. Inf. ἐληλυθέναι. part ἐληλυθὼς & εἰληλουθώς. I. 2. ἦλθον pro ἤλυθον. (quod etiam à poetis usurpatur). Legitur I. 1. m. Subj. ἐλεύσωμαι. psalm. 132. I. 1. ἦλθσα *Æsch.* Imperativus accipit α pro ε penult. ut ἐλθάτω, ατε pro ἐλθέτω ετε, &c. sæpius in V. T. Gerundivum ἐλευστέον formatur ab ἤλευσται. ||.

'Ευδω *dormio*, (*ferè poeticum*.) F. 1. εὑδήσω. I. 1. εὕδησα. sic καθεύδω cujus Imperf. ἐκάθευδον & καθηῦδον.

'Ευρίσκω *invenio*, ήσω, ηκα. &c. (pag. 70.) ab εὑρέω inusitato (sed apud Plutarch. part. εὑρῶν.) I 2 εὗρον. Imperat. εὑρὲ &c. I. 2. M. εὑρόμην. I. 1. εὑρησάμην, & εὑράμην. Part εὑράμενος.

"Ευχομαι *precor*, interdum *glorior*. F. 1. εὔξομαι. I. 1. ηὐξάμην. προσεύχομαι *usitatiùs apud orat*. ἐυχετάομαι *idem p. defect.* δἰχόμην. *Legitur* εὐχέω *precor* Æsch. et ἐξευχέω *Eurip.* I. 1. ἐξηύχησα. *Soph.*

"Εχω *habeo*, F. 1. ἕξω vel σχήσω. Perf. ἔσχηκα à σχέω ||. Part ἐσχηκώς,

 I. 2.

Ἕζομαι *sedeo.* part. ἑζόμενος. unde comp. καθέζομαι. F. 2. m. καθεδοῦμαι. Inf. καθεδεῖσθαι. part. καθεδούμενος. I. 1. pass. ἐκαθέσθην. Imperat. καθέσθητι. part. καθεσθείς.

'Εθέλω *volo.* F. 1. ἐθελήσω. Perf. ἠθέληκα. r. Inf. ἠθεληκέναι. Pr. pass. ἐθέλομαι. r. caret imperativo per omnia. vide Θέλω.

"Εθω *solitus sum.* †. Perf. m. εἴωθα pro εἶθα. Inf. εἰωθέναι. part. εἰωθώς. *Rariùs seq. part.* ἔθων. Iλ. ι'. F. 1. ἔσω. *perf.* εἶκα. et ἔωθα Ion. part. ἐωθώς. 3ª. pl. ἐθώκατι *pro* εἰώθασι.

'Εθίζω *assuefacio.* ἐθίσω. εἴθισα. caret perf. Pr. pass. ἐθίζομαι. Perf. εἴθισμαι. part. εἰθισμένος. I. 1. εἰθίσθην. Inf. 'εθισθῆναι. part. 'εθισθείς. Legitur perf. εἴθικα in C.

'Εἴδω *scio.* ήσω, ηκα. thema plerumque poeticum. (εἰδῶ. r.) Legitur Opt. εἰδείην ab εἴδημι. ‖. F. 1. εἴσω. †. r. I. 1. Sub. εἰδήσω. Pr. perf. εἰδήκειν per sync. εἴδειν. Att. ᾔδειν; & pro eo ἠείδειν. p. Legitur ᾔδειν. 3ia. s. pro ᾔδει. Att. et 3ia. dual. ᾖστην pro ᾐδείτην Aristoph. Inf. εἰδηκέναι. & per sync. εἰδέναι. Part. εἰδηκώς & εἰδώς (& ἰδώς. Hes.) I. 2. εἶδον *vidi* (quod referri solet ad ὁράω), in Indicativo rejicitur ε apud poetas ut ἴδον; in reliquis modis apud orat. ut ἴδε (& ἰδὲ) &c. occurrit εἶδα *vidi* Orph. Argonaut. Pr. pass. εἴδομαι (& ἴδομαι. p.) *assimulor.* Part. εἰδόμενος (& ἐειδόμενος. p.) Perf. εἴδημαι & ᾔδημαι †. (unde 3. pl. συνῄδεαι) Ion.) F. 1. m. εἴσομαι *video* & ἴσομαι p. Opt. εἰσοίμην. I. 1. εἰσάμην & 'εεισάμην. p. *simulavi.* Opt. εἰσαίμην. Inf. εἴσασθαι. Part. εἰσάμενος. Perf. οἶδα †. *novi,* (unde 2. s. οἶσθα, & οἴδασθα. r.). I. 2. εἰδόμην vidi, Imper. ἰδοῦ &c. Usurpantur præcipuè ab Orat. οἶδα, ᾔδειν, εἰδέναι, εἰδὼς & εἶδον per omnes modos. Usurpatur ἐγῷδα pro ἐγὼ οἶδα. Att. Legitur part. καλοιδὼς *conspiciens.* Steph. ex Plat. item ἰστέον *sciendum* à perf. pass. εἶσαι. ‖.

"Εικω *similis sum,* F. 1. εἴξω. †. perf. m. ἔοικα. (& οἶκα. Ion.) I. 1. εἶξα, εἶξα & ἤϊξα. †. Pr. pass. εἴκομαι, †. Perf. εἶγμαι. pl. Perf. εἴγμην. Ab Oratoribus usurpatur tantùm ἔοικα, & pl. Perf. ἐῴκειν. Sub. ἐοίκω. Inf. ἐοικέναι. Part. ἐοικὼς, & εἰκὸς neutrum, sed εἰκώς. r. *Apud poetas* 2ª. *&* 3ª. *dual.* εἴκτον, 'είκτην *pro* εἴκατον, εἰκέτην. *per sync. & dialys.* item 3ª. pl. εἴξασι. Aristoph. pro 'εοίκασι. & εἴκασι *videntur* Herodot.

'Ελαύνω *abigo,* άσω. †. ακα. ἐλάω præsens minimè usitatum. Legitur tamen Inf. ἐλᾷν pro quo ἐλάαν. & Part. ἐλῶν. F. 1. ἐλῶ, ᾷς, ᾷ, &c. per enallagen. I. 1. ἤλασα. Opt. Æol. ἐλάσεια. Legitur Inf. ἐλάσαι & ἐέλσαι. p. pro ἐλάσαι. Perf. ἐλήλακα, pro ἤλακα. r. Inf. ἐληλακέναι. Part. ἐληλακὼς (I. 1. & perf. non rarò significant, *progredior*)

gredior) Pr. pass. ἐλαύνομαι. Part. ἐλαυνόμενος (quod interdum significat activé). perf. ἐλήλαμαι. & ἔελμαι. Il. ω'. pro ἤλαμαι. ||. Inf. ἐληλάσθαι. part. ἐληλαμένος, & ἐληλασμένος. et ἐελμένος. (Il. ν'.) I. 1. ἠλάθην. F. 1. M. ἐλάσομαι. I. 1. ἠλασάμην, et per sync. ἠλσάμην.

Ἔλπομαι *spero*, (ἐέλπομαι p.) perf. M. ἔολπα. pl. perf. ἐώλπειν, & ἐόλπειν. F. 1. M. ἐλψομαι. r. Ἔλπω potiùs *Sperare facio*. p. ἔλψω. †. r.

Ἐμβειμάομαι *infremo*. F. 1. M. ἐμβειμήσομαι. I. 1. ἐνεβειμησάμην.

Ἔπω *dico*, ||. I. 1. εἶπα. I. 2. εἶπον. Verbum hoc reperitur in solis Indefinitis act. & med. apud Oratores. εἶπα, εἶπον, percurrunt omnes modos. I. 1. M. εἰπάμην in C. Inf. εἰπᾶσθαι. part. εἰπάμενος. I. 2. εἰπόμην. †. Opt. εἴπαιμι, & εἴποιμι. *Legitur* 3ia. *pl.* εἴποισαν *pro* εἴποιεν. *psalm.* 35.

Composita hæc poetica sunt: Præsens ἐνέπω & ἐννέπω (per omnes modos geminato ν.) ἐνίπτω, ψω, perf. M. ἠνίπαπα pro ἤνιπα. ||. Ἐνίσσω (Ἐνισσέω. r.) Inf. ἐνισσεῖν. F. 1. ἐνισσήσω. †. Ἐνίσπω, ειν, ων.

Ἐργάζομαι *operor*. F. 1. ἐργάσομαι. perf. pass. εἴργασμαι. reg. D. Format tamen interdum, F. 1. M. ἐργῶμαι, ᾶ. &c. pro communi ἐργάσομαι, άσῃ. &c. per sync. & crasin. Affertur & Imperat. ἔργα quasi ab ἐργάω. ||.

Εἴρω, ἐρέω, *dico*, *interrogo*, p. F. 1. ἐρῶ; ἐρήσω. r. Sequentia apud orat. perf. εἴρηκα. perf. pass. εἴρημαι. paulò-post. F. εἰρήσομαι. pr. M. ἔρομαι. (εἴρομαι, et ἐρέομαι. p.) *interrogo*. F. 1. ἐρήσομαι. I. 1. εἰρησάμην & ἠράμην. I. 2. ἠρόμην & εἰρόμην. p.

Ἔῤῥω *pereo*, F. 1. ἐῤῥήσω † (ἔρσω. r.) Perf. ἔῤῥηκα. r. Legitur pr. m. ἔῤῥομαι.

Ἔρχομαι *venio*, F. 1. ἐλεύσομαι. perf. m. ἐλήλυθα pro ἤλυθα. Att. & εἰλήλουθα. p. ab ἐλεύθω ||. Inf. ἐληλυθέναι. part ἐληλυθὼς & εἰληλουθώς. I. 2. ἦλθον pro ἤλυθον. (quod etiam à poetis usurpatur). Legitur I. 1. m. Subj. ἐλεύσωμαι. psalm. 132. I. 1. ἦλσα *Æsch.* Imperativus accipit α pro ε penult. ut ἐλθάτω, ατε pro ἐλθέτω ετε, &c. sæpius in V. T. Gerundivum ἐλευστέον formatur ab ἤλευσαι. ||.

Εὕδω *dormio*, (*ferè poeticum*.) F. 1. εὑδήσω. *I.* 1. εὕδησα. sic καθεύδω cujus Imperf. ἐκάθευδον & καθηῦδον.

Ευρίσκω *invenio*, ήσω, ηκα. &c. (pag. 70.) ab εὑρέω inusitato (sed apud Plutarch. part. εὑρῶν.) I 2 εὗρον. Imperat. εὑρὲ &c. I. 2. M. εὑρόμην. I. 1. εὑρησάμην, & εὑράμην. Part εὑράμενος.

Εὔχομαι *precor*, interdum *glorior*. F. 1. εὔξομαι. I. 1. ηὐξάμην. προσεύχομαι *usitatiùs apud orat*. εὐχετάομαι *idem p. defect*. δίχεσθον. *Legitur* εὐχέω *precor* *Æsch.* et ἐξευχέω *Eurip.* I. 1. ἐξηύχησα. *Soph.*

Ἔχω *habeo*, F. 1. ἕξω vel σχήσω. Perf. ἔσχηκα à σχέω ||. Part ἐσχηκώς, I. 2.

I. 2. ἔσχον usitatius in C. Imperat. σχές. Opt. σχοίην. (& σχοίην. At.) σχῶ, σχεῖν, σχών. F. 2. σχῶ, εῖς, &c. Pr. M. ἔχομαι (Interdum pro ἐχόμενος legitur ἐσχημένος, p.) Perf. ἔσχημαι. Part. ἐσχημένος. I. 1. ἐσχέθην. r. Inf. σχεθῆναι. Part. σχεθείς. F. 1. M. ἕξομαι & σχήσομαι. Inf. ἕξεσθαι & σχήσεσθαι. I. 2. ἐσχόμην. I. 1. Inf. σχέσασθαι. r. Ἔχω non rarò significat possum; ἔχομαι, interdum proximus sum, adhæreo; τὸ ἐχόμενον contentum siue Argumentum capitis. Est etiam poeticum σχέθω habeo.

Εἶμι eo & ibo. Imperf. εἶν.

Pr. S. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι. D. ἴτον, ἴτον. p. ἴμεν, ἴτε, ἴασι vel ἴσι.

Imperf. εἶν, εἶς, εἶ. D. ἴτον, ἴτην. p. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Imperat. ἴθι vel εἶ, ἴτω. &c. Opt. εἴην. r. Sub. ἴω. p. Inf. ἰέναι vel ἴμεν, vide ἵημι.

Ἔιω, & εἴω vado. utrumque poeticum. F. 1. εἴσω. perf. εἶκα. Præsens parùm usitatum. Imperf. ἤειν, εἶον & ἤϊον. Imperat. εἴτω εἶτω. I. 1. εἶσα ἦσα & ἤϊσα. pl. perf. ᾔκειν usitatiùs pro εἴκειν. F. 1. M. εἴσομαι. I. 1. εἰσάμην perf. εἶα, ἦα, & ἤϊα. pl. perf. εἴειν & ᾔειν, quod in C. temporum omnium est usitatissimum apud orat. Ἰτέον, (ἰτητέον, et ἴτον. p. in Comp.) eundum est ab εἶται. ||.

Ἐννύω, ἕννυμι induo, F. 1. ἕσω ab ἕω ||. I. 1. ἕσα & εἷσα. Inf. εἷσαι (ἕσσαι) part. ἕσας. Pr. pass. ἕννυμαι.

Perf. pass. εἷμαι, εἷσαι, (ἕσσαι. p.) εἷται, (εἷσται). 3ª. pl. εἵνται. P. perf. εἵμην, εἷσο, εἷστο (ἕσο & ἕεστο p.) part. εἱμένος. F. 1. M. ἕσομαι. I. 1. εἱσάμην & ἑσάμην (ἑσσάμην, ἑεσσάμην, & ἐεσάμην. p.) part. ἑσσάμενος. Pleraq; hæc tempora apud oratores in C. ἀμφιέννυμι. &c.

Z

Ζάω vivo, F. 1. ζήσω. I. 1. ἔζησα (utrumque significat interdum activè, vivifico.) Opt. Æol. ζήσεια. Præsens contrahit αει in η, ut ζάεις, ζῇς. &c. Imperf. ἔζην à ζῆμι. ||. Imperat. ζῆ et ζῆθι. Opt. ζαίην, et ζῴην à ζῶμι. ||. Inf. ζῆν. part. ζῶν.

H

Ἥδω delecto, †. F. 1. ἥσω †. I. 1. ἧσα †. I. 2. ἧδον †. pr. pass. ἥδομαι perf. ἧσμαι. †. I. 1. ἥσθην. in C. I. 1. M. ἡσάμην. †. Vix occurrit in voce activâ extra Indicat. nisi in part. ἥδων et ἥσας.

Ἧμαι sedeo, Pr. S. ἧμαι, ἧσαι, ἧται, (ἧσται p.) D. ἥμεθον. &c. 3ª. pl. ἧνται. (ἕαται, εἵαται, εἵαται. p.)

Imp.

Imp. S. ἤμlω,ἦσο,ἦτο (& ἦσο. p.) D. ἤμεθον, &c. 3. pl. ἦτο. (ἥατο, ἕατο, εἵατο. p.)

Imperat. ἧσο, ἥσθω, &c. Inf. ἧσθαι. part. ἥμϑν@.

Κάθημαι. eodem modo inflectitur per personas: variatur verò dialecticè 2ª. sing. pr. Indic. κάθησαι, (ναι I. η A.) & Imperat. κάθησο (κάθεο. Ion. κάθε. A.). legitur fut. 1. m. καθήσομαι Judith. cap. 8. & indef. 1. ἐκάθισα. 2. Sam. cap. 23.

Θ

Θέλω *volo*, F. 1. θελήσω. I. 1. ἐθέλησα. *Imperativus hujus verbi vix usurpatur ab oratoribus: sed* θέλησον *Æschyl. Rariùs seq. Opt. Æol.* ἐθελήσεια. *perf.* τεθέληκα. †. *Perf. pass.* τεθέλημαι. †. I. 1. *part.* θεληθείς. Pro θέλω usurpatur p. λῶ, ῇς, ῇ. pl. λῶσι. & λῶντι Dor. reperitur Opt. λεῶμι tanquam à λεάω.

Θνήσκω *morior*. Fu. 2. M. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα, &c. I. 2. ἔθανον. I. 1. M. ἐθανόμlω. à θείνω. percutio. Rariùs occurrunt, F. 1. θνήξω & τεθνήξω, F. 1. M. θνήξομαι & τεθνήξομαι. & perf. M. τέθνακα. Sed Inf. τεθνάναι Att. frequens est O. pro quo τεθνάμϑν & τεθνάμϑναι. p. sic part. τεθνεώς, & τεθνεὼς, (τεθνηὼς & τεθνειὼς p.) mutuatur hoc verbum tempora quædam à τέθνημι. ||. Imperat. τέθναθι. Opt. τεθναίlω. part. τεθνάς. F. 1. τεθνήσω & τεθνήσομαι Aristoph. Vesp. Ind. 2. ἔθνην. part. θνάς.

I

Ἴημι *vado*, I. 2. ἱlω. Præs. & Imperf. formantur ut τίθημι, nisi quòd Præsens format tertiam. pl. ἴασι non ἱᾶσι. Caret Imperat. Optat. & Subiunct. I. 2. ἱlω † & ἴον quod percurrit omnes modos. Imperat. ἴε fit ει in C. ut ἔξει, *exi*. Legitur Pr, Inf. ἵμϑναι, p. pro ἱέναι: vide Εἶμι.

Usitatissima Oratoribus sunt Composita; & præcipuè Pr. act. in 1ª. vel 3ª. plur. ut ἀνίεμϑν, ἀνίασι. 3ª. pl. Sub. ἀνίωσι. Inf. ἀνιέναι. part. ἀνιών. sic κατίεμϑν &c. ἀπίεμϑν &c. Legitur etiam. pr. M. ἵεμαι O. part. ἱέμϑν@. Imperf. ἱέμlω.

Ἵημι *mitto*, Imperf. ἵεν. Perfectiùs conjugatur in C. Ἵημι. F. ἥσω. Perf. εἷκα. Verbum hoc ubique sequitur formam τίθημι, tum communem; tum contractam, ut Imperf. ἵειν. &c. Imperat. ἵει (pag. 64.) & (quod rarum est) speciale ejus imitatur anomaliam, ut I. 1. ἧκα (pag. 43.) ἔθην (pag. 49) Perf. εἷκα (pag. 65.) εἷμαι (pag. 67.) Indef. etiam 1m. act. & med. rariùs leguntur extra Indicativum. (pag. 64. & 68.) I. 2. act Imperat. ἕς et Infin. εἷναι (pag. 64.) &c.

 pro-

Proprias verò habet alias variationes in diversis compositis. format enim 2am. sing. præs. ἱεῖς pro ἵης Aristoph. 3am. pl. usitatissimam ἱᾶσι (*pro Ionico* ἱέασι) *Att.* (Stephanus dicit *Ion.*). 3am. sing. Imperf. ἀνίεσκε pro ἀνίει Hesiod. *Theogon.* 3am. pl. ἵησαν pro ἵεσαν. Herodot. I. 1. ἧσα unde 3a. pl. Sub. παρήσωσι Herodot. item εἷσα unde 3a. pl. ἀνεῖσαν pro ἀνῆκαν. Steph. ex Thucyd. et part. εἵσας. Æmil. Portus ex Herod. Sed εἷσα rectiùs fortasse scribitur cum leni spiritu εἶσα & tum refertur ad εἶμι *vado*; format verò crebriùs 3am. pl. perf. pass. ἀφέωνται pro ἀφεῖνται. I. 1. pass. εἵθην ut ἀνείθην. &c. I. 2. act. ἷον ut σύνιον. Il. α'. v. 172. Subj. ἷω ut καθυφίω Thucyd. Συνίημι facit (apud sacros præcipuè scriptores) 3am. sing. præs. συνιεῖ pro συνίησι. 3am. pl. συνιοῦσι. Inf. συνιεῖν. part. συνιῶν tanquam à συνιέω. Tempora autem perfectè conjugantur per modos & personas excepto. I. 1. quod (ut dictum est) vix excurrit Indicativum.

ˊΙεμαι *concupisco*, Imperf. ἱέμην. simplex poeticum est (tamen apud Philonem). Compositum ἐφίεμαι. O. Utrumque planè defectivum δίχρονον.

ˊΙκνέομαι, οῦμαι *venio*, I. 2. ἱκόμην. Plura habet tempora in C. ἀφικνέομαι. F. 1. ἵξομαι. Perf. pass. ἷγμαι. ˊΙκω *venio* p. F. 1. ἵξω, I. 1. ἷξα.

ˊΙλάσκομαι *placo*. (ˊΙλάομαι & ἵλαμαι p.) άσομαι, ασμαι, &c. (p 70.) format verò aliud F. 1. M ἱλάξομαι. Imper. ἵλαθι. & ἵληθι. Hom. perf. ἵληκα per omnes modos.

ˊΙπτημι *volo*, F. 1. πτήσω. I. 2. ἔπτην. Usitatius est Pr. M. ἵπταμαι. F. 1. πτήσομαι. Perf. πέπταμαι. I. 2. ἐπτάμην et ἐπτόμην. Sub. πτῶμαι. Inf. πτάσθαι (vel πτᾶσθαι. r.) et πτέσθαι. part. πτάμενος et πτόμενος. Legitur Imperf. ἀνεπτώμην. Lucian.

ˊΙσημι *scio*, non omninò legitur in Opt. nec in Subjunctivo activæ vocis; nec in temporibus ultra Imperfectum. Conjugatur ut ἵστημι, nisi quòd format 3am. pl. ἴσασι non ἱστᾶσι, part. ἴσας non ἱστάς.

Sæpe abjicitur α penult. per sync. ut in præsenti ἴστον, ἴσμεν, ἴστε pro ἴσατον, &c. Imperf. 3a. pl. ἴσαν pro ἴσασαν. Imperat. ἴσθι, ἴστω, ἴστε. 3a. pl. ἴστωσαν item ἴστων; pro ἴσαθι, &c. Præs. pass. ἴσταμαι sæpius pro ἵσαμαι scio; præcipuè in C. ἐπίσταμαι, cujus Imperf. ἐπιστάμην et ἠπιστάμην. Sub. ἐπίστωμαι. Inf. ἐπίστασθαι. Part. ἐπιστάμενος. F. 1. M. ἐπιστήσομαι. Dialecticè variantur sequentia: præs. 3a. sing. ἴσησι, ἴσατι Dor. 1a. pl. ἴσαμεν, ἴδμεν D. Imperf. 1a. sing. ἴσην, ἤισαν. et 3a. pl. ἴσαν, ἤισαν. *Att.* Inf. ἰσάναι, ἰσάμεναι D. ἰσάμεν I. ἴσμεν per sync. ἴδμεν D. Præs. pass. 2a. S. ἴσῃ pro ἴσασαι; ἴσω et ἴστω Att. (Steph. Dor.) Plat. Aristoph. pro ἴσασο.

Καίω

K

Καίω *uro*, f. 1. καύσω &c. pag. 42. perfectum est: format verò apud poetas imperf. ἔκηον. Od. ι. & I. 1. ἔκηα et ἐκηάμην. part. κήας & κηάμενος. Similiter poeticum κέω, κείω, et κήω format I. 1. ἔκεια et ἔκεα. Part. κείας I. 1. M. ἐκειάμην. Part. κειάμενος.

Κεῖμαι *jaceo*, F. 1. κείσομαι. Pr. Imperat. κεῖσο. Inf. κεῖσθαι. Part. κείμενος. κέομαι. p. unde κέονται, et κέοντο. Opt. κεοίμην, Sub. κέωμαι, (profertur 2. pers. διακέῃ O.) F. 1. act. κέσω. r. pro quo κέω vel κείω per enall. Inf. κέειν et κείειν. Part. κέων et κείων. *ponitur* κέσκετο *pro* ἔκειτο. *Od.* φ'. 2. pers. præs. κατάκειαι pro κατάκεισαι. *Hom.* Hymn. 3.

Κέλομαι *hortor*, F. 1. κελήσομαι à κελέομαι. || .I. 1. ἐκελησάμην. Pind. Ι.θ.

Κλάζω *clamo*, F. 1. κλάγξω. Perf. M. κέκλαγα. Part. κεκλαγώς. Legitur F. 1. κεκλάγξω. et F. 1. M. κεκλάγξομαι. r. I. 1. ἔκλαγξα. Part. κλάγξας et κλάξας. I. 2. ἔκλαγον. *reperitur* κεκλάγκω *Aristoph. Vesp.*

Κράζω *clamo*. F. 1. κράξω. Perf. M. κέκραγα. I. 1. ἔκραξα et ἐκέκραξα (quod non rarò significationem habet præsentis). I. 2. ἔκραγον. F. 1. m. κεκράξομαι. I. 1. ἐκεκραξάμην. Imperat. I. 1. κέκραχθι. Aristoph. vesp.

Κραίνω *perficio*, I. 1. ἔκρηνα. Imperat. κρῆνον. Perf. pass. κεκράαμαι. I. 1. ἐκραάνθην.

Κτείνω *occido*, reg. duplex verò habet Perf. act. ἔκτακα (et ἔκταγκα. r.) perf. pass. ἔκταμαι et ἔκτασμαι (pag. 48.) format etiam alia tempora præcipuè in C. à κτῆμι. ||. f. 1. κτήσω. I. 2. ἔκτην. Part. κτάς. κτάμενος pro ἐκταμένος.

Κτίζω *condo*, σω, κα, &c. reg. format verò Perf. pass. ἔκτισμαι & apud poetas ἔκτημαι unde part. κτίμενος.

Κύρω *incido*, F. 1. κύρσω. I. 1. ἔκυρσα. Opt. Æol. κύρσεια. Inf. κύρσαι. Part. κύρσας. Pr. m. κύρομαι.

Λ.

Λαγχάνω *sortior*, I. 2. ἔλαχον à λήχω. ||. reliqua magìs poetica. perf. εἴληχα et λέλογχα (pro λέληχα. ||. Att.) pl. perf. ἐλελόγχειν Part. εἰληχὼς et λελογχὼς, item συνειλοχώς. perf. pass. part. εἰλεγμένος. I. 1. m. Inf. λήξασθαι. r. *Vix legitur F.* 1. λήξω. et λήξομαι.

Λαμβάνω *capio*, F. 1. m. λήψομαι. Perf. εἴληφα pro λέληφα à λήβω. ||. Inf. εἰληφέναι. Part. I. 2. εἰληφώς. I. 2. ἔλαβον. Pr. m. λαμβάνομαι. Perf. pass. εἴλημμαι. pro εἰλημμένος apud poetas λελημμένος. I. 1. ἐλήφθην. Inf. ληφθῆναι. Part. ληφθείς. *sequentia* ἐλάμφθην λάμψομαι, ἐλαμψάμην, λελάβηκα, *Ionica sunt.*

Λανθάνω *lateo*, F. 1. λήσω. Perf. m. λέληθα. à λήθω quod in Præs. & Imperf.

Imperf. vix invenitur apud oratores; in reliquis est regulare: Caret autem Perf. act. & format pass. λέλησμαι. I. 1. ἐλήσθην Psalm. 31. & ἐλήσθην Psalm. 17.

Λείχω *lingo*, ξω. r. item λιχμάω, ήσω. utriusque Perf. vix occurrit sed part. λελειχμώς (μ interposito) Hesiod. *Theogon.* Pr. pass. λείχομαι. I. 1. ἐλείχθην. Pr. m. λιχμάομαι, ήσομαι, ησάμην. &c.

Λίσσομαι *precor & precabor*. p. Imperf. ἐλισσόμην. I. 1. ἐλλισάμην. (cum duplici λ) Od. λ. Ind. 2. Opt. λιτοίμην. Od. ξ. Inf. λιτέσθαι. Il. π. Eustathius affert. fut. 1. λίσομαι per simplex σ: exemplum verò vix occurrit.

Λέω *lavo*, σω, κα, &c. reg. In voce pass. abjicit sæpiùs vocalem post ε ut λῦμαι pro λέομαι, λῦσθαι pro λέεσθαι &c. (Atticè apud Xenoph.) Resolvit verò ε in οε geminato σ, poet. ut λοεσσάμενος pro λυσάμενος.

M

Μάομαι· p. *vehementer cupio*. Perf. μέμαα pro μέμηκα à μάω. ||. Inf. μεμάμεν Ion. part. μεμαώς. *cujus penult. α ante ο producitur ut* μεμάοτες. Hom. & *Apollon.*

Μαίνομαι *insanio*. F. 1. μανῦμαι. Perf. μέμηνα. Inf. μεμηνέναι. part. μεμηνώς. I. 2. pass. ἐμάνην. Inf. μανῆναι. part. μανείς. I. 1. *M.* ἐμηνάμην. †. †. *Rariùs seq.* I 1. *act.* ἔμηνα. †. *Perf. pass.* μεμάνημαι. †. Theocr. μαίνω *insanire facio*.

Μανθάνω *disco*. F. 1. m. μαθήσομαι. Perf. act. μεμάθηκα à μαθέω. ||. I. 2. ἔμαθον. Perf. pass. μεμάθημαι. r. †. I. 2. m. ἐμαθόμην.

Μάχομαι *pugno*. F. 1. μαχήσομαι & μαχέσομαι. Perf. pass. μεμάχημαι. I. 1. m. ἐμαχησάμην & ἐμαχεσάμην. F. 2. μαχῦμαι. Part. μαχεόμενος, & μαχειόμενος p. pro μαχόμενος. legitur μαχέω in C. ut ὑπερμαχέω &c.

Μέλω *curo*. hoc verbum rariùs legitur sub formâ personali; occurrunt tamen sequentia: præsertim apud poet. Μέλω. Od. 1. Pr. pass. μέλομαι. 2ª. pl. Perf. μέμβλεσθε pro μεμέλησθε. 2ª. pl. Imperat. μέλεσθε. Plura in 3ª. pers. viz. Indic. Pr. μέλουσι. F. 1. μελήσουσι. Imperat. pass. μελέσθω. F. 1. m. μελήσεται. &c. Leguntur & Participia μέλουσα, μεμελημένος, μεληθεὶς μεληθόμενος, μεμηλώς. Compos. ἐπιμέλομαι-ῦμαι, & μεταμέλομαι-ῦμαι *pœnitentiâ ducor*, & ἀμελέω *negligo*, personaliter sæpè usurpantur. item. I. 1 pass. μετεμελήθην. &c.

Μέλλω *futurus sum*. F. 1. μελλήσω, I. 1. ἐμέλλησα à μέλλεω. ||. vix reperitur extra Indicat. nisi in participiis μέλλων, μελλήσων, μελλήσας. Μέλλω *cunctor*, formatur in aliis modis. Imperat. μέλλε. Lucian.

Μείρομαι. *divido*, *or*. usitatius in C. Perf. pass. εἵμαρμαι (pro quo ἔμβραμαι. p.) pl. Perf. εἱμάρμην. utraque rarissimè personalia. Perf. m. poeticum sed omnium usitatissimum, ἔμμορα † pro μέμορα. Legitur I. 1. Opt. act. μείραιμι apud Æschylum.

Μένω *maneo*. F. 1. μενῶ. Perf. μεμένηκα. r. Part. μεμενηκώς. I. 1. ἔμεινα. Opt. Æol. μείνεια. Perf. m. μέμονα. †.

Μιγνύω & μίγνυμι. *misceo*. F. 1. μίξω. I. 1. ἔμιξα. à μίγω.||. Pr. pass. μίγνυμαι & μιγνύομαι. Perf. μέμιγμαι. p. post. F. μεμίξομαι. I. 1. ἐμίχθην. I. 2. ἐμίγην. F. 1. m. μίξομαι.

Μιμνήσκω *recordari facio*,. F. 1. μνήσω. I. 1. ἔμνησα. duo hæc usitatiùs in C. ut ὑπομνήσω. &c. Pr. m. μιμνήσκομαι *recordor*. F. 1. μνήσομαι. Perf. pass. μέμνημαι. &c. I. 1. m. ἐμνησάμην. pass. ἐμνήσθην (pag. 49.) à μνάομαι (quod rariùs legitur eâ significatione sed pro eo μνώομαι. p.). Μνῶμαι verò & μνάω (Homer.) puellam ambio. Imper. Μνάσθω. Inf. μνᾶσθαι. Part. μνώμενος.

Μόργνυμι vide Ὀμόργνυμι.

N

Ναίω *habito*, Pr. pass. ναίομαι. sequentia significant activé. I 1. ἐνάσθην quasi à νάω. ||. F. 1. m. Inf. νάσσεσθαι. I. 1. ἐνασσάμην. Inf. νάσσασθαι. I. 1. act. ἔνασσα *habitare feci*. Est etiam ναιετάω partic. ναιετάων.

Νεύω *nuo*. F. 1. νεύσω. Perf. νένευκα. r. I. 1. ἔνευσα. F. 1. m. νεύσομαι passivè significat.

O

Ὄζω *oleo*. F. 1. ὀζέσω, & ἥσω. r. Perf. ὤζηκα. r. Perf. m. ὄδωδα & ὤδωδα. p. ὦδα. r. Inf. ὀδωδέναι. pl. perf. ὀδώδειν & ὠδώδειν .perfectum medium sæpius pro præsenti capitur. *Rariùs seq. F. 1.* ὄσω. *Perf. act.* ὦκα. *pass.* ὦσμαι. *Perf. m.* ὄζωζα ; 3ª. *pl.* προσοδώδεσαν.

Οἴγω *aperio*. p. (οἰγνύω r.) F. 1. οἴξω. perf. m. ἔωγα: †. I. 1. ᾤξα. †. pr. pass. οἴγομαι & οἴγνυμαι. Imperf. ᾠγνύμην. part. οἰγόμενος. I 1. pass. ᾠχθην. composita apud oratores usitata sunt, præsertim in temporibus quæ augentur. Ἀνοίγω variat augmentum trifariam. Imperf. ἀνέῳγον, ἠνέῳγον, ἤνοιγον. I. 1. ἀνέῳξα, ἠνέῳξα. ἤνοιξα. perf. pass. ἀνέῳγμαι. &c. I. 1 ἀνεῴχθην, &c. I. 2. ἀνεῴγην. &c. Perf. m. ἀνέῳγα. &c. quod passivè significat. Legitur part. ἀνοιγνύς. (Steph. tom. 1. 990. ex Galeno.)

Οἴχομαι eo. F. 1, οἰχήσομαι. Perf, pass. ᾤχημαι, οἴχημαι Ion. & ᾦγμαι. r. usurpatur etiam Perf. act. ᾤχηκα & ᾤχωκα. Inf. ᾠχηκέναι. part. ᾠχηκὼς & οἰχωκώς. Herod. *Rariùs* οἴχω & ᾦχα.

Οἶμαι. *puto*, (οἴομαι r.) f. 1, m. οἰήσομαι †. I. 1. pass. ᾠήθην ab οἴω. 2ª perf. pr. οἴει. Imperf. ᾤμην & ᾠόμην. frequenter ἐγᾦμαι pro ἐγὼ οἶμαι. Reliqua magis poetica sunt & minùs usitata. οἴω, ὀΐω, & ὀιῶ. F. 1. οἴσω. Pr. pass. οἴομαι. 2ª. perf. οἴεαι. *Imperf.* ὠϊόμην. I. 1. ὠϊσάμην & ὀισάμην. Part. ὀϊσάμενος & ὀισάμενος. I. 1. pass. ὠΐσθην. †. sæpius apud Hom.

Οἰκτείρω. *misereor*. f. 1. οἰκτειρήσω ab οἰκτειρέω ||. οἰκτρῶ. r. (Soph. Philoct.) I. 1. ᾠκτείρησα. ᾤκτειρα. r. Pr. pass. οἰκτείρομαι sum miserabilis.

Ὀμόργνυμι. (Μόργνυμι r.) *abstergo*. ὀμόρξω. ὤμορχα. r. †. I. 1. ὤμορξα †. pr. Pass. ὀμόργνυμαι, μόργνυμαι r. part. I. 1. ὀμορχθεὶς & μορχθείς. I. 1. m. ὀμόρξομαι. & μόρξομαι. I. 1. ὠμορξάμην & ὀμορξάμην. Rariùs Inf. act. ὀμόργειν pass. ὀμόργεσθαι.

Ὄλλυμι. & ὀλλύω r. *perdo*. f. 1, ὀλέσω. *Perf.* m. ὄλωλα, pro ὦλα ab ὀλέω. ||. I. 1, ὤλεσα. Opt. Æol. ὀλέσεια. Perf. ὀλώλεκα, pro ὤλεκα. r. Inf. ὀλωλεκέναι. part. ὀλωλεκώς. I. 2. act. ὦλον. I. 2. m. ὠλόμην. *Rariùs* I. 1. ὤλλυσα. Inf. ὀλλῦσαι. Ἀπόλλυμι. ύω similiter formatur. habet etiam perf. pass. ἀπώλλυμαι. Aristoph. Vesp.

Ὄμνυμι. *juro*. f. 1. ὀμόσω. Perf. ὀμώμοκα, ὤμοκα r. part. ὀμωμοκὼς, & ὠμοκώς. ab ὀμόω. ||. I. 1. ὤμοσα. Opt. Æol. ὀμόσεια. Pr. m. ὄμνυμαι, ὀμοῦμαι r. (quod per enallagen sumitur pro futuro medio) Part. perf. ὀμωμοσμένος, & ὀμνύμενος. I. 1. m. ὠμοσάμην. Rariùs ὀμνύω, ύσω, υσα. perf. pass. ὤμνυμαι. Herodot.

Ὄνημι *juvo*. sive ὀνίνημι f. 1. ὀνήσω. I. 1. ὤνησα. Inf. ὀνινάναι (& per sync. ὀνῖναι. r.) part. ὀνινὰς & ὀνινεὶς r. pr. pass. ὄνημαι, ὄναμαι & ὀνίναμαι. Imperf. ὠνήμην & ὠνάμην. Inf. ὄνασθαι & ὀνίνασθαι. part. ὀνήμενος & ὀνάμενος. Perf. Imperat. ὤνησο. f. 1. m. ὀνήσομαι. I. 1. ὠνησάμην. Legitur. præs. Opt. 3ª. sing. ὀνίνοιεν.

Ὀνόω *vitupero*, †. f. 1. ὀνόσω. †. I. 1. Inf. ὀνόσαι. Pr. m. usitatius. ὄνομαι. I. 1. ὠνόθην. sub ὀνοθῶ. f. 1. ὀνόσομαι. Inf. ὀνόσεσθαι. I. 1. ὠνοσάμην, ubique significat activè.

Ὁράω *video*, f. 1. m. ὄψομαι. Perf. ἑώρακα. Imperf. ἑώρων. Ὄψομαι, ει. ab ὄπτω. ||. pl. perf. ἑωράκειν & ὤφθην. r.

Inf.

Inf. ἑωρακέναι. part. ἑωρακὼς. pr. pass. ὁράομαι. Imperf. ἑωρώμην. Perf. ἑώραμαι (ὦμμαι. r. Æschyl. et κατῶμμαι Plato.) Part. ἑωραμένος, (& ὠμμένος r.) I. 1. ὤφθην. Part. ὀφθεὶς. Perf. m. ὄπωπα. pro ὦπα. part. ὀπωπὼς, p. vide εἴδω.

ὄρω. p. concito. f. 1 ὀρῶ (& ὄρσω Æol.) Perf. m. ὄρωρα & ὤρορα. quod frequentiùs significat passivé. I. 1, ὦρσα. Opt. ὄρσεια. Pr. pass. ὀρέομαι (legitur 3ª. pl. Imperf. ὀρέοντο. Il. β'. pro. ὤρέοντο.) Perf. ὦρμαι. Imperat. ὦρσο, & ὄρσο Il. ω'. Inf. ὦρθαι. f. 1. m. ὀρσομαι. I. 1. ὠρσάμην. I. 2. ὠρόμην. Ὄρνυμι concito, ὀρώρεμαι concitor, &c. poetica sunt & Defectiva ἄνωμαλα.

ὀσφραίνομαι. odoror. ὀσφράομαι r. f. 1. m. ὀσφρήσομαι, & ὀσφρανοῦμαι r. Perf. ὤσφρημαι. I. 1. ὠσφράνθην. I. 1. m. ὠσφρησάμην & ὠσφράμην. Pr. ὄσφρομαι poeticum est. I. 2. act. ὤσφρον, et Inf. I. 2. m. ὀσφρέσθαι. valdè rarum.

οὐλω benè valeo. Imperat. οὖλε. f. 1. οὐλήσω. †. O,

οὐτάω vel οὐτάζω vulnero, p. reg. Format aliud Inf. οὐτάναι. part. οὐτάμενος ab οὔτημι ||. οὖτα pro οὔτασε per apoc. sæpe apud Homer.

ὀφείλω debeo, ήσω, ηκα. Inf. f. 1. ὀφειλήσειν. I. 2. ὤφελον. †. pr. pass. ὀφείλομαι. part. ὀφειλόμενος. sunt qui malè addunt I. 1. ὤφελλα; citantes ὤφελλ'. Hom. Il. ν'. sub finem; cùm revera sit 3ª. pers. sing. Imperf. ὤφελλον ab ὀφέλλω.

ὀφλω mulctor, ήσω, ηκα. Inf. f. 1. ὀφλήσειν. I. 1. ὤφλησα perf. ὠφληκέναι. part. ὠφληκὼς.

Π.

πάομαι. p. possideo, item πέπαμμαι. part. πεπαμμένος & πεπαμένος. r. In perfecto significationem habet præsentis. I. 1. m. ἐπασάμην, priore α productâ. Inf. πάσασθαι. part. πασάμενος. Perf. πέπασμαι significat gusto: item I. 1. ἐπασάμην, ασθαι, άμενος, priore α correptâ, ut Ammonius tradit.

πάσχω patior, f. 1. m. πείσομαι & πήσομαι (utrumque apud Orat. à πήθω. ||.) perf. m. πέπονθα pro πέπηθα. ||. Att. vel pro πέπονα à πονέω. Inf. πεπονθέναι. part. πεπονθὼς (& πεπαθὼς. r.) I. 2. ἔπαθον. Legitur p. 3ª. sing. πέποσχε pro πέπονθε, & 2ª. pl. πέποσθε Il. γ'. pro πεπόνθατε, rectiùs forsan pro πεπόνηθε à verbo reg. πονέω.

Πέρθω

Πέρδω *pedo*, p. F. 2. pass. παρδήσομαι †. Perf. m. πέπορδα †. I. 2. a ἔπαρδον. Pr. m. πέρδομαι.

Πέρθω *vasto*, p. F. 1. πέρσω. I. 2. ἔπραθον. p. pro ἔπαρθον. I. ἔπερσα. Pr. pass. πέρθομαι. Inf. perf. πέρθαι pro πεπέρθαι, F. 1. πέρσομαι quod passivè significat..

Πέσσω. ττω. *coquo*, F. 1. πέψω. I. 1. ἔπεψα à πέπτω, quod ferè poet cum est. Pr. pass. πέσσομαι. Perf. πέπεμμαι. I. 1. ἐπέφθην.

Πετάννυμι & πετεννύω *expando*, F. 1. πετάσω. r. †. I. 1. ἐπέτασα. O Æol. πετάσσα. legitur F. 1. πετῶ in C. per Enal. Pr. pass. πετάννυμαι & πεταννύομαι †. Perf. πέπταμαι pro πεπέταμαι, πεπέτασμαι Inf. πεπτάσθαι. Part. πεπταμένος πεπτασμένος. r. I. 1. ἐπετάσθην

Πέτομαι *volo*, Perf. πεπότημαι. item pr. πέταμαι, πετάομαι, ποτάομαι. (& πωτάομαι. r.) hæc omnia poetis magis usitata reperiuntur apud oratores; (sed ποτέομαι. p.) Pr. Inf. πέτεσθαι & πέτασθαι. Par πετόμενος & πετάμενος. I. 1. ἐπετάσθην. (Psalm. 18.) &c. *quod plerumque significationem servat præsentis*. vide ἵπτημι.

Πήγνυμι *figo*. F. 1. πήξω. Perf. m. πέπηγα *fixus sum*. I. 1. ἔπηξα. P pass. πήγνυμαι. I. 2. ἐπάγην. F. 1. πήξομαι. I. 1. ἐπήξάμην.

Πίμπλημι *impleo*, item πίπλημι. utrumq; defect. Δίχρονον. Πλήθω *idem* reg. format verò Perf. pass. πέπλησμαι O. πέπλημαι interdum P; un de ἔπλητο pro ἐπέπλητο, & ἐπλήσθην. Homer. *Legitur etiam* πιπλάω πιπλάσω, ἐπίπλασα, *&c.*

Πίμπρημι. O. *incendo* (πίπρημι, p. r.) F. 1. πρήσω. I. 1. ἔπρησα πρήθω, πράω vel πρεάω. ||. est & aliud I 1. ἐπίμπρασα. †. Pr. pass πίμπραμαι, πίπραμαι r. perf. πέπρησμαι usitatiùs in C. I. 1. ἐ πρήσθην. *Rariùs seq. Pr. Inf.* πιμπρᾶσθαι. πιμπρᾶν. πιμπρᾶσθαι. *Part* πιμπρῶν. *Perf.* πέπρηκα. †.

Πίνω *bibo*, F. 2. m. πίομαι per enal. (2ª. pers. πίεσαι) I. 2. ἔπιον. pers πέπωκα. part. πεπωκώς. perf. pass. πέπομαι, (πέπωμαι. r.) Inf πεπόσθαι. I. 1. ἐπόθην. *Rariùs seq. F. 2. m.* πίομαι. I. 2. ἐπι όμην. *Imperat.* πῖθι à πῖμι ||. *item* πῶθι *&* *per Apoc.* πῶ à πῶμι || *Inf.* πῖν *pro* πίνειν. *Steph. ex Epigr.* Item πινέμεναι & πινέμεν Homer F. 1. πόσω. Hæc autem F. 1. πίσομαι † Antiph. πίσω. † Pind Imperat. 'εμπίσσο Nicand. I. 1. ἔπισα † Pind. et Eupol. ἐπισάμην et πισαίμην Nicand. significant, *potum præbeo, irrigo*. part. 'εμπισθεὶ *cui potus datur, irrigatus*.

Πιπράσκω *vendo*. F. 1. πράσω r. †. Perf. πέπρακα. Inf. πεπρακέναι part

Part. πεπερακώς. I. 1. ἐπέρασα †. (*vix legitur* ἐπέρασα) Pr. paff. πιπράσκομαι. perf. πέπραμαι. I. 1. ἐπράθην. Legitur 2ª. perf. p. post. Fut. πεπράσει pro πεπράσῃ (Aristoph.) *Omnia haec formantur à* περάω *vel* πράω, πράσσω *vel* πράττω ||. *Asserunt nonnulli* πράσσω *usitatum esse, & proferunt* Imp. πεπράττέσθω *solvatur; quod tamen descendit à* πράσσω *facio sive exigo.* Huc refer Defect. ἀνώμαλα περνάσκω & πέρνημι *idem*, oriunda ex eodem περάω ||. unde Part. περνάς. Pr. paff. πέρναμαι. Part. περνάμενος.

Πίπτω *cado*, F. 1. πεσοῦμαι. Perf. πέπτωκα. à πέτω & πτόω ||. Inf. πεπτωκέναι. Part. πεπτωκώς. I. 2. ἔπεσον. I. 1. ἔπεσα. Imperat. πέσον. I. 1. m. ἐπεσάμην. Imperat. πέσαι. utrumque Ind. 1. vix occurrit extra compositionem. *Legitur (Soph.)* πεπτώς *pro* πεπτωκώς *per sync. Item* πεπτεώς Ιλ. φ. *&* πεπτηώς, *Odyss.* χ.

Πλήσσω. ττω. *percutio.* F. 1. πλήξω. Perf. m. πέπληγα. reg. Caret verò Perf. act. & format usitatiùs I. 2. ἐπλάγην cùm ad animum refertur, ἐπλήγην cùm ad corpus.

Πλέω *navigo*, F. 1. m. πλεύσομαι. Perf. act. πέπλευκα. reg. Contrahit verò part. πλῶν, format Perf. paff. πέπλευσμαι, & caret f. 1. act (πλεύσω)

Πείναμαι *emo*, Defect. ἀνώμαλον. Legitur O. Inf. ἐκπειῶν. Part. ἐκπειῶν à πειάω ||.

Πτάρνυμαι *sternuto*. I. 2. ἔπταρον à πταίρω; *quod affertur tantùm in* C. *ut* ἐπέπταιρω. Opt. πταρνοίμην à πτάρνομαι ||.

Πυνθάνομαι *audio & interrogo*. I. 2. ἐπυθόμην à πεύθομαι p. unde illa poet. F, 1. πεύσομαι. Perf. paff. πέπυσμαι. legitur & 2ª. perf. πέπυσαι. Od. λ.

P

Ῥέζω *facio*, p. F. 1. ῥέξω & ἔρξω per metath. Perf. m. ἔοργα pro ἔρροχα seu ἔροχα ||. pl. Perf. ἐώργειν, I. 1. ἔρρεξα O. per omnes modos. ἔρξα p. Opt. Æol. ῥέξεια. part. I. 1. pass. ῥεχθείς. *Rarissimè perfect. act.* ἔρρεχα.

Ῥέω *fluo*, I. 2. paff. ἐῤῥύην. I. 1. act. ἔῤῥευσα. Opt. Æol. ῥεύσεια. Eurip. Perf. ἐῤῥύηκα. Inf. ἐῤῥυηκέναι. Part. ἐῤῥυηκώς à ῥυέω. ||. pr. paff. ῥέομαι. *valdè rara sunt.* F. 1. ῥεύσω & ῥυήσω.

Ῥέω vel ῥῆμι *dico*. neutrum occurrit nisi in I. 1. paff. ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην per η & ε (pag. 49.) in Indicativo; per η in reliquis modis. F. 1. ῥηθήσομαι.

Ῥήγνυμι

Ῥήγνυμι. *frango.* (ῥήσσω r.) F. 1. ῥήξω. Perf. M. ἔῤῥαγα Att. pro ἔῤῥηγα ||. Inf. ἐῤῥαγέναι. Part. ἐῤῥαγώς. In cæteris regulare est.

Σ.

Σβέννυμι *extinguo*, usitatiùs in Compositis: F. 1. σβήσομαι, (σβέσω. r.) I. 1. ἔσβεσα à σβέω ||. Sequentia passivè significant. I. 2. ἔσβην à σβῆμι ||. Inf. σβῆναι. Perf. ἔσβηκα. †. Pr. pass. σβέννυμαι & σβεννύομαι. Perf. ἔσβεσμαι.† *Steph. ex Piside.* I. 1. ἐσβέσθην. Inf. σβεσθῆναι.

Σεύω *moveo.* valdè poet. I. 1. ἔσσευσα & ἔσσυα. Inf. σεῦσαι & σεῦαι. Part. σεύσας & σεύας. Pr. pass. σεύομαι. Perf. ἔσσυμαι. (pag. 48.) I. 1. ἐσύθην: Inf. συθῆναι. Part. συθείς. I. 1. M. ἐσσευάμην. Opt. σευαίμην. *Rariùs seq.* F. 1. σεύσω. *Imperat.* σῦθι. à σῦμι ||. 3a. *pl. præs.* Ind, σεῦνται *pro* σεύονται *Æschy.* Imperat. σεῦσθω *pro* σευέσθω. & I. 1. ἀπέσσυα *pro* ἀπέσσευα. *Dor.*

Σήπω *putrefacio*, F. 1. σήψω. I. 1. ἔσηψα. F. 1. m. σήψομαι. Σήπομαι *putresco.* I. 2. ἐσάπην. Perf. M. σέσηπα. Part. σεσηπώς. *Rariùs seq.* Inf. *perf. pass.* σεσῆφθαι. *Steph. t. 3. p. 606. Part.* σεσημμένος & σηφθείς. F. 1. σήψομαι & σήψω.

Σπένδω *libo*, F. 1. σπείσω. r. I. 1. ἔσπεισα à σπείδω ||. Pr. pass. σπένδομαι. Perf. ἔσπεισμαι. I. 1. ἐσπείσθην. F. 1. M. σπείσομαι. I. 1. ἐσπεισάμην. part. perf. ἐσπεικὼς rarissimé.

Στερίσκω *privo*, ήσω, ηκα &c. (pag. 70.)

Τ.

Τανύω. p. *extendo.* ύσω. caret Perf. act. in cæteris reg. Perf. τέτακα & τέταμαι referri debent ad τείνω reg.

Τέμνω *scindo*, τεμῶ &c. I. 2. ἔταμον, & p. ἔτεμον (pag. 44.). regulare est (pag. 37.). format Perfectum usitatiùs τέτμηκα, τέτμημαι, (pag. 43.) tanquam à τμάω ||; vel à τμήσσω sive τμήγω; quæ duo apud poetas leguntur præcipuè in C. ἀποτμήσσω, γω: διατμήσσω, γω. I. 1. ἔτμηξα. Opt. Æol. τμήξεια. Inf. τμῆξαι. Part. τμήξας: Inf. pass. τμήγεσθαι. I 1. M. ἐτμηξάμην. I. 2. pass. 3a. pl. ἔτμαγεν.

Τεύχω *fabricor, struo.* F. 1. τεύξω. I. 1. ἔτευξα. Opt. Æ. τεύξεια. I. 2. Inf. τετυκεῖν: pr. pass. τεύχομαι *struor.* Perf. τέτυγμαι. Legitur. & Infin. τετευχῆσθαι. F. 1. M. τεύξομαι activè significat. τετεύξομαι

-τεύξομαι potiùs passivé. I. 2. τετυκόμην. Opt. τετυκοίμην. & *hæc omnia ferè poetica.*

Τίκτω *pario*, F. 1. m. τέξομαι. Perf. τέτοκα. Part. τετοκώς. I. 2. ἔτεκον. Præs. pass. τίκτομαι. Perf. τέτεγμαι. Part. τετεγμένος. I. 1. ἐτέχθην. Part. τεχθείς. I. 2. m. ἐτεκόμην.

Τιτραίνω, τιτράω. r. *perforo*, I. 1. ἔτρησα. Opt. Æol. ϑήσεια. Inf. τρῆσαι. Pr. pass. τιτράομαι usitatiùs Inf. τιβᾶσθαι. Perf. τέβημαι. Part. τετρημένος. Usurpantur Inf. τιβᾶναι & Part. τιβάνας. Theophr. I. 1. ἐτέβηνα. Il. χ'. ἐτετρηνάμην. Aristoph. F. 1. τιβανέω & Opt. τετρανέοιμι; pro τετρανῶ, οἶμι ||. Herodot.

Τρέχω *curro*, I. 2. ἔδραμον à δρέμω vel δραμέω ||. Reliqua magis usitata in C. F. 1. m. θρέξομαι. F. 2. δραμοῦμαι. Perf. δεδράμηκα. Inf. δεδραμηκέναι. Part. δεδραμηκώς. Pr. m. τρέχομαι. Perf. pass. δεδράμημαι †. Perf. m. δέδρομα. p. *Rariùs seqq: F. 1. act.* θρέξω. I. 1. ἔθρεξα. I. 1. m. ἐθρεξάμην. F. 2. δραμῶ.

Τρώγω *comedo*, F. 1. m. (φαγοῦμαι r) φάγομαι per Enall. I. 2. ἔφαγον à φάγω ||. sed. I. 2. ἔτραγον, perf. pass. τέτρωγμαι. part. φαγήσας. F. 1. m. τρώξομαι poetica sunt.

Τυγχάνω *adipiscor, accido*. I. 2. ἔτυχον. Perf. τετύχηκα, έναι, ώς, à τυχέω ||. & τετευχώς à τεύχω. sed F. 1. m. τεύξομαι & I. 1. act. ἐτύχησα magis poetica. Extra vocem activam leguntur in C. Pr. pass. τυγχάνομαι. Perf. τέτυγμαι. Part. τετυγμένος. Lucian. Part. I. 1. ἐντυχθείς. *compellatus* Plut.

Τυγχάνω *sum*, I 2. ἔτυχον. Plura in C. ut παρατετεύχηκα. Polyb. & παρατετεύχηκα, Plat. *interfui* Apud poetas, τέτυγμαι, ἐτύχθην: item ἐτύχησα, τετεύξομαι.

Υ.

Ὑπάρχω *sum*. F. 1. ὑπάρξω. I. 1. ὑπῆρξα. Pr. pass. ὑπάρχομαι, I. 1. ὑπήρχθην. F. 1. m. ὑπάρξομαι. I. 1. ὑπηρξάμην.

Ὑπισχνοῦμαι *promitto*, F. 1. ὑποσχήσομαι. I. 2. ὑπεσχόμην. Præs. Inf. ὑπισχνεῖσθαι. Part. ὑπισχνούμενος. Perf. ὑπέσχημαι. I. 1. ὑπεσχέθην.

Ὕω *pluo*, O. F. 1. ὕσω. I. 1. ὗσα. Pr. pass. ὕομαι. Inf. ὕεσθαι. part. ὑόμενος. Part. perf. ὑσμένος in C. I. 1 ὕσθην.

Φ.

Φέρω *fero*, F. 1. οἴσω (simplex p. compos. o.) ab οἴω ||. I. 1. ἤνεγκα ab ἐνέγκω ||. & ἤνεικα verso γ in ι. Opt. Æol. ἐνείκεια. I. 2. ἤνεγκον. Pr. pass. φέρομαι (quod interdum activè significat). Sequentia in C. Perf. ἐνήνεγμαι, ἤνεγμαι r. part. ἐνηνεγμένος, ἠνεγμένος Lucian. I. 1. ἠνέχθην & ἠνείχθην. F. 1 ἐνεχθήσομαι & οἰσθήσομαι. F. 1. m. οἴσομαι. I. 1. ἠνεγκάμην & ἠνεικάμην r. perf. ἐνήνοχα Att. pro ἤνοχα ||. Inf. ἐνηνοχέναι, part. ἐνηνοχὼς tanquam ab ἐνέχω. Inf. I. 1. οἶσαι apud Philon. Imper. οἶσον Phal. ἀνῷσαι pro ἀνοῖσαι Herod. Legitur & gerundi vum προοιστέον Nazianz.

Φεύγω *fugio*. F. 1. φεύξω, usitatiùs φεύξομαι & φευξοῦμαι Plat. perf. m. πέφευγα. I. 2. act. ἔφυγον. part. perf. pass. πεφυγμένος (*quod significat nonnunquam activè.*)

Φημὶ *dico*, F. 1. φήσω. I. 2. ἔφην. verbum 2æ conjug. in μι. reg in voce activâ, nisi quòd caret perfecto. perf. pass. Inf. πεφάσθαι & πεφᾶσθαι. part. πεφασμένος. pr. m. φάμαι r. Imperat. φάσο. Inf. φάσθαι & φᾶσθαι. part. φάμενος. Imperf. ἐφάμην usitatiús.

Dialecticè variantur sequentia.

Pr. Ἠμὶ r. pro φημὶ 3ia. s. φατὶ pro φησὶ D. 3a. pl. φατὶ, φαντὶ pro φασὶ D. κῆρα pro καὶ ἔφη. D. hæc magis poetica.

Imperf. Ἦν, ἦς, &c. pro ἔφην, &c. apud Oratores. ἦν δ' ἐγὼ *dixi ego*, ἦν δ' ὃς *inquit ille*, præcipuè in Dialogis.

Φθάνω, *prævenio*. O. F. 1. φθάσω. perf. ἔφθακα. Inf. ἐφθακέναι. part. ἐφθακώς. I. 1. ἔφθασα. I. 2. ἔφθην. (caret Imperat.) Opt. φθαίην r. Sub. φθῶ, φθέω. p. Inf. φθῆναι, & φθάναι paroxyt. & πεφθῆναι. Part. φθὰς in C. à φθῆμι ||. F. 1. m. φθάσομαι (& φθήσομαι Thucyd. l. 8.) I. 2. ἐφθάμην. part. φθάμενος in C. legitur φθασθῆναι apud Philonem.

Φθίω *corrumpo*, (Φθίνω. r.) valdè poeticum. F. 1. φθίσω. I. 1. ἔφθισα. Opt. Æol. φθίσεια. Pr. pass. φθίομαι & φθίνομαι. perf. ἔφθιμαι. Imperat. φθίσο pro ἔφθισο &c. Sic Inf. φθίσθαι & part. φθίμενος. F. 1. m. φθίσομαι. I. 1. ἐφθισάμην in C. Part. φθίνων o. significat *consumptus & decrescens*, ut μηνὸς φθίνοντος *decrescente mense*. Legitur etiam φθεῖν & φθεῖσθαι tanquam à φθέω ||.

Φύω O. *gigno, nascor, sum*. F. 1. φύσω. perf. πέφυκα. I. 1. ἔφυσα. Inf. φῦσαι. part. φύσας. I. 2. ἔφυν à φῦμι (quod etiam in C. extat.). Inf. φῦναι & φύναι. Part. φύς. Pr. pass. φύομαι. Perf. πέφυμαι. part. πεφυμένος. I. 2. ἐφύην r. Sub. φυῶ. Part. φυείς. F. 1. m. φύσομαι. perf. m. πέφυα. p. part. πεφυὼς p.

Χάζο-

X

Χάζομαι *recedo*, (χάζω r.) ferè poeticum F. 1. m. χάσομαι. Perf. κέχαυδα *capax fui*. Part. κεχαυδώς. I. 2. act. ἔχαδον & κέκαδον cùm duplici κ. (*quod significat etiam capax fui, recedere feci*.) Inf. χαδεῖν, & κεκαδεῖν. Part. χαδὼν & κεκαδών. I. 2. m. ἐχαδόμην & κεκαδόμην. Inf. κεχαδέσθαι. F. 2. χαδοῦμαι & κεκαδοῦμαι. I. 2. act. κέχαδε cùm χ, Rariùs seq. F. 1. κεκαδήσω & κεκαδήσομαι. I. 1. ἐχασάμην.

Χαίνω & χάσκω. O. *dehisco*, F. 1. m. χανοῦμαι (χανῶ in C.) Perf. m. κέχηνα. Ind. 2. ἔχανον. Inf. I. 1. χᾶναι. Pr. pass. χαίνομαι valdè rarum est.

Χαίρω *gaudeo*, F. 1. χαιρήσω (χαρῶ r.) Ind. 2. pass. ἐχάρην. F. 1. χαρήσομαι. *reliqua magìs poetica sunt*. F. 1. χαρήσω. Inf. χαρήσειν pro quo κεχαρησέμεν. Perf. κεχάρηκα, κέχαρκα, & κεχάρηκα. Part. κεχαρηκώς & κεχαρηκώς. Perf. pass. κεχάρημαι & κέχαρμαι. Part. κεχαρημένος, P. pòst F. κεχαρήσομαι. I. 2. m. ἐχαρόμην. Opt. χαροίμην. Χαῖρε *&* χαίρειν *usurpantur in salutando vel valedicendo, & significant Salve, Vale.*

Χέω *fundo*, usitatiùs in C. apud orat. F. 2. χεῶ (pag. 57.) I. 1. ἔχεα (pro ἔχευσα ||.) I. 1. m. ἐχεάμην. Part. χεάμενος. Perf. κέχυκα † pro κέχευκα ||. Pr. pass. χέομαι. perf. κέχυμαι. I. 1. ἐχύθην (ἐχέθην r.) Subj. χυθῶ. Inf. χυθῆναι & χεθῆναι. Part. usitatiùs, χυθεὶς & χεθεὶς. *Sequentia apud poetas* I. 1. ἔχευα. I. 1. m. ἐχευάμην. part. χευάμενος. pr. pass. χεύομαι. Perf. Æol. χύμαι. Pl. perf. ἐχύμην. Rariùs occurrunt. F. 1. χέσω, χεύσω, χείσω, & χείσομαι. I. 1. ἔχευσα. Imperat. χῦσον pro χεῦσον; 3ia. pl. χευάντων Dor. *Deducunt alii multa ex his à* χύω *Themate prorsus inusitato; legitur verò in N. T.* συνέχυνε *Act. 9. 22. confudit*, ἐκχυνόμενος *effusus. Matth. 26. 28.*

Ω.

Ὠθέω *pello*, (ὤθω. r.) usitatiùs in C. F. 1. ὤσω, ὠθήσω. r. I. 1. ὦσα & ὤθησα. Pr. pass. ὠθέομαι. Perf. ὦσμαι & ὤθημαι. r. Inf. ὦσθαι. Part. ὠσμένος. I. 1. ὤσθην. Part. ὠσθείς. F. 1. m. ὤσομαι & ὠθήσομαι r. I. 1. ὠσάμην, & ὠθησάμην. *Sæpissimè* ε *præfigitur temporibus omnibus quæ augentur*, ut ἐώθουν, ἔωσα, ἔωσμαι, ἐώσθην. ἐωσάμην.

Ὠνέομαι *emo*. ἤτομαι, ημαι. &c. Dep. Reg. *nisi quòd præfigitur* ε, frequentiùs *Perf. &* Ind. 1. *pass.* ut ἐώνημαι, ἐωνήθην: interdum Imperf. ut ἐωνούμην. Rariùs I. 1. ut ἐωνησάμην.

Per tertiam personam formatur, ut apud Latinos.

Est vel { purè-impersonale, cujus thema personale parùm aut non omnino usitatum est; ut Χρὴ *oportet*, * ἐνδέχεται *fieri potest*. factum ex personali; Ejusmodi sunt omnes tertiæ personæ sine nominativo positæ, ut λέγεται *dicitur*, &c. mutatâ sæpius significatione vocis activæ, ut φιλεῖ *solet* à φιλέω *amo*.

* ἐνδέχονται *possunt*. *apud Arist.*

In formatione impersonalium, Proferantur tria principalia tempora si extent, ut συμβαίνει, ἤσεται, βηκε; Loco perfecti (quod plerumq; deest) vel futuri, Indef. 1^{m}. ob defectū illius, imperfectum; ut ἀρέσκει, ἔσει, εσε: ἀρκεῖ, εσε: ἀνήκει, ἧκε.

Infinitivus omittitur, nisi ubi thema personale aut minùs usitatum est, aut aliam habet significationem: Participium adjicitur quoties absque substantivo, verbo, vel nomine absolutè sumitur; significat verò idem quod & tempus Indicativi vel Subjunctivi cum Particulâ, *cum*, *dum*, *si*.

Ἀπέχει *sufficit*, ab ἀπέχω *abstineo*.

Ἀνήκει *decet*, Imperf. ἀνῆκε. Part. ἀνῆκον ab ἀνήκω *pervenio*.

Ἀρέσκει *placet*, Imperf. ἤρεσκε. Opt. ἀρέσκοι. Fut. 1. ἀρέσει. Ind. 1. ἤρεσε ab ἀρέσκω. *placeo*. Compos. ἀπαρέσκει *displicet*. Imperf. ἀπήρεσκε. Ind. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει *complacet*.

Ἄρηρε *decretum est*, ab ἄρω *congruo*.

Ἀρκεῖ *sufficit*. Imperat. ἀρκείτω. Ind. 1. ἤρκεσε ab ἀρκέω *sufficio*.

Διαφέρει *interest*, Im. διέφερε. Op. διαφέροι. part. διαφέρον, à διαφέρω *differo*

Δεῖ *oportet*, Imperf. ἔδει. Opt. δέοι. F. 1. δεήσει. Ind. 1. ἐδέησε. Inf. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. Part. δέον, δεῆσον, δεῆσαν. à δέω *desum*. Compos. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, *deest* vel *opus est*. F. 1. προσδεήσει. Inf. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ *videtur*, Imperf. ἐδόκει. F. 1. δόξει. Ind. 1. ἔδοξε. Subjunct. δόξῃ. Part. δοκοῦν, δόξαν. Perf. pass. δέδοκται à δοκέω *videor*. Compos. ἀπέδοξε *non visum est*. Μεταδοκεῖ *mutatâ sententiâ videtur*. Ind. 1. μετέδοξε. Subj. μεταδόξῃ. Προδοκεῖται *priùs decernitur*. pl. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ *simul videtur*. Part. Συνδόξαντα *conventa*.

Ἐγχωρεῖ *licet*. Imperf. ἐνεχώρει. F. 1. ἐγχωρήσει. Subj. ἐγχωρῇ. Part. ἐγχωροῦν ab ἐγχωρέω *concedo*.

Εἵμαρται *in fatis est*, Pl. perf. εἵμαρτο à μείρομαι ||. *divider*.

Εἴρηται *dictum est*. ab ἐρέομαι *dicor*. Compos. διείρηται *discussum est*. ἀπείρηται *vetitum est*. ||. pl. perf. ἀπείρητο. Προείρηται *antè dictum est*.

Ἐκπέλει *licet*. minùs usitatum.

Ἐνδέχεται *fieri potest*. Subj. ἐνδέχηται. Inf. ἐνδέχεσθαι. part. ἐνδεχόμενον ab ἐνδέχομαι *admitto*.

Ἔοικε *parest*. *videtur*, ab εἴκω *similis sum* Comp. ἐπέοικε, προσέοικε ...; ἀπέοικε *non par est*.

"Ἐστι. Imperf. ἦν. *composita leguntur in Præs. Imperf.* Imperat. *Infinit. Particip.* ut ἔξεστι. Imperf. ἐξῆν. Imperat. ἐξέστω. Infinit. ἐξεῖναι. part. ἐξόν. eodem modo formatur μέτεστι *interest*.

Κατέλαβε *accidit*, à verbo καταλαμβάνω *evenio*, sic ἐπέλαβε ab ἐπιλαμβάνω *attingo*, ἔτυχε à τυγχάνω *accido*: part. παρατυχόν.

Μέλει *curæ est.* Imperf. ἔμελε. F. 1. μελήσει. Ind. 1. ἐμέλησε. Opt. Æol. μελήσειε in C. perf. μεμέληκε perf. M. μέμηλε, pl. perf. ἐμεμήλει Imperat. μελέτω. Inf. μέλειν & μελήσειν. part. μέλον. pr. pass. μέλεται. Imperf. ἐμέλετο. Subj. μέληται. perf. μεμέληται. pl. perf. ἐμεμέλητο. r. pro quibus sæpiùs μέμβλεται & μέμβλετο apud poet. Imperat. μελέσθω. part. μεμελημένος. Composita Μεταμέλει *pœnitet*, Imperf. μετέμελε. f. 1. μεταμελήσει. Inf. μεταμελήσειν. Ind. 1. μετεμέλησε Opt. Æol. μεταμελήσειε. Inf. μεταμέλειν. part. μεταμέλον. 'Αμελεῖται *cura nulla est.* perf. ἠμέληται. ab ἀμελοῦμαι *negligor.*

'Οφείλει & ὀφείλεται *oportet*, Ind. 2. ὤφελε ab ὀφείλω *debeo.*

"Οψεται *visum fuerit*, ab ὄπτομαι *video.* ||.

Παρείκει *facile*, vel *integrum est.* Opt. παρείκοι. Sub. παρείκῃ.

Παρέχει *licet*, part. παρασχόν.

Πέπρωται *fato destinatum est.* pl. perf. πέπρωτο. part. πεπρωμένον per sync. à περατόω *finio, parùm usitat.*

Πέφαται *dictum est.* Imperat. πεφάσθω. *dictum sit* à πέφαται. ||.

Πρέπει *decet.* Imperf. ἔπρεπε. part. πρέπον à πρέπω *decorus sum.*

Προσήκει *convenit.* Imperf. προσῆκε, à προσήκω *attineo.*

Σημαίνει *signum datur.* Ind. 1. ἐσήμηνε. Subjunct. σημήνῃ à σημαίνω *signum do.* Comp. ἐπισημαίνει.

Συμφέρει *confert*, Imperf. συνέφερε. part. συμφέρον. F. 1. συνοίσει. Opt. pass. συμφέροιτο à συμφέρω *comporto.* Λυσιτελεῖ *confert.*

Συμβαίνει *contingit*, F. 1. συμβήσεται & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. I. 2. συνέβη. part. συμβαῖνον, συμβεβηκὸς, συμβὰν, à συμβαίνω *contingo.*

'Υπάρχει *licet*, vel *necesse est.* Imperf. ὑπῆρχε. Inf. ὑπάρχειν. F. 1. ὑπάρξει. Ind. 1. ὑπῆρξε. part. ὑπάρχον ab ὑπάρχω *sum.*

'Υει *pluit*, Comp. ἐφύει, *impluit.*

Φιλεῖ *solet*, Imperf. ἐφίλει à φιλέω *amo.*

Χρὴ *oportet*, Imperf. ἐχρῆν vel χρῆν. F. 1. χρήσει. Inf. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν. ||. Compos. ἀπόχρη *sufficit.* Imperf. ἀπέχρη. F. 1. ἀποχρήσει. I. 1. ἀπέχρησε. Inf. ἀποχρῆναι & ἀποχρῆν. Item ἀποχρᾷ, ἐκχρᾷ & καταχρᾷ *sufficit.* F. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. I. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. hæc tria à χράω *commodo.*

Deniq; Personalia ferè omnia passiva & passivè significantia formam Impersonalium induere possunt, ut φαίνεται *apparet* γέγραπται *scriptum est*, βροντᾷ *tonat*, ἀστράπτει *fulgurat*, νίφει *ningit*, &c. ||. Similiter & Participia neutra verborum personalium; ut, ἐπελθόν μοι, ἐπὸν μοι, *venit mihi in mentem.*

* (pag. 22.)

* Verbalia

Oriuntur à temporibus (sæpè inusitatis) Indicativi abjecto augmento, & terminatione post characteristicam mutatâ. Fiunt ex tribus personis singularibus perfecti passivi, primâ tantùm reliquorum.

Ex Perfecto passivo

Derivata terminationes habent peculiares; *propter certam characteristicam, quam à personis accipiunt, à singulis unam: nempe à* 1ª, μ; 2ª, σ (*ξ etiam & ψ, in quibus σ includitur*); 3ª, τ; *per quas tres facilè inter se distinguuntur; & per easdem, utpote ascititias, ab omnibus aliorum temporum.*

A primâ personâ

Parturiuntur ferè innumera; in μα, μὴ, μὸς, μων, μονὴ, &c. paucissima in μὶν & μὸν, &c.

Masc. { Oxyt. 1°. in * μὸς ut Ψαλμὸς *psalmus*; 2°. in μεὺς ut κεραμεὺς *figulus*. Paroxyt. 1°. in μων ut πνεύμων *pulmo*; 2°. in μαξ ut κλίμαξ *climax*. }

Fœm. { Oxyt. 1°. in † μὴ (præcipuè impurum) ut γραμμὴ *linea*; 2°. in μὶν ut ςαμὶν *stamen*; 3°. in μονὴ ut πλησμονὴ *satietas*. }

Neutra { * Baryt. in μα ut σφάλμα *erratum*; βρῶμα *cibus*; ποίημα *poema*. Oxyt. in μὸν r. ut ἐρετμὸν *remus*. }

Activè significant ferè omnia in μεὺς μὸς & Adject. in μων reliqua potiùs passivè.

** Sed δεῖμ☉ timor. ὅρμ☉ monile.*

† Accentu discrepantia ab his & aliis verbalium formis alibi quærantur, in tractatu accentuum.

** Barytona dicuntur quæ in priore syllabâ pictum habent accentum; dissyllabi in penult. hyperdiss. in antepenult.*

A Secundâ personâ

Nonnulla in σ, ξ, ψ, plurima in α, ια, ις, ος, ιος, ιμ☉ pauca etiam in ίων, ίας, όσυν☉, ανον, αρ post σ, ξ, ψ.

Masc. paroxyt. 1°. in ίων ut ἐργασίων *agricola*; 2°. in ίας ut ταραξίας *turbulentus*.

Fœmin. { Baryt. 1°. in α ut δόξα opinio; 2°. in ις εως ut ποίησις *poesis*, λῆξις *cessatio*, σκέψις *contemplatio*. sed * Oxyt. in ὶς ιδ☉ ut ἁψὶς *connexio*. Paroxyt. 1°. in ία ut δοκιμασία *probatio*. 2°. in η ut ἄση *nausea*; 3°. in ίνη ut ἀξίνη *ascia*. }

** Eadem differentia accentûs observanda est in verbalibus quibuscunq; in is aliorum temporum.*

Neutrà proparoxyt. in *ανον* ut *λείψανον reliquiæ*; Baryt. in *αρ* ut *μίσαρ cultellus*.

Varii generis;
- Oxyt.
  - in σ, ξ, ψ, monosyllaba ut *χρὼς color*, *κλεὶς clavis*, &c. *σκὴξ vermis*, *φρὶξ spuma maris*, &c. *σὴψ seps*, *ῥὶψ vimen flexile* &c.
  - in ὴς & ὼς, composita præcipuè ab α, ut *ἀκμὴς indefessus*, *ἀγνὼς ignarus*.
- Paroxyt. polysyllaba in ξ vel ψ, ut *κήρυξ præco*, *ἕλιξ volumen*.
- Proparoxyt. in *ιος*, *ιμος*, *όσυνος*, &c. ut *καθάρσιος purgatorius*, *ὁράσιμος visibilis*, *δεσπόσυνος herilis*, &c.

Varii accentûs in *ος* ut *πέτασος galerus*, *ἅψος compages*, *καμψὸς curvus*.

Hæc verò possunt deduci à futuro 1°. activo quoniam utriusque characteristica est eadem.

Activè, pleraque in α, ια, ις, ιας, ιος, ιων, passivè potiùs reliqua.

A tertiâ Personâ

Penè innumera in *τὴρ*, *τωρ*, *της*, *τὸς*, *τρὸς*, *τέος*, *τὺς*, multa in *τὴ*, *τὼ*, *τρα*, *θρα*, *τις*, *τὸν*, *τρον*, *θρον*.

Masc.
- Oxyt. 1°. in *τὴρ* ut *δοτὴρ dator*, 2°. in *τὸς* ut *χριστὸς unctus*, 3°. in *τρὸς* ut *ἰατρὸς medicus*, 4°. in *τὴς* Oxyt. hyperdissyllaba ut *ποιητὴς poeta*, paroxyt. dissyllaba ut *δείκτης demonstrator*.
- Paroxyt. 1°. in *τωρ*, ut *ῥήτωρ orator*, 2°. in *τέος* ut *γραπτέος scribendus*.

Fœm.
- Oxyt. 1°. in *τὺς* ut *ὀρχηστὺς saltandi ars*. 2°. in *τὴ* ut *γενετὴ ortus*, (e *pron* pag. 104.) 3°. in *τὼ* ut *Ἐρατὼ Erato*.
- Paroxyt. 1°. in *τρα* ut *ὀρχήστρα orchestra*, 2°. in *θρα* ut *κολυμβήθρα piscina*.
- Baryt. in *τις τεως* ut *λῆστις oblivio*; sed *τὶς* & *τρὶς*, *ίδος*, ut *ῥυτὶς ruga*.

Neutra
- Oxyt. in *τὸν* ut *φυτὸν planta*.
- Baryt 1°. in *τρον* ut *δίδακτρον minerval*, &c. 2°. in *θρον* ut *βάθρον scala*. 3°. in *θλον*, ut *γένεθλον ortus*.

Activè pleraque in τὴρ, τωρ, της, τρος, τις. cætera potiùs passivè. In τρα finita locum, in τυς poetica artem denotant.

A cæteris temporibus.

Derivata non constituunt distinctas classes, quia vel numero pauca sunt, vel terminatione certâ non distinguuntur.

Ex perfect. act. & Indef. 1. manantium numerus perexiguus est, terminatio distincta propter characteristicas χ. φ, κ, ϑ, &c. literas ascititias.

Ex perf. activo Oriunda, ante terminationem habent,

Κ φρίκη, *ια, horror &c.* λευκὸς, *ὰ, ὸς, albus, α. &c.* κ sæpissimè pro χ ut φυλακὴ *custodia,* μαλακὸς *mollis, &c.* *pag. 106.

Χ, ut διδαχὴ *doctrina,* μαλάχη *malva.*

Φ, ut βλέφαρον *palpebra,* βλέφαρις *cilium,* κρύφιος, ιος *occultus,* κυφὸς *incurvus,* κύφων *catasta,* κόλαφος *colaphus.* &c.

Ex Indef. 1°

Pauciora ; ex act. θήκη, *repositorium.* pass. σταθερὸς *stabilis,* ἑφθὸς *coctus.*

Ex Præs. Indef. 2°. act. Perf. med.

Ingens exoritur multitudo verbalium : quorum terminatio & characteristica minùs inter se discrepant. Quædam tamen orta ex Indef. & perf. medias vocales habent inter se diversas ; consonas verò & vocales diversas à verbalibus præsentis ; juxta reg. pag. 44. 51.

Masculina Oxyt. in εὺς (*fiunt potissimùm*) à * p. m. ut τομεὺς *sector.* Rariùs à p. ut ἐπειγεὺς qui rem summo studio urget, & ab I. 2. ut ταφεὺς *pollinctor.*

* P. significat præsens. P. m. perfect. mediū.

Paroxyt. 1°. ίας. ου. à P. ut θλιβίας *Eunuchus.* ab In. 2. ut ταμίας *promus,* à P. m. ut τροφίας *altilis.* 2°. in ης, ου. à P. ut κλέπτης *fur,* &c. 3°. ης, ητος, à P. ut ἔργτης *bulcus,* ab I. 2. ut φάνης *sol.*

Fœminina; Oxyt. in ω, à P. ut πειθὼ *suadela.* in εδὼν vel ηδὼν, à P. ut σηπεδὼν *putredo.* τερηδὼν *teredo.*

Paroxyt. 1°. in έα à P. ut θέα *spectaculum,* ab I. 1. ut ἰδέα *idea.* 2°. in ία à P. ut φιλία *amicitia,* ab I. 2. ut ἁμαρτία *peccatum.*

Baryt. In ις. à P. ut δύναμις *potestas,* ab I. 2. ut χάρις *gratia,* à P. m. ut μῆνις *ira.*

Varii accentûs;

In α.
- Baryt. à P. ut σχίζα *assula, &c.*
- Oxyt. à P. m. (præcedente * ρ thematis) ut φθορὰ *corruptio.*
- Paroxyt. in εια à P. in εύω ut βασιλεία *regnum,* reliqua sunt proparoxyt. ab I. 2. ut ὠφέλεια *utilitas, &c.*

* Sed ἕδρα *sedes.*

Oxyt.

*Sed ζοαὴ.

*Sed θυηλὴ sacrificium

In η.

Oxyt. (præeunte characteristicâ temporis) à P. ut ἀπειλὴ *minæ*. à P. m. ut τομὴ *sectio*, ab I. 2. ut φυγὴ *fuga*.

Paroxyt. reliqua 1°. in άνη à P. ut θηγάνη *cos*. ab I. 2. ut κοπάνη *. 2°. in λη (non præcedente ω) à P. ut ζεύγλη *jugum*, αἰθάλη *fuligo* * ξυήλη *radula*. Sed oxyt. in ωλὴ, ut εὐχωλὴ *preces*.

Neutra

Proparoxytona ferè omnia in ον; eáque 1°. in ανον à P. ut δρέπανον *falx*. ab I. 2. ut κόπανον *pistillum*, à P. m. ut χόανον *vas fusorium*. 2°. in ιον à P. ἐρείπιον *rudera &c*. 3°. in λον præcedente α, ε, ω; à P. ut πτύαλον *sputum*, *&c*. δείκηλον *imago*, *&c*. εἴδωλον *idolum*, & λιον ab Ind. 2. ut ἑδώλιον *sedes*.

Antecircumflexa in εῖον, à P. ut μαντεῖον *vaticinium*.

Barytona in υ, à P. ut γλάφυ *antrum*; à P. m. ut δόρυ *hasta*.

Varii generis & accentûs

In ος

Præcedente characteristicâ temporis: à P. ut βοηθὸς *auxiliator*, πλῆθος *multitudo*, &c. ab I. 2. ut ζυγὸς *jugum*, ἄγγελος *nuntius*, *&c*. à P. m. Baryt. substant. si passivè significent ut λόγος *sermo*. Oxyt. si significent activè ut σκοπὸς *speculator*. item adject. ut λοιπὸς *reliquus*.

2. Præcedente quâvis aliâ literâ,

Oxyt. 1°. in λὸς à P. ut ἀπατηλὸς *fallax*, ab I. 2. ut ἁμαρτωλὸς *peccator*. 2°. in νὸς à P. ut τερπνὸς *jucundus*. ab I. 2. ut πιθανὸς *persuasorius*. 3°. in ρὸς à P. ut λαμπρὸς *splendidus*. 4°. in τὸς,* ab I. 2. ut κοπετὸς *planctus*. à P. m. ut τοκετὸς *puerperium*.

Paroxyt. in λέος à P. ut θηγαλέος *acutus*. ab I. 2. ut καμπαλέος *incurvus*.

Proparoxyt. innumera in ιος, ιμος &c. à P. ut ἄρκιος *sufficiens*, δόκιμος *probatus*, &c. pauca in αλος, à P. ut διδάσκαλος *præceptor*.

*Sed κάματος labor.

Pauciora sequentia:

In ιω Paroxyt. à. P. ut εἴρω *qui fari cœpit*.

In ξ Oxyt. monosyllaba; præcipuè à P. m. ut φλὸξ *flamma*, sic

Comp. ut ἀπορρῶξ *abruptus.* Paroxyt. reliqua; à P. ut λάλαξ *loquax*, &c.

In ρ Oxyt. 1°. in ηρ, à P. ut αἰθὴρ *æther* vel *caligo.* 2°. in ειρ ut φθεὶρ *pediculus.* Paroxyt. in ωρ à P. ut ἔλδωρ vel ἐέλδωρ *desiderium.* ab I. 2. ut ἕλωρ *præda.* Baryt. in αρ, à P. ut ἄλειφαρ *unguentum* &c.

In ας, ης, υς, ως, ους. Imparisyllabica. 1°. in ας. Oxyt. Fœm. à P. ut βοσκὰς *pascens.* ab I. 2. ut φυγὰς *profugus.* à P. m. ut ἀμοιβὰς *alterna.* Baryt. neutra à P. ut δέρας *pellis.* &c. 2°. in ης Oxyt. Adj. à P. ut συνεχὴς *continuus.* ab I. 2. ut ἐλλιπὴς *defectivus.* 3°. in ὺς Oxyt. Adject. à P. ut βριθὺς *ponderosus.* &c. Paroxyt. Substant. à P. ut ἄλυς *oberratio.* 4°. in ως Paroxyt. à P. ut γέλως *risus*; sed αἰδὼς *verecundia.* 5°. in ους Oxyt. à P. m. ut ὀδοὺς *dens.*

Verbalia Anomala

Paucula videntur alio modo deduci; ut ὑετὸς *pluvia* ab ὕεται; ῥέεθρον, & ῥεῖθρον *fluentum* à ῥέεται ῥεῖται; ἴδμων *sciens* ab ἴδμεν (pag. 86.)

Nonnulla retinent augmentum, ut εἷμα *vestis* ab εἷμαι: Alia dialectum, ut φάσμα *spectrum* à πέφασμαι:, ὀδωδὴ *odor* ab ὄδωδα.

A quibusdam auferuntur, aliis inseruntur, in nonnullis mutantur vocales vel consonæ.

1°. Auferuntur; ε ut πίστις *fides* à πέπεισαι. η, ut φίλτρον *philtrum* à πεφίληται. μ ut * ἀλοιμὸς *tectorium* ab ἤλειμμαι. σ ut γνώμη *sententia* ab ἔγνωσμαι. υ & σ ut κρότος *pulsus* à κέκρουσαι.

* Vide infrà

2°. Inseruntur; υ ut κραυγὴ *clamor* à κέκραγα. κουρὰ *tonsura* à κέκορα. γ ut βρόγχος *guttur*, à βέβροχα. sic στήριγξ *fulcrum* &c. θ ut σταθμὸς *statio* ab ἕσταμαι. ν ut τέκνον *filius* ab ἔτεκον. σ ut μνῆσις *memoria* à μέμνηται. τ ut ἀτμὸς *flatus*, ἀϋτμὴ *halitus*, ab inusit. perf. verborum ἄω, ἀύω.

3°. Mutantur; α in ω vel ο ut ἀγωγὴ *ductio* ab ἤγαγον; ὄρχαμος *princeps* ab ἄρχω. ε in ει vel ι, ut οἴκτειρμα, οἰκτιρμὸς *misericordia* ab ᾤκτερμαι. η in ε, ω, ut γένεσις *generatio*, à γεγένησαι, ἄρωγος *auxiliator* ab ἀρήγω. ω in ο ut βίοτος *vita* à βεβίωται. ο in ω ut δωτὴρ *dator* à δέδοται. ει in οι ut ἀλοιμὸς *tectorium*, ab ἤλειμμαι. ευ in ου ut σπουδὴ *festinatio*, à σπεύδω. γ in χ ut δραχμὴ *drachma* à δέδραγμαι. μ in ν ut παίγνιον *ludicrum* à πέπαιγμαι. χ in κ ut ῥάκος *lacera vestis*, ab ἔρρηχα, (*verso* etiam η in α,) β in π, ut σκαπάνη *fossio* ab ἔσκαβον.

In *verbalibus* 1æ. *personæ Perf. pass. resumitur quandoq; ε pro α ut* θρέμμα, σπέρμα à τέθραμμαι, ἔσπαρμαι. & consona thematis interponitur ante μος, ut ἀρδμὸς *irrigatio*, ab ἤρδμαι. Interdum

Interdum mutatur ſpiritus ut *ἁρμὸς coagmentatio* ab ἄρω; ὅρμος *monile*, & ἕρμα *fulcrum* ab εἴρω: tranſponuntur etiam literæ ut φάσγανον *gladius* ab ἔσφαγον.

Ex verbalibus orta.

1°. Oxytona Maſcul. in ικὸς, ὼν &c. Fœmin. in υλὶς, τρὶς &c.
2°. Paroxyt. Maſc. in τίας, ώδης, εις *purum*, &c. Fœm. in ϐα, θρα, υδα, ότης, ία, ύτης, οσυνη, ήλη &c.
3°. Proparoxyt. Maſc. & Neut. in ος & ον (præcipuè purum) & όσυνος, όσυνον, &c. Fœm. in εια, τειρα, τέρεια, οινα, &c.
4°. Antecircumflexa in αῖος, εῖον, &c. Barytona in αιος.

Derivantur hæc ex recto vel ex genitivo.

Ex recto

Verbalia in — parturiunt alia in:
- της — τις, ϐις (pag. 22.) τεια, οινα (pag. 23.) υλις (pag. 24.) &c.
- της vel τηρ — τειρα (pag. 23)
- ής, έος — εια ut ἀμέλεια *negligentia* ab ἀμελής. quædam in ια, ut δυσπραγία *infelicitas* à δυσπραγής.
- ος — ότης ut τερπνότης *jucunditas* à τερπνός.
- ις vel ος — ια ut ἀγγελία *nuntium*, item ἀγγελίεια (pag. 23.) ab ἄγγελος: προδοσία *proditio* à πρόδοσις. *præcipuè compoſita ab α, δυς & εὐ, ut ἀπιστία* incredulitas, εὐταξία ordo ratus.

Finita in ανσις, activæ ſignificationis parturiunt alia in ασία ſignificantia paſſivè; ut θέρμανσις calefactio, θερμασία calor.

Ex genitivo

Verbalia in τηρ, τωρ, μα — parturiunt alia:
- pauca in τέρεια (pag. 23.) in τηεὶς ut βλυστηεὶς *ſcaturiens*, quaſi à βλυστήρ. multa in τήειος, ια, ιον ut σωτήειος, ιον *ſalutaris, e;* σωτηεία *ſalus*, à σωτὴρ, ῆρος.
- quædam in τοεία τόειον, ut ἱστοεία *hiſtoria*, ἱστόειον *argumentum*, ab ἵστωρ, ορος.
- in τίας ut τραυματίας *ſaucius*, à τραῦμα, ατος. in τεὺς ut γραμματεὺς *ſcriba*, à γράμμα, ατος.

Localia in ῶν fiunt ex genit. pl. ut κλαυθμῶν *locus flentium*, à κλαυθμὸς, ῶν.

Ex recto vel genitivo derivantur multa.

In ικος præcipue *ex recto* in ης vel ος ut κριτικὸς *criticus*, à κριτής· λογικὸς *rationalis* à λόγος. plura *ex genit.* à μων, μονος ut ἡγεμονικὸς *princeps* ab ἡγεμὼν, μόνος. & ab ωρ ορος, ut ῥητορικὸς *rhetoricus*, à ῥήτωρ, ορος &c.

Derivativa quæcunque in ικος, præposito α, abjiciunt ικ, & retrahunt accentum ut ἄλογος *irrationalis* à λογικός. Itaque voces illæ Ciceronis (ad Attic. 8.) ἀπολιτικώτατος & ἀστρατηγικώτατος videntur depravatæ.

In όσυνος, όσυνη, όσυνον: *ex recto* in ος ut γηθόσυνος *lætus* à γῆθος plura *ex genit.* à μων, μονος, ut μνημοσύνη *memoria*, μνημόσυνον *memoriale*, à μνήμων, ονος &c.

In εις purum, ώδης, ώτης, &c. *ex recto*, ut τιμήεις *honorabilis* à τιμή: καματώδης *laboriosus* à κάματος: ἀγγελιώτης *nuntius*, ab ἄγγελος. *ex genit.* ut φλογόεις *flammeus* à φλὸξ, γὸς. αἱματώδης *sanguinolentus* ab αἷμα, τος. &c.

In α, η, ις, (pag. 22.)

Innumera denique alia diversimodè variata in ος *&* ον, *(præcipuè purum) juxta has formas: ut* δέσμιος vinctus, κηδεδὸς charus, ἀμοιβαῖος mutatorius, κραταιὸς fortis, γελοῖος ridiculus, αἰσχυντηλὸς verecundus, κονίσαλος pulvis, τρόπαιον trophæum, μνημεῖον monumentum, ῥητίδιον dictiuncula, *&c.*

*(pag. 22.) * Participialia

Ex participiis oriuntur.

1°. Absque omni mutatione, ut ἄρχων *princeps*, παραστὰς *postis*, εἱμαρμένη *fatum*, &c:

2°. Mutato

Accentu: ut δεξαμενὴ *receptaculum*, δράκων *draco*, &c.

Inflexione: ut αἴθων, ωνος *ardens*, κυὼν *canis*, καύσων *æstus*, σταγὼν *stilla*, &c.

Accentu & inflexione: ut ἀρηγὼν όνος *auxiliator*, κλὼν, ωνὸς *surculus*, κλύδων ωνος *fluctus*, &c.

Intermediis etiam literis, ut ἀηδὼν *luscinia*.

Terminatione: Oxyt. in ις paragog. ut ἀλαλκομενηὶς *propulsatrix*: in τὴς, τὶς, ut ἐθελοντὴς, τὶς, *voluntarius*, *ria*. paroxyt. in ία, ut ὀυσία *substantia*, proparox. in ιος, ut ἐθελούσιος *voluntarius*.

His adde, ἀπατεὼν *deceptor*, ἄσμενος *gaudens*, ἀλέξαντος *defensorius* à genit. ἀλέξας, αντος, &c.

ADVERBIA.

Primitiva.

Oxyt. ἀεὶ, δὶς, ἐγγὺς, ἐκεῖς, ἐπεὶ, λὰξ. μὰ, μὴ, νὰ, νὴ, ναὶ, οἰ, ὀψὲ, πεὶν, σχεδὸν, χαμαὶ, χθὲς, χωεὶς, ὡς, ὐαὶ, ἰὼ. &c.

Item postpositiva ; γὲ, δὴ, μὲν, πὶ : Poetica ἄψ, δὴν, θὴν, ἐτὸς, νὺ, ἰὴ, ἰὼ, &c. δὴ præposit.

Paroxyt. ἄγαν, ἅλις, ἅμα, ἄνδ, ἅπαξ, ἄρτι, ἄσσον, ἄγχει, ἔςε, ἔπι, ἕως, ἤδη, ἡνίκα, ἠρέμα, θάμα, ἵνα, ἴκταρ, λίαν, μάλα, μάτην, μέχει, μόλις, ὅτε, πάλιν, πάλαι, πέραν, πέλας. Poet. ἄγχι, ἄντα, ἄτερ, μίσφα, νόσφι, ὄφρα, πρόκα.

Proparoxyt. αὔριον, ἕνεκα, πέρυσι.

Circumflexa, αὖ, εὖ, εἰκῆ, ἐκεῖ, μῶν, νῦν, οἷ, οὗ, φεῦ, ὦ, ἰοῦ, &c. ὦν Ion. Poet. ἦ, αἶ, ἰεῦ, &c.

Antecircumflexa ἆρα, δεῦρο, δεῦτε, εἶτα. Poet. αὖψα, εἶθαρ, εὖτε, ἦκα, ἦμος, ἶφι, τῆλε.

Carentia accentu, γε, τοι, ὡς, &c.

Potterant ex his quædam aliunde deduci, nisi quòd minùs utile fuerit eorum origines curiosiùs perscrutari.

Particulæ in compositione præfixæ.

Ἀει, ϐου, ἐρι, ζα, λα ; item δα, λι (*cæteris rariores*) adaugent significationem, & retrahunt plerumque accentum ; quorum exempla rariora sunt apud oratores, ut ἀείδακρυς *valdè lacrymosus*, βούπαις *grandis puer*, λάβρος *nimiùm vorax* ; cætera apud Poetas, ut δαφοινὸς *valdè cruentus*, ἐριαύχην *altæ cervicis*, ζάθεος *admodum divinus*, λιλαίομαι *valdè volo*. Ἡμι significat *semi*, ut ἡμιθανὴς *semimortuus*.

Affertur & ἵππο, ut ἱππογνώμων magnanimus.

Νη & νε (*particulæ poeticæ*) privant, ut νηκερδὴς *non lucrosus*, νέφος *nubes* ; rarissimè augent, ut νήδυμος *valdè dulcis*, νήχυτος *latè fluens*.

Particula δυς, *difficultatem* seu *malignitatem* ; adverbium εὖ, significat *facilitatem* seu *benignitatem* ; ut δυσάλωτος *captu difficilis*, εὐάλωτος *captu facilis* ; δυσμενὴς *malevolus*, εὐμενὴς *benevolus*.

Particula α est vel:
- Privativa στερητικὴ, pro ἄνευ ; ut κακὸς *malus*, ἄκακος *innocens* ; ὁρατὸς *visibilis*, ἀόρατος *invisibilis*.
- Conjunctiva ἀθροιστικὴ, pro ἅμα ; ut ἄκοιτις *consors lecti*, ab α & κοίτη *lectus*.
- Intensiva ἐπιτατικὴ pro ἄγαν ; ut ἀτενὴς *valdè intentus*.
- Redundans πλεοναστικὴ, ut στάχυς, ἄσταχυς *spica*.

Particula α sæpe adſciſcit ν ante vocalem, ut ἄξιος *dignus*, ἀνάξιος *indignus*, &c. ante conſonam, interdum γ vel μ pro ν, ut ἀγνοέω *ignoro*, ἄμβροτος *immortalis*: ἐρι etiam aſſumit γ, ut ἐρίγδουπος *valdè ſonorus*: ἄγαν retinet vel abjicit ν, ut ἀγάννιφος *valdè nivoſus*, ἀγάκλυτος *percelebris*, ἠγάθεος (η pro α) *admodum divinus*.

Derivativa.

1. Nullâ factâ mutatione:

Imperativi verborum & caſus nominum migrant frequenter in Adverbia.

1°. Imperativi: ἄγε, ἔια, ἔα, ἀμέλει, &c.

2°. Nomina in recto vel obliquo utriuſque numeri:

In recto: Adjectiva neutralia non rarò fiunt adverbia, ut ὀξὺ, διηνεκὲς, ἄριστα, μεῖζον; duo etiam maſculina εὐθὺς, ἰθὺς. Subſtantiva admodum pauca, ut ἦμαρ Heſiod; μέγαθος *Herodot*.

In obliquis: Subſtantiva vel Adjectiva præſertim fœminina, adverbiorum naturam induunt:

In Gen. ut ἐπιπολῆς, ὀλίγου. Dat. ut σπουδῆ, ἰδίᾳ. Accuſ. (præpoſito ſæpius articulo) ut δωρεὰν, τὴν ταχίστην.

Adjectivis accenſeri poſſunt articuli, pronomina, & participia, in caſu crebriùs obliquo; ut τῇ, αὐτοῦ, συνελόντι, &c.

2. Factâ mutatione.

Oriuntur derivativa tum ex adverbiis, tum ex aliis quibuscunque dictionibus.

Mutantur accentus, vel ſpiritus: ἀληθῶς, ἑκοντὶ, σφόδρα, σῖγα, ἡσυχῆ, ἐλεὸν *Heſiod*.

Adduntur in initio

1. Literæ, π, τ, ut ποῦ, πότε, πῆ, πῶς, &c. τέως, τηνίκα: poet. τῆμος, τόφρα, &c.

2. Syllabæ; ut ὅπου, ὅπως, ὅποι, ὁπηνίκα, &c.

Huc referri poſſunt compoſita; ut ἔνεγγυς, πρόπαλαι, ἀνάπαλιν, τανῦν, πρότειτα, διαπαντὸς, κατόπιν, &c.

Variantur ſyllabæ in medio; cujusmodi pleraque ſunt poetica; ut ἕκητι vel ἕκατι ab ἑκοντί; ῥίμφα (ab ἔρριφα); μίνυνθα (à μαμίνυθα ||); πρόχνυ (à πρὸ & γόνυ); item ἄφνω (quasi à φαίνω, per metath.)

In fine: per ablationem fiunt nonnulla: ut ἄνεω ab ἄνεως, ἀναμὶξ ab ἀναμίμιξαι. Per adjectionem aut variationem longè frequentiſsima.

Accentu diſcrepantia ab Oxyt. in ι, ut νυνὶ, πρωΐ: (pleraque ex ος facta, ut) ἀωρὶ, ἀκονιτί: in τι, ut νεωστί: in στι, ut ἑλληνιστί: in ει ut πανδημεί:

ημεί : in δὸν ut ὁμοθυμαδὸν : in ξ ut ὀδάξ : in δις ut μοιβαδίς : in τὶ, ut ἐθελοντί. Rariora in δὴ, ut δηλαδή : in ξὺ ut μεταξύ : in κρὺ ut ἀντικρύ : in τὸς ut ἐκτός : in ὺς ut μεσσηγύς : in ρὸν ut δηρὸν *diu*.

his & sequentibus formulis quærenda sunt in tractatu accentuum.

Paroxyt. exeuntia in περ, πȣ, ποι, πω, τοι : ut ὥσπερ, δήπȣ, ἀμηγέποι, οὔπω, ἤτοι : in ην ut βύζην : in δην ut ἄρδην : in ω ut ἄνω : in άκις, ut ἑπτάκις : in ίκα, ut αὐτίκα : Pauciora in ινδην ut πλουτίνδην : in δρα ut ὑπόδρα : in θρα ut λάθρα : in υ ut πάνυ (*&* πάγχυ p.). in ος ut πάρος : in ωρ ut νύκτωρ : in ρω & σω ut πόῤῥω per metath. & πρόσω (à πρὸ) : in ης ut ἐξαίφνης (ab ἐκφαίνω), pro quo ἐξαπίνης (*quod magis poeticum est*) *per dialys. & metath.*

Proparoxyt. in ον ut ἐνώπιον, σήμερον : in ε ut ἑκατέρωσε, ἔκτοσε p. (*mutatâ etiam literâ præeunte in τ ut*) ἐνίοτε : in αχα ut πένταχα : in ερθε ut ἔνερθε : Poetica in υδις ut ἄμυδις : huc refer ἄντικρυς.

Circumflexa : in ȣ̃, αχȣ̃, αχῆ, αχῶς, ut ἀγχȣ̃, πανταχȣ̃. πανταχῆ, πανταχῶς.

Antecircumflexa : composita ab αὖ exeuntia in ις, ut αὖτις, αὖθις : ab ἦμαρ, ut ἐννῆμαρ, &c. item δῶτα, τῆτα, τῆτες &c.

Varii accentûs : in ως ex genit. pl. in ων, (*servantia accentum primitivi*) : ut ἀκριβῶς, ἡδέως : in δα ut κρύβδα, ἀναφανδὰ : in ας ut ἀνδρακὰς, ἀτρέμας : in ις ut ἀμφὶς, μόγις : in η ut ἐπειή, πάντη : in οι ut ἁρμοῖ, οἴκοι.

Barytona finita in

Δε, γε, θα, * θεν, θι, ζε, τε : & poet. in κε, φι, plerumque sequuntur accentum dictionum quibus adduntur, ut οἴκαδε, εὖγε, ἔνθα *, ἄνωθεν, οἴκοθι, ἀθήναζε, οὐρανόσε, ἄλλοτε, εἰσόκε, εὐνῆφι, α, præcipuè ex neutris in έα (abjecto ε) ut τάχα, ὦκα, ἄμμιγα &c.

* Significātia *de, ex.*
* Sed ἐνθαδί

Nonnulla sunt dicatalecta, finita plerumque in consonam ante vocalem, & in vocalem ante consonam.

Ante consonam		ante vocalem	
	ȣ̓ interdum οὐχί.		οὐκ, *ante aspiratā* οὐχ.
	οὕτω		οὕτως, *sed* οὕτωσι *ante utramque.*
	ἄχρι, μέχρι (interdum ἄχρι ante ȣ̃, ἧ, &c.)		ἄχρις μέχρις.
	Poetica in θε, κε, φι, ὄπιθε, εἰσόκε, νόσφι		in θεν, κεν, φιν, ut ὄπιθεν, εἰσόκεν, νόσφιν.

Legitur ȣ̓ *ante vocabem.* Ιλ. ζ. υ. 392.

 Ante

Ante utramque πέραν, ἰθὺς, ἀτρέμας, & poet. μεσηγὺς, μεσσηγὺς, ante consonam frequentiùs πέρα, ἰθὺ, ἀτρέμα, μεσηγὺ, μεσσηγύ. Apud Poetas sæpe σ finale abjicitur ex άκις ante consonam ut πολλάκι, ὁσσάκι: negligitur etiam σ ante θεν vel θε, ut, ὄπισθεν, ε, ὄπισθε, ε, ab ὄπις: ἔκτοσθεν, ε, ἔκτοσθεν, ε, ab ἐκτὸς, &c.

Quædam terminantur in ι & ει ut ἀναιμωτὶ & ἀναιμωτεί.

Adverbia Quaedam specialem habent comparationem: formant enim

Comparat. Paroxyt. in τέρω. Antecircumflex. in ον præcedente duplici ττ, σσ, λλ.

Superlat. Paroxyt. in τάτω: ἄνω, ἀνωτέρω, τάτω. πέρα, περαιτέρω, τάτω. πόῤῥω, ποῤῥωτέρω, τάτω. Proparoxyt. in ιστα; ut ταχὺ, θᾶττον, θᾶσσον, τάχιστα; μάλα, μᾶλλον, μάλιστα.

Pro Varietate significationis classes adverbiorum constitui possunt penè innumeræ, quarum insigniores brevitatis causâ reduci possunt ad duo summa genera, Qualitatis & Quantitatis.

QUALITATIS ποιότητος. Primit. ut εὖ *bene*, λὰξ *calce*, ἶφι *fortiter*, εἰκῆ, μάτην. μάψ, *frustrà*, ἠρέμα *quietè*, ἐτὸς *temere*.

Derivativa; pleraque orta ex neutris ut ὀξὺ *acutè*, ἄριστα *optimè*, ὁποῖα *qualiter*, &c. in ως ut ἀκριβῶς *accuratè*, παραβόλως *temere*, ἀῤῥαγέτως *firmiter*, πῶς *quodammodo*, ὅπως *quoquo modo*; Pleraque in ι (non paragogico) ut ἑκοντὶ (ἕκητι vel ἕκατι. p.) *sponte*, ἀκονιτὶ *sine pulvere*, ἀκροποδητὶ *suspenso gradu*: in ιστι ut ἀνδρειστὶ *viriliter*, in ει, ut ἀναιμωτεὶ *sine sanguine*. in δὸν ut ὁμοθυμαδὸν *unanimiter*. in δην ut ἄρδην *altè*. in τὶ ut ἐθελοντὶ *ultro*. in ξ ut ὀδὰξ *mordicus*, ἀναμὶξ *mixtim*. in δις ut ἀμοιβαδὶς *vicissim*. in δα, δρα, α, ex *verbo præcipuè oriunda*, ut κρύβδα *occultè*, ἀναφανδὰ *manifestò*, ὑπόδρα *torvè* (ab ὑφορᾶω) κρύφα *occultè*, σῖγα *tacitè*.

Innumera item alia incertæ terminationis qualia sunt δωρεὰν *gratis*, ἡσυχῆ *quietè*, αὐτοποδία *pedibus tantùm utendo*: ἁρμοῖ *congruenter*, πῆ, *quodammodo*, ὅπη *quoquo modo*, Poet. ἐλεὸν *miserabiliter*, ἄνεω *mutè*.

Composita ἐξεπιτηδὲς *datâ operâ*, διακενῆς *inaniter*, παραβόλως *temere*, ἐπαυτοφώρῳ *in ipso facto*, *manifestò*, ἐκποδὼν *è vitâ*, ἐμποδὼν *impedimento*, παρέργου *è re*, ἔμπαλιν ἀνάπαλιν *è contrario*, ἀμῆγε, ἀμηγέπη, ἀμηγέπως, ἀμωσγέπως *quodammodo*; ἀμοιγέπως *uno modo*; ὁπηδήποτε, ὁπηδήποτε, ὁπηδήποτοῦν, ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν (vel ὅπως οὖν) ὁπωσοῦν ὁπωσδήποτε *quomodocunque*, *utcunque*, ἀτρέμας *intrepidè*, Poet. πρόχνυ *in genua*, κατὰ δύναμιν pro virili.

His

His adde formulas propter significationem adverbiales, ὅπη οὖν, ὅπῃ ἂν, ὅπῃ ποτὲ, ὅπως ἂν, ὅπως ποτὲ quomodocunque, ἔσθ' ὅπη, ἔστιν ᾧ quodammodo, ὅπως ἔτυχε, ἐκ τοῦ εὐθέος, ἐκ τοῦ παραβόλου temere, ὃν τρόπον quomodo, ὅντινα τρόπον, ἔστιν ὃν τρόπον quomodocunque, ἀπὸ φανεροῦ, ἐκ τοῦ προφανοῦς, ἐμφανῶς, vel φανερῶς, ἐν τῷ φανερῷ vel ἐμφανεῖ, πρὸς vel εἰς τὸ ἐμφανὲς manifestò, ἐκ τοῦ ἀνελπίστου, ἐξ ἀπροσδοκήτου inopinatò, ἐκ τοῦ αὐτομάτου fortuitò, ἐκ τοῦ τεθαῤῥηκότος confidenter, ἐξ ἐθελοντοῦ sponte, πρὸς ἀγαθοῦ, πρὸς καλοῦ, εἰς καλὸν, ἐν καλῷ, πρὸς ὁδοῦ commodè, πρὸς κακοῦ incommodè, πρὸς τρόπου, κατὰ τρόπον decenter, ἀπὸ τρόπου indecenter, πρὸς ὀργὴν iracundè, ἐν δίκῃ justè, κατὰ σπουδὴν, κατ' ἀκρίβειαν diligenter, παρ' ἀξίαν indignè, ἐκ τοῦ σπουδαίου seriò, περὶ ἀλλήλων mutuò, ἐπὶ ματαίῳ frustrà, περὶ πόδα congruenter &c.

Referuntur ad hoc Genus duæ aliæ classes:

Similitudinis ὁμοιώσεως. ὡς ut, interdum sic Derivat. οἷον, οἷα, οἷως quasi, ut, (interdum sic) οὕτω, οὕτως, οὑτωσὶ sic, ὁμοίως similiter Compos. ὡσεὶ, οἱονεὶ, ὥσπερ, ὡσπερεὶ, ὥσγε, καθὸ, καθά, καθάπερ, καθαπερεὶ, καθώς, καθότι, ὧδε sicut, veluti, ὡσαύτως, τῷδε similiter, ἧπερ prout, Poet. ἠΰτε, ἠΰ τε, ἠΰτε περ sicut τῷδε hoc modo, ὁμῶς similiter.

Ὡς ἂν, ὥσπερ ἂν, ὡς δὴ, καθάπερ δὴ, ὡς οὖν, ὥσπερ οὖν, ὡς γοῦν, ὡς οὖν δὴ, ὥσπερ οὖν δὴ, ὡς ἂν εἰ, ὥσπερ ἂν εἰ, καθάπερ ἂν εἰ, (rariùs conjunctim ὡσανεὶ, ὡσπερανεὶ, καθαπερανεὶ,) ὡς ἄρα, ὥσπερ ἄρα, ὡς ἀμέλει, ὥσπερ ἀμέλει, ὡς ἂν δηλαδὴ, ὡς ἂν δήπου. ὡς ἂν δήπουθεν, ac si, quasi, uti, (& in initiis sententiæ) quasi verò, διόπερ sicut, οὕτω δὴ, κατὰ ταῦτα, ἐφ' ἓν sic, pariter.

Causae αἰτίας. ἕνεκα, χάριν, (Poet. ἕκητι) gratiâ, κατὰ πολλὰ multis de causis.

QUANTITATIS ποσότητος sive Mensuræ μέτρου. Prim. ἅλις satis, ἄχρι, μέχρι, ἕως, usq. Deriv. ἴσον, ἴσα, ἰσαίως æqualiter, τόσον, τόσῳ, τοσοῦτον, τοσούτῳ tantùm, ὅσον, ὅσῳ, πόσον, πόσῳ quantùm, μέγα, πολὺ multùm, πολλῷ, & Poet. πολλὸν multò.

Μέχρις οὗ usque, κατὰ ποσὸν, ἐπὶ ποσὸν aliquantò, παρὰ τοσοῦτον tantò, ἐπὶ ἴσης (& conjunctim ἐπίσης.) ἐπὶ ἴσῃ, ἐπὶ ἴσοις æqualiter.

Huic generi subjiciuntur classes omnes sequentes.

Amplificationis ἐπιτάσεως. Primit. ἄγαν, μάλα. λίαν, valdè, καὶ etiam. Deriv. μέγα, πολὺ, πολλῷ multùm, multò, πλέον, μεῖζον magis, πλεῖστα plurimùm, μακρῷ longè, σφόδρα, σφοδρῶς, πάνυ valde, ἀκμὴν adsummum, νεανικῶς vehementer, ὑπερφυῶς supra modum, ἐνδεχομένως, ἐντελῶς, ῥᾳδίως admodum, ἄρδην, διαμπερὲς penitùs, ἄδην, ἐπιβλύξ abundè, παντελῶς, πανσυδὶ, παντάπασι, -ιν (ante conf.

ἕσον

&c.p. 109.)*omnino*. Compos. ὑπέρμεγαν, ὑπέρλίαν *multo magis*, παμπαν *omnino*. Ionic. μέγαθ *valde*. Poet, κάρτα *valde*, ἔχα & ἔξοχα *præcipuè*, πανσυδίῃ *toto impetu*, πάμπαν *omnino*. Interdum πρόχνυ *funditus*, ἀντικρὺ *penitùs*, ἔμπης *vehementer*, περιπερὶ, διαπερὶ *penitùs*. Οὐχ ἥττον, οὐχ ἥκιστα, οὐκ ἐλάχιστα *potissimùm*, οὐδ' ὀλίγε *multùm*, πολύ τι *vehementer*, ὡς, καί, (interdum ἐπεί, ἐπειδή) ὥστε, ὅτι, ὡς ὅτι, ὡς οἷόν τε, ὅσον, ᾗ δυνατόν, ὡς δυνατόν, ὅπως, (sequente superlativo, saltem quoad significationem) *quàm, perquàm*, ut ὡς vel καὶ μάλα vel μάλιστα, ὥστε μάλιστα, ὅτι μάλιστα, ὡς ὅτι μάλιστα, ὡς οἷόν τε μάλιστα, ὅσον μάλιστα, ὡς δυνατὸν μάλιστα *quàm maximè*, ᾗ δυνατὸν βέλτιστα *quàm optimè*, ἐπεί, ἐπειδή, vel ὅπως τάχιστα *quàm citissimè*: ὡς, ὅσον, ὡς σφόδρα, post quædam positiva; viz. θαυμαστῶς vel θαυμαστόν, θαυμασίως vel θαυμάσιον, ἀμηχάνως, ἀμήχανον, ut θαυμαστὸν ὡς, θαυμασίως ὅσον, ἀμηχάνως ὡς σφόδρα *immane quantum*: ὅτι, ὅσον sequente accusativo neutro, ut ὅτι τάχος *quàm citò*, ὅσον σθένος *pro virili*. Πρὸς ὑπερβολήν, καθ' ὑπερβολήν, εἰς ὑπερβολήν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολήν, ὑπὲρ ἐκ τῶ περιοσσῦ *supra modum excellenter*, ὡς πολύ, ὡς τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ πολύ, τὰ πολλά, ὡς τὰ πολλά, ἐς τὰ πολλὰ *plerumque*, μακρῷ τὰ πάντα *longè omnium*, ἐπὶ πολύ, εἰς μέγα *valdè*, κατὰ πολύ, παρὰ πολύ, (rariùs καταπολὺ, ἐπιπολὺ) ἐπὶ πλεῖον (ἐπιπλεῖον & ἐπιπλέον), ἐπὶ μᾶλλον, ἐκ περιοσσῦ μᾶλλον, μᾶλλον ἀεί, παντὸς μᾶλλον, ἐκ προσαγωγῆς *multo magis*, *magis magisque*, περὶ πολλῦ *magni*, περὶ πλείονος, ἐπίπροσθεν *pluris*, περὶ πλεῖστυ *plurimi*, τὸ μὲ σύμπαν, τὸ παράπαν, εἰς ἅπαν, ἐκ παντός, περὶ παντός, ἀντὶ παντός, κατὰ πάντα, εἰς πᾶσαν, ἐκ παντὸς τρόπυ, εἰς τέλος, καὶ μάλα γε *omnino*, *imprimis*, τὸ πλεῖστον, τὰ πλεῖστα, ἐπὶ πλεῖστον (sæpiùs ἐπιπλεῖστον) τὸ μέγιστον, τὰ μέγιστα, εἰς μέγιστα, εἰς τὰ μέγιστα, εἰς τὰ μάλιστα, τοῖς μάλιστα ὁμοίως, καὶ τὸ μέγιστον, κἂν μάλιστα, πολὺ μάλιστα, πάντων μάλιστα, μέγιστον δὴ καὶ οὐχ ἥκιστα *ut plurimùm*, *quàm maximè*, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶ ἐγχωρῦντος, ὡς ἐκ τῶν ἀφορμῶν *pro virili*, *quàm optimè*, πρὸς ἀφθονίαν *abundè*, εἰς τὰ ἔσχατα *summè*, μικρόν τι πρός, καὶ πρὸς *paulò ampliùs*, ἐκ χειρός, ὅσαχ ἧπερ ἂν ᾖ δυνατόν, ὅση δύναμίς γε παρῆν *pro virili*, πολλῦ vel πολλῦ γε δεῖ, ὐδ' ὀλίγυ δεῖ, ὐδ' ἐγγὺς *multùm abest*.

Diminutionis μειώσεως. Prim. ἦκα *sensim*, σχεδὸν *ferè*, μόλις *vix*, γὲ *saltem*. Derivat. σπυδῇ, σχολῇ, μόγις *vix*, μικρόν, μικρῦ, μικρῷ, ὀλίγυ, ὀλίγῳ *parùm*, *paulò*, λίγδην, ἐπιλίγδην, ἐπιψαύδην, ἀκροθιγῶς ἀφοσιυμένως *strictim*, *perfunctoriè*, ὅσον interdum *ferè*, ἔλαττον, ἐλάσσονι, ἐλαττόνως, ἐλαττονάκις *minùs*, ἥκιστον, ἥκιστα &c. *minimè*. Poet. μίνυνθα *paululum* &c. Comp. ὅτι, μή τι, μή τι γε, ὅτοι γε, μή τοι γε *nedum*; Μονονῦ, μονονυχί, μονονυχὶ *tantùm non*, ὅμως τι *ferè*, γεδῦν *saltem*.

Ὅσον

Ὅσον οὐ, ὅσον οὔπω, ὅσον οὐδέπω, ὅσον οὐκ ἤδη *tantũ non*, μὴ ὅτι, μὴ ὅτι γε, μὴ ὅτι δή, μήτοι γε δή, μήτι δή, μήτι γε δή, οὔτοι γε δή, μήτι δή, μήτι γε δή, οὐχ ὡς, οὐχ ὅπως *nedum, quo minus, saltẽ non*, σχεδὸν ὅσον *ferè*, οὐχ ὅτι *nedum, tantũ abest*, κατὰ βραχύ, κατὰ μικρόν. παρὰ πολύ, διὰ μικρόν, παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον, (παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον &c. rariùs) παρὰ βραχύ, ἐπ' ἔλαττον *sensim, tantillũ*, περὶ μικροῦ vel σμικροῦ, περὶ ὀλίγου, περὶ οὐδενός, δι' οὐδενός, εἰς οὐδέν, παρὰ φαῦλον, πρὸς ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον, ἐπὶ μικρὸν *parvi, nihili*, ἐπὶ τὸ πάνυ μικρόν, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον *perparũ*, εἰς ἐλάχιστον *minimùm, pro minimo*, περὶ ἐλάττονος *minoris*, περὶ ἐλαχίστου *minimi*, παρ' ἐλάχιστον, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ σχεδόν, ἐν ὀλίγῳ *propemodũ, ferè*, παρὰ μίαν, παρ' ἕνα *uno minus*, ἤπου γε, ἤπου σχολῇ γε *multò minus*, οὐδ' ἀρχήν, οὐδὲ γρῦ *ne tantillum quidem*, πολὺ ἥκιστα, οὐ πάνυ, οὐ πάνυ τι, οὐδέν τι πάνυ, ὁμοίως τοῖς ἥκιστα, ὡς οὐδὲν χρῆμα *quàm minimè*, ὁδοῦ πάρεργον *obiter*. Poet. βαιὸν ὅσον, βραχὺ ὅσον *pauxillum*.

Numeri ἀριθμοῦ. Prim. ἅπαξ *semel*, δὶς *bis*. Deriv. ex cardinalibus orta, ut τρὶς *ter*, τετραπόδεσσι *quatuor pedibus*: in ακις, ut ἑπτάκις *septies*, ὁσάκις *quoties*, πολλάκις *multoties*: in χα, χῆ, χοῦ, χῶς, πλῶς, πλασίως, ut πένταχα, πενταχῆ, πενταχοῦ. πενταχῶς *quinquies*, διπλῶς, διπλασίως *dupliciter*: in χθα, ut δίχθα *dupliciter*. Comp. ἐφάπαξ, εἰσάπαξ *semel*, &c. ἐπὶ τρὶς *ter*.

Temporis χρόνου. Primit. νῦν *nunc*, πρὶν *priusquam*, χθὲς *heri*, ἀεὶ *semper*, αὖ, πάλιν *rursus*, ἔτι *adhuc*, *postquam*, ἅμα *ut primùm*, ἔστε *donec*, ἄρτι *nuper*, ἕως *quamdiu*, ἤδη *jam*, θαμὰ *crebrò*, ὀψὲ *serò*, πάλαι *olim*, ὅτε, εὖτε. ἡνίκα *quando*, αὔριον *cras*, πέρυσι *anno superiore*. Poet. δηρὸν *diu*, ἦμος *quando*. ὄφρα *quamdiu*, μέσφα *donec*, αἶψα, εἶθαρ, πρόκα *statim*. Deriv. εὐθὺς *statim*. διηνεκὲς *continuò*, πάντοτε, ἑκάστοτε *semper*, σπουδῇ *festinanter*, ἀρχὴν *ab initio*, τότε, τηνίκα *tunc*, πηνίκα, ὁπηνίκα, πότε *quando*, ὅπου *quousq; dum*, νυνὶ *nunc*, πρωΐ, πρωΐαν *manè*, νύκτωρ *noctu*, αὖτις, αὖθις *rursus*, ἄφνω, αὐτίκα *repentè*, πρότερον *priùs*, ὕστερον *posteriùs*, ἐνίοτε *interdum* αὐτόθεν *extempore*, σήμερον *hodie*, ἀρμοῖ, νεωστί, ἀωρὶ *intempestivè*. Poet. ἦμαρ *interdiu*, cum compositis ἐννῆμαρ *novem diebus* &c. ῥίμφα, ὦκα *celeriter*, τόφρα *tamdiu*, τῆμος *tunc*, πρῷ vel πρῴ *mane*, δηθά, δηρὸν *diu*, πάρος *priùs*, ἀρχῆθεν *ab initio*, τῆτες Att. σῆτες Ion. σᾶτες Dor. *hoc anno*. Compos. οὔπω, μήπω, οὐδέπω, μηδέπω, οὐπίπω, μήπω γε, οὐδεπίπω, οὐδενύπω *necdum*, πώποτε *unquam*, δήποτε, δήποτ' οὖν *tandem*, μήποτε, οὔποτε, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηδεπώποτε, οὐδεπώποτε *nunquam*, ὅταν ὁπόταν, ἐπάν, ἐπειδὰν (rariùs ὅτ' ἄν, &c.) ὁπότε οὖν *quando, quandocunq;* νῦν δή, τανῦν, τονυνὶ ἔχον *nunc*, πρὶν ἢ *priusquam*, πρὸ τοῦ, πρὸ τοῦ γε *anteà*, τὸ πρωῒ *mane*, ἔκπαλαι, πρόπαλαι *olim*, εἰσαῦτις, ἐξαῦτις *posthac*, ἐξαίφνης, ἐξάπινα, ἐξαπίνης *repentè*, ἔναγχος *nuper*, μηκέτι *nondum*,

τηνικάδε, τηνικαῦτα *tum*, διαπαντὸς *semper*, ὁσημέραι *quotidiè*, πρότριτα *tribus antè diebus*, ἐξαυτῆς *eodem momento*, ἐπιπολὺ *diu*, ἐξαρχῆς, ἀπαρχῆς, κατ' ἀρχῆς, κατ' ἀρχὰς *ab initio*, παραχρῆμα *ex tempore*, ἐκποδὼν *è vestigio*, διὰ τάχους, διὰ ταχέων *celeriter*. &c. Poet. ἐπεὶ ἢ *postquam*, εἰσότε, *donec*, νῦν γὰρ, νυνδί, νυνμενὶ *nunc*, ἔνδυο *dicto citiùs*.

Καὶ νῦν, νῦν ἄρτι, καὶ δὴ *jam jam*, ἔτι μὴν, εἰς ἔτι, ἔτι καὶ νῦν, εἰς ἔτι καὶ νῦν *hucusq;*, ὅτε τε, ὅτε γὰρ *quando*, ἔσθ' ὅτε, ἔστ' ἄν, ἔστε περ *donec*, αὐτίκα τε *simulac*, αὐτίκα γε μάλα, αὐτίκα δὴ μάλα, ὡς θᾶσσον *quamprimùm*, δὴ τότε, τότ' ἤδη, τότε δή, τότε δὴ τότε, τότε δὴ καὶ *tum demum*, οὐ γὰρ ἄν ποτε *nunquam*, ἔστιν ὅτε vel ὅπου *aliquando*, τὴν ἀρχὴν, τὰς κατ' ἀρχὰς *ab initio*, ἐν βραχεῖ, παρὰ βραχέος, ὀλίγον χρόνον, ὀλίγον ἐπὶ χρόνον, δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, ἐντὸς ὀλίγου, οὐκ εἰς μακρὰν *brevi*, ἐν τάχει, κατὰ τάχος, εἰς τάχος, ἐκ ποδὸς, παρὰ πόδα, παρὰ πόδας, παρὰ ποσί, παρ' ἄσσον *celeriter*, *è vestigio*; τὴν ταχίστην *quàm celerrimè*, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσου περ, ἀφ' οὗ *unde, ex quo*, ἔναγχος τοῦ χρόνου *nunc*, μέχρι πόῤῥω *diu*, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἐκ τοῦ παραυτίκα, ἐξ ὑπογύου, ἐκ τοῦ αὐτοσχεδίου, ἐκ τοῦ καιροῦ, παρὰ χρέος *ex tempore*; ὅσον οὐ, ὅσον οὔπω, ὅσον οὐδέπω, ὅσον αὐτίκα, ὅσον οὐκ ἤδη *penè jam*, ἐκ δευτέρου *iterum*, ἐκ πολλοῦ, πρὸ πολλοῦ *jamdiu*, ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον *longissimè*, ἐκ τούτου, ἐν ὑστέρῳ, μετὰ τοῦτο vel ταῦτα, τὰ μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτῳ vel τούτοις, μετὰ χρόνον *posthæc, posteà*, εἰς ἐπιοῦσαν *in posterum*, ἀπὸ καιροῦ, παρὰ καιρὸν, ἄνευ καιροῦ, παρ' ὥραν *intempestivè*, πρὸς καιρόν, πρὸς ὥραν, ἅμα τῷ καιρῷ, καιρὸνδε, ἐπὶ καιροῦ, εἰς δέον, ἐν τῷ δέοντι *tempestivè*, διὰ τέλους, εἰς τὸ διηνεκές, εἰς ἀεὶ *semper*, κατὰ σχεδὸν, κατὰ μικρὸν, μετ' ὀλίγον *paulò pòst*, κατὰ βραχύ, παρ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγους *paulatim*, οὐδέπω *nondum*, οὐκ εἰς μακρὰν *brevi*, εἰς τανῦν, πρὸς τὸ παρόν, ἐν τῷ παρόντι, ἐν τῷ αὐτίκα, παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν *impræsentiarum*, εἰς τόδε χρόνου *adhuc*, τὸ κατ' ἀρχὰς *ab initio*, σὺν χρόνῳ *tandem*, ἐν τόσῳ δὲ χρόνῳ *tantillo tempore*, πρὸς βραχὺ, πρὸς ὀλίγον, ἐπὶ vel ἐς μικρὸν, ἐς vel πρὸς ὀλίγον *parumper*, μικρὸν ὅσον ὅσον *tantillum*, ἐν ᾧ *dum*, εἰς ὃ, εἰς ὃ δὴ *usque dum*, ἐν ἀκαρεῖ, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου (ἀκαρῆ interdum), ἐν ἀτόμῳ, ἐν στιγμῇ χρόνου, κατ' αὐτὸ *ipso momento*, ἐν ὅσῳ, ἐν τούτῳ, ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ *interea*, κατὰ πολλὰ *frequenter*, μεθ' ὃ *postquam*, ἐφ' ὅσον χρόνον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα *quamdiu*, ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἐπὶ τοσοῦτον *tamdiu*, ἐφ' ἑκάστης, καθ' ἑκάστην, ἐφ' ἡμέραν *quotidiè*, μεθ' ἡμέραν *interdiu*, πρὸ μιᾶς, τῇ προτεραίᾳ, μιᾷ πρότερον ἡμέρᾳ *pridie*, τῇ ὑστεραίᾳ, εἰς τὴν ὑστεραίαν, μιᾷ ὕστερον ἡμέρᾳ *postridiè*, εἰς τρίτην ἡμέραν *perendie*, ἅμα τῷ πρωῒ *summo diluculo*, &c. Poet. ἔστ' ἐπὶ *donec*, ἐπὶ δηρὸν *diu*, τὰ ποθέσπερα *vesperi*.

Loci

Loci τόπου. Prim. οἷ *quò*, οὗ, ἵνα *ubi*, ἑκὰς *longè*, ἐκεῖ *illic*, ἐγγύς, πέλας *propè*, πέραν *ultra*, ἴκταρ *juxta*, χαμαὶ *humi*, δεῦρο (Atticè δευρί) *huc*. Poet. ἄψ *retro*, ἄντα *coram*, ἆσσον, ἄγχι *propè*, τῆλε *procul*. Derivat. ἀμφίς, πέριξ *circum*, πάντη, ἑκάστοτε *ubique*, ἄλλοτε *alibi*, δημοσίᾳ, πανδημεὶ *publicè*, μεταξὺ *inter*, πλησίον *propè*, ἀντικρύ, ἄντικρυς *coram*, *è regione*, ὀπίσω cum compositis *à tergo*, ἀπωτέρω *procul*, πόῤῥω, μακρὰν *longè*, ἐπιπολῆς (rariùs ἐξεπιπολῆς) *in summitate*. Poet. ᾗχι *quâ parte*, ἄντην *coram*, τηνεὶ *illic*, μεσσηγὺς *inter*, ἄλλυδις *alibi*, μεγαλωστὶ *latè*. Compos. ἐνεγγὺς *propè*, ἔναντι, ἀπέναντι, &c. ἀντιπέραν, ἀπαντικρύ, ὺς, καταντικρύ, ὺς *è regione*, ἀμηγέπη, ἀμηγέποι *quòcunq;*, οὗ περ, ἔνθαπερ *ubi*, περίπου *circiter*, οἷπερ, οἷγε *quò*, εἴπη, εἴποτε *sicubi*, ἀλλαχόθι, ὁπήποτε, ὁπουδήποτε, ὅπουπερ, ὁπουοῦν *ubicunq;* ἀνόπιν, ἔμπαλιν *retrò*, κατόπιν, μετόπιν *à tergo*, ἀνέκας *sursum*, ἀμοιγέπη *ubique*, ἐπέκεινα, ὑπερεπέκεινα *trans*, ἐνώπιον, κατενώπιον *coram*, προποδῶν, ἐμποδὼν *obviàm*. Poet. διαμφὶς *utrinque*, ἀποπρό, ἀπόπροθι, ἀπόπροθεν, -ε *procul*, ἔμπαλιν *propè*, ᾗχί περ *ubi*.

Pleraque finita in

θι, οι (ex οθι per sync. & cras.) σι, χοῦ, τός, θα significant *in loco*: ut οἴκοθι οἴκοι *domi*, Ἰσθμόθι Ἰσθμοῖ *in Isthmo*, Ἀθήνησι *Athenis*, ἑκασταχοῦ *ubique*, ἐκτὸς *extra*, ἔνθα *ibi*: quædam in ου, pauciora in χῆ, δον, ut αὐτοῦ *ibi*, οὐδαμοῦ *nullibi*, πανταχῆ *ubique*, ἔνδον *intus*, Orta ex Dat. fœmin. in η significant potius *in viâ*, ut τῇ, ταύτῃ, ἐκείνῃ *hâc viâ* vel *ibi*.

θεν (θε Poet. pag. 109) *de* vel *à loco*, ut οὐρανόθεν *de cœlo*, ἄνωθεν *desuper*, ἔνθεν, ἐνταῦθεν, αὐτόθεν *inde*, δήπουθεν *undecunque*, ὁμόθεν *ex propinquo*, μακρόθεν *è longinquo*: sed ἔσωθεν, ἔνδοθεν *intus* vel *ab intra*, ἐγγύθεν *propè*, κυκλόθεν *in circuitu*, πρόσθεν, ἔμπροσθεν *coram*, ὄπισθεν *à tergo*.

δε, ζε, σε, *ad locum*, ut οἴκαδε *domum*, Ἀθήναζε *Athenas*, χαμᾶζε *in humum*, θύραζε *foràs*, οὐρανόσε *in cœlum*, ἀλλόσε *aliàs*, ἐκεῖσε *illuc*, οὐδαμόσε *nusquam*, ὁμόσε *in eundem locum*. quædam ante θι, θεν, σε habent ω ut ἑτέρωθι *alibi*, ἀμφοτέρωθεν *utrinque*, ἑκατέρωσε *utroque*.

ω *in loco* & *ad locum*: ut ἄνω *supra*, *sursum*, κάτω *infra*, *deorsum*: sic ἐνθάδε, ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ *hîc*, *huc*, ἐκεῖ *illic*, *illuc*, οἷ *quò*, *ubi*, οὗ, ὅπου, ὅποι *ubi*, *quò*, ἀλλαχοῦ *alibi*, *aliò*.

Ποῦ δῆτα, ἵνα τε *ubi*, ὅθεν δή, ὅθεν δήποτε, ὅθεν οὖν *undecunque*. ὅπη ἄν, ὅπου δή, ὅπουπερ ἄν, ὅπη ποτέ, ἔστιν ὅπου, ὅπου δή οὖ, ὅπου, ὅπη (sequente) ἂν τύχοι vel τύχῃ *ubicunq;*, ὅπου ποτ' οὖν *ubinam*, μέχρι πόῤῥω *longè*, τῇ καὶ τῇ, δεῦρο κἀκεῖ *huc illuc*, δεῦρο κἀκεῖσε *ultrò citròque*, ἔνθεν κἀκεῖθεν *hinc illinc*, ταύτῃ πῃ, πῃ ταύτῃ *alicubi*,

εἰς

εἰς χεῖρας, ἐκ χειρὸς cominùs, εἰς τοὔπισθεν retrò, ἐπὶ τάδε cis. ἐπὶ θάτερα, καθ' vel ἐφ' vel παρ' ἑκάτερα, ἐπὶ τὸ ἐπὶ θάτερα utrinque, διὰ πολλοῦ, διὰ μακροῦ longo intervallo; διὰ πλείστου longissimè, ἐπὶ τούτῳ buc, ἐπ' εὐθείας, πρὸς ὀρθὴν, καθ' ὁδὸν rectà, παρ' ἐγγύτατον propé. Poet. *ἀμφὶ περὶ circumcirca, ἔνθα καὶ ἔνθα, ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ hinc illinc, ἀλλυδὶς ἄλλῃ aliò atque aliò.*

Sub loco comprehendi possunt tres aliæ classes.

Congregandi *ἀθροίσεως.* Prim. *ἅμα, ὁμοῦ simul.* Derivat. in *ινδην* (quæ significant *delectum*), ut *πλουτίνδην divites quosque eligendo*: nonnulla in *δον* & *δην*, ut *ἀγεληδὸν gregatim, συλλήβδην comprehensim*: in *ι* ut *πανοικὶ cum tota familia, αὐτανδρεὶ cum ipsis viris*: ex collectivis orta, ut *ἀθρόως confertim.* Compos. *καθόλου universim.* Poet. *ἄμμιγα unà cum,* Æol. *ἄμυδις simul.*

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ eòdem, σὺν δέ, σὺν καί, ἐπί γε ὁμοῦ simul.

Separandi *χωρισμοῦ.* Primit. *ἄνευ, ἄτερ absque, νόσφι, χωρὶς seorsim.* Derivat. *μόνον, κατὰ μόνας solùm, ἰδίᾳ privatim, ἀνδρακὰς viritim, λάθρα clàm,* &c. Poet. *ἄνευθε, ἀπάνευθε, ἄτερθε, ἀπάτερθε seorsim, absque, ἄνδιχα, διάνδιχα divisim.*

Ordinis *τάξεως.* Primitiv. *εἶτα deinde.* Derivat. ex Ordinalibus, ut *πρῶτον, πρώτως primò, δεύτερον, δευτέρως secundò,* &c. *τέλος, τελευταῖον, ὅλως denique, μεταστοιχεὶ in ordines, αὐτόθεν ipso statim initio.* Comp. *ἔπειτα, μετέπειτα, εἰσέπειτα deinde, ἑξῆς* (*ab ἑξῆς* retracto spiritu; Stephanus vult esse primitivum; alii deducunt ab *ἕξομαι adhærebo*) *ἐφεξῆς, καθεξῆς deinceps.*

Τὴν πρώτην, τὴν ἀρχὴν initio, τὸ τέλος, τέλος δέ, τὸ δὲ τέλος, ὥστε τέλος, πρὸς τὸ τέλος, ἐπὶ τέλει, τὸ τελευταῖον, τὰ τελευταῖα (vel *τοτελευταῖον* & *τατελευταῖα*), *τὸ σύμπαν, ἐπὶ πᾶσι, τοῦ λοιποῦ postremò, deniq; ἐκ δευτέρου, ἐκ τρίτου* &c. *secundò, tertiò,* &c. *αὐτίκα se, αὐτίκα γέτοι, αὐτίκα δήπου ac primu quidē, αὐτίκα γὰρ primùm enim, ταύτῃ καὶ ταῦτα, ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ταῦτα, τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτο hactenus.*

Orationis *λόγου.* Derivat. in *ιστὶ* quæ gentis idioma plerumque denotant, ut *Ῥωμαϊστὶ Romanè, Βαρβαριστὶ Barbarè, αὐτολεξεὶ verbatim, ῥητῶς certis verbis, nominatim, ἀρρήτως infandè, παρρησίᾳ, παρρησιαστικῶς apertè, cum libertate loquendi: διαρρήδην, ἐπιρρήδην explicatè, συντόμως, συντόμως breviter, ἄνωθεν, πόρρωθεν longiùs.*

Διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων, ἐν βραχέσι, ἐν βραχίστοις, ἐν βραχυτάτοις paucis, διὰ πλειόνων, διὰ μακροτέρων prolixiùs, μακρὸν ἄνωθεν longiùs,

ὡς

ς ἐν ἐλαχίστῳ, ὡς ὅτι τε quàm brevissimè, ἐπὶ vel κατ' ἐπιτομὴν, τὸ δὲ ὅλον, καὶ τὸ ὅλον, ὥστε ὅλον, καθόλου δέ, ὡς δὲ τὸ σύνολον, ὡς ἐπίπαν, ἐπὶ κεφαλαίων summatim.

SUB ORATIONE cadunt adverbia,

Affirmandi καταφάσεως. Prim. ναὶ ne, ἦ ità: postposit. γέ, δή, μέν, τοι, ὦν (Herodot.) quidem. Derivat. ἀμὴν amen, μάλιστα maximè, ἀμέλει certè, ὀρθῶς rectè, καλῶς bene, ἀληθῶς, ἀληθῶς, ὄντως reverà, οὕτω ità, κομιδῆ, πάντῃ, πάντως omnino. Compos. ἔγωγε equidem, δηλαδή, ἤπου (antecircumflexum), ἤτοι, καίτοι sanè, profectò, παντάπασι, πάνυ τοι, πάνυγε, οὕτωσι omnino, αὐτὸ χρῆμα reipsâ, γεμὴν, γοῦν, γοῦν, γέτοι, γέτοιπερ, μὲν δή, μέντοι, μέντοιγε, μέντοιπερ, τοίνυν, μέντοίνυν, δήπου, & apud Herod. μέν νυν, μὲν ὦν quidem.

Ἦ γάρ, ἦ δή, ἦ καί, ἦ μήν, ἦ μέν, καὶ μέν, καὶ δή, ἦ μήνγε, ἤτοι μέν, ἤτοιπερ, οὕτω δὴ certè, πάντῃ πάντως, πάνυ μὲν οὖν, πάνυ μὲν οὕτως, παντάπασι μὲν οὖν, παντάπασί γε, πάνυ σφόδρα, καὶ σφόδρα γε, κομιδῆ μὲν οὖν omnino, καὶ μάλα (& postposit. γὲ μάλα, δὴ μάλα) maximè, ἀλλὰ δὴ καί, οὐ μὴν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ tum vel maximè, τῷ ὄντι, πρὸς ἀλήθειαν reverà, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ omnimodè.

Negandi ἀποφάσεως. Primit. οὐ, οὐκ, οὐχί, μὴ non. Deriv. ἥκιστα, ἐλάχιστα minimè. Com. οὐδέ, μηδὲ ne, μήτοι, μήτοιγε, οὔτοι, οὔτοιγε, οὐμὲν οὖν, οὐκοῦν non sanè, οὐδαμῆ, μηδαμῆ, οὐδαμῶς, μηδαμῶς, οὐδήπου, οὔτιπου, οὐδενὶ πω, οὐδέπω, μήποτε, οὔποτε, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηδέποτε, οὐδεπώποτε, οὐδέπω, πώμαλα nequaquam. Poet. οὔτι non, ὄλβιλιγξ &c.

Οὐ δῆτα, οὐ μὴν, οὐ μέν, οὐ μὲν δή, οὐ μέντοι, οὐ τοίνυν, οὔτοιγε, non sanè, μὴ οὐ, μὴ οὐκ, οὐ μὲν δή, οὐ γάρ, οὐ γὰρ οὖν, οὐ γὰρ ἄν που, οὐ μέντοι, οὐδ' ἄρα πω, οὐδ' ἄν πω, οὐδ' ὅλως, οὐδ' ἄν, μηδ' ἄν, οὐδ' ἂν ὅτι οὖν, οὐδὲ γάρ, οὐδὲ nequaquam, μηδαμῆ μηδαμῶς, οὐδαμῆ οὐδαμῶς, οὐ τοίνυν οὐδαμῶς, οὐδ' ὁπωσοῦν, οὐδ' ὁπωσποῦν, οὐκ ἔσθ' ὅπως, οὐ μέν γε nullo pacto. Poet. οὐ θήν, μὴ νύ τοι οὐ, οὔ τι nequaquam.

Hortandi παρακελεύσεως. Derivat. ἄγε, ἴθι, φέρε age, ἄγετε ἴτε agite, ἄπαγε apage, εἶα eia, εὖγε euge, δεῦρο adesdum, δεῦτε adeste, εἶεν esto.

Hæc omnia post se adsciscunt δή, ut ἄγε δή, pleraque ante se admittunt ἀλλ', ut ἀλλ' ἴτε: item φέρε γάρ, φέρε τοίνυν, ἄγε νυν age verò vel agite, ἀλλὰ δὴ καὶ esto tamen. Poet. βάσκ' ἴθι, age, εἰ δ' ἄγε age verò, δεῦρ' ἴθι adesdum.

Prohibendi ἀπαγορεύσεως. Primit. μή, interdum εἰ ne.

Compos. μήτοι, μήτοιγε, μήποτε nequaquam.

Οὐ μή, μὴ γάρ, μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δή, μὴ δῆτα, οὐ γὰρ δή, οὐ γὰρ ἄν που, μή τοιποτέ, μὴ γένοιτο nequaquam, absit, ἀλλὰ μήτοι vide ne, ἀλλ' ὅπως, καὶ

ὅπως, ὅρα. ὅπως, item ὅπως sequente ἵε, δή, δέ, ἄρα, τοίνυν, ἄν at vide, ac vide; voce modo usurpatur ἅπαξ apud poetas: ἤ ἢ ἂ ἂ tace, Aristoph.

Jurandi ὀμώσεως. Primit. νή, μὰ per, μὰ interdum non per; ἦ μὴν frequentissima in jurejurando formula.

Exclamandi ἐκφωνήσεως. Cujusmodi sunt interjectiones omnes. Primit. ὦ ὁ, ὤ oh, ἆ ah (poet. sæpius sequente δεῖλ' apud Homer.) αἶ heu, αὖ αὖ bau bau, ἆ ἆ ἆ ha ha he, αἶ αἶ heu heu, ἒ ἒ eheu, ὖ ὖ vox olfacientis; βρῦν vox infantuli poscentis potum; κοΐ vox porcelli; βαβαί, παπαί, παπαὶ papæ, φεῦ heu, papæ ὡς quàm. Derivat. πῶς quàm, ἔα vah, οὐαὶ væ, σαβοῖ εὐοῖ euobe, εὐὰν euan, βαβαιάξ, παπαιάξ papæ, πάππα, ἄππα vox infantuli compellantis patrem, μάμμα, μαμμαία compellantis matrem, ἄττα, τέττα compellantis superiorem. Compos. οἴμοι, αἰβοῖ hei, ὦ τὰν ὁ amice vel amici.

Optandi εὐχῆς. Primit. εἰ, ὡς utinam. Derivat. εἴθε, εἴη, ὤφελον seu ὄφελον, αἴβαλε utinam, ἐπιὸν sodes.

Ὡς γε, ὡς εἴθε γε, καὶ εἴθε γε κἂν, ὡς εἴη γε, εἴθ' ὡς, εἰ γάρ, ὡς ὄφελον, ὡς ὄφελόν γε, εἰ γὰρ ὄφελον utinam.

Demonstrandi δείξεως. ἰδὲ (vel ἴδε,) ἰδοὺ en, ecce. Poet. ἠνὶ en. ἦν' ἰδοὺ, (vel ἠνίδε), ἦν' ἴδε (vel ἠνίδε) ecce.

Explanandi διασαφήσεως. Primit. καὶ et am, δῆτα, ἅτε videlicet. Derivat. ᾗ quatenus, ταύτῃ eatenus, οἷον nempe. Compos. ἤγουν, ἤτοι, δήπου, δήπουθεν, δῆθεν, δηλονότι δηλαδὴ scilicet, καθό, παρό, ἐφό, ἐφότι, καθά, καθότι quatenus, ὅσον γε, ὅσα γε, ὁπόσα γε inquantum.

Ἅτε καί, ἅτε δή, ἀλλ' ἅτε videlicet, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, παρ' ὅσον, καθ' ὅσον, εἰς ὅσον, δι' ὧν, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ τοιοῦτον, ἐν vel ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ τοῦτο quatenus, τοῦτ' ἔστι (vel τουτέστι), ὅ ἐστι id est, φέρε εἰπεῖν, interdum φέρε, item φέρε εἰπεῖν ἀλλὰ (initio periodi) scilicet, οἷον δὴ λέγω, τὸ λεγόμενον verbi gratiâ, ἐπ' ὀνόματος nominatim.

Dubitandi διστάσεως vel εἰκασμοῦ. Primit. ἦ an, ἆρα (præcipuè post conditionalem εἰ, ἄν, &c.) Derivat. ἴσως, τάχα, τυχὸν fortasse, ὅσον, ἐπιεικῶς circiter. Poet. αἴκεν, -ε si forte.

Τυχὸν ἴσως, τάχ' ἂν vel τάχα ἄν, τάχα που, ἴσως που fortasse, που μάλιστα circiter, ἀπὸ αὐτομάτου vel ταὐτομάτου, ἀπὸ vel ἐκ τοῦ αὐτομάτου fortuitò, κατὰ συγκυρίαν, εἰ τύχοι forsan. Poet. αἴκεν πως, αἴκε ποθι an quo modo, an tandem.

Interrogandi ἐρωτήσεως. Primit. ἆρα, μῶν nunquid? interdum εἰ, καὶ an? Derivat. πότερον utrùm? τῷ quî? Poet. πῇ quâ? ποῖ quó?

Adverbia etiam aliarum specierum, & conjunctiones, ubi in quæ-

stionibus adhibentur, interrogativis accenseri debent, μή, ἦ (vel ἦ) οὐχί, οὐκ *nonne?* εἶτα (rarius ἔπειτα) *quid ergo?* μῶν τι, ἦ τι, ἦ που, οὐκοῦν *utrum, quamobrem?* οὔ τί που *an?* ἄλλο τι *numquid?*

Τί μήν, τί δή *quidnam?* τί δέ, τί δήποτε, τί δῆτα *quid tandem?* τί μήν, τί γὰρ οὔ, πῶς δ' οὔ, πῶς γὰρ οὔ vel οὐχὶ *quidni, quippini?* ἆρα γε, ἆρ' οὖν, ἆρά ποτε, μῶν ἄρα, μῶν οὖν, ἀλλ' ἦ, ἀλλ' ἆρα, ἄλλο τι ἦ, οὐ δήπου *nunquid?* καὶ sequente γε, δή; ἆρ' οὐ, ἆρ' οὐκ, ἆρα μή, ἆρ' οὖν οὐ, μῶν μή, οὐ γάρ, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχί, ἀλλ' οὐκ, ἀλλὰ μὴ οὐ, ἦ οὐκ, ἦ γὰρ (η circumflexo) οὐ γάρ, οὐκοῦν, πῶς οὔ, πῶς οὐκ, πότερ' οὐκ *nonne, annon?* πῶς ἄν, πῶς δή, πῶς γάρ, πῶς γὰρ ἄν, πῶς ποτε *quomodo?* διά τι, τί ὅτι, ὅτι δή τι, ὅτι τι δή, ἵνα τι, τίνος ἕνεκα, τίνος χάριν, τίνος δὲ χάριν, interdum καὶ χάριν τίνος *quamobrem?* ἀλλὰ γάρ, ἀλλὰ δή, ἦ καὶ *an vero?* πρός τι, ἐπὶ τί, πρὸς οὖν τί, παρὰ τί πότε, ἐφ' ᾧ *quamobrem?* μέχρι vel ἄχρι που vel τίνος *quousque*. Poet. τίπτε (pro τί ποτε) *curnam?* ἦε καὶ οὐχί, ἆρ' οὐκ *annon?* ἦ ἄρα, ἦ ῥα *utrum?*

Cognata quædam adverbia incipientia a præfixo π, frequentiùs sunt interrogativa; eadem si a τ incipiant, redditiva; sin à vocali, indefinita. Ad eandem etiam classem tria hæc referantur.

Indefin.	Interrog.	Reddit.
ᾗ, ὅπῃ quâ viâ *vel* quâ ratione.	πῇ quâ via? *vel* qua ratione?	τῇδε *vel* ταύτῃ hac viâ *vel* hâc ratione.
ᾧ quatenus *vel* quapropter.	πῷ quatenus? *vel* quapropter?	τῷ eatenus *vel* ea propter.
ὅτε, ὁπότε quando.	πότε quando?	τότε tunc.
ὅθεν, ὁπόθεν unde.	πόθεν unde?	τόθεν inde.
ὅθι ubi.	πόθι ubi?	τόθι ibi.
ἡνίκα, ὁπηνίκα quando.	πηνίκα quando?	τηνίκα tunc.
ὅσον quantum.	πόσον quantum?	τόσον tantum.
οἷον qualiter.	ποῖον qualiter?	τοῖον taliter.
ὁσάκις quoties.	ποσάκις quoties?	τοσάκις toties.
οὗ, ὅπου, ubi.	ποῦ ubi?	
οἷ, ὅποι ubi, *vel* quó.	ποῖ ubi?	
ὥς, ὅπως quomodo.	πῶς quomodo?	
ὁσαχῶς quotmodis.	ποσαχῶς quotmodis?	
ὁπότερον utrúm.	πότερον utrúm?	
	τίη, πητί quare?	ὅτιὴ, ὅττι ea de re.
ἕως, ὄφρα quamdiu.		τέως, τόφρα tamdiu,
ἦμος, ὁπῆμος quando.		τῆμος tum.

Similiter Adjectiva horum trium ordinum inchoantur.

CONJUNCTIONES

Primit. Oxyt. ἄν, ἐάν, ἤν, γάρ, γέ, δέ, ἠ, καί, μέν, μήν, πλήν, ἐπεί. Poet. ἀτάρ, αὐτάρ. Paroxyt. ἄρα, ἔτι, ἵνα, ὅμως. Poet. ἄφαρ, ἔμπης, ὄφρα. Circumflex. οὖν. Carentes accentu, εἰ, περ, ποι, πω, πως, τε, τοι. Poet. δῆν, κε, κεν, νυ, νυν, ῥα.

Derivat. Oxyt. ἀλλά (ex primit. plurali paroxyt. ἄλλα.) Poet. ἠέ. Paroxyt. ὅπως, ὅτι.

Compos. longè plurimæ sunt:

Finales particulæ γέ, τε, τοι, νυν, ῥα, κεν, vix unquam mutant accentum dictionum, quibus adjunguntur; ut ὅγε, ἐάντε, τοιγάρτοι, γάρτοι, τοίνυν, γάρρα, ἤκεν.

Oxyt. exeuntes in γάρ, δέ, δή, μήν, ό, ί; ut τοιγάρ, οὐδέ, ἐπειδή, δημήν, διό, τοιγαρεί, ὁπητί. Poeticæ in ή, ut ἠή, ἐπειή, ὅπη.

Paroxyt. exeuntes in ἔτι, ότι, περ, πω, πως; ut προσέτι, διότι, διόπερ, ἐάνπερ, εἴπερ, γετοίπω, ἤνπως.

Circumfl. οὖν in compositis retinet accentum suum; ut τοιγαροῦν μένουνγε.

Conjunctionum classes.

Copulativæ σύνδεσμοι συμπλεκτικοί. Primit. καὶ &, τε que. Καὶ δή, καὶ δὴ καί, καὶ μὲν δὴ καί, καὶ μὴν πω καί, καὶ μὲν καί, καὶ μέν τοι, καὶ πι καί, καὶ μέν τοι καὶ atque, ἀλλὰ δὴ καὶ atq; adeò, atque etiam. Poet. καί νυ &.

Connexivæ μεταβατικοί. Primit. ἔτι Compos. προσέτι præterea, μενοῦνγε, quinetiam, πρόσγε præterea.

Ἔτι δέ, προσέτι δέ, ἔτι τοίνυν, ἔτι γὰρ οὖν, πρὸς δέ, χωρὶς δέ, χωρὶς τοίνυν, μὲν οὖν, ἀλλὰ μενοῦνγε, καὶ μήν, καὶ μὴν καί, καὶ μήν που, καὶ μήν πω καί, ἅμα δή, καὶ δῆτα καί, ἀλλὰ δὴ καί, τὰ μὲν τοίνυν, ἔτι τὸ τοίνυν, ἔτι τοίνυν ὡς καὶ quinetiam, quinimo, καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam, μετὰ δέ, ἐπὶ δέ, ἐπὶ τε, πρὸς τούτοις, πρὸς δέ τε τοις, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, πρὸς δὲ καί, πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πρός, τὸ προσσόν, ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ τάδε, καίτοι καὶ τοῦτο, γε μήν, δέ γε μὴν πῶς præterea, ἢ δή, porrò autem.

Disjunctivæ διαζευκτικοί. Prim. ἢ vel. Compos. ἐάν τε, ἐάντε, εἴτε, ἤ πω, ἤ πι sive, μηδέ, μήτε, οὐδέ, οὔτε nec.
Poet. ἠέ, ἤ τε, ἠή, ἤ κεν, ἠκέ περ vel, οὐδέτι neque.

Ἐὰν οὖν, εἴτ' οὖν, καὶ ἢ sive, καὶ οὐ nec, οὐ μὴν οὐδέ, οὐ μὴν οὔτε, οὐδὲ μήν, οὔτε μήν, οὐ δὲ δή, οὐ μέντοι, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ nec verò, sed nec.

Discretivæ διακριτικοί. Prim πλὴν præterquã, ἢ quàm, interdum καὶ (in initio clausulæ præcipuè) sed. γε, δὴ saltem. Poet. ἄφαρ, ἀτάρ, αὐτάρ sed. Der. ἀλλά sed. Comp. ἤ πω, ἤ περ, ἤ τοι, (Poet. ἠέ περ) quàm, ἀλλά γε, ἀλλά

ἀλλά τοι, οὐκοῦν atqui, καίτοι, καίτοιγε, γεδή, γέτοι, γεμήν, γετοίνυν, γε-οῦν, οὖν γε, γοῦν, μέντοι at verò, saltem, δέγε, δέπου, δέτοι porrò autem.

Μὴ οὐ, μὴ οὐκ, μὴ οὐχί, μὴ οὐχὶ καί, ὅτι ἐπειδή, ὅτι μὴ quin, ἀλλὰ καί, ἀλλὰ δὴ καί, ἀλλὰ μέντοι atqui, οὐ μὴν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλά γε, οὐ μὴν ἀλλ' οὐ, οὐ μέν τοι ἀλλά, οὐ μέν τοι ἀλλά γε, οὐ μέντοι ἀλλ' ἴσως γε, οὐκοῦν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλὰ καί, οὐ γὰρ ἀλλά, οὐ γάρ τοι ἀλλὰ verùm enimverò, ἢ ἄν, ἢ γὰρ ἄν, τὰ δ' ἀλλά, τἄλλα δέ, ἄλλως δὲ alioqui, οὐ γὰρ ἄν alioqui non, οὐ μέν τοι, οὐ μὲν οὖν, οὐ μήν, οὐ μὴν οὐδέ, οὐ μὴν οὔτε, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδέ, ἀλλὰ μὴ οὐδὲ enimvero non, πλὴν ἀλλά, πλὴν καί, ἐπεὶ δὲ veruntamen, παρ' ὅσον præterquam, ἀλλὰ sequente γε, οὖν, γοῦν, οὖν γε, γοῦν, ἀλλ' ἤ, ὅτι ἀλλά, ἀλλὰ μήν, ἀλλὰ νὴ Δία, vel νὴ Δί' ἀλλά, καὶ μήν, καὶ μήν γε, μέντ' ἄν, μὴ δὴ at verò, saltem, ἄλλως τε ἐάν, ἄλλως τε κἄν, ἄλλως τε καὶ εἰ, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ præsertim veró.

Causales αἰτιολογικοί. Prim. ἵνα, ὡς ut, ἐπεὶ quoniam, γὰρ enim. Poet. ὄφρα ut. Deriv. ὅπως, ὥστε ut, ὅτι quia. Comp. διό, διόπερ, διότι, καθότι quia, propterea quòd, εἴπερ quoniam, ἅτε quippe, ὥσγε ut, γάρπου, γάρτε, γάρτοι etenim. Poet. ἐπειή, οὕνεκα quoniam, ὅτι, ὅττι propterea quòd, γάρου, γάρουτοι etenim.

Ὅτι δῆτα, διὸ δή, διὸ καί, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ δή, ἐφ' ᾧτε, ἐφ' ὅτῳ, ἀνθ' ὅτου, ἀνθ' ὧν, δι' ὧν, ἐξ ὧν, ἀφ' ὧν, ἐφ' ὧν, ἐν οἷς, ἐφ' οἷς, ἐκ τούτων propterea quòd, quia, ἅτε δέ, ἅτε δή, ἅτε καί, ἀλλ' ἅτε, ἐπειδὴ ἅτε, οἷα δή, ὅτι τοι, ἅρα ποτὲ quippe, καὶ γάρ, καὶ γὰρ δή, καὶ γὰρ καί, καὶ γάρ τοι, οὐ γὰρ ἀλλά, οὐ γάρ τοι ἀλλά γε, ἐπεί τοι γε, ἢ γὰρ ἄν etenim, ὡς ἄν, ὅπως ἄν ut, οἷά γε, οἷα δὴ utpote, μέχρι που, ἄχρι που ut etiam, γὰρ αὖ, μὲν γάρ, γὰρ δή, γὰρ δήπου, γάρτ' ἄν. Poet. ὅθ' οὕνεκα, οὕνεκά κεν, τοὔνεκά κεν quoniam, δὴ γάρρα etenim.

Conditionales ὑποθετικοί. Prim. εἰ, ἐάν, ἄν, ἤν si: interdum ἐπεὶ sin minùs, & ὅπου si. Comp. εἴγε, εἴπερ, εἰδή, εἰδήπερ, ἤνπερ, κἄν si modò, quòd si, εἴπως, ἤνπως si forte, ἐπάν, ἐπειδή, ἐπείπερ, ἐπειδήπερ, ἐπείτε, ἐπείτοι, ὅτιγε siquidem, quandoquidem. Poet. αἴκε si, εἴποθι siquando, ἐπείκε quandoqnidem.

Ἀλλ' εἴπερ, εἰ ἄρα, εἰ δ' ἄρα, εἴπερ δή, εἴπερ γε, εἴπερ ἄρ' ἄρα, ἐπεὶ ἄν, ἐπεὶ οὖν, ἤνπερ γε si, siquidem, quandoquidem, εἰ δέ, εἰ δ' ἄρα, καὶ μέντοι καὶ ἂν sin, sin verò, εἰ γοῦν si saltem, εἰ οὖν, εἰ δ' οὖν, εἰ μή, εἰ δὲ μή, εἰ δὲ μήγε, εἰ μὴ πέργε, ἢν μή, ἐὰν δὲ μή, ὅτι μή, ὅτι γὰρ μή, παρ' ὅσον, ἀλλ' ἤ, ἀλλ' ὅτι, ἀλλ' ἢ ὅτι, ἀλλ' εἰ μή, πλὴν εἰ, πλὴν εἰ μή, πλὴν ἐάν, πλὴν ὅτι, πλὴν ἐὰν μή, πλὴν ἄν, πλὴν ἂν μή, πλὴν ἀλλ' ἤ, πλὴν ἀλλ' εἰ, ἐκτὸς εἰ μὴ nisi, sin minus, καίτοι εἰ, καίτοι ἄν, ἐὰν δὴ δή, κἂν εἰ, καὶ μὴν εἰ quòd si, ἢ ἄν, ἢ γὰρ ἂν secus, sin aliter. Poet. εἰ μέν κε siquidem.

Illativæ,

Illativæ συλλογιστικοί. Prim. ἄρα, οὖν igitur. Comp. ἄρα δε, τοιγαροῦν, τοιγάρτοι, οὐκοῦν igitur, οὔκουν non igitur, τοίνυν & Poet. τοιγάρ, τοιγαρεί, τόδε, item τῷ, τῷ τοι igitur.

Ἄρα οὖν, & ἄρ' οὖν (rariùs οὖν ἄρα) ὅμως δ' οὖν, ταύτῃ τοι, δῆτα τοίνυν, μὲν δὴ igitur, διὰ τοῦτο, διὰ ταῦτα, μετὰ ταῦτα proinde.

Adversativæ ἐναντιωματικοί. Prim. περ, τοι quamvis. Comp. κἄν, κἤν, καίπερ, καίτοι, καίγε, καίτοιγε, ἀλλάγε, εἰ καί, (rariùs καὶ εἰ) καὶ γὰρ εἰ etsi, licèt.

Κἂν εἰ, ἢν καί, ὅτι μὴ καί, καὶ γὰρ εἰ, rariùs καὶ εἰ etsi. Poet. περ ἔμπης quamvis, ἔμπης καί περ etiamsi.

Redditivæ ἀνταποδοτικοί. Prim. ὅμως, μήν, & Poet. ἔμπης, ἔμπας, ἔμπα, ἔμπαν, & Comp. δή που, γε δήπου, μέντοι, μέντοι γε, μέν τοί που tamen.

Ὅμως δέ, ὅμως μὲν οὖν, ὅμως μέν τοι, ὅμως μήν, ὅμως δ' οὖν, ὅμως καί, πλὴν καί, ἀλλὰ δή, ἀλλὰ δὴ καί, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ μέν, ἀλλὰ οὖν attamen, tamen.

Expletivæ, συμπληρωματικοί. ἄν, ἄρα, ἄρ, ῥα, γε, θήν, κεν, κε, νυ, νῦν, περ, ποι, πε, πω, τοι, quæ interdum nihil significant, sed orationem explent; addunt tamen emphasin quandam & venustatem contextui:

Usitatissimæ sunt poetis θήν, νυ & νῦν frequentiùs post imperativos: ῥα, ἄρ, & ἄρα præcipuè post δ', ὡς, vel articulum postposit. apud Homerum. Affertur etiam ἄρα ex Demosthene post ὡς; ex Xenophonte post ὅτι, ὁπόσος, πότερος. Apud oratores etiam, γε, περ, τοι, ποι, πε, πω, πως præsertim post adverbia, interdum γὰρ cum οὖν, τε præcipuè apud Iones, καὶ apud Atticos.

Potentiales δυνητικοὶ sunt. ἄν, & Poet. κεν, κε.

Postpositivæ Primit. γάρ, γε, δέ, μέν, μήν, οὖν, περ, τε, τοι, ἄν, κεν, κε: compositæ itidem & formulæ ab his incipientes frequentissimè in oratione postponuntur, ideóque ferè postremum in singulis classium ordinibus locum sortiuntur.

Eadem vox propter varietatem significationis spectat ad diversas classes tum adverbiorum tum conjunctionum: si enim afficiat unam dictionem præcipuè verbum, potiùs adverbium est; Si plures dictiones, clausulam, vel sententiam, conjunctio est: viz. μὲν quidem, ὡς ut, γε quidem, verò, μηδὲ neque, ne, &c.

Loco ultimo addi possunt

Dictiones Correspondentes: adverbia vel conjunctiones, aut formulæ ex utrisque conflatæ.

Μὲν-

Μὲν-δὲ *quidem-verò*, τε-καὶ *cùm-tum*, τε-τε *que-que*, τε-καὶ καὶ-καὶ, &c. τὸ μὲν-τὸ δὲ, τὰ μὲν-τὰ δὲ, τὸ μὲν τι-τὸ δὲ τι, τοῦτο μὲν-τοῦτο δὲ, τῇ μὲν-τῇ δὲ, ταύτῃ μὲν-ταύτῃ δὲ, πῇ μὲν-πῇ δὲ, ἅμα μὲν-ἅμα δὲ, ὡς μὲν-ὡς δὲ, πῶς μὲν-πῶς δὲ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δὲ, & variato accentu, ὅτε μὲν-ὅτε δὲ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δὲ *partim-partim, tum-tum*, τότε-ὅτε vel ὅταν, ἐπειδὰν, ἡνίκα *tum-cùm*, ὅτε-τότε, ἐπειδὰν-τηνίκα vel τηνικαῦτα *cùm-tum*, ὅτε μὲν-πάλιν δὲ, ἔστιν ὅτε μὲν-ἔστι δ' ὅτε, ἐνίοτε-ἄλλοτε, ἐνίοτε-ποτὲ δὲ *modò-modò*.

Εἰ μὲν-εἰ δὲ, (εἰ μὲν κε-εἰ δὲ κε Poet.) ἢ-ἤ, εἴτε-εἴτε, ἄντε-ἄντε, ἐάντε-ἐάντε, ἐάντ' οὖν-ἐάντ' οὖν, εἰ μέντοι-εἰ μέντοι *sive-sive*, εἴτε-καὶ εἰ μὴ *sive-sive non*, εἰ μὲν-εἰ δὲ μὴ *utrùm-necnè*, οὔτε-οὔτε, μήτε-μήτε, οὐδὲ-οὐδὲ, μηδὲ-μηδὲ *nec-neque*. (*ultra*.

Ἐπὶ τὰ δὲ μὲν-ἐπ' ἐκεῖνα δὲ, ἐπὶ θάτερα μὲν-ἐπὶ θάτερα δὲ *citra*-

Μᾶλλον-ἢ *potiùs-quàm*, πρὶν vel πρότερον-ἢ *priùs-quàm*.

Ἐπεὶ-καὶ *postquam-tum*, ἐντεῦθεν vel ἔνθεν-ὅθεν, *inde-unde*.

Ὅπου-ἐκεῖ vel ἐν ταῦθα, *ubi-ibi*, ἵνα-ἔνθα, *ibi-ubi*, ὅπου-ἤπου, *quandoquidem-multò magìs* vel *minùs*.

Ὡς (vel ὥστε, ὡσεὶ, ὡσανεὶ, καθάπερ &c.) -οὕτως (rariùs ὡσαύτως) ὥσπερ-ὡσαύτως, ὁμοίως vel οὕτως, ὅπως-οὕτως, ὡς vel καθώς-καὶ, ὡς-ὣς (poet.) *ut-sic*, οὕτως, ὁμοίως-ὥσπερ *ità-ut*, παραπλήσιον-ὥσπερ *idem ferè-quod*.

Καίπερ, καίτοι, ἂν καὶ-ὅμως δὲ, εἰ καὶ-ὅμως δὲ interdum δήπου, εἰ δὲ καὶ, ἢν καὶ-ἀλλ' οὖν γε *quamvis-tamen*, εἰ μή-γε δήπου *si non-tamen*.

Μὴ (vel οὐ) μόνον-ἀλλὰ καὶ *non solùm-sed etiam*, μὴ vel οὐχ ὅτι, μὴ vel οὐχ ὅπως μονονοὐ-ἀλλὰ καὶ, vel ἀλλ' οὐδὲ *non solùm non-sed nec*.

Ἧ-ταύτῃ *quò-eò*, ὅσῳ-τοσούτῳ *quanto-tanto*, ὅσον vel ὅσονπερ-τόσον vel τοσοῦτον *quatenus-eatenus*, ἐπὶ τούτῳ-ἐφ' ᾧ vel ἐφ' ᾧ τε, ἐπὶ τούτοις-ἐφ' οἷς τε (sequente καὶ) *eâ lege-ut*, τοσοῦτον-ὅσον, μέχρι τούτου-ἕως *tamdiu-quamdiu*, κατὰ ταῦτα (vel κατὰ ταὐτὸ, ἴσα, ὁμοίως)-καὶ *æquè-ac*.

Negligitur quandoq; correspondentis formulæ membrū vel dictio.

PRÆPOSITIONES.

Monosyllabæ sex: ἐκ ante consonam, ἐξ ante vocalem *ex*; ἐν *in*; εἰς *ad*; πρὸ *antè*; πρὸς *ad*; σὺν *cùm*.

Disyllabæ duodecim: ἀμφὶ *circum*; ἀνὰ *per*; ἀντὶ *pro*; ἀπὸ *à*; διὰ *propter*; ἐπὶ *in*; κατὰ *secundùm*; μετὰ *post*; παρὰ *apud*; περὶ *circa*; ὑπὸ *sub*; ὑπὲρ *super*.

Tres sunt ἄτονοι, ἐκ vel ἐξ, ἐν, εἰς: reliquæ oxyt.

Præpositiones inter se compositæ migrant in adverbia ut παρέξ; &c.

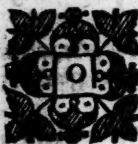
SYNTAXIS.

Dividitur in Concordantiam & Regimen.

Ad utrumque spectat Ordo sive Dispositio dictionum in oratione.

Concordantia triplex.

1a. Nominativi & Verbi.

Mne Verbum personale, & finitum habet precedentem Nominativum * Substantivi, cum quo concordat numero & personâ; ut, ὄρος ὠδίνει *mons parturit*; ὀψὲ αἰσθάνονται οἱ Φρύγες *serò sapiunt Phryges*.

* *Ad Substantivū refertur pronomen primit.*

Cùm verbi 1a. dual. deest, nominativus dualis primæ plurali jungitur; ut νὼ ἔξιμεν *nos duo eximus*. Soph.

Neutrum plurale gaudet verbo singulari; ut οὐκ ἀρετᾷ κακὰ *non bene succedunt mala*. Od. θ. Jungitur etiam plurali; ut δαιμόνια πιστεύουσι, Jacob. 2.19. Utrisq; adjunctum reperitur in eadem sententia; ut ἐξ οὗ τὰ ἄλλα ἤρτηται, καὶ δι' οὗ λέγονται. Aristot.

Nominativus 1æ. vel 2æ. personæ rarissimè exprimitur, nisi emphaseos vel distinctionis causâ; ut σὺ λέγεις. Joh. 18. 39. ἐγὼ σκόροδα λέγω, σὺ δὲ κρόμμυον ἀποκρίνεις,

Nominativus 3æ sæpe omittitur in verbis hujusmodi, λέγουσι, φασί, εἰώθασι, φιλοῦσι, μυθολογοῦσι· ut ὥς φασι subaudi ἄνθρωποι. *Plut.*

Tertia persona ἐστὶ vel εἰσὶ sæpissimè subauditur, ut πομφόλυξ ὁ ἄνθρωπος· οἱ κόλακες κόρακες.

Verbum usitatiùs claudit sententiam vel membrum:
In disponendis dictionibus præcipuè solutæ orationis, cura non levis adhibenda est; ità tamen ut varietas summoperè observetur, unde venustior structura, & suavior harmonia consurgat.

2a. Adjectivi & Substantivi.

* ADjectivum cum Sustantivo concordat Genere, Casu, & Numero; ut κοινὸς Ἑρμῆς *communis Mercurius*.

* *Ad Adjectivum referuntur Articulus præpositivus, pronomen possessivum, participium.*

Adjectivum plurale cujuscunque generis sæpe permutat suum substantivum in genitivum, cum articulo; ut σπουδαῖοι τῶν γονέων *boni parentes*. Isocrat. φαῦλοι τῶν

τῶν γυναικῶν. Basil. καλὰ τῶν ζώων, Isoc. Singulare itidem, si neglecto genere substantivi fiat neutrum; ut τὸ ὑπερβάλλον τῆς χαρᾶς *immensum gaudium*. Heliod.

Adjectivum *subaudito ἄνθρωπος*, in masculino genere; *subaudito χρῆμα*, in neutro ponitur absolutè; ut πολλοὶ λέγουσι. Psal. 4. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. Ιλ. β. χρήσιμον καὶ αἱ ψευδεῖς δόξαι. Xenoph.

Adjectivum absolutè positum locum substantivi supplet alteri adjectivo; ut, μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, Matth. 5. χαλεπὰ τὰ καλά.

Neutrum etiam, articulo vestitum, exprimitur per substantivum; ut ὅπου τὸ συμφέρον, ἐκεῖ καὶ τὸ εὐσεβές *ubi emolumentum ibi religio*. Epictet.

Sæpe Substantivum usurpatur pro adjectivo; ut ἑλλὰς φωνὴ, *Græca lingua*. Lucian. Apud sacros scriptores crebriùs in genitivo; ut, οἰκονόμος ἀδικίας *dispensator injustus*. Luc. 16.

Adjectivum verbo postpositum & concordans cum substantivo præcedente verbum, sæpissimè adverbii vicem obtinet; ut εἰσελεύσεται δρομαῖος *introibit curriculo*. Nazianz. ἐννύχιαι στεῖχον *noctu ibant*. Hesiod.

Adjectivum εἷς, cum numerali altero, jungitur substantivo plurali; ut εἷς καὶ τριάκοντα ἄνδρες. Χίλια, μύρια, quandoque collectivo singulari, etiam diversi generis; ut, χίλια ἵππος *Xenoph*.

Adjectivum frequentiùs præmittitur substantivo.
In numeralibus mixtis numerus minor majorem sæpiùs præcedit usque ad centenarium, si copula καὶ intercesserit: ut τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα: absque copula, vel post centenarium, plerumque minor sequitur majorem; ut τεσσαράκοντα τρεῖς, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι.

32. Antecedentis & Relativi.

Relativum cum antecedente concordat genere numero & personâ: Quoties nullus nominativus interseritur inter relativum & verbum, relativum erit Verbo Nominativus; ut μακάριος ὃς ἐλπίζει *beatus qui sperat*. Psal. 34.

At si nominativus relativo & verbo interponatur, Relativum regetur a verbo, aut ab alia dictione; ut μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ κύριος ὁ θεός ἐστι: λαὸς ὃν ἐξελέξατο. Psalm. 33.

Frequenter relativum & antecedens in eodem casu ponuntur; ut ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα Psal. 119. 47.

Pronomen antecedens sæpiùs reticetur; ut λάλει ἃ δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἃ μὴ δεῖ. Euagr.

Relativum non rarò præcedit, præcipuè in eodem casu positum; ut

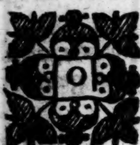
SYNTAXIS.

Dividitur in Concordantiam & Regimen.

Ad utrumque spectat Ordo sive Dispositio dictionum in oratione.

Concordantia triplex.

1ª. Nominativi & Verbi.

Mne Verbum personale, & finitum habet precedentem Nominativum * Substantivi, cum quo concordat numero & personâ; ut, ὄρος ὠδίνει *mons parturit*; ὀψὲ αἰσθάνονται οἱ Φρύγες *serò sapiunt Phryges.*

* *Ad Substantivū refertur Pronomen primit.*

Cùm verbi 1ª. dual. deest, nominativus dualis primæ plurali jungitur; ut νὼ ἐξίμεν *nos duo eximus.* Soph.

Neutrum plurale gaudet verbo singulari; ut οὐκ ἀρετᾷ κακὰ *non bene succedunt mala.* Od. θ. Jungitur etiam plurali; ut δαιμόνια πιστεύουσι, Jacob. 2.19. Utrisq; adjunctum reperitur in eadem sententia; ut δέξ ὃ τὰ ἄλλα ἤρτηται, καὶ δι' ὃ λέγονται. Aristot.

Nominativus 1æ. vel 2æ. personæ rarissimè exprimitur, nisi emphaseos vel distinctionis causâ; ut σὺ λέγεις. Joh. 18. 39. ἐγὼ σχόροδα λέγω, σὺ δὲ κρόμμυον ἀποκρίνεις,

Nominativus 3æ sæpe omittitur in verbis hujusmodi, λέγουσι, φασί, εἰώθασι, φιλοῦσι, μυθολογοῦσι· ut ὥς φασι subaudi ἄνθρωποι. *Plut.*

Tertia persona ἐστὶ vel εἰσὶ sæpissimè subauditur, ut πομφόλυξ ὁ ἄνθρωπος· οἱ κόλακες κόρακες.

Verbum usitatiùs claudit sententiam vel membrum:

In disponendis dictionibus præcipuè solutæ orationis, cura non levis adhibenda est; ità tamen ut varietas summoperè observetur, unde venustior structura, & suavior harmonia consurgat.

2ª. Adjectivi & Substantivi.

* ADjectivum cum Sustantivo concordat Genere, Casu, & Numero; ut κοινὸς Ἑρμῆς *communis Mercurius.*

* *Ad Adjectivum referuntur Articulus prapositivus, pronomen possessivum, participium.*

Adjectivum plurale cujuscunque generis sæpe permutat suum substantivum in genitivum, cum articulo; ut σπουδαῖοι τῶν γονέων *boni parentes.* Isocrat. φαῦλαι

τῶν

τῶν γυναικῶν. Basil. καλὰ τῶν ζώων, Isoc. Singulare itidem, si neglecto genere substantivi fiat neutrum; ut τὸ ὑπέρβαλλον τῆς χαρᾶς *immensum gaudium*. Heliod.

Adjectivum *subaudito* ἄνθρωπος, in masculino genere; *subaudito* χρῆμα, in neutro ponitur absolutè; ut πολλοὶ λέγουσι. Psal. 4. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. Ιλ. β. χρήσιμον καὶ αἱ ψευδεῖς δόξαι. Xenoph.

Adjectivum absolutè positum locum substantivi supplet alteri adjectivo; ut, μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, Matth. 5. χαλεπὰ τὰ καλά.

Neutrum etiam, articulo vestitum, exprimitur per substantivum; ut ὅπου τὸ συμφέρον, ἐκεῖ καὶ τὸ εὐσεβὲς *ubi emolumentum ibi religio*. Epictet.

Sæpe Substantivum usurpatur pro adjectivo; ut ἑλλὰς φωνὴ, *Græca lingua*. Lucian. Apud sacros scriptores crebriùs in genitivo; ut, οἰκονόμος ἀδικίας *dispensator injustus*. Luc. 16.

Adjectivum verbo postpositum & concordans cum substantivo præcedente verbum, sæpissimè adverbii vicem obtinet; ut εἰσελεύσεται δρομαῖος *introibit curriculo*. Nazianz. ἐννύχιαι στεῖχον *noctu ibant*. Hesiod.

Adjectivum εἷς, cum numerali altero, jungitur substantivo plurali; ut εἷς καὶ τριάκοντα ἄνδρες. Χίλια, μύρια, quandoque collectivo singulari, etiam diversi generis; ut, χίλια ἵππος *Xenoph*.

Adjectivum frequentiùs præmittitur substantivo.
In numeralibus mixtis numerus minor majorem sæpiùs præcedit usque ad centenarium, si copula καὶ intercesserit: ut τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα: absque copula, vel post centenarium, plerumque minor sequitur majorem; ut τεσσαράκοντα τρεῖς, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι.

32. Antecedentis & Relativi.

Relativum cum antecedente concordat genere numero & personâ: Quoties nullus nominativus interseritur inter relativum & verbum, relativum erit Verbo Nominativus; ut μακάριος ὃς ἐλπίζει *beatus qui sperat*. Psal. 34.

At si nominativus relativo & verbo interponatur, Relativum regetur a verbo, aut ab alia dictione; ut μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ κύριος ὁ θεός ἐστι: λαὸς ὃν ἐξελέξατο. Psalm. 33.

Frequenter relativum & antecedens in eodem casu ponuntur; ut ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα Psal. 119. 47.

Pronomen antecedens sæpiùs reticetur; ut λάλει ἃ δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἃ μὴ δεῖ. Euagr.

Relativum non rarò præcedit, præcipuè in eodem casu positum; ut

ut ἀπολαύω τῶν ἔχω ἀγαθῶν: vel si antecedens pronomen tertiæ personæ subintelligatur in verbo; ut ὃς σπείρει, ἀμᾷ.

Οὗτος *hic*, ἐκεῖνος *ille*, ὅσος, ἡλίκος *quantus*, οἷος *qualis*, item πόσοι *quot*, ποσὸς *quotus*, ποταπὸς *cujas*, ποσαπλοῦς, ποσαπλάσιος *quotuplex*, &c. indefinitè hæc sumpta, non rarò construuntur more relativorum; ut ἐλεφάντων ἔμβρυον ἡλίκον μόσχος, *elephantorum Embryon quantus vitulus*. Aristot. χαριζόμενος οἵῳ σοὶ ἀνδρὶ *gratificans viro, qualis es Tu*. Xenoph.

Exceptiones Concordantiis communes.

Plures Nominativi, Substantiva, vel Antecedentia cujuscunque numeri postulant verbum, Adjectivum vel Relativum plurale; ut σπέρμα καὶ καρπὸς διαφέρουσι *semen & fructus differunt*. Aristot.

Quod quidem Verbum cum Nominativo dignioris personæ; Adjectivum cum Substantivo, Relativum cum Antecedente, generis dignioris, consentit: Dignior autem persona prima quàm secunda aut tertia, & secunda quàm tertia; Dignius masculinum genus quàm fœmininum aut neutrum, & fœmininum quàm neutrum, in vocibus *naturam rationalem* aut *animalem* significantibus; in aliis vero dignissimum est neutrum; ut ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια ποιήσομεν. Xenoph. ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοί. Jac. 2 15. λύπη καὶ φόβος δάκνοντα τὴν ψυχήν. Philo. ὄνυχες καὶ σμάραγδοι ἃ φέρουσιν Αἰγύπτιοι. Lucian.

Quandoque admittitur singulare, quod ad plura licèt sit referendum, cum proximiore tamen concordat; Verbum numero & personâ; Adjectivum vel Relativum genere & numero; ut ὡς δὲ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων ἔλεγεν. Aristot. ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ. Hom.

Aliquando verbum singulare cum proximiore consentit, Adjectivum verò plurale neutrum sequitur consentiens cum utrisque; ut αἱ δυναστεῖαι καὶ ὁ πλοῦτος διὰ τὴν τιμήν ἐστιν αἱρετά. Aristot.

Duo masculina cum neutro, etiamsi significent *naturam rationalem*, admittunt tamen adjectivum neutrum; ut πιστεύομεν εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ πνεῦμα ἅγιον, ὁμούσιά τε καὶ ὁμόδοξα Nazianz. Inusitatiùs Mascul. & Foemin. ut περὶ πλείστου ποιούμεθα τοὺς παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ μάλιστα ὀργιζόμεθα τοῖς εἰς ταῦτα ἐξαμαρτάνουσι Isocr.

Duo fœminina non respuunt fœmininum; ut θρασύτης καὶ δειλία πρὸς ἀλλήλας ἐναντίαι. Aristot.

Masculina & Fœminina *rem inanimatam* significantia quandoque admittunt masculinum; ut φόβος καὶ ἐλπίδες ἄνω πτόμενοι. Lucian. Cum

Cum duabus de rebus sit sermo, usitatiùs effertur in plurali; ut κυρίοις δυσί: quod si res naturâ vel arte sint binæ, potiùs in duali; ut δυοῖν ποδοῖν.

Duo singularia cum duali non incongruè nectuntur; ut διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρείδης τε καὶ Ἀχιλλεύς. Il. α'.

Ἄμφω & δύω cùm plurali sæpius junguntur; ut ἄμφω ἐξέπνευσαν Euripid. δυοῖν ὀφθαλμῶν Aristot.

Verbum inter duos Nominativos, & Relativum inter duo Antecedentia diversorum numerorum positum, cum alterutro convenire potest; ut ἔθνος πολυανθρωπότατόν ἐστιν Ἄραβες Phil. πόλεις εἰσὶν ἃς φαύλους νομίζεις Lucian.

Verbum, Adjectivum, vel Relativum nonnunquam concordat cum Infinitivo vel clausulâ præcedente: Adjectivum verò & Relativum in neutro genere ponuntur; ut ξυρεῖν τὸν λέοντα οὐκ ἔστιν ἀσφαλές. Eadem referuntur ad plures clausulas, & frequĕtius in numero plurali.

Aliquando Adjectivum concordat cum Substantivo, Relativũ cum Antecedente, quod non exprimitur sed intelligitur in Pronomine Possessivo; ut ἐμὰ τοῦ κακοδαίμονος (subaudito ἐμοῦ in ἐμὰ) Lucian. τὸ σὸν μόνης δώρημα (subaudito σοῦ in σὸν) Sophocl. φόβον ὁρῶ τῆς ἐμῆς ἐπισόδου· Οὐ μήποτ' ὀκνεῖτε idem.

Interrogativum & ejus Redditivum casu ac tempore concordant; ut τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων; ὅσῳ οἱ ζῶντες τῶν τεθνηκότων Laërt. Non observatur genus aut numerus; ut τί οἱ ἄνθρωποι; θεοὶ θνητοί Lucian.

Cùm Redditivum sit Pronomen Possessivum, ponitur in casu nominis à quo regitur; ut τίνος ἐστὶν ὁ λόγος; ἐμός.

Respondetur interdum ad sensum, non ad vocem; ut τίνος εἶ; ὁ πατὴρ Τελαμών Euripid. præsertim si interrogatio fiat per dictionem variæ syntaxeos; ut θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ Μενέλαον θανεῖν; Οἰκτρότατον Eurip. quia dicimus θνήσκειν θάνατον, vel θανάτῳ.

Dictio interrogativa plerumque inchoat sententiam.

Articulus & Pronomen sequuntur concordantiarum regulas: utrumq; tamen peculiarem habet usum, dispositionem & elegantiam.

Articulus.

Articuli præpositivi usus est

1°. Propter emphasin, sive excellentiam rei; ut τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον .i. *Spiritum Deum* Luc. 3. 22. πνεῦμα ἅγιον .i. *Spiritum donum*, Joh. 20. 22. τὸ ἀγαθὸν *summũ bonum*, ἀγαθὸν *quodvis bonum* Aristot.

2°. Propter demonstrationem rei certæ; ut οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσι. 1. Joh. 5. 8.

 3°. Pro-

3°. Propter expositionem sive distinctionem, tunc crebriùs post ponitur voci explicandæ; ut Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς Matth.3.1.

4°. Propter elegantiorem texturam vel modulationem suaviorem; ut ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις 1.Joh.4.4. πολὺ βεβαιώσας εὑρήσομεν τάς τε τῶν σπουδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας Isocrat.

Addi possunt aliæ rationes, quas utpote magìs incertas placuit rejicere. Quinimo de præfigendo vel omittendo articulo certa vix dari potest regula: Sæpe enim utuntur vel respuunt autores pro arbitrio vel euphoniâ: Non tamen abs re erit sequentes de illis observationes apponere.

Articulus cujuscunque generis cum adverbio pro nomine sumitur in omni casu; ut τῷ πλησίον *vicino* Deut. 5. 21. τὸν πλησίον *vicinum* Matth.22 39. Sic τὸ πέραν τῆς θαλάσσης Marc. 5.1. διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Marc. 10.1. In neutro genere sic positus quandoq; adverbiascit, ut τὸ πάλαι *olim* Thucyd. τανῦν *nunc* Act.27. 22.

Similiter articulus neuter cum Infinitivo fit nomen; ut ἐκ τοῦ ὁρᾷν γίνεται τὸ ἐρᾷν *ex aspectu nascitur amor*.

Præponitur etiam neuter qualicunque dictioni vel clausulæ *materialiter* (quod aiunt) sive τεχνικῶς acceptæ; ut τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν εἴπω Demosth.

Articulus neuter cum genitivo sequente significat *possessionem, proprietatem* vel *relationem*, subaudito χρῆμα, ἔργον, ἔπος vel hujusmodi nomine; ut ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι Matth. 22. 21. .i.e. χρήματα. τὰ τῆς σαρκὸς. i. e. ἔργα Rom. 8. 5. τὸ τοῦ Θεόγνιδος λέγω Lucian .i. ἔπος. Quandoque ponitur pro solo Substantivo; ut τὸ τῆς ἐλευθερίας pro ἐλευθερία Plutarch.

Articulus pluralis (observato genere nominis proprii) cum præpositione ἀμφὶ, περὶ, κατὰ &c. & Accusativo accipitur pro ipso nomine; ut οἱ ἀμφὶ Κορινθίους *Corinthii* Herodot. ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν *venerunt ad Marthã & Mariaã*, Joh.11.19. τὰς κατ' εὐχὰς *preces* Heliod.l.4. Interdum (neglecto genere) significat *comitatum, officium, facultatem, sectam, relationem*, cum iisdem vel aliis præpositione & casu; ut οἱ περὶ τὸν Παῦλον i. e. *socii Pauli*, Actor. 13. οἱ περὶ τὴν γῆν *agricolæ* Xenoph. οἱ περὶ τὴν ποίησιν, καὶ τοὺς λόγους *Poetæ & Oratores* Isocr. οἱ ἀπὸ στοᾶς, *Stoici* Athen. οἱ πρὸς αἵματος *consanguinei* Sophocl. οἱ μετ' Ἀχιλλέως *Socii Achillis* Lucian. οἱ κατ' ἀγορὰν *causidici* Demosth. οἱ ἀπὸ βήματος *concionatores* Plutarch. οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων vel ἐν τοῖς μαθήμασι *Mathematici* Laert. οἱ ἀπὸ vel μετὰ Πλάτωνος *Platonici* Synes.

Ponitur articulus præpositivus quandoque pro subjunctivo; ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων pro ὃ ῥᾷστον, Demosth. οὐδὲ ἐπίσταμαι τὸ σὺ λέγεις

Marc.

Marc. 14. 68. Apud Poetas ὅτις pro ὅστις, servato ο per omnia genera, casus, & numeros, ὅτινα, ὅτινας, ὅττινα &c. ut. ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ Il. τ. ὅττινα κραδίῃ θυμός τε κελεύει Od. θ. ὅτινας μινύθῃ Il. ο. ὅττ' ἔργα τέτυκτο Iliad. χ.

Articulus præpositivus vel subjunctivus pro αὐτὸς sumitur sequente sæpius δὲ, γε, &c. ut. ὁ δ' ἔφη Matth. 13. ἦ δ' ὅς dixit ille Plat. Item pro ἕτερος & ἐκεῖνος præcipuè in divisionibus cum μὲν-δὲ, γὰρ-δὲ, &c. ut τὰ μὲν ἀΐδια, τὰ δὲ φθαρτά Aristot. δεῖ γὰρ τὸ ποιῆσαι, τὸ δὲ μή Demosth. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει 1. Cor. 11. ἃς μὲν κατείληφε πόλεις, τινὰς δὲ πορθεῖ Demosth. Interdum pro τὶς *interrogativo*; ut τοῦ vel ὅ χαίρειν λέγω; Demosth. pro τὶς *indefinito*; ut ἀγνοῶ τὸ χρὴ πιστεῦσαι Lucian. σύ μ', ὅς εἰμ', εἰρηκώς Soph.

Τὸ ὂν vel τὸ τὶ significat *partem*; ut τῆς χώρας τὸ μὲν ὂν πρὸς ἄρκτον, τὸ δὲ ὂν πρὸς μεσημβρίαν Aristid. ἡμῶν τὸ μέν τι ἡ πατρὶς μερίζεται, τὸ δέ τι οἱ γεννήσαντες Plat.

Articulus non rarò subinnuit participium ὢν potissimùm ante præpositionem vel adverbium; ut ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Matth. 6. τοὺς πρὸ ὑμῶν Matth. 5. τὰ ἄνω φρονεῖτε Coloss. 3. 2.

Omittitur sæpissimè articulus ante Interrogativa; ut τίς, ποῖος &c. Indefinita; ut τὶς, ὁποῖος &c. Universalia signa; ut πᾶς, μηδεὶς &c. Numeralia cardinalia; ut εἷς, δύο &c. Legitur tamen ποῖος cum Articulo; ut τῆς ποίας μερίδος Demosth. item Cardinalia, cùm referuntur ad id quod præcessit; ut λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους Luc. 9. 16. ὁ εἷς Luc. 18. 10. Ante Nomina Propria, præcipuè in epistolarum inscriptionibus; ut Ἰσοκράτης Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν Isocr. in quibus tamen appellativa desiderant articulum; ut Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν Demost. Ante Nomina tum Propria tum Appellativa in librorum titulis; ut περὶ Ἑλένης, περὶ νόμου Laert. Antisth. Pronomina Substantiva ἐγὼ &c. composita ἐμαυτοῦ &c. ut ἐγώ εἰμι Joh. 15. 1. ἐκεῖνα δὲ ἐμαυτῷ 2. Cor. 2.

Pronomen ὁ δεῖνα semper articulum postulat; ut ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσήγγειλε Demosth.

Genitivus post Partitivum exigit articulum; ut εἷς τῶν στρατιωτῶν Joh. 19. 34. crebrò etiam post substantivum regens; ut ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας Joh. 17. 12. τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου Luc. 2. 27. Sic Vocativus pro Nominativo positus; ut ἡ παῖς ἐγείρου Luc. 8. 54. σὺ ὁ βορέας πνεῦσον Lucian.

Duo vel plures Articuli diversorum nominum genere, numero, vel casu discrepantium, elegantiùs se immediatè consequuntur, quorum prior ad remotius semper nomen refertur; ut τὴν τοῦ θεοῦ

δικαιοσύνην Rom. 10. 3. τοῦ τὴν τοῦ ῥήματος σεμνότητα λησ μάρτυς Demosth. Communiter tamen in sacrâ Scripturâ articulus adhæret suo nomini; ut τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ibid. Rom. 10. 3. Inepta verò repetitio est si omnimodo consentiant; ut αἴτιος τῆς τῆς πόλεως ἐρημώσεως. Zonaras.

Parùm imitanda etiam dispositio est, si nominum ordo perturbetur; ut οἱ τῶν ἀγγελικῶν χοροὶ δυνάμεων. Theophylact. ἡ τοῦ οἰκείου κηδεμονία σώματος. Damascen.

Eleganter Adverbia, Conjunctiones, vel Præpositio cum suo casu interveniunt; ut ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος. Act. 23. 22. ἀκούσατέ τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας Act. 22. 1. Participium aut Verbum regens; ut τὴν ἑτέρου ζητῶν ἐπιθυμίαν. Demosth. τοῦ μόνον ἐφεστηκότος ποιοῦ Aristot. Aliquando postponitur articulus; ut ἀσφαλέστερος βίος ἐστὶ δοκεῖ ὁ τῶν ἰδιωτευόντων ἢ τῶν τυραννευόντων Isocr.

Collocatur articulus ante & post nomen frequentissimè; ut τὰς ἀρχὰς τὰς τῶν σωμάτων. Aristot.

Repetitur ante nomen in demonstrando intercedente δὲ vel δή; ut ὅδε ὁ ἄνθρωπος· τοῦδε τοῦ λόγου, καὶ τῆσδε τῆς ὕλης Aristot.

Cùm duo substantiva, alterum vel utrumque appellativum apponuntur; vel cùm adjectivum immediatè postponitur substantivo; utrique vel posteriori sæpissime articulus additur; ut Ματθαῖος ὁ τελώνης, Matth. 10. οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες Luc. 2. 15. τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ Luc. 8. 29. Si adjectivum præcesserit, articulus ipsi soli præfigitur; ut τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι Luc. 4. 37. quandoque omittitur penitùs; ut πνεῦμα ἀκάθαρτον Marc. 3. 30.

Cùm plura sint substantiva, illud sensu præcedit verbum cui articulus præfigitur; ut θεὸς ἦν ὁ λόγος *sermo erat Deus* Joh. 1. πνεῦμα ὁ θεὸς *Deus est spiritus* Joh. 4. 44. Sic τὰ ἐμὰ σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά Joh. 17. 10. At pronomen articulo viduum potest loco & sensu præire; ut ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός Joh. 14. 6.

Adjectivum postpositum si non habeat articulum, dividitur plerumque à Substantivo & sequitur verbum sensu; ut ἐστιν ἄνθρωπος δίκαιος Aristot. *homo est justus*. Sin habeat, à Substantivo non dividitur; ut Πλάτων ὁ ἀγαθός ἐστι *ille bonus Plato est*.

Post αὐτός, ἐκεῖνος, ὅλος, οὗτος, πᾶς articulus additur substantivo sequenti; ut ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ Luc. 13. 31. ἐκεῖνον τὸν λίθον Luc. 20. 18. ὅλην τὴν γῆν Act. 17. 11. οὗτοι οἱ λόγοι Luc. 24. 44. πᾶν τὸ σῶμα Eph. 4. 16. raro præponitur hisce adjectivis; ut τὸν αὐτὸν τρόπον Dem. &c.

Adjectiva sine substantivo posita, sæpissimè vestiuntur articulo; ut εἰς τὰ ἴδια Joan. 1. 11. τὴν ταχίστην Demosth. &c.

Metri caussâ apud Poetas articulus negligitur vel redundat.

Prono-

Pronomen.

GEnitivus Pronominis possessivi usurpatur quando significatur *sola persona*; ut εἰκὼν σου *imago tui* Herodian. Sic πρὸς βίαν μου *ad coactionem mei* Sophocl. i. e. *me invito*.

Quoties *possessio, relatio, circumstantia* vel *actio* personæ connotatur, possessivo uti licet; ut ἐπὶ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου Prov. 3.5.

Ponitur Genitivus primitivi loco possessivi; ut ὁ πατήρ μου, Joh. 15.1. (rarissimè ἐμοῦ Rom. 1.12.) adhibetur quandoque Dativus ut χαίρει μοι ἦτορ Ιλ. ψ. Frequenter possessiva ἡμέτερος & ὑμέτερος usitata sunt oratoribus; ut κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον Act. 24. τῆς ὑμετέρης ἀγάπης 2. Cor. 8. 8. & in eodem contextu περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων &c. Joh. 1. 2. 2. Inusitatiùs ἐμὸς, σὸς, σφέτερος; ut ἑταίροις ἐμοῖς καὶ σοῖς Athen. εἰς τὰ σφέτερα ἤθη διεξεργάσεται Aristot. ἐμὸς & σὸς passim in SS. ut ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς Prov. 5. 1. σφέτερος vix in N. T. occurrit.

Possessivum pro Primitivo rariùs accipitur; ut τῷ ἐμῷ πόθῳ καλέσθαι pro ἐμοῦ Sophocl.

Pronomina reciproca sunt, ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ, οὗ, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ vel σαυτοῦ; referuntur enim ad personam præcedentis verbi; aut si quando præcesserint, respiciunt casum verbo postpositum; ut Εὐφραῖος ἀπέσφαξεν ἑαυτόν Demosth. ἕκαστος αὐτῷ φίλος Aristot. δεῖται οἱ τὴν νύκτα Lucian. οὐ δύναμαι γνῶναι ἐμαυτόν. Plat. Ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν. Luc. 4. 23. τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. Hom.

Ἑὸς, σφέτερος magìs familiaria sunt Poetis; ut ἡγεμόνευεν ἑὰ πρὸς δώματα Hom. οἵτινες ἴδοιεν σφετέρους ἐπικρατοῦντας ἀνεθάρρησαν ἂν Thucyd. Ἑὸν propriè significat *quod unus possidet*, σφέτερον *quod plures*.

Ἡμέτερος & ὑμέτερος addito genitivo αὐτῶν, usurpantur reciprocè: ut τὰ ἡμέτερα αὐτῶν πράττωμεν. Demost. διδάσκετε τοὺς παῖδας ὑμετέρους αὐτῶν βασιλεύεσθαι. Isocr. sic σφέτερος αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν; ut αἱ μὲν ἀρεταὶ οὐ σφετέρας αὐτῶν φύσεις ἐνεργοῦσι Isocrat. οἱ πλέονες τὴν πολιτείαν ἰδίαν αὐτῶν ἡγοῦνται εἶναι Demost. Legitur ἴδιος σφέτερος αὐτῶν: ut πάλαι ἤχθοντο μᾶλλον ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἁμαρτήμασιν, ἢ νῦν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς σφετέροις αὐτῶν. Isocrat.

Resolvuntur interdum composita ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, & pro illis eorum simplicia adhibentur per omnes casus; ut οἱ δ' αὐτῷ κα-

καὶ τεύχει ἀνὴρ Hesiod. πολλοὶ μὲν σφίσιν αὐτοῖς πολεμοῦσι Isocr. Trium horum Nominativi, & priorum ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ casus omnes duales & plurales à simplicibus necessariò supplentur; ut ἡμεῖς αὐτοὶ στενάζομεν Rom. 8 23. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε 1. Corin. 11. 13.

Simplicia primitiva 1æ & 2æ personæ pro reciprocis quandoque afferuntur loco compositorum; ut ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι Hom. ἐμὲ γὰρ ἐν ὑμῖν τίθημι Plat. pro ἐμαυτόν.

Interdum αὐτὸς ponitur reciprocè; ut ἔγνωρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, pro ἑαυτοῦ Psal. 102. ἐπ' αὐτῶν pro ἐφ' ἑαυτῶν Aristot. præcipuè cùm nomen aliud 3æ personæ inciderit inter αὐτὸς & personam verbi; ut ὁρῶν τοῦ δήμου κίνησιν ἐπ' αὐτὸν (potiùs quàm ἐφ' ἑαυτὸν) Nazianz. vel cum αὐτὸς sensu præcesserit verbum; ut πατέρα τιμᾷ ὁ αὐτοῦ υἱὸς (non ἑαυτοῦ υἱὸς). E contra profertur ἑαυτοῦ, οὗ, vel ἑὸς pro relativo αὐτὸς, ut, ἐπειδὴ οὐ ἐκβαλοῦμαι τὴν ψυχὴν Plat. præsertim apud Poetas; ut, οἱ ἔκπεσε δάκρυ Il. β'. τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηυσὶ λέλειπτο φάσγανον Il. ι.

Pronomina quædam sunt trium personarum, αὐτός; ut, αὐτὸς ἐφὴν, ἧς, ἡ. Ἑαυτοῦ in plurali; ut, μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς 2. Cor. 1. 9. τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε Phil. 2. 12. sed in singulari usurpatur pro genitivo solo σεαυτοῦ, ῆς; ut οὕτω παιδεύσῃς τοὺς ἑαυτῆς φίλους Xenoph.

Σφέτερος junctum verbis 1æ & 2æ personæ significat *noster*, *vester* apud Poetas; ut, ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' Hesiod. Σφωίτερος apud Apollonium significat interdum *suus*; ut ἀλκῇ Σφωιτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπε. jungitur etiam verbo 2æ personæ pro *tuus*; ut λιλαίεαι Δῆμον σφωιτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι idem.

Paucula Adjectiva sunt reciproca & trium personarum, ἴδιος ἀλλήλων &c. ut ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς Luc. 6. 41. τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο Rom. 8. 32. ἀλλήλους ἀγαπῶμεν 1 Joh. 3. 23. ἀγαπήσατε 1 Pet. 1. 22. μισήσουσιν Matth. 24. 10.

Ἀυτὸς redundat passim in S. Scripturis; ut καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ Matth. 8. 1. alibi rariùs.

Duo cùm fuerint Antecedentia, οὗτος refertur ad propriùs, ἐκεῖνος, ad remotius; ut, ἔθιζε σεαυτὸν μὴ σκυθρωπὸν εἶναι, ἀλλὰ σύννουν· δι' ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι δόξεις Isocra. Pari modo articuli pro iisdem positi, ὁ μὲν ad remotius, ὁ δὲ ad propinquius spectat: qui tamen ordo sæpè negligitur.

Regimen

Duo vel plura Substantiva ad eandem rem spectantia in eodem casu apponuntur; ut Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ Τιμοθέῳ τέκνῳ. 1. Tim. 1. ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα Philem. v. 19.

Nomen verò propriũ *loci*, præsertim *urbis*, post Appellativũ suum effertur nonnunquã in genitivo; ut Ἀθῆναι vel Ἀθηνῶν πόλις. Demost.

Aliquando subintelligitur substantivum in possessivo quocum sequens substantivum casu consentit, ut, Νεστορέῃ παρὰ νηῒ Πυληγενέος βασιλῆος. Hom. Il. β'.

Genitivus post Substantivum.

Cùm duo Substantiva diversæ significationis concurrunt, quod sensu posterius est in genitivo ponitur; ut κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν.

Adjectivum in neutro genere absolutè & substantivè positum genitivum regit; ut τὸ τοῦ θεοῦ εὐμενές, *dei benevolentia* Demosth. εἰς πλέον πλεῖν τοῦ θέλοντος, i. e. εἰς πλέον θέλημα Soph. τὰ τοῦ θεοῦ Matth. 22. nonnunquam in alio genere; ut τὸν νεκρὸν τοῦ θεοῦ *deum mortuum* Lucian. Alex. & Phil.

Sæpissime ponitur iste genitivus vel relativè; ut παῖς τῆς τύχης Sophocl. vel possessivè; ut τὸ σῶμα ναὸς τοῦ πνεύματος, 1. Co. 7. activè; ut θάνατον Ἀργείων φεύγω Euripid. i. e. *mortem quam Argivi inferunt*. passivè; ut ἡ Πλαταιέων πολιορκία Thucyd. i. e. *quâ Platæenses cincti erant*:

Pro Genitivo interdum usurpatur adjectivum possessivum; ut δουλείη κεφαλὴ pro δούλου. Theogn.

Genitivus vel Dativus post Substantivum.

Genitivus quandoque in dativum vertitur, præsertim post nomen Substantivum adjectivè acceptum, & significans *relationem*, *affectionem* vel *contrarietatem*; ut κοινωνὸς τῷ Σίμωνι Luc. 5. 10. ἀντίβιοι τῷ τυράννῳ *violentis tyranno* vel *infensissime* Herodot.

Genitivus vel Accusativus post substantivum.

Nomina *laudis*, aut *vituperii* (substantivum cum suo adjectivo) post aliud substantivum efferuntur in genitivo; ut ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς. γυνὴ ἀχαλίνου στόματος. Rariùs in Accusat. ut κόρη ἀμήχανον τι κάλλος Heliodor.

Nomen etiam *mensuræ* post substantivum in genitivo ponitur; ut ἀνδριὰς δυώδεκα πήχεων Herod. addito sæpius accusativo hujusmodi βάθος, εὖρος, μῆκος, πάχος, πλάτος, ὕψος &c. ut λίθος τὸ μὲν μῆκος ποδῶν ἑκατὸν Diodor.

Substantivum regens usitatissimè præponitur substantivo quod regitur; ut ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου Mat. 8. 20. articulis verò utrique præfixis elegantiùs sequitur regens; ut ὁ τοῦ τέκτονος υἱός Matth. 13 55.

Apud Oratores τὶς, ἕκαστος, ὅσος ponuntur post πᾶς; ut πᾶς τὶς, πᾶς ἕκαστος *unusquisque*, πᾶς ὅστις, πᾶς ὅσος *quicunque*.

Genitivus post Adjectivum.

ADjectiva quæ *desiderium*, *fugam*, *curam*, *negligentiam*, *contemptum*, *memoriam*, *oblivionem*, *notitiam*, *ignorantiam*, *prodigalitatem*, *parsimoniam*, *accusationem*, *damnationem*, *absolutionem*, *dignitatem*, *potentiam*, *impotentiam*, *separationem*, *differentiam*, *excellentiam*, *participationem*, *immunitatem*, *vacuitatem*, *privationem* denique significant, genitivum adsciscunt; ut δυσέρως τῶν ἀφροδισίων Xenoph. φυγὰς τῆς πατρίδος idem. ἐπιμελὴς τῶν φίλων idem. ἀμελὴς τῶν μουσῶν Lucian. ὀλίγωρος τῶν Ἑλλήνων Isocrat. μνήμων φόρτου Homer. ἐμαυτοῦ ἐπιλήσμων εἰμι Synes. ἔμπειρος τοῦ πολέμου Thucyd. ἄπειρος πράξεων ὁ νέος Aristot. δάπανος ὑγρῶν Athen. φειδωλὸς τῆς δαπάνης Plutarch. κατήγορος μομφῆς Plat. καταδίκος φόνου Demosth. καθαρὸς φόνου Plutarch. ἄξιος ἐργάτης τῆς βοφῆς Matth. 10. 16. ἐγκρατὴς vel ἀκρατὴς θυμοῦ Aristot. ἀπόκοιτος μου Lucian. ἔτερον τοῦ ἀληθοῦς Plat. Ἔξοχος Ἀργείων Il. γ. μέτοχοι τοῦ χριστοῦ Hebr. 3. 14. ἐλεύθερος τῶν τυράννων Demosth. κενὸς νοῦ Plutarch. ἔρημος συμμάχων Xenoph.

Ad privationem referuntur composita ab α privativo; ut ἄπαις παίδων Xenop. ἄχαλκος ἀσπίδων Sophocl. Quædam ex νη ut νῆστις βορᾶς Eurip. nisi quæ vi significationis juxta alias regulas alios casus postulant.

Adjectiva *partitiva*, item *collectiva*, *indefinita*, *interrogativa*, *numeralia*, *ponderalia*, *comparativa*, & *superlativa* si partitivè accipiantur genitivo gaudent; ut θάτερος δυοῖν Plat. ἕκαστος ὑμῶν Lucæ 13 15. τίς τῶν νομικῶν Luc. 11. 45. τὶς εἶδεν ἀνθρώπων 1. Cor. 2. ἓν τῶν πλοίων Luc. 5. μυριοπλάσια ἂν κακὰ ποιήσειεν ἄνθρωπος κακὸς θηρίου Aristor. ὁ δὲ μείζων ὑμῶν Matth. 23. 11. ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων 1. Cor. 15. 9.

Similiter significantia comparativè; ut ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος κρείττων Ælian. περαῖος Θρηϊκίης Apollon. Superlativè; ut ἔσχατοι ἀνδρῶν Od. α΄. τάλαινα παρθένων Eurip. δῖα θεάων Homer. aut quoquo modo partitivè; ut μέσος ὑμῶν 1 Joh. 26. φόβου καὶ χαρᾶς μεθόριος Andr. Hier. μόνος τῶν ἀνθρώπων Demosth. Item articuli; ut τῶν κακιῶν αἱ μὲν ἐφ' ἡμῖν, αἱ δὲ μή Aristot. τῶν ἀνθρώπων οἱ εὐφραίνουσιν οἱ δυσχεραίνουσιν Isocr.

Interdum mutatur genus partitivi; ut ὅσον Αἰγυπτίων λῃστρικὸν Heliod. l. 1.

Ponitur nonnunquam genitivus omisso partitivo; ut ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων i. e. τι Demosth.

Ad hunc modum quandoque adhibetur genitivus pluralis adjectivi

ctivi cum articulo post substantivum diversi casûs; ut σοὶ γυναιξὶ τῶν ἐπισήμων. & ἄλλα σκεύη τῶν ἐντελῶν Heliod. l. 4. frequentiùs etiam numeri diversi; ut Φάβιος ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων. Plutarch. φέρω στολὴν τῶν καλλίστων Xen. Utrobique subauditur casus partitivi τις.

Idem quandoque est casus partitivi, & nominis; ut οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἀγαθοὶ οἱ δὲ πονηροί. οἱ μὲν ὑδεὶς αὐτῷ περιτεῖχον Ælian.

Comparativa subaudito ἢ *quàm* genitivum postulant; ut ὀργιλώτεροι κυνῶν· δειλότεροι τῶν λαγωῶν, κολακικώτεροι τῶν πιθήκων, ἀσελγέστεροι τῶν ὄνων, ἁρπακτικώτεροι τῶν γαλῶν, φιλονεικότεροι τῶν ἀλεκτρυόνων Lucian.

Genitivus iste interdum per ablativum exponi non potest; ut κάλλιόν ἐστιν εὐποιεῖν φίλους τῶν ὀθνείων *Satiùs est benefacere amicis quàm alienis* Aristot. Eth.

Positivum, Comparativum, vel Superlativum pro se invicem usurpantur; ut καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἢ ζῆν ἀθλίως. Menand. i.e. κάλλιον. μεγάλη ἐντολή Matth. 22. 38. i.e. μεγίστη. τοὺς προδότας χείρους ἡγοῦνται Thucyd. χείρους i. e. κακούς. μάλιστα δεινότατος τοῖς ἐναντίοις idem. i. e. δεινός. πάντων χαλεπώτερον ἄρχειν ψυχῶν Nilus i. e. χαλεπώτατον. πρῶτός μου ἦν Joh. 1. 30. i. e. πρότερος.

Interdum ἢ copulat duo comparativa; ut ποιητικώτερα ἢ ἀληθινώτερα Halicarn.

Post comparativum ponitur quandoque καὶ μὴ pro ἤ; ut βέλτιον ὀψιμαθῆ καλέεσθαι καὶ μὴ ἀμαθῆ Theocr.

Præponuntur etiam Comparativis vel Superlativis * particulæ amplificativæ vel diminutivæ; ut πάνυ πολὺ ἐλάσσων Xenoph. πάνυ πολὺ σωφρονέστατος Plat. * Pag. 112.

Comparativo adjungitur quandoque μᾶλλον; ut ἥσσων μᾶλλον τῆς ἑτέρας Thucyd. πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον Philip. 1. 23.

Superadditur Superlativo Comparativum vel Superlativum; ut μείζονα τῶν μηκίστων Soph. ἔσχατα ἐσχάτων κακὰ idem.

Multa verbalia præcipuè in ικος & τήριος quæ *actionem*, aliáq; quæ *capacitatem* connotant, in genitivum feruntur; ut Ψυχῆς φυλακτικὸν παιδεία Aristot. εὐχαὶ λυτήριαι δειμάτων idem. similiter τομαῖος τημάτων Æschyl. συκῆ φόρος σύκων Bud. λιμένες νηῶν ὄχοι Hom. Ἐπίστροφος ἀνθρώπων idem. ἐπίκλοπος δογμάτων Plutar. ἐπαγωγοὶ μὲν τῆς ἡδονῆς, ἀπαγωγοὶ δὲ τῆς λύπης Plat. πολυστεφὴς vel περιστεφὴς δάφνης Soph. περίφοβος τῆς καταφρονήσεως Plat. ὑποπτος τῆς ἁλώσεως Euripid.

His adde alia particularia; ut ἀηθὴς *insuetus*, ψυχροῦ πόματος Galen. ἐθὰς vel ἠθὰς *assuetus*, ἐθάδες ἀγώνων Plutar. ἠθὰς μύθων Soph. εὔελπις *bonâ spe fretus*, τῆς δόξης Areth. ὡραῖος *maturus*, γάμου Heliod.

Dativus

Adjectiva significantia *bonitatem*, *malitiam*, *commodum*, *incommodum*, *jucunditatem*, *displicentiam*, *decorum*, *indecorum*, *facilitatem*, *difficultatem*, *amicitiam*, *inimicitiam*, *mansuetudinem*, *crudelitatem*, *fiduciam*, *diffidentiam*, *obedientiam*, *inobedientiam*, *æqualitatem*, *inæqualitatem*, *manifestationem*, *obscuritatem*, *sufficientiam*, *apparatum*, *propinquitatem*, dativum postulant; ut καλὸν ἀνθρώπῳ 1. Cor. 7. 1. κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ Rom. 14. 20. ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις Tit. 3. 8. ἀλυσιτελὲς ὑμῖν Hebr. 13. 17. ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου Ps. 119. 103. ἀτερπὲς τινι Thucyd. πρεπώδες τῷ διδασκάλῳ Aristoph. ἀπρεπὲς τοῖς βασιλεῦσιν ἔργον Herodian. ῥᾴδια πάντα Θεῷ Linus. τῷ ἀπειθοῦντι πάντα τὰ χαλεπὰ Plutarch. εἰ τῷ Θεῷ φίλον Plato. ἐχθρὸς τῇ πόλει Demosth. πρᾶος τοῖς προσιοῦσι Herodian. ἀνηλεὴς πᾶσι Plato. ἠνορέῃ πίσυνος Il. λ. ἄπιστος καὶ σαυτῷ Plat. ἀπειθὴς λόγῳ Aristot. γονεῦσιν ἀπειθεῖς Rom. 1. 30. τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα vel ἄνισα Euclid. δῆλος τοῖς μὴ τυφλοῖς Lucian. ἄδηλος τῷ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ Alex. Aphrod. ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς Matth 6. 34 τοῖς ἀγωνίζεσθαι βουλομένοις ἕτοιμος Demost. παραπλήσιος μανίᾳ Aristot.

Quibuslibet adjectivis adjungitur dativus instrumenti; ut προχείρους ξίφει Aristot. dativus etiam rei vel personæ ad quam aliquid spectat; ut τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια Demosth. ἅγιον τῷ Κυρίῳ Luc. 2. 23. Et cum alio casu; ut ὡς ὑμῖν ἀμέριμνον τῆς βασιλείας Julian.

VARII CASUS post Adjectiva.
Genitivus vel Dativus.

Adjectiva quæ significant *similitudinem*, *dissimilitudinem*, *contrarietatem*, *proprietatem*, vel *communitatem*, dativum adsciscunt, rariùs genitivum; ut ὅμοιος ἀνθρώπῳ Luc. 6. ὅμοιος ὑμῶν Joh. 8. ἀνόμοιός σοι vel σου Aristot. ἐναντίοι ἀλλήλοισι Hesiod. ἐναντία τοῦ συμφέροντος Xenoph. ἴδιον φίλων Eurip. ἴδιον ἀνθρώποις Aristot. κοινὸς Ἑλλήνων Athen. κοινὸν ἅπασι Plat.

Ejusmodi etiam sunt ἀδελφὰ τῶν εἰρημένων Isocr. ἀδελφὰ τούτοις ἐφιλοσόφησε Basil. ἀκόλουθα ἀλλήλων Xenoph. τοῖς προειρημένοις Nazian. σύμμορφος τῷ σώματι Philip. 3. σύμμορφος τῆς εἰκόνος Rom. 8. σύστοιχα τούτοις & ἀλλήλων Aristot. item ἀλλότριος τῆς πατρίδος Demosth. ἀλλότριος ταῖς πόλεσιν idem.

Quædã adjectiva *similitudinis* gaudẽt solo dativo, præcipuè poetica ἀλίγκιος, ἐναλίγκιος, & verbalia εἴκελος, ἴκελος; ut ἀλίγκιος ἀστέρι Il. ζ. θεοῖς ἐναλίγκιος Od. α. εἴκελος αὐγῇ Il. χ. ἴκελος Διΐ Il. β.

Quæ significant *reatum* regunt genitivum, rariùs dativum rei; ut ἔνοχος ἱεροσυλίας Aristot. ἔνοχος τῇ προδοσίᾳ Plutar. ὑπεύθυνος

φωνῆς Lucian. ὑπεύθυνος τιμωρίᾳ Chryſoſt. Ἄιτιος ſolum genit. ut ἄιτιον τοῦ θανάτου Luc. 23. 22.

Nomen *pretii* apponitur adjectivis in genitivo, quandoque dativo; ut πάντα ὤνια πλούτου Ariſtot. ἃ τῷ νομίσματι ὤνια idem.

Quæ paſſivè etiam ſignificant, præcipuè Verbalia in τος, dativum deſiderant; ut τίμιος παντὶ τῷ λαῷ Act. 5. 34. πᾶσι πεθεινὴ μέλισσα Proverb. 6. ἅπασιν ἐκλιπές Thucyd. ἀκουστὸν καὶ θεατὸν ἡμῖν Iſocrat. interdum genitivum ſubaudito ὑπὸ &c., ut, κακῶν δυσάλωτος i. e. ὑπὸ κακῶν Sophocl. (ſic ὁ θεὸς ἀπείραστος κακῶν Jacob. 1. 13.) ἀλιτήριος θεοῦ Thucyd. (i.) κατὰ θεοῦ.

Certa adjectiva regunt genitivum vel dativum, ἐντριβὴς *verſatus*, πειθήμων *moriger*; ut ἐντριβὴς τοῖς πράγμασιν Euſtath. τῆς τέχνης Plat. πειθήμων λύσσῃ Epigr. rariùs gen. βουλῆς Nonn.

Regentia etiam dativum ſi ſubſtantivè accipiantur adſciſcunt genitivum; ut ἄγχιστος *proximus*, ἀγαπητὸς *dilectus*, ἀντίπαλος *adverſarius*, γνώριμος *familiaris*, δηλήμων *nocivus*, ἐγγενὴς *innatus*, ἔνσπονδος *fœderatus*, ἐπιτήδειος *neceſſarius*, ἐπώνυμος *denominatus*, ἐχθρὸς *inimicus*, κλητὸς *vocatus*, συνώνυμος & ὁμώνυμος *cognominis*, οἰκεῖος *familiaris*, πάρεδρος *aſſidens*, πολέμιος *inimicus*, συγγενὴς *cognatus*, σύζυγος *compar*, σύμβουλος *conſiliarius*, σύμμαχος *auxiliarius*, συνεργὸς *particeps operis*, φίλος *amicus*; ut ἄγχιστος παιδὸς Euripid. ἀγαπητοί μου Philip. 2. 12. πόλις ἀντίπαλος τῆς Ῥώμης Plutarch. γνώριμός τινος Iſocrat. ὄφιν δηλήμονα φωτῶν Nonn. ἐγγενὴς τῆς χώρας Diodor. ἔνσπονδοι τῶν Ἑλλήνων Thucyd. ἐπιτήδειοι Ἀθηναίων idem. ἐπώνυμοι πόλεις βασιλέων Plutarch. ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης Act. 13. 10. κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ Rom. 1. 6. ξυνώνυμος Λακεδαίμονος Euripid. ὁμώνυμος τοῦ θεοῦ Plutarch. οἰκεῖοι τοῦ Ἀλεξάνδρου Herodian, πάρεδρος τῆς θεοῦ Ariſtid. πολέμιος τοῦ δήμου idem. συγγενὴς Γανυμήδους Lucian. σύζυγος εἰμι τοκῆος Nonn. σύμβουλος αὐτοῦ Rom. 11. 34. ἀρετὴ ἔργων σύμμαχος Xenoph. συνεργὸς κοινοῦ ἀγαθοῦ idem. φίλος τοῦ Καίσαρος Joh. 19. 12. Atq; alia conſimilia; ut γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ Joh. 18. 15. αὐτοῦ Luc. 23. 19. δοῦλος θεοῦ Tit. 1. 11. τῇ δικαιοσύνῃ Rom. 6. 19.

Genit. Dat. vel Accuſ.

Adjectiva ſignificantia *copiam* vel *inopiam* regunt genitivum; ut μεστοὺς φθόνου, φόνου &c. Rom 1. 29. ἐνδεὴς φρενῶν Proverb. 7. 6. Interdum dativus, rarò accuſativus additur poſt adjectiva *copiæ*; ut ἀφνειὸν μήλοισι Heſiod. ἄφθονος ὕδασι Ariſtot. εὔπορος πᾶσι Thucyd. πλήρης στρατιώταις idem. πλούσιος χρυσῷ Plat. πλειστὸς ταῖς ἐργασίαις Hermog. τὴν σοφίαν Syneſ. Quandóque poſt adjectiva *inopiæ* dativus; ut ἄπορος τῇ γνώμῃ Thucyd. ἐνδεὴς τῷ βίῳ Euripid.

Quodvis adjectivum admittit Dativum significantem *causam*; ut οἴνῳ καὶ θύμῳ κάτοχος Heliodor. quandoque etiam genitivum subaudito ἕνεκα; ut μακάριος τῆς τύχης Aristoph. & accusativum subaudito διὰ; ut θαυμαστὸς τὴν εὐστάθειαν Steph.

Plurima Nomina usitatiùs post se habent accusativum præcipuè substantivi significantis *formam*, *modum*, *patriam*, *gentem*, *nomen*, *artem*, *objectum*, *mensuram*, *numerum*, *partem* vel *membrum*, subauditâ præpositione κατὰ, διὰ, περὶ &c. ut, ψυχὴν γενναῖος Plutarch. σπουδαῖος τὸν τρόπον Isocr. πατρίδα Ῥωμαῖος. Λυδὸς μὲν τὸ γένος Herodot. γυνὴ κῖκα ὄνομα Κελσίναν Herodian. τὴν τέχνην καὶ τὰ θαλάττια σοφός Lucian. πόταμος τὸ εὖρος πλεθραῖος Xen. τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι Joh. 6. 10. τυφλὸς τὰ ὦτα Sophocl. τὸ σῶμα φιλόπονος Isocrat. Interdum dativum; ut ἐπιεικὴς ἤθεσι Plato Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει Act. 18. 24. ὀνόματι Τιμόθεος Act. 16. 1. χῶμα δίπλεθρον τῷ πλάτει Diodor. χροαῖς μέλανες idem; πολλοὶ ἀριθμῷ &c. Rariùs genitivum; ut αὐθάδης φρενῶν Æschyl. Similiter substantiva quandóq; construuntur; ut πατὴρ σοὶ τὴν ἡλικίαν, μᾶλλον δὲ τὴν εὔνοιαν Heliodor. l. 4. &c.

Τὸ μέγεθος vel τὸ πλῆθος eleganter adjungitur vocibus *quantitatem* significantibus; ut τηλικοῦτος τὸ μέγεθος Lucian. ὅσον ἔργον τὸ μέγεθος Isocr. τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραί idem.

Idem adjectivum pro diversâ significatione diversos casus postulat juxta diversas regulas: multa propter *privativam* vel *activam* significationem regunt genitivum, propter *passivam* verò dativum; ut ἀθέατος *non videns* G. γυναικὸς Heliodor. *invisibilis* D. ἄλλοις Lucian. ἄπορος *indigus* G. πάντων Lucian. *impervius* D. διάβασις ἄπορος τῷ στρατῷ Herodot. ἀπείρατος *imperitus* G. ὕβρεως Chrysost. *intentatus* D. ut οὐδὲν ἀπείρατον τούτοις Demosth. Sic ἐπιμελὴς φίλων Xenoph. ἐπιμελὲς τῷ Δαρείῳ Polyb. atq; his similia.

Multa etiam alia ob diversas significationes; ut διάφορος *excellens* G. διάφορος ἑτέρων Plat. *dissidens* D. ἀλλήλοις Xenoph. vel propter alias rationes; ut ἐπιστήμων *peritus* τῆς ἰατρικῆς Plat. G. post adjectiva notitiæ (*pag* 134.) τὰ πεντήκοντα Xen. accus. objecti suprà αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν ἀνδρὶ Homer. Dat. post adject. commodi (*pag.* 134.) βοὴν ἀγαθὸς Il. 9. Accusat. modi suprà ἀγαθὸς τῆς ἱερᾶς νόσῳ Theoph. subaudi κατὰ. Plures etiam casus diversæ rationis simul apponi possunt; ut ὅμοιος ὁράσει λίθῳ Revel. 4. 3.

Derivativa innumera regunt casus Verborum & adverbiorum unde profluunt. de quibus posthac.

Comparativa nisi partitivè posita vel subaudito ἢ: superlativa etiam nisi partitivè accepta regunt casus positivorum suorum; ut ὁ δυνη-

ὑπερότερος τῷ ἐχθρῷ Basil. τῷ βουλεύσαντι κακίστη Hesiod. χειμάτων ἀδυνατώτατος Thucyd. οἴκτου ἀξιώτερος ἢ φθόνου idem.

Adjectivum compositum quandoque regit casum simplicis inclusi; ut λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν &c. Hesiod. i. e. λύων μελέτας vel μέλη θεῶν. πόλις ἰδίου δήμου πολυάνθρωπος Herodian.

Usurpantur non rarò adjectiva priorum quarumcunque classium sine ullo casu; ut οὐκ ἦσαν ἄξιοι Matt. 22. 8. εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς Tit. 3. 10.

Casus regi potest à casu, qui aliunde regitur: similis etiam à simili, si varietur genus aut numerus, aut saltem terminatio; ut ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας Luc. 15. 15. διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν Luc. 1. 78.

Regimen Nominum cum Præpositionibus

Interdum nomina regunt casus interventu Præpositionum:

1. Substantiva.

Genitivus posterioris substantivi admittit Præpositionem παρὰ, ἐκ, &c. ἡ παρὰ τῶν θεῶν εὔνοια Demosth. ἡ ἐκ τῶν θεῶν οἰκονομία Heliodor. l. 4. τὴν περὶ ἀλλήλων γνῶσιν ibid.

Variatur per sequentes ἐν, παρὰ, &c. cum dat. ; ut ἡ ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνία Demosth. i. e. κινδύνων· (sic διάκονος ἐν Κυρίῳ i. e. κυρίου Eph. 6.) ἡ παρὰ τοῖς πλείστοις ἄγνοια μέμικται κακίᾳ Demost. i. e. τῶν πλείστων.

Κατὰ, περὶ, πρὸς, &c. cum accus. ut λειότης κατὰ τὰς ὀφρῦς Aristot. l. e. τῶν ὀφρύων· τὰ περὶ ψυχὴν ἀγαθὰ κυριώτατα idem i. e. ψυχῆς. οὐκ ἀσφαλεῖς αἱ πρὸς τυράννους ὁμιλίαι Isocrat. i. e. τυράννων.

Non rarò genitivus iste subintelligit Præpositionem ἀπὸ, ὑπὸ, κατὰ, ὑπὲρ, περὶ, &c. ut πένθος δαιμόνων ἔχω Euripid. i. e. ἀπὸ δαιμόνων. ἡ καταποντιστῶν ἅλωσις Heliod. i. e. ὑπὸ καταποντιστῶν. Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς Euripid. i. e. κατὰ γυναικός. διὰ τὴν τῶν φίλων ὀρρωδίαν, idē. i. e. ὑπὲρ τῶν φίλων (sic στίγματα Ἰησοῦ Gal. 6. i. e. ὑπὲρ Ἰησοῦ.) τούτου ἀνταγωνιστής Dem. i. e. περὶ τούτου.

Quandoque ponitur pro alio casu cum Præpositione; ut πίστις Ἰησοῦ Gal. 3. 22. i. e. εἰς Ἰησοῦν. ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ Luc. 6. 12. i. e. πρὸς τὸν θεόν. sic ἱκετείας ἡμῶν ἐποιήσαντο Isocr. Paneg. i. e. πρὸς ἡμᾶς.

Nomen mensuræ vel spatii ponitur cum ἀπὸ in gen. cum εἰς, ἐπὶ, κατὰ in Accus. ut κατεστρατοπέδευσαν ἀλλήλων ἀπὸ σταδίων τριῶν Diodor. l. 19. σκυφὸς κισσοῦ εἰς εὖρος τριῶν πηχέων Euripid. τοῦ τείχους καθεῖλεν ἐπὶ δέκα σταδίους Diodor. l. 17. φοινίκων καρποὶ κατὰ τὸ μέγεθος ἐξ δακτύλων ὄντες Diodor. l. 2.

2°. Adjectiva.

Insigniores quædam omittuntur classes adjectivorum & præpositionum; quoniam exempla ex probatis Autoribus deprompta ad manum non erant.

Adjectiva quæ communiter postulant genitivum adsciscunt varias præpositiones cum variis casibus; præcipuè ἀπὸ, ἐκ, &c. Significantia

Desiderium; ut φιλότιμος ἐπ' ἀρετῇ Plat.

Fugam; ut φυγὰς γίνομαι ἀπὸ τούτου Plat. φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως Thucyd.

Curam; ut φροντιστικὸς περὶ τὴν τροφὴν Theophrast.

Negligentiam; ut ἀμελὴς περὶ αὐτὸν Isocrat.

Notitiam; ut δεινὸς περὶ ταῦτα Plutarch. πρὸς τοῦτο Isocrat. εἰς τοῦτο Aristoph. ἐν τοῖς πολεμικοῖς Plutarch.

Ignorantiam; ut περὶ τὸ δίκαιον ἀγνώμων Plat.

Parsimoniam; ut γλισχρότατος περὶ τὰς δωρεὰς Lucian. φειδωλὸς ἐν δαπάναις Plutar.

Damnationem; ut κατάκειτος ἐπὶ θανάτῳ Steph.

Absolutionem; ut ἀθῷος ἀπὸ τοῦ αἵματος Mat. 27. 24. ἀναίτιος παρὰ τοῖς στρατιώταις Xen. ἀνεπίληπτος εἰς πονηρίαν Phalar.

Dignitatem; ut ἄξιος πρὸς τὴν δόξαν Rom. 8. 18. πρὸς τὴν παιδείαν Plat.

Potentiam; ut αὐτοκράτορες ὄντες ἀπὸ τῆς πόλεως Thucyd. δυνατὸς ἐν λόγῳ Luc. 24. 19.

Impotentiam; ut ἀκρατὴς περὶ τὰς ἡδονὰς Aristot. ἀσθενὴς πρὸς Μήδους. Xenoph.

Separationem; ut ἀπόκοιτος παρὰ Ῥέας, Lucian.

Differentiam; ut ἄλλος παρ' ἐμὲ, vel ἀντὶ ἐμοῦ Sophocl.

Excellentiam; ut ἔνδοξος εἰς τὰ πολεμικά Xenoph. σπουδαῖος κατὰ τὴν φιλοσοφίαν Aristot. ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ Plutarch.

Participationem; ut περὶ τῶν καθεστώτων κοινωνός Herodian.

Immunitatem; ut ἐλεύθερος ἀπὸ τῶν βαρβάρων Steph.

Privationem; ut ἁγνὴ ἀπὸ ἀνδρὸς συνουσίας Demost. ἀπαθὴς ὑπὸ τῶν παρόντων Plutarch. ἄφοβος περὶ τοῦ μέλλοντος idem.

Partitivum admittit præpositiones ἐξ, ἀπὸ, ἐπὶ, πρὸς, περὶ, &c. ante genitivum; ut τὶς ἐξ ὑμῶν Joh. 8. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν Thucyd. ἐπὶ γυναικῶν ἀθλιωτάτη Liban. ὅσοι πρὸς ὑμῶν πεπόνθατε Heliodor. l. 1. κρατερὸς περὶ πάντων Homer. Item ἐν, et apud Poetas μετὰ cum Dat. ut πρῶτος ἐν ποιηταῖς Rhen. ἕκαστος ἐν τοῖς κακούργοις Cruf. μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Il. α'.

Numeralibus præponuntur πρὸς, εἰς, κατὰ, ἀμφὶ, &c. cum Accus. ut Βρόντης καὶ Στερόπης εἶχον πρὸς ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν Sholiastes Æschyl.

Æſchyl. ἱππεῖς εἰς ὀκτακισχιλίους Xenoph. ἀθροισθέντες κατὰ διακοσίους Dioſcor. ἔτη ἀμφὶ ἐννενήκοντα Lucian. Item σὺν in compoſitione. ut σύνδυο ἦμεν τριήαρχοι Diodor. τριήαρχοι συνεκκαίδεκα Demoſth.

Inter minorem numerum & majorem ſequentem intercedunt πρὸς, ἐπὶ &c. loco copulæ καὶ; ut ϛάδια τριάκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν Xenoph. ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἐννενήκοντα ἔτη βεβίωκε Lucian.

Poſt comparativum ponitur quandoque præ poſitio πρὸ, &c. cum gen. παρὰ, πρὸς, ὑπὸ &c. cum acc. omiſſo ἢ (ut) τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἀσπαϛότερον Herodot. l. 1. (i. e.) ἐλευθερίης. πλείονος δόξης παρὰ Μωσῆν ἠξίωται Heb. 3. 3. (i. e.) Μωσέως. ὕϛερα τἄλλα πρὸς τὴν ἀρετὴν Thucyd. i. e. τῆς ἀρετῆς. φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς Luc. 16. 8. (i. e.) τῶν υἱῶν Poſt poſitivum itidem; ut σόφος ὑπὲρ τὸν Πρωτέα Dion. i. e. σοφώτερος τοῦ Πρωτέως.

Interdum poſt ἢ & comparativum eleganter additur præpoſitio κατὰ, εἰς, πρὸς &c. cum Acc. ut μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν Demoſt. μακρότερον ἢ εἰς ὅσον τοῖς νῦν συμφέρει αἰτιᾶσθαι Thucyd. ἐνδεέστερος ἑκάστῳ παρεῖχεν, ἢ πρὸς τὴν οὐσίαν idem.

Legitur particula comparativa ἢ pro ὑπὲρ ſequente accuſativo; ut Ἀλκαμένους ἐρᾷν ἢ πάντα χρήματα Heliodor. l. 4.

Verbalia in ικὸς, &c. (pag. 135.) adſciſcunt πρὸς &c. cum Acc. ut ἀνακλητικοὶ λόγοι πρὸς τὴν ὁμόνοιαν Plutarch. δεκτικωτέρα πρὸς ἀπορροίας γίνεται ἡ ὄψις Heliodor. l. 2.

Adjectiva regentia dativum poſtulant πρὸς vel εἰς &c. cum Ac. alias etiam præpoſitiones cum aliis caſibus. Significantia

Bonitatem; πρᾶος πρὸς τοὺς οἰκείους Plato. εἰς ἀλλήλους χρηϛοὶ Epheſ. 4. 32. χρηϛὸς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς ὁ Θεὸς Luc. 6. 35.

Malitiam; ἄχαριϛος πρὸς τοὺς γονεῖς Xenoph. κακὸς εἰς δῆμον Æſchin. περὶ αὐτὸν Iſocrat.

Commodum; ut χρήσιμος πρὸς τὴν ἐργασίαν Ariſtot. εἰς τι Plutar. ſic πρὔργου πρὸς vel εἰς τοῦτο Plat.

Incommodum; ut ἄχρηϛος πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην Chryſoſt.

Diſplicentiam; ut πρὸς τινας ἀηδὴς τι Iſocrat. ἀτερπὴς εἰς ἀκρόασιν Thucyd. ἀχάριϛα μεθ' ἡμῖν Od. θ'.

Decorum; ut εὐπρεπὴς πρὸς τοὺς πλείους Thucyd.

Facilitatem; ut εὔκολος πρὸς τοὺς συνήθεις Plutarch.

Difficultatem; ut χαλεπὸς πρὸς τοὺς πολεμίους Plato.

Crudelitatem; ut ἄγριος εἰς τὰς ὁμιλίας Ephor.

Diffidentiam; ut ἄπιϛος πρὸς τοῦτον Demoſth.

Obedientiam; ut εὐπειθὴς πρὸς τὴν ἀρετὴν Plat. ὕλη εἰς ἅπαν εὐπειθὴς Galen. *Inobe-*

Inobedientiam; ut ἀπίθανος πρὸς τὸν Δία Lucian. ἀπειθεῖς ἐν τῇ φρονήσει Luc. 1.17.

Æqualitatem; ut ἴσον πρὸς ὑμᾶς Demosth.

Inæqualitatem; ut ἀσύμμετρα τὰ πάχη πρὸς τὰ μήκη Xenoph.

Manifestationem; ut διαφανὴς εἰς ἅπαντας Plato. παρὰ πᾶσι φανερὸν Demost.

Sufficientiam; ut τίς πρὸς ταῦτα ἱκανὸς 2. Cor. 16. διαρκὴς εἰς ἄμφω ἡ φύσις Theoph.

Apparatum, vel *Promptitudinem*; ut εὔζωνος πρὸς τὴν μάχην Plutarch. ἐπιτήδειος εἰς μάχην Herodian. κύων ἐπὶ τοῖς προβάτοις ἐπιτήδειος Xenoph.

Propinquitatem; ut ἀγχίστιναι ἐπ' ἀλλήλοισι Hom.

Multa adjectiva præcedentium Classium, ea potissimùm quæ *impotentiam*, *sufficientiam*, *promptitudinem* significant, usitatissimè construuntur cum præpositionibus.

Adjectiva passivè significantia gaudent præpositionibus ἀπὸ, ἐκ, παρὰ, πρὸς, εἰς, &c. ut ἄφαντος ἀπ' αὐτῶν Luc. 24. 31. θαυμαστὸς παρὰ πᾶσι Dem. ἐπίφθονος πρὸς ἀνθρώπων Herodot.

Regentia Gen. vel Dat. adsciscunt ἀπὸ, ἐκ, &c. cum G. εἰς &c. cum A. Significantia

Proprietatem; ut ἰδιαίτερον πρὸς ἡμᾶς Dioscorid.

Communionem, κοινὸν κατὰ πάντων ζώων ἐστὶν Aristot.

Reatum; ut ἔνοχος εἰς γέενναν Matt. 5. 22. ἀπὸ τοῦ φόνου ἐναγὴς Thucyd.

Copiam; ut εὐπορώτερος ἐκ διδασκαλίας Gaza. πλούσιος ἐν ἐλέει Eph. 2. 4

Inopiam; ut ἄπορος ἐπὶ τὸ φρόνημα Euripid.

Nomen *formæ modi*, &c. (pag. 138.) effertur per præpositiones κατὰ, εἰς, πρὸς, &c. cum A. ut ὅμοιος κατὰ γένος, κατὰ ἡλικίαν, κατὰ ἕξιν, κατὰ δόξαν, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα Aristot. ὅμοιος εἰς φύσιν Homer. ἀσεβὴς πρὸς φύσιν Æsop. sic διπλοῦς κατὰ μέγεθος Exod. 25.

Nomen *causæ*, διὰ, εἰς, πρὸς, ἐπὶ &c. A. ut εὐδόκιμος διὰ, εἰς, ἐπὶ τοῦτο Isocrat.

Nomen substantivum, interdum adjectivum, cum præpositione sumitur pro adjectivo, rariùs pro substantivo, præcedente ut plurimùm articulo; ut τὰ ἐν πολέμῳ ἔργα Xenoph. (i) πολεμικά· τὰ ἐπὶ γῆς (i) ἐπίγεια Eph. 1. 10. εἰς σάρκα μίαν (i) σὰρξ μία Eph. 5. 31. ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ Luc. 5. 36. (i) τὸ καινόν. ἐπ' ἀγαθῷ pro ἀγαθόν. similésque regit casus; ut ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Κυρίου Xenoph. ἐπ' ἀγαθῷ τοῖς πολίταις Aristoph.

Regimen

Accusativus post Verbum.

VErba transitiva [i. e. activa & eorum significationem habentia] accusativum regunt; ut γνῶθι σεαυτόν Solon. τὸν θεὸν φοβεῖσθε 1. Pet. 2.17. ἐλέησον ἡμᾶς κύριε Math. 20. 30.

Duo Accusativi post Verbum.

* Verba *rogandi, interrogandi, docendi, exigendi, admonendi, celandi, vestiendi, existimandi, vocandi, provocandi, compellandi, nuncupandi, constituendi, testandi, adjurandi* duplicem regunt accusativum; ut ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεὸν Joan. 11.22. ἐρωτήσω ὑμᾶς ἕνα λόγον Luc. 20.3. διδάξει ὑμᾶς πάντα Joan. 14. 26. πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν 1. Cor. 16. 12. Σωκράτης οὐδένα ἀργύριον πράττεται Xenoph. τὴν θυγατέρα ἔκρυψε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός Lys. ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια Marc. 15. 20. ταῦτα ἥγημαι ζημίαν Phil. 3.7. καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου Rom. 9. 25. αὐτὰ προὐκαλεῖτο τοὺς συνόντας Xenoph. ἠσπάζοντο αὐτὸν αὐτοκράτορα Plut. θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τεθνηκότα Lucian. τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα Act. 7. 27. ταῦτα ἀνθρώπους μαρτύρομαι Synes. ὁρκίζω σε τὸν θεόν. Marc. 5. 7.

* Siqua verba hujus vel sequentium classium alios regant quàm quos regula exigit casus, reponuntur alibi sub distinctis eorundem quos regunt duorum pluriúmve casuum capitibus.

Alia similiter, subaudito ὡς vel εἰς ante posteriorem accusativum; ut ἔχετε ἡμᾶς τύπον (i.e.) ὡς vel εἰς τύπον Philip. 3.17. παρεῖχεν ἑαυτὸν βασιλέα Herodian. τὴν χώραν λείαν ἐποιεῖτο Thucyd. αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν Ephes. 1. 22.

Quibuslibet verbis subjicitur accusativus (potissimùm rei) subaudito κατά, διά, περὶ &c. ut ἀσκῶ σε τὰ πολεμικά Xenoph. τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν 1. Tim. 5.4. ἐνηγγυησάμην τὸν Παρμένοντα Demost. sic ἐὰν ἐγγυήσῃ τὸν φίλον Proverb. 6.

Usitatissimè accusativi neutri τό, τί, τοῦτο, οὐδέν, μηδέν, τάδε, ταῦτα, πάντα, πολλά &c. ut χαίρω τὸ ἐφ' ὑμῖν Rom. 16. 19. μικρόν τι κἀγὼ καυχήσωμαι 2. Cor. 11. 16. εὐεργετεῖν ἀνθρώπους πολλὰ καὶ μεγάλα Isocr. τοὺς αὐθεντοῦντας ὅλα ὑβρίζει Xenoph.

Nominativus post Verbum.

Omnia ferè verba admittunt post se nominativum, qui cum casu verbum præcedente consentit; ut ἐλάκησε μέσος Act. 1. 18.

Genitivus post Verbum.

Verba *incipiendi, desinendi, appetendi, abstinendi, egendi, excellendi, distandi, differendi, aberrandi* genitivum postulant; ut ἄρχομαι λόγου Demost. πέπαυται ἁμαρτίας 1. Pet. 4. 1. εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται &c. 1. Tim. 3. 1. ἀπέχεσθαι βρωμάτων 1. Tim. 4. 3. σπανίζω

τεοφῆς Thucyd. περιγίνεσθαι τῶν πολεμίων idem. λήγει τῆς ἠπείρου idem. ἀστὴρ ἀστέρος διαφέρει 1. Corin. 15.41. διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ Thucyd.

Ad verba *appetendi* referuntur *desiderativa* in σείω; ut ὀψείω αὐτῆς Il. ξ. aliáque connotantia *desiderium*; ut πεινῶσι χρημάτων. Xenoph.

Quædam ex his solum Accusativum regunt:

Appetendi, ποθέω, ἐπιποθέω &c. ut ποθῶ γὰρ αὐτόν Lucian. ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε 1 Pet. 2.2.

Excellendi, παρευδοκιμῶ, ὑπεράγω: ut παρευδοκιμῶ τοὺς ἄλλους Diodor. ὑπεράγειν τέσσαρας πήχεις διὰ τὸ μέγεθος idem.

Verba *nascendi* admittunt genitivum *parentis*; ut Τελαμῶνος ἐγεννήθη ὁ Αἴας Isocr.

Quædam verba regunt genitivum:

Ἀηθέσσω *insuetus sum*; ut ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν Il. κ'.

Ἐπιδικάζομαι *hæreditatem peto*; ut ἐπιδικάζεσθαι τῶν χρημάτων Isocr.

Ἐράω (ἔραμαι poët.) *amo*; ut ἐρᾷν φλαύρων Aristop. ὅς πολέμου ἔρα) Il. ι.

Ἔχομαι *adhæreo*; ut ἔχε) τῆς πέτρας Lucian.

Προξενῶ *hospitio excipio*, ὑμῶν Xenoph.

Σπλαγχνίζομαι *misericordiâ commoveor*; ut ἐσπλαγχνίσθη τοῦ δούλου Mat. 18

Στοχάζομαι *collimo*; ut στοχάζομαι σκοποῦ Polyb.

Ὑπολείπομαι *relinquo*; ut ὑπολείπονται Θετταλῶν Heliod. l. 4.

Φείδομαι *parco*; ut πλέτου μὴ φείδου Phocylid.

Ἐπείγομαι *festino*, gen. rei (*quæ* seu *ad quam properatur* Steph.); ut ὁδοῖο Od. α'. ἀέθλου Il. τ'.

Accusativus cum Genitivo.

Verba *implendi*, *privandi*, *æstimandi*, *sedandi* exigunt accusativum proximioris substantivi cum genitivo remotioris; ut πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν Luc. 1.53. γυμνῶ σε τῶν ὅπλων Herodian. τιμησαίμην ἂν ἐμαυτὸν τῆς σιτήσεως Lucian. Θηβαίους παύσει ὕβρεως Dem.

Verbis *privandi* accensentur verba *exonerandi*, *liberandi*, *separandi*, *frustrandi*, *arcendi*, *prohibendi*, *inhibendi*; ut ἀποκουφίζειν ὄχλου τὴν πόλιν Plutarch. τὴν πόλιν πραγμάτων ἠλευθέρωσε Isocrat. Εὐρώπης Ἀσίην Τάναϊς ὁρίζει Dionys. πραγμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Plutarch. διασκιδνῆσιν αὐτοὺς τῆς συντάξεως Joseph. εἴργω σε πυρὸς καὶ ὕδατος Plutarch. ἴσχω σῆς συγγόνου ξίφος Euripid.

Verbis *æstimandi*, verba *dignandi*, *præferendi*; ut ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεός 2. Thess. 1. 11. τοῦ κοινῇ συμφέροντος τὸ ἴδιον προκρίνειν Diodor.

Verba *accusandi*, *damnandi*, adsciscunt accusat. *subjecti* cum genit. *criminis*; ut Αἰσχίνην οὐδενὸς αἰτιῶμαι Dem. τὸν νεκρὸν κρίνει προδοσίας Lycurg.

Verba *absolvendi* regunt accusat. cum genitivo *criminis* vel *pœnæ*; ut ἀφίημί σε τῶν ἐγκλημάτων Lucian.

Dativus post Verbum.

VErba *commodandi, fidendi, diffidendi, obsequendi, repugnandi, invidendi, gaudendi, sequendi, appropinquandi, innitendi, sufficiendi, vacandi*, dativum postulant; ut διαπότῃ λυσιτελεῖν Xen. οὔτε πᾶσι πιστεύειν, οὔτε πᾶσιν ἀπιστεῖν Aristot. πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις Act. 5. 29. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ Jacob. 4. 7. ἀλλήλοις φθονοῦν Galat. 5. 26. χαίρω φίλοις Xen. τοῖς τερπνοῖς ἕπεσθαι εἴωθε τὰ λυπηρά Mosch. ἐγγίσατε τῷ θεῷ Jac. 4. 8. βάκτρῳ σκήπτεσθαι Apollon. ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου 2. Cor. 12. 9. σχολάζητε τῇ νηστείᾳ 1. Corinth. 7. 5.

Sub verbis *commodandi* comprehenduntur verba *auxiliandi, prospiciendi, conveniendi, benevolendi*; ut κύριε, βοήθει μοι Matth. 15. 25. ἔπεχε σεαυτῷ 1 Tim. 4 16. τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς Heb. 7. 26. οὐ ῥᾴδιον εὐνοεῖν τοῖς κακονόοις Xenophon. Ὄνημι & ὀνίνημι *prosum* accusat. ut τί τὸ πάλιν ὤνησεν Æschin. τί με κωκύτὶς ὀνίνησι Lucian.

Sub verbis *obsequendi*, verba *annuendi, serviendi*; ut νεύει τούτῳ Σίμων Joan. 13. 24. δουλεύειν τῷ θεῷ 1. Thessal. 1. 9.

Sub verbis *repugnandi*, verba *certandi, discrepandi, renuendi, irascendi, indignandi*; item composita ex δυς; ut γυναικὶ μὴ μάχου Cleobul. διαφωνεῖν ἀλλήλοις Aristot. ἀνάνευον ἑκάστῳ Od. 1. ὀργίζεσθαι τῷ ἐξαπατήσαντι Dem. ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ Plat. δυσφορεῖς τῇ πενίᾳ Plutarch. Huc spectant verba *insurgendi, contraveniendi, peccandi*, & alia quædam, potissimùm ex SS, quæ dativum admittunt personæ *adversùs quam*; ut ἀνέστησάν μοι μάρτυρες Psalm. 35. 11. μὴ ἐλθέτω μοι πούς Psalm. 36. 11. ἥμαρτόν σοι Ps. 41. 4.

Sub verbis *appropinquandi*, verba *occurrendi, contingendi, incidendi, impingendi*; ut ἀπήντησεν αὐτῷ Marc. 5. 2. τύποι συνέβαινον ἐκείνοις 1. Corinth. 10. 11. πίπτειν ταῖς δυσπραξίαις Sophocl. προσέκοψαν τῷ λίθῳ Rom. 9. 32. Verba etiam *veniendi*, quæ interdum dat. adsciscunt; ut ἐλθεῖν τοῖς πολεμίοις Thucyd.

Sub verbis *vacandi*, verba *assuescendi*; ut εἴθισεν αὐτῷ Alex. Aphrod. εἴωθέ μοι μαντική Plato.

Multa verba, ferè composita ex σὺν & ὁμοῦ, exigunt dativum *personæ*, vel *rei sociæ*; cujusmodi sunt verba *conversandi, consentiendi, compatiendi* &c. ut ὡμίλει αὐτῷ Actor. 24. 26. ὁμογνωμονῶ σοι Xen. τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε Hebr. 10. 34. συνελθεῖν αὐτοῖς Act. 11. 12. (i.) ἐλθεῖν σὺν ibidem.

Quædam verba exigunt dativum:

Ἀγρυπνέω *invigilo*; ut τοῖς καιροῖς ἀγρυπνῶ Lucian.

Ἀηδίζομαι *tædio afficior*; ut ἀηδίζομαι τῷ ξένῳ Alex. Aphrod.

Ἀντέχω *sustineo*; ut ἀντέχειν τῷ πόνῳ Herodian.
Ἀτενίζω *inten: è aspicio*; ut τί ἡμῖν ἀτενίζετε; Act. 3. 12. ἐπέχω *idem*; ut ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς Act. 3. 5.
Δοκέω *videor*; ut τί ὑμῖν δοκεῖ Matth. 18. 12.
Δολόω *insidior*; ut δολῶσαι γάμοις Steph.
Ἐγχειρέω *aggredior*; ut ἐγχειρεῖν ἔργῳ idem.
Ἐπιπολάζω *in summitate feror*; ut ἐπιπολάζω τοῖς στοιχείοις Aristot.
Προσέχω *ausculto*; ut προσέχειν τοῖς λαλουμένοις Act. 16. 14.
Πτύω *conspuo*; ut πτῦσαι τῷ προσώπῳ Sophocl.

Accusativus cum Dativo.

Verba *dandi*, *dicendi*, *monstrandi*, *comparandi*, *conjungendi*, *paciscendi*, *machinandi*, regunt accusativum substantivi propioris cum dativo remotioris; ut μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ Ephes. 4. 27. μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα Matth. 17. 9. ὁδὸν δείκνυμι ὑμῖν 1. Cor. 12. 31. ἓν ἑνὶ παραβαλεῖν Lucian. Πομπηΐῳ ἐζεύγνυ τὴν θυγατέρα Appian. σπένδομαί σοι εἰρήνην Demost. γυναικὶ θάνατον ἐμηχανᾶτο Herodian.

Ad verba *dandi* spectant verba *accommodandi*, *fœnerandi*, *solvendi*, *parandi*, *ferendi*, *ponendi*, *sacrificandi*, *propitiandi*, *mittendi*, *permittendi*, *committendi*; ut χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους Luc. 11. 5. δανείζεσθαι ἀργύριόν τινι Demost. τίνειν αὐτοῖς μισθὸν Xenoph. ἑτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν Luc. 1. 17. φέρετέ μοι αὐτὸν Matth. 17. 17. τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ Rom. 14. 13. θύειν εὐαγγέλια τῷ θεῷ Aristoph. ὑμῖν ἑκάεργον ἱλάσεται Il. α'. ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον 1. Cor. 4. 17. θεῷ τὴν κρίσιν ἐπιτρέπω Herodian. οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς Joh. 2. 24

Ad verba *dicendi*, verba *affirmandi*, *negandi*, *objiciendi*, *colloquendi*, *respondendi*, *testificandi*, *suffragandi*, *mentiendi*, *nuntiandi*, *mandandi*, *consulendi*, *minandi*, *imprecandi*, *confitendi*, *promittendi*; ut ἀληθεύω σοι τοῦτο Xenoph. τῷ δ' ἕτερον ἀνένευσε Il. π. μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε Il. γ. μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός Il. λ. ἀπόκριναί μοι τοῦτο Lucian. μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα Apocal. 22. 16. ψηφίζομαί σοι τὴν ἐξουσίαν Herodian. ψεύδομαί σοι τοῦτο Demosth. κηρύξαι τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφεσιν Luc. 4. 18. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν Joh. 15. 17. βουλεύειν τῇ πόλει τὰ ἄριστα Thucyd. (sic ἔκεινα ἐμαυτῷ τοῦτο 2. Cor. 2. 1.) ἀπειλέω σοι θάνατον Herodot. ἀρᾶσθαι ἐξώλειαν αὐτῷ, καὶ γένει, καὶ οἰκίᾳ Dem. ὁμολογῶ τοῦτό σοι Act. 24. 14. ὑπισχνεῖσθαί τινι εὐδαιμονίαν Isocr.

Ad verba *comparandi*, verba *æquandi*, *assimilandi*, *opponendi*; ut ὁ σίδηρος ἂν ἴσοι τοὺς ἀσθενεῖς τοῖς ἰσχυροῖς Xenoph. τίνι ὁμοιώσομεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ Marc. 4. 30. ἀντιεισφέρειν τῷ θελήματι θέλημα Nazianz. Ad

Ad verba *conjungendi*, verba *aptandi, miscendi, reconciliandi*; ut τὲς νόμες ἁρμόζεται τοῖς πολίταις Plutarch. κεράσαι ὄινῳ τὴν πηγὴν Idem. διαλλάττειν τὴν πόλιν τῷ βασιλεῖ Thucyd.

Verba *jurandi* regunt dativum personæ *cui*, & accusativum rei vel personæ *per quam* juratur; ut ὄμνυμί σοι τὸν κύνα Lucian. His adde

'Απαγορεύω *veto*; ut ἀπαγορεύω σοι φόνον Isocrat.

'Εγγυάω *spondeo*; ut ἐγγυῶ παῖδα σοι Herodot.

'Εκπολεμόω *inimicum reddo*; ut τὲς 'Ολυνθίες ἐκπολεμῶσαι τῷ Φιλίππῳ Demost.

Τιμωρῶ *ulciscor* sive *vindico*; ut τιμωρήσεις Πατρόκλῳ τὸν φόνον Plato.

Σύνοιδα *conscius sum*; ut ὑδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα 1. Cor. 4. 4.

Συγγινώσκω *idem*; ut συνεγίνωσκεν ἑαυτῷ κακά Gregor.

Sic χάριν σοι οἶδα Lucian. ἔγνων idem. ἔχω Xenoph. ὀφείλω idem. ἐκτίνω Plato. κατατίθημι Demost. φέρω Eurip. ἴσημι Isocr. ἀπομνάομαι Hesiod. cum multis aliis quæ significant *gratias tibi habeo, ago, refero*.

Denique omnia verba cujuscunque generis adsciscunt dativum *rei* vel *personæ* cui aliquid acquiritur vel attribuitur cum vel sine alio casu; ut γράφω ὑμῖν 1. Joh. 2. & ἐντολὴν γράφω σοι 2. Joh. v. 5. ἐμοὶ ἐποιήσατε Matth. 25. 40 & δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιςᾶσι Marc. 6. 21 Φιλίππῳ ζῆν ἢ τῇ πατρίδι Demost. μὴ ζηλοῖς σύ μοι Num. 11. 28. τῷ Θεῷ Num. 15. 13. δέςειλας αὐτὲς σεαυτῷ Reg. 8. 53. φοβῦμαί σοι *metuo tibi* &c. ejusmodi. Legitur geminus dativus ἐξελέξατο ἡμῖν κληρονομίαν ἑαυτῷ. Psalmo. 47. v. 4.

Genitivus & Dativus.

Verba cedendi exigunt Dativum personæ cum Genitivo rei; ut εἴκω γέρεσιν ἕδρης Steph. Sic

"Αρχω *initium sum*; ut ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι κακῶν ἄρξει Thucyd.

ὑπάρχω, *idem*; ut ὑπῆρξαν τὸ ἐλευθερίης τῇ Ἑλλάδι Andocid.

Δικάζομαι *in jus voco*; ut δικάζομαι τῇ ψυχῇ τὸ κακώσεως Plutarch.

VARII CASUS post Verbum.

Genitivus vel Accusativus.

Verba *sensuum, auditûs, olfactû, gustûs* genitivo gaudent, interdum & accusativo rei; ut αἰσθάνομαι ψόφε Aristoph. ἤσθετο τὸ πρᾶγμα Dem. ἤκεσα φωνῆς Act. 22. 7. ἤκυσα φωνὴν Act. 26. 14. ὁ χυτρὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνε Epigr. ὀσφραίνεται κρέας Aristoph. (sic ὄζω μύρε & μύρον Aristoph.) ἰχθύων μὴ γεύεσθαι Proverb. θανάτε Matth. 16. 28. ἐγεύσατο τὸ ὕδωρ Joh. 2. 9.

Genitivo etiam personæ; ut ἐκ αἰσθάνῃ παντὸς Xenoph. ἀκέετέ με πάντες Marc. 7. 14. &c.

Similes casus amant προνοοῦμαι *provideo*, πυνθάνομαι *sciscitor, audio*, συνίημι *intelligo*; ut προνοοῦμαί σου Thucyd. τῆς ἑστίας idem. προνοούμενοι καλά Rom. 12. πυθέσθαι τῆς πόλεως Thucyd. πατρὸς Æschin. τὸ πεπεραμένον Plutarch. συνίησι τοῦ χρησμοῦ Pausan. τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο Od. δ'. συνιέναι τὰς γραφάς Luc. 24. 45. 'Ενωτίζομαι *audio* exigit accusativum; ut ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματα Act. 2. 14. rariùs genit. ut ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου Ps. 39. 13.

Rarò hæc junguntur accusativo personæ; ut ἤσθετό με Aristoph. πυνθάνομαί σε Plato.

Verba *tactûs* ut plurimùm exigunt genitivum rei vel personæ; ut ἥψατο τοῦ ἱματίου Marc. 5. 27. γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι 1. Cor. 7. 1. rariùs accusativum; ut καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα Il. ό. Sed ἀφάω, ψηλαφάω frequentiùs accusativum; ut πάξ' ἀφάειν Il. ζ'. ψηλαφήσατέ με Luc. 24. 39.

Cùm significetur *pars* ponitur usitatissimè in genitivo post verba connotantia *gustum* vel *tactum*; ut πίω τῆς ἀθανασίας Lucian. φάγω ἐχίδνης idem. λώτου ἔφαγες Proverb. vel πάσασθαι Od. 1. ἐπιῤῥοφεῖν τοῦ ὕδατος Plutarch. sic ἐνεφοροῦντο τῶν κρεῶν Heliod. δρέπομαι ἀνθῶν Lucian.

Audiendi verba simul regunt genitivum personæ & accusativum rei; ut τοῦτο πολλῶν ἀκούω Xenoph. sic βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι Aristoph. μάθε μου τάδε Xenoph.

Legitur εἶδεν *vidi* cum genitivo personæ propter verbum affine; ut οὐδεὶς πώποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβὲς πράττοντος εἶδεν, οὐδὲ λέγοντος ἤκουσε Xen.

Verba *recordandi, obliviscendi, admirandi, tentandi, consequendi, sortiendi, fruendi, curandi, negligendi, contemnendi, apprehendendi* regunt frequentiùs genitivum, interdum accusativum; ut μνήσθητί μου κύριε Luc. 23. 42. σε Dem. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε Hebr. 13. 2. ἐπελάθοντο τὸ πρόσταγμα Ceb. θαυμάζω τῶν δυναστευόντων Isocrat. ἐθαύμασεν αὐτὸν Luc. 7. 9. πειρᾶσθαι τῶν φίλων Isocrat. τί με πειράζετε Luc. 20. 23. σωτηρίας τύχωσι 2. Tim. 2. 10. οὔποτ' ἂν τύχοις τάδε Euripid. ἔλαχε τοῦ ἡμικλήρου Dem. τὴν πρώτην ἕδραν ὁ Θεὸς ἔλαχε Aristot. ἀπόλαυε τῶν παρόντων Isocr. ἀπολαύει τὴν προσαύξησιν, Theoph. ἐπιμελήθητι αὐτοῦ Luc. 10. 35. τὰ τοιαῦτα ἐπεμελεῖτο Xenoph. ἠμέλησα αὐτῶν Hebr. 8. 9. οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς 2. Pet. 1. 12. μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου Hebr. 12. 5. ὀλιγωροῦσι τὴν ἔχθραν Aristot. ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς 1. Tim. 6. 12. τὸν Παῦλον Act. 16. 19.

Quædam ex hisce verbis gaudent solo accusativo:

Consequendi, κερδαίνω; ut ἵνα χριστὸν κερδήσω Phil. 3. 8.

Sortiendi, κληρόω; ut κληροῦν τὰς ἀρχὰς Isocr.

Fruendi,

Fruendi, καρπόομαι, καρπίζομαι; ut καρπῦται δωρεὰς μεγάλας Plut. βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι Proverb. 8. 19.

Curandi, κομέω el κομίζω, μεριμνάω, πολυωρέω, τιμελέω; ut κώμια κομεῖν Hesiod. ἔργα κόμιζε Il. ζ'. πολυωρήσεις με Psalm. 138. v. 3. Ἀνάχαρσιν ἡ παιδίσκη τιμελεῖ Plutarch.

Negligendi, vel *contemnendi*, ἐξωριάζω; ut ἐξωριάζειν τοὺς λόγους Æschyl. παρορῶω, περιορᾶω, περιιδεῖν, περιόπτομαι, φαυλίζω, φλαυρίζω; ut παρορῶμεν συγγενεῖς Athen. τὴν πατρίδα περιορᾷν Xen. περιιδεῖν τοὺς πολεμίους Thucyd. ξυμμάχους οὐ περιοψόμεθα idem. φαυλίζεις τὴν διαιτάν μου Xen. φλαυρίζει τὸν Σωκράτην Plutarch.

Alia Genitivo solo:

Obliviscendi, ἀμνημονέω; ut ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν Thucyd.

Consequendi, ἐφικνέομαι τῆς ἀρετῆς Isocr.

Sortiendi ἔμμορα; ut ἔμμορε τιμῆς Hesiod.

Negligendi, ἀφειδέω, ἀφροντιστέω; ut ἀφειδεῖν τοῦ σώματος Lucian. ψόγου ἀφροντιστεῖν Plato.

Verba *fruendi* interdum adsciscunt accusativum *rei fruendæ* cum genitivo; ut κακὸν ἀπολαύσομεν τῆς φλυαρίας Lucian.

Verba *communicandi* sive *participandi* cum dativo *participantis* exigunt genitivum, rariùs accusativum *rei participatæ*; ut τοῦ βότρυος μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δεῖ Xenoph. τῷ φίλῳ πρᾶγμα Aristot. & Herodot. μετέχειν τῶν πραγμάτων αὐτοῖς Plato. οὐ μετεῖχες ἐμοὶ ἴσας πληγάς Aristoph. sed κοινόω, οὖμαι (cum compositis) *communico* regit frequentiùs accusativum rei; ut αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον Aristoph. Σωκράτει ἀνακοινώσωμεν τὸν λόγον Plato. huc spectant hujusmodi verba συλλαμβάνω, συναίρομαι *adjuvo, partem fero*; ut συλλαμβάνω σοι τῶν ἄθλων Philostrat. ἄνδρες συνήραντο τοῦ δὲ τοῦ κινδύνου vel τὸν κίνδυνον Thucyd.

Verba *invidendi*, cum significant *inhibeo* vel *nego*, cum dativo personæ adsciscunt accusativum vel genitivum rei; ut πολλά μοι ἐστὶν ἄλλα ὧν ἐγώ σοι οὐ φθονήσω Xenoph. μὴ φθονῆσαι τοῖς ἑαλωκόσι τὴν σωτηρίαν Polyb. Sic βασκαίνω σοι τοῦτο Philostrat. σοι τούτου Lucian.

Verba *ignoscendi* cum dativo personæ adsciscunt accusativum interdum genitivum rei; ut συγχωρῶ τινι ἁμάρτημα Demost. συγχωρῶ σοι τοῦ ἁμαρτήματος Lucian.

Plurima verba præcipuè *privandi*, *implendi*, *frustrandi*, *accusandi*, *damnandi*, *prohibendi* admittunt accusativum pro genitivo substantivi remotioris; ut ἀποστερεῖ με τὰ χρήματα Isocrat. ὄψιν πλήσαιμι ἡδονὴν Sophocl. (sic στέαρ σε Psalm. 147. v. 14.) οὐδὲν ἔσφηλας τὴν πόλιν Thucyd. οὐδὲν ἡμᾶς αἰτιάσαιο Steph. κατηγορῶ τινα ψεῦδος Dem. εἴργω σε ταῦτα Aristoph. sic Πάτροκλον λύσειαν ἀπὸ βρότον Il. σ'.

Similes casus amant προνοέομαι provideo, πυνθάνομαι sciscitor, audio, συνίημι intelligo; ut προνοοῦμαί σε Thucyd. τῆς ἐσίας idem. προνοεῖσθε καλὰ Rom. 12. πυθέσθαι τῆς πύλης Thucyd. πατρὸς Æschin. τὸ πεπεραΓμένον Plutarch. συνίησι τῆ χρησμῦ Pausan. τῆδ' ἀγορεύοντος ξύνετο Od. δ'. συνιέναι τὰς γραφάς Luc. 24.45. Ἐνωτίζομαι audio exigit accusativum; ut ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματα Act. 2. 14. rariùs genit. ut ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου Ps. 39.13.

Raro hæc junguntur accusativo personæ; ut ἤσθετό με Aristoph. πυνθάνομαί σε Plato.

Verba *tactûs* ut plurimùm exigunt genitivum rei vel personæ; ut ἥψατο τοῦ ἱματίου Marc. 5.27. γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι 1. Cor. 7. 1. rariùs accusativum; ut καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα Il. 6. Sed ἀφάω, ψηλαφάω frequentiùs accusativum; ut τόξ' ἀφάειν Il. ζ'. ψηλαφήσατέ με Luc. 24. 39.

Cum significetur *pars* ponitur usitatissimè in genitivo post verba connotantia *gustum* vel *tactum*; ut πίω τῆς ἀθανασίας Lucian. φάγω ἐχίδνης idem. λῶτε ἔφαγες Proverb. vel πάσασθαι Od. 1. ἐπιρρόφεῖν τοῦ ὕδατος Plutarch. sic ἐνεφορῦντο τῶν κρεῶν Heliod. δρέπομαι ἀνθῶν Lucian.

Audiendi verba simul regunt genitivum personæ & accusativum rei; ut τοῦτο πολλῶν ἀκέω Xenoph. sic βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι Aristoph. μάθε μου τάδε Xenoph.

Legitur εἶδον *vidi* cum genitivo personæ propter verbum affine; ut ὐδεὶς πώποτε Σωκράτους ὐδὲν ἀσεβὲς πράττοντος εἶδεν, ὐδὲ λέγοντος ἤκουσε Xen.

Verba *recordandi, obliviscendi, admirandi, tentandi, consequendi, sortiendi, fruendi, curandi, negligendi, contemnendi, apprehendendi* regunt frequentiùs genitivum, interdum accusativum; ut μνήσθητί μου κύριε Luc. 23.42. σε Dem. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε Hebr. 13. 2. ἐπελάθοντο τὸ πρόσταγμα Ceb. θαυμάζω τῶν δυναστευόντων Isocrat. ἐθαύμασεν αὐτὸν Luc. 7. 9. πειρᾶσθε τῶν φίλων Isocrat. τί με πειράζετε Luc. 20. 23. σωτηρίας τύχωσι 2. Tim. 2. 10. ὅπποτ' ἂν τύχοις τάδε Euripid. ἔλαχε τοῦ ἠμικλήρου Dem. τὴν πρώτην ἕδραν ὁ Θεὸς ἔλαχε Aristot. ἀπόλαυε τῶν παρόντων Isocr. ἀπολαύει τὴν προσοικίζησιν, Theoph. ἐπιμελήθητι αὐτοῦ Luc. 10. 35. τὰ τοιαῦτα ἐπεμελεῖτο Xenoph. ἠμέλησα αὐτῶν Hebr. 8. 9. ὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς 2. Pet. 1. 12. μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου Hebr. 12. 5. ὀλιγωροῦσι τὴν ἔχθραν Aristot. ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς 1. Tim. 6. 12. τὸν Παῦλον Act. 16. 19.

Quædam ex hisce verbis gaudent solo accusativo:

Consequendi, κερδαίνω; ut ἵνα χριστὸν κερδήσω Phil. 3. 8.

Sortiendi, κληρόω; ut κληροῦν τὰς ἀρχὰς Isocr.

Fruendi, καρπόομαι, καρπίζομαι; ut καρπῦσθαι δωρεὰς μεγάλας Plut. βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι Proverb. 8. 19.

Curandi, κομέω vel κομίζω, μεριμνάω, πολυωρέω, πιμελέω; ut κτῆνα κομεῖν Hesiod. ἔργα κόμιζε Il. ζ'. πολυωρήσεις με Psalm. 138. v. 3. Ἀνάχαρσιν ἡ παιδίσκη πιμελεῖ Plutarch.

Negligendi, vel *contemnendi*, ἐξωριάζω; ut ἐξωριάζειν τοὺς λόγους Æschyl. παροράω, περιοράω, περιϊδεῖν, περιόπτομαι, φαυλίζω, φλαυρίζω; ut παρορῶμεν συγγενεῖς Athen. τὴν πατρίδα περιορᾶν Xen. περιϊδεῖν τοὺς πολεμίους Thucyd. ξυμμάχους οὐ περιοψόμεθα idem. φαυλίζεις τῆς διαίτης μου Xen. φλαυρίζει τὸν Σωκράτην Plutarch.

Alia Genitivo solo:

Obliviscendi, ἀμνημονέω; ut ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν Thucyd.
Consequendi, ἐφικέσθαι τῆς ἀρετῆς Isocr.
Sortiendi ἔμμορα; ut ἔμμορε τιμῆς Hesiod.
Negligendi, ἀφειδέω, ἀφροντιστέω; ut ἀφειδεῖν τοῦ σώματος Lucian. ψόγου ἀφροντιστεῖν Plato.

Verba *fruendi* interdum adsciscunt accusativum *rei fruendæ* cum genitivo; ut κακὸν ἀπολαύσομεν τῆς φλυαρίας Lucian.

Verba *communicandi* sive *participandi* cum dativo *participantis* exigunt genitivum, rariùs accusativum *rei participatæ*; ut τοῦ βάρους μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δεῖ Xenoph. τῷ φίλῳ πρᾶγμα Aristot. & Herodot. μετέχειν τῶν πραγμάτων αὐτοῖς Plato. οὐ μετεῖχες ἐμοὶ ἴσας πληγάς Aristoph. sed κοινόω, οῦμαι (cum compositis) *communico* regit frequentiùs accusativum rei; ut αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον Aristoph. Σωκράτει ἀνακοινώσωμεν τὸν λόγον Plato. huc spectant hujusmodi verba συλλαμβάνω, συναίρομαι *adjuvo, partem fero*; ut συλλαμβάνω σοι τῶν ἄθλων Philostrat. ἄνδρες συνήραντο τοῦ δε τοῦ κινδύνου vel τὸν κίνδυνον Thucyd.

Verba *invidendi*, cum significant *inhibeo* vel *nego*, cum dativo personæ adsciscunt accusativum vel genitivum rei; ut πολλά μοι ἐστὶν ἄλλα ὧν ἐγώ σοι οὐ φθονήσω Xenoph. μὴ φθονῆσαι τοῖς ἑαλωκόσι τὴν σωτηρίαν Polyb. Sic βασκαίνω σοι τοῦτο Philostrat. σοι τούτου Lucian.

Verba *ignoscendi* cum dativo personæ adsciscunt accusativum interdum genitivum rei; ut συγχωρῶ τινι ἁμάρτημα Demost. συγχωρῶ σοι τοῦ ἁμαρτήματος Lucian.

Plurima verba præcipuè *privandi*, *implendi*, *frustrandi*, *accusandi*, *damnandi*, *prohibendi* admittunt accusativum pro genitivo substantivi remotioris; ut ἀποστερεῖ με τὰ χρήματα Isocrat. ὄψιν πλήσαιμι ἡδονήν Sophocl. (sic στέαρ σε Psalm. 147. v. 14.) οὐδὲν ἔσφηλας τὴν πόλιν Thucyd. οὐδὲν ἡμᾶς αἰτιάσαιο Steph. κατηγορῶ τινα ψεῦδος Dem. εἴργω σε ταῦτα Aristoph. sic Πάτροκλον λῦσεται ἀπὸ βρῖλον Il. σ'.

 Verba

Verba duos casus adsciscentia seorsim possunt utrumvis eorum regere ; ut ἐρωτῶ ὑμᾶς λόγον Matth. 21. 24. ἐρωτῶ σε Luc. 14. 19. ἐρωτῶ τὰ πρὸς εἰρήνην vers. 32. ἔπαυσάν σε τῆς ὕβρεως Isocrat. παύσωσι idem. παύσησι μελαινάων ὀδυνάων Il. π. κοινωνῶ σοι τῆς ὁμολογίας Lucian. κοινωνῶ γυναικὶ Plato. κεκοινώνηκε σαρκὸς Heb. 2. 14. Non rarò etiam sine ullo casu absolutè ponuntur; ut ἐὰν ἐρωτήσω Luc. 22. 68.

Omisso casu propinquioris Substantivi in ipsum quandoque vertitur genitivus remotioris ; ut παύω ὕβρειν Demosth. sive ὀδύνας Il. π. μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις 1. Timoth. 5. 22. subaudito autem, manet ; ut priùs.

Verba transitiva quarumcunque classium duos si regunt casus, eundem cum illis casum remotioris Substantivi exigunt intransitiva cognata ; sed casus propioris, qui regitur à transitivo, migrat plerumque in Nominativum intransitivi; ut πλήθω *impleo* καρπῶν πλήθουσιν ἀλωαὶ Phocyl. *impleor* βίοτυ πλήθουσι καλιαί Hesiod. εἰκάζω *assimilo* Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν Lucian. εἴκω *similis sum* τῷ λοιδορουμένῳ ἔοικας Xenoph.

Multa Verba particularia regentia Accusativum vel Genitivum.

Eximuntur ab hoc & sequentibus catalogis particularia nonnulla duos vel tres casus regentia vi præpositionum : quæ in propriam sedem rejiciuntur.

Ἀνέχομαι *tolero* ψῦχος καὶ θάλπος Xenoph. ὄμβρον τε καὶ ἥλιε Herodian. (Sic ἀφρόνων 2. Corinth. 11. 19.)

Ἀντιλαμβάνομαι *suscipio, adjuvo* ut; ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων Act. 20. 35. τὴν πόλιν Plutarch.

Ἀπελπίζω *despero* τὸν νοσοῦντα Galen. τῆς κολλήσεως idem.

Ἀπογινώσκω *despero* τὴν σωτηρίαν Aristot. ἐμαυτοῦ Nazianz.

Ἀποψηφίζομαι *absolvo* τὴν γραφὴν Æschin. ἐκείνων Aristot.

Ἀφίημι *dimitto* τὴν γυναῖκα Plutarch. τέκνων Sophoc.

Ἐλαττόω *minuo* τὴν πόλιν Isocrat. τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς Thucyd.

Ἐξάρχω *incipio* παιᾶνος Plutarch. παιᾶνα Xenoph. sic.

Κατάρχω *incipio* τοῦ λόγου Plutarch. λόγον Plato.

Ἐξικνέομαι *attingo* Ὄλυμπον Hesiod. ἀλλήλων Xenoph.

Ἐπικρατέω *vinco* τὰς ἁμαρτίας Dem. τῶν ἐχθρῶν Isocrat.

Ζηλόω *laudo* vel *æmulor* σὲ Euripid. σοῦ Isocrat.

Καλορχέομαι *saltationibus demulceo* φῦλον μάχιμον Lucian. θεατῶν Gregor.

Κληρονομέω *heres sum* τὰ χρήματα Isocrat. τῶν χρημάτων Dem.

Κρατέω { *vinco* τοὺς Σικανοὺς Thucyd. τῶν ἐπιθυμιῶν Isocrat. / *retineo* τὴν παράδοσιν Marc. 7. 3. ἐλπίδος Heb. 6. 18. }

Μεθίημι *missum facio* ἀλάστορας Soph. δεξιᾶς Euripid.

Πνέω *spiro* ὁς τοῦ αὐτοῦ στόματος ψυχρὸν καὶ θερμὸν πνεῖν Proverb. πνεῖν τράγου Proverb. similiter composita, ἀποπνέω *efflo* πυρὸς μένος Hesiod. τῆς εὐωδίας Euseb. ἐμπνέω *anhelo* τι Xen. ἀπειλῆς Act. 9. 1.

Περάω transeo ὁδὸν Apollon. ὁδοῖο Od. ό. sic διαπεράω idem κέλευθον Il. ά. πεδίοιο Il. γ.
Περιποιέομαι vendico τὴν δόξαν Plutarch. ὀνόματος Isæus.
Ὑπεραίρω excedo τοὺς ἄλλους Dem. τῶν πανταχοῦ Pausan.
Ὑπερέχω excello τὸν Πέλαγον Heliodor. ὑπερέχει τὰ τρία τοῖν δυοῖν Aristot.
Ὑπονοέω suspicor τὴν διάνοιαν Thucyd. τῶν λεγόντων idem.
Φεύγω reus sum φόνου Lycurg. δίκην Plutarch.

Regentia Genit. rariùs Accusat.

Γλίχομαι cupio τῶν ἐναντίων Aristot. τὴν διαμονὴν Philo.
Διαφέρω præsto τῶν πολλῶν ἀνθρώπων Plato. τὰς ἄλλας Diodor.
Διψάω sitio ὑδάτων Herodot. τὴν δικαιοσύνην Matth. 5.
Ἐέλδομαι cupio πάλης Hesiod. χρεῖος Od. ά.
Ἐλλείπω deficio τῆς ἀνδρείας Xen. τὰς ἐπιβολὰς Polyb. Sic interdum λείπω.
Ἐπιδεύομαι egeo χρυσοῦ Il. β. ἀλκὴν Apollon.
Ἐπιθυμέω desidero τῶν δημοσίων Dem. τὰ κρίματα Ps. 119. v. 20.
Ἐφίεμαι cupio πάντα ἐφίεται ἀγαθοῦ Aristot. βάξιν Euripid.
Ἱμείρω cupio ψυχῆς Homer. ἄγρωστα Sophocl. sic ἱμείρεσθαι τῆς θέας & θάνατον Theodor.
Ὀργάω vehementer appeto αἱ παρθένοι τῶν παίδων ὀργῶσι Plutarch. τοῦτο ὤργων μανιωδῶς Thucyd.
Πλεονεκτέω supero, excello οἱ ἀγαθοὶ τῶν πονηρῶν πλεονεκτοῦσι Synes. ἡ νῦν θεωρία τὰς ἄλλας πλεονεκτεῖ Heliod.
Ὑπερφέρω antecello ἀνθρώπων Xen. πάντας Plutarch.
Χρήζω egeo χρήζετε τούτων πάντων Matth. 6. 32. ἄλλα καλὰ Sophocl.

Regentia Accusat. rariùs Genitivum.

Ἅζομαι veneror Θεὸν Il. έ. Θεοῦ Nazianz.
Ἀκοντίζω jaculis peto τὸν φεύγοντα Xen. Αἴαντος Il. ρ'.
Ἀλύσκω vito ὄλεθρον Od. γ'. μόρου Sophocl.
Ἀμύνομαι defendo τὴν Ἑλλάδα Plato. νηῶν Il. μ'.
Ἀλυσκάζω vito ὕβριν Od. ρ'. πολέμοιο Il. ζ'.
Διαλείπω interjicio μίαν ἡμέραν Theophrast. μιᾶς ἡμέρας Herodian.
Ἐνθυμέομαι cogito τὰ πράγματα Thucyd. τούτων Xen.
Ἐπιταχύνω accelero τὴν ὁδὸν Herodot. τῆς ὁδοῦ Thucyd.
Καταπλήσσω exhorresco τὰς λῃστῶν ἐφόδους Philo. τοῦ θανάτου idem.
Κατέχω tempero ἑαυτὸν & ἑαυτοῦ Herodian.
Ξαίνω carpo ἔρια Lucian. τῶν ἐρίων Aristoph.
Προσλαμβάνομαι sumo cibum μηδὲν Act. 27. 33. τῆς τροφῆς c. 27. 36.
Τελευτάω finio τὸν βίον Lucian. τοῦ βίου Xenoph.
Χαλάω remitto ὀργὴν & ὀργῆς Aristoph.

Accusativus

VErba *precandi, blandiendi, convitiandi* exigunt accusativum personæ; ut ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς Xenoph. (Sic ἀντιβολῶ σε Aristot. λιτάνευσε τοκῆας Hesiod.) θωπεύει τὸν δῆμον Æschin. πάντας προπηλακίσαι Demost.

Pleraque *precandi* vel *blandiendi* admittunt & Dativum:

Precandi; εὔχομαι, προσεύχομαι, ἀράομαι usitatiùs dativum, λίσσομαι rariùs dativum; ut εὔχομαι τῷ θεῷ Demost. τὸν θεόν Chrysost. πρόσευξαι τῷ πατρί Matth. 6, 6. τὸν θεόν Chrysostom. μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο Il. α. μ' ἀρᾶται Od. τ'. ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς Il. α. Ἀχιλλῆϊ ibidem. *Blandiendi*, αἰκάλλω, κολακεύω, μειλίσσω, σαίνω rariùs dativum; ut αἰκάλλειν κύνα vel κυνί Euripid. κολακεύομεν τοὺς οἰκοτρίβας ἀνθρώπους Plutarch. τοῖς πλουσίοις ibidem. μειλίσσω τὸν ἄνδρα Eustath. Od. γ. τῇ τραπέζῃ Herodot. σαίνουσί με Lucian. τῷ χειρῶ Gregor.

Nonnulla *convitiandi* διαβάλλομαι, ἐπηρεάζω, κυδάζω, λοιδορέω vel λοιδοροῦμαι, σκώπτω dativum infrequentiùs; ut τὸν ἰαβδὸν διαβάλλουσι Lucian. τῷ Τισσαφέρνει Thucyd. ἐπηρεάζειν τὴν ἀγαθὴν ἀναστροφήν 1. Pet. 3. 16. ταῖς πράξεσι Demosth. ὀνειδίζειν ἕνα ἕκαστον Plato. ὑμῖν idem. μὴ κύδαζε τὸν πρεσβύτερον Scholiastes Soph. γυναιξί Sophocl. λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς Aristoph. τί μοι λοιδορῇ Lucian. σκώπτεις τοὺς δειλοὺς Demost. αὐτῷ Plutarch.

Quædam ex his regunt solum dativum: *Precandi* ἐπεύχομαι, ἐυχετάομαι; ut ἐπεύξεται τοῖς θεοῖς Plutarch. Διὶ εὐχετόωντο Il. λ'. *Blandiendi* παρασιτῶ; ut ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ Plato.

Verba *placendi, displicendi, acquiescendi, utendi* postulant dativum, reperiuntur tamen adjuncta interdum Accusativo.

Placendi, ἀρέσκω, ἀνδάνω; ut δεῖ ἀρέσκειν Θεῷ 1. Thes. 4. 1. τί σε ἀρέσκει Thucyd. Ἀγαμέμνονι ἥνδανε Il. α. οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς οὐθ' ὕων πάντας ἀνδάνει Theogn.

Displicendi, ἀπαρέσκω; ut σοφοῖς ἀπαρέσκειν Plutarch. ἐν με ἀπαρέσκει Plato.

Acquiescendi, ἀγαπάω, στέργω, εὐδοκέω, εὐαρεστέω; ut ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσι Lys. τοὺς ἀρχαίους ὅρους Isocr. στέργω τὰ παρόντα & τοῖς παροῦσι idem. εὐδοκῶ τῷ ξένῳ Diodor. εὐδόκησας ὁλοκαυτώματα Hebr. 10. 6. εὐαρεστεῖν τῇ διαγωγῇ Plutarch. τὴν ἡδονήν Epicur.

Utendi, χράομαι; ut χρῆσθαι τοῖς παραδείγμασι Dem. τὰ προσποιεῖζόμενα Arist. Sic καταχράομαι *abutor*, ταύταις πράξεσι Isocrat. φιλοτιμίαν Plutarch.

Verba *habitandi* desiderant accusativum; ut Ἦλιδα ναῖον Il. β'. interdum dativum; ut αἰθέρι ναῖον Hesiod.

Verba *dicendi* cum adverbiis vel accusativo adjectivorum quæ significant *benè* vel *malè* sæpiùs postulant sibi accusativum personæ

de quâ dicitur; ut μὴ ἀγορεύειν κακῶς τὸν τεθνηκότα Solon. μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς Ariſtoph. Adhibetur interdum dativus adjectivi cum accuſativo perſonæ; ut κακοῖσι βάζει Τυδέα Æſchyl. nec non dativus perſonæ cum accuſativo adjectivi; ut εἶπεν κακά μοι Pſalm. 41. 5.

Verba *faciendi* cum adverbiis vel adjectivis ejuſmodi regunt accuſativum perſonæ *cui benè vel malè fit*; ut καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς Matth. 5. 44. κακὰ εἴργασμαι τὸν οἶκον Thucyd. Quandoque dativum perſonæ; ut καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς Luc. 6. 27. ἀγαθὸν ἐποίησε τῇ πόλει Iſocr. Accuſativum interdum omiſſo adverbio vel adjectivo; ut τί ποιήσω Ἰησοῦν Matth. 27. 22. Sic ἅπερ ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο Herodian. l. 2. Huc refer διατίθημι, μήδομαι *afficio*; ut κακόν τι διαθήσειν τὴν Θίσβην Heliodor. οἷα Ἀντιόπην ἐμήσατο Apollon.

Verba autem compoſita ex hiſce exigunt ſolum accuſativum perſonæ; ut εὐλόγησε τὸν Θεόν Luc. 2. 28. ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας Luc. 6. 33. κακολογῆσαί με Marc. 9. 39. τοὺς ἄλλους κακοποιεῖν Ceb. Theb.

Veſtiendi verba è contra recipiunt quandoque dativum *veſtiti* pro accuſativo; ut χρῶτ' εἵματα εἷμαι Od. τ. Verba *docendi* dativum *rei quæ docetur*; ut τοὺς νεωτέρους τοῖς ἤθεσι παιδεύειν Iſocrat.

Quibuſlibet verbis additur dativus cognatæ originis vel ſignificationis; ut πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς Act. 28. 10. Sæpe etiam accuſativus cum vel ſine alio caſu; ut ἐχάρησαν χαρὰν Matth. 2. 10. ἐρᾶν ἔρωτα Plato ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν Act. 8. 39. αὐτὴ λυπεῖ με λύπην Heliodor. φορτίζετε ἀνθρώπους φορτία Luc. 11. 46. τὸν ἄνδρα τύπτειν τὰς πληγὰς Ariſtoph. εἱστίασε τοὺς νέους ὄψον Heliodor.

Particularia regentia Accuſat. vel Dativum.

Ἀθυμέω *deſpero* τὴν τελευτήν Thucyd. τοῖς νεκροῖς Plutarch.
Ἀπορέω *dubito* τὴν αἰτίαν Ariſtot. τοῖς παροῦσι πράγμασι Iſocr.
Γονυπετέω *adoro* αὐτὸν Marc. 1. 40. αὐτῷ Matth. 17. 14.
Ἐνοχλέω *turbo* τὰς πόλεις Iſocr. τοῖς ἀκούουσιν idem. Sic παρενοχλέω *idem*; ut τοὺς Λυπέρκους Plutarch. τοῖς ἐπιστρέφουσι Act. 15. 19.
Ἐμποδίζω *impedio* τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμὴν Herodian. ἀλλήλοις Ariſtot. σοὶ τὴν θέαν Plutarch.
Κλέπτω *fallo* νόον Ιλ. ξ'. νόῳ Il. α'.
Λυμαίνομαι *noceo* τοὺς πολεμίους Xen. ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων idem.
Προσκυνέω *adoro* προσκυνήσεις τὸν Θεόν σου Mat. 4. 10. αὐτῷ Mat. 28. 17
Ὑπερτείνω *ſupero* φύσιν & ἐκείνῳ Ariſtot.
Ὑποπτήσσω *revereor* αὐτοὺς & αὐτῷ Xenoph.
Ὠφελέω *proſum* πάντας Xenoph. τοῖς φίλοις Euripid.

Regentia

Regentia Accusativum, rariùs Dativum.

'Αἰνέω *laudo, approbo*; ut μὲ μάλ' αἴνεε Il. κ. 'Αγκαίῳ δὲ πολεῖς ἤνεσαν Apollon. Sic ἐπαινέω *idem*, ὑμᾶς 1. Cor. 11. 22. Ἤνησε Il. δ. παραινέω *idem*, ὑμᾶς Act. 27. 22. σοι Crates Epist. 10.

'Αλιτέομαι *offendo* 'Αθηναίην Od. ε. θεοῖς Od. δ.

'Ανακρίνω *interrogo* τὸν υἱόν Plutarch. πᾶσιν ὑμῖν Demost.

'Αφικνέομαι *pervenio* Ἴλιον ἱρὴν Il. σ. ὑμῖν Ælian.

'Εκδικέω *ulciscor* αὐτὴν Luc. 18. σοί Constant.

Θαῤῥέω *audeo* τὴν πάλην Thucyd. τῇ κενώσει Galen.

'Ιλάσκομαι *placo* τὸν θεόν Lucian. τῷ ᾍδῃ Plutarch.

Κελεύω *jubeo* σε Hesiod. σοι Plutarch.

Κρέκω *pulso* γῆν Arrian. κρεμβάλοις Athen.

Λοχάω *insidior*, ὑμᾶς & αὐτῷ Plutarch.

Περιμένω *expecto*, φιληκοΐαν Plutarch. αὐτῷ idem.

'Υπομένω *patienter expecto*, τὸν κύριον Ps. 37. 35. τῷ κυρίῳ Ps. 33. 19.

Regentia Dativum, rariùs Accusativum.

'Αγαθύνω *beneficus sum*, αὐτῷ Psalm. 49. 18. τὴν Σιὼν Psal. 51. 18.

'Αδυνατέω *non potis* vel *impossibilis sum*, σοι Job 42. 2. σε Daniel. 4. 6.

'Αμφισβητέω *dubito*, τοῖς φαινομένοις & τὴν τοῦ πράγματος ἰσότητα Aristot.

Δυσχεραίνω *ægrè fero*, ὀλιγαρχίᾳ Plutarch. τὸ πρᾶγμα Demosth.

'Επιβουλεύω { *insidior*, Κορινθίοις Plutarch. ἐμέ Demost.
{ *molior*, πρήγμασι Herodot. ἐπανάστασιν idem.

'Επιλείπω *deficio*, οὐκ ἐπιλείψουσι στρατιῶται τῷ θεῷ Synes. ἐπιλείποι ἂν ἡμᾶς ὁ χρόνος Demost.

'Επιπλήττω *objurgo*, τοῖς ἁμαρτανομένοις Isocr. τὰ ἐν τῷ πέλας Dem.

'Επιτιμάω *idem*, τοῖς προσφέρουσι Marc. 10. οὓς ἐπιτιμᾶν δέον Isocrat.

'Επιτροπεύω *procuro*, τῆς Αἰγύπτου Herodot. τὴν πόλιν idem.

'Ευαγγελίζω *bonum nuntium fero*; τοῖς δούλοις Apocal. 10. 7. τοὺς κατοικοῦντας c. 14. v. 6. 'Ευαγγελίζομαι *idem*, ὑμῖν Galat. 1. 8. ὑμᾶς vers. 9.

Θαμίζω *frequento*, 'Αθηναίῃ Epigr. & accusat. teste Stephano.

Κηδεύω *affinitatem contraho*, αὐτῷ Aristot. τινά Euripid.

Πηδάω *insilio*, πηδᾶν ἵππῳ Herodian. πέδια Soph. utrumque rariùs. Sic 'Επιπηδάω *invado*, ταῖς νήσοις Plutarch. τὴν ἐξουσίαν Suidas

Πολεμέω *bellum gero* sive *oppugno*, τοῖς αὐτοῖς Thucyd. τοὺς ἀπίστους Plutarch. καταπολεμέω *idem* τοὺς 'Αθηναίους Thucyd. τοῖς ἄλλοις Plut.

Συγχωρέω *assentior*, τοῖς τοῦ Πλάτωνος δόγμασι Philopon. τοὺς τύπους Plato.

Φοβοῦμαι *sollicitus sum*, ὑμῖν (pag. 147.) ὑμᾶς Galat. 4. 11.

Ψεύδομαι *mentior*, ἀνθρώποις Act. 5. 4. τὸ πνεῦμα v. 3.

Genitivus

Verba *permutandi* exigunt genitivum *rei acceptæ* cum accusativo *rei datæ*; ut ἀμείβειν χρύσεα χαλκείων Il. ζ. Interdum vice versâ; ut ὁ σοφὸς οὐκ ἀλλάξαιτο τῆς ἐλευθερίας τὴν Περσῶν βασιλείαν Plutarch. dativum personæ *quâcum fit commutatio*; ut ἀμείβεσθαί τινι τὰ ἱμάτια idem. Rarissimè dativum *rei acceptæ*; ut ἀλλάξεις ὄνον προβάτῳ Exod. 13. 13.

Nomen *materiæ* post verba effertur interdum in genitivo; ut ἄρπην ἀδάμαντος ἔτευξε Hesiod. infrequentiùs dativo; ut αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται αἱ δ' ἐλέφαντι Od. τ.

Verba *auferendi, propulsandi* exigunt accusativum substantivi prioris cum genitivo vel dativo remotioris; ut ἁρπάζειν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων Aristoph. ἁρπάζω σοι τήνδε Sophocl. Τρῶας ἀμύνειν νεῶν Il. ο. τοῖς κείνοισιν ἀμύνειν νηλεὲς ἦμαρ Od. τ.

Particularia regentia Genitivum, *variùs Dativum.*

Ἀντέχομαι *retineo* τῆς θυγατρὸς Euripid. ταῖς ἐλπίσι Diodor.
Δευτερεύω *secundus sum* τούτου Dioscor. αὐτῷ Plutarch.
Διαπρέπω *excello* πάντων Euripid. τούτοις Constant.
Καταγελάω *derideo* αὐτοῦ Marc. 5. 40. Πέρσῃσι Herodot.
Ψεύδομαι *frustror* δείπνου Isocr. δώρεσι Steph.

Regentia Dativum, *variùs Genitivum.*

Ἀντιάω *occurro* σοι Sophocl. τοῦδ' ἀνέρος Il. π.
Ἐνέχομαι *obnoxius sum* ὀνείδει Plato. τῆς φλυαρίας Galen.
Ἐπακούω *ausculto* βασιλῆος Herodot. τοῖς ἐπιταττομένοις Demost.
Πείθομαι *obedio* τῷ θεῷ Plato. ὡς ἡδὺ τῶν φυσάντων πείθεσθαι τέκνα Agath.
Σημαίνω *impero* πᾶσι Il. α. στρατοῦ Il. ξ.
Ὑπακούω *obedio* αὐτῷ Matt. 8. 27. τῆς ἐμῆς φωνῆς Gen. 22. 18.
Φείδομαι *ignosco* παίδων φείδεσθαι πατρικόν Nazianz. φείδονται τοῖς τῇ σωφροσύνῃ τετελεσμένοις Xenoph.

Genit. Dat. vel Accus.

Verba *imperandi* regunt genitivum, apud poetas etiam dativum; ut ἄρχειν τῶν ἐθνῶν Marc. 10. 42. ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι Il. π. Quædam tum in prosâ tum in carmine accusativum; ut ὀργὴ τυραννεῖ τὴν ψυχὴν Chrysost. πόλιν ἡνιοχεύει Epigr. ἀνάσσω & ἡγεμονεύω poetis regunt tres casus; ut Καδμείων ἤνασσε Od. λ. Μυρμιδόνεσσι Il. α. Ζεὺς πάντ' ἀνάσσει Euripid. στόλου ἡγεμονεύει Apollon. Τρωσὶ Il. β'. πλόον Apollon. Ἐπιστατέω oratoribus; ut τῶν ἔργων Xenoph. τοῖς τεχνίταις & τοῦτο τὸ πρᾶγμα Plutarch. Sic ἡγέομαι *dux sum*; ὑμῶν Heb. 13. 7. σοι Æschin. τὰς πομπὰς Demost. στρατηγέω *idem* genitivum vel accusativum; ut στρατηγῶ Ἀθηναίων Thucyd. πάντα vel τὸν πόλεμον Demost.

Verba

Verba *abundandi* gaudent genitivo & interdum dativo; ut γέμω φορτίων Xenoph. ἔρνεσι Diodor. χάειτ⊛ πέπληθε Nonn. δάκρυσιν ἐπλήσθη Thucyd. πλεονεκτῶ τῶν ὠφελίμων Philostrat. τοῖς χρήμασι Plato. Quædam reperiuntur in tribus casibus; ut πλουτῶ ῥημάτων Liban. χαλκῷ Xen. ἀνάπαυσιν Gregor. πληρῦμαι χαρᾶς Act. 13. 52. τῇ παρακλήσει 2. Corinth. 7. 4. τὴν ἐπίγνωσιν Coloss. 1. 9 πλεονάζειν ἐπιστάνης Galen. εὐτυχία Thucyd. εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ πλεονάζειν τὰ ἄρθρα Bud. (Sic τὸ στόμα αὐτῦ ἐπλεόνασε κακίαν Psalm. 50. 19.) εὐπορῶ μήλων Lucian. τὰ χρήματα Demost. δυστυχῦμεν οἷς εὐπορῦμεν Synes. Sic μεθύω *ebrius sum*, τῶν ἡδονῶν Theophil. ἀλοιφῇ Il. ρ'. τὸ φίλημα Epigram.

Quædam verba regunt tres casus.

Ἀντιάω, ζω *occurro*; ut ἀντιάσαι πυρὸς ἠὲ θεοῖο Nazianz. ἀνδράσιν εὐξείνοις Apollon. ἀντιάζω τὸν τῶν Ἀραβίων στρατὸν Herodot.

Ἀπολείπω *deficio* adsciscit accusat. vel dativum personæ, & genit. vel dat. rei; ut τόλμα αὐτὺς ἀρχῆς ἀπολείπειν Æschin. μόνῳ αὐτῷ Plutarch. ἀπελείπετο ταύτης παιδείας idem. πάσαις ταῖς δυνάμεσι Iso.

Ἀτακτέω *ordinem non servo*; ut ἀτακτεῖν τῆς ἀγωγῆς Plutarch. ἀτακτεῖ ἥλιος τοὺς κινήσεις idem. τὰς μάχας Philostr.

Ἀφικνέομαι *pervenio*; ἀφίξεται Ἴλιον Il. σ'. interdum dativum; ut ἀφίξομαι ὑμῖν Ælian. rariùs genitivum; ut ἀφίκηται τοῦ ἡλίυ Theophrast.

Ἀκύω *audio* præter genitivum (pag. 148.) regit dativum & accusativum personæ apud poëtas; ut ἀκύειν Ἀνέρι κηδομένῳ Il. π'. Λέανδρον ἀκύω Musæus. Κλύω dativum; ut εὐχομένῳ μοι κλῦθι Theogn.

Βασκαίνω *invideo*; ut ἐβάσκαινε γὰρ αὐτῦ Lucian. τοῖς σοφισταῖς Philostrat. τὸν προσήκοντα Liban.

Ἐπιβάλλομαι *aggredior*; ut τῇ τῶν πραγμάτων συντάξει ἐπιβάλλετο Polyb. τὸ ἔργον Plato. rariùs genitivum; ut ἐνάρων ἐπιβάλλεται Il. ζ'.

Κινδυνεύω *periclitor*; ut κινδυνεύω τῆς ἀρχῆς Thucyd. τῇ πόλει Herodot. τὴν ἀπ' αὐτῦ διάστασιν Nazianz.

Μέμφομαι & ἐπιμέμφομαι *incuso*; ut τινὰ Xenoph. ἡμῖν Thucyd. κασιγνήτοις Od. π.

Μετέχω *participio*; ut ἐξυσίας ὑμῶν μετέχυσι 1. Cor. 9. 12. τὰς πληγὰς Aristoph. rariùs dativum; ut μετεῖχον τῇ οἰκήσει Thucyd.

Προβαίνω *progredior*; ut προβαίνειν τῆς ἡλικίας Plato. τῇ ἡλικίᾳ Demost. τὴν ἡλικίαν Herodian. l. 2.

Συγγινώσκω *ignosco* adsciscit tres casus rei; ut συγγινώσκω σοι τῆς ἀγνοίας Lucian. συγγνῶναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα Gregor. rarissimè dativum; ut συγγνῶθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις Euripid.

Ὑπερβάλλω *excedo*; ut ὑπερβάλλει πάντας ἀνθρώπυς Xenoph. rariùs genit. vel dativum; ut τῆς συμμετρίας Aristot. τοῖς πᾶσι Thucyd.

Nomina ſequentium ſignificationum adduntur verbis in tribus caſibus.

NOmen *cauſæ* adjicitur verbis plerumque intranſitivis in dativo; ut τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ Herodian. ἀπολώλει τῷ φόβῳ Xenoph. αἰσχύνομαι τοῖς πεπραγμένοις Xenoph. μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ Epheſ. 5. 18. Verbis ut plurimùm ſignificantibus *paſſionem animi* apponitur in genitivo, ſubaudito ἕνεκα; ut τῆ μὲν πάθους ᾤκτειρεν αὐτόν Xenoph. Ἑλλάδος ςένω Euripid. ἄγαμαί σου vel σε τῆς ἀρετῆς Demoſt. συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας Plato. ἀπάτης κοτέει Il. δ. ἀμύνομαί σε τῦ γέλωτος Lucian. Item *laudem, vituperium, contentionem*; ut ἐπαινῶ τὸ ἄςυ τῶν τε δρόμων καὶ κρηνῶν &c. Heliodor. ἐπικαρτέρησεν αὐτοὺς ἀβουλίας Agath. τῦ σίτου ἀμφισβητεῖ ἡμῖν Demoſt. Interdum ſubintelligitur ἐκ, ἀπὸ, ὑπὸ &c. ut κάμηλοι κατέλαμπον χρυσοῦ Ariſtid. ἐμεθύσθη νέκταρος Lucian. In accuſativo etiam, ſubaudito διά; ut ὃς γὰρ αἰσχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους Luc. 9. 26. πεπαρέχθαι τὴν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγενημένην Demoſt. ἐπιτιμῶ σοι τὴν ἀβουλίαν Phalaris.

Plurima verba indifferenter poſt ſe aſſumunt tres hoſce caſus; ut ἀλγῶ παιδός Euripid. κακοῖς Iſocrat. θάνατον Julian. ἐξεπέπληκτο τῆς ὥρας Heliodor. l. 5. τῷ πλήθει Thucyd. τὴν τόλμαν idem.

Nomen *inſtrumenti* vel *modi* quibuſlibet additur verbis in dativo; ut Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου &c. Oraculi reſponſum. ἤνυσε πολλῷ τὴν ὁδοιπορίαν τάχει Herodian. Interdum accuſativo, ſubaudito κατὰ; ut διαβαίνω τὴν χέρσον Plutarch. (Sic κολλούριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς Apocal. 3. 18.) βίαν δ' ἔδρασας μηδέν Euripid. Rariſſimè genitivo; ut λόγου δὶς τόσον μ' ὀνήφισας Euripid. προτιμεῖν τῆς ἀρετῆς Xenoph.

Nomen *partis* verbis apponitur in genitivo præcipuè iis, quæ ſignificant *prehendo, lavo* &c; ut πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς Actor. 3. 7. λύκον ὤτων κρατῶ Proverb. κόμης ἕλε Πηλείωνα Il. α. τὸ τέλος τοῦ πτεροῦ συνείληφας Lucian, item ἕλκω σε ῥινός Lucian. καταπαύω, κρεμῶ, εἶπον σε ποδός idem. ὅπλον αὐτῦ γένειον Dion. τῦ τείχους καθεῖλε Diodor. νίπτω χεῖρας ἁλός Od. β. σπένδουσιν οἴνου Herodian. γαίας ὀρύττειν Soph. τῆς γῆς ἔταμον Thucyd. καταπλάσσομαι τῶν διδύμων Galen. Ponitur etiam in accuſativo; ut ἔβλαψέ με πόδας Il. ψ. τώ σε πόδας νίψω Od. ψ. τέμνετε ἵππους φόβην Euripid. παίει με τὸ νῶτον Ariſtoph. rariùs dativo; ut καταπλάσσομαι τῷ μετώπῳ Dioſcor. παίειν κεφαλῇ τοὺς ἐντυγχάνοντας Plutarch. niſi *pars* pro *inſtrumento* capiatur; ut βοηθεῖν καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ &c. Æſchyl. κατέσεισε τῇ χειρὶ Act. 13. 16. (& τὴν χεῖρα Act. 19. 33.)

Nomen *pretii* apponitur verbis potiſſimùm *emendi* in genitivo; ut

ut ἀγοράζομεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους Marc. 6. 37. πολλῶν θανάτων αὐτὸν ἐξωνήσατο Heliodor. δηναρίου συνεφώνησάς μοι Matth. 20. 13. Nonnunquam in dativo; ut χρυσῷ ὠνήσατο τὴν νίκην Theophrast. οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε 1. Pet. 1. 18. In utroque simul casu; ut ὃς μὴ χρημάτων ἀλλ' ἰδίῳ θανάτῳ τὸ ποιμνίον ἐωνήσατο Chrysost. Affertur etiam in accusativo post verba *valoris* & *ponderis*; ut τάλαντον δύναται μνᾶς ξ' Suidas. ἡ μνᾶ ἕλκει παρ' Ἰουδαίοις λίτρας δύο καὶ ἡμίσειαν Zonaras.

Nomen *temporis* respondens ad quæstionem πότε, adjicitur verbis in genitivo vel dativo; ut ἦλθε νυκτὸς Joh. 3. 2. (Sic ἀλύειν σκότους *tenebris errare* i. e. νυκτὸς Heliodor. l. 5.) τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται Luc. 20. 19. Rariùs in accusativo; ut τὸν παρελθόντα χρόνον ἐπολέμησαν Isocrat. ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν Joh. 4. 52. Respondens verò ad quæstionem πόσον χρόνον, effertur in accusativo vel dativo, rariùs in genitivo; ut ἔμεινε μῆνας τρεῖς Luc. 1. 56. εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν ἀποδημήσας Justin. δύο ὁ τελῶν ἡμερῶν σκηνοποιήσασθαι Herodian. (προσμένει νυκτὸς καὶ ἡμέρας 1. Tim. 5. 5.) Sic εἰμὶ ἐτῶν τεσσαράκοντα Lucian. ἦν δὲ ἔτη ὀγδοήκοντα Plutarch. sic ἔτη δώδεκα Marc. 5. 25.

Nomen *spatii* adjungitur verbis in accusativo; ut ποταμὸς ἀπέχει τῆς πόλεως σημεῖα ἐκκαίδεκα Herodian. (σταδίους ἑξήκοντα Luc. 24. 13.) Interdum in dativo; ut Πενταπόλεως Τρίπολις διέχει ἡμερῶν ὁδῷ εἴκοσι Procop. Rariùs genitivo; ut Βηθανίη ἐγγὺς ἦεν ἄστεος Ἱεροσολύμων Ὡς τεσσάρων σταδίων καὶ δώδεκα Nonn. in Joh. c. 11.

Nomen *loci* tum proprium tum appellativum, apud poetas præcipuè & historicos verbis subjicitur significantibus

1°. *Motum ad locum*, in accusativo; ut Ἑλλήσποντον ἵκοντο Homer. ἦλθον τάφον Sophocl. (Sic ἀνῆλθον Ἱεροσόλυμα Galat. 1. 17.) Oratoribus usitatiùs sequente δε; ut ἦλθες Μέγαράδε Plato.

2°. *In loco*, dativo; ut στήλας στῆσαι Ὀλυμπίασι καὶ Πυθοῖ Thucyd.

3°. *A loco*, genitivo; ut τῆς Κρητικῆς ἄκρας ἤραμεν Heliodor. l. 5.

Frequentiùs verò efferuntur hujusmodi nomina vel per adverbia loci ζε, θι, θεν &c. ut ἦλθε Θήβαζε Plato. οἴκοθι κεῖται Od. φ. Ἀθήνηθεν πλεῖ Liban. vel per præpositiones; de quibus infrà.

Quibuslibet verbis additur genitivus Substantivi cum participio absolutè sumptus; ut ἔτραπεν ὥραι Μηνῶν φθινόντων Hesiod. Omisso interdum Substantivo; ut προϊόντος id est καιροῦ Theocr. Idyll. 14. vers. 18. ὕοντος Xenophon. & ὕσαντος Aristot. id est οὐρανοῦ. interdum etiam participio; ut ἐμοῦ μόνης πέλας Sophocl. subauditur οὔσης. Usurpatur quandoque accusativus præcedente ut-plurimum

plurimum αἷς, vel ὥσπερ; ut ὥσπερ ἐκ αὐτῷ χάειν τινα ἔχειν Aristot. Interdum dativus vel nominativus; ut παιόντι ἐνιαυτῷ φαίνεσι Xenoph. ἀνοίξαντες τῦ σώματΘ πόρυς πάλιν γίνεται τὸ πῦρ Aristot. nominativus vel accusativus; ut ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερΘ ἦεν Ὀδυσσεύς Il. γ'.

Verba variæ Constructionis.

NOnnulla verba, præcipuè *accusandi, condemnandi, absolvendi, privandi, participandi, communicandi*, casum rei & personæ variis modis regunt vel submutant.

Σῦ, σοί, σὲ indicant casum personæ: τύτυ, τύτῳ, τοῦτο casum rei.

Ἄγαμαι & ἀγάζομαι *miror*, σοῦ Xenoph. σὲ Od. ζ. τύτυ Xenoph. τοῦτο Plato. σὲ τύτυ; ut Δαίδαλον τῆς γνώμης ἐκ ἄγαμαι Julian. σοῦ τοῦτο; ut ἄλλα τε σοῦ πολλὰ ἄγαμαι Xenoph. σοῦ τύτυ; ut ἄγαμαι ἀνδρὸς ἀρετῆς Demost. Sic θαυμάζω & omnia ferè verba *admirandi*.

Αἱρέω *damno*, σὲ τύτυ; ut Κλέωνα δώρων ἑλεῖν Aristoph. σὲ τοῦτο; ut δίκας εἷλεν Εὔπολιν Isæus.

Ἀπογινώσκω *absolvo*, σοῦ Gregor. σὲ τύτυ; ut ἀπογινώσκειν τινὰ τοῦ ἐγκλήματΘ Steph. σὲ τοῦτο ut; ἀπογινώσκειν σε γραφὴν vel τὴν ἔνδειξιν Demost.

Ἀποφεύγω *absolvor*, σὲ; ut ἀποπέφευγα τὸν Μέλιτον i. e. τὴν ἀπὸ Μελίτυ δίκην Plato. τῦτο; ut ἀποφεύγω δίκην Aristot. θάνατον & εὐθύνας, & αἰτίαν Plutarch. γραφὴν Steph. σὲ τῦτο; ut δίκας ἀπέφυγον τῦτον παρόντα καὶ ἀντιδικῦντα *judiciis, illo præsente & contrà me orante, absolutus sum* Demost.

Ἀφαιρέω vel ἀφαιρῦμαι *aufero*, σοῦ vel σοὶ τῦτο; ut ἀφαιρεῖσθαι τοῦ δήμυ τὴν ψῆφον Plutarch. πολλὴν χώραν τοῖς πολεμίοις ἀφελέσθαι Isocrat. τοῦτο τύτυ; ut ἣν ἀφέλῃ τις τῶν συμποσίων τὰς κομψείας ταύτας Lucian. σὲ τοῦτο; ut τὸν παῖδα ἀφείλετο τὴν ψυχὴν Xenoph. σὲ τύτυ; ut Ἀλβῖνον κεφαλῆς ἀφεῖλον Herodian. l. 3.

Ἀποψηφίζομαι *absolvo*, σοῦ Demost. σοῦ τῦτο; ut Λεωκράτυς ἀποψηφίζεσθαι θάνατον Antiphon. σὲ τοῦτο; ut ἀποψηφίζεσθαί σε γραφήν, & (omisso σε) γραφὴν Æschin. vel σὲ θάνατον Antiph.

Γράφομαι *accuso*, σέ; ut γράφομαι τὸν ἀντιδικοῦντα Plutarch. τῦτο; ut γράφεσθαι ἀπόλειψιν Lucian. γραφὰς Plutarch. σὲ τῦτο, ut γράφεταί ἡμᾶς γραφὴν ἀσεβείας Xenoph. σὲ τύτυ; ut γράφομαί σε παρανομίας Plutarch. rariùs σὲ γραφῇ Chrysostom.

Διώκω *accuso*, τῦτο; ut φόνον Aristot. σὲ τύτυ; ut διώκω σε φόνυ Demosth. & (omisso σὲ) διώκω τῆς τυραννίδΘ Constant. σὲ

τῦτο;

τοῦτο ut διώκω σε δίκην vel γραφὴν Isocrat. γραφὴν & σὲ γραφὴν κλοπῆς Demosth. Sic διωκάθω.

Δωρέομαι *dono*, τοῦτο; ut ἵππον ἐδωρήσατο Plutarch. τούτῳ; ut δωροῦνται χρυσέοισι Epigram. σοὶ τοῦτο; ut Τρωΐλῳ ἵππον ἐδωρήσατο Xenoph. σὲ τούτῳ; ut δωρήσασθαι ἅπαντας χιλίαις δραχμαῖς Plutarch. rariùs σὲ τούτου; ut δωρέομαί σε τοῦ δε Euripid.

Ἐγκαλέω *accuso*, σοὶ; ut ἐνεκάλει τοῖς Ἀθηναίοις Gregor. τούτου; ut ἐγκαλεῖν μισθώσεως Demosth. τοῦτο; ut τετρακοσίας δραχμὰς ἐνεκάλεσε Isocrat. σοὶ τούτου; ut ἐγκαλῶ σοι τῆς ἀγνωμοσύνης Bud. in Epist. σοὶ τοῦτο; ut προδοσίαν ἐνεκάλουν αὐτῷ Plutarch. τοῦτο τούτῳ; ut ἀδικίαν ἐγκαλεῖ τοῖς Λυκούργου νόμοις Plutarch.

Εἴργω *cohibeo*, σὲ; ut οἱ πατέρες εἴργουσι τοὺς υἱεῖς Xen. σὲ τούτου; ut εἴργω τινὰ ἱερῶν Demosth. & (omisso σε) οἴνου Galen. σὲ ταῦτα Aristoph. σοὶ τοῦτο; ut εἴργω σοι τὸ ἐγχείρημα Zonaras.

Ἐπικαλέω *objicio*, σοὶ; ut ἀλλήλοις ἐπεκάλουν Plato. τοῦτο; ut ἐπικαλεῖν τὴν ἀπόστασιν Thucyd. σοὶ τοῦτο; ut οὐδεὶς βίαιον ἐπικάλει μοι Lucian. σὲ τούτῳ; ut ἐπικάλει ἀμφοτέρους φιλίᾳ Herodi. l. 3.

Ζημιόω *damno afficio*, σὲ; ut σαυτὸν ζημιώσεις Plato. σὲ τούτῳ; ut βασιλέα χρήμασιν ἐζημίωσαν Plutarch. σὲ τοῦτο; ut ἐζημίωσαν αὐτὸν τὰ μέγιστα Aristot. σὲ τούτου; ut ζημιῶ σε χρημάτων Constant. ζημιοῦμαι *damnum patior*, τοῦτο; ut ψυχὴν ζημιωθῇ Nazianz. τούτῳ; ut ζημιοῦσθω δέκα δραχμαῖς. Æschin.

Καλέω *voco*, σὲ ὀνόματι & σὲ ὄνομα Steph. item σοὶ ὄνομα, ut πᾶσιν ἄστροις ὀνόματα καλεῖ Psalm. 147. v. 4.

Καταγινώσκω *condemno*, σοῦ; ut ἑαυτοῦ κατεγνωκέναι Demosth. σὲ τούτου; ut καταγινώσκω σε φόνου Lysias. σοῦ τοῦτο; ut Κλεανδρίδου θάνατον κατέγνωσαν Thucyd. κατέγνωκα ταῦτα ἐμαυτοῦ Plutarch. σοῦ τούτου; ut οὐ μὴν καταγνοίην ὑμῶν οὐδενός Demosth. τούτου; ut τοῦ πράγματος (subaudi σοῦ) κατέγνωσαν Judith. σοῦ τούτου θάνατον; ut πολλῶν οἱ πατέρες ἡ μὴν Μηδισμοῦ θάνατον κατέγνωσαν Isocrat.

Καταδικάζω *condemno*, σοῦ Synes. σὲ; ut τοὺς ἀναιτίους κατεδικάσατε Matth. 12. 7. σοῦ τοῦτο; ut καταδικάζω σου ἀδικίαν vel ἀμαθίαν Synes. σοῦ τούτῳ; ut καταδικάζω τῶν γυναικῶν θανάτῳ Diodor. σὲ θανάτῳ Chrysostom.

Κατακρίνω *condemno*, σοῦ Isocrat. σὲ, ut κατακρινεῖ αὐτοὺς Luc. 11 31. σοῦ θάνατον Isocrat. σὲ τούτῳ; ut κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ Marc. 10. 33. σὲ τοῦτο; ut κατακρίνειν σε πενίαν Gregor.

Καταχειροτονέω *suffragio condemno*, σοῦ; ut ὁ δῆμος κατεχειροτόνησεν αὐτοῦ Demosth. σὲ; ut ὃν ὁ δῆμος κατεχειροτόνησε idem. σοῦ τοῦτο; ut τῶν ἀνδρῶν θάνατον Plato.

Κατα-

Καταψηφίζομαι *condemno*, σοῦ Plato. σὲ, ut ἄνδρα δίκαιον καταψηφίζεσθαι Demosth. σὲ τοῦτο, ut τοῦτον τῆς ἑορτῆς οὐ καταψηφιεῖσθε idem. θανάτου Xenoph. σοῦ τοῦτο, ut κλοπὴν αὐτοῦ καταψηφίσαντο Plato, vel ἐμοῦ θάνατον Xen.

Κατηγορέω *accuso*, σοῦ Isocrat. σὲ, ut ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα κατηγορεῖ Chrysostom. τούτου, ut κατηγορῶ τῶν πεπραγμένων Xen. τοῦτο, ut μωρίαν κατηγορεῖ idem σοῦ τούτου, ut Βουσίριδος ξενοκτονίας κατηγοροῦσι Isocr. σοῦ τοῦτο, ut τοῦτο Ἀγησιλάου κατηγοροῦσι Plutarch. σὲ τοῦτο. ut τινὰ ψεῦδος κατηγορεῖν Demosth. αὐτὸν φόνου Steph.

Κοινωνέω *communico* vel *participo*, σοί; ut ἐκοινώνησέ μοι Phil. 4.15. τούτου, ut κεκοινώνηκε σαρκὸς Heb. 2.14. τούτῳ; ut κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις Joan. 2.11. σοὶ τούτου & σοὶ τοῦτο, ut μὴ πυρὸς μὴ λύχνου τινὶ κοινωνεῖν Dem. κοινωνείτω τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι Galat. 6.6. σοῦ τούτῳ, ut μοῦ τῇ θλίψει Philip. 4.14. Sic omnia verba *communicandi* vel *participandi*; excepto quòd μεταδίδωμι non regit dativum *rei*, neque solùm neque cum casu personæ.

Μαρτύρομαι *in testem voco*, σέ; ut μαρτύρομαι τοὺς θεοὺς Dinarch. τοῦτο, ut ταῦτ᾽ ἐγὼ μαρτύρομαι Aristoph. σὲ τούτου, ut Ὅμηρον τῆς τῶν θεῶν παραγωγῆς μαρτύρονται Plutarch. σὲ τοῦτο, ut ταῦτα θεὸν μαρτύρομαι Synes.

Μέμφομαι *incuso, vitupero*, σὲ Xenoph. σοὶ Demosth. τοῦτο, ut μέμφεσθαι τὰ ἐπαινετά Gorg. Leont. τούτου, ut ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο Thucyd. σοῦ τοῦτο, ut ὃ μάλιστα μέμφονται ἡμῶν idem. σοὶ τοῦτο, ut οὔ, τι μεμψαίμεθα αὐτοῖς Epicur. σοὶ τούτου, ut μέμφεταί σοι ἀχαριστίας Ramus.

Μνησικακέω *memor sum injuriæ*, σοί; ut τοῖς ἄλλοις Thucyd. σέ; ut τὸν λαῖτον Herodian. τούτου, ut τῆς ἀποκηρύξεως Lucian. σοὶ τούτου; ut τοῖς Κορινθίοις τῶν πραχθέντων μνησικακῆσαι Demosth.

Τιμάω vel τιμῶμαι *condemno* sive *mulcto*, σὲ τούτου, ut πέντε ταλάντων ἐτιμήσατε αὐτὸν Dinarch. σὲ τούτῳ, ut Ὅμηρον πεντήκοντα δραχμαῖς ἐτίμησαν Lucian. σοὶ τούτου, ut τῷ πατρίδα προδεδωκότι δέκα ταλάντων ἐτιμήσαντο Theophil. vel θανάτου αὐτῷ Demosth. σοὶ τούτῳ, ut θανάτῳ τιμῶμαι ἐμαυτῷ Æschin.

Τιμωρέω *punio* αὐτούς Act. 26. 11. σὲ τούτου, ut σὲ φόνου τιμωρεῖ Euripid. σὲ τοῦτο. ut σὲ τῶν ἑταίρων φόνον idem.

Τίομαι *punio*, ἐτισάμην σε Steph. τοῦτο, ut τίσασθαι πατρὸς φόνον Soph. σὲ τούτου, ut τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος Il. γ. σὲ τοῦτο, ut τίσατο ἔργον ἀεικὲς Ἀντίθεον Νηλῆα Od. ο. vel σὲ δίκην Euripid.

Φιλοφρονέω, οῦμαι *comiter excipio*, σέ; ut τὸν Τερέντιον ἐφιλοφρονήσατο Plutarch. σὲ τούτῳ, ut φιλοφρονήσομαί σε τῇ ἀκίλλῃ Lucian. σοὶ τοῦτο, ut ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐφιλοφρονήσατο αὐτῷ Xenophon.

Eidem verbo diversi casus diversæ rationis simul apponi possunt juxta diversas regulas, ut Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί Sophocl.

Multa verba pro variâ significatione variam habent constructionem.

Genit. vel Accusat. Βασιλεύω *impero*.G. ut βασιλεύω τῆς Ἀσίας Isocr. *regem constituo* A. βασίλευσον αὐτοῖς βασιλέα 1. Regum 8.22. Κατισχύω *prævaleo* G. ut κατισχύσουσιν αὐτῆς Matth. 16. 18. *corroboro* A. ut κατίσχυσον αὐτὸν Deuteronom. 1. 38. Μισθοφορέω *quæstum facio* G. ut κόλακας τούτων μισθοφοροῦσιν Aristoph. *stipendia persolvo* A. ut στρατιὰν μισθοφορεῖς Phalar. Συκοφαντέω *accuso* A. pers. cum G. rei, ut ἐσυκοφάντει τὸν θεὸν ὀλιγωρείας Ælian. *aufero* G. pers. cum A. rei, ut εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα Luc. 19.8. cum pluribus aliis.

Dat. vel Accusat. Ἀντέχω *sustineo* D. ut ἀντέχειν τῷ πόνῳ Xen. *retineo* A. ut ἀντέχειν τὴν χεῖρα Lucian. Ἐλπίζω *spero* A. ut πάντα ἐλπίζει 1. Cor. 13. 7. *confido* D. ut τῇ τύχῃ ἐλπίσαι Thucyd. Ἐπιγαμβρεύω *gener sum* D. ut ἐπιγαμβρεύσω σοι 1. Maccab. 10. 54. *affinitatis jure duco* A. ut ἐπιγαμβρεύσει τὸν γυναῖκα Matth. 22. 24. Μαθητεύω *discipulus sum* D. ut ἐμαθήτευσεν αὐτῷ Plutarch. *doceo* A. ut μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη Matth. 28. 19. Φωνέω *loquor* D. ut ἕρποντι φωνεῖ Soph. *compello, voco* A; ut ἐφώνησεν αὐτοὺς Matth. 20. 32. sic προσφωνέω; ut προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις Matth. 11. 16. προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς Luc. 6. 13. μεταφωνέω; ut Ἰφινόην μετεφώνεεν Apollon l. 2. μετεφώνεεν ἑοῖσιν ibidem. & plura hujusmodi.

Gen. vel Dat. Κύρω *nanciscor* G. ut μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε Euripid. *incido* D. ut πήματι κύρσαι Hesiod. Sic ἐπιτυγχάνω τοῦ ἀνδρὸς Aristoph. τοῖς θεαταῖς idem. &c.

Gen. Dat. vel Accusat. Ἀγάζομαι *miror* G. vel A (pag. 148) *irascor* vel *invideo* Dat. ut ὅταν τινὶ ἀγαθῶν τῶν στρατιωτῶν Xenoph. Ἀπορέω *dubito* D. vel A. (pag. 153.) *indigeo* G. ut ἀπορῶ ἔργων Xen Ἐμπνέω *anhelo* G. vel A. (pag. 150) *inspiro* D. p. & A. r. ut ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν Hesiod. Παραχωρῶ *cedo* D. p. & G. rei (pag. 147.) *porrigo* D. p. & A. r. ut παραχωρεῖν τοῖς νεανίσκοις κρεάδιον Plutarch. Ἀνίημι *desisto* G. ut ἀνεῖναι τῆς φιλονεικίας Thucyd. *dimitto* A. ut ἐμὲ ἀνίει Il. 6. *libero* A. p. & G. r. ut ἄνες τὴν πενθερὰν τῆς ζημίας Synes. *ignosco* D. p. & A. r. ut τι τῆς ὀργῆς ἀνεῖναι τῇ φύσει Dem. &c.

Derivativa ferè exigunt casus primitivorum Nominum, aut Adverbiorum unde manant.

Verba derivativa, si passivè capiuntur, casum solummodo regunt primitivi inclusi; sin activè, adsciscunt accusativum cum casu primitivi: Gen. ὑστερίζω *posterior sum* vel *venio*, ἀριστεύω *præstantissi-*

mus ſum, ἡττάομαι *inferior evado*; ut μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν τοῦ βασιλέως Steph. ἀριστεύειν τῶν βαρβάρων Plutarch. ἡττᾶσθαι τῆς ἡδονῆς Xenoph. quia ὕστερος, ἄριστος, ἥττων genitivum regunt: μακρύνω *ſummovea*, σὲ τῆς πόλεως Budæus. πελάζω *propè ſum*, τῶν νεῶν Soph. quia μακρὰν & πέλας regunt genitivum. Dat. ἐχθρεύω *inimicus ſum*, ut ἐχθρεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς 2. Maccab. 10. 26. γλυκαίνω *edulco*, ut ἐγλύκηνάς μοι ἐδέσματα Pſal. 55. 15. quia ἐχθρὸς & γλυκὺς regunt Dativum. Gen. vel Dat. ἀλλοτριοῦμαι *abalienor*, ὑμῶν Demoſth. τοῖς Ἀθηναίοις Thucyd. quia ἀλλότριος regit genitivum vel dativum. atque alia hujuſmodi.

Huc referuntur verba connotantia *incitamentum* vel *occaſionem agendi*, quæ regunt accuſativum perſonæ cum caſu verbi incluſi, qualia ſunt ποτίζω, παραπλάζω, γεύω, μιμνήσκω, ἀκουτίζω *facio potare, errare, guſtare, recordari, audire*, &c. ut ὑμᾶς γάλα ἐπότισα 1. Cor. 3. 2. πιπίσκει με τοῦ φαρμάκου Lucian. παρεπλάγξεν αὐτὸν τοῦ λόγου Philoſtrat. ἔγευσάς με εὐδαιμονίας Lucian. σὲ γεύω ἄκρατον μέθυ Euripid. ἀναμνῆσαί τινα τῶν συγγραμμάτων Lucian. ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα Plato. ἀκούτισόν με τὴν φωνήν Cant. 2 14. Legitur dativ. perſonæ ui verbi paſſivi incluſi; ut ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν Pſal. 51. 8.

Similiter Adjectiva vel Subſtantiva caſus deſiderant primitivorum: ἀκολουθητικὸς *ſequax*, διανέμεσις *diſtributio*, &c. ut πάθεσιν ἀκολουθητικὸς ὁ νέος Ariſtot. ἡ νέμεσις ἀπὸ τῆς ἑκάστῳ διανεμέσεως idem. quia ἀκολουθέω, διανέμομαι, regunt Dativum. Gen. & Dat. συγγνώμων *facilis in dandâ veniâ*, ut οἱ θεοὶ συγγνώμονές σοι τῶν ἁμαρτημάτων Xenoph. quia dicitur συγγινώσκω σοι τῶν ἁμαρτημάτων.

Derivativa tam verba quàm nomina, alios quàm primitivorum caſus adſciſcunt, juxta regulas ſuprà traditas: v. g. πελάζω Dat. propter reg. pag. 145. l. 3. ut ὅς κε Βέβρυξι πελάσῃ Apollon. παρεκτικός Gen. pag. 135. l. 31. ut ὁ θεὸς τῶν ἀγαθῶν τοῖς ἀξίοις παρεκτικός Baſil. δοτὴρ Gen. pag. 133. l. 11. ut πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα Æſchyl.

Verbum derivativum quandoque regit caſum ſuæ periphraſis. Gen. Ἀφηνιάζω *aſpernor*; ὑπερασπίζω *defendo*, &c. ut ἀφηνιάζειν τῶν μαθημάτων Herodian. i. e. ἀποφεύγω ἡνίον. ὑπερασπίζω σοῦ Nazianz. i. e. περιέχομαι ἀσπίδα ὑπὲρ σοῦ. Dat. Ὁμοιοπαθῶ *ſimilia patior*, ὁμοιοπαθεῖν τῷ Σαρδαναπάλῳ Ariſtot. i. e. ὅμοια παθεῖν. Accuſ. ἐπίκειμαι, ut ὅλον ὄρος ἐπίκειμαι Lucian. quia dicitur ὄρος ἐπικείμενον ἔχω. (ſic ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι Actor. 28. 20.) Gen. & Accuſat. Αἰτιῶμαι *cauſſam eſſe dico*, τοῦ σπέρματος τὴν φύσιν Theophraſt. i. e. αἰτίαν εἶναι λέγω. Gen. & Dat. Ταμιεύω *quæſtor ſum*, τῶν παράλου Demoſth. & τῷ Φιλίππῳ idem. quia dicimus ταμίας ὁ πνεύμων ἐστὶ τῷ σώματι τῶν πνευμάτων Plato.

Sæpè negligitur casus periphrasis; ut μισθοδοτεῖν τοὺς ὁπλίτας Dem pro μισθὸν διδόναι τοῖς ὁπλίταις.

Periphrasis regit casum verbi simplicis; ut ἔξαρνός εἰμι vel γίνομαι τοῦτο Dem. quia dicitur ἐξαρνοῦμαι τοῦτο. Frequentiùs verò ἔξαρνός εἰμι τούτου Isocrat.

Certa verba cum certis nominibus novam induunt significationem; ut ἐσδὺν ἐλθέμεναι insidiari Il. α'. &c.

Regimen Verbi Substantivi.

Nominativus post Verbum Substantivum.

Verbæ Substantiva εἰμὶ, ὑπάρχω &c. item τυγχάνω *sum*, utrinque nominativum expetunt; ut ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἀνομία 1. Joan. 3. 4.

Verbo τυγχάνω eleganter apponitur participium ὢν cum alio nomine; ut φαιδρὸς ὢν τυγχάνεις Lucian. ἔτυχε γυμνὴ οὖσα idem. τίς ὢν τυγχάνεις idem. Interdum verbis aliis substantivis ὑπάρχω, εἰμὶ &c. ut ἐχθρὸς ὑπῆρχεν ὢν Dem. φανερὸς ἦν δημοτικὸς ὢν Xenoph.

Est ubi participium verbi substantivi redundat, cum alio verbo vel participio; ut χαίρειν ἤνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην Sophocl. φανεροῦ γινομένου αὐτοῦ καταβάντος. Thucyd.

Genitivus.

Verbum substantivum, præcipuè εἰμὶ, cùm connotat *formam*, *modum*, *dignitatem*, *consuetudinem*, *officium*, *indicium*, *possessionem*, vel *ad aliquid pertinere* genitivum postulat; ut ψυχῆς ἐστιν ἐῤῥωμένης Herodian. (Sic γνώμης εἰμὶ Zonar.) μὴ γίνου τῆς ὀργῆς ὅλος Heliod. Φρύνιος ἦν ἀξιώματος μεγάλου Plutarch. πλούτου ἐστιν ὑβρίζειν Aristot. οὐχ ὑμῶν ἐστιν Actor. 1. 7. ἐστι καλλωπιστοῦ τὸ περίεργον Isocr. πάντα Θεῶν ἐστι Laert. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρὸς Æschyl. & εἰμὶ τῆς πόλεως τίσο... Plato.

Dativus.

Verbum εἰμὶ, & composita ἔνειμι, ἔπειμι, μέτειμι, πάρειμι, πρόσειμι, σύνειμι, uti & alia verba substantiva, exigunt dativum personæ vel rei, cui aliquid attribuitur; ut οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον Luc. 1. 7. (Sic χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι Act. 3. 6.) οὐκ ἐνῆν αὐτῷ κακία Xenoph. κα... ὦμοισιν ἔπειη Il. β'. κυδροτέροισι μετεῖναι Il. δ'. παρεῖναι τῷ στρατεύματι Dem. ἡγεμόνι τέτταρα δεῖ προσεῖναι Xen. συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Luc. ... 18. Sic ἄπειμι, πρόσειμι; ut ἀγαθὸν οὐδὲν ἀπεῖναι νομίζομεν ἀνδρὶ σοφῷ Heliodor. ὑμῖν περίεστι μῖσος Demosth. quæ tamen d... genitivum regunt vi præpositionis; ut ὕπνος ἄπεστω ὀμμάτων A... stoph. περίεσται τῶν πολιορκουμένων Dem. Eleganter dativo nomin... adsciscitur dativus participii; ut βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ἐστι De...

Ut in superiore regulâ verbum substantivum pro ἔχω positum, sic ἔχω positum pro substantivo dativum regit; ut ὡς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει Demosth.

Additur quandoque verbo substantivo duplex dativus, intercedente καὶ pro σὺν; ut οὐδὲν ἐστιν ἐμοὶ καὶ σοὶ πρᾶγμα Dem. Sæpè omisso ἐστὶ; ut τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, γύναι; Joan. 2. 4.

Dativus *rei* post verbum *est* positus pro nominativo apud latinos effertur à græcis in nominativo; ut εἰμί σοι ἄχθος Sophocl.

Occurrit etiam ejusmodi locutio τί ἐγένετο ὁ Πέτρος: i. e. τῷ Πέτρῳ Actor. 12. 18.

Regimen Passivorum.

VErba passiva, passivè etiam sive neutraliter significantia, præcipuè *vocandi*, *apparendi*, &c. admittunt nominativum post se; ut δικός μου δικὸς προσευχῆς κληθήσεται Matth. 20. 13. ἔρωτι τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται Theocrit. ἐσθλὸς ἀκούω idem. στῆ δ' ὀρθὸς Il. ω'. ὄρθιοι εἰσιν Oppian.

Passiva exigunt genitivum *agentis* cum præpositionibus ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ἐκ &c. ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται Isocrat. ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς Matth. 11. 19. παρεσκεύασται παρὰ θεῶν βίος Plato. ἐθηλύνθην πρὸς τῆς γυναικὸς Sophocl. Similiter passivè significantia; ut τέθνηκεν ὑφ' ὑμῶν Xenoph. κακῶς ἀκούειν ὑπὸ vel ἀπὸ τῶν πολιτῶν Isocrat. παρὰ πάντων Chrysost. ταῦτα πρὸς ὑμῶν ἔπαθε Herodian. ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν Phalar.

Interdum dativum cum ὑπὸ, παρὰ &c; ut ὑπὸ Σατράπαις διοικεῖσθαι Herodian. l. 6. γελᾶσθαι παρὰ πολλοῖς Philo. accusativum cum πρὸς &c. ut ἀπιστεῖσθαι πρὸς τοὺς δεσπότας Bud.

Adsciscunt dativum sine præpositione; ut πάντα μοι πέπρακται Demosth. quandoque genitivum subauditâ præpositione; ut γυναικῶν πολλαὶ πράξεις ἐτελέσθησαν Diodor. φίλων νικῶνται φίλοι Sophocl.

Cæteros casus passiva post se regunt more activorum suorum; ut παιδεύομαι ἱππικὴν Aristot. ἀπεσύλθη τὴν ἀρχὴν ἐκ βασιλέως Lucian. ἀποστερεῖσθαι ἡδονῶν Aristoph. & τὴν ἀτέλειαν ἀποστερηθῆναι Dem.

Casus immediatè sequens activum communiter fit nominativus passivi, juxta regulam (pag. 150.) ut δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν Apocal. 2. 26. ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία Apoc. 6. 8. Interdum remotior casus fit nominativus, proximiore manente eodem; ut πιστεύω τοῖς ξένοις τὰ γράμματα Plutarch. πεπίστευμαι τὴν οἰκονομίαν 1. Cor. 9. 17. τήνδ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι Euripid. in Andromachâ, quia dicitur ἁρπάζει μοι vel μου τήνδε. Huc refer εὐαγγελίζομαι πτωχοῖς Luc. 4. 18. πτωχοὶ εὐαγγελίζονται Luc. 7. 22.

Verbum medium pro ratione significationis activæ vel passivæ imitatur regimen utriusque vocis ; ut βιάζομαι παῖδα Lucian. βιάζεσθαι ὑπὸ πλειόνων Thucyd. ἀγωνίζομαί σοι Zenoph. ἠγωνίσθη λαμπρῶς παρ' ἀμφοτέρων Plutarch.

Regimen Verborum cum Adverbiis.

NOnnulla Verba præcedentium classium regunt casus cum Adverbijs.

Ἄγχι ; ut πελάσαι ἄγχι τινός Epigr.

Ἅμα ; ut σοὶ ἅμ' ἑσπόμεθα Il. ά.

Ὀπίσω ; ut ἀκολούθει ὀπίσω μου Matth. 10, 38. Atque alia hujusmodi.

Verba Ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι *affectus sum* gaudent adverbiis qualitatis καλῶς, κακῶς &c. sequente casu *objecti*, quem regunt eadem adverbia ; ut φιλικόως ἔχεις τῶν πραγμάτων Heliodor. ἐρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν Plato. εὖ διάκειμαί σοι Isæus. δυσμενῶς ἔχω τῷ πράγματι Isocrat. ἀλλοτρίως ἔχω τινὸς vel τινὶ Demost. rarius accusativum ; ut ἀγαπητῶς ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ Herodian. Post eadem verba cum adverbiis similibus ponitur genit. *subjecti* : ut εὖ ἔχω ῥώμης vel συνέσεως Steph. δεξιῶς ἔχω τῆς φύσεως Lucian. τῶν ὄψεων διεσpαμμένως ἔχουσι Heliodor. l. 2. & cum sequentibus adverbiis ὡς, οὕτως, πῶς, ὅπως ; ut ὡς ἔχω γνώμης Demosth. (Sic ὡς εἶχε τάχους Thucyd. ὡς ποδῶν εἶχε Steph.) οὕτως εἶχε τοῦ γένους Herodian. πῶς ἔχεις δόξης Plato. παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης idem. non rarò etiam ponitur accusativus ; ut οὕτω διάκειμαι τὴν γνώμην Isocrat. ὡς vel οὕτως ἔχω τὴν ψυχὴν vel γνώμην Demosth.

Alia quædam verba cum εὖ regunt casus : ἥκω genitivum *rei, partis* &c. ut εὖ ἥκω χρημάτων Herodot. εὖ ἥκεις μορφῆς Lucian.

Permulta eleganter cum aliis adverbiis ; ut πόῤῥω σοφίας ἥκεις Plato, &c.

Regimen Verborum cum Præpositionibus.

VErba composita cum præpositionibus regunt casus vi illarum, Si fuerint transitiva, casum remotioris substantivi cum accusativo propinquioris ; sin intransitiva, casum tantùm proximioris.

Genitivum regunt composita cum ἀπὸ, ἐκ, πρὸ, ἀντὶ *ab*, κατὰ *contra, de*, περὶ *pro*, ὑπὲρ *super, pro*, cum aliis significantibus *ab, de, pro* ; ut ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας Luc. 13. 12. ἐξελθεῖν τῆς πόλεως

Act.

Act. 16. 39. περιέχει γλῶσσα διανοίας Isocr. ἀνέδορε τοῦ σκίμποδος Herodian. μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων Rom. 11. 18. καταβέβληνται τῆς ἄνω δόξης Gregor. ὑπέρκειται τῶν πόλεων Nazianz. ὑπερίσταμαί σου Sophocl.

Dativo gaudent composita ab ἐν, εἰς, πρὸς, σὺν, ἀντὶ *contra*, μετὰ *cum*, παρὰ *juxta*, ὑπὸ *sub*, ἐπὶ *in*, *ad*, *supra*, aliisque quæ significant *ad*, *in*, *sub*; ut ἐμμένειν τῇ πίστει Act. 14. 22. εἰσοικίζειν ἑαυτῷ τὸν Χριστὸν Nazianz. προσκυλίζειν λίθον τῇ θύρᾳ Matth. 27. 60. συζήσομεν αὐτῷ Rom. 6. 8. τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε Act. 7. 51. σοι μετοίχομαι Od. τ'. αἱ λῦπαι παραπεπήγασι ταῖς ἡδοναῖς Isocrat. ὑπέχω τὴν κεφαλὴν τοῖς λίθοις Philostrat. ἐπέβαλλον αὐτοῖς χεῖρας Act. 4. 3. ἐπέστη αὐτῷ ὁ Κύριος Act. 23. 11. τοῖς ὑγροῖς ἐπινήχεται Alex. Aphrod. Sic ἀνατρέχω τοῖς χρόνοις Polyb.

Accusativo junguntur composita à παρὰ, μετὰ, διὰ aliisq; significantibus *præter*, *trans*; ut παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν Matth. 15. 3. μεταφυτεύειν χώραν Constant. διαπερᾶν τὰ πελάγη Isocr. (Sic ὑπερενεγκεῖν τῶν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς Thucyd.) item διὰ *per*, μετὰ *ad*; ut διαπορεύομαι τὴν πόλιν Plutarch. μέτειμί γ' αὐτὸν Aristoph.

Dativum vel accusativum adsciscunt composita ab ἀμφὶ, περὶ *circum*; ut ἀμφιβαίνει μοι θράσος Euripid. πόνος φρένας ἀμφιβέβηκε Il. ζ'. ταῖς πόλεσιν ἐρύματα περιβάλλεσθαι Aristot. τὰ τείχη τὴν πόλιν περιβάλλεσθαι idem.

Hæ præpositiones in compositis interdum alium regunt casum.

'Ανὰ *ab*, ἀναδύομαι *emergo* gen. & accus. ut ἀνεδύσατο κρήνης Apollon. κῦμα θαλάσσης Il. α'.

Διὰ *per*, διαδέρκομαι *perspicio* genit. ut νεφέλης διαδέρκεται Epigr. διάημι *perflo* gen. & accus. ut Πάντα δ' οὐ διάησι Hesiod. διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων idem.

'Εις *in*, εἴσειμι & εἰσδύνω *ingredior* dat. & accus. ut εἴσειμι τὴν ἐνδυδικίαν & τῇ ἐνδυδικίᾳ Steph. εἰσδύνω σφίσι Herodot. εἰσδύνειν τοὺς πόρους Alex. Aphrod.

'Εν *in*, ἐμβαίνω *ingredior* dat. & gen. ut ἅρμασιν Il. ε'. ὅρων Soph.

'Επὶ *super*, ἐπιστάλάω *destillo super* accus. ut ἱδρὼς στῆθος ἐπιστάλάει Epigr. *in*, ἐπιβατεύω *innitor*, gen. vel dat. ut ἐπιβατεύειν ταῖς ὅλαις οὐσίαις Dem. τῆς ἐκείνου θεολογίας Gregor. ἔπειμι *invado*, ἐπιπορεύομαι *peragro*, ἐπιστρατεύω *bellum infero*, ἐπιβρέχω *incurro*, ἐφιζάνω *insideo* dat. & accus. ut ἐπῄεισιν αὐτοῖς Herodian. μιν Il. α'. ἐπιπορεύομαι τοῖς ἀγροῖς, & τοὺς τόπους Plutarch. ἐπιστρατεύω ὑμῖν Thucyd. πόλιν Euripid. ἐπιβρέχει ὀφθαλμοῖς Chrysost. Arabiam Herodian. αἰθούσῃσιν ἐφίζανον Apollon. θῶκον Iliad. υ'.

Παρὰ

Παρὰ *juxta*, παρακάθημαι *assideo* dat. & accus. ut παρακάθημαι τῷ Σωκράτει Aristor. τὸ βαλάντιον Synes.

Περὶ *pro*, περιβαίνω *circumeundo protego* gen. & dat. ut περιβῆναι ἀδελφειῶ κταμένοιο Il. ε. Παλέσχλω Il. ρ'.

Πρὸς *ad*, πρόσειμι *adeo*, προσπτύω *inspuo* dat. & accusat. ut πρόσειμι Σωκράτει Xenoph. τὸ δικαστήριον Æschin. προσπτύω τῷ καλῷ Athen. τὸν ὀφθαλμὸν Hippocrat.

Ὑπὲρ *super*, ὑπερβαίνω *supergredior* gen. & accusat. ut ὑπερβαίνειν τῶ πύργω Herodot. τοὺς ὅρους Chrysost.

Ὑπὸ *sub*, ὑποβάλλω *subjicio* gen. & dat. ut τάδε ὑποβάλλειν τῶ φυτευτηρίω Theophr. ὑπέβαλεν ἑαυτὸν Θηβαίοις Æschin. ὑποδύομαι *subeo*, ὑποτρέχω *subcurro* dat. & accus. ut ὑποδῦναι τῷ ζυγῷ Plutarch. κίνδυνον Herodot. ὑποτρέχειν πλατάνῳ Plutarch. νηὸν Act. 17. 16.

Eadem composita modò regunt casum vi significationis; ut περιοικοῦσι τὴν Ἀσίαν Isocrat. modò vi præpositionis; ut περιοικεῖ πόλει Thucyd. cujusmodi etiam sunt:

Ἀποφεύγω *effugio*, νόσον Demosth. τῆς φθορᾶς, 2 Pet. 1. 4.

Διαστείχω *transeo*, πόλιν Euripid. θαλάσσης Nonnus.

Διασεύομαι *cum impetu transeo*, λαὸν & τάφρου Il. β'.

Ἐκδύω *effugio*, ὄλεθρον Euripid. κακῶν idem.

Ἐξαλέασθαι *vitare*, Διὸς νόον Hesiod. τῶν ἐξαλέασθαι Apoll.

Καταλαλέω *obloquor*, τοῦ Φιλίου Plutarch. ὑμῶν 1. Pet. 2. 12.

Κατερῶ *idem*, οὐ γάρ με κατερεῖτε Plato κατερῶ σοῦ τῷ πάππῳ Xen.

Κατειρωνεύομαι *idem*, πράγματα & αὐτῶν Plutarch.

Εἰσέρχομαι *incesso*, ἐπιθυμία εἰσέρχεται πολλοὺς Lucian, εἰσέρχεται αὐτῷ δέος Plato.

Ἐπισκιάζω *obumbro*, αὐτοὺς Matth. 17. 5. σοὶ Luc. 1. 35.

Ἐπισκοτέω *obtenebro*, τὰς κόρας Dioscor. ταῖς κόραις idem.

Ἐμβλέπω *intueor*, ἅπαντας Marc. 8. 25. Πέτρῳ Luc. 22. 61.

Ἐπέρχομαι *incesso*, ἐπέρχεταί μοι δέος Lucian. με Bud.

Ἐπιψαύω *attingo*, τῆς γῆς Dioscor. πραπίδεσσι Od. θ'.

Προσψαύω *tango*, genit. (pag. 148.) τοῖς φορτίοις Luc. 11. 46.

Ἀντίκειμαι *opponor*, τῶ γινομένω Aristot. ἀλλήλοις Idem.

Verba singularum ferè Classium regunt Casus Cum Præpositionibus.

Quædam regentia communiter accusativum trahunt quandoque post se præpositiones πρὸς, εἰς &c.

V*idendi*, δέρκονται ἐς ἥλιον Plutarch.

Commiserandi, οἰκτειρήσουσιν εἰς αὐτοὺς 1. Regum 8. 51.

Ma-

Maledicendi, βλασφημῶ frequentiùs cum præpositione: εἰς θεὺς Plato περὶ Ἑλένης Isocr. κατά τινος idem.
Malefaciendi, ὑβρίζει εἰς παῖδα Demosth.
Transeundi, περῶ ἐπὶ οἴνοπα πόντον Hom. διὰ γήρως Xenophon. περιέπλευσαι κατὰ θάλασσαν Thucyd. Similiter sequentia:
Ἀκριβῶ *accuratè scio*, περὶ τὰς διαφορὰς τῶν χρωμάτων ἀκριβῶ Aristot.
Διώκω *persequor*, κατὰ σκοπὸν διώκω Philip. 3. 14.
Ἐνεδρεύω *insidior*, ἐπ' αὐτόν Jud. 16. 2.
Κατοικέω *habito*, ἐπὶ τῆς γῆς Apoc. 13. 14. εἰς Αἴγιναν Isocr.
Λακτίζω *calco*, πρὸς κέντρα λακτίζειν Act. 9. 5.
Μοιχεύω *mœchor*, μετ' αὐτῆς Apoc. 2. 24.
Ὁμολογέω *confiteor*, ἐν ἐμοὶ pro ἐμέ Matth. 10. 32.
Παίζω *illudo*, εἰς τοὺς ἀπαντῶντας Plutarch. πρός τινα idem. καθ' ἑαυτοῦ Nazianz.
Συνίημι *intelligo*, εἰς πάντα συνιέναι Psalm. 33. 4.
Τηρεῖ πρὸς ταῦτα *cave hæc* Aristoph.

Regentia duplicem accusativum.

Rogandi, Ἀιτεῖσθαι τ' ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν Xen. (Sic Matt. 20. 20.) ὑφ' ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐεργεσίας Xenoph.
Docendi, Παιδεύειν πρὸς ἀρετὴν Isocr. εἰς τέχνην Xenoph. ἐν τοῖς νόμοις idem.
Exigendi, Εἰσπράττεσθαι τιμωρίαν παρὰ τῶν ἐξυβρισάντων Heliod. l. 4.
Admonendi, προτρέπω *hortor* crebriùs cum præp. εἰς ὁμόνοιαν προτρέψαι Demosth. πρὸς φιλίαν Plutarch. ἐπὶ τὰς ἀδικίας Isocr.
Celandi, ἀποκρύπτομαι διάνοιαν πρὸς τοὺς πολλοὺς Plutarch. λόγους ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ 1. Regum 3. 18.
Vestiendi, Ἐνδῦσαι εἰς δέρμα Dioscor. ἐπὶ τοῖς θώραξι Plutarch. Item. περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις Apocal. 3. 5.
Constituendi, Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν Psal. 44. 15.
Adjurandi, Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ Matth. 26. 63.

Regentia Genitivum adsciscunt præpositiones ἀπὸ, ἐκ, &c.

Desinendi, παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς Psalm. 37. 8. ἀναπαύεσθαι ἐκ μακροῦ κύματος Lucian.
Appetendi, Ὀργῶσι πρὸς τὴν ὀχείαν Aristot. γλίχομαι περὶ ἐλευθερίης Herodot. ἐπιποθεῖ ἐπὶ τὰς πηγὰς & πρὸς σε Psalm. 42. 1.
Excellendi, ἐν πᾶσι πρωτεύω Plutarch. τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ κτῆνος Ecclesiast. 3.

Distandi,

Distandi, διεῖχον ἀπ' ἀλλήλων Thucyd. (Sic Luc. 24. 51.)
Differendi, διαλλάττειν πρὸς ἄλλο Porphyr.
Aberrandi, τῦ μὲν ῥ ἀπο-τυχθὸν ἁμαρτεν Il. ρ'. Similiter :
Στοχάζομαι *collimo*, πρὸς τῦτο Plato. Σπλαγχνίζομαι *misereor*, περὶ αὐτῶν Mar.9.36. ἐπὶ τ̀ ὄχλον Matth.15.32. & ἐπ' αὐτοῖς Marc.6. 34.
Nascendi, usitatiùs cum præpositione, ἀφ' Ἡρακλέυς πέφυκα Isocr. ἐξ Ἡφαίςυ ἔφυ idem.

Regentia Accusativum cum Genitivo.

Implendi, γεμίσαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῶν κερατίων Luc.15.16. ἐπλήσθη ἐκ τῆς ὀσμῆς Joan. 12. 3.
Privandi, Liberandi, ῥῦσον ἡμᾶς ἀπὸ τῦ πονηρῦ Matth.6. τίς με ῥύσε-ται ἐκ θανάτυ Rom. 7. 24.
Separandi, ὁ θάνατ☉ χωρίζει ἀπὸ τῦ σώματ☉ τὴν ψυχὴν Arist. ἀπαλλοτριώθην πρὸς ἐκεῖνον Isocrat.
Arcendi, τὺς υἱεῖς εἴργυσιν οἱ πατέρες ἀπὸ πονηρῶν Xenoph. ἐλαύνεται αὐτὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδ☉ Isocrat.
Prohibendi, sive *inhibendi*, ἀπὸ τῦ αἴροντ☉ τὸ ἱμάτιόν συ μὴ κωλύσῃς τὸν χιτῶνά συ.
Sedandi, παῦσον τὴν γλῶσσάν συ ἀπὸ κακῦ Psalm.34.12.
Accusandi, τίς ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας Joan. 8. ἐπ' ἀδικήματι Plutarch. εἰς ὑπεροπλίαν αἰτιῶμαί σε Chrysostom. κατηγορεῖτε κατ' αὐτῦ Luc. 23.14.
Damnandi, περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε Rom. 8. 3.
Absolvendi, ἀπαλλάττω σε περὶ τύτυ Isocrat. εἰς τὰς δίκας Apthon. ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μυ καθάρισόν με Psalm. 51.2. Sic καθαρεύω περὶ ταῦτα Polyb. ἐν τύτῳ Plutarch.
Item Δέομαι *oro*, δεήθητε πρὸς τ̀ Κύριον Act.8.24. δέομαί συ ὑπὲρ τύτυ Isocrat.

Regentia Dativum admittunt

Præpositiones εἰς, πρὸς &c.

Commodandi, χρησιμεῦσαι εἰς τὴν δημιυργίαν Cyrill.
Auxiliandi, συνηγορῶ ὑπὲρ συ Aristot.
Conveniendi, εἰς ἀμφοτέρυς ἔπρεπε Epigr.
Fidendi, πιςεύειν ἐπὶ πᾶσι Luc. 24. 25. *fiduciam collocandi*, sæpius cum præpositione ; ut πιςεύειν εἰς τὸ ὄνομα Joan. 1 12. ἐπὶ τὸν Κύριον Act.9. 42. πεποιθέναι ἐν σαρκὶ Philip. 3. 4. Quæ tamen leguntur sine præpositione ; ut τῷ ὀνόματι τῦ υἱῦ 1. Joan. 3.23. τῷ Κυρίῳ Act. 18.8.

Diffidendi,

Diffidendi, περὶ τούτων οὔτε ἀπιστῆσαι ῥᾴδιον οὔτε πιστεῦσαι Plutarch.
Obsequendi, annuendi, κατανεύω ἐπὶ τούτοις Herodot.
Serviendi, θητεύειν παρ' Ἀδμήτῳ Lucian.
Repugnandi, ἀπηχθάνοντο πρὸς τὴν ἡγεμονίαν Plutarch.
Certandi, πρὸς ἀλλήλους ἁμιλλᾶσθαι Plutarch. ἐπὶ τὰ θηρία idem. ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος Apocal. 12 7. πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ Apocal. 13.4. μὴ βούλεσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐρίζειν Demosth.
Discrepandi, αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη διαφωνοῦσι Phalar.
Renuendi, ἀνένευε πρὸς εὐχὴν Homer.
Irascendi, vel *indignandi*, πρὸς ἡμᾶς ἐμήνιε Synes. εἰς νόμους χαλεπαίνω Plutarch. καθ' ἡμῶν δυσχεραίνεις Lucian. ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀγανακτεῖν idem. ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν Matth. 20. 24. ἐν οἷς ἀπαρέσκομαι Nazianz.
Peccandi. ἁμαρτάνω εἰς ὑμᾶς Thucyd. περὶ σε ἐξαμαρτάνω idem. μετ' ἀθανάτους ἀλιτέσθαι Hesiod.
Sequendi, ἀκολουθεῖ μετ' ἐκείνων Demosth. (Sic μεθ' ἡμῶν Luc. 9. 49) ἐφ' ἡμᾶς ἀκολουθήσουσι Isocrat.
Appropinquandi, ἐγγίζειν πρὸς αὐτὸν Psalm. 32.7. μὴ ἐγγίζῃς πρὸς θύραις Proverb. 5.8. ἤγγικεν ἐφ' ἡμᾶς Luc. 10.9. ἐν μεγάροις *domum* Epigr. πελάζειν εἰς ὄψιν Euripid.
Occurrendi, ἀπαντῶ πρὸς σε Xenoph.
Incidendi, περιπίπτω εἰς τόπον Act. 27.41. ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται Psalm. 35. 8.
Impingendi, προσκόπτειν πρὸς λίθον Matth. 4.
Veniendi, crebriùs cum præpositione; σὺ ἔρχῃ πρός με Matth. 3. 14. & ἐπ' αὐτὸν ibid. v. 16.
Innitendi, ἀπερείδονται ἐπὶ τὰς συνθήκας Polyb. εἰς τὸν βουβῶνα Synes. ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος ἐρεῖσαι Heliodor.
Sufficiendi, sæpiùs cum præpositione; ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἔργον Chrysost. ἐπὶ τὴν παρασκευὴν Plato.
Vacandi, σχολάζω πρὸς τῇ λύρᾳ Phalar. ἐν προσευχαῖς σχολάζειν Chrysost. Affertur ex Herod. ἀνέονται εἰς τὸ μάχιμον *rei militari vacant*.
Assuescendi, ἐθίζειν πρὸς τοὺς πόνους Lucian. σὺν πιστῷ ἔθει ἐθισθῆναι Xenoph.
Conversandi, ὁμιλῶ πρὸς σε Steph. παρ' ἀνδράσιν ἐωνηθῆναι Hesiod.
Item sequentia.
Ἀηδίζομαι *tædio afficior*, πρὸς τι τῶν βρωμάτων Gregor.
Ἀτενίζω *intentè aspicio*, εἰς τὸν οὐρανὸν Act. 7.55.
Ἀντέχω *sustineo*, πρὸς τοὺς καμάτους Herodian.
Δοκέω *videor*, εἰκότως ἂν πρὸς ἐμὲ δοκοίη Lucian.
Πτύω *conspuo*, εἰς τὰ ὄμματα Marc. 8.23.

Distandi, διεῖχον ἀπ' ἀλλήλων Thucyd. (Sic Luc. 24. 51.)
Differendi, διαλλάττειν πρὸς ἄλλο Porphyr.
Aberrandi, τῦ μὲν ῥ ἀπο·τυτθὸν ἅμαρτεν Il. ρ'. Similiter: Στοχάζομαι *collimo*, πρὸς τῦτο Plato. Σπλαγχνίζομαι *misereor*, περὶ αὐτῶν Mat.9.36. ἐπὶ τ ὄχλον Matth.15.32. & ἐπ' αὐτοῖς Marc. 6. 34.
Nascendi, usitatiùs cum præpositione, ἀφ' Ἡρακλέυς πέφυκε Isocr. ἐξ Ἡφαίςυ ἔφυ idem.

Regentia Accusativum cum Genitivo.

Implendi, γεμίσαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῶν κερατίων Luc.15.16. ἐπλήσθη ἐκ τῆς ὀσμῆς Joan. 12. 3.
Privandi, *Liberandi*, ῥῦσον ἡμᾶς ἀπὸ τῦ πονηρῦ Matth.6. τίς με ῥύσεται ἐκ θανάτυ Rom. 7. 24.
Separandi, ὁ θάνατος χωρίζει ἀπὸ τῦ σώματος τὴν ψυχὴν Arist. ἀπηλλοτριώθην πρὸς ἐκεῖνον Isocrat.
Arcendi, τὺς υἱεῖς εἴργυσιν οἱ πατέρες ἀπὸ πονηρῶν Xenoph. ἐλαύνεται αὐτὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος Isocrat.
Prohibendi, sive *inhibendi*, ἀπὸ τῦ αἴροντος τὸ ἱμάτιόν σε μὴ κωλύσῃς τὸν χιτῶνά σε.
Sedandi, παῦσον τὴν γλῶσσάν σε ἀπὸ κακῦ Psalm.34.12.
Accusandi, τίς ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας Joan. 8. ἐπ' ἀδικήματι Plutarch. εἰς ὑπεροπλίαν αἰτῶμαί σε Chrysostom. κατηγορεῖτε κατ' αὐτῦ Luc. 23.14.
Damnandi, περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε Rom. 8. 3.
Absolvendi, ἀπαλλάττω σε περὶ τύτυ Isocrat. εἰς τὰς δίκας Apthon. ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας με καθάρισόν με Psalm. 51.2. Sic καθαρεύω περὶ ταῦτα Polyb. ἐν τύτῳ Plutarch.
Item Δέομαι *oro*, δεήθητε πρὸς τ Κύριον Act.8.24. δέομαί σε ὑπὲρ τύτυ Isocrat.

Regentia Dativum admittunt

Præpositiones εἰς, πρὸς &c.

Commodandi, χρηματεῦσαι εἰς τὴν δημιυργίαν Cyrill.
Auxiliandi, συνηγορῶ ὑπὲρ σε Aristot.
Conveniendi, εἰς ἀμφοτέρυς ἔπρεπε Epigr.
Fidendi, πιςεύειν ἐπὶ πᾶσι Luc. 24. 25. *fiduciam collocandi*, sæpius cum præpositione; ut πιςεύειν εἰς τὸ ὄνομα Joan. 1 12. ἐπὶ τὸν Κύριον Act.9. 42. πεποιθέναι ἐν σαρκὶ Philip. 3. 4. Quæ tamen leguntur sine præpositione; ut τῷ ὀνόματι τῦ υἱῦ 1. Joan. 3.23. τῷ Κυρίῳ Act. 18.8.

Diffidendi,

Diffidendi, περὶ τέτων ὅτε ἀπιςῆσαι ῥᾴδιον ὅτε πιςεῦσαι Plutarch.
Obsequendi, annuendi, κατανῶ ἐπὶ τέτοις Herodot.
Serviendi, θητεύειν παρ' Ἀδμήτῳ Lucian.
Repugnandi, ἀπεχθάνοντο πρὸς τὴν ἡγεμονίαν Plutarch.
Certandi, πρὸς ἀλλήλες ἁμιλλᾶσθαι Plutarch. ἐπὶ τὰ θηρία idem. ἐπολέμησαν κατὰ τὲ δράκοντος Apocal. 12 7. πολεμῆσαι μετ' αὐτῦ Apocal. 13.4. μὴ βέλεσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐρίζειν Demosth.
Discrepandi, αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη διαφωνῦσι Phalar.
Renuendi, ἀνένευε πρὸς εὐχὴν Homer.
Irascendi, vel *indignandi*, πρὸς ἡμᾶς ἐμήνιε Synes. εἰς νόμες χαλεπαίνω Plutarch. καθ' ἡμῶν δυσχεραίνεις Lucian. ἐπὶ τοῖς παρῦσιν ἀγανακτεῖν idem. ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν Matth. 20. 24. ἐν οἷς ἀπαρέσκομαι Nazianz.
Peccandi. ἁμαρτάνω εἰς ὑμᾶς Thucyd. περί σε ἐξαμαρτάνω idem. μετ' ἀθανάτες ἀλιτέσθαι Hesiod.
Sequendi, ἀκολεθεῖ μετ' ἐκείνων Demosth. (Sic μεθ' ἡμῶν Luc. 9.49) ἐφ' ἡμᾶς ἀκολεθήσεσι Isocrat.
Appropinquandi, ἐγγίζειν πρὸς αὐτὸν Psalm. 32.7. μὴ ἐγγίζῃς πρὸς θύρας Proverb. 5.8. ἤγγικεν ἐφ' ἡμᾶς Luc. 10.9. ἐν μεγάροις *domum* Epigr. πελάζειν εἰς ὄψιν Euripid.
Occurrendi, ἀπαντῶ πρὸς σε Xenoph.
Incidendi, περιπίπτω εἰς τόπον Act. 27.41. ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται Psalm. 35. 8.
Impingendi, προσκόπτειν πρὸς λίθον Matth. 4.
Veniendi, crebriùs cum præpositione; σὺ ἔρχῃ πρός με Matth. 3. 14. & ἐπ' αὐτὸν ibid. v. 16.
Innitendi, ἀπερείδονται ἐπὶ τὰς συνθήκας Polyb. εἰς τὸν βεβαῖον Synes. ἐπὶ τῦ ἀγκῶνος ἐρεῖσαι Heliodor.
Sufficiendi, sæpiùs cum præpositione; ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἔργον Chrysost. ἐπὶ τὴν παρασκευὴν Plato.
Vacandi, σχολάζω πρὸς τῇ λύρᾳ Phalar. ἐν προσευχαῖς σχολάζειν Chrysost. Affertur ex Herod. ἀνέονται εἰς τὸ μάχιμον *rei militari vacant.*
Assuescendi, ἐθίζειν πρὸς τὲς πόνες Lucian. σὺν πιέτῳ ἔθει ἐθισθῆναι Xenoph.
Conversandi, ὁμιλῶ πρός σε Steph. παρ' ἀνδράσιν ἐωνηθῆναι Hesiod.
Item sequentia.
Ἀηδίζομαι *tædio afficior*, πρός τι τῶν βρωμάτων Gregor.
Ἀτενίζω *intentè aspicio*, εἰς τὸν ἐρανὸν Act. 7.55.
Ἀντέχω *sustineo*, πρὸς τὰς καμάτες Herodian.
Δοκέω *videor*, εἰκότως ἂν πρὸς ἐμὲ δοκοίη Lucian.
Πτύω *conspuo*, εἰς τὰ ὄμματα Marc. 8.23.

Regentia

Regentia accusativum cum dativo.

Dandi, εἰς ἡμᾶς δέδωκεν τὸν θησαυρὸν Chrysost. sic Matth. 10. 16.
Solvendi, ἐκτίνειν ἑκατὸν δραχμὰς εἰς τὸ δημόσιον Plutarch.
Afferendi, φέρετε αὐτὸν πρός με Marc. 9.19.
Apparandi, sæpiùs cum præp. εἰς πόλεμον ἡτοιμασμένοι Apocal. 9.7.
Mittendi, πέμπω πρὸς ὑμᾶς Philip. 2.25. εἰς Πέρσας Xenoph. παρὰ Φορμίωνα ἔπεμπον Thucyd. Sic ἔγραψα πρός σε Julian.
Committendi, παραδοῦναι εἰς μνήμην Gaza. ἐπιστεύθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ εὐαγγέλιον 2. Thes. 1. 10.
Dicendi, ἔφησε πρὸς ἐμέ Heliodor. l. 4. (Sic usitatissimè in SS.)
Colloquendi, πρὸς ἀλλήλους συνελάλουν Luc. 4. 36. μετ' αὐτοῦ Matth. 17. 3.
Respondendi, πρὸς ἐκείνους ἀποκρίνεσθαι Heliodor. l. 4.
Mentiendi, μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους Colos. 3.9. πρός τινας Dem.
Nuntiandi, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς 1. Thes. 2.9. ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι Ephes. 3. 8.
Minandi, ζημίας ἀπειλῶ κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούσαντος Plutarch.
Confitendi, ἀνομολογοῦνται πρὸς ἀλλήλους Plato.
Monstrandi, ἀπεδείξατο πρὸς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας Herodot. φιλανθρωπίαν εἰς ἡμᾶς ἐπιδείκνυται Chrysost.
Paciscendi, συμφωνεῖν μετὰ τῶν ἐργατῶν Matth. 20. 2.
Conjungendi, τοὺς περιδρόμους καθάπτειν ἐπὶ τὴν γῆν Isocrat.
Aptandi, ἁρμόζω πρὸς τὸν καιρόν Constant.
Miscendi, πρὸς τὴν θάλατταν ἐπιμίξαι Heliodor. l. 5. εἰς ὕδωρ Aristot. vel ἐς Ἀχαιοὺς μίσγετο Il. σ'. μιγνῦναι μετ' οὐσίας Plato.
Reconciliandi, διαλλάττειν τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας Isocrat.
Machinandi, μὴ τεκτήνῃ ἐπὶ φίλον κακά Prov. 3.29. ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται Od. δ'. δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν Od. π'.
Jurandi, ὤμοσε πρὸς ἐκείνους τάδε Thucyd. εἰς Οὐϊτέλλιον Plutarch. ἐν τῷ ναῷ Matth. 23. 16. καθ' ἑαυτοῦ Heb. 6. 13. Sic Ἔχω χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν Act. 2. 47.
Ἐκπολεμόω *inimicum reddo*; πρὸς ἀλλήλους Thucyd.

Dativus acquisitivè positus variatur per præpositiones 3. ut ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα Luc. 9. 13. Φοβοῦμαι *metuo*, περὶ σοῦ Xenoph. περὶ τοῦ Θεαγένει δέδια Heliodor. l. 4. ὑπὲρ τῆς πόλεως Isocrat. ἀμφὶ τῷ μειρακίῳ Glauc.

Regentia Genitivum vel accusativum.

Sentiendi, περὶ ὧν αἰσθάνεσθαι δοκεῖτε Thucyd.
Audiendi verba cum genitivo *loquentis* desiderant præpositionem; ut παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούειν Demosth. πρὸς δούλου Sophocl.

phocl. ἐξ ἐμοῦ 2. Cor. 12. 6. ἀπὸ πολλῶν ἀκήκοα Act. 9. 13. sic μανθάνω παρὰ πολλῶν Plato.

Gustandi verba postulant ἀπὸ vel ἐκ cum genitivo *partis*; ut ἀπὸ τῶν ψιχίων ἐσθίειν Marc. 7. 28. ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω 1. Cor. 11. 28. Item ἀπὸ τῷ σίτῳ ἐσθίειν Xen.

Recordandi, sive *mentionem faciendi*, περὶ τῆς ἐξόδου ἐμνημόνευσε Heb. 11. 22. ἀμφὶ Διώνυσον μνήσομαι Hom. hymn. in Bacchum.

Curandi, περὶ γραμμάτων ἐμέλησαν Isocrat. περὶ τὸ πρᾶγμα φροντίζειν Alex. Aphrod. ἐπί σοι Heliodor. l. 2. ἐπιμελεῖσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν Demosth. εἰς τὰ σὰ σπουδάζω idem. πρὸς ὑμᾶς idem.

Negligendi, περὶ τούτου ἀμελῶ Demost. πρὸς τὰ παρόντα ἀκηδιάσωμεν Basil.

Contemnendi, περὶ τῆς ἐξουσίας σμικρολογούμεθα Lucian.

Fruendi, accusat. & genit. cum præp. ἀπολαύειν ἀγαθὸν ἐκ τῶν κινδύνων Steph.

Communicandi, εἰς ἡμᾶς κοινωσον Euripid. ἀνακοινοῦσθαι τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν πηγὴν Pausan. κοινοῦσθαι πάντα μετ᾽ ἐκείνου Thucyd. σοὶ ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα Steph.

Participandi. ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν 1. Cor. 10. 17. Similiter:

'Ακοντίζω *jaculis peto*, εἰς τοὺς ναύτας Thucyd.

'Αμύνομαι *defendo*, περὶ τῆς ἀδελφῆς & πρὸς τῆς πατρίδος Demosth. ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Plutarch.

'Υπερβαίνω *ascendo*, κατὰ τὰ τείχη Arrian.

'Υπονοέω *suspicor*, κατὰ τοῦ πρὸς ἀνδρός Epictet.

Regentia Accusativum vel Dativum.

Precandi, εὔχομαι πρὸς τὸν θεόν Thucyd. (sic 2. Cor. 13. 7.)

Blandiendi, ἀμφὶ ἄνακτα κύνες σαίνουσι Lucian.

Convitiandi, σκώπτειν εἰς τὸ μαντεῖον Suidas.

Acquiescendi, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς στέργειν Isocrat. ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαπᾶν idem. εἰς ὃν ηὐδόκησεν Matth. 12. 18. Item

Λοχάω *insidior*, πρὸς τῇ πόλει Thucyd.

Regentia Genitivum vel Dativum.

Permutandi, ἀλλάττεσθαι τροφὰς ἀντὶ νομίσματος Aristot. ἀλλάττεσθαι τὸ ζῆν ὑπὲρ ἄλλου οὐδενός Isocrat. διαμείβεσθαι πρός τινα τὰ ἱμάτια Plutarch.

Auferendi, παρὰ τῶν ἄλλων οἰκέτας ἀφαιρεῖσθαι Isocr. μηδὲν ἀφαιρώμεθα ἀπὸ τῆς δημοσύνης Plutarch.

Propulsandi, λωβῶ ἀπὸ μηδὲς ἄμυνον Apollon.

Regentia

Regentia Genitivum, Dativum, vel Accusativum.

Imperandi, ἐν τοῖς ἕλλησιν ἐδυνάστευε Isocrat. ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας βασιλεύει Matth. 2. 22. ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ Luc. 1. 33.

Abundandi, εὐπορῶ περὶ τὴν γνῶσιν Plato. περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον 2. Cor. 9. 8. ἐν τῇ ἐλπίδι Rom. 15. 13. πλουσιῶ πρὸς τὴν ὕλην Alex. Aphrod.

Nomen caussæ, ἀπὸ τρόπων στοχάζομαι Phalar. ἐκπλήττεσθαι πρός τι Steph. ἐκ πονηρίας ἴσχυσε Φίλιππος Demosth. ἀγωνιῶμαι ὑπὸ πραγμάτων Isocrat. ἐν τοῖς ἔργοις Thucyd. διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνεῖν idem. φθείρομαι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας Eph. 4. 22. ἐξίσταται πρὸς τὴν ὀσμὴν Aristot. ἐπὶ τίνι μάλιστα ἀγάλλῃ; Xenoph.

Nomen instrumenti, δι' ὅπλων νικῆσαι Herodian. σὺν τῷ ἐφιππίῳ κανεῶνα τοῦ ἵππου σκεπάσαι Xenoph. πρὸς περόνῃ καταμίξατο χεῖρα Ilia. ε. τὸν δ' ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ Sophocl. ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου Psalm. 66. 15. ἁλῶναι εἰς πάγην Æsop. ἐπ' ἄρτῳ ζήσεσθαι Matth. 4. 4. ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ ἄγξαις Psal. 32. 19. λέγει διὰ στόμα Sophocl. ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν Od. ξ'.

Nomen modi, παίζουσι διὰ σκωμμάτων Plutarch. κατὰ ζῆλον διώκω Philip. 3. 6. φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας Thucyd. ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖ Xenoph. ζημιοῖ εἰς τὸ κεφάλαιον Greg. πρὸς βίαν χειροῦσι Aristoph. διαφέρειν εἰς vel πρὸς τὴν ἀρετὴν Plato. προστεύειν περὶ σοφίαν Æschin. σὺν πολλῇ τέχνῃ ἐπικλασθῆναι Heliodor. l. 4. ἤνεγκεν ἐν μακροθυμίᾳ Rom. 9. 21.

Nomen partis, ἐκ τῆς κόρης λαμβάνεσθαι Lucian. Κλέωνα ἔπαισεν εἰς τὴν γαστέρα Aristoph. κατὰ τοῦ κρανίου Herodian. πατάσσω ἐπὶ κόρρης Demosth. εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει 2. Cor. 11. 20.

Nomen pretii, κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου Joel. 3. 3. ἐκ δηναρίου συνεφώνησας Matth. 20. 13. ἐπὶ μισθῷ φιλοσοφεῖν Lucian. ἐν δυοῖν ὀβολοῖν θεωρεῖν Demosth. (sic ἀγοράσαι ἐν τῷ αἵματι Apoc. 5. 9.) πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον Scholiast. Thucyd. διὰ χρημάτων κτᾶσθαι Act. 8. 20

Nomen temporis, ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου Demosth. ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας τεθνᾶσι Lucian. παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπεβούλευσε idem. κατὰ μεσονύκτιον ὑμνεῖν Act. 16. 25. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαι Luc. 5. 5. ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακεῖσθαι Act. 9. 33. ἐν ἔτεσι παμπλείστοις ἐβασίλευσε Herodian. ἀνὰ πᾶσαν νύκτα Pausan. ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι Act. 18. 20.

Nomen spatii, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἐξῆλθε τὸ αἷμα Apocal. 14. 20. ἐπὶ σταδίους δώδεκα χιλιάδων ἐμέτρησε τὴν πόλιν Apoc. 21. 16.

Nomen

Nomen *loci*, præpositionem exigit cum verbis significantibus motum *A loco*, κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων Act. 11. 27. χωρισθῆναι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν Act. 18. 1. &c.

In loco, ἤσθένει ἐν τῇ Καπερναοὺμ Joan. 4. 46. χῶρ ἄστυ πολίων Od. χ'. κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ Matth. 4. 13. &c.

Ad locum, ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Act. 12. 12. εἰς Πέργην Act. 13. 13. ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸ ὄρος Marc. 11. 1. ἔπλεον ἐπὶ Λέσβου Xenoph. ἐπὶ Κερκύρας Thucyd. ἐν τῷ πελάγει μετεωρίζεσθαι idem. παρὰ Χαρίκλειαν ἧκον Heliodor. l. 4. ἐν μεγάροις πελάζειν Epigr. cum adverbiis etiam, ut ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν Act. 17. 15. &c.

Verba composita cum Præpositionibus

Interdum repetunt post se Præpositiones vel suas vel alias ejusdem significationis. Suas; ut ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας Matth. 28. 2. εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον Act. 14. 14. προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα Ephes. 5. 31. προσέχω τὸν νοῦν πρὸς τούτοις Aristoph. Alias; nempe.

Ἀπὸ, ἐξ; ut ἐξ ἵππων ἀποβῆναι Il. α'.

Ἐξ, ἀπὸ; ut ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ 1. Pet. 3. 11. item ἔξω; ut ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος Matth. 21. 39.

Σὺν, πρὸς; ut συζητεῖν πρὸς αὐτοὺς Marc. 1. 27. μετὰ; ut συνεπέμψαμεν μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν 2. Cor. 8. 18.

Πρὸς, ἐπὶ; ut προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν Matth. 6. 27. εἰς; ut προσπίπτειν εἰς Τάραντα Polyb.

Ἀνὰ *ab*, ἀπὸ; ut ἀνέστησεν αὐτὸν ἀπὸ ταύτης τῆς ἐργασίας Demost. ἐκ; ut Θεὸς ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς ταπεινώσεως Gregor. *ad* εἰς; ut ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν Marc. 5. 14. πρὸς; ut ἀνήνεγκα πρὸς τὴν σύγκλητον Plutarch. ἐπὶ; ut ἀνέβη ἐπὶ συκομωρέαν Luc. 19. 4.

Ἐν, εἰς; ut ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον Rom. 11. 24.

Ἀντὶ *contra*, πρὸς; ut τί δ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν Aristoph. sic ἀντέχειν πρὸς τὸ δεινόν Heliod. l. 3.

Quædam verba proximum alia remotiorem casum regunt semper cum Præpositionibus.

Pertinendi, πρὸς τὸν χρηματισμὸν συντελεῖ Plutarch. συντελεῖ εἰς τὸν Ὀρχομενόν idem.

Accipiendi, ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη Matth. 17. 25. ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ Marc. 12. 2.

Extendendi, ἀνατείνειν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν Xenoph. & εἰς τὸν οὐρανὸν Aristot. ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν λαὸν Rom. 10. 21. ἐπὶ τὰ λουτήρια χεῖρας διατείνειν Xenoph. παρ᾽ ἣν τὸ ὄρος τείνει Herodot.

ʼΑιροῦμαι *præfero* ἀντὶ πάντων αἱρεῖσθαι τὸ καλὸν Arist. τὸν δὲ περὶ Νίκας μισῶν ἐλείαν Xenoph. ταύτην ἐξ ἁπασῶν τὴν ὑπόθεσιν προειλόμην Isocrat. Et multa his consimilia.

Plurima intransitiva, passivè sive naturaliter significantia exigunt plerumque præpositionem cum casu.

ʼΑσχημονῶ *indecenter me gero* ; ἐπὶ τὴν παρθένον 1. Cor. 7. 36.

ʼΑχαριστέω *ingratus sum* ; πρὸς τοὺς φίλους Xenoph.

Φιλανθρωπεύομαι *amicus sum*; πρὸς αὐτοὺς Dem. cum inumeris aliis.

Verba quædam regentia casus nominum cum præpositionibus elegantiam pariunt ; quæ per verbum nomini affine aptè exponitur : Ejusmodi sunt ἄγω, ἔχω, τίθημι, καθίστημι &c. item γίνομαι, εἰμί ; ut ἄγειν διὰ μνήμης Synes. i. e. μνησθῆναι. ἄγειν διὰ τιμῆς idem. & ἐν τιμῇ Pausan. i. e. τιμᾶν. ἔχω δι᾽ ἐλπίδος Herodian. i. e. ἐλπίζω. ἔχω σε δι᾽ ὀργῆς Steph. i. e. ὀργίζομαι. (Omissâ interdum præpositione διά ; ut ἔχω σπουδῆς *festino*, & ἔχω μνήμης *reminiscor* Constant.) ἐν αἰσχύνῃ ἔχειν Euripid. i. e. αἰσχύνομαι. περὶ σπουδῆς καὶ κύλικας εἶχον Herodian. i. e. ἐσπούδον &c. ἐν ἐπαίνῳ τιθέναι Aristot. i. e. ἐπαινεῖν. καταστῆναι εἰς ἔχθραν Isocr. i. e. ἀπεχθάνεσθαι. εἰς φόβον Thucyd. ἐν φόβῳ Steph. i. e. φοβεῖσθαι. ἐν αἰσχύνῃ ποιεῖ τὴν πόλιν Demosth. i. e. ἐπαισχύνει. Εἶναι περὶ τὴν ποίησιν & γίνεσθαι ἐν ποιήσει Isocr. i. e. ποιητὴν εἶναι. εἶναι ἐπὶ ταῖς πράξεσι Isocrat. & γίνεσθαι ἐπὶ πράγμασι Demosth. & εἶναι vel γίνεσθαι περὶ πραγματείαν Isocrat. i. e. πραγματεύεσθαι.

Casus rei, post verba Latinis regentia duplicem dativum, variè effertur Græcis cum præpositione; ut τοῦτό μοι ἐστιν ἐν βλάβῃ Thucyd. ἐν τιμῇ vel κόσμῳ Dem. πρὸς ἡδονὴν id. καθ᾽ ἡδονὴν Heliod. l. 4. (i. e.) *hoc est mihi damno, honori, ornamento, voluptati*. γενηθήτω ἡ τράπεζα εἰς σκάνδαλον *fiat mensa* (illi) *scandalo* Rom. 11. 9. ἐν αἰσχύνῃ τιθέναι *vitio vertere* Halicarn. Similiter genitivus *æqui, boni* ; ut ἐν καλῷ τίθεσθαι Polyb. σὺν καλῷ Bud. (i. e.) *boni consulere*. ἐν μεγάλῳ ποιοῦμαί σε Themist. τίθεμαί σε Lucian. (i. e.) *magni te facio*.

Rariores sunt hujusmodi formulæ αἰνίττομαι τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα *per hoc significo aerem* Aristot. εἰμὶ κατὰ τὸν ʼΑινείαν ἐν ταῖς μάχαις *sum par Æneæ in præliis* Philostrat. καταστῆναι τὰς μούσας εἰς ἀγῶνα *provocare musas in certamen* Suid. εἰσιέναι περὶ γραφῆς *dicere causam* Demosth. atque his consimiles.

Regimen

Cùm duo verba immediatè concurrunt, posterius ponitur in Infinitivo; ut βουλόμεθα γνῶναι Act. 17. 19. Quibusdam adjectivis subjiciuntur Infinitivi; ut ἄξιος κληθῆναι Luc. 15. 19.

Utuntur Græci, cum infinitivis, interdum accusativo articuli neutro; ut ἔκρινα τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν 1. Cor. 2. 2. item genitivo, subaudito ἕνεκα; ut μετέβη τοῦ διδάσκειν Matth. 11. 1. vel post dictionem, quæ adsciscit genitivum; ut κατάρχοιμι τοῦ καλεῖν Xen. ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι Luc. 1. 9. βραδεῖς τοῦ πιστεύειν Luc. 24. 25. rarius post alia; ut ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι 1. Cor. 2. 2. ἔπειμι τοῦ ἀνελεῖν Act. 23. 15

Infinitivus quandoque resolvi potest per ἵνα, *ut* & Subjunctivum (quoties significat τελικῶς i. e. *finem* vel *causam actionis*;) ut δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν Matth. 14. 16. i. e. ἵνα φάγωσι· interdum per ὅτι *quòd* & indicativum (quoties significat εἰδικῶς i. e. *speciem* vel *eventum actionis*); ut λέγω γεγονέναι Lucian. i. e. ὅτι γέγονε, &c.

Infinitivus ita positus pro indicativo vel subjunctivo plerumque ante se habet accusativum; ut εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι Marc. 10. 49. interdum nominativum; ut δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαῤῥῆσαι 2. Cor. 10. 2. afferuntur simul nominativus & accusativus; ut οὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν Thucyd. *non dixit se, sed illum imperare*. Accusativus verò adjectivi non raró consentit cum casu, qui subauditur in Substantivo præcedente; ut οὐκ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπον, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι Xenoph. ἔδοξέ μοι ἐλθόντα ἐγχειρῆσαι &c. Lucian. νεκυομαντεία

Accusativus pronominis reciproci sæpe reticetur ante infinitivum; ut ἔφη ζητεῖν (subaudi ἑαυτὸν) Plato.

Infinitivus verborum quæ ante & post se nominativum expetunt, præcipuè εἶναι & γίνεσθαι, utrinque eosdem casus desiderant; ut φέρονται τοῦ προῦτος ἕκαστος γίνεσθαι Thucyd. πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σοφιστῶν Isocrat. Paneg. ἐφ' ἡμῖν ἐστιν ἐπιεικέσι καὶ φαύλοις εἶναι Aristot. Διὸς υἱὸν αὐτὸν ἐκέλευσε καλεῖσθαι Herodian. l. 1. Reperiuntur iidem casus post infinitivos aliorum verborum; ut συμβέβηκε τοῖς προεστηκόσι προῦτους ἑαυτοὺς πρᾳκόσιν ἡττῆσθαι Dem.

Omisso pronomine reciproco, infinitivus quandoque admittit post se nominativum pro accusativo; ut λέγω εἶναι φίλος Plutarch. Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη Lucian.

Aliquando sequitur accusativus à casu præcedente discrepans; ut σοὶ εὐξαμένῳ ἔδωκε νέον εἶναι Lucian.

Infinitivus cum præpositione & articulo, sequente accusativo nominis, sæpè usurpatur loco subjunctivi vel indicativi cum adverbio vel conjunctione & nominativo; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν Luc. 14. 1. i. e. ὅταν ἔλθῃ αὐτὸς. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα Luc. 8. 6. (i. e.) ὅτι μὴ

εἶχον· reddi etiam poteſt per genitivum participii & nominis abſolutè ſumpti viz. ἐλθόντος αὐτοῦ.

Uſurpatur infinitivus indefiniti, vel futuri cum verbo μέλλω pro futuro omnium vocum ; ut μέλλει ζητεῖν Matth. 2. 13. μέλλει βαλεῖν Apocal. 2 10. μέλλει παραδίδοσθαι Luc. 9. 44. ἔσεσθαι Act. 23. 30. i. e. ζητήσει, βαλεῖ, παραδοθήσεται &c.

Infinitivus poſt οἷος, &c. adhibetur pro modo finito ; ut οἱ θεοὶ εἰσὶν οἷοι μὴ μεταβάλλειν Plato.

Non rarò abſolutè ponitur infinitivus αὐτὸς γὰρ εἰδέναι τὰ βέλτιω Lucian. Contempl. Sæpiùs ſubaudito, ὡς, ὅσον, δεῖ &c. ut σὺν τῷ θεῷ φάναι Theodoret. δοκεῖν ἐμοὶ Dem. &c.

Frequens eſt uſus infinitivi pro imperativo, potiſſimùm apud poetas, præeunte accuſativo aut etiam nominativo ; ut ἄκουε, σίγα, τοὺς φιλοσόφους ἥκειν εἰς ἀκρόπολιν ἀπολογησομένους ἐπὶ τῆς ἀρετῆς Lucian. Σὺ δὲ Κλεαρίδα, αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεξελθεῖν Thucyd. l. 5. Μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν Luc. 9 3. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι μήτε προσέχειν αὐτῷ Lucian. Rhetor. præcept. μήτι σύ γ' ἀθανάτοισι μάχεσθαι Il. ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι Heſiod. μὴ πλουτεῖν ἀδίκως & multa hujuſmodi apud Phocyl.

Pro gerundiis & ſupinis uſurpantur infinitivi.

Gerundia.

Gerundium in *di* effertur per infinitivum cum genitivo articuli poſt ſubſtantivum, adjectivum, vel adverbium ἕνεκα ; ut καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι 1. Pet. 4. 17. σοφοὶ τοῦ κακοποιῆσαι Gregor. οὐδὲν ἄπιστον θεάτῃ τοῦ νικᾶν ἕνεκα Lucian.

Gerundium in *do* exprimitur per infinitivum cum præpoſitionibus ſignificantibus *a, de, e, ex, in, pro* : ἐκ, περὶ, &c. ſequente genitivo articuli : ἐν, ἐπὶ &c. ſequente dativo ; ut ἐκ τοῦ μηδὲν ποιῆσαι πάντα ταῦθ' ὑπεμείναμεν Demoſth. 1. Philip. περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι τοὺς κακοὺς βουλεύεσθαι δεῖ idem. ἐν τῷ μὴ φρονεῖν ἥδιστος βίος Soph.

Gerundium in *dum* effertur per præpoſitiones quæ ſignificant *ad, ob, propter, inter, ante* : πρὸς, εἰς, ἐπὶ &c. plerumque cum accuſativo articuli ; ut πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με Matth. 26. 12. χρὴ δὲ δοῦλον εἰς τὸ τὰ δέοντα ποιεῖν μὴ περιμένειν χεῖρα διαπότου Lucian. ἐπὶ τὸ πείθεσθαι οὐδὲν δεῖ Xenoph. rariùs cum dativo ; ut σὺν τῷ πίνειν ἡμᾶς εὕδουσιν αἱ μέριμναι Anacreon. item ἅμα τῷ λέγειν Moſ

Poſt adjectivum ſæpiſſimè negligitur præpoſitio vel articulus ; ut ἄριστος ἀκοντίζειν Herodian. θείειν ἀνέμοισιν ὅμοιοι Il. κ. ὀξεῖς ἐκχέαι αἷμα Rom. 3. 15. Interdum poſt aliam dictionem ; ut ὥρα ἀπιέναι Lucian. οὐκ ἔξεστι πέφυκε πλεονεκτῆσαι Demoſth.

Adhibetur interdum infinitivus pro gerundivâ voce, præſertim poſt verba *dandi* ; ut δὸς ἐπιστολὴν τῷ θεράποντι φέρειν Xenoph.

ἔδωκαν αὐτῷ ὄξ☉ πιεῖν Matt. 27. 34.

Cum significatur *necessitas*, usurpatur verbale neutrum in τέον quod vulgò vocatur *adverbium positionis*; ut ὅπω δὴ ποιητέον Lucian. interdum in plurali; ut οὐκ ἄλλη πιστευτέα Lucian. Quandoque additur verbum ἐστὶ; ut ἀντιληπτέον ἐστὶ Demosth.

Hujusmodi verbalia postulant dativum *agentis*; ut βαδιστέον μοι Plutarch. reliquos casus more suorum verborum; ut νέοις ζηλωτητέον τοὺς γέροντας Simonid. συνεκποτέα σοι ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα Aristoph.

Interdum verbale in ὸ ponitur pro τέον; ut ζητητὸν ἀνθρώποις Soph. οὐκέτι πιστὰ γυναιξὶ Od. λ'. οὐ βιωτὸν ἐνόμιζον αὐτοῖς Dem. Funeb.

Interdum participia vel nomina cum adverbiis vel præpositionibus usurpantur pro gerundiis in *dum*; ut μεταξὺ λέγοντ☉ Lucian. Somn. & μεταξὺ τῶν λόγων Idem. Judic. *inter dicendum*, διὰ ἐλάλει παρὰ τὸ πλοῦν Idem in Dial. Menipp & Charon. (i. e.) *inter navigandum*.

Supina.

Infinitivus ponitur pro priore supino, post verba significantia *motum ad locum*; ut τί ἐξήλθετε θεάσασθαι; Matth. 11.

Pro posteriore, post adjectivum; ut λέγειν αἰσχρὸν Ephes. 5. 12. affertur post substantivum adjectivè sumptum; ut τοὔνομα τῶν Μήδων φόβ☉ ἀκοῦσαι Herodot. pro φοβερὸν.

Infinitivus regi potest ab infinitivo; ut προσήκειν ἡγοῦ τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν Isocrat. interdum duo infinitivi proximè collocantur, quoquo modo discrepantes; ut ὥστε βραχέ᾽, ἐμοὶ δοῦναι, φράσαι Demosth. plerumque vel terminatione vel numero syllabarum; ut ποιῆσαι νηστεύειν Luc. 5. 34. τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν Demosth. δοκεῖ ζωσι σαφῶς ἐφ᾽ οἷς ἐξεῖναι ἀποκτιννῦναι idem. φημὶ δὲ χρῆναι πειρᾶσθαι σώζειν τοὺς ἄνδρας idem. de Rhod.

Regimen participii.

Participia servant regimen suorum verborum; ut οὐκ ἔστι πένης ὁ μηδὲν ἔχων, ἀλλ᾽ ὁ πολλῶν ἐπιθυμῶν Chrysost. πεπραγμένον αὐτῷ Luc 23. 15. θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, Matth. 14. 5.

Participia cum fiunt adjectiva genitivo gaudent; ut δεχόμεν☉ φωτὸς Lucian. in ψευδόμ. τίξων εὖ εἰδὼς Il. ε.

Non semper possunt participia græca participiis latinis commodè reddi: adhibentur enim pro verbo finiti vel infiniti modi, pro adverbio, substantivo, &c.

Pro Infinitivo crebriùs usurpatur participium, consentiens plerumque cum nominativo verbi præcedentis; ut Πέρσαι λέγονται ἐσθίοντες κάρδαμον καὶ πίνοντες ὕδωρ Xen. pro ἐσθίειν & πίνειν. Potissimùm verò post verba *sentiendi, cognoscendi, recordandi, existimandi,*

 per

perseverandi, desistendi, monstrandi deprehendendi, aliáque *affectionem* significantia; ut αἰσθάνομαι νοσῶν Xen. δεῖσα ἰδὼν Lucian. ἴσθι δύσποτμος γεγὼς Sophocl. μέμνημαι ποιήσας Lucian. νόμιζε ἀποκτείνων Xen. διατελεῖν εὐνοῶν Βυζαντίοις Dem. de Coronâ. ἐπαύσατο λαλῶν Luc. 5. 4. μετεμέλοντο ἀποδεδωκότες Thucyd. δείξω vel φαίνεται πεποιηκὼς Dem. σκοπούμενος εὕρισκον τοῦτο διαπραξάμενος Isocrat. sæpissimè verò participium ὢν ponitur pro εἶναι; ut ἐξελέγχομαι ξένος ὢν Dem. μέμνησο ἄνθρωπος ὢν Plutarch.

Participium pro infinitivo positum quandoque consentit cum substantivo sequente verbum; ut ἥδοντο πεφευγότος Ἀντωνίου Plutarch. μέμνημαί σε ἀγαθὸν ὄντα Plato accusativus ejusmodi post verba ipsum non regentia videtur vel regi à præpositione διὰ, vel præcedere infinitivum εἶναι; ut σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω Soph. i. e. διά σε, vel σὲ μὲν εὖ πράσσοντα εἶναι.

Verba σύνοιδα, συνεπίσταμαι, συγγινώσκω, γινώσκω adsciscunt participium vel in recto vel potiùs in dativo; ut σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὢν Plato. συνῄδεις σαυτῷ ἀδικοῦντι Dem. συνεπίσταμαι ἐμαυτῷ ψευδος λέγοντι Lucian. ver. hist. & αὐτῷ πονηρὰ δράσαντι Idem in Tyranno. συγγινώσκομεν αὐτοῖσιν ἡμῖν οὐ ποιήσασιν ὀρθῶς Herodot. γινώσκειν ἑαυτῷ ζητουμένῳ Appian.

Vicem infinitivi supplet participium post aliud participium; ut εἰδὼς ἀποδώσων i. e. ἀποδώσειν Thucyd. ἀκούσας μὲν ᾑρημένος i. e. ᾑρῆσθαι idem. & in obliquo; ut ἐξελεγχομένοις ξένοις οὖσι χαλεπαίνειν Demosth.

Pro verbo finito: frequens est participii usus; ut τίς ἐμπατάξας Sophocl. οὕτως ἀργὸς εἶ ὡς μὴ ἐπικύψας Lucian. Menipp. & Tant.

Participium cujusvis temporis cum articulo præpositivo usitatissimè ponitur pro subjunctivo & verbo; ut πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει Matt. 7. 8. pro ὃς αἰτεῖ. οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες Philip. 3. 19. interdum solus articulus omisso participio; ut ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς pro ὃς εἶ Matt. 6. 9.

Resolvitur sæpissimè verbum in participium sui temporis & verbum substantivum; ut ἦν διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες Luc. 5. 17. interdum aliud verbum; ut ἀρκείτω μένων i.e. παρχέτω Sophocl. præcipuè ἔχω pro εἰμί; ut πολυτέλειαν ἔχω θαυμάσας Heliodor. l. 5. i.e. ἐθαύμασα εἰς ἀτιμίαν τὴν πόλιν οὐ πονηρ καταστήσασα ἔχει Dem. pro κατέστησε item. φθάνω, οἴχομαι; ut ἔφθην διαδραμὼν Dem. i. e. διέδραμον. οὐ φθάνω βρέξας i.e. οὐκ ἔβρεξα Lucian. Menipp. & Tant. ᾤχετ' ἄγων, ᾤχετ' ἔχων Dem. Phil. 1 (i.e.) ἀπήγαγ

Usitatissimè fit hæc resolutio in verbis perfecti temporis; ut κεκωλυκὼς εἴην, ἠδικηκὼς τυγχάνῃ, ἐγνωκὼς ἔσται &c. Demosth. εἰρηκὼς κυρεῖς Sophocl.

Participiu

Participium perfecti vel indefiniti, significantium activè de re præteritâ, plerumque exponitur per verbum præteriti & relativum; ut τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, Joan. 5. 12. *quis est homo qui dixit tibi?* præterquam ubi respondet latinum deponens; ut τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη *hoc locutus exspiravit* Act. 7.60.

Perspicuitatis vel *concinnitatis* gratiâ quodvis participium elegantiùs sæpe explicatur per verbum, & particulam *cum*, *dum*, *quod*, *ut*, interdum *si*, *nisi*, *etsi*, &c. ut τέκτων γὰρ ὢν οὐκ ἐπαρκέσεις ξυλεργίας, Proverb. *cùm sis faber* &c. πληγὰς λήψομαι ἀπολιπὼν τὸ ποίμνιον Lucian. *si deseruero* &c. Nonnunquam redditur per gerundium ut αἱρεῖσθαι ἀπιόντα μᾶλλον ἢ ἀπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ Xenoph. *aggrediendo quam sustinendo* &c. Frequenter etiam *brevitatis* causâ usurpatur pro verbo & copulâ καὶ; ut ἐπαναστάντες ἐπεβούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες *insurrexerunt & consultârunt ut caperent & vincirent illum* Lucian. ἀναστὰς, ἄρας ἀπῆλθε *cum resurrexisset & sustulisset* &c. Luc. 5. 25.

Pro Adverbio; Participium, uti & nomen adjectivum, loco adverbii verbis adjungitur; ut τολμήσας εἰσῆλθε Marc. 15. 43. τελευτῶντες ἐπείσθησαν Demosth. i.e. τὸ τελευταῖον. interdum participium cognatæ significationis; ut ὢ χαῖρ' ἀπιὼν Demosth. in SS. passim empaseos causâ; ut ὑπομένων ὑπέμεινα i.e. *vehementer expectavi* Psalm. 40. 1. Resoluto verbo in suum participium & verbum substantivum adduntur δῆλος, φανερὸς & similia pro adverbio *palàm*, &c. ut δῆλος εἶ συκοφαντῶν Lucian. ποιῶν φανερὸς ἦν Aristot.

Participium cum verbis λανθάνω, τυγχάνω frequentiùs redditur per verbum, λανθάνω per adverbium *clàm* vel *imprudenter*, τυγχάνω *fortè*; ut ἔλαθεν ἐκπλεύσας *clàm enavigavit* Bruti epist. ἔλαθεν εἰς μέσους ἐμπεσὼν τοὺς πολεμίους *imprudenter in medios hostes incidit* Thucyd. sic ἔλαθόν τινες ξενίζοντες ἀγγέλους Heb. 13.2. Reperitur etiam hujusmodi constructio, ἔλαθον καὶ ἀπέκτειναν *clàm interfecerunt*.

Similiter verbum φθάνω cum participio *prius*; ut ἐπαίνει ἄξιος, ὃς ἂν φθάνῃ τοὺς φίλους εὐεργετῶν Xen. & cum infinitivo, sequente sæpius particulâ πρὶν; ut ἔφθη τελευτῆσαι πρὶν ἀπολαβεῖν Plutarch. Quandoque participium illius cum aliis verbis; ut ἑαυτὸν κατηγορήσαι φθάσας Lucian. ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος Il. ε. Optativus verbi φθάνω cum participio & particulis οὐκ & ἂν, affirmat vel negat id planè futurum, quod participio significatur; ut οὐκ ἂν φθάνοι ἀποθνήσκων *planè morietur, mortem non effugiet* Viger. οὐκ ἂν φθάνοις τὴν ἑλλάδα μεμαθηκὼς *numquam græcam linguam disces* idem.

Pro Substantivo reperitur participium: ut μεστὸς ἦν θυμούμενος Soph. i.e. θυμοῦ μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν i.e. ἀγανακτήσεως Dem.

perseverandi, desistendi, monstrandi deprehendendi, aliáque *affectionem* significantia; ut αἰσθάνομαι νοσῶν Xen. δεῖξα ἰδὼν Lucian. ἴσθι δίκαιος γεγὼς Sophocl. μέμνημαι ποιήσας Lucian. νόμιζε ἀποκτείνων Xen. διατελεῖν εὐνοῶν Βυζαντίοις Dem. de Coronâ. ἐπαύσατο λαλῶν Luc. 5. 4. μετεμέλοντο ἀποδεδωκότες Thucyd. δείξω vel φαίνεται πεποιηκὼς Dem. σκοπούμενος ἐυρίσκον τοῦτο διαπραξάμενος Isocrat. sæpissimè verò participium ὢν ponitur pro εἶναι; ut ἐξελέγχομαι ξένος ὢν Dem. μέμνησο ἄνθρωπος ὢν Plutarch.

Participium pro infinitivo positum quandoque consentit cum substantivo sequente verbum; ut ἥσθοντο πεφευγότος Ἀντωνίου Plutarch. μέμνημαί σε ἀγαθὸν ὄντα Plato accusativus ejusmodi post verba ipsum non regentia videtur vel regi à præpositione διὰ, vel præcedere infinitivum εἶναι; ut σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω Soph. i. e. διά σε, vel σὲ μὲν εὖ πράσσοντα εἶναι.

Verba σύνοιδα, συνεπίσταμαι, συγγινώσκω, γινώσκω adsciscunt participium vel in recto vel potiùs in dativo; ut σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὢν Plato. συνήδεις σαυτῷ ἀδικοῦντι Dem. συνεπίσταμαι ἐμαυτῷ ψεῦδος λέγοντι Lucian. ver. hist. & αὐτῷ πονηρὰ δρῶσιν Idem in Tyranno. συγγινώσκομεν αὐτοῖσιν ἡμῖν οὐ ποιήσασιν ὀρθῶς Herodot. γινώσκειν ἑαυτῷ ζητουμένῳ Appian.

Vicem infinitivi supplet participium post aliud participium; ut εἰδὼς ἀποδώσων i. e. ἀποδώσειν Thucyd. ἀκούσας μὲν ᾑρημένος i. e. ᾑρῆσθαι idem. & in obliquo; ut ἐξελεγχομένοις ξένοις οὖσι χαλεπαίνειν Demosth.

Pro verbo finito: frequens est participii usus; ut τίς ἐμὲ πατάξας Sophocl. οὕτως ἀργὸς εἶ ὡς μὴ ἐπικύψας Lucian. Menipp. & Tant.

Participium cujusvis temporis cum articulo præpositivo usitatissimè ponitur pro subjunctivo & verbo; ut πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει Matt. 7. 8. pro ὃς αἰτεῖ. οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες Philip. 3. 19. interdum solus articulus omisso participio; ut ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς pro ὃς εἶ Matt. 6.

Resolvitur sæpissimè verbum in participium sui temporis & verbum substantivum; ut ἦν διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες Luc. 5. 17. interdum aliud verbum; ut ἀρκείτω μένων i. e. παρεχέτω Sophocl. præcipuè ἔχω pro εἰμί; ut πολυτέλειαν ἔχω θαυμάσας Heliodor. l. 5. i. e. ἐθαύμασα εἰς ἀτιμίαν τὴν πόλιν ὁ ποιήσας καταστήσας ἔχει Dem. pro κατέστησε item. φθάνω, οἴχομαι; ut ἔφθην διαδραμὼν Dem. i. e. διέδραμον. οὐ φθάνω βρέξας i. e. οὐκ ἔβρεξα Lucian Menipp. & Tant. ᾤχετ' ἄγων, ᾤχετ' ἔχων Dem. Phil. 1 (i. e.) ἀπήγαγε.

Usitatissimè fit hæc resolutio in verbis perfecti temporis; ut κεκωλυκὼς εἴην, ἠδικηκὼς τυγχάνῃ, ἐγνωκὼς ἔσῃ &c. Demosth. εἰρηκὼς κυρεῖς Sophocl.

Participiu

Participium perfecti vel indefiniti, significantium activè de re præteritâ, plerumque exponitur per verbum præteriti & relativum; ut τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, Joan. 5. 12. *quis est homo qui dixit tibi?* præterquam ubi respondet latinum deponens; ut τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη *hoc locutus exspiravit* Act. 7.60.

Perspicuitatis vel *concinnitatis* gratiâ quodvis participium elegantiùs sæpe explicatur per verbum, & particulam *cum*, *dum*, *quod*, *ut*, interdum *si*, *nisi*, *etsi*, &c. ut τέκτων γὰρ ὢν οὐκ ἐπερωτήσεις ξυλουργικά, Proverb. *cùm sis faber* &c. πληγὰς λήψομαι ἀπολιπὼν τὸ ποίμνιον Lucian. *si deseruero* &c. Nonnunquam redditur per gerundium ut αἱρεῖσθαι ἐπιόντα μᾶλλον ἢ ὑπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ Xenoph. *aggrediendo quam sustinendo* &c. Frequenter etiam *brevitatis* causâ usurpatur pro verbo & copulâ καὶ; ut ἐπαναστάντες ἐπεβούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες *insurrexerunt & consultârunt ut caperent & vincirent illum* Lucian. ἀναστὰς, ἄρας ἀπῆλθε *cum resurrexisset & sustulisset* &c. Luc. 5. 25.

Pro Adverbio; Participium, uti & nomen adjectivum, loco adverbii verbis adjungitur; ut τολμήσας εἰσῆλθε Marc. 15. 43. τελευτῶντες ἐπείσθησαν Demosth. i.e. τὸ τελευταῖον. interdum participium cognatæ significationis; ut φεῦγε ἀπιών Demosth. in SS. passim empaseos causâ; ut ὑπομένων ὑπέμεινα i.e. *vehementer expectavi* Psalm. 40. 1. Resoluto verbo in suum participium & verbum substantivum adduntur δῆλος, φανερὸς & similia pro adverbio *palàm*, &c. ut δῆλος εἶ συκοφαντῶν Lucian. ποιῶν φανερὸς ἦν Aristot.

Participium cum verbis λανθάνω, τυγχάνω frequentiùs redditur per verbum, λανθάνω per adverbium *clàm* vel *imprudenter*, τυγχάνω *fortè*; ut ἔλαθεν ἐκπλεύσας *clàm enavigavit* Bruti epist. ἔλαθεν εἰς μέσους ἐμπεσὼν τοὺς πολεμίους *imprudenter in medios hostes incidit* Thucyd. sic ἔλαθόν τινες ξενίζοντες ἀγγέλους Heb. 13.2. Reperitur etiam hujusmodi constructio, ἔλαθον καὶ ἀπέκτειναν *clàm interfecerunt*.

Similiter verbum φθάνω cum participio *prius*; ut ἐπαίνου ἄξιος, ὃς ἂν φθάνῃ τοὺς φίλους εὐεργετῶν Xen. & cum infinitivo, sequente sæpius particulâ πρὶν; ut ἔφθη τελευτῆσαι πρὶν ἀπολαβεῖν Plutarch. quandoque participium illius cum aliis verbis; ut ἑαυτὸν κατηγόρει φθάσας Lucian. ὅς μιν ἔβαλε φθάμενος Il. ε. Optativus verbi φθάνω cum participio & particulis οὐκ & ἂν, affirmat vel negat id planè futurum, quod participio significatur; ut οὐκ ἂν φθάνοι ἀποθνήσκων *planè morietur, mortem non effugiet* Viger. οὐκ ἂν φθάνοις τὴν ἑλλάδα μεμαθηκὼς *numquam græcam linguam disces* idem.

Pro Substantivo reperitur participium: ut μεστὸς ἦν θυμούμενος Soph. i.e. θυμοῦ μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν i.e. ἀγανακτήσεως Dem.

Regimen Impersonalium.

IMpersonalia, manente significatione, imitantur personalium constructionem.

Genitivum regit

Ἔστι *officium est*; ut οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους Act. 1. 7.

Dativum adsciscunt

Ἔστι, ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, χωρεῖ, ἐγχωρεῖ, παρέχει, ὑπάρχει, ἐνδέχεται *licet, concessum est*; ut ἰσχυροῖς Λακεδαιμονίοις ἐστὶν εἶναι Demosth. ἔνεστί σοι πρίασθαι Lucian. ἔξεστί σοι ἔχειν Mart. 6. 18. πάρεστι τῇ πόλει ἑλέσθαι τὰ βέλτιστα Demosth. μηκέτι χωρεῖ αὐταῖς ἐργαζομέναις Aristot. πᾶσιν ἐνεχώρει τοῦτο πρᾶξαι Demosth. παρέχει μοι ἄρχειν Herodot. ἐμοὶ μὲν ὑπῆρξε φοιτᾶν Demosth. τοῖς φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν idem.

Δοκεῖ *videtur* cum compositis μεταδοκεῖ, συνδοκεῖ, ἀπέδοξε; ut ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις Act. 15. 22. μετέδοξέ σοι Lucian. ἐμοί τε καὶ ὑμῖν ξυνδοκεῖ Plato. ἀπέδοξεν ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι Xenoph.

Ἔοικε, προσέοικε, ἐπέοικε *par est*: ut ἔοικε νέῳ πληγέντι ἀποφέρειν Plato. προσέοικε τῷ παρόντι Gregor. Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε ἑστάμεν Il. δ'.

Καθήκει, προσήκει, πρέπει *convenit*: ut καθήκει μοι πολλὰ μεμαθηκέναι Synes. προσήκ' αὐτῷ ποιεῖν Aristoph. καθὼς πρέπει ἁγίοις Eph. 5. 3.

Ἀρήγει, συμφέρει *conducit*: ut ποδαγρικοῖς ἀρήγει Dioscor. συμφέρει αὐτῷ Matth. 18, 6.

Εἵμαρται, πέπρωται *decretum est*: ut εἵμαρταί σοι Steph. παθεῖν πέπρωθ' ἑκάστῳ Athen.

Ἀρέσκει *placet*: ut ἀρέσκει μοι παίζειν Steph.

Ἀπαρέσκει *displicet*: ut ἀπαρέσκει αὐτῷ Laert.

Ἀρκεῖ *sufficit*; ut ἀρκεῖ ἡμῖν Joan. 14 8.

Ἡβᾷ *vigor est*: ut ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν Æschyl.

Εὐημερεῖ *prosperè succedit*: ut Θήβαις εὐημερεῖ Soph.

Παρείκει *facile est*: ut ὅσον ἂν ἑκάστῳ παρείκῃ Steph.

Σημαίνει *signum datur*: ut τοῖσι δὲ Ἕλλησιν ὡς ἐσήμηνε Herodot.

Συμβαίνει *contingit*: ut συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς 2. Pet. 2. 22.

Omnia denique impersonalia ex passivis & passivè significantibus facta dativum adsciscunt *agentis* vel *acquisitivè* positum: ut αὐτοῖς παρεσκεύαστο Thucyd. τοῖς Ἕλλησιν ἐκαλλιέρησε Herodot. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν Matth. 7. ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται Euripid.

Dativum

Dativum personæ cum Genitivo rei

Δεῖ, δεῖται, ἐνδεῖ, προσδεῖ, &c. ἐλλείπει, χρὴ *opus est*; ut δεῖ μοι πολέμου Lucian. δεῖταί μοι τούτου Sophocl. ὑμῖν ἐνδεῖ τοῦ πόρου Dem. προσέδει διδασκαλίας ἐμοὶ Thucyd. ὧν ἐλλείπει τῇ πόλει Demosth. χρή σοι φίλων Euripid.

Ἀμελεῖται *negligitur*; ut ἠμέληται τῆς τοιαύτης τῷ νομοθέτῃ Æschin.

Διαφέρει *interest* ut; διαφέρει μοι τούτου Demosth.

Μέλει *curæ est*; ut μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ 1. Cor. 9.9.

Μεταμέλει *pœnitet*; ut μετεμέλησεν αὐτοῖς τῶν εἰρημένων Isocrat.

Μέτεστι *interest*; ut τῆς διακονίας ἐμαυτῷ μέτεστι Demosth.

Οἴει σοι προσήκειν τῶν τούτου *censes ad te pertinere bona ejus* Dem.

Δεῖ & χρὴ *opus est* junguntur interdum accusativo personæ apud poetas; ut οὐ πολλοῦ πόνου με δεῖ Euripid. οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς Od. γ'. Ἀποδεῖ *deest* reperitur junctum accusat. rei (subaudito κατὰ Steph.) & genit. personæ; ut ῥώμην ἀπέδει τῶν Πελοποννησίων οὐδενός Thucyd.

Δεῖν *deesse* absolute ponitur cum genitivo μικροῦ, ὀλίγου, &c. ut μικροῦ δεῖν Lucian. sequente etiam alio infinitivo; ut μικροῦ δεῖν ξηρὸν εἶναι idem.

Accusativum

Δεῖ, χρή, ὀφείλει *oportet*; ut δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν Matth. 16. 21. χρὴ τὸν δοῦλον προσμένειν τὴν χεῖρα τοῦ δεσπότου Lucian. ὀφείλει πάντας ἀνθρώπους ἐπιχαρῆναι Thucyd. Δεῖ & χρὴ interdum regunt dativum apud poetas; ut νῦν σοι δεῖ φαίνειν Sophocl. (Sic ἐμοὶ δεῖται φράσαι idem.) ἄλλῳ γὰρ οὐ ἐμοὶ χρὴ ἄρχειν idem.

Impersonalia pleraque vi sequentis infinitivi post se recipiunt accusat. loco sui dativi, præsertim vero sequentia: ἐνδέχεται, εἵμαρται, ἔοικε, καθήκει, πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, συμφέρει: ut οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι Luc. 13. 33. νῦν δέ με εἵμαρτο ἁλῶναι Od. ε. Λαοὺς οὐκ ἐπέοικ' ἐπαγείρειν Il. α. οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν Act. 22. 22. πρέπει τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι Plato. τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς δικαίας εἶναι προσήκει Demosth. (& προσήκει με ποιεῖν ταῦτα Steph.) συνέβη αὐτὸν βαστάζεσθαι Act. 21. 35. συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι Joan. 18. 14. Sic οὐκ ἦν τοὺς σπουδάζοντας ποιεῖσθαι διατριβὰς Chrysost. οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς Luc. 5. Accusativi τι, τοῦτο, μηδέν, &c. quibuslibet impersonalibus subjiciuntur; ut ὥσπερ τι ἐνδεῖν τῷ Θεῷ Lucian. οὐδέ τι σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης Homer. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν Aristoph.

Nonnulla impersonalia casum regunt cum præpositione; ut μέλει τῇ συγκλήτῳ περὶ τούτων Polyb. μέλει μοι ὑπὲρ τούτου Dem. &c.

Verborum impersonalium eodem cum ipsis regimine potiuntur; ut ἐνὸν αὐτοῖς σεσώζεσθαι καὶ σώζειν Herodian. l. 8. additur participio verbum; ut ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν Matth. 12. 4. πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον προσεύχεσθαι 1 Cor. 11. 13.

Hujusmodi participium usitatissimè ponitur loco genitivi absolutè sumpti: ut ἐξέφυγον, ὀλίγον δεῆσαν ἁλῶναι Plutarch. (legitur ὀλίγου δεήσαντος Xenoph. ἀναβ. ἰ). δόξαν δ' ἡμῖν ταῦτα, ἐπορευόμεθα Plato.

Impersonaliter accipiuntur οἷόν τε, εἰκὸς, δυνατὸν &c. ut ἐμπόροις μόνοις οἷόν τε συνεμπορεῖν Sophocl. οὐκ εἰκός μοι πράττειν Thucyd.

Regimen Adverbiorum cum casibus.

Genitivus post Adverbia.

ADverbia multa *quantitatis, loci, temporis, numeri, separandi, ordinis, causæ,* genitivum post se recipiunt.

Quantitatis: Ἄδην *abundè*: ut τούτων ἄδην ἔχομεν Plato. Ἅλις *satis*: ut ἅλις δρυός Proverb.

Loci: Ἄλλῃ, ἀλλόθι, *alibi*: ut ἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη Sophocl. ἄλλῃ πη τῆς οἰκίας Xenoph. ἀλλόθι πάτρης ὤλετο Od. ρ'.

Ἀνάμεσον, poet. ἄμμεσον, κατάμεσον *inter, unà, cum*: ut πολλοί γε μὲν ἄμμεσον αὐτοῦ Hesiod. ὕδωρ κατάμεσον ἔρρει τοῦ λειμῶνος Achill. Tatius.

Ἄντα *coram*: ut ἄντα παρειάων σχομένη κρήδεμνα Od. υ' ἔναντα *contra*: ut ἔναντα Ποσειδάωνος Ἵστατο Il. υ'.

Ἀντικρὺ, ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ *ex adverso*: ut ἀντικρὺ Χίου Act. 20. 15. ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς Dem. καταντικρὺ τῆς ὄψεως Thucyd.

Ἄνω *supra*: ut ἄνω τῆς γῆς Constant. item ἄνωθεν, ἐπάνω, ἐπάνωθι, ὑπεράνω &c. ut ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου Herodot. ἐπάνω πέντε πόλεων Luc. 19. 19. τῆς κήλης ἐπάνωθι Epigr. ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς Ephes. 1. 21.

Ἄποθεν vel ἄπωθεν *procul ab*: ut ἄποθεν Ἄλβης Plutarch. ἄπωθεν ὅλπης Thucyd. item ἀπὸ πρὸ, ἀπόπροθε, θεν, θι *idem*: ut τυτθὸν ἀπόπρο νεῶν Il. η. κυδίων γὰρ ἀπόπροθε νήπιον ἦτορ Calab. ἀπόπροθεν ἑκατομύλων Apollon. ἀπόπροθι φωτός Hesiod.

Ἄσσον *propè*: ut τείχεος ἄσσον ἴσαν Il. χ'.

Ἑκὰς *longè*: ut νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν Od. σ'.

Ἑκατέρω, ἑκατέρωθεν *ex utraque parte*: ut ἑκατέρω τοῦ μεγάρου Herodot. ἤρτητο ἑκατέρωθεν ἀμφοῖν Parthen. ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν Il. γ'.

Ἐκεῖσε *illuc, eò*: ut ἐκεῖσε τοῦ λόγου ἄνειμι Herodot.

'Εκτὸς *extra* : ut ἐκτὸς τοῦ σώματος 1. Cor. 6. 18. παρεκτὸς τῆς ἀσμένου τούτων Act. 26. 29. "Εκτοσι, ἔκτοθε, θεν, ἔκτοθεν, θι *idem* : ut δόρυ ἔκβαλον ἔκτοσε χειρὸς Od. ζ'. κακῶν ἔκτοθεν ἁπάντων Hesiod. ἔκτοθεν ἄτης εἶναι Apollon. ἔκτοθι τύμβου Nonn.

"Εμπλην *prope* : ut Βοιωτῶν ἔμπλην Il. β'.

"Εναγχος *nuper* : ut ἔναγχος τοῦ χρόνου Halicarn.

"Εναντι ἀπέναντι, κατέναντι *coram* : ut ἔναντι τοῦ Θεοῦ Luc. 1. 8. ἀπέναντι ὑμῶν Matth. 21. 2. κατέναντι τοῦ ἱεροῦ Marc. 13. 3.

"Ενθεν *hinc, illinc* : ut ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ κινδύνου Aristot.

'Ενιαχοῦ *alicubi* : ut ἐνιαχοῦ τῶν λόγων Plutarch.

'Ενταῦθα *ibi, eò* : ut ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας εἶ vel ἦλθον Plato.

'Εντὸς *intus*, ut ἐντὸς τοῦ ποτηρίου Matth. 23. 26. ἔνδοθεν, θι, ἔντοσθεν &c. *idem* : ut ἔνδοθεν στέγης Sophocl. ἔνδοθι πάτρης Parthen. ἔντοσθε δόμων Hesiod.

"Εξω *extra* : ut ἔξω βελῶν Proverb. ἔξωθεν *idem* : ut ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου Marc. 7. 15.

'Ενώπιον & κατενώπιον *coram* : ut ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ Act. 10. 4. κατενώπιον τοῦ Θεοῦ 2. Cor. 12. 19. κατενῶπα & κατένωπα *idem* : ut κατενῶπα Δαναῶν ταχυπώλων. Il. ο.

'Επέκεινα *trans* : ut ἐπέκεινα Βαβυλῶνος Act. 7. 43.

'Επιπολὺ, παραπολὺ *longè, procul* : ut ἐπιπολὺ τῆς θαλάσσης Thucyd. παραπολὺ τῆς ἐλπίδος εἴρηται Bud.

"Εσω *intus* : ut ἔσω τῆς αὐλῆς Marc. 15. 16.

'Ετέρωθι *ex alia parte* : ut ἑτέρωθι τῆς οἰκίας ἄλλοι ἔρωτες παίζουσι Lucian. ἑτέρωθεν *idem* ; ut ἑτέρωθεν ἑταίρου Od. λ'. v. 83. ἀμφοτέρωθεν ἀμφοτέρωσε *utrinque* ; ut ὤμων ἀμφοτέρωθεν Il. ψ'. v. 628. ὡς τῶν ἀμφοτέρωσε Il. μ'. v. 237.

'Ευθὺς, ὺ *rectà ad* : ut ἄγει ἡμᾶς εὐθὺ Βαβυλῶνος. Xenoph. εὐθὺς ἔπεινε τοῦ ὑψηλοῦ Lucian. item εὐθὺς τοῦ δράματος *statim ab initio fabulæ*, Aristoph.

'Ιθὺ, ὺς *rectà ad* : ut ἰθὺ τοῦ "Ιρου ἔπλεον Herodot. ἰθὺς μνηστῆρος ἴσαν Od. ο.

"Ικταρ *propè* : ut ἴκταρ Διὸς ἥμενοι Æschyl.

"Ινα *ubi* : ut οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ Sophocl.

Κάτω *infra* ; ut κάτω τοῦ λειμῶνος ὕδωρ διέῤῥει Tatius. ὑποκάτω τῆς συκῆς Joan. 1. 51.

Κρύβδα vel κρύφα *clam* : ut κρύβδα Διὸς Il. σ'. κρύφα τῶν θεραπαινίδων Parthen. sic κρύβδην τινὸς Budæus.

Λάθρα vel λάθρη *clam* : ut ᾤχετο λάθρη ἐμεῦ Od. ρ'.

Μακρὰν *longè* : ut μακρὰν ἀνθρώπων Lucian.

Μεσηγὺ, ὺς, vel μεσσηγὺ, ὺς *inter, in medio* : ut Κρήτων τε μεσσηγὺ καὶ 'Αιτωλῶν Apollon. ὤμων μεσσηγὺς Il. ε.

Μεσσόθι *in medio* : ut μεσσόθι νηὸς Apollon.

Μεταξὺ *inter, intra, in medio* : ut πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου Proverb. μεταξὺ τοῦ ναοῦ Matth. 23. 35.

Νειόθι *in imâ parte* : ut νειόθι λίμνης Κείσεται Il. φ.

Νέρθε, εν *infra* : ut νέρθεν γῆς Od. λ'. sic ἔνερθε εν, ὑπένερθε, εν : ut θώρηκος ἔνερθε Νύξεν Il. λ'. ποδῶν ὑπένερθε Hesiod.

Ὁπήποτε *ubicunque* : ut ὁπήποτε κατοικοῦντες τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας Plutarch.

Ὀπίσω *pone, post* : ut ὀπίσω μου Luc. 4. 8. sic ὄπισθεν, ἐξόπισθεν, κατόπισθεν, κατόπιν &c. ut ὄπισθεν Ἰησοῦ Luc. 8. 44. ἐξόπισθέν μου Aristoph. κατόπισθεν ἐὼν κυνοσούρας ἄρκτου Aratus κατόπιν ἑορτῆς ἥκειν Plato.

Οἱ, ὅπερ, οὗ *ubi, quò* : ut οἱ ἀσελγείας προελήλυθε Dem. ὅιπερ ὁδοῦ Sophocl. οὗ γῆς εἰσὶν Euripid. item ποῖ, ὅποι, ποῦ, ὅπου : ut ποῖ γῆς Aristoph. ὅποι γῆς Suidas. ποῦ τύχης ἕστηκε Sophocl. ὅπου ποτὲ γῆς εἴης Synes.

Οὐδαμοῦ & **οὐδαμόθι** *nullibi* : ut οὐδαμοῦ γῆς Aristides. οὐδαμόθι τῆς γῆς Lucian.

Πάντη *undequaque* : ut πάντη τοῦ σώματος Galen. πάντοθι, πάντοσε πανταχοῦ, πανταχόσε, ἁπανταχόσε, ἁπανταχόθι, ὅθεν : ut πάντοθι πόλιος Arat. πάντοσε τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς Lucian. πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης Chryso. ἑαυτὴν καθαίρει πανταχόσε τοῦ σώματος Alex. Aphrod. ἁπανταχόσε τοῦ πεδίου Plutarch. ἁπανταχόθι, ὅθεν τῆς γῆς Steph.

Πάροιθε *prae ante* : ut στεῖχε δωμάτων πάρος Sophocl. πάροιθε προπάροιθε, πρόπαρ *idem* : ut θῆκε πάροιθε ποδῶν Apollon. τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν Hesiod. πρόπαρ Ἐννοσίδων Hesiod. Theog.

Πέλας *prope* : ut Τηλεμάχου πέλας ἵστατο Od. ό.

Πέραν *ultra* : ut πέραν τοῦ Ἰορδάνου Matth. 4. 15. item ἀντιπέραν *ex adverso* : ut ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας Luc. 8. 26.

Πῆχος *quo ?* ut πῆχος γῆς Lucian.

Πόθεν *unde ?* ut πόθεν εἰς ἀνδρῶν Od. ό.

Πολλαχοῦ, πολλαχῇ *multis in locis* : ut πολλαχοῦ γῆς Aristot. πολλαχῇ τοῦ μαστοῦ idem.

Πρόσθε, εν *coram* : ut πρόσθε φίλων τοκήων Il. φ'. Item ἔμπροσθεν ἐπίπροσθεν : ut ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων Matth. 5. 16. ἐπίπροσθεν αὐτῶν Plato.

Πόῤῥω *procul* interdum *prope* : ut πόῤῥω τοῦ παρόντος Demosth. πόῤῥω σοφίας ἥκει Plato.

Πρόσω *longè* : ut Αἰγύπτου ὑπρόσω Herodot. πρόσω ἦν τῆς νυκτὸς Xenoph.

Προτέρω, ωσε *ultra, ulterius* : ut προτέρω χωρεῖ Steph. ἰέναι προτέρωσε κελεύθου Apollon.

Σιγῇ

Σιγῇ *clam*: ut σιγῇ φίλων *insciis amicis* Euripid.

Τῆλε *procul ab*: ut τῆλε φίλων Homer. τηλοῦ, τηλόθι, όθεν, ἀποτῆλε &c. τηλοῦ Ἀχαιΐδος Od. ν΄. τηλόθι πάτρης Il. α΄. τηλόθεν Ἀρμονίης Apollon. ἀποτῆλε θεοῦ Epigram.

Ὕπερθε, εν *supra*, cum comp. ἐφύπερθε, καθύπερθεν: ut ὕπερθεν αὐτῆς Aristot.; κεφαλῆς ἐφύπερθε Epigr. καθύπερθεν ἀυτμῆς Nicand.

Ὑψόθι vel ὑψόθεν *supra*: ut ὑψόθι θώκων Nonn. ὑψόθεν ἀκτῆς Apollon. Ὧδε *hic*; ut ὧδε τοῦ λόγου Sym. Paraphr.

Temporis Αὐτίκα *statim*: ut αὐτίκα νυκτὸς Steph. παραυτὰ *idem*: ut παραυτὰ τῶν συμβαινόντων Gregor.

Ἀωρὶ *intempestivè*: ut ἀωρὶ τῶν νυκτῶν Lucian.

Ἐξέτι *abusque*: ut ἐξέτι νηπυτίης Apollon.

Εὐθὺς *statim*: ut εὐθὺς ἡμέρας *à primâ luce* Steph. vel δείπνου Scot.

Ἕως *quamdiu*? ut ἕως τῆς ἡμέρας Matth 26. 29. τέως *tamdiu* τέως τοῦ παρόντος Phalar. Ἕωθεν *manè* ut ἕωθεν ἅπαντος τοῦ ἔτους Lucian.

Ὀψὲ *serò post*: ut ὀψὲ τῶν σαββάτων Matth. 28. 1. ὀψὲ τῶν χρόνων Philostrat.

Πηνίκα *quando*: ut πηνίκα δὴ τῆς ἡμέρας Aristoph.

Πολλάκις *sæpè*: ut πολλάκις τοῦ μηνὸς Xenoph.

Πότε, ὁπότε *quando*: ut πότε τοῦ χρόνου Scot. vel ἔτους Rhen. ὁπότε τοῦ ἔτους Lucian. de merc. cond.

Πρωῒ *manè*; ut πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων Marc. 16. 2.

Τηνικαῦτα *tunc*; ut τηνικαῦτα τοῦ ἔτους Lucian. in Ætione.

Numeri, Ἅπαξ *semel*: ut ἅπαξ ἐνιαυτοῦ Heb. 9. 7. Δὶς *bis*: ut δὶς τοῦ σαββάτου Luc. 18. 12. Τρίχα *tripliciter*: ut τρίχα νυκτὸς ἔην Od. ξ΄. Μυριακοῦ *millies*: ut μυριακοῦ τῆς ποιήσεως Eustath. &c.

Separandi, Ἀμφὶς *seorsim ab*: ut ἀμφὶς ἐόντα θεῶν φιλόπεδος Od. π΄.

Ἄνευ seu ἄνις *sine, seorsim ab*: ut ἄνευ τοῦ πατρὸς Matth. 10. 29. ἄνις μογεροῖο πεδήνης Nicand. ἄνευθε εν, ἀπάνευθε &c. ut δῖος ἄνευθ' ἄλλων Il. χ΄. ἀπάνευθε θεῶν Il. α΄.

Ἄτερ *idem*: ut μὴ θύειν ἄτερ ἀλφίτων Proverb. item ἄτερθε, ἀπάτερθεν, &c. ut ἄτερθε τοῦδε Sophocl. ἀπάτερθεν ὁμίλου Il. ε΄.

Δίχα *idem*: ut δίχα κείνων Sophocl. cum compos. ἄνδιχα *idem*: ut κώμων ἄνδιχα Epigram.

Ἰδίᾳ *seorsim ab*: ut ἰδίᾳ τῶν ἄλλων Rhen. & Constant.

Νόσφι, ιν *idem*: ut νόσφι δόμου Nonn.

Πλὴν *præter*: ut πλὴν τῆς γυναικὸς Joan. 8. 10. & πλὴν εἰ: ut πλὴν εἰ φελλοῦ Theophrast.

Χωρὶς *sine, seorsim ab*: ut χωρὶς γυναικῶν Matth. 14. 21.

Causæ, Ἕκητι, ἕκατι vel εἵνεκα *gratiâ, causâ*: ut λέκτρων ἕκητι Lycophr.

coph. γάμων ἕκατι Euripid. ἕκατι Κάλλιμάχου Epigram. item ἀέκητι contra voluntatem : ut ἀέκητι Θεῶν Od. γ'.

Ἕνεκα, ἕνεκεν, εἵνεκα, εἵνεκεν, ὅσουνεκα causâ, gratiâ : ut ἕνεκά σου θανατούμεθα Rom. 8. 36. ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ Luc. 18. 29. εἵνεκα τιμῆς Od. ξ'. εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος 2. Corinth. 7. 12. γνώμης οὕνεκα Aristoph. His adde.

Γνὺξ in genua : ut γνὺξ ἐριπούσα κασιγνήτοιο Il. ἑ.

Adverbia comparativi & superlativi gradûs genitivum postulant, more adjectivorum (pag. 134.) ut μᾶλλον τοῦ δέοντος Xenoph. πάντων μάλιστα Plato.

Dativus sequitur Adverbia

Congregandi, Ἅμα, συνάμα *simul, una cum* : ut ἅμα αὐτοῖς Matth. 13. 29. συνάμα τῷ πατρὶ Symeon Paraph. ὁμοῦ *idem* : ut Θεοῖς ὁμοῦ *diis juvantibus* Sophocl. ὁμῶς, ὁμόσε, ὁμόθεν, &c. *idem*: ut ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι Il. ἰ. ἄγε, ὁμόσε τῇ ἀκμῇ τοῦ κινδύνου χωρήσωμεν Heliodor. l. 5. δίς ὁμόθεν εἶ Soph.

Item sequentia, Ἐμπεδὸν *prope* ἐστὶν ἐμπεδὸν Hesiod. Εὖ *bene* : ut ἵνα εὖ σοι γένηται Ephes. 6. 3. Μίγα *inter* : ut μίγα θυγατέρεσσιν Orpheus.

Accusativus sequitur Adverbia

Jurandi, Μὰ *non per* : ut μὰ Δία Lucian. νὴ τὸν Πλάτωνα idem. Ναὶ *idem* : ut ναὶ τὸν Δία Xenoph. item ναὶ μὰ Δία idem.

Οὐ interdum *non per* præcipuè apud Poetas : ut οὐ Πᾶν, οὐ νύμφας Theoc. Idyl. 5.

Ἀμφὶς *circum* ; ut Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες Od. ὁ. v. 225.

Ὡς apud Atticos quando significat *ad* : ut ὡς ἐμὲ κατέφυγον pro πρὸς ἐμὲ Heliodor. l. 5.

Nominativus sequitur Adverbia.

Demonstrandi, Ἰδοὺ vel Ἴδε *ecce* : ut ἰδοὺ ὁ υἱός σου Joan. 19. 26. ἴδε ὁ ἄνθρωπος Joan. 19. 5.

Varii casus post Adverbia.

genit. vel dativus.

Loci, Ἄμμιγα, ἀμμίγδην *inter* : ut μύθων ἄμμιγα καὶ χαρίτων Epig. ἄμμιγα νεκρεσὶς κεῖμαι ibidem. ὧν σύ ποτ' ἀμμίγδην Nicand. ψίχθοι καρδάμῳ ἀμμίγδην idem.

Ἐγγὺς *prope* : ut ἐγγὺς τῆς πόλεως Joan. 19. 20. ἐγγὺς τῇ Ἰόππῃ Act. 9. 38. ἐγγύθεν αὐτοῦ Il. σ'. σφίσιν ἐγγύθεν Od. ὁ. συνεγγὺς αὐτῶν & τοῖς ὑπάρχουσιν Aristot. παρεγγὺς ταύτης ibidem.

Ἐξῆς

'Ἐξῆς *immediatè post* : ut ἐξῆς τοῦ Πλούτωνος θρόνον λαμβάνειν Aristoph. ὁ μὲν ἐξῆς τῷ Καικίᾳ καλεῖται Βορέας Philo. sic compositum ἐφεξῆς *idem*; ut ἐφεξῆς αὐτῶν Galen. ἐφεξῆς τοῖς εἰρημένοις Aristot.

Σχεδὸν & σχεδόθεν *propè*; ut σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς Il. δ'. οἱ σχεδὸν ἤλυθε Hesiod. στῆ δ' αὐτῶν σχεδόθεν Od. τ'. σχεδόθεν δέ οἱ ἄλλος ἀήτης Arat. sic αὐτοσχεδὸν *idem*; ἀλλήλων Arat. δηρὶ Steph.

Genitivus, rariùs Dativus.

"Ἄγχι *propè*; ut Ἕκτορες ἄγχι γένωνται Il. θ'. σφίσιν ἄγχι γένοιτο ψ'. ἀγχόθι *idem*; ut ἀγχόθι αὐτῆς Il. ν'.

'Ἐκποδὼν *procul*; ut τούτων ἐκποδὼν ἦμεν Xenoph. ἐκποδὼν εἶναι νέοις *semotum esse à juvenibus* Plutarch.

Πλησίον *propè*; ut πλησίον τῆς χώρας Joan. 4. 5. καθεῖσα τῷ τικόντι πλησίον Euripid.

Item ἐπίπροσθεν *prius*; ut ἰδίων λυσιτελημάτων τὸ τῆς πατρίδος ἐπίπροσθεν ποιητέον Heliodor. χεῖρον ἐπίπροσθεν ὄντα τῇ γνώσει Plutarch. in Pericle. legitur & πρόσθε ἧς οἱ δόρυ ἔχε Il. ρ'. v. 7.

Dativus rariùs Genitivus.

'Ἀνάπαλιν *ex diverso*; ut ἀνάπαλίν σοι ἔχω Hermog. ὑπὲρ ἀνάπαλιν οἱ Θηβαῖοι ποιοῦσι Stephan.

"Ἔμπαλιν *idem*; ut ἔμπαλιν τοῖς ἄλλοις Herodot. ἔμπαλιν αὐτοῦ ῥέειν, *retrorsum currere* Herodian.

Genitivus vel Accusativus.

"Ἄπαγε *apagesis*; ut ἄπαγε βεβήλων Philo. ἄπαγε δούλην ὑπόνοιαν Gregor.

Εἴσω *intus*; ut εἴσω τοῦ χάρακος Plutarch. πόλιν εἴσω Od. ό.

Μέσφα *usque ad*, ut μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείας Il. θ'. μέσφα τὰ τῆς πόλεως πρυτανήϊα Callimach.

Παρὲκ vel παρὲξ *extra*; ut παρὲξ ὁδοῦ Il. κ'. παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν Il. ι.

Πέριξ *circum*; ut πέριξ αὐτοῦ & πέριξ τὸ τεῖχος Herodot.

Dativus vel Accusativus.

Δεῦρο *adesdum*; ut δεῦρό μοι ἐς φιλότητα Musæus. ἄλλην δεῦρο κέλευθον idem.

Genitivus, Dat. vel Accusativus.

"Ἀχρι ες *usque ad*: ut ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης Act. 26. 22.

Μέχρι, ες *usque ad*; ut μέχρις αἵματος Heb. 12. 4. ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης Act. 26. 22. rariùs dat. vel accus. ut μέχρι γήραος οὐδοῦ Phocyl. μέχρι τὰ ἐνύπνια Bud. μεταφρενον ἄχρις ἵκοιτο Quint. Smyrn. l. 1. β'. v. 527. sed μέχρις οὗ vel μέχρις ὅτου gen. solum; ut μέχρις οὗ ὀκτὼ πύργων Herodot. μέχρις ὅτου πληθούσης ἀγορῆς idem.

Ple-

Pleraque *exclamandi* adverbia varios præcipuè genitivum non rarò & plures simul casus regunt.

Αἰ heu; omnes casus; ut αἲ Αἴνας Steph. αἲ τάλαν Lucian. αἲ τῆς ἐλπίδων idem. Αἲ τὸν Ἄδωνιν Bion. αἴ μοι τῶν ἀχέων Favorinus.

Αἰβοῖ heu; Nom. ut αἰβοῖ τάλας Aristoph.

Βαβαὶ vel *παπαὶ heu*; Gen. ut βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας Plato. παπαὶ τῶν ἐπαινῶν Ὁμήρου Lucian. &c.

Εὖγε euge; Nom. ut εὖγε ὦ κατάρατος Lucian. Gen. ut εὖγε τῆς προαιρέσεως idem. Voc. ut εὖ δοῦλε Matt. 25. 21.

Εὐοῖ eua; Voc. ut εὐοῖ Βάκχε Nonn. Dionys.

Ἰοὺ heis; Gen. ut ἰοὺ βουλευμάτων Aristoph.

Ἰὼ hei; nominat. ut Ἰὼ τάλας Euripid. genit. ἰὼ θαυμάτων idem. vocat. ἰὼ ταλαίφρον γύναι Sophocl. dat. & genit. ἰώ μοι ἐμῶν νόσων idem. genit. & nominat. ἰὼ τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγὼ Euripid. in supplicibus.

Οἴ heu; nominat. ut οἲ ἐγὼ Soph. dat. οἴ μοι Aristoph. accusat. οἲ ἐμὲ δειλὴν Epigram. dat. & nominat. οἴ μοι κακοδαίμων Lucian. dat. & gen. οἴ μοι τῶν ἀχέων idem. Dat. & Voc. οἴ μοι πάτερ Lucian. Abdic. ὀτοτοῖ τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων Lucian. Tyran. Οὐαὶ *væ*: ut οὐαὶ ὑμῖν Matth. 23. 13. 14. &c.

Φεῦ heu nominat. ut φεῦ τάλας Soph. genit. φεῦ τοῦ ἀνδρὸς Xenoph. accusat. addit Stephanus ex Euripide.

Ὦ vel *ὢ*, item ὤ pro οἴ, *exclamantis*, Voc. ut ὦ ἄνθρωπε Rom. 8. 1. Nom. ut ὢ δειλαῖος ἐγὼ Lucian. Gen. ὢ τῆς συμφορᾶς Lucian. Dat. ut ὤ μοι τῷ δειλῷ Favorinus. Accusat. ut ὢ ἐμὲ δειλὰν Callimach. Nom. & Gen. ut ὦ γῆ τοῦ φθέγματος Aristoph. Nom. & Dat. ut ὤ μοι ἐγὼ Μήδεια Apollon. Gen. & Accus. ut ὢ θαύματος τὴν παρθένον τίκτουσαν τὸν θεὸν Nazianz. Dat. & Gen. ut ὤμοι μανίας τῆς σῆς Lucian. Dat. & Voc. ut ὤμοι Πηλέος υἱὲ Il. σ'. *vocantis* Voc. ut ὦ Γανύμηδες φίλησόν με Lucian. item ὦ οὗτος *heus tu* Plato.

Ἄπολλον, Ἡράκλεις, Ζεῦ & hujusmodi nomina. Gen. ut Ἄπολλον δαιμονίας τῆς ὑπερβολῆς Plato. Ἡράκλεις τοῦ ψόφου Lucian. Tyran. ὦ Ζεῦ τῆς θέας, τοῦ κάλλους &c. Lucian. dearum judicium.

Adverbia derivativa regunt casus primitivorum suorum. Gen. ut ἀξίως τοῦ γένους Lucian. λέγεις τοῦ σκοποῦ ἐσοχασμένως Heliodor. ὕστερον πάντων ἀπέθανε Matth. 22. 27. ἦλθον πάρεργ' ὁδοῦ i. e. παρέργως *præter institutum itineris* Euripid. ἐπιπολῆς τοῦ δέρματος Galen. ὄμβρου δίκην Herodian. Genti. vel Dat. ἀντίον, α',

κατ-

κατεναντίον, ἰα, ἐξεναντίας &c. *contra, ex adverso*; ut ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος Homer. ἀντία ἵζοντο τούτοις Herodot. Ἴεις ἐξεναντίας φαίνεται ἡλίετε κὴ σελήνης Aristot. ἐξεναντίας τούτοις idem. Legitur ἐναντίον cum Accus. ut πέπεισμε εἰλήλεθας ἐναντίον Quint. Smyrn. l. ί. v. 304. κυκλόθεν τοῦ θρόνε Apoc. 4. 3. ἀπρόθι νυκτὸς Arat.

Ex Adverbiis itidem derivata eosdem ferè cum illis casus adsciscunt: ut ἀγχίθρονος ἔδρης Nonn. πελάζω νεῶν vide pag. 163. l. 29. μαίια ὁμόσοιχος ἡ ὀργή Plutarch. vide etiam p. 145. l. 33.

Adverbia pro diversitate significationis diversos regunt casus; ut Ἅμα *simul*; dat. (uti priùs): *præ*, genit. ut ἅμα πάντων Πισῶν Hom. hymn. in Mercur. v. 521. Ἀμφὶς *de*, Accusat. ut εἰρήσονται ἀμφὶς ἕκαστα Od. τ'. v. 46. *circa*; Dat. ut πονεύμβροι ἀμφὶς ἄνακτι Quint. Smyrn. l. β. v. 641.

Nonnunquam adverbiis adduntur præpositiones ante casus; ut ἄχει περὶ τὸ σκοπὸν Lucian. ἄχεις ὑπὸ τὴν πηγὴν Isocrat. ἄχει παρ' αὐτὸν Κρητῆ ἐρ Arat. ἄχεις ἐπ' ἀκνηστιν Apollon. Argon. l. 4. v. 1403. ἄχεις ἐπ' ὤμοις Quint. Smyrn. l. ά. v. 259. ἄχεις ἐς ἠῶ idem l. ζ'. v. 177. [sic μέχεις] μέσφ' εἰς Σόωμιον ἄκρον Callimach. hymn. in Delum v. 17. μέσφα παρ' ὄρην Arat. ἕως εἰς Βηθανίαν Luc. 24. 50. ἀγχι παρ' ὀρσοθύρην Od. χ'. v. 323. ἀπόθεν ἐκ τῆς ὕλης Xenoph. ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης Il. κ'. v. 151. νόσφιν ἀπὸ φλοίσβε Il. ά. v. 322. κας ἀπὸ τείχεος εἶμβυ Il. σ'. v. 256. ἔνερθ' ὑπὸ γῆς Hesiod. μάλιστα ἐν πάντων Thucyd. πρὸ πάντων Lucian. Adduntur etiam adverbia; ut νόσφιν ἄτερθε πόνων Hesiod. & plura ejusmodi.

Adverbia ponuntur interdum pro adjectivis; ut τὰ περὶ τὰ τῶν ἀδελφῶν Heliodor. ἶσα θεῷ Philip. 2. 6. (i. e.) περὶ τὸς, ἴσος.

Postponuntur interdum adverbia quædam suis casibus; ut τῶν μὲν κινδύνων πόρρω, τῶν δ' ὠφελειῶν ἐγγὺς Isocrat.

Duæ negativæ vehementiùs negant; ut ἐ μὴ πίω Luc. 22. 18. δύνασθε ποιεῖν ἐδὲν Joan. 15. 5. quandoque plures; ut ἐκέτι ἐ μὴ φάγω Luc. 22. 16. ἐ δύναται ἐδὲ πώποτε ἐδὲν τέτων περιέπειν Plato. ἐδέποτε ἐδὲν ἐ μὴ γένηται τῶν δεόντων Demosth. Hæ tamen, interventu verbi separatæ, plerumque affirmant; ut ἐ δύναμαι μὴ μεμνῆσθαι αὐτῆ Xenoph. τὸν Ὀδυσσέα μὴ ἐ μισεῖν ἐκ ἂν δυναίμην Lucian. Negativa particula interrogativè posita crebriùs affirmat.

Regimen Adverbiorum cum modis.

Adverbia *similitudinis*, *interrogationis*, item significantia *quomodo*, fere Indicativo junguntur; ut ὥςε λέων ἐν βυσὶ θόρεν &c. ὡς Τρώεσσι μέγη &c. Il. ἕ ἵνα τι ἐφρύαξαν ἔθνη, Psalm. 2. 1. ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτὸν Joan. 11. 36. Interdum autem aliis modis, ratione sensûs; ut ὡς ὁ λόγος ἐν τοῖς ἑξῆς δηλώσει Symeon Paraphr. πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται, Il. α.

Adverbia *dubitativa* vel *dubitativè* sumpta adsciscunt Optativum; ut τάχα τινὲς ἀπιςοῖντο Lucian. Encom. Demosth. πυθόμενος εἰ χωλάζοι Plutarch. ἀνηρώτων ὅπως προθυμοῖτο Heliodor. l. 6. non raro etiam Indicativum; ut τάχα εἰσόμεθα Plato. ὅδ', εἰ μέλλοι λήψεσθαι, ἴσασι Isocrat.

Adverbia *hortandi* junguntur imperativis, rariùs Subjunctivo, vel Indicativo; ut ἄγε φίλησόν με Lucian. Ganym. & Jovis. ἀλλὰ φέρε ἴδω idem. ἴθι δὴ σκοπῶμεν idem. νῦν ἄγ' ἐρύσσομεν Il. α.

Quædam Adverbia *temporis*, *loci*, *optandi*, *prohibendi*, paucula etiam aliarum classium variis modis inserviunt: quæ alphabetice subjiciuntur.

Ἅμα *simulatque* Indicat. Infinit. ut ἅμα ἀκηκόαμέν τι Demosth. ἅμα τῷ τὸν λόγον ἀκοῦσαι Chrysostom.

Αὐτίκα *idem* Ind. ut αὐτίκα τὸ εἶδον &c. Herodot.

Ἄχει, *is donec* Ind. Sub. Inf. ut ἐφύλαττον αὐτοὺς ἄχει δὴ ἀφίκοιντο πρέσβεις Lucian. ver. hist. l. 2. ἄχει τελεσθῇ τὰ ῥήματα Apoc. 17. 17. ἄχει τοῦ διελθεῖν Sophocl.

Εἴθε *utinam* Inf. ut εἴθε πιεῖν φαίνεσαι τὸν λόγον Lucian. in lapsu. Huc referri possunt aliæ Optandi formulæ cum infinitivo; ut Ζεῦ πάτερ ἀποθανεῖν Lucian. Icarom. Ζεῦ πάτερ ἢ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἱὸν Ιλ. η. v. 79.

Εἴθε vel αἴθε *utinam*, & pro illis εἰ vel αἰ, ferè cum particula γὰρ, Opt. interdum Ind. rariùs Inf. ut εἴθε γαμήσειας αὐτὴν Lucian. Junon. & Jov. εἴθε σοι προὔτως ἐνέτυχον idem in Tyrannicida. εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα Phocylid. εἰ γὰρ γένοιτο ταῦτα Lucian. Prometh. εἰ γὰρ Περσίδος ἔσβεστο θράσος Pisides.

Εἰσόκε vel εἰσότε *donec* Sub. rariùs Ind. ut εἰσόκε τέκμωρ Ἰλίου εὕρωμεν Il. ι. εἰσόκε τις θεὸς ἔμβαλε θάρσος Apollon.

Ἐπεὶ *postquam*, *cum* Ind. Opt. rarius Inf. ut ἐπεὶ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα Luc. 7. 1. ἐπεὶ ἀναςαίητε ὀρχησόμενοι Xenoph. ἐπεὶ σφέας παραλαμβάνειν τοὺς Ἕλληνας Herodot. *quamprimum* Ind. ut ἐπεὶ ἀπεκρύψαμεν αὐτοὺς Lucian. ver. hist. l. 2.

Ἐπειδ

Ἐπειδὰν *postquam* Sub. Opt. rariùs Ind. ut ἐπειδὰν ξυνέλθωσι Lucian. ver. hist. l. 2. ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι idem. ἐπειδάν τις εἰσδέχεταί με Lucian. Timon.

Ἐπειδὴ *idem* Ind. Opt. Inf. ut ἐπειδὴ προσῆκεν οἴκοι κινδυνεύειν Dinarch. ἐπειδὴ προσβάλλοιεν ἀλλήλοις Thucyd. ἐπειδὴ δὲ ἐκβῆναι τὴν ψυχὴν Plato. *quamprimùm* Ind. ut ἐπειδὴ ᾔσθοντο αὐτοὺς ἐπιόντας Lucian. ver. hist. l. 2.

Ἐπεί κε *postquam*, Sub. ut ἐπεί κε λίπῃ λεύκ' ὀστέα θυμὸς Od. λ'. ver. 224.

Ἐπεί περ *idem*. Ind. ut ἐπείπερ παρεσκευάσμεθα Xenoph.

Ἐπὰν, ἐπεὰν *idem*. Sub. interdum Optat. ut ἐπὰν δὲ εὕρητε Matth. 2. 8. ἐπεὰν ἐνείκῃ Herodot. ἐπὰν ἀπολείποι Lucian. Meretr. Dial. 3.

Ἔστε *donec* Ind. rariùs Sub. rarissime infin. ut ἔστ' ἀπέψυξεν βίον Sophocl. ἀρήγετ' ἔστ' ἐγὼ μόλω idem. ἔστ' ἂν ἱκέσθαι Εἰς δόμον Orph. Achit. v. 101. *quamdiu* Ind. ἐδίδαξεν ἔστε φάος ἦν Arian.

Εὖτε *dum*, *quando* Ind. Sub. Opt. ut εὖτ' ἔπλεον Herodot. εὖθ' ἱρδωμεν Od. ή. v. 202. εὖτε θέλει Hom. hymn. in Venerem v. 37.

Ἕως *quamdiu* Ind. rariùs Sub. ut ἕως ἔστι καιρὸς Demosth. Olynth. 1. καταγελῶνται οἱ εὐσεβεῖς ἕως ἡ χρηστότης τοῦ θεοῦ κρύπτηται Nazianz. *donec* Ind. interdum Sub. Opt. rariùs Infin. ut ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς Matth. 24. 39. ἕως προσεύξωμαι Marc. 14. 32. ἕως ἀφίκοιτο Demost. οὐκ ἀνῆκαν ἕως καὶ ἀποπνῖξαι Joseph.

Ἦμος *quando* Ind. rariùs Sub. ut ἦμος δ' ἥλιος κατέδυ Od. ί. ἦμος ἅπασα γένηται Arat.

Ἡνίκα, ὁπηνίκα, ὁπηνίκα *idem* Ind. rariùs Sub. Optat. ut ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς 2. Cor. 3. 15. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο Aristoph. ὁπηνίκα θαῦμα καλεῖσθαι Epigram. ἡνίκα δ' ἐξέλθωσι Homer. Batrachom. & ὁπηνίκα κελεύσαι δέοι Lucian. Gallus.

Ἧστα *donec* Ind. ut μέσφ' εἰσενόησαν Apollon.

Μέχει, ις *donec* Sub. Inf. ut μέχει καταντήσωμεν Ephes. 4. 13. μέχεις ἠῶ δῖαν ἱκέσθαι Quint. Smyrn. l. α'. v. 827. *quamdiu* Ind. ut μέχεις ὀλίγα ἡ ἐπίσκεψις Lucian. Jud. vocal.

Μὴ cum compositis *ne*, *prohibentis* Imp. Sub. interdum Opt. rariùs Inf. ut μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ Ephes. 5. 18. μὴ θεομαχῶμεν Act. 23. 9. μὴ λυσσωθείης Phocylid. ψεύδεα μὴ βάζειν idem. & μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν Luc. 9. 3. *nè fortè* Sub. Opt. interdum Ind rarius Imperat. ut σιώπα μὴ κακὸν ἀπολαύσῃς Lucian. φοβηθεὶς μὴ ξυντριβείην idem. φοβούμεθα μὴ ἡμάρτήκαμεν Thucyd. (sic σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς σκότος ἐστι Luc. 11. 35.) ἴδε μή σε ἀνιάσω Lucian. Meretr. Dial. Similiter μήποτε, μήπως, μήπω *idem*; ut μήποτ' ἐπιστρέψωσι Marc. 4. 12. δείσας μήπως οἱ ἐρύσαιατο νε-

κεὸν Ἀχαιοὶ Il. ξ. μήποτε θόρυβος ἔσται Marc. 14. 2. *Ne, deprecantis* Opt. interdum Sub. rarissimè Inf. ut μὴ γένοιτο Rom. 6.15. καὶ μή μοι ὀργισθῆτε Dinarch. μὴ γὰρ ἂν οὕτω τοὺς ἀνθρώπους ἀποθανεῖν Plutarch.

Οἱ *quò* Opt. Ind. ut ἔφθεν ἄνεμος οἱ ἐθέλοι κυβερνήτης Lucian. ver. hist. l. 2. οἱ κατασχήσουσι Thucyd.

Ὅπῃ *prout* Ind. Sub. ut ὅπῃ νόος ἐστὶν ἑκάστῳ Il. υ. ὅπῃ τύχῃ Plato. *ubi vel cùm* Ind. Opt. ut ὅπῃ σφᾶς ἀποδέδρακε Plutarch. ὅπῃ παρείκοι. Bud. *quò* Opt. interdum Sub. ut πάπτηνεν ὅπῃ φύγοι Il. ξ' ὅπῃ φεύγωσι περιβλέπουσι Lucian. de domo.

Ὅποι *quò, ubi*, Ind. Opt. Sub. ut βαδίζειν ὅποι βούλεται Demosth. ὅποι πεμφθείην idem. ὅποι τύχῃ Steph.

Ὅπου *ubi* Ind. ut ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ Marc. 9. 44. ὅπου ἄν, ὅπου ἐάν, ὅπου ποτὲ *ubicunque* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ Marc. 9. 18. ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ Marc. 14. 14. ὅπου ποτὲ γῆς εἴης Synes. ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο Marc. 6. 56.

Ὁππήμος *quando* Sub. ut ὁππήμος φορέῃσιν ἑκάστην Arat.

Ὅπως *quomodo* Ind. Opt. rariùs Sub. ut εὑρὼν ὅπως ἀμηχανεῖς Lucian. merc. cond. ἀποσκόπουν τὰ ἐπέκεινα ὅπως ἔχοι idem. ver. hist. l. 2. λέξον ὅπως διανοῇ Xenophon. *postquam* Ind. Optat. ut ὅπως ἐγένετο Lucian. ὅπως γένοιτο νὺξ Herodot.

Ὅσον, ὅσα vel ὅσῳ *quantum, in quantum* Ind. Inf. rariùs Opt. ut ὅσον διαφέρουσι Isocrat. ὅσον τεκμαίρεσθαι Lucian. in laps. θαυμαστὸν ὅσον ἐπιδεδωκὼς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν Plato. similiter ὅσον, ἐς ὅσον ἐφ' ὅσον &c. *quatenus*; ut ὅσον ἐμβεβαιῶσαι τὸ νίκημα Plutarch. ἐς ὅσον βούλομαι Thucyd. ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι idem. Ἐφ' ὅσον *quamdiu* Indic. ut ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος Matth. 9.15. Sic ἐν ὅσῳ *dum, donec*; ut ἐν ὅσῳ ταῦτα λογιζόμεθα Lucian. ver. hist. l. 2.

Ὅταν, ὁπόταν *quando* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅταν ὀνειδίσωσι Matth. 5. 11. ὅταν ᾖ βούλοιτο Xen. ὅταν δώσουσι Apoc. 4. 9. ὁπόταν οἰκεῖόν τι φαίνηται Lucian. in Saltat. ὁπόταν οἱ θεοὶ βιάζοιντο idem. ὁπόταν δὴ φθέγξομαι Il. φ'.

Ὅτε *quando* Ind. rariùs Sub. Opt. ut ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι Luc. 2. 22. ὅτε εἴπητε Luc. 13. 35. ὅτε ὕπνος ἱκάνοι Il. α. ὁπότε *idem* Opt. Ind. rariùs Sub. ut ὁπότε σπουδαῖον γράφοιεν Lucian. in lapsu. ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς Luc. 6. 3. ὅπποτε νεκροὶ Αὖθις ἀναζήσωσι Nonn. in Joan. cap. 5.

Οὐ μὴ & οὐδ' οὐ μὴ (pro οὐκ ἂν) *nullo modo* Sub. rarissimè Ind. vel Opt. ut οἱ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι Luc. 21. 33. οὐδ' οὐ μὴ γένηται Matth. 24. 21. οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι Marc. 14. 31. οὐδ' οὐ μὴ σβεσθῇ ἀπὸ θεῖου φωτὸς Synes.

Ὀφ

῎Οφελον vel ὤφελον *utinam* Inf. Opt. rariùs Ind. ut ὤφελόν με ὀλέσθαι Apollon. ὄφελον ψυχρὸς εἴης Apocal. 3. 15. ὄφελον ἠνείχεσθέ μου 2 Cor. 11. 1.

῞Οφρα *donec* Ind. Opt. Sub. ut ὄφρα βάλον Il. ε. ver. 588. ὀ πιθόμην, ὄφρ αὐτὸν ἴδοιμι Od. ι. ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ Il. α. *quamdiu* Ind. Sub. ut ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν Il. θ'. πινόμεναι, ὄφρ ἐθέλητον Il. δ'.

Πάρος *priusquam* Inf. rariùs Ind. ut πάρος τὴν γαῖαν ἱκέσθαι Apollon. ἔτοι χωρήσουσι, πάρος τινα γαῖα καθέξει Il. π'.

Πότε *quando* Ind. ἐμπειρεῖ πότε δεῖ ποιεῖν Liban.

Πρὶν *priusquam* Inf. interdum Sub. Opt. rariùs Ind. ut πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι Marc. 14. 72. πρὶν ἅπαντα εἴπω Demost. Philip. 4. πρὶν ἑαυτοῦ ἐπιμεληθείη Plato. πρὶν τὴν Βοιωτίαν ἀπέδωκε Demosth. de Cherson. πρινὴ Infin. ut πρινὴ γνῶναι τὸν Θεὸν 1. Reg. 3.

Πρότερον ἢ *priusquàm* Ind. Sub. Inf. ut πρότερον ἢ συντάξει Aristot. πρότερον ἢ καθαίρηται Plato. πρότερον ἢ τοὺς πολίτας ἐπιψηφίσασθαι τὸν νόμον Plutarch. πρότερον *idem* Inf. ut πρότερον ἀποστῆναι Thucyd.

῾Ως vel ὥστε *utinam* Opt. rariùs Ind. ut ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος Od. α. ὡς ὤφελες Il. γ'. *quamprimam* Ind. rariùs Inf. ut ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην Theocrit. ὡς ἀκούω τοὺς παρόντας Demosth. ὡσανεὶ, ὡσπερανεὶ, ὡσάρα *ac si* Opt. interdum Ind. ut ὡσανεὶ λέγοιμεν Aristot. ὡσανεὶ ἔλεγε Chrysostom. ἐμήνυον ἡ δεξιὰ ὡς ἄρα τι ἐπιτάττοι Liban. ὥσπερ ἂν *idem* Sub. ut ὥσπερ ἂν ἔχῃς Demosth. ὡς ὅτε *donec* Ind. ὡς ὅτ᾽ ἀοιδὸς ἀείδει Od. ρ'. ῾Ως *quomodo*, Ind. rariùs Opt. ut συνειπὼν ὡς δεῖ λαμβάνειν Demosth. de republ. διεξῄει ὡς ἀναρπασθείη Lucian. ver. hist. l. 1.

Regimen Conjunctionum.

COnjunctiones *copulativæ*, *connexivæ*, *disjunctivæ*, similes casus, modos, & (nisi sensus aliud postulat) tempora ante & post se habent; ut τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα Marc. 10. 19. μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν Heb. 11. 36. οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει Matth. 6. 28. nonnunquam itidem *discretivæ*; ut οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός Marc. 10. 18. Interdum diversos casus; ut μὴ ἐξεῖναι τοῖς ὑπὲρ ἡλικίαν οὖσιν εἰσιέναι, ἐὰν μὴ υἱός Æschin in Timarch. Ζεῦ πάτερ ἠέλιός θ' Il. γ'. 277. Similes quandoq; modos sed diversa tempora (sensu non exigente ut ἔρχου καὶ ἴδε Joan. 11. 34. præsertim Indefinita; ut πώλησον καὶ δὸς Marc. 10. 21. Item similia tempora & diversos modos. ut ὅτι ἢ λοιδορεῖται, ἢ ὑπονοεῖ, ἢ παρακελεύηται, ἢ ἕλκῃ Æschin. in Timarch. ὡς μὲν ἂν εἴποι τις καὶ συνίοιτε Dem. Phil. 1. Nec similia

lia tempora nec similes modos ; ut πόσας ἐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ἐδ' ὀνομήνω Od. λ'. πρᾴτῃ κ μὴ παύσαιο Lucian. Pseudolog.

Conjunctiones *conditionales, causales, discretivæ, adversativæ, potentiales* varios post se modos trahunt : quos sequens exhibet tabella.

Ἂν *si* gaudet subjunctivo, interdum optativo & indicativo ; ut ἂν θεὸς θέλῃ Dem. Phil. 4. ἂν εἴποιμι idem. Phil. 3. ἂν ἐθέλομεν Idem de Chersôn.

Ἄνπερ *si*, ἄντε *sive* Sub. rariùs Ind. ut ἄνπερ ἐξετάζητε Idem Phil. 3. ἄντε μεῖζον ἄντ' ἔλαττον ᾖ idem ibidem. ἄντε πονηροῖς ἄντ' ἀγαθοῖς γράφονται Lucian. Demonax.

Ἂν *Potentiale* (ut & κἂν) addit verbo significationem τῆ δυνατῆ.

Ἂν *Indefinitum* dictionis, cui adhæret, significationem vagam & indeterminatam relinquit: Utcumque ferè omnibus modis inservit.

Potentiale Opt. Ind. interdum Sub. & Inf. ut ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν Plato. πάλαι μετενόησαν ἂν Matth. 11. 21. ἂν οἷός τ' ᾖ τοῖς θέλουσιν ὁμοδρομεῖν Alcidam. jungitur & Infinitivo ἀντὶ πολλῶν ἂν χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω Demosth. Olynth. 1. Item participio ; ut ὅτε ὄντα ὅτ' ἂν γενόμενα λόγοι ποιοῦσι Thucyd. *Indefinitum* Sub. Ind. interdum Opt. ut ὃς ἂν ἀπολύσῃ Matth. 19 9. τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι Il. ι. 167. ἐτιμωροῦντο οὓς ἂν αἴσθοιντο δωροδοκοῦντας Demosth. Reperitur cum Imperativo; ut ὀιμωζέ μοι τ' ἂν Aristoph.

Ἅτε *quippe, eò quòd* Ind. Sub. ἅτ' ὄλωλε κράτος Lascar. ἅτε δ' ᾖ τὸ φαυλότερον Plutarch.

Διὸ, διότι, ἐφ' ὃ, ἀνθ' ὅτε, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧγε, ἐφ' ᾧτε, ἐφ' ὅτῳ ἀνθ' ὧν, διὰ ὧν, ἐξ ὧν, ὑπὲρ ὧν, ὅτι, ἐφ' οἷς. item τὸ pro δ' *eò quòd*, Ind. & Inf. postulant; ut διὸ μήτηρ ἀιδρεὺς ἐκέκλητο Liban. διὸ καὶ κατάγειν τὸν Ἀλέξανδρον Dem. de fœdere Alex. ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται Thucyd. κατατίθησιν εἴκοσι μνᾶς ἐφ' ᾧ μὴ ἐργάζεσθαι Idem. Ex his quædam leguntur cum subjunctivo ; ut διότι με πέδησαι δίκαιον Lucian. in dialog. deorum. ἐποιήσατο ἐφ' ᾧτε ἐπαγάγῃ φρεάρ Pausan. Τῷ *idem*. solum Infinit. ut τῇ ὀργῇ τῷ πέπλωκα, τῷ πρῶτος εἰσιέναι Dem. Epist. 2. Ὃ idem Ind. χωσαμένη, ὃ οἱ ὅτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς Οἰνεὺς ῥέξε Il. ι'. v. 53

Εἰ vel αἰ *si* Ind. interdum Opt. rariùs Sub. ut εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ Matth. 4. 3. αἰ Λακεδαιμόνιοι ἔχοντι Thucyd. εἰ δυνῶνται Act. 27. 39. αἴ τοι πιστεύσαιμι &c. Theocrit. Idyll. 5. v. 20. εἰ καταλάβω Philip. 3. 12. αἰ δὴ λῇς Plutarch. Similiter composita εἴπερ, εἴ γε *si*, εἴπως *si quo modo*, εἴποτε *siquando*, εἰ μὴ, εἰ μή γε, εἰ δὲ μή γε, εἴ γε μὴ, εἰ μὴ ὅτι, ἐκτὸς εἰ μὴ *nisi*, εἴτι, εἴτε, εἰ δέ που *sicubi*

ut εἴπερ συμπάσχομεν Rom. 8. 17. εἴπερ ἐκδημῶν τυγχάνοι Heliodor. εἴπερ σε καταστάνη Il. χ'. v. 86. Poetica εἴκε, εἰδ᾽ἔκε, αἴκε Sub. interdum Opt. Ind. ut εἴκεν ἐπαῦλη Il. λ'. v. 115. εἴκεν Ἄρης οἴχοιτο Od. ϑ'. v. 353. εἴκεν πάντων ἀντήσω μὴν Od. π'. v. 254.

Εἰκαὶ (interdum καὶ εἰ) *quamvis*, Ind. quandoque Sub. rariùs Opt. ut εἰκαὶ μετεμελόμην 2. Cor. 7. 8. εἰ καὶ μηδὲν τις εἰρηκὼς εἴη Dem. Exord. conc. εἰ καὶ τυγχάνητε ἀγνοοῦντες διδάξω Idem ibidem.

Εἴπερ *quamvis* Sub. rarius Ind. ut εἴπερ γὰρ τε χόλον καταπέψῃ Il. α'. εἴπερ βλάπτεται μόνον Aristot.

Εἴτε *sive* Ind. Opt. interdum Sub. ut εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε 1 Cor. 10. 31. εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν 1. Thess. 5. 10. εἴτε γνώμην εἴτε σκέψαιο τὴν γλῶσσαν Lucian de lapsu.

Ἕνεκα eò quòd Ind. ut μ᾽ αἰνὸν Ἔχεν ἄχος ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ Hom. hymn. in vener. v. 199.

Ἐὰν *si* Sub. interdum Opt. rariùs Indicat. ut ἐὰν εἴπῃ ὁ δοῦλος Luc. 2. 45. ἐὰν ὁ καιρὸς ἔλθοι Demosth. de classibus, ἐὰν πλέονος ἄξιός ἐστι τῆς ζημίας Æschin. in Timarch. sic ἐὰν οἴδαμεν 1. Joan. 5. 5. Ἐὰν μὴ *quin*. ἐάντε *sive* Sub. ut ἐὰν μὴ λάβῃ Marc. 10. 30. ἐάντε ἐν γίγνηται, ἐάντε πολλά Aristoph.

Ἐὰν interdum ponitur *indefinitè* pro ἂν cum Sub. rariùs Opt. ut ὅσα ἐὰν δήσητε Matth. 18. 18. ὃ ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα, τοῦτο ἐὰν πρὸς ὑμῶν γίγνοιτο Dem. Exord. concion.

Ἐπεὶ *quoniam*, *quandoquidem*, Ind. interdum Inf. Opt. ut &c. ut ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω Luc. 1. 34. ἐθαύμαζεν ἐπεὶ τοὺς μέγιστα φρονοῦντας οὐ ταῦτα δοξάζειν ἀλλήλοις Xenoph. ἐπεί σφας ἴδοιεν προτεταγμένους αὐτὰς Xenoph.

Ἐπειδὰν *idem*, Ind. Sub. ἐπειδὰν ταῦτα ἐξήμαρτον Liban. ἐπειδὰν δεδογμένον ᾖ Demosth. de falsâ legat.

Ἐπειδὴ, ἐπεὶ δὴ *idem*. Ind. ut ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο Luc. 11. 6. εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ Il. α'.

Ἐπειὴ *idem*. Ind. ut ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστι Il. α'.

Ἐπείπερ, ἐπειδήπερ *idem*. Ind. rariù. Optat. ut ἐπείπερ οὕτω κελεύεις Lucian. Mercur. & Char. ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν Luc. 1. 1. ἐπείπερ ἡγήσαντο μηδὲν θεὸς διαλαθεῖν Xenoph.

Ἢν *si*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ἢν ἐμὲ ἀποκτείνητε Lucian. in Reviviſc. ἢν γνοίης idem de astrolog. οὐκ ἀπέχει τὸ κάλλος ἢν μὴ κεκόσμηται Idem pro Imag. ἤνπερ, ἤνπεργε, ἤνπως *siquidem*, ἤνπου *sicubi* Sub. ut ἤνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ Il. χ'. &c.

Ἵνα *ut* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. rariſſimè Infinit. ut ἵνα πιστώσω Rom. 11. 11. ἵνα μοι δοθείη Eph. 6. 19. ἵνα χαριζόμενος ἐφαινόμην Dem. Exord. Concion. 29. ἵνα μὴ φυσιοῦσθε 1. Cor. 4. 6. ἐσόμεν

μὴ δεῖν ἵν' ἤδη μὴ λίαν φρονεῖν Constant. ex can. 24. concil. Antioch.

Καίτοι quamvis, Ind. Opt. ut καίτοι ἐπλανήθην Lucian. Revivisc. καίτοι πρὸ πολλοῦ ποιησαίμην Isocrat.

Καίπερ idem. Ind. καίπερ μέλαινα, ἔχεις τὴν τρίχα Theophrast.

Κἂν idem, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut κἂν ὑμεῖς μὴ πείθητε Demosth. Exord. Concion. 24. κἂν μηδὲν ὑπ' αὐτοῦ ἀγαθὸν πεπόνθοι Plato. κἂν ἐν τῇ γῇ μένωσι Lucian. Dial. Jovis & Junon.

Κἂν εἰ idem, Opt. Ind. ut κἂν εἰ διψῶντα τύχοι Lucian. in Dial. Meretr. κἂν εἰ ταῦτα πάντα ὑπῆρχε Demosth.

Κἂν εἰ κἂν sive, Sub. ut οἱ ἀστέρες κἂν εἰ μείζους κἂν ἐλάττους φαίνωνται Aristot.

Κἂν ὅτι quamvis sub. ut κἂν ὅτι ἀκροποσθίῳ ἑαυτῇ ἐπεγείρῃ Luciā. Imag.

Κε potentiale, Opt. Sub. rariùs Ind. ut καί κε τὸ βουλοίμην Il. β'. ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται Il. α'. καὶ νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην Od. ι'.

Μόνον, μόνον εἰ si modo, μόνον μή, μόνον εἰ μὴ modo non, Opt. rariùs Ind. vel Sub. ut μόνον ὁ θεὸς ἀγαθῶν εἴη νομεύς Synes. μόνον εἰ στήκετε Greg. μόνον εἰ μὴ ἔπραξαν Isocrat. μόνον μὴ καταγνωσθῶσι Gregor. &c.

Ὅπου, ὅπουγε quandoquidem, Ind. ut ὅπου ἄγγελοι οὐ φέρουσι 2. Pet. 2. 11. ὅπουγε ἐχρῶντο αὐτῇ οἱ ἰατροί Lucian. in lapf.

Ὅπως ut Sub. interdum Ind. Opt. rariùs Inf. ut ὅπως πληρωθῇ Matth. 2. 23. παραινεῖν ὅπως παύσεται τῆς ὕβρεως Demosth. Philip. 3. ἐστι καλὸν μάχεσθαι ὅπως μὴ δοῦλος μέλλοι γενήσεσθαι Xenoph. οὐ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν Soph. quod, Ind. ut ἐγὼ δ', ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε οὐ λέγω Idem.

Ὅσον adeò ut, Inf. Sub. ut ὅσον αὐτοῖς εἰπεῖν πᾶσι Κλεόμβροτον Plutarch. ὅσον μὴ τοὺς ὁδὸν ἐνδεέστερον φαίνηται τῆς Ὀλυμπίας Lucian. in Aetione. ὅσα μὴ nisi quod, Inf. ut ὅσα μὴ μισοπόνηρον εἶναι Plutarch. παρ' ὅσον eò quòd, Ind. ut αἱροῦνται παρ' ὅσον δεδίασι δίκην δοῦναι Psalat.

Ὅτι quod, quoniam, Ind. sæpè etiam Opt. rariùs Sub. rarissimè Infinit. ut ὅτι οὐδέποτε ἔγνων Matth. 7. 23. οὐδεὶς καυχήσαιτο ὅτι ἔχοι Æschin. Epist. 4. λόγιον ἦν ὅτι τὴν Νῖνον οὐδεὶς ἕλῃ &c. Diodor. l. 2. θεωρῶ ὅτι μέλλειν ἔσεσθαι Act. 27. 10. Μὴ ὅτι etiamsi Ind. ut τὴν γλῶσσαν δεῖ ὑπολαβεῖν ὥσπερ ἐν μόριον τῶν ἐξωτερικῶν εἶναι μὴ ὅτι ἐν τῷ στόματι σκηνάζεται Aristot. ὅτι μὴ ne Sub. ut φοβεῖται ὅτι μὴ πάντα πάθῃ Xenoph. Ὅτι interdum redundat; ut λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι Apoc. 3. 17. dicis, sum dives; non verò Tu dicis quòd ego sum dives.

Ὄφρα ut Sub. rariùs Opt. vel Ind. ut ὄφρα τι εἴπῃ Od. μ'. ὄφρα

ἔπος

ἔπ☉ εἴπωμι ibidem. ὄφρα καὶ Ἕκτωρ Εἴσεται Il. θ'.

Πλὴν *nisi, nisi quòd*, Ind. rariùs Inf. ut πλὴν χαλεπὴν ἔχει Aristot. τί ἂν πράττοις, τὰ πάντα πλὴν διαπρέπειν μεταδιώκειν Lucian. Auct. Vit. πλὴν εἰ *idem* Ind. interdum Opt. Sub.ut πλὴν εἴ τις ἀπέχεται Plato. πλὴν εἰ λαμβάνοιμεν Nazian. πλὴν εἰ τοῦτό τις εἴποι Demosth. Epist. 4. πλὴν ὅτι *idem*, Ind. rariùs Opt. ut οὐδὲν διαφέρουσι πλὴν ὅτι ψήφισμα οὐ γράφουσι Aristoph. πλὴν ὅτι δοῦλος εἴη Plutarch. πλὴν ὅσον, πλὴν ὅσα, πλὴν παρόσον *idem* Ind. ut πλὴν ὅσον ηὔξανεν Synes. &c. Ex his quædam Inf. ut ἑαυτοῦ γεγύμνωται πλὴν ὅσα τὴν γαστέρα ἐπικαλύπτειν Lucian. Πλὴν ἂν, πλὴν ἂν μὴ, πλὴν ἐὰν, πλὴν ἐὰν μὴ *idem*, Sub. ut πλὴν ἐὰν συμφέρῃ Isocrat. &c.

Ὡς *quod*, Ind. interdum Opt. Sub. rariùs Infinit. ut ἔφησθα ὡς προδέδωκα σε Lucian. Timon. ἠκούσαμεν ὡς ἡ νῆσος εἴη τῶν Μακάρων Idem ver. hist. l. 2. λέγουσιν ὡς δίκαιον ᾖ Euripid. in Heraclid. ὡς οὔτε καλὸν οὔθ' ὅσιον εἶναι Plutarch. Ὡς *ut*, Opt. Sub. Inf. rariùs Ind. ut δόξω ἐμβροντῆσθαι ὡς ἀπολογίαν συγγράψαιμι Lucian. de lapsu. παραιτήσομαι ὡς μὴ ἐμπέσῃ μοι τὸ σύγγραμμα &c. Idem ibidem. ἐξεβίασέ με ὡς μηκέτι φέρειν idem in Judic. Vocal. δεῖ σαφῶς λέγειν ὡς συνήσουσιν οἱ ἀκούοντες idem in Jov. Trag.

Ὥστε *ut, adeò ut* Inf. interdum Ind. ut ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι Matth. 15.3 . ὥστε ἔδωκε Joan. 3.16. εἰς τοῦτο ἀφῖχθε δυσμενείας ὥστε πρὸς Πέρσην ἀπεστάλκατε Demosth. litter. Philip. Utrumque simul modum; ut οὔτω εὐτελὴς ἦν ὥστε οὐκ οἶδα εἴ τις οὕτως ἐργάζοιτο ὥστε μὴ λαμβάνειν &c. Xenoph. Ὥστε *itaque* cum omnibus modis; ut ὥστε οὐκέτι εἰσι &c. Marc. 10. 8. ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους 1. Thessal. 4. 18. ὥστε ἀπίωμεν Lucian. Nept. & Triton. &c.

Adverbia vel Conjunctiones similes plerumque modos cum aliis particulis ac seorsim adsciscunt, modò significatio non mutetur; ut ἄχρις *donec*, ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεύς Act. 7. 18. ἄχρις οὗ μορφωθῇ Gala. 4. 19. ἐπῄνουν ἄχρι τις ἐρυθριᾷν με Lucian. in Zeux. πρὶν *priusquam*, πρὶν ἢ συνελθεῖν Matth. 1. 18. πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν χριστὸν Luc. 2.26. πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος ἔχοι &c. Act. 25.16. πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀποκτεῖναι Antiphon. &c.

Particulæ ἂν, κεν aliis adjunctæ adverbiis vel conjunctionibus eosdem exigunt modos quos regunt solæ; ut εὖτε *quando*, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορ☉ θνήσκοντες πίπτωσι Il. α'. εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπν☉ ἀνείη Il. γ'. ὡς *sicut, quamprimum*; ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα Il. β'. ὡς ἂν ἔλθω 1. Cor. 11.34. ὥστε *adeò ut*; ὥστε ἂν ἄχθοιντο εἰκότως Lucian. de domo. &c.

Λαμ-

Ἂν sæpius redundat; ut ὡς τοῖς ἂν πῦρ ἀσπίδα Στῆναι θέλοιμ᾽ ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἅπαξ Euripid. τί δ᾽ ἂν οἱ ἀγνοοῦντες ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν Lucian. Halcyon. Non rarò subauditur, præsertim in Optativo; ut *ἐκ εἶχον ἔνθα δέξαιντο* Lucian. Diog. & Crat. *ἄρα ἀνάσχοιντο ἀποκηρύττοντα* Idem in Abdicat. In Subjunctivo itidem ut *τί δῶ ἐγὼ χαμαὶ ὑβριζομένη* Lucian. meretr. 3.

Ἂν potentiale potest verbo præponi vel postponi: *ἂν indefinitum* postponitur.

Quædam Adverbia & Conjunctiones modis priùs descriptis junguntur in certâ significatione temporis.

1°. Adverbia.

Optandi adverbia, præcipuè *αἴθε* & *εἴθε*, ferè adsciscunt *in re præteritâ* Indicativum, *in re præsenti aut futurâ* Optativum; Sed affertur *in re præsenti* Indicat. ut *εἴθε μοι λαβεῖν δυνατὸν ἦν* Lucian. *in re præteritâ* Optat. ut *εἴθε μὴ λάβοις ποτε* Euripid. Adduntur hæc adverbia optativis ob *vehementiam*: Indicativis ob *necessitatem*.

Hortandi adverbia junguntur frequentiùs primis personis subjunctivi: secundis Imperativi.

Prohibendi adverbia, *μὴ* &c. gaudent præsenti & indefinitis omnium modorum, *in re præsenti* potiùs Imperativo vel Subjunctivo, *in præteritâ* Optativo, *in re futurâ* cæteris modis præterquam Indicat. *ὃ* pro *μὴ* non nisi futuro Indicativi.

Μὴ nè fortè, in re præteritâ amat Indicativum; *in præsenti* aut *futurâ* subjunctivum interdum Optativum; præcedente verbo alicujus præteriti sæpius Optativum: quandoque futurum, perfectum, rariùs præsens Indicativi:

Μὴ post verba *timendi*, affirmat; ut *δέδοικα μὴ ἀπολαύω* Isocrat. *μὴ ὃ* (utì & *ὡς ὃ*) negat; ut *δέδοικα μὴ ὃκ ἔχω ποιοῦ τὴν σοφίαν* Xenoph.

Ἕως donec cum præsenti subjunctivi: *quamdiu* cum imperfecto Indicativi.

Μέχρι quamdiu cum imperfecto Indicativi.

Ὅτε, τότε perfectis vix adjunguntur.

Ὁπότ᾽ ἂν in re præteritâ Optat.

Οὐ μὴ cum futuris Indicativi.

Πρὶν cum præterito Indicativi: *πρὶν ἂν in re futurâ* Subjunct. *in re præteritâ* Optat.

2°. Conjunctiones.

Ἂν potentiale, in re præsenti vel *futurâ* desiderat Optativum; *in re præ-*

præteritâ (addit Gaza *in re præsenti* vel *futurâ*) Indicativum Jungitur omnibus temporibus, rariùs perfecto; ut πάλαι ἂν ἐλώλατε Demosth. in Midiam. ἂν cum Infinitivo vel Participio non rarò significationem facit *rei futuræ* in præsenti vel indefinito.

Ἂν, ἐὰν, ἢν *si*, *in re præteritâ* cum Indicativo; *in præsenti* Subjunct. Optat. itidem ferè κἂν.

Ἵνα, ὅπως, ὡς plerumque & ὄφρα *ut*, *in re præteritâ* amant Indicativum: in *re præsenti* & *futurâ* Subjunctivum; Indicativi potiùs futurum; interdum Optativum; præcedente autem verbo alicujus præteriti, sæpius Optativum. Ἵνα μὴ in *re præteritâ* Optativum, in *futurâ* Subjunctivum. Confunduntur tamen aliquando.

Participiis adjunguntur ex adverbiis ἅμα, μεταξὺ; ex conjunctionibus sæpe καίτοι, sæpissime καίπερ, item καὶ & περ seorsim, *quamvis*.

Per Indicativum multa græcis, quæ latinis per Subjunctivum vel Optativum efferuntur; ut οὐδὲν γὰρ οὕτω βραχὺ ὅπλον εἶχον ᾧ οὐκ ἐξικνοῦντο ἀλλήλων Xenoph. οὐκ ἐζήτουν ῥήτορα δι᾽ ὅτου βουλεύσωσι Demosth.

Nomina indefinita ὃς, ὅστις, ὅσπερ, οἷος, ὁποῖος &c. adsciscunt communiter indicativum, elegantiùs sæpe optativum, quandoque subjunctivum; ut μακάριος, ὃς φάγεται Luc. 14. 15. ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι Lucian. in fugitivis πυνθάνεται ὅστις εἴη Æschin. epist. 4. οὐ συνίειν ὅ, τι καὶ λέγοι Lucian. Pseudolog. ὅστις ἵκοιτο Hesiod. Theog. ὅστις ὃ ἂν ταπεινώσῃ Matth. 18. 4. (sic ὅστις ἐπαυρῇ Nicand.) ἠδίκησαν κελεύοι, ἐκόλαζεν ὡς προστάτοι idem in Tyrannicid.

Regimen Præpositionum.

Præpositiones regunt casus, vel
- unum
  - Genitivum, ἐκ, πρὸ, ἀπὸ, ἀντί.
  - Dativum, ἐν, σύν.
  - Accusativum, εἰς.
- duos, Genitivum, vel Accusativum, διά.
- tres, Genitivum Dativum, vel Accusativum, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, ὑπὲρ, ὑπό.

Genitivo soli junguntur, ἐκ, πρὸ, ἀπὸ, ἀντί.

Ἐκ vel ἐξ *è* vel *ex*, γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς 1. Cor. 11. 12. *à* vel *ab*, ἐκ νεότη-

νεότητ☉ Matth. 19. 20. ἐκ Θεοῦ ἐστι Act. 5. 39. *extra*, ἐκ καπνοῦ κατέθηκα Od. π'. v. 288. *à* vel *post*, ἐκ δείπνων ὕπν☉ Euripid. Hecub. (sic ἐκ δείπνου Joan. 13. 4.) ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως ἀμείβων Plato. *à* vel *ad*, καθίσαι ἐκ δεξιῶν Marc. 10. 40. *pro*, ἐκ τῶν παρόντων ἀπαμῦναι Demosth. *propter*, παρῃτήμεθα ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν Demosth. *ex*, *juxta*, ἐκ τῶν νόμων Æschin. *per*, ἐκ θαλάσσης Thucyd. ἐκ πίστεως ζήσεται Rom. 1. 17. *in*, τὸ ἐξ ὑμῶν Rom. 12. 18. *a* vel *de*, ἐξ ὀνόματ☉ εἰδέναι Steph. ἐκ τοῦ ὀνόματ☉ ἐκρεμάσθη Theon. *absque* Δίδυμ☉ ὁ ἐξ ἐμμήκων (i. e.) ὁ πυρωθείς Eusṭath. *ex*, *præ*, *cum*, *modum*, ἐκ ϑ μόγεω Λαβρὸν ἀναιδμωύνοντες Quint. Smyrn. l. δ'. v. 244. ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντ☉ vel ἐκ περιουσίας κρατεῖν Bud. Viger. ἐκ πάσης ἐπιμελείας &c.

In compositione significat *ex*, *extra*, ἐκβάλλω *ejicio* : *ab*, ἐξόμνυμι *abjuro* : *in*, ἐκφέρω (interdum) *infero* : *re*, ἐξωνέομαι *redimo*, ἐκκαλύπτω *revelo* : *abs*, *seorsim*, ἐξαρμόζω *sejungo* : *augmentum*, ἐκπρεπὴς *valdè decorus*, ἐξόφθαλμ☉ *eminentes habens oculos* : *contrarium*, ἐξαίσι☉ *infaustus* : Alias item inducit significationes, ἐξουσία *potentia*, ἔκδικ☉ *vindex*, ἐξορχοῦμαι *enuntio*, ἐξέχω *excello*, (interdum) *exorior*, &c.

Πρὸ *præ*, πρὸ θυρῶν Act. 5. 23. *præ*, *supra*, πρὸ δόλου διαπότης Proverb. *ante*, πρὸ νίκης ἐγκώμιον Proverb. *ante ob*, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν Plutarch. *pro*, μάχεσθαι πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν Il. θ'. v. 57. πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελ☉ Il. κ'. v. 286. πρὸ τῶνδε ἐρῶ Sophocl. *præ*, *propter*, πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίπωσιν Il. ρ'. v. 667.

In compositione significat *præ*, προβάλλω *præpono*, προέχω *præcello* ; *pro*, προκαλίζω *provoco*, προδίδωμι *prodo* : *pro*, *vice*, προπράτωρ *venditoris institor* : *ante*, πρόμαχος *antesignanus* : *ante*, *sub*, προάστειον *suburbium* : *ex*, προέρχομαι *exeo* : *à* vel *ex*, πρόρριζ☉ *à radice avulsus* : *ad*, προϊκνέομαι *advenio* : *augmentum*, πρόδηλ☉ *valdè manifestu*, προπους *magnos habens pedes*. Alias inducit significationes προκόπτω *progredior*, προτρέπομαι *hortor*, προβάλλομαι *accuso*, &c.

Geminatur apud poetas ; ut προπρὸ ὀφθαλμῶν Apollon. l. 3. v. 453. προπροκυλίνδομαι Il. χ'. v. 221.

Ἀπὸ *à* vel *ab*. ἐξουσία ἀπὸ Θεοῦ Rom. 13. 1. ἀπὸ παρθενίας Luc. 2. 36. *è* vel *ex*, ἀπὸ νεῶν μάχεσθαι Xenoph. ἔνδυμα ἀπὸ τειχῶν Matth. 3. 4. *de*, ἀπὸ πύργου καταπεσών Lucian. ἀπὸ τῆς συνάναλίσκω Isocr. *à*, *post*, ἀπὸ δείπνου Il. θ'. *absque*, ἢ ἀπ' ἀνδρὸς οὔσα Plutarch. *præ*, ἀπὸ χαρᾶς Luc. 24. 41. *propter*, οὐκ ἐδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου Luc. 19. 3. *per*,

per, ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοιτο μᾶλλον ἢ ἀπὸ κήρυκος Xenoph. *per, spatium*, ἐξῆλθεν ἀπὸ σαδίων Apoc. 14. 20. *ad, circiter*, ἀπὸ τρίτης ὥρας Act. 2. 23. *pro*, ἀπὸ τῆς ὀσίας εἰσενεγκεῖν χρήματα Plutarch. *ad, ā*, ἀπὸ σημείου ἑνὸς ἐπιστρέψαι τὰς ναῦς Thucyd. *cum*, εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ ξίφους μάχην ὥρμησαν Diodor. ἀπὸ γυμνοῦς τῆς κεφαλῆς ἐμάχετο Lucian. τοξα. *de*, κρεμάσεται ἀπὸ τοῦ πώγωνος idem. *coram*, ἀπὸ προσώπου τοῦ πατέρος Act. 7. 45. *procul, præter, contra*, (sæpius retracto accentu,) *procul*, μένων ἄπο νηὸς ἀλόχοιο Il. β'. v. 292. *præter*, ἄπο δόξης Constant. *contra*, αὐτῷ ἄπο θυμοῦ ἡ μέλαινα ψῆφος Themist. τοῦτο ἄπο γνώμης ἦν Julian. *relationem* vel *officium*, οἱ ἀφ' αἵματος Phil. οἱ ἀπὸ βήματος Plutarch *exemplum*, ἀπὸ προγόνων 2. Tim. 1. 3. *pretium*, σεφάνω ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα Demosth. *sub personâ*, Ὅμηρος ὡς ἀπὸ Φοίνικος λέγων πρὸς Ἀχιλλέα Tzetzes in Lycophr.

In composit. signif. *ā, ab, abs*, ἀποστρέφω *averto*, ἀποβάλλω *abjicio*. ἀπέχω *abstineo*; *de*, ἀποβαίνω *descendo*: *ad*, ἀποδέχομαι *admitto*, ἀποδέω *adnecto*: *ex*, ἀποπτύω *expuo*: *extra*, ἀποσυνάγωγος *extra Synagogam ejectus*: *in*, ἀποβάπτω *intingo*, ἀποσκοπέω *in scopum intueor*: *procul*, ἀπόμαχος *procul pugnans*: *sursum*, ἀποβλέπω *suspicio*: *re, rursus*, ἀποκαθιστάνω *restituo*: *intrò, inter*, ἀποφράττω *intersepio*, ἀποστέγω *intus cohibeo*: *contrarium*, ἀποκαλύπτω *revelo*, ἀπεύχομαι *imprecor*: *privationem*, ἀπόφημι *nego*, ἀπογίνομαι *morior*: *defectum*, ἀποζῆν *parcè vivere*: *exemplar*, ἀπογράφω *describo*: *augmentum*, ἀποτείνω *extendo*. Alias inducit significationes, ἀποκρίνομαι *respondeo*, ἀπαργυρίζω *argento muto*.

Ἀντὶ *pro*, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ Matth. 5, 38. *præ*, ἀντὶ χρημάτων ἑλέσθαι τὴν δόξαν χρή Isocrat. *pro, instar*, ἀντί νυ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνήρ Il. ί. *pro, propter*, ἀντ' ἀρετῆς τιμᾶσθαι Demosth. de corona. ἀντὶ τούτου Ephes. 5. 31. *contra*, ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω Il. ύ. *super*, χάριν ἀντὶ χάριτος Joan. 1. 6.

In compos. signif. *contra*, ἀντίχριστος *antichristus*: *pro*, *instar*, ἀντίθεος *divinus*, *instar dei*: *pro, vice*, ἀνθύπατος *proconsul*: *ad*, ἀντέχομαι *adhæreo*: *in*, ἀντιπηδάω *insilio*: *ob*, ἀντικέλευθος *obvius*: *re*, ἀντασπάζομαι *resaluto*: *con*, ἀντιτιμωρημαι *contremo*: *pro*, ἀνταγωνιστὴς τῶν σῶν *defensor rerum tuarum* Isocrat. *vicissim*, ἀντιπελαργεῖν *vicem amoris rependere*: *e regione*, ἀντιπαρέρχομαι *è regione transeo*; *augmentum*, ἀντίπαις *puer adultus*: *pretium*, ἀντικτάομαι *pecuniâ emo*. Alias inducit significationes ἀντιποιέομαι *vendico* &c.

Dativo soli ἐν, σύν.

Ἐν *in*, ἐν λιμένι πλεῖν Proverb. *in, ad*, ἐλθεῖν ἐν ἑλλάδι Xenoph.

(sic

(sic ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Luc.7. 17.) *inter*, ὄνος ἐν μελίτλαις Proverb. *intra*, ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀποθνήσκουσι Hippocrat. *super*, εἰν ἐλεοῖσιν ἔθηκε Il. ι. v. 215. *ad* vel *circa*, ἐν Μαντινείᾳ ἡττημένος Xenoph. *usque ad*, ἐν χρῷ κουρίας Lucian. *contra*, ἐν ἐμοὶ θρασὺς Sophocl. *penès*, ἐν θεῷ τέλος Demosth. *ab*, ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα ἀποταμών Herodot. *abs*, ἐν σοὶ ἔσμεν Sophocl. *apud*, ἐν ἑαυτῷ εἶναι Lucian. *apud*, *propè*, ἀγορὴν ποιήσατο ποτάμῳ ἐπὶ δινήεντι Il. θ'. v. 489. *cum*, ἐν πέλταις καὶ ἀκοντίοις Xenoph. Sic πρώτη ἐντολὴ ἐν ἐπαγγελίᾳ Ephes. 6. 2. *pro*, *vice*, ἐν φαρμάκῳ ἔδει Steph. *pro*, *pretio*, ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν θεωρεῖν Demosth. de corona. *à*, ἐν πολλῷ χρόνῳ Plato. *coram*, ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις Plato. *in*, ἐν ποσὶν Οὐκ ἐξικμάζω Eurip. *per*, ἐν τούτοις τοῖς νομοθέταις μὴ θέσθαι νόμον μηδένα Demosth. Olynth. 3. *inter*, διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς Math. 16.7. Vim omnium præpositionum habet in SS. literis per Hebraismum: *erga*, ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ Luc. 21. 23. *propter*, ἐν πολυλογίᾳ εἰσακουσθήσονται Math. 6.7. *ad*, *apud*, ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ ἐστι Rom. 8. 34. *ad*, *secundùm*, ἐν τῷ ὑποδείγματι Heb. 4. 11. *per*, ἐν τῷ υἱῷ ἐλάλησεν ἡμῖν Heb. 1. 1. *per*, in jurando, ἐν τῷ οὐρανῷ Matth. 5. 34. *de*, ἐν Ἠλίᾳ Rom. 11. 2.

In compositione significat *in*, ἔνειμι *insum*, ἐμβάλλω *injicio*: *ad*, ἐγκαταλέγω *accenseo*: *intus*, ἐγκατακλείω *intus includo*: *in*, *contra*, ἐγκλάω *infringo*, *refragor*: *inter*, ἐνανθρωπίζω *inter homines versor*: *augmentum*, ἐμβοάω *clamorem attollo*: *defectum*, ἐλλείπω *deficio*. Alias inducit significationes, ἐντρέπομαι *revereor*, ἐνδίδωμι *cedo*, ἐμφορέομαι *satior*: Affertur ab Eustathio cum accusativo; ut ἐν ταῦτα, vel potiùs in compositione ἐνταῦθα.

Σὺν *cum*, σὺν θεῷ Plato. *in*, φεύγωμεν σὺν νηυσὶ Il. β'. *secundùm*, σὺν τῷ νόμῳ Xenoph. *præter*, σὺν πᾶσι τούτοις Luc. 24. 21. *ad*, *tempus*, ἤλυθες -- τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ Theocrit. *post*, εἰ γάρ μ' ἀπώσῃς σὺν κακῷ μέτει πάλιν Soph. Affertur etiam *ad*, πορεύσομαι σὺν ἀγῶνι Antipho. σὺν πατεῖδι βαίη Favorinus.

In comp. significat *con*, σύνδουλος *conservus*: *simul*, σύνδυο, συνάμφω: *in*, συγγινώσκω *ignosco*; *augmentum*, συντελῶ *perfectè absolvo*. Aliam inducit significationem συνοξὺς *sensim acuminatus*, συνίστημι *commendo*, &c.

Accusativo soli εἰς.

Εἰς *in*, ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα Proverb. ἰδὼν ἐς πλησίον Il. γ'. *ad*, ὗς εἰς κύλισμα 2. Pet. 2. 22. *in*, *super*, εἰς ὕδωρ γράφω Proverb. *in*, *contra*, εἰς ἱερὸν πλημμελεῖν Demosth. *in*, *erga*, εἰς ἐμὲ εὔνοια Xenoph.

usque

usque ad, εἰς ἥλιον καταδύντα Δαίνυνται Il. α'. 601. *versus*, εἰς Βορέην τιταινόμενος Dionys. *post*, εἰς νέωτα ἐκτίσει Lucian. ver. hist. l. 2. *intra*, ἀπεσώθησαν εἰς τὸ στρατόπεδον Polyb. εἰς ἕκτην ἡμέραν παραχθήσεται Æschin. *circiter*, εἰς πεντακοσίους ἐγένοντο συνωμόται Paulan. *circa*, *ad*, οἱ εἰς Ἴστρον στρατεύονται Zosimus, l. 4. εἰς ἑσπέραν Aristoph. *propter*, ἐπαινεῖται εἰς τὸ κάλλος Lucian. in Reviv. *apud*, εἰς ἅπαντας γνώριμον Thucyd. *quoad*, θεοῖς εἰς ὦπα ἔοικε Il. γ'. *per*, in numerando εἰς τέσσαρας ἔρχεται ὁ λόγος Xenoph. *per*, injurando, εἰς Ἱεροσόλυμα Matth. 5. 35. *per*, *tempus*, μεῖνα πλέστερον εἰς ἐνιαυτὸν Od. ξ'. v. 192. *inter*, εἰς τοὺς ἥρωας κατελέγη Lucian. in Scythâ. In inscriptionibus, *in vituperium* vel *in laudem*: εἰς Ἀσώτους Epigrammatos εἰς Ἀπόλλωνα Homer. *de*, εἰς Χριστὸν λέγω Ephes. 5. 32. *in*, εἰς ἐκκλησίαν καθέζομαι Xenoph. (sic εἰς κοίτην εἰσὶ Luc. 11. 7.) *pro*, εἰς ἐλάχιστον *pro minimo*, 1. Cor. 4. 3. *more*: τὰς τρίχας ἐνθετίζει εἰς τὸ ἑταιρικὸν Lucian.

In compositione significat *in*, εἰσάλλομαι insilio, εἰσορέω *inspicio*; *ad*, εἰσπλέω *adnavigo*; *intra* vel *intro*, εἰσαγωγὴ *introductio*; *ex*, εἰσακέω *exaudio*. Aliam inducit significationem, εἰσφορὰ *vectigal*, &c.

Genitivo vel Accusativo διά.

Διὰ cum Genitivo: *per*, διὰ ἁμαρτίας ὁ θάνατος Rom. 5. 12. *per*, *in jurando*, διὰ πυρὸς ὀμνύειν Demosth. *per*, *à*, διὰ τοῦ πνεύματος 1. Cor. 12. 8. *cum*, διὰ μέλανος γράφειν 3. Joan. v. 13. *post*, διὰ δυεῖν ἡμερῶν Dioscor. sic δι' ἡμερῶν Marc. 2. 1. *propter*, δι' ἡμᾶς ἀνθρωπότητα ὁ θεὸς ὑπέστη Nazianz. sic δι' ὧν 2. Pet. 1. 4. *in* (cum ablativo) ἡ κύρωσις τῆς ῥητορικῆς διὰ λόγων ἐστὶ Plato. *in*, *præ*, διὰ χειρῶν ἔχουσι τὴν πολιτείαν Aristot. *in* (cum accusativo) ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ Act. 3. 16. *in*, *ad*, διὰ λόγων ἐλθεῖν Plutarch. διὰ μάχης ἰέναι Thucyd. *inter*, ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων Il. μ'. v. 104. *pro*, δι' οὐδενὸς ποιεῖν Sophocl. *ad*, κατέδυσε διὰ τριπόδων Hom. hymn. in Apoll. v. 443. *usque ad* διὰ τέλους Isocrat. *ex*, βρώματα διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος γινόμενα Athen. sic διὰ τοῦ στόματος Matth. 4. 4. *alternationem*, διὰ τρίτης Lucian. διὰ χρόνου λέγειν Æschyl.

Cum accusativo: *propter*, τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον Marc. 2. 27. *per*, διὰ τοὺς θεοὺς ἐσώθην Demosth. sic διὰ τὸ αἷμα Apocal. 12. 11. *in*, νόμοι δι' αἰθέρα τεκνωθέντες Soph. in Tyranno. *contra*, δι' Ἀθηναίους μῖσος εἶχε Thucyd. *inter*, φύγης διὰ πέτρας Apollon. l. 2. v. 422.

In compositione significat *di* vel *dis* διαφωνέω *dissono*; *per*, διαμένω *permaneo*; *trans*, διέρχομαι *transeo*; *de*, διαγράφω *describo*; *circum*

circum, διαδέω *circumligo*; *ex*, vel *post*, διαδέχομαι *excipio*; *ob* vel *contra*, διαβάλλω *obtrecto*; *distinctionem*, διάχρυσος *auro intertextus*; *augmentum*, διαπρεπὴς *valdè decorus*; *diminutionem*, διαμειδιάω *subrideo*; *immorationem*, διαβυλέυομαι *delibero*, διαγίνομαι *persevero*, *more*, διευειπίζω *more Euripi reciprocor*. Alias inducit significationes, διάψαλμα *pausa inter cantandum*, διαφέρω *excello* &c.

Genitivo, Dativo, vel Accusativo junguntur, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, ὑπὲρ, ὑπὸ.

Ἀμφὶ cum Genitivo; *de*, ἀμφὶ ἀςέρων γραφή Lucian. *circa*, ἀμφὶ πόλιος οἰκέυσι Herodot. *propter*, μάχεσθον Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης Il. π'. v.825. *per*, *in obtestando*. Φοίβυ ἄμφι--- λίσσομαι Apollon. l. 2.v 216 *supra*, ἀμφὶ πόνυ ὁ πόνος Herodot. *ad*, ἀμφὶ ἧ πυγμαχίης ἄρτο ἀέθλ⊗ Ἰδομενῆος Quint. Smyrn. l. δ'. v. 184.

Cum Dativo, ferè apud poetas: *circum*, *circa*, ἀμφὶ δέ οἱ ναίεσι Il. π'. v.235. ἀμφ' ὤμοις βάλετο ξίφος Il. λ'. v.29. *de*, ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς ἐκφέρεται λόγος Herodot. *pro*, ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι Il. γ'. v. 70. *pro*, *propter*, ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ Od. α'. v.48. *prope*, ἥειπεν ἀμφ' αὐτῷ Il. δ'. v.493. *apud*, *cum*, Τεῦκρον ἀμφί σοι λέιψω Sophocl. *per*, ἀμφὶ κλίμαξι κατῄιον Quint. Smyrn. l. ιγ'. v.54. *per*, ὃ, εἵλετο ἀξίνην ἧ ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ Il. ν' v.611. *contra*, λόγυς ἀνέςπα, τὺς μὲ Ἀτρειδῶν κάτω, Τὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ Sophocl. *post*, ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ Ἄλλοι ἕποντο Quint. Smyrn. ιγ'. v. 49. *inter*, ἀμφὶ σφίσι πένθος ὄρωρε idem l. α'. v. 16. *super*, κάββαλεν ἄνδρα κατὰ χθονὸς, ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ ἕζετο idem l. δ'. v.230. *cum*, πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι Hesiod.

Cum Accusativo: *circa*, ἀγρόμενοι Ἰαρδάνυ ἀμφὶ ῥέεθρα Il. ή. v. 135. *circa*, *commorationem*. ἀμφὶ δεῖπνον ἔχω Xen. *circiter*, ἀπέθανον ἀμφὶ τὺς μυρίυς idem. *prope*, *juxta*, ἀμφὶ ἧ καῦλον φάσγανον ἐῤῥαίσθη Il. π'. v.338. *propter*, *de*. νεῖκος ἐπ' ἔχθη Ἀμφὶ βοηλασίης Il. λ'. v. 671. *ad*, ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιὺς Il. α'. v. 409. *ad*, *relationem* τὰ ἀμφὶ τὸ ἄειςον Thucyd. *de*, νόμυς τὺς ἀμφὶ θυσίαν καταςαθέντας Hal carn. l. 7. *cum*. ἐελδόμενος πονέεσθαι ἀμφ' Αἴαντα πελώριον, Quint. Smyrn. l. δ'. v. 264. *inter*, ἀμφὶ νεκρὺς Idem l. γ'. v. 93.

In compositione significat, *circum*, ἀμφιβάλλω *circumjicio*; *utrinque* ἀμφίςομος *anceps*, ἀμφίβολος *ambiguus*; *augmentum*, ἀμφήλιξ *adultus*; *diminutionem*, ἀμφίλυκος *sublustris*; Aliam inducit significationem, ἀμφιπονέω *consumo* &c.

Ἀνὰ cum Genitivo rariùs; *circum*, ἔλεν δ' Ὀρυθάονα δῖον ἀνὰ κεοτάφοιο πυχῆσι; Quint. Smyrn. l. γ'. v. 150. 151.

Cum Dativo apud poetas; *cum*, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ Il. α'. *in*,

135. ἀνὰ χερσὶν ἑλῶσα Hom. hymn. in Apoll. v. 318. ἀνὰ μέσῳ Constant. *super*, εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ Il. ξ'. v. 352.

Cum Accus. *per*, ἀνὰ στρατὸν Il. α'. v. 10. sic ἀνὰ μέσον Marc. 7. 3. *per*, *in numerando*, στρατιώτας ἐξῆλθαι κελεύων, ἀνὰ πέντε Viger. *per*, *cum*, ἐλάσας τὸν ἵππον ἀνὰ κράτος Halic. *circa*, πεπτηῶτα μάχλον ἀνὰ κνημοὺς Il. ξ'. v. 155. *in*, οἱ τὰ μὲν λόγια τοῦ Θεοῦ ἀνὰ στόμα ἔχοντες Clemens Alexand. sic ἀνὰ μέσον ἐσπειρε Matth. 13. 25. *inter*, ... ἀνὰ πρώτους Xiphilin. sic διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ 1. Cor. 6. 5. *contra*, ἀνὰ ποταμὸν διακόμισαν Halicarn. *ad*, *in*, Ἐκ... ἵπποι Ἦλθον ἀν ἰωχμὸν Il. θ'. v. 89. προφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα Od. δ. v. 80. *ad*, *secundum*, ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον Clemens Alexand. *super*, θῆκαν ἀνὰ μυρίκην Il. κ'. v. 466. *apud*, *prope*, μηδὲ ... θύειδες ἀλκῆς Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς Il. δ. vers. 488. *progressum* & *vicissitudinem temporis*, πόλεις ἀνὰ χρόνον ἀφηρέθησαν Dionys. Halic. ἀνὰ μίαν 1. Regum. cap. 6. Significat etiam (sine casu plerumque) *circiter*, ἀνὰ μετρητὰς δύο Joan. 2. 6. *sigillatim* vel *singuli*, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον Matth. 20. 9. *distributionem æqualium* (præcipuè apud medicos,) κινναμώμου καὶ νάρδου ἀνὰ οὐγκίαν μίαν Viger.

In compositione signif. *re*, *retro*, ἀναβοῶ *recurro*; *re*, *rursum*, *sursum*, ἀνάστασις *resurrectio*. *re*, *rursus*, *deorsum*, ἀναπίπτω *recido*: *re*, *seorsim*, ἀναχωρέω *recedo*; *re*, *contra*, ἀνανεύω *renuo*; *ad*, ἀνακεῖμαι *accumbo*; *ad*, *sursum*, ἀναβαίνω *ascendo*; *e*, *ex*, ἀναδύμι *emergo*, ἀναθλίβω *exprimo*; *ab*, *abs*, ἀνακλύζω *abluo*; *dis*, *di*, ἀνακρίνω *dijudico*; *per*, ἀναμένω *permaneo*; *sub*, ἀνάγαιος *subterraneus*; *sub*, *clam*, ἀναρπάζω *surripio*; *sub*, *vice*, ἀνάδοχος *susceptor*, *fidejussor*: *in*, *intro* ἀναγωγὴ *introductio*. Alias inducit significationes, ἀναγινώσκω *lego*, ἀναδύομαι *recuso*, ἀνάλογος *ejusdem rationis*, ἀναιρῶ *interficio*, interdum *respondeo*, ἀναβάλλομαι interdum *incipio*.

Ἐπὶ cum Genitivo: *super*, ἐφ' ἵππου περιῆγε αὐτὸν Xen. *supra*, ὁ ἐπὶ πάντων Rom. 9. 5. *in* (cum ablativo,) βοῦς ἐπὶ γλώττης Proverb. (cum accusativo,) ἄγειν ἐπὶ φάλαγγος Xenoph. *penès*, ἐπὶ ... ἐπὶ Demosth. *ad*, ἀναχώρησιν ἐπ' οἴκου Thucyd. ἐπὶ σκοπὸν ... Lucian. empt. librorum. *coram*, ἐπὶ τοῦ βήματος Act. 25. ... *apud*, *cum*, ἀεὶ ἐπ' ἐμαυτοῦ λέγω Lucian. Rhet. sic εὔχεσθε ... ἐφ' ὑμείων Il. η'. v. 195. *juxta*, ἐπὶ τῆς θαλάσσης Joan. 21. 1. *versus*, ἐπ' Αἰγύπτου ῥέειν Thucyd. *contra*, ἐπὶ Θρᾴκης στρατείαν παρασκευάζεται idem. *erga*, ἐπὶ τῶν ἀκολούθων χρηστὸς Chrysost. *de*, ἐπὶ ... λέγων Plato. *per*, καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Θρᾴκης ἐχώρει Zosimus. *per*, *in numerando*, ἐπὶ τριῶν, ἐπὶ τεσσάρων τάττεσθαι Viger. *per*, *tempus*, ἐφ' ... ἡμέρας idem. *per*, *in obtestando*, πίστεις δοὺς ἐπὶ θεῶν Halicarn.

l. 5. *per, ex,* οὐδὲν ἐμὲ δεῖ ἐπ' ἐμαυτοῦ λέγειν Halicarn. *propter,* ἐφ' ἡδονῆς πάντα ποιοῦντες Xenoph. *intra,* ἐπὶ νύσσης ἔσαν ἕκαστοι Quint. l. δ'. v. 506. *præ, ex,* μόνῃ τῇ πόλει ὡς κυρίως ἄν τις φαίη συμβῆναι ἐπὶ τῷ Ἑλληνικῷ Aristid. Paneth. *post,* τοὺς ὑπασπιστὰς διαβαίνειν ἐκέλευσε καὶ ἐπὶ τούτων τὰς τάξεις τῶν Μακεδόνων Arrian. *more,* ἐπὶ Μανδραβούλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα Lucian. *ab, officium,* ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων Demosth. pro coronâ. sic ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος Act. 12. 20. *tempore,* ἐπὶ Κρόνου Lucian. Rhetorum magist. sic ἐπὶ Ἐλισσαίου Luc. 4. 27.

Cum Dativo: *super,* ἐπὶ χθονὶ Il. α'. v. 88. *supra,* νεκροὶ τριακόσιοι ἐπὶ χιλίοις Plutarch. *in,* μεῖζον ἐπὶ πᾶσιν ἄεισον Pythagor. *in potestate,* ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων Plato. 2. de repub. *in, ad,* βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης Il. α'. v. 437 *in,* cum significatione *successionis,* βασιλεῖς ἐπὶ παισὶ τελευτήσαντες Herodi. τεθνήξεται ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμο[ς] Lucian. *ad,* ἐπ' εὐδοξίᾳ ὁδός Xenoph. *propter,* ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρδει idem. *propter, ad,* κτισθέντες ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀγαθοῖς Ephes. 2. 10. *post,* ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει Od. η'. v. 120. *pro,* ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμην Lucian. *contra,* πολλὰ οἱ μάστρωποι ἐπὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται idem. sic τρεῖς ἐπὶ δυσὶ καὶ δύο ἐπὶ τρισὶ Luc. 12. 52. *juxta,* ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων Il. ζ'. v. 15. *apud,* ὀλέσῃ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν Il. β'. v. 4 *cum,* παλλακὴν ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἐπὶ προικὶ Liban. *cum, præter,* ὅταν κάρδαμον ἐσθίωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ Xenoph. *coram,* ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσι Apoc. 10. 11. *ex,* ἐπὶ νόμῳ γίγνεται Plato. *a, ex,* ἐπὶ τῷ ῥήματι σου χαλάσω τὸ δίκτυον Luc. 5. 5. *præ, ad,* ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι Il. β'. v. 788. *per,* ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος Act. 3. 16. *per, tempus,* ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐπολιόρκησε τὴν Σαμάρειαν Zonaras. *sub,* μυθολογοῦσιν ὡς ἐπὶ ταύτῃ (πλατάνῳ) ἐμίγη τῇ Εὐρώπῃ Ζεύς Theophrast. *de,* ἐπὶ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενος Thucyd. ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Luc. 1. 59. *de nomine,* Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν Herodian. *ab,* ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ Il. υ'. v. 315 *tempore,* ἐγένετο Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρᾳ Aristot. νῦν δεῖξαι τὸ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι Demosth. pro coronâ. *reatum,* κακοῦργος ὁ ἐπὶ θανάτῳ idem.

Cum Accusativo: *super,* ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τὸν ὄνον Matth. 21. 5. *supra,* ῥὶς ἐπὶ χεῖλη Theocrit. *ad,* ἐπὶ ἴδιον ἐξέραμα ὁ κύων Proverb. ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία Luc. 10. 9. *ad, apud,* καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν Thucyd. sic καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον Matth. 9. 9. *ad, versus,* ἐπιστρέψαι ἐπὶ τὸ δόρυ Polyb. ἐπ' ἀντολίην Dionys. v. 222. *ad, circiter,* μείνατ' ἐπὶ χρόνον Il. β'. v. 299. sic ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην Act. 3. 1 *ad, intra,* ὅσον ὁλκὰς ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσαι Dionys. v. 155. *usque ad,* νοσήσαντα ἐπὶ θάνατον Dion. 10. *contra,* ἐπὶ τὰς ἡδονὰς στρατεύεσθαι δεῖ Lucian. sic ἐφ' ἑαυτὴν Luc. 11. 17. *in,* (cum

accu-

accusat.) πεποιθότες ἐπὶ κύριον Psalm. 125.v.1. ἐπὶ τὸ χεῖρον ἅπαντα ὑπολαμβάνειν Aristot. *in, super*, βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ Luc.1.33. *sub*, ἐπὶ τὴν ἕω Thucyd. sic ἐπὶ τὴν αὔριον Luc.10.35. τὴν πόλιν ἐφ᾽ ἑαυτὸν ποιήσασθαι Viger. *propter*, ἐπὶ σὲ ἀλγῶ 1. Sam. 9. ἐπὶ βοῦν ἴτω Od. γ'. v.421. *inter*, ἐυκλείη τ᾽ ἀρετή τε εἴη ἐπ᾽ ἀνθρώπους Od.ξ'.v.403. *per*, βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον Il.β'.v.665. *per*, *in jurando*, ἐπὶ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ Hom. hymn. in Mercur. v. 516. *à*, *in*, αὐτὴν ἐπ᾽ ἀριστέρ᾽ ἔχοντες Od γ'.v. 171. χέλυν ἐπ᾽ ἀριστερᾶ χειρὸς ἐέργων Hymn. in Merc. 153.

In compositione significat *in*, ἔπειμι *insum*, ἐπιφέρω *infero*: *in*, *super*, ἐπιγραφὴ *inscriptio*: *in*, *contra*, ἐπαρῶμαι *imprecor*: *ad*, ἐπᾴδω *accino*: *super*, ἐπιβιόω *supervivo*: *post*, ἐπιμηθεύομαι *post factum consulo*: *præ* vel *super*, ἐφίστημι *præficio*: *prope*, ἐπίτοκος *vicina partui*: *re*, ἐπισκευάζω *reficio*: *sub*, ἐπιμάστιδιος *puer sub mammis*, *proclivitatem*, ἐπίνοσος *morbis obnoxius*: *augmentum*, ἐπίδηλος *valdè manifestus*: *diminutionem*, ἐπιψαύω *leviter attingo*: *dimidium*, ἐπόγδοος *sesquioctavus*: *contrarium*, ἐπιορκέω *pejero*: Alias inducit significationes ἐπιτιμάω *reprehendo*, ἐπιτρέπω *permitto*, ἐπιδίδωμι (sæpe) *cresco*.

Κατὰ cum Genitivo: *contra*, κατὰ Χριστοῦ Psalm.2 2. *de*, κατὰ τοῦ θεοῦ 1. Cor.15.15. *de*, *deorsum*, κατὰ πετρῶν ῥίπτειν Plutarch. *è* vel *ex*, κατὰ τοῦ τείχους καταχρεμάσαις Herodot. κατὰ πίδακος ὕδωρ κατείβετο Quint. Smyrn. l. 2. v. 576. *in*, (cum ablativo) ἄφωνα τὰ καθ᾽ ὕδατος διαιτώμενα Lucian. *in*, *super*, κατὰ γῆς πίπτειν Halicar. sic κατὰ τῆς κεφαλῆς Marc.14.3. *in*, *ad*, κατὰ σκοποῦ τοξεύειν Herodian. sic ἡ κατὰ βάθους πτωχεία 2.Cor.8.2. *per*, εἰσὶ κατ᾽ ἔρος Od. ζ'. v.102. (sic καθ᾽ ὅλης τῆς Ἰουδαίας Luc.23.5.) *per*, *in jurando*, κατὰ κυνῶν καὶ χηνῶν ὀμνύουσι Lucian. sic καθ᾽ ἑαυτοῦ ὤμοσε Heb. 6. 13. *sub*, ἔδυ κατὰ γῆς Lucian. *ad*, πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος Hom. Batrachom. v. 8 . *circa*, κατ᾽ ὀφθαλμῶν χεῦτ᾽ ἀχλύς Od. π'. 344. *à* vel *post*, κατὰ νώτου γενόμενοι Halicarn. *tempore*, κατὰ Λυσίου Hermog.

Cum Dativo apud poetas: *à*, *ab*, κατὰ δέ σφι κελαινὸν αἷμ᾽ ἀπελείβετ᾽ ἔραζε Hesiod. *in*, *intra*, κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ Od. κ'. v. 238. *inter*, τὰ μὲν δασσάμενοι κατὰ σφίσι Apollon. l.3.v.908.

Cum Accusativo: *secundùm*, κατὰ Ματθαῖον. *secundùm*, *ad*, κατ᾽ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος Colos. 3.10. *secundùm*, *more*, κατ᾽ Εἰλειθυίαν μαιώσεταί σε Lucian. *secundùm*, *pro*, κατὰ δύναμιν Plato. *circa*, κατὰ στῆθος περονᾶτο Il. ξ'. v. 180. *circa*, *immorationem*, οἱ κατὰ μουσικὴν Plato. *circiter*, κατ᾽ ἐννεακόσια ἔτη Constant. *prope*, Κορίνθιοι κατὰ τοὺς Ἀθηναίους ναῦς εἶχον Thucyd. sic ἀκρότατον κατὰ χαλκὸν Il. ή. v. 164.

v. 246. *apud*, καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι Herodian. sic τῶν κατ' Ἰουδαίους ἐθῶν Act. 26. 3. *ad*, ἵκοντο κατὰ στρατὸν Il. α'. v. 484. sic ἦλθε κατ' αὐτὸν Luc. 10. 33. *ad, versus*, κατὰ Βορέαν ἑστηκώς Thucyd. *in*, (cum ablativo) κατ' ὄναρ Math 1. 20. *in*, (cum accusativo) καθ' ἕνα πάντες γινόμενοι Halicarn. κατ' αὐτοὺς αἰεὶ ὄντα Il. π'. v. 646. *penes*, καθ' ὑμᾶς ἐγένετο ἡ νίκη Lucian. *inter*, κατὰ ῥαπίδα πυκνὰ Κείμεθα Od. ξ'. v. 473. *intra*, κατὰ τεῖχεα λαὸν ἐέλσαι Il. φ'. v. 295. *coram, ob*, κατ' ὀφθαλμοὺς σοι λέγει Aristoph. *per*, ἔπεσον κατὰ γαστέρας εἰς μέσον ἧπαρ Hom. Batrachom. v. 2 3. αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἀδυνάτη ἐστι Demosth. *per, cum*, κατὰ κράτος ἀρχόμενοι Thucyd. sic κατ' ἐξουσίαν ἐπιτάσσει Marc. 1. 27. *a*, κατὰ πόδας, κατ' ἴχνος ἕπομαι Lucian. *ex*, ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν Il. ρ'. v. 86. sic κατὰ ἀνάγκην Philem. v. 14. *propter*, κατὰ κλέος ἥκω πρός τινα Lucian. in Rhet. magistro. κατὰ θέαν ἀφίξονται Halicarn. sic καθ' ὑστέρησιν Philip. 4. 11. *quoad* vel *respectum*, τὰ κατὰ Γάλβαν Plutarch. *quantum, ad*, vel *de*, κατὰ ἀτιμίαν λέγω 2. Cor. 11. 21. *tempore*, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο Sophocl. *sigillatim, singulis*, κατὰ μίαν Demosth. sic κατὰ μίαν σαββάτων 1. Cor. 16. 2. *distributionem*, κατ' ἄνδρα Plutarch. κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας Il. β'. v. 362. *Legitur cum nominativo*, εἷς καθ' εἷς Marc. 14. 1

In compositione significat *de*, καταπέπτω *decoquo*: *de deorsum*, καταβαίνω *descendo*: *contra*, κατειπεῖν *contradicere*: *secundùm, ex*, καταθύμιος *animo gratus*: *circum*, κατακαλύπτω *circumtego*: *ad*, κατάφημι *affirmo*: *re*, καταπρέω *reprimo*: *dis*, καταλύω *dissolvo*: *augmentum*, καταφάγω, κατεσθίω *avidè deglutio*, κατασπουδάζω *diligenter studeo*: *diminutionem*, καταγγέω *enervo*: Alias inducit significationes, καταστρέφω *finio* vel *desino*: καταφρονέω *contemno*.

Μετὰ cum Genitivo: *cum, simul*, μεθ' ἡμῶν ὁ θεός Math. 1. 23. *cum, contra*, μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι Apocal. 17. 14. *cum, in*, ποίει μηδὲν μετ' ὀργῆς Isocrat. *cum, a*, χαῖται ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς Il. ψ'. v. 367. *in*, μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης Demosth. de cor. *super* vel *in*, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν Apocal. 1. 7. *erga*, ἔλεος μετ' αὐτοῦ Luc. 10. 37. *per*, μετ' αὐτῶν Act. 15. 4.

Cum Dativo, ferè poeticum: *in*, μετὰ χερσὶν ἔχων τὴν λύραν Lucian. θανεῖν μετὰ κύμασι Hesiod. *cum*, ἀριθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσιν Apollon. *cum, per*, μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Il. ε'. v. 344. *inter*, τὰ μὲν ξυνδάσαντο μετὰ σφίσιν Il. α'. v. 368. *inter, intra*, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες Il. λ'. v. 413. *cum*, vel *inter*, μετὰ προτέροισι πεπύστο Il. ι'. v. 11. *post*, Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι Od. ι'. v. 369. *ad*, ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν εἰμί Apollon.

Cum Accusativo: *post*, μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία Plato: *in*, cum

(cum Ablat.) βάκτρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας Herodian. Sic Orph. de Crystallo v. 4. *in*, (cum accusat.) βίβλον μετὰ χεῖρας εἰλυμένος Eulalius. ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει Il. β'. v. 376. *in*, *super*, μετ' ὄγμον ἔπιπτον Δράγματα Il. σ'. v. 552. *per*, νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν Herodian. *præter*, Δαναοῖσιν ἀειστῆες μετέασι Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα Il. ή. v. 228. *inter*, μεθ' ὁμιλητάς ἔμμεν' ἄειρεν Od. π'. v. 418. *ad*, ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Il β'. v. 163. *contra*, ἤλιτε μετ' ἀθανάτους μάκαρας Hesiod. *propter*, τὴν ποτε Νηρεὺς Γήματ' ἐόν μετὰ κάλλος Od. λ'. v. 281.

In compositione significat *trans*, μεταφέρω *transfero* : *re*, *retro*, μεταπίπτω *recido*, μεταστρέφω *reverto* : *post*, μετάφρενον *dorsum*, μετάδορπα *pocœnia* : *cum*, *con*, μετέχω *cum aliquo habeo*, *participo*, μεταδίδωμι *communico*: *cum* vel *post*, μετοίχομαι *eo cum aliquo* vel *post aliquem*: *ad*, μετέρχομαι *accedo* : *inter*, μέτειμι *intersum* : *di*, μεθίημι *dimitto* : *mutationem*, μετανοέω *resipisco*, μεταπαιδεύω *aliter instituo*, μεταδιδάσκω *dedoceo* : *sursum*, μετέωρος *sublimis* : *augmentum*, μεταπρέπω *excello*. Alias inducit significationes, μεταχρόνιος *sublimis*, μεταπέμπω *accerso*, μέθοδος *ordo* sive *ratio rerum docendarum*, μεταπορεύομαι, μετέρχομαι, μέτειμι (interdum) *ulciscor*.

Παρὰ cum Genitivo : *à*, *ab*, παρὰ Κυρίου ἡ βοήθειά μου Psalm. 121. 2. *è*, *ex*, φθογξάμενος παρὰ νηός Il. λ'. v. 602. *de*, μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις συμβάλισμα Phocyl. *præ*, ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα Euripid. Phœniss. *præter* vel *contra*, οὐδὲν παρὰ λόγου ποιεῖ σοφὸς Rhet. *post*, παρ' ἐλπίδας λύπη Adag. *ad* vel *propè*, παρὰ κορυφὰν τε παρειαί Hom. hymn. in Solem. v. 11. *ad*, *comitatum* vel *relationem*, τὰ παρ' αὐτοῦ Chrysost. οἱ παρ' αὐτοῦ Marc. 3. 21. *apud*, παρὰ θεῶν καὶ ἀνθρώπων τῷ ἀδίκῳ παρεσκευάσθαι βίον Plato de leg.

Cum Dativo : *apud*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος Psalm. 130. 7. *propè*, *juxta*, παρὰ νηὶ ἐσθλὸν ἔθηκε Od. ό. v. 487. *a*, φιλέεσθε παρ' αὐτῷ Il. ν'. v. 617. Sic παρὰ Θεῷ ἐκλεκτὸν 1. Pet. 2. 4. *in*, (cum ablat.) ἔστι καὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία Demosth. de coronâ. ἄμμιν παρὰ ἔργῳ Od. φ'. v. 239. *in*, *penès*, παρὰ σοὶ ὄντι Lucian. Icarom. *in*, (cum accusat.) παρὰ σοὶ κάμπτετο θυμός Il. ό. v. 280. *ad*, ἰέναι παρὰ τῷ Τισσαφέρνει Xenoph. (sic παρὰ ἁμαρτωλῷ εἰσῆλθε Luc. 19. 7.) ἵδρυσεν παρὰ δαιτί Od. γ'. v. 37. *cum*, παρ' ἀγέρι τῷ δὲ δαμῆναι Il. ρ'. v. 421.

Cum Accusativo : *contra*, παρὰ τὸν νόμον Act. 18. 13. *præter*, παρὰ τὸ διατεταγμένον Luc. 3. 13. *supra*, παρ δύναμιν Il. ν'. v. 787. sic ὡραῖος παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων Psalm. 45. 3. *juxta*, κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει Aristot. *ultra* vel *trans*, παρὰ τὸν ποταμὸν ἔφυγον Plutarch. *ex*, *extra*, παρὰ τὸ δεινὸν γενόμενος idem. *ad*, δεῦρο παρ' ἡμᾶς

ἡμᾶς φοῖτᾳ Plato. *ad, relationem*, ὡς παρ' Εὔανδρον Ἀρκάδας Plutarch. *præ*, τί γὰρ ἄλλο τί δὲ κάλλος, παρὰ τὰς θεοῦ μερίμνας; Synes. hymn. 9. *circa, immorationem*, ὡς παρὰ τὰ μαθηματικὰ Lucian *post*, παρὰ τὰ τρυφνὰ ὁ οἶνος γλυκύτερος Aristot. *infra*, ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους Psalm. 8. 5. *in*, (cum ablat.) παρὰ τὸ γῆρας κακοπραγεῖ Aphthon. *in, penès*, τὸ παρ' ἡμᾶς Viger. *in*, (cum accusat.) παρὰ τὸ βέλτιστον μεταπεσεῖν τὴν γνώμην Plutarch. *propter*, θεὸς ἐδόκουν παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων Lucian. de Alexandro. sic παρὰ τοῦτο 1. Cor. 12. 16. *pro*, παρ' οὐδὲν ἡγοῦμαι Demosth. de coronâ. *pro, secundùm*, παρὰ τὰ μεγέθη τῶν τραυμάτων ὄγκοι μείζους γίγνονται Philo. *à, ab*, ἡγοῦμαι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν εἶναι Plato. frequentiùs in hujusmodi etymologiis γραμματικὸς παρὰ τὰ γράμματα. *per*, εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς παρόντας καιροὺς Demosth. de coronâ. *inter*, cum casu per gerundium ferè exposito, ὅτι ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν Lucian. & παρὰ τὸ δεῖπνον αὐλεῖ Plutarch. *cum*, ἡ σιτοπομπεία παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχει τοῦ Πειραιῶς κομίζεται Demosth. de coronâ. *minus*, παρ' ἕνα Lucian. sic παρὰ μίαν 2. Cor. 11. 24. *alternationem*, ἡμέραν παρ' ἡμέραν Demosth. πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκατέρῳ ἐντείνω Aristoph.

In compositione significat *ad*, πάρειμι *adsum* : *in, contra*, παράνομος *injustus* : *prope, ad*, παρακάθημαι *assideo* ; *prope, ferè*, παράμεσος *ferè medius* : *prope, apud*, παραμένω *apud aliquem maneo* : *præter*, παραπλέω *prænavigo* : *trans*, παρέρχομαι *transeo* : *ab* vel *procul* παραπλάζομαι *aberro* : *sub, clam*, παρεισδύω, παρεισέρχομαι *clam accedo, irrepo* : *perperam* vel *malignitatem*, παρακούω *perperam audio*, παραλογίζομαι *falsâ argumentatione utor* : *simul*, παραδυναστεύω *simul regno* : *comparationem*, παραβάλλω *confero* : *augmentum*, παράτολμος *valdè audax* : *diminutionem*, παραίτιος *partim in culpâ*, interdum *utrumque*, παράσημος *illustris* vel *obscuræ notæ* ; alias inducit significationes, παρακαλέω *hortor, consolor*, &c.

Περὶ cum Genitivo ; *de*, περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν Proverb. *de, contra*, δεδιὼς μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειε Herodian. sic ἐγόγγυζον οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ Joan. 6. 41. *pro*, περὶ πάτρης τεθνάμεναι Il. ό. v. 496. [Sic περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε 1. Petr. 3. 18.] περὶ πολλοῦ, περὶ ὀλίγου &c. Isocrat. *propter*, περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε Joan. 10. 33. *in*, [cum ablativo] ἠρώτησεν, ὅ, τι χρὴ ποιεῖν περὶ τῆς ἐγχειρήσεως Viger. *in, super*, ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα Od. έ. v. 130. *in, supra*, ἐξουσίαν ἔχειν περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος 1. Cor. 7. 37. *in, erga*, διάνοιαν ἔχειν περὶ τῶν ἀδικουμένων Demosth. *à, ab*, μεγάλην εἴληφε περὶ τῶν θεῶν τιμὴν Lucian. Halcyon. *præ*, Sæpe retracto accentu, περὶ vel πέρι πάν-

των ἔμμεναι ἄλλων Il. α'. v. 287. *circum*, τετάνυσο περὶ ϖεῖυς γλαφυρῶιο Ημερὶς Od. ε'. v. 68. *è*, *ex*, πολέμοιο περὶ συγερῶιο λίπωνται Il. τ'. v. 230. ἔχεις τι θάρσος τῦδε τῦ τάρβυς πέρι Sophocl. *ad*, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος Σπεύσομεν Il. ρ'. v. 120.

Cum dativo: *circum*, *circa*, περὶ βωμοῖς χορεύειν Herodian. l. 5. ςρεπτοὶ περὶ τῇ δέρῃ κὶ ψέλλια περὶ τοῖν χεροῖν Xenoph. παιδ. 1. *apud*, πολλὺς ἀπέβαλον περὶ ταῖς ἁμάξαις Plutarch. in Anton. *pro*, *de*, περὶ πάσῃ πόλει δεδιέναι Thucyd. *pro*, *propter*, περὶ τῇ παιδὶ βασιλικῇ φιλονεικεῖν Lucian. Astrol. χωόμενος περὶ βυσὶ Hom. hymn. in Mercur. v. 236. Apud poetas *ex*, ὃν περὶ κῆρι φίλει Od. ὀ. v. 245. *in*, (cum ablat.) ἀλύοντες περὶ θυμῷ Il. χ'. v. 70. *in* (cum accusat.) ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ Od. λ'. v. 423. πίπτοντα περὶ σφίσιν Apollon. *super*, περὶ ροδέοισιν ἔερσῃ Τήκεται Apollon. Argon. l. 2. v. 1019. *à*, *ab*, περὶ δ' ἄρ' πεπαρμένῃ Il. φ'. v. 577. *cum*, περὶ βυσὶν ὑπέςῃ Apollon. Argon. l. 3. v. 904. *inter*, ἐυκηλοι μελέοντο περὶ σφίσιν idem. ibid. v. 1171.

Cum Accusativo; *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία Aristot. *circa*, *commorationem*, διατρίβειν περὶ τὸ κράτισον τῆς φιλοσοφίας δεῖ Isocrat. *circiter* vel *ad*, περὶ ἀρίςυ ὥραν ἧκον Xenoph. sic περὶ μεσημβρίαν Act. 22. 6. sæpius additâ particulâ πυ, εἰς ἔτος ἤδη περὶ πυ τὸ ὀγδοηκοςὸν ἐληλακώς Herodian. l. 7. *erga*, περὶ τὺς γονεῖς τοιοῦτος γίνυ &c. Isocrat. *contra*, περὶ τὺς οἰκείυς κακυργήματα περὶ ἢ τὺς θεὺς ἀσεβήματα Demosth. in Midiam. *ad*, ὡς ἔλθοιμι περὶ τὺς φιλοσόφυς Lucian Icarom. *ad*, *relationem*, τὰ περὶ ψυχὴν Isocrat. *in* περὶ τὴν ἀσθένειαν εἶναι Plato. *supra*, περὶ νόον ἐπὶ βροτῶν Lucian. *per* vel *in*, περὶ πάντα Titus 2. 7. *de*, ἀναμιμνήσκεσθαι περὶ τὰ ἀφροδίσια Plato. *quoad*, περὶ τὴν πίςιν ἐναυάγησαν 1. Tim. 1. 19. *instar*, περὶ δάκτυλον τὸ πάχος ἔχει Plutarch. *cum*, *societatem*, οἱ περὶ τὸν Παῦλον Act. 21. 8.

In compositione significat *circum*, περιάγω *circumduco*; *circa*, περικάρδιος *circa cor*; *in*, περιπίπτω *incido*; *re*, περιλείπω *relinquo*; *pro*, περιδίδωμι *do pro* (*aliquo*;) περιποιῶ *pro me facio*. *vendico*; *de*, *malignitatem* περιοράω *despicio*, *contemno*; *per*, περικαλὴς *perulius*; interdum *è*, *ex* περιτρέπω *everto*, περιδύω *exuo*; *augmentum*, περικαλλὴς *admodum venustus*; περιδακρύω *ubertim fleo*; *excellentiam*, περιγίνομαι *superior sum*, *excello*; *utrinque*, περιδέξιος *ambidexter*: Aliam inducit significationem, περιηγέομαι *describo*, περίαλλα *vehementer* &c.

Πρὸς cum Genitivo; *à*, *ab*, πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες Od. ξ'. v. 57. *ex*, ξεῖνος ἦε πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων Od. θ'. v. 29. πρὸς τῶν ἑαυτῦ φίλων καθεςάναι τὰς ἡγεμονίας Diodor. l. 18. *ex*, *secundum*, πρὸς θυμῦ Viger. *ex genere*, ἐλεύθερος κὶ πρὸς πατρὸς κὶ πρὸς τῆς μητρὸς Æschin. in Ctesiph. *de*, χρηςῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ὑπονόει κακόν Epictet.

pictet. *de, deorsum*, ἔπεσε φλὸξ πρὸς τοῦ οὐρανοῦ V.T. *per, in obtestando, vel jurando*, πρὸς τοῦ Διὸς ἱκετεύω ὑμᾶς Demosth. in Ctesiphon. οὐκ ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος Il. τ΄. v. 188. *coram*, πρὸς θεῶν ἀσεβὴς, πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρὸς Xenoph. sic Il. α΄. v. 339. *in, contra*, πρὸς ἀνδρὸς ἐχθροῦ ἐπιφέρων τὴν ψῆφον Halicarn. *pro*, Πρὸς ἐμοῦ λέγεις Lucian. *à parte, secundùm*, πρός τινος τὴν ψῆφον τίθεμαι Demosth. ad Bœotum. *instar, loco*, πρὸς ὕβρεις λαμβάνειν Philo. *versùs*, πρὸς Βορέαο καταιβαταί Od. ν΄. v. 110. *cum*, πρὸς ἐνδίκα βασιλῆος βασιλεύσει Herodot. *relationem*, οἱ πρὸς αἵματος Sophocl. *officium* vel *decorum*, τὸ ἀρρενωπὸν οὐ πρὸς ἀνδρὸς καὶ ἐραστοῦ ῥήτορος Lucian. ἅπερ λέγεις καὶ οὐ δαιμόνως πρός σου Xenoph. *ad, in, pro*, cum significatione *commodi* aut *incommodi*, τοῦτό μοι πρὸς κακοῦ γίνεται Aristot. & πρὸς ἀγαθοῦ Galen. sic πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει Act. 27. 34. Apud poetas *propè*, εὕδουσι πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες Il. κ΄. v. 428. *sub imperio*, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις Il. ζ΄. v. 456. *in*, ναίουσι πρὸς Ἠλιδος Od. φ΄. v. 347. ποτὶ *ad*, ποτὶ πτόλιος πέτοντο Il. χ΄. v. 198.

Cum dativo: *ad*, νῦν ἔχειν πρὸς τοῖς ἑτέροις μείζοσι Diodor. ποτὶ γούνασι χεῖρας βάλλε Od. ζ΄. v. 310. *ad, apud*, πρὸς κεφαλῇ Joan. 20. 12. πρὸς ταῖς πύλαις Lucian. sic εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ Joan. 18. 16. *ad* vel *à, officium*, οἱ πρὸς ταῖς κύλιξι Herodian. l. 3. *ad, in, contra*, νῆας ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν Od. γ΄. v. 298. *præter*, πρὸς τοῖς εἰρημένοις Plutarch. in educ. Liber. *supra, ad*, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντ᾽ ἔτεσιν ἐβίωσε Lucian. Macrob. *cum* vel *apud*, πρὸς ἑαυτῷ σιωπῇ καθήμενος Plutarch. *in* (cum ablat.) πρὸς ταῖς ἀγκάλαις τὰ παιδία κομίζειν Idem. ὅλος εἰμὶ πρὸς τῷ πάθει Heliodorus. *in* (cum accusat.) ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ Il. α΄. v. 245. *in, ad, commodum*, οὐ νομίζουσι τὴν ἀρετὴν πρὸς τῷ σφετέρῳ ἀγαθῷ πεφυκέναι Xenoph. *circa* vel *tenus*; πρὸς τοῖς μαστοῖς περιεζωσμένος Apoc. 1. 13. *sub*, πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου Lucian. *usque ad*, πρὸς τῇ καταβάσει Luc. 19. 37. *occupationem*, πρὸς λόγοις τοῖς δικαστικοῖς εἰμι Lucian. Apud poetas *cum*, πρὸς αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει Hesiod. Ἔργ. l. 1. v. 209. *super*, κεῖντο ποτὶ χθονὶ Il. φ΄. v. 426. *à*, ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων Od. λ΄. v. 423.

Cum accusativo; *ad*, πρὸς τὸ ἔχθος ὁ φθόνος ἕρπει Soph. ὄνος πρὸς λύραν Proverb. *ad arbitrium*, πρὸς ἄλλον ζῆν Aristot. *usque ad*, φίλος πρὸς βωμὸν Plutarch. *quoad*, ἀὴρ ὕδατος ἀφέστηκε πρὸς τὴν καθαρότητα Plato. *in* (cum accusat.) πρὸς τὸ χεῖρον τὰ πράγματα ἐπιρρεῖ Basil. *in* (cum ablat.) πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης ἐκλίνθη Il. ζ΄. v. 467. *ad, in*, (cum ablat.) τὸ σῶμα πρὸς ἥλιον εἰς τὸ Αἰθιόπιον ἐπιχεάναντες Lucian. *ad, in, commorationem*, ἐγένετο πρὸς τὸ καταστρατηγεῖν Plutarch. *penès*, πρὸς ἡμᾶς ἐστι καὶ τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν Philipp. ad Plutarch. *erga*, δεῖ ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας 2. Tim. 2. 24.

1. 24. contra, πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε Euripid. sic Act. 9. 15. secundùm, πρὸς τὰς ἀρετὰς τὰς τιμὰς νέμε Plutarch. sic ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα Luc. 12. 47. apud, ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεὸν Joan. 1. 1. versùs, κλαίεσκε πρὸς οὐρανὸν Il. θ΄. v. 364. inter τεκμήριον τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας Isocrat. ad Demonic. ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς Luc. 9. 41. circiter, ad, εἰσῆλθε πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην Demosth. καταπίπτει πρὸς τὴν σελήνην αὐξανομένην Lucian. Toxar. sic πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ Luc. 24. 29. per, φυσᾷ πρὸς ῥῖνας αἷμα Sophocl. per, in jurando, πολλοὶ πρὸς λάχανα ὀμνύουσι Suid. per, ex, modum, πρὸς ἔχθραν αἰτίαν τινὶ ἐπάγειν Demosth. de coronâ. πρὸς ὃ δύνασθε νοεῖν Ephes. 3. 4. præ, comparationem, πρὸς ῥόδα ἀνεμώνη Proverb. sic οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν Rom. 8. 18. cum, πρὸς βασιλέα γενόμεναι συνθῆκαι Isocrat. ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε᾽ ἄμειβε Il. ζ΄. v. 235. cum, apud, ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς Marc. 11. 31. pro, τὸν βίον πρὸς μικρὰ κέρδη διαλλάττονται Aristot. à, ab, πρὸς τὰς πράξεις οὐκ δεινὸς, οὐχ ὕπνος ἐκεῖνον ἐπίσχε Plutarch. de Alexandro. de, ὅπερ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα Xenoph. sic πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει Heb. 1. 7.

In compositione significat. ad, προσέρχομαι adeo: ad, versùs, πρόσβορρος ad Boream situs: in, προσδέομαι indigeo: in, contra, προσμειδιῶ irrideo: prope, πρόσγειος terræ proximus: cum προσομιλέω conversor, προσπάσχω compatior: ob, προσφορὰ oblatio: simul προσαπόλλυμαι simul pereo: sursum, προσάντης arduus: insuper προσδιηγέομαι aliquid insuper narro: augmentum, προσβιάζω vehementer lacesso: diminutionem, προσψαύω leviter attingo: nuper, πρόσφατος recèns occisus: in, super, προστίθημι (interdum) σοι ζημίαν impono tibi mulctam Thucyd. Alias inducit significationes προστάττω impero: προσκρούω impingo: προστρέπω supplico; προσφέρομαι (interdum) vescor.

Ὑπὲρ cum Genitivo; super, γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς Proverb. super, contra, εἷς ὑπὲρ ἑνὸς φυσιοῦσθε 1. Cor. 4. 6. supra, ὑπὲρ τῶν κάπων (ἐς ὄρος κίε) Herodot. de, ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς in vitâ Demosth. pro, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε Rom. 5. 8. pro, à, parte, εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν τίς καθ᾽ ἡμῶν; Rom. 8. 31 pro, ex, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας Philip. 2. 13. pro, vice, ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ τοῦτο ποιήσω Dem. sic ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι Philem. v. 13. pro, per, in obtestando, λίσσομ᾽ ὑπὲρ μακάρων Apollon. Argon. sic ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς ἐξουσίας τοῦ Κυρίου 2. Thessalon. 2. 1. propter, αἰσχύνομαι ὑπὲρ τοῦ Διὸς Lucian. sic ὑπὲρ βασιλείας πάσχετε 2. Thessalon. 1. 5. ultra, ἐξ Αἰθιοπείας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου Thucyd. è, ex, οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς εἰς αὐτὰ κατέστησαν, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς φιλοτιμίας Halicarn. ὑπὲρ κακότη-

τος ἀλύξῃ Apollon. *per, in*, ὑπὲρ πόντοιο φέβονται Quint. Smyrn.

Cum Dativo rarissimè: *super*, ὑπὲρ ἀργύρεῳ δι' ὀχεῦνται Anacr. Ode. 51. *super, à*, οἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ μαζοῖσι κορεσσάμενοι Orph. Galactites v. 29.

Cum Accusativo: *super, per*, ἀποπλαγχθέντες ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης Od. ί. v. 260. *supra*, τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς Proverb. sic ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου Act. 26. 13. *ultra*, ὑπὲρ πέραν φρονεῖν Lucian. *præter*, ὑπὲρ μοῖραν Il. ύ. v. 337. *contra*, vel *præter*, ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν Il. γ'. v. 299. *post*, ὁ ἢ ὑπὲρ τούτους Midas Lucian. in dial. Menip. & Æaci. *alternationem*, ὑπὲρ μίαν *alternis diebus* Viger.

In compositione significat. *super*, ὑπερπερισσεύω *superabundo*: *suprà* ὑπερνέφελος *qui est supra nubes*, ὑπεράνθρωπος *qui est supra hominem*: *pro* ὑπερμαχέω, ὑπερασπίζω *propugno*: *pro, vice*, ὑπεραποθνήσκω *pro aliquo morior*; *præ, ante*, ὑπερθέω *præcurro*; *præ, supra*, ὑπερακοντίζω *optimè omnium jaculor*; *trans*, ὑπερβαίνω *transgredior*: *præter*, ὑπέρμορον *præter fatum*; *ex*, ὑπερορίζω *extermino*; *augmentum*, ὑπερμαίνομαι *valdè insanio*: *malignitatem*, ὑπερφίαλος *perfidus*, ὑπερήφανος *superbus*: Alias inducit significationes ὑπερτίθεμαι (*interdum*) *differo, procrastino*, &c.

Ὑπὸ cum Genitivo; *sub*, ὑπὸ χθονὸς Hesiod. Theogon. *sub potestate*, Αἴγυπτος πάλιν ὑπὸ βασιλέως ἐγένετο Thucyd. *à*, ὑπὸ Θηβαίων ἐφ' Ἡρακλείας στήλας Herodot. *ex*, ὑπ' εὐνοίας χαίροντας Lucian. Timon. ὅτε κῦμα πέσῃσι λάβρον ὑπαὶ νεφέων Il. ό. v. 625. *ex, secundùm*, ἐκέλευσε νέεσθαι Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης Od. ή. v. 263. *propter*, χλωροὶ ὑπαὶ δείους Il. ό. v. 4. *propter, de*, ὑπὸ τῶν ἄλλων αἰτιῶν πόλεμος συμπίπτει τοῖς Ἀθηναίοις Plutarch. *per*, ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσιν Ἴωσι Herodot. sic ἀποκτεῖναι ὑπὸ θηρίων Apocal. 6. 8. *præ*, ὑφ' ἡδονῆς δακρύειν Aristoph. *cum*, καταβαίνειν ὑπὸ λαμπάδων Plutarch. in Catone majore. *ad*, ἵκανε Χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο Quint. Smyrn. l. ιγ. v. 175. *apud*, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν ἀξιώματι ἦν Thucyd. *de*, ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἀλλόκοτα ἀγγέλλων Lucian. *in*, ἡμῖν ὑπ' εὐδίας μᾶλλον ἔσται πάντα Xenoph. παιδ. l. 6.

Cum Dativo; *sub*, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος Lucian. *sub potestate*, ὑπὸ Πέρσῃσίν ἐστιν Αἴγυπτος Herodot. ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι Demosth. *sub, personá*, τρεῖς ἀναιρεῖ Ὅμηρος ὑπὸ τῷ Διομήδει Eustath. in Iliad έ. *sub, in*, καταχεύας ὑπὸ κόλπῳ Od. ό. v. 468. ὑπὸ νυκτὶ Apollon. *sub, circiter*, ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Il. θ'. v. 530. *sub, auspicio*, ὑπ' αἰθυίης πτερύγεσσι Proverb. εὖ μμελίῳ ὑπ' Ἐπειῷ Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 41. *à, ab*, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι Il. ν'. v. 668.

λέ-

λόγον ποιητέον ὑπὸ θεῷ ἀρξαμένοις Nazianz. *ex*, Ἀντολίην ὑπὸ χρυσὶ περήσειν Hom. hymn. in Mercur. v. 158. *ad*, ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν Od. ξ'. v. 469. ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὔρυθμα βαίνειν Lucian. Dial. Jovis & Cupid. *ad, secundùm*, ὑπὸ δικαιοσύνῃ διάγειν τὸν βίον Plato. *ad, propè*, τῶνδ' ὑπὸ χερσὶ πολλοί Quint. l. έ. vers. 58. *propter*, ὑπὸ τῇ ποιήσει ἐπῃνεῖτο Xiphilin. in Nerone. ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἕκτορι — Οὔτε ποτὲ Il. έ. v. 699. *propter, præ*, ἐκθανόντες ὑπὸ καύματι Zosimus *infra, vel post*. ὑπ' αὐτῷ Ζήνων κατεκλίνετο Lucian. Lapith. *cum*, ὑπὸ φωτὶ πολλῷ προῄει Plutarch. in Galba. *coram*, λέγω δ' ὡς ὑπὸ θεῷ μάρτυρι Nazianz. in epist. ad Cæsar.

Cum Accusativo: *sub*. ὑπὸ τὸν μόδιον Matth. 5. 15. *sub potestate*, ὑφ' ἑαυτοὺς ποιεῖσθαι Demosth. de coronâ. sic ὑπὸ νόμον Rom. 6. 15. *sub, ad*, οἱ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἄνθρωποι Herodian. l. 3. *sub, tempore*, ὑπὸ κύνα Aristot. *subter*, καὶ τὸ ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσόν Plutarch. *ad*, ἄριστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε Il. β'. v. 216. *infra, vel post*, ἅμα κατέκειντο, ὁ μὲν ἄνω, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν Lucian. Lapith. *ponè*, καί μιν κατακρύπτει ὑπὸ τὴν θύραν Herodot. *in*, [cum Accusativo] βάλλεν ὑπ' Αἰσονίδῃ ἀμφρύγματα Apollon. Argon. l. 3. v. 287.

In compositione significat *sub*, ὑπογράφω *subscribo*: *sub potestate*, ὕπειμι *subsum*, ὑποτίθεμαι *mihi subjicio*: *sub, clam*, ὑφαρπάζω *clam surripio*: *re, rursus*, ὑπόστροφος *redux*, ὑποστρέφω *revertor*: *re, seorsim*, ὑποχωρέω *recedo*: *inter*, ὑποκρούω *interpello*: *ex*, ὑποδύομαι (interdum) *emergo* Od. ύ. v. 53. *diminutionem*, ὑποδείδω *subvereor*, ὑπόκωφος *surdaster*: *augmentum*, ὑποπίνω *largiùs bibo*: *improbitatem*, ὑπόχρυσος *aurum adulterinum*; *obliquè*, ὑποβλέπω *obliquè intueor*: Alias inducit significationes, ὑπέγγυος *propinquus*, ὑποκρίνομαι *simulo*, &c.

Plures simul præpositiones regunt casus; ut ἀμφὶ περὶ στήθεσσι Od. λ'. v. 608. ἀμφὶ περὶ κρήνην Il. β'. v. 305. περί τ' ἀμφί τε ταφρὸν Il. ρ'. v. 760. Interdum præpositio cum Adverbio; ut ἀπὸ νόσφι καρήνων Quint. Smyrn. l. ά. v. 264. Quandoque plures præpositiones in unam dictionem coeunt; ut ὑπὲκ νεφέων Hom. hymn. in Apoll. v. 428.

Præpositio apud poetas non rarò casui suo postponitur, retracto accentu dissyllaborum omnium, præter ἀνά, διά; ut θεοῦ πάρα Il. τ'. v. 3. μάχην ἄνα κοιρανέοντα Il. έ. v. 824. ὅντε διὰ Hesiod. ἔργ. v. 3. apud oratores πέρι; ut οὐδὲν εἰδότας ὀνείρων πέρι Lucian. Gallus. Item καταπαύσιος λύπης φιλοπονίης κρατερῆς ὕπο Hippocrat.

Inter præpositionem & casum eleganter interveniunt conjunctiones; ut ἐπὶ γάρ τοι τὴν ὕβριν παρέρχονται Lucian. merced. cond. περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας 2. Cor. 9. 1. apud poetas quælibet dictiones;

ones ; ut ἀμφὶ δ᾽ πολλὴ Κόπρος ἔλυ κεφαλῦ Il. ώ. verſ. 165.

Revelluntur à verbis etiam Præpoſitiones ; ut κατὰ γῦα καλύπτοι Il. ζ΄. v. 464.

Præpoſitiones, ſine caſibus migrant in adverbia ; quædam etiam retrahunt accentum nempe περί, ἀπό ; ut σὺν ἅμα πολλοὶ διεξιόντες τὰς ζάλας Lucian. merced. cond. καὶ μικρὸν τι πέρι Idem in Tyranno. πρῶτ☉ ἐγὼ, μετὰ δ᾽ ὕμμες Od. φ΄. v. 231. πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ. Od. δ΄. v. 324. πολλὸν ἄπο προφέρων Il. π΄. v. 669. Similiter præpoſitio cum caſu ſuo coaleſcens ; ut ἐκποδῶν procul, è medio, ἐπέκεινα ultra, παραχρῆμα extempore, nonnunquam cum caſu non ſuo ; ut ἐμποδὼν impedimento.

Præpoſitiones cum caſibus elegantiam pariunt ; ut ἀπὸ τοῦ βελτίστου vel ἀριστου optimè, ἐπὶ vel ὑπὸ πόδα χωρεῖν retrocedere Xenoph. & Halicarn. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ die ſequente Herodian. & Polyb.

Præpoſitiones ſequente articulo & infinitivo uſurpantur pro adverbio vel conjunctione ; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν Luc. 14. 1. cum veniſſet ; παρέδωκε τῷ Μινυκίῳ τὴν δύναμιν ὑπὲρ τοῦ μὴ μάχεσθαι Plutarch. in Fab. Max. (i. e.) ut non pugnaret ; πρὸς μὲν γὰρ τῷ τὸν πατέρα ἐν τῷ δικαστηρίῳ προσδεῖς ἐξ Ἐρεβίας ἀπελθεῖν ἀποθανόντα, αὐτὸς οὗτ☉ οὐκ ἔθαψε Demoſth. in Midiam. (i. e.) præterquam quòd &c. πρὸ τοῦ συλληφθῆναι Luc. 2. 21. (i. e.) priuſquam concepiſſet.

Præpoſitio in compoſitione ſæpiſſimè regit caſum, quem extra compoſitionem regebat ; ut ὄχω παρεστείχων Sophocl. παρέσησαν αὐτῷ Act. 9. 39 παρελέγοντο τὴν Κρήτην Act. 27. 13. quia παρὰ prope regit tres caſus ; in decompoſitis utravis præpoſitio ; ut ἐγκάτθετο κόλπῳ Il. ξ΄. v. 223. ἐγκάτθετο νηδύϊ Heſiod. Theog. v. 487.

Accentu retracto nonnullæ præpoſitiones ἄνα (item ἄν) ἔνι pro ἐν, ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι vicem quandoque ſuſtinent verborum ferè tertiæ perſonæ per omnes numeros, & eandem cum illis habent conſtructionem & concordantiam ; Ἄνα pro ἀνάστηθι ; ut ἄνα, εἰ μέμονας Il. ί. v. 247. Ἂν pro ἀνέστη ; ut ἂν δ᾽ Ὀδυσσεύς Il. γ΄. 268. ἂν δ᾽ Βορήϊοι υἷες Apollon. Argon. l. 2. v. 494. Ἔνι, (interdum ἔν,) ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι pro compoſitis verbi εἰμί, per omnes numeros ferè tertiæ perſonæ ; ut οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος Galat. 3. 28. ἔνι τοι φρένες οὐδ᾽ ἠβαιαί Od. φ΄. v. 288. ἔνδε βόες Quint. l. ί. verſ. 60. πάρα εἰς γε θεῶν Il. ύ. v. 98. πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι Il. ψ΄. v. 479. ὅτοι ἔπι δέος Il. ά. v. 515. οὐ γάρ τις μέτα τοῖος Od. φ΄. v. 93. πέρι τοι μῦθος Od. μ΄ v. 279. regimen ; ut πάρα δ᾽ ἔργα βόεσσι Heſiod. ἔργ. v. 452. &c. Uſurpantur itidem pro impersonalibus ; ut οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν Demoſth de coronâ. τούτοισι δ᾽ οὐ μέτα Herodot.

PROSO-

PROSODIA.

QUid & quotuplex sit pes & carmen, quid scansio, prætermimus tanquam nota ex Prosodiâ latinâ: Supersunt tria tantùm fusiùs explicanda, Spiritus, Tempus sive Quantitas, Accentus.

Spiritus.

Vocales (præter υ) & dipthongi initiales plerumque levigantur.

Exceptiones:

A in nonnullis aspiratur; 1°. Nominibus ᾍδης *Orcus*: αἷμα *sanguis*, αἱμασιὰ *sepes*, Αἷμος *Hæmus*, Ἅλαι *urbis nomen*, ἁλοσύνη *dementia*, ἅλς *mare*, ἅλυσις *catena*, ἅλων *area*, ἅμαξα *plaustrum*, ἅμιλλα *certamen*, ἁβρὸς *mollis*, ἁδρὸς *adultus*, ἅγιος *sanctus*, ἁγνὸς *castus*, αἱμύλος *blandus*, αἵμων *peritus*, ἁλὴς *confertus*, ἁπαλὸς *tener*, ἁπλόος *simplex*. 2°. Verbis; ἁδῶ *placeo*, ἅζομαι *veneror*, αἱρέω & ἁλίσκω *capio*, ἅλλομαι *salio*, ἁμαρτάνω *pecco*, ἁνδάνω *placeo*, ἅπτω *necto, accendo, tango*. 3°. Adverbiis; ἅλις *satis*, ἅμα *simul*, ἅπαξ *semel*.

2°. E aspiratur ante κ, ο, ψ, α, βδ, βρ, δρ, ρκ. Sed ἐκεῖ *illic*, ἐκεῖνος *ille*, ἐκεχειρία *inducia*, ἔορ *soror*, ἐώρα *suspendium*.

Aspirantur item sequentia; 1°. Nomina, Εἵλως *servus*, Ἑλένη *Helena*, ἕλη *calor solis*, Ἑλικὼν *Helicon*, ἕλκος *vulnus*, Ἕλλην *græcus*, ἕλμινς *lumbricus*, Ἑλίκη *Helice*, ἕλος *palus*, ἑλξίνη *herbæ nomen*, ἕρκος *septum*, ἑστία *focus*, Ἕως *Aurora*, Ἕσπερος *Vesper*, ἕστωρ *paxillus temonis*, ἑδανὸς *suavis*, ἑταῖρος *socius*, ἕτερος *alter*, ἕτοιμος *paratus*, ἕς, ἕξ, ἑπτὰ, ἑκατὸν. 2°. Verba, ἕζομαι *sedeo*, εἱλέω *insolo*, εἵργω *includo*, ἑλίσσω *volvo*, ἕλκω *traho*, ἕλω *capio*, ἕπομαι *sequor*, ἕρδω *facio*, εὕδω *dormio*, εὑρίσκω *invenio*. 3°. Adverbia, ἕνεκα *gratiâ*, ἑξῆς *deinceps*, ἕως *quamdiu*, ἒ ἒ *heu heu*.

3°. H ante β, γ, κ, σ aspiratur, Exceptis ἠβαιὸς *parvus*, ἠγάθεος *valdè divinus*, ἤγανον *Sartago*, ἦκα *sensim*, ἤκεστος *stimulum non expertus*.

Aspirantur & hæc; 1°. Nomina, Ἧδος *acetum*, ἧλος *clavus*, ἧλιξ *coætaneus*, ἡλικία *statura*, ἥλιος *sol*, ἡμεῖς *nos*, ἡμέρα *dies*, ἡνία *habena*, Ἥφαιστος *Vulcanus*, ἧπαρ *jecur*, Ἥρα *Juno*, Ἥρως *Heros*, ἡδὺς *dulcis*, ἥμερος *mansuetus*, ἥμισυς *dimidius*, ἧσσων *minor*. 2°. Verbum, ἡμικτέω *ag è fero*. 3°. Adverbium, ἡνίκα *quando*.

4°. I ante

4°. I ante ε, ζ, ς, πτ, μ (sequente vocali), aspiratur. Sed Ἴστρος *Ister*, ἴσαμαι *scio*, ἰοῦ *heu*.

His adde 1°. Nomina, Ἱδρὼς *sudor*, ἱκανὸς *sufficiens*, ἱκέτης *supplex*, ἵλεως *propitius*, ἱλαρὸς *hilaris*. 2°. Verba, ἱδρύω *sedere facio*, ἵκω, ἱκνέομαι ἱκάνω *venio*, conjunct. ἵνα.

5°. O ante πλ, ρκ, μ (non sequente φ), σ (sequente vocali), aspiratur. Sed Ὄρκος *filius Eridis & nomen fluvii*, ὄρκη *vas olearium*, ὄμβρος *imber*, ὀμιχέω *meio*, ὄμνυμι *juro*, ὄμπνη *beatitas*.

Aspiratur articulus ὁ, ὅς; sic ὅτι, ὅτε, ὅθι, ὅθεν cum similibus: item ὁπ particula præfixa dictionibus plerumque aspiratis; ut ὅπῃ, ὅπως, &c.

Aspirantur & hæc 1°. Nomina ὁδὸς *via*, ὅλμος *mortarium*, ὅρος *terminus*, οἷος *qualis*, ὅλος *totus*, ὅτος *hic*. ἕ *sui*. 2°. Verbum ὁράω *video*.

6°. Ω in his ὥρα *hora*, ὡς *ut*.

Quævis vocalis ante ρπ, ρμ, aspiratur; ut ἅρπαξ *rapax*. Neglecto etiam spiritu radicis; ut Ἑρμῆς *Mercurius* ab εἴρημαι, ὁρμὴ *impetus* ab ὄρω &c. Sed ὄρπη *secespita*, ἄρπηξ *spina*, ἀρπίαθος *palma*, Ὄρμενος *proprium viri nomen*.

E augmentum, præfixum consonæ, levigatur; ut τύπτω, ἔτυπτον. Sed in perfectis verborum in μι servat spiritum thematis; ut ἕστηκα ab ἵστημι. Præfixum vocali aut diphthongo ejusdem accipit spiritum; ut εἶπε, ἑώρων ab εἶπα, ὁράω.

Temporale augmentum servat spiritum mutabilis; ut ἀκούω, ἤκουον. Reduplicatio præsentis verborum in μι aspiratur; ut ἵστημι.

Dictiones peregrinæ non observatis hisce regulis servant Spiritum suæ originis; ut Ἀρμενία *Armenia*, Ἠγερία *Egeria*.

Spiritus dictionis primitivæ servatur in derivativis; ut ὀκτώ, ὄγδοος. ἕζομαι, ἕδος. ἕλκω, ὁλκάς. Simplicis in compositis; ut ἀγαθὸς, ἀγαθοποιέω. Ἥρα, Ἡρακλῆς. ἅλς, ἁλκυὼν vel ἁλκυδὼν *halcyon*: Casûs recti in obliquis per omnia genera & numeros; ut ἀγαθὸς, ἀγαθή, ἀγαθὸν, ἀγαθοῦ &c. Spiritus thematis retinetur in reliquis temporibus per modos & personas; ut ἀκούω, ἀκούσω, ἀκούοιμι &c.

Variatur spiritus in hisce derivativis ἕξω ab ἔχω *habeo*, ἀμυδὶς ab ἅμα *simul*, ἧδος *dulcedo* ab ἡδὺς, ἐσθὴς *vestis* ab εἷμαι, ἱστορία *historia* ab ἵστωρ: in compositis ἑλεόθρεπτος & ἑλειότροφος *in palude nutritus* ab ἕλος *palus* Eustath. ἔνδυο *celeriter* ab ἓν δύο. A pro ἅμα & ὁ pro ὁμοῦ levigatur; ut ἄκοιτις *uxor*, ὄπειξ (pro ὁμότειξ) *similes habens* pi...

los Il β'. v. 765. Sed ἅπας aspiratur, item ὅπατρος *eodem patre natus* Orph. Argon. v. 1023.

Idem vocabulum, pro diversâ origine, diverso notatur spiritu; ut ἰκμὰς *humidus* ab ἰκμὰς *humor*, ἴκμενος *ventus secundus* ab ἱκνέομαι *venio*; sic ἰήϊος *epitheton Apollinis* ab ἰάομαι *sano*, ἱήϊος *idem* ab ἵημι mitto. Manente eâdem significatione, dictiones quædã duplicem habent spiritum; Nomina, ἁψὶς & ἀψὶς *connexio*, ἑανὸς & (rariùs) ἐανὸς *indumentum*, ἕδνα & ἔδνα *dos*, ἡ ἀμάρη & εἱαμενὴ *palus*, ἐλεδώνη vel ἑλεδώνη *polypi genus*, ἑλίχρυσος & ἐλίχρυσος *herbæ genus*, ἐλλέβορος & ἑλλέβορος *elleborum*, ἕνος vel ἔνος *antiquus*, ἕρμακες & ἔρμακες *saxa in mari*, ἕρση vel ἔρση *ros*, ἕρσις vel ἔρσις *nexus*, ἑσμὸς vel ἐσμὸς *cætus*, ἴυσερα & ἰυσερα *hordeum montanum*, ἑψία & ἐψία *colloquium*, ἴκελος vel ἴκελος *similis*, ὅρκυνος & ὄρκυνος *piscis genus*. Verba ἐλύω & ἑλύω *voluo*, ἑννύω & ἐννύω *induo*, ἕυω & ἔυω *ustulo*.

Tempus.

Ratione temporis syllabæ sunt longæ, breves, vel ancipites.

1°. Naturâ:
- Longæ, in quibus reperitur dipthongus vel vocalis naturâ longa, scilicet η, ω, aut quævis alia vocalis circumflexa, vel facta ex contractione.
- Breves, in quibus ε, ο.
- Ancipites sive communes, in quibus α, ι, υ: utpote quæ in plerisque dictionibus pro arbitrio longæ sunt vel breves.

2°. Positione:
- Longæ: Quævis vocalis ante duas Consonantes aut duplicem positione longa est; ut πῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ Il. ε. vers. 171.
- Ancipites: Brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur; ut μέτερα ἢ πεῦχε θεοῖσι, τὸ γὰρ μέτερον θεῖν ἄεισον Phocyl. v. 97. πολλῶ μὲ ὄχλω πολλῶν ἢ τετρίππων Theocrit. Idyll. 15. v. 5. Ἀμφιθὲς ἐκ ἀξῶ τὸ τέκνον μορμώ, δάκνει ἵππος Idem Idyll. 15. v. 40. δύστομε μεῖνον Ἄδωνι Bion. Epitaph. Adon. v. 43. ἕπτα δεκαχιλίας Theocrit. Idyll. 15. v. 19. Interdum ante μν, κτ, πλ; ut ἤτε καὶ ἀπάλαμνον ὁμῶς Hesiod. Erg. v. 45. (sic ἄνδρα μεμνημένον Solon. ια v. 9.) ἄκρον δάκτυλον κατὰ δάκνω Hom. Batrach. v. 45. Αἰγυπτίους ἐπαληθεὶς Od. δ'. v. 83. Item sequente liquidâ; ut λαοσσόε Ἠλεκτρύων Hesiod. scut. Herc. v. 3.

Finalis

4°. I ante ε, ζ, ς, πτ, μ (sequente vocali), aspiratur. Sed Ἴστρος *Ister*, ἴσαμαι *scio*, ἰοῦ *heu*.

His adde 1°. Nomina, ἱδρὼς *sudor*, ἱκανὸς *sufficiens*, ἱκέτης *supplex*, ἵλεως *propitius*, ἱλαρὸς *hilaris*. 2°. Verba, ἱδρύω *sedere facio*, ἵκω, ἱκνέομαι ἱκάνω *venio*, conjunct. ἵνα.

5°. O ante πλ, ρκ, μ (non sequente φ), σ (sequente vocali), aspiratur. Sed Ὄρκος *filius Eridis* & *nomen fluvii*, ὄρκη *vas olearium*, ὄμβρος *imber*, ὀμιχέω *meio*, ὄμνυμι *juro*, ὄμπνη *beatitas*.

Aspiratur articulus ὁ, ὅς; sic ὅτι, ὅτε, ὅθι, ὅθεν cum similibus: item ὅπ particula præfixa dictionibus plerumque aspiratis; ut ὅπη, ὅπως, &c.

Aspirantur & hæc 1°. Nomina ὁδὸς *via*, ὅλμος *mortarium*, ὅρος *terminus*, ὅιος *qualis*, ὅλος *totus*, ὅτος *hic*. οὗ *sui*. 2°. Verbum ὁράω *video*.

6°. Ω in his ὥρα *hora*, ὡς *ut*.

Quævis vocalis ante ρπ, ρμ, aspiratur; ut ἅρπαξ *rapax*. Neglecto etiam spiritu radicis; ut Ἑρμῆς *Mercurius* ab εἴρημαι, ὁρμὴ *impetus* ab ὄρω &c. Sed ὄρπη *secespita*, ἄρπηξ *spina*, ἀρπίαδος *palma*, Ὄρμενος *proprium viri nomen*.

E augmentum, præfixum consonæ, levigatur; ut τύπτω, ἔτυπτον. Sed in perfectis verborum in μι servat spiritum thematis; ut ἕστηκα ab ἵστημι. Præfixum vocali aut diphthongo ejusdem accipit spiritum; ut ἕσπα, ἑώρων ab εἶπα, ὁράω.

Temporale augmentum servat spiritum mutabilis; ut ἀκούω, ἤκουον.

Reduplicatio præsentis verborum in μι aspiratur; ut ἵστημι.

Dictiones peregrinæ non observatis hisce regulis servant Spiritum suæ originis; ut Ἀρμενία *Armenia*, Ἠγερία *Egeria*.

Spiritus dictionis primitivæ servatur in derivativis; ut ὀκτὼ, ὄγδοος. ἕζομαι, ἕδος. ἕλκω, ὁλκάς. Simplicis in compositis; ut ἀγαθὸς, ἀγαθοποιέω. Ἥρα, Ἡρακλῆς. ἅλς, ἁλκυὼν vel ἀλκυδὼν *balcyon*: Casûs recti in obliquis per omnia genera & numeros; ut ἀγαθὸς, ἀγαθή, ἀγαθὸν, ἀγαθοῦ &c. Spiritus thematis retinetur in reliquis temporibus per modos & personas; ut ἀκούω, ἀκούσω, ἀκούοιμι &c.

Variatur spiritus in hisce derivativis ἕξω ab ἔχω *habeo*, ἀμυδὶς ab ἅμα *simul*, ἥδος *dulcedo* ab ἡδὺς, ἐσθὴς *vestis* ab ἕμαι, ἱστορία *historia* ab ἵστωρ: in compositis ἑλεόθρεπτος & ἑλειότροφος *in palude nutritus* ab ἕλος *palus* Eustath. ἐνδυο *celeriter* ab ἓν δύο. A pro ἅμα & ο pro ὁμοῦ levigatur; ut ἄκοιτις *uxor*, ὄπαιξ (pro ὁμόπαιξ) *similes habens pi*-

λος Il β'. v. 765. Sed ἅπας aſpiratur, item ὅπατρος *eodem patre natus* Orph. Argon. v. 1023.

Idem vocabulum, pro diverſâ origine, diverſo notatur ſpiritu; ut ἴκμενος *humidus* ab ἰκμὰς *humor*, ἵκμενος *ventus ſecundus* ab ἱκνέομαι *venio*; ſic ἰήϊος *epitheton Apollinis* ab ἰάομαι *ſano*, ἱήϊος *idem* ab ἵημι *mitto*. Manente eâdem ſignificatione, dictiones quædã duplicem habent ſpiritum; Nomina, ἁψὶς & ἀψὶς *connexio*, ἑανὸς & (rariùs) ἐανὸς *indumentum*, ἕδνα & ἔδνα *dos*, εἱαμενὴ & εἰαμενὴ *palus*, ἑλεδώνη vel ἐλεδώνη *polypi genus*, ἑλίχρυσος & ἐλίχρυσος *herbæ genus*, ἑλλέβορος & ἐλλέβορος *elleborum*, ἕνος vel ἔνος *antiquus*, ἕρμακες & ἔρμακες *ſaxa in mari*, ἕρση vel ἔρση *ros*, ἕρσις vel ἔρσις *nexus*, ἑσμὸς vel ἐσμὸς *cœtus*, ἵυσρα & ἴυσρα *hordeum montanum*, ἑψία & ἐψία *colloquium*, ἵκελος vel ἴκελος *ſimilis*, ὅρκυνος & ὄρκυνος *piſcis genus*. Verba ἑλύω & ἐλύω *voluo*, ἕννύω & ἐννύω *induo*, ἕυω & ἔυω *uſtulo*.

Tempus.

Ratione temporis ſyllabæ ſunt longæ, breves, vel ancipites.

1°. Naturâ:
- Longæ, in quibus reperitur dipthongus vel vocalis naturâ longa, ſcilicet *η*, *ω*, aut quævis alia vocalis circumflexa, vel facta ex contractione.
- Breves, in quibus *ε*, *ο*.
- Ancipites ſive communes, in quibus *α*, *ι*, *υ*: utpote quæ in pleriſque dictionibus pro arbitrio longæ ſunt vel breves.

2°. Poſitione:
- Longæ: Quævis vocalis ante duas Conſonantes aut duplicem poſitione longa eſt; ut πῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊςοί Il. ε. verſ. 171.
- Ancipites: Brevis ante mutam ſequente liquidâ communis redditur; ut μέτρα δ' τεῦχε θεοῖσι, τὸ γὰρ μέτρον ἐςὶν ἄριςον Phocyl. v. 93. πολλῶ μὲ ὄχλω πολλῶν δ' τεθρίππων Theocrit. Idyll. 15. v. 5. Ἀμφιθεῖς ἐκ ἀξῶ τὸ τέκνον μορμὼ, δάκνει ἵππος Idem Idyll. 15. v. 40. δύσποτμε μεῖνον Ἄδωνι Bion. Epitaph. Adon. v. 43. ἔπτα δραχμῶν Theocrit. Idyll. 15. v. 19. Interdum ante μν, κτ, πλ; ut ἤτε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὁμῶς Heſiod. Erg. v. 45. (ſic ἄνδρα μεμνημένον Solon. ια v. 9.) ἄκρον δάκτυλον κατέδακνε Hom. Batrach. v. 45. Αἰγύπτιος ἐπαληθεὶς Od. δ'. v. 83. Item ſequente liquidâ; ut λαοσσόυ Ἠλεκτρύων Heſiod. ſcut. Herc. v. 3.

Finalis

Finalis brevis ante initialem duplicem vel duas simplices non rarò corripitur; ut ὅιτε Ζάκυνθον ἔχον Il. β'. v. 634. ἠδὲ Σκάμανδρ☉ Il. ε. v. 774.

Vocales naturâ longæ vel diphthongi pro arbitrio corripiuntur ante vocalem sequentis dictionis; ut ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ Il. α'. v. 30. πυρὰ ἐμεῖο γυρεῖ Il. α'. v. 433. ὅπ Κύφυ ἦγε δύω κ᾽ εἴκοσι νῆας Il. β'. v. 748.

3. Usu { Longæ sunt syllabæ, in quibus anceps semper producitur: Breves, in quibus semper corripitur: Ancipites, in quibus producitur vel corripitur.

Quantitas hujusmodi vocalium spectatur vel in ultimis, vel prioribus syllabis dictionum.

Ancipitum quantitas in ultimis syllabis.

Si anceps sit longa in ultimâ vocis rectæ, manet longa * plerumque in ultimâ vocis variatæ; si brevis vel communis, quantitatem servat in accusativo & vocativo singularibus; ut Αἰνείας, Αἰνείαν, Αἰνεία, φιλία-ίαν, τράπεζα-αν, πᾶς-πᾶν, γηδὺς-ῦν, μέλας-αν, ἔτυψα-αν.

* Quæ verò differunt suis locis excipiuntur

Nomina dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto, longa sunt; ut ἀκτὶς-ὶν, Φόρκυς-υν.

Hæ duæ regulæ observari debent in sequentibus.

A finita corripiuntur; ut τράπεζα, τέτυφα, τύψατε, ἵνα, ὦ ἱππότα.

Producuntur Nomina. {
1°. In ια, αα, δα; ut θεά, Ἀθηνάα, βασιλίνδα.
2°. Polysyllaba in αια; ut σιληναία.
3°. In ρα (non præcedente dipthongo;) ut χώρα, ἀκίςρα excipe, ἄγκυρα, γέφυρα, ὄλυρα, Κόρκυρα vel Κέρκυρα. Κύθηρα, σκολόπενδρα, παλαίςρα, item σπεῖρα.
4°. In εια; ut χρεία, ἐγχεία. βασιλεία: Excipiuntur quæ manant ab adjectivis in ης; ut ἀλήθεια ab ἀληθὴς: Fæminea; ut ἱέρεια, ἀγγελίεια. pag. 25. Nomina Urbium quæ à viris illustribus appellationem habent; ut Ἀντιόχεια. item Βατίεια *nomen collis*, κώδεια *caput*, νάπεια *sinapi*.
5°. in ια; ut σοφία: præter verbalia in τεια; ut ψάλτεια: item Καλάυεια *nomen loci*.
6°. Omnia fœminina ab Adjectivis in ☉; ut λαύρα, ὁμοία: præter δῖα, πότνια, ἴα & μία.
7°. Dualia in α; ut Μούσα.
}

His adde κόλλα cum compos. χρυσοκόλλα, &c. σικύα

Αν finita corripiuntur; ut ἂν, ὢ Ἀιὰν.

Producuntur 1°. Masculina in αν: ut Τιτὰν. 2°. Adverbia; ut πέραν: Sed ὅταν *quando* breve est.

Αρ finita brevia sunt; ut νέκταρ, αὐτάρ. Producuntur monosyllaba κάρ, ψάρ· γὰρ commune est.

Ας finita producuntur; ut Ἀινείας, Ἄιας, τύψας. Corripiuntur nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non formant genitivum in αντος; ut λαμπὰς, μέγας, σέλας. Accusativi plurales quintæ simplicium; ut Τιτᾶνας. Item Adverbia in ας; ut ἀτρέμας· sed ἴκας interdum producitur.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, τίθημι, τύπ]ουσι, ἶφι, βίηφι. Adverbia oxytona in τὶ semper ferè longa sunt; ut ἀνιδρωτὶ: in ισὶ plerumque brevia; ut Ἀιγυπτιστί.

Ιν finita brevia sunt; ut πάλιν, ὄζιν: commune est ῥεῖν. ιν-ινος longa sunt; ut ῥηγμίν.

Ις finita brevia sunt; ut πόλις, δὶς, ἀμοιβαδὶς. Producuntur nomina monosyllaba; ut λὶς *lævis*: τὶς sæpius breve. Dissyllaba pleraque fœminina acutitona in ις-ιδος, penultimâ longâ, producunt ultimam; ut ἀρπὶς, ἀψὶς, βαλβὶς, κληὶς, κνημὶς, κρηπὶς, σφραγὶς· Item hyperdissyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus; ut βατραχὶς, κανονὶς, καλαμὶς, κεραὶς, πλοκαμὶς, ῥαφανὶς, σησαμὶς. Communia sunt ἀκρὶς, Περσὶς, νεβρὶς, νηστὶς: sed πατρὶς plerumque breve est. Ις-ιθος longum est; ut μέρμις, ὄρνις.

Υ finita brevia sunt; ut σύ, δάκρυ, γλυκύ: sed ἀντικρὺ commune est.

Υν finita corripiuntur; ut σύν: sed υν-υνος producuntur à μόσυν.

Υρ finita producuntur; ut ὕδωρ.

Υς finita corripiuntur; ut βαθύς. Producuntur Substantiva oxytona, quæ declinantur per υος; ut ἰλὺς, ὀφρὺς: item κώμυς. Sed ἰχθὺς, uti & ὀφρὺς in compositis, alicubi corripiuntur: sic χέλυς.

Quantitas ancipitum vocalium in prioribus Syllabis.

Α, ι, υ, ante vocales plerumque corripiuntur.

Exceptiones.

1° Α. penultima nominum in αων crescentium per ο, longa est; Μαχάων. Item Ἑρμάων, Ποσειδάων.

Propria Oxytona, & fœminina in αῒς, producunt α; ut Θαῒς· sed Ἀῒς communem habet.

Sequentia itidem producunt α penultimam; ut ἄιξ, ἀὴρ, κρᾶας λᾶας, χάος, πάος. Alia antepenultimam; ut ἄατος, ἀκράαντος, ἀΐσσω,

Αχα-

'Αχαΐκὸς, "Αονες, Βυζάϊος, Λαέρτης, βιάομαι, τέτρᾳορος, ἐλάϊνος. & ἐλαΐνεος.

In quibuſdam α communis eſt ; ut ἀήρ· ſed ἀείδω, ἀΐω, ἀλαός, λαΐζα, ἱλαός, φάος rariùs producuntur ; ναός, ἄορ rariùs corripiuntur : in ἀάπτω ſive ἀπάω utraque α per omnia communis eſt.

2°. I penultima nominum in ίων-ονος longa eſt; ut κίων, βραχίων, 'Ωρίων· exceptis compara ivis quæ ferè brevia ſunt ; ut ἡδίων· item χιών. Longa eſt in his κειός, κιάθω, ἰάομαι, ἰύζω, ἰωχμός, παλίωξις, προΐωξις, Πιεεὶς.

Nomina in ια, penultimam habent communem, ſæpiùs tamen correptam ; ut σοφία· ſed ἀγρία, αἰκία, ἀνία, καλιά, κονία, ὁρμιά, σία, ſæpius productam.

In hiſce ι communis eſt : ἰαίνω, ἰάχω, ἱερός, θρίαμβος, θεῖον, λίαν, μίον, ὀΐω, πιαίνω, πίον· Sed ἵεμαι, ἰός, rariùs brevia : ἤιον, & compoſita à Δὶς Διός ut ἔνδιος, rariùs longa.

3°. Υ in ſequentibus producitur. 'Ενυώ, θυάς, ἐγγύη, μύωψ, πλατυάζω, ὕαλος, ὑετός.

In his communis eſt, γύης (quod in compoſitis ſæpius breve) : μύουρος, μύων, πύελος. Rarò corripiuntur εἰλυός, μυελός, 'Υάδες· κάρυον, κρόμμυον ra ò producuntur.

Α, ι, υ, ante μα in quamplurimis neutris producuntur : ſed κλίμα, κρίμα, ἔρυμα, πλύμα, χύμα, alicubi corripiuntur.

A ante β.γ.δ.θ.κ.λ.μ.ν.π.ρ.σ.τ.φ.χ corripitur.

Exceptiones.

Polyſyllaba in ατος præcedente ρ vel vocali ut plurimùm longa ſunt ; ut ἀνίατος, "Αρατος, ſic ἄπλατος. Corripitur ἐρατός· ἀάατος commune eſt.

Nomina in ατης Propria, Gentilia, & lapides ſignificantia, producunt α penultimam, ut 'Ευφράτης, 'Αχάτης, 'Ασιάτης, γαγάτης : ſed 'Αντιφάτης, Ευρυβάτης, Γαλάτης, Δαλμάτης, Σαμάτης, Σαρμάτης, breviantur : Σπαρτιάτης habetur pro communi.

Numeralia in ακόσιος quartam à fine producunt : ſic Συρακόσιος.

Penultima α, ι, υ, circumflexa ſimul omnes in catalogo infra ponuntur.

A in ſequentibus producitur : ἀβάλε, ἀγή, ἀδολεσχος, ἄκων, ἀκέσιος, "Αχις, 'Ασὶς nomen fluvii, ἀλοσύνη, ἀμάρακος, 'Απὶς, ἀπύω, ἄτερος, ἄτη, κάβηξ, δαγὺς, δαλός, Δαμόιται, Δάμων, δανός, διάκονος, διαμελεϊστὶ, δραπέτης, θάτερος, 'Ιάπυξ, 'Ιάσων, Ιθαγενής, καναβινός, Καρὶς, κάρος. κλάδος, κοάλεμος, κόβαλος, κρανίον, κρανόω, κρατὴρ, κνάκος, Λάδων, λαρός, νάνος, νάπυ & νάπυια, 'Ομφάλη, πανίζω, Πίδαπος, πιδάκνης, ῥάδιξ, σαπέρδης, σάπυον, σπάδιξ, Σπύμφαλος,

σφαι-

σφραγὶς, τάλις, πάρα, τρανὴς, φάλαινα, φανὸς, φλυαρὸς, ψαρὸς, ὠρακιάω. Penultima longa est; in ἀαγὴς, Ἄναπος, Σαρδανάπαλος.

Communis est α in his ἀμάω, Ἄρης, κάραβος, ἐανὸς, καλὸς, τραχὺς: Sed ἀλαὸς, ἀλίσκω, ἄειςον *prandium*, ἀτάλλω, βάλσαμον, δάπεδον, Ζάκυνθος, ναυαγέω, ναυάγιον, τάγος, τάπης, rariùs producuntur: ἀρὰ, θάκος, φάρος rarissime corripiuntur. ἀπάλαμνος interdum producit primam. Ἀπόλλων in recto breve, in obliquis commune: ἀνὴρ in recto commune, in obliquis & in compositis producitur; ut μεγάνωρ.

I ante β.γ.δ.θ.κ.λ.μ.ν.π.ς.τ.φ.χ. brevis est.

Exceptiones:

Ινη in dissyllabis producitur: in hyperdissyllabis itidem, si longa præcesserit; ut δίνη, ὑσμίνη.

I ante vel post ρ producitur; ut λιρὸς, δριμύς. Brevia sunt composita & derivata à τρεῖς, præter τρίνακεις; brevia item ἔριφος, θρίδαξ, κρίνον, κρίσις, κριτὴς, κριτὸς, τρίβος, θρὶξ τριχὸς cum compositis; item materialia in ινος, ut κέδρινος, μύρρινος.

Nomina in ικη, ιτη, ιτης, penultimam producunt, ut νίκη, Ἀφροδίτη, Θερσίτης: præter δίκη, Ἑλίκη. Quædam etiam in ιτος, ut ἀδήριτος, ἀμήνιτος.

I in sequentibus legitur producta; Ἀγχίσης, Αἴγινα, αἰγινέω, ἀκινάκης, ἀκονιτὶ, ἀκόνιτον, Ἀμισσός, Ἄμφισσος, Διδὼ, δρφάω, ἐνιπὴ, Ἐνιπεὺς, Ἐχινάδες, ἶβις, Ἴδη, ἶδος, ἰθὺς, Ἴκαρος, ἴλη, ἴλιγξ, Ἴλιον, ἰλὺς, Ἰλισσὸς, ἶμβος, ἰνίον, Ἰνὼ, Ἴναχος, ἰτέα, Ἴφιτος, ἴφθιμος, ἰχὼρ, Κάμινος, κίνναμον, κίκυς, κίχορον, κλίβανος, κλίμαξ, κλίτος, κνίδη, κνιπὸς, κονίσαλος, κονίλη, κυκλάμινος, κύμινον, λιμὸς, μυρίκα, Μίλων, Μίνως, νεογιλὸς, νικάω, νίφω, Ὀιλεὺς, ὀμιχέω, ὀπιπεύω, ὅρμινον, ὀρίγανον, παρθενοπίπης, πέδιλον, πίδαξ, πιδύω, πιλέω, Πίσα, σάπινον, σέλινον, σιγὴ, Σιδὼν, Σιληνὸς, σισύμβριον, σίσυφος, σιμὸς, σίφων, σκίπων, σμίλη, σμίλαξ, στίβη, σῖτος, τίτυρος, τίβυρις, πιθωνὸς, τιμάω, πτὰν, τίφυς, φιμὸς, Φινεὺς, φιτύω, χαλινὸς, χελιδὼν, χίλιοι, χιλὸς, χλίδη, ψιλός.

In hisce communis est. Αἰσχίνης, ἰθύνω, ἴκελος, ἱκέτης, ἱκάνω, ἵλαος, ἱμὰς, καρκίνος, κινέω, κόφινος, κόπινος, λιτὸς, μυρίκη, πίναξ, σίδη, φίλος. Rariùs producuntur γίγας, θαμινὸς, λιπαρὴς, ὀπωρινὸς, ὀρθρινὸς, στίχος· rariùs corripitur ἱμείρω.

Y ante β.δ.θ.κ.λ.ν.π.ρ.τ.φ. corripitur.

Exceptiones:

Longa plerumque sunt verbalia in υτηρ, υτης, υτὶς, ύτωρ; ut

λυτὴρ,

λυτὴρ, μηνυτὺς, κωκυτὸς, ῥύτωρ. Leguntur tamen quædam in υτὸς interdum correpta; ut ἀδάκρυτος, ἀμήρυτος: Pauca sæpius brevia; ut ἀνήνυτος, δυτὸς, θυτὸς, κλυτὸς, λυτὸς, ῥυτὸς, φυτὸς, χυτὸς, cum compositis; item θύτης.

Longa etiam dissyllaba in υλη, υνη, υνος, præter μύλη, γυνὴ, πλυνός:

Adverbia in υδὸν producunt penultimam: ut βοτρυδὸν, ὠρυδὸν: excipe ῥυδόν.

Υ ante γ.μ,σ.χ. producitur. Terminationes verò ascititiæ υμος & υμων corripiunt υ; ut ἥδυμος, δαιτυμὼν: corripiunt item υ, δύσις, ζυγὸς, Ἠλύσιος, θύμαλις, θύμον, κύμινον, λύγος, λύσις, μαρμαρυγὴ, μυχὸς, πύματος, πύστιος, πτύγη, ὕμνις, χύσις: Hæc θύσανος, ὑμὴν, φύσις, perraro extendunt υ: θυγάτηρ in recto sæpiùs corripit, in obliquis sæpiùs producit.

Quædam alia producunt υ: Ἄβυδος, ἄγκυρα, ἁλιμυρὴς, ἀβακτυλὶς, ἀϋτὴ, γέφυρα, Γρυνειὸς, γρυπὸς, γυρὸς, ζύθος, θύλακος, ἰσχυρὸς, καρύκη, κέλυφος, κίνδυνος, κογχύλιον, Κόρκυρα, sive Κέρκυρα, κόσυλις, κολύρα, κύειος, λάφυρον, λεπυρὸν, Λυδὸς, λύπη, μυκάομαι, μύραινα, μύρος, μύειοι, μυλειάω, ὄλυρα, ὀΐζυρὸς, ὀνόγυεις, ὄρκυνος, πίτυρον, πλημμυρὶς, πυραμὶς, πυρὸς. Ῥύπαιος, ῥυτὴ, σκύτος, σύειγξ, σφυρὰ, τυδύς, τυρὸς, τρυπάω, ὑβὸς, χυλὸς, χελύνη.

Υ communem habent βόθυνος, βύθος, κηκρύφαλος, πάπυρος, ῥυπὶς, στύγνη, στύλος, σφονδύλειον, & σφονδύλειος τορύνη, τρυφάω, τυρόεις, ὕδωρ, sed γυλιὸς, κορύνη, λάγυνος, ξύλον, φυτάω; φυταλιὰ, φυτάλμιος, υ, rariùs producunt.

In nominibus propriis, ancipites ferè communiter accipiuntur. In peregrinis servatur quantitas linguæ vernaculæ: ut Γερμανὸς *Germanus*.

Anceps diphthongi resolutæ, vel diminutæ corripitur: ut πάϊς, φυγή.

Verumtamen si quid ab hâc ancipitum, ità positarum, quantitate dissentaneum obtulerit frequens lectio, quæ certissima est omnium norma, suo loco potest adscribi; ut de his modò incertis certior aliquando habeatur notitia.

Eadem ferè ratio est dignoscendæ quantitatis verborum.

Breviantur ancipites, quantum sinit positio, in penultimis verborum desinentium in γω, δω, ζω, θω, ακω, ανω, αρω, αφω, αχω, ικω, τω, πω.

Pauca in ανω sunt communia; ut αὐξάνω, ἱκάνω, οἰδάνω: aliqua longa;

longa ; ut κιχάνω, φθάνω (quod tamen extra præsens anceps est.) Πύθω *putrefacio*, longum est : ἰάχω utramque vocalem habet communem.

Producuntur verba finita in ίζω, ιγω, ιθω, ινω, ινῶ, ιφω, ύγω, ύνω, ύρω, ύκω, ύχω, ύφω. Sed δείνω, θίγω, τείζω, communem habent penultimam ; ἀμζλύνω, ἀρτύνω, ἐπτύνω, κύνω, πλύνω, rarissimè correptam ; γίνομαι, σίνομαι, πίνω, ι communem ; γλύφω, υ brevem habet.

Finita in αω brevia sunt. Sed διψάω, πεινάω, ἰάομαι, longa : άω post ρ vel vocalem commune est.

Communia ferè sunt terminata in ίω & ύω ; ut πίω, κωκύω. Longa sunt κονίω, μηνίω, χρίω, μηνύω, μηρύω· paucula brevia ἐσθίω, κίω, φθίω, ἠπύω, μεθύω.

Ancipitum quantitas in ultimâ vocis rectæ manet plerumque in penultimâ vocis variatæ ; ut γίγας-γίγασι, τύψας τύψασι, ζευγνὺς-ζευγνῦσι, Τιτὰν-ᾶνος, ἀκτὶν-ῖνος, φόρκυν-υνος, ἀψὶς-ῖδος, ἔτυψα-άμην-απο, τέτυφα-ατον.

Hæc regula vim habet in sequentibus, tum nominum incrementis, tum verborum.

Incrementum Nominum.

Ancipites productæ in recto, si declinentur purè, ferè communes sunt ; ut δρῦς-υὸς. sic ναῦς-αὸς.

Anceps antè duplicem in ultimâ recti plerumque breviatur in obliquis ; ut ἄυλαξ-ακος, ἧλιξ-ικος, σὺξ-συγὸς. Verùm

A longum est in obliquis sequentium : ῥάξ, θώραξ cum compositis, χόρδαξ, ἵραξ, ὄιαξ, Φαίαξ, φάψ.

I ferè longum est in obliquis nominum in ιξ-ιγος, gentilium in ξ-ικος ; ut τέττιξ, Θρῆικες· & monosyllaborum in ιψ ; ut ρῖψ· similiter in hisce αἴξ, πέρδιξ, ῥάδιξ, σκάνδιξ, σπάδιξ, φοῖνιξ, φρίξ· μάστιξ. Interdum corripit ι.

3°. Υ incrementum nominum in υξ-υκος longum est ; ut βόμβυξ Excipe ἄμπυξ, κάλυξ, πτύξ· βέβρυξ tamen & κήρυξ habent υ commune.

Longum habetur υ in horum obliquis γύψ, γρύψ, κόκκυξ, σάνδυξ, ὄρτυξ, quod tamen alicubi breve est.

I nominum in ίων-ωνος, præcedente brevi corripitur : ut Κρονίων Κρονίωνος : Reliqua ferè in ίων servant quantitatem recti in obliquis :

quis: ut Κρονίων, Κρονίονος· Ὠρίων, Ὠρίωνος, antepenultimâ longâ.

Pauca in obliquis brevem habent ι quæ in recto longa est: ut Ἀμφικτίων, Πεεικτίων-ίονος.

Υρ longum in recto, corripitur in obliquo: ut πῦρ πυρὸς; ψίθυρ, μάρτυρ-υρος.

Incrementum Verborum.

Quantitas penultimæ manet in præsenti & imperfecto, per omnes voces & modos: ut κείνω, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην.

Quantitas Indicativi servatur in similibus temporibus aliorum modorum; uti & in participiis; ut κρίνω, κρῖνε, κρίνων.

Manet itidem quantitas in temporibus cognatis ejusdem & alterius vocis; ut ἔτυπον, τυπῶ, ἐτύπην, τυπήσομαι, ἐτυπόμην, τυπῦμαι, τέτυπα, ἐτετύπειν.

Penultima Indefiniti primi longa est in conjugatione quartâ: ut ἔκειναν μέγα νεῖκος-Od. σ'. v.263. Sed in tertiâ conjugatione, penultima tam futuri quàm indefiniti primi frequentiùs brevis: ut ἣν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει. Phocyl. αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι-Il. ὁ. v.234.- ἔειν ἤρισε- Theocr. Idyl.5.-Ἔκλυσε δῖνα idem Idyl. I. In verbis autem, quorum thema exit in ω purum, α penultima post ρ vel vocalem communis est: ι, υ, post quamcumque literam sæpius longæ: ut-Ζεὺς εἴασε κεςνίων. Od. ύ. 273.-εἴασεν Ἕκτωρ Il. κ'. v. 299.- ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ Od. κ'. v. 450. τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω-Il. ά. v. 29.

In voce activa, penultima Indefiniti secundi corripitur: ut ἔταγον, ἔλιπον, ἔτυπον. Penultima etiam Fut. I. quartæ conjugationis: ut ψαλῶ, κρινῶ.

Penultima perfecti activi aut medii plerumque brevis: ut τέτυφα, τέτυπα· Nisi quòd anceps thematis, trium priorum conjugationum, usu longa vel communis quantitatem retinet: ut-βέβριθε ἀλωὰ Theocrit. Idyl. I. v.46.-δένδρεα μακρὰ πεφύκει Od. ή. v.138

Penultima tertiæ pluralis in ασι longa est; ut Μυρίαι ἑςήκασι Il. δ'. v. 434. ἄνδρες ἔασι Il. β'. ver. 131.

Propria reduplicatio verborum, nisi obstet positio, brevis est Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι-Od. θ'. v.245.-τὸν Ἔρωτα διδάσκει Bion. Idyl 3.v.4. Πιφαύσκω primam habet communem, γινώσκω sæpius productam: ut ἀλλήλοισι πίφαυσκον. Il. κ'. v. 202. οὓς ναῦν πίφαυσκε Δόλων-Ibid.478. ὄφρ' εὖ γινώσκῃς- Il. έ. v.128. Sed νοήματα σεῖο γινώσκω Nazianz. Impropria communis est: ut ἀλλὰ κακῶς ἀφίει-Il. ά. v. 25.-βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς Ibid. v. 51.

A characteristica secundæ conjugationis ubique corripitur

duali & plurali, & in singulari imperativi, vocis activæ, & in toto passivo & medio tam singulari quam plurali: ut ἵστατον ἀχνύμεναι κῆρ Il. ψ. v. 284. -τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ -Il. σ'. v. 346. ἵλαθι νῦν φίλ' Ἄδωνι -Theocrit. Idyl. 15. v. 143. ἵσταμαι ὅπποτε νεῖκος -Il. ν'. v. 171. &c.

Y Quartæ Conjugationis in Indicativo singulari activæ vocis producitur: ut -φύσις δείκνυσιν ἕκαστα. Pythag. v. 64. Sed in duali & plurali Indicativi, & in Imperativo & Infinitivo ejusdem vocis, & in toto passivo & medio corripitur: ut βόας ἡμιόνους τε ζεύγνυσαν αἶψα -Il. ω'. v. 785. -δαίνυσθ' εὔφρων Il. ὀ. v. 99. Dissyllaba vocis activæ ubiq; producunt υ: ut -γαῖαν ἔδυτην Il. ζ'. v. 19. -αὐτίκ' ἔδυσαν Il. σ'. v. 145. κλῦθί μευ ἀργυρότοξε. -Il. ά. v. 37.

Anceps immutabilis ubique producitur quando mutabilis in suam longam vertitur: Nam ἄϊον ab ἀΐω, ἴαλλον ab ἰάλλω, ὑλάκτεον ab ὑλακτέω, uti ἤκουον ab ἀκούω, ἤρειπον ab ἐρείπω, ὤρυττον ab ὀρύττω, producit primam: ζεύγνυμι-υσι, quia τίθημι-ησι, penultimam producit. Huc refer ἀδικῶς, primâ longâ.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur: ut νικάω *vinco*, νίκη *victoria*, primâ longâ, κορὰ, κοράσιον, producta α: δίκη, δίκαιος, primâ brevi, sed μανικὸς à μανία *furor*, πρᾶγος *negotium* ab ἔπραγον, producunt α, νιφόεις *nivosus* & νιφὰς *nix* à νίφω, πνιγόεις à πνῖγος *suffocatio*, corripiunt ι. Similiter quæ profluunt ab incrementis vocum: ut θωράκιον à θώραξ-ακος, ῥαγίζω à ῥὰξ ῥαγὸς producunt α.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur: ut τιμὴ, ἄτιμος, ἀτιμάω. Est etiam ubi quantitatem eandem non habent: ut -θεῷ ἀτίμησαν ἑορτὴν Dionys. v. 1158. Πᾶν initiale in compositis corripitur, πανάπαλμος, πανάχαιοι &c. ut εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος —Bion. Epitaph. Adon. v. 56.—— ἀριστῆας παναχαιῶν Il. β'. v. 404. τῶν ἄπαν ἐπλήσθη πεδίον—— Il. υ. v. 156.—— πρόπαν ἦμαρ —Il. ά. v. 601.——πάμπαν ἀμύνειν. Il. ι'. v. 435. In fine alicubi reperitur productum; ut-ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον. Theocrit. Idyl. 22. v. 86. ὗς, σῦς in compositione corripiuntur; ut ὑφορβὸς, συβώτης *subulcus*: sic ἄσπιλος *immaculatus* corripit ι, à σπῖλος. Derivativa & composita in ανς ab ἄω *spiro* producunt α, ut ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς —&c. Od. έ. v. 368. ——ζέφυρός τε δυσαής. Od. έ. v. 295.

In compositione anceps immediatè præfixa posteriori membro compositi corripitur, tàm in hisce particulis α, δι, δυς, ἀει, ἐρι, ζα, quàm in fine aliarum vocum quæ præfiguntur: ut ἄφαλος, ὀκτάπους *octipes*, καλλιπάρηος *formosas habens genas*, τανύπεπλος *veste longâ indutus*.

indutus. *α* longam habens, *ἄληκτος indesinens*, *ἄλοφος cristam non habens*, *ζάλευκος valdè albus*: communem *α αγής*.

Poetæ nonnunquam hasce de ancipitum quantitate negligunt regulas tum in ultimis tum in prioribus syllabis dictionum.

Ultimas enim breves interdum producunt: ut ὦ πύκτα Πολύδευκες—Theocrit. Idyl. 22. v. 131. Αἶαν Ἰδομενεῦ τε—Il. ψ΄. v. 493. —βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν—Orph. hymn. in Æsculapium— δάμνη Ἀλεγηνορίδαο. Il. ξ΄. v. 503. κωρυκιῶτα μάκαρ ἐριούνιε—Orph. hymn. in Mercur. v. 8. μηδὲ πρὶν ἀπὸ παυε τεὸν μένος— Il. φ. v. 340. Longas corripiunt: ut μήτ' ἄγαν εὐδαίμονα—Theogn. δήσας ἀλυκτοπέδησι—Hesiod.— κατὰ χῶραν ἀμείβου Phocyl. 45.

Priores itidem breves quandoque extendunt: ut —κέρατα καὶ ἐγκλίνουσι Oppian. l. 2. v. 95. ξυρὸν ἀέννάον κραναὸν—Theocrit. Idyl. 22. v. 37.—ἐν εὐύδρῳ περσαπκῇ. Nonn. Joan. c. 6. Πυθιον καλέουσι—Hom. hymn. in Apoll. v. 373.— καὶ νῶτα κυκυφότα τείρετο Σιμὰν Nonn. Joan. c. 21. ὄρνιθες τι κέκραγα τε—Epigram. l. 7. Longas corripiunt: ut θεινόμενος ὑπὸ δίναις—Orph. Arg. v. 1031. ἀλλὰ μάκαρ θυμῷ ἔμβαλε—Orph. hymn. in Jovem Fulminant—κόνις ἐσμὲν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται Phocyl. v. 103. ὄρνισι μὲν πολλὴν ταχυτῆτ'—Idem. 118.

Accentus.

Dictiones singulæ sive simplices sive compositæ unicum tantùm habent accentum, à quo dicuntur ἔντονοι: quædam tamen accentum quandoque exuunt, dictæ ἐγκλιτικαὶ: pauculæ carent, ἄτονοι.

Accentu carent ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, ὁ, οὐκ, οὐχ, εἰ, ὡς, ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ.

Acuuntur articuli ὅ pro ὅς, οὗτος, vel τοῦτο· ἥ, οἵ, αἵ pro αὗται, οὗτοι, αὗται: absque substantivo positi, nec sequente μὲν: ut * ἠπείλησεν μῦθον ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστὶ Il. α΄. v. 389. αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίηνδε Il. ζ΄. v. 171. ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων Il. ψ΄. v. 9. ὡς ἣ πορφυρέη—Δύσατο Il. ρ΄. v. 551. οἳ δὴ νῦν

* *Encliticarum regulis apponuntur exempla ex* SS. Bibliis: *Editionis regiæ* Plantin. ¶ *ex tribus editionibus* Rob. Steph. *anno* 1550. *folio.* 1549. & 1568. *in duodecimo.* ¶ Henr. Steph. 1569. *fol.* ¶ Bezæ *per* Henr. Steph. 1582. ¶ *Bibl. Græc.* Françofurti 1597. *fol.* & Basileæ 1545. *fol.* ¶ *Bibl. Græcolat. per* Morinum Lutetiæ 1628. *fol.* HOMERI *exempla ex* Eustathio *Romæ*. 1542. ¶ *Et per* Froben. Basileæ 1560. ¶ *Ex* Didymo Basileæ 1535. ¶ *Ex* Spondano Basileæ 1606. ¶ *Ex editione* Henr. Steph. 1566. *fol.* ¶ Lectii, Aureliæ, Allobrogum 1606. THEOCRITI *ex editione* Henr. Steph. 1566. *fol.* & 1579. *in duodecimo.* ¶ Wintertoni *Cantabrigiæ*, 1635. HESIODI *ex editione* Henr. Steph. *fol.* 1566. ¶ Heinsii, 1603. ¶ Wintertoni *Cantabrigiæ*, 1635.

ἔαται Il. γ'. v. 134. αἱ γάρ τε βοῶν προφερέσταταί εἰσι Il. κ'. v. 352. εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστυ μένη Theocrit. Idyll. 25. v. 45. ἡ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν Il. ε' v. 318. οἱ μὲν ἐκήρυσσον Il. β'. v. 52. αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται Il. β'. v. 90. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Marc. 12. 15. ἡ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα Il. ε'. v. 357. οἱ δὲ εἶπον Luc. 9. 13. αἱ δέ τε ἔνθα Il. β'. v. 90.

Οὐ, οὐκ acuuntur ante quodvis punctum; ut ἔξεστι κῆνσον δοῦναι ἢ οὔ; Marc. 12. 14. ὁ δὲ ἔφη, οὔ. Matth. 13. 29. οὐκ· ἀλλ' Αἴγωνος Theocrit. Idyll. 4. v. 2.

Ὡς sic, ubique acuitur; ut ὣς ἔφατ' Il. α'. v. 33. ἀλλ' οὐδ' ὣς Od. α'. v. 6. *sicut*, quando in constructione post ponitur: ut κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα Il. ε'. v. 476. *quodammodo*, post ὅτι; ut ἔστι μὲν ὣς Aristot.

Ἐξ, si postponitur casui, interdum acuitur; ut οὐδὲ κακῶν ἔξ Il. ξ'. v. 472. & Theocrit. Idyll. 25. v. 38. Apud Spondanum tamen & Wintertonum tono orbatur.

Omnes hæ voces ἄτονοι per compositionem auctæ accentum in se possunt recipere: ut νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται Luc. 16. 25. οἵδε δὲ οἱ &c. Il. β'. v. 5. οἵδε Il. α'. v. 302. αἵδε Od. τ'. v. 373. sic οὔκουν, εἴθε, ἔνθα, &c. hujusmodi.

Encliticæ.

Τὶς indefinitum per omnes casus.

Pronomina μοῦ, μοὶ, μὲ· σοῦ, σοὶ, σέ· οὗ, οἷ, ἕ· σφωὲ, σφὲ, σφίσι, σφᾶς, & σφὼ * *illi, illos*, &c.

Verbum φημὶ in omnibus personis præsentis Indicativi excepta 2ª. singulari. similiter εἰμὶ in 1ª & 3ª. singularibus & 3ª. plurali: Sed † εἶ & εἶς 2ª. singularis & ἐστὸν 2ª. & 3ª. dualis vix unquam: || ἐσμὲν, ἐστὲ sæpius inclinant.

Particulæ Indefinitæ ποτὲ, πωθὲ, πῆ, ποὶ, ποῦ, πῶς. Item γε, τε, κε, κεν, νυ, νυν, περ, πω, ῥα, τοι, & plerumque θὴν ¶.

* σφὼ illi, εἰ μὴ σφω διέκρειναν Il. ρ'. v. 531. *vos*, εἰ δὴ σφὼ ἐριδαίνετον Il. α'. v. 574.

† Εἶ *inclinat* Franklin. cap. 8. ἐστὸν *semel in* Homero *inclinat* φίλτατοί ἐστον Il. ι'. v. 198. *idque editione tantum* Spondani, Lectii, & Henr. Stephani: *sed in editione* Didymi, Eustathii, &c. *servat*.

|| Ἐσμὲν, ἐστὲ *in sequentibus locis* Homeri *non inclinat*: ὁμήλικες ἐσμὲν Od. ο'. v. 196. ἡμῖν θεοὶ ἐστὲ Il. π'. v. 422. σχέτλιοί ἐστε θεοὶ Il. ω'. v. 33. & Od. ε'. v. 118.

¶ Θὴν *in* Homeri *editionibus sexies inclinat* Il. θ'. v. 448. ν'. 104. ν'. 620. π'. 852. φ'. 568. Od. ε'. v. 211. *ter non inclinat*, ἦ θήν μιν Il. β'. v. 276. Πηλεύς θήν μοι Il. ι'. v. 394. ὦ φίλ' ἐπεὶ θήν μοι Od. π'. v. 92. *non inclinat iisdem in* Theocriti Idylliis ὔμμες θὴν Id. 5. v. 111. τὺ θὴν Id. 7. v. 83. αἶνος θὴν Id. 14 v. 43.

Encliticæ

Encliticæ dictiones inclinant vel amittunt Accentum.

Inclinant, id est transferunt Accentum semper acutum, vel suum vel pro suo, in dictionis præcedentis finalem syllabam: idque fit, cùm præcedens dictio habeat

1°. Acutum in antepenultimâ; ut ἄνθρωπός τις Luc. 16. 1. ὅμοιός ἐστι Matth. 13. 52.

2°. Circumflexum in penultimâ, ultimâ existente brevi; ut τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου Matth. 26.26.

3°. Acutum in penultimâ, quæ cum ultimâ est pes trochaicus, ut ἔτι τι πλῶος ἐμὶν ἐπιμέμψατο, μέσφα τοι ἐχθές Theocrit. Idyl.2. v.144. ἔτε ποτί περτρέποντο Il. έ v. 700. & ἔτι ποτ' ἀντεφέροντο v.701. αἶψά ποθι Il.α. v. 128. Sed εἰμὶ & φημὶ post voces hujusmodi paroxytonas non inclinant.

4°. Cùm præcesserit Enclitica nudata suo accentu, ut καθῶς φασί τινες Rom.3.8. ἄρα γέ τοι Theocrit.Idyll.7.v.149.

Amittunt accentum, quando præcedens dictio tonum habet in ultimâ, ut ὁ παῖς μου Matth. 12. 18. ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστι Matth. 5. 37. Vertunt autem gravem in acutum; ut Θεέ μου, Θεέ μου Matth.27 46. Θεοῦ ἐστι Joan.1. .34.

Encliticæ monosyllabæ amittunt accentum post paroxytonas non trochaicas, ut ἡ μήτηρ μου Matth. 12. 48. τὸ σῶμα μου Matth. 13. 35. ἡ θυγάτηρ μου Matth. 9. 18. vel post circumflexum in penultimâ, quando ultima solâ positione longa est; ut χοῖνιξ μου. Dissyllabæ verò non amittunt, ut σώσω τινάς ἐξ αὐτῶν Rom. 11. 14. πόθεν ἐστὶ Joan. 2. 9. σαόφρων ἐστὶ Od. δ'. v. 148. χωρὶς νόμου ποτὲ Rom. 7.9.

Verbum ἐστὶ retrahit accentum in penultimam, quando est initium orationis, vel immediatè sequitur quodvis punctum, vel etiam particulas καὶ, οὐκ, εἰ: & voces quasdam apostrophum passas τοῦτ', ἀλλ', ut ἔστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν 1. Cor. 15. 44. ὁ ἀγρός, ἐστιν ὁ κόσμος Matth.13. 38. οὐκ ἔστι μαθητὴς Matth.10.24. εἰ ἔστι λόγος Act. 13. 15. τοῦτ' ἔστι Marc. 7. 2. ἀλλ' ἔστι Joan. 7. 28. Item propter emphasin apud Aristotelem, ut ἐνεργείᾳ μὲν οὐκ ἔστι, δυνάμει δ' ἔστι Metaphys. l. 2. c. 10.

Addunt Grammatici, ὡς ἔστι.

Reliquæ omnes encliticæ servant accentum post quodvis punctum vel notam distinctionis; ut τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν Philip. 1. 15. τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειραι Marc. 5. 41. (λέγει τῷ παραλυτικῷ) σοὶ λέγω Marc. 2. 10. 2o Propter emphasin ἡ ῥίζα σὲ Roman. 11. 18. δώσω σοὶ Marc. 6.22. 23. 3o. Propter distinctionem, ut οἱ ποτὲ ὄντες μακράν. Ephes. 2. 13. ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας. Luc. 14 9.

Pronomina

Pronomina post Præpositiones, & ἢ *vel*, ut plurimùm non inclinant, ut ἐκ σου Matth. 2. 6. ἐπὶ σοῦ Act. 24. 19. Ἢ σέ γε Μοῦσα ἐδίδαξε Διὸς παῖς ἢ σέ γ' Ἀπόλλων Od. θ. υ. 488.

Πρὸς ante pronomen encliticum in N. T. semper acuto notatur, ut πρός με Matth. 3. 14. πρός τινα Act. 12. 12. &c. Sic πρός μιν Theocrit. Idyll. 25. v. 60. πρὸς με παῦσαι Steph. t. 3. col. 673. Ἐπὶ semper ante σὲ. Act. 13. 11. & 22. 19. &c. Sic τὰ μὴ ἐπί σοι θέλεις ἐπί σοι εἶναι Epictet. c. 1, 0.

Ἀμφὶ ante ἑ apud Homerum semper Iʹ. δʹ. v. 497. Il. ὀ. v. 241. & 514. item Mosch. in Europ. v. 130. sic ἀμφί μιν Idem. v. 118.

Legitur & ἀμφί σοι Duport. Cantic. cap. 1. v. 11. Μετά σου Cant. cap. 6. v. 1. μετά σε ibid. cap. 1. v. 4. Post Præpositiones à verbo divulsas, tum pronomina, tum aliæ encliticæ accentum non servant; ut ἔκ τοι ἐρέω Il. ά. v. 203. τοῦ ἀπό σοι Cant. c. 7. v. 13. ἔκ τ' ὀνόμαζε Il. ά. v. 371.

Hæ sunt regulæ de encliticis certæ & melioris notæ, studiosorum fide & memoriâ dignissimæ: à quibus tamen non rarò diffident emendatissimi codices; incertum, an propter situm & collocationem hujusmodi?

Τὶς indefinitum sæpè servat accentum suum cùm præponitur verbo ex quo pendet, ut οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι Matth. 15. 32. ἵνα τὶς γνῷ Marc. 9. 30. οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ Marc. 14. 36. οὐχ ἑτέρως τὶς ἐρεῖ Theocrit. Epigr. 10. v. 3. εἰ σύ κε τὶς χειρός μιν ἀνειρύσῃ Mosch. in Megar. v. 116.

Verbum εἰμὶ post οὐκ in N. T. servat acutum in ultimâ per omnes personas (exceptâ tertiâ singulari,) ut οὐκ εἰμὶ ἱκανός Matth. 3. v. 11. οὐκ ἐσμὲν Rom. 6. 15. οὐκ ἐστὲ Joan. 15. 19. ὅτι οὐκ εἰσί Matth. 2. 18.

Plures ubi concurrunt Encliticæ dicuntur Synencliticæ.

Ex Synencliticis si præcedens exuerit in ultimâ circumflexum, aut in penultimâ acutum, sequens non inclinat, ut ἢ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς Il. βʹ. v. 238. male itaque in Bibliis græcolat. legitur μάρτυς γάρ μού ἐστι. Rom. 1. 9.

Τὶ inclinans accentum sæpe non recipit à sequente encliticâ, ut οὐδέ τι πω Il. ά. v. 108. & 124. οὐδέ τί μιν ibidem. v. 332. οὔ τι μοι ibidem v. 335. νύ τίς ἐστι Il. ἑ. v. 191. & Hesiod. ἔργ. l. 2. versu ultimo.

In priorem monosyllabam acutitonam accentu orbatam quandoque posterior dissyllaba non inclinat, præcipuè post pronomen; ut καλόν σοί ἐστι Matth. 18. 9. ἰσχυρότερός μου ἐστί Matth. 13. 11. μαθηταί μου ἐστέ Joan. 8. 31. σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶ Act. 9. 15. μάρτυς

γάρ

γάρ' μου ἐστὶ Rom. 1. 9. κασίγνητος δέ τοι εἰμὶ Il. η. v. 48. ὥ σέ γε φημὶ Theocrit. Idyl. 25. v. 38. ἔχθιστος δέ μοί ἐσσί Il. α. v. 176. μάλα πε σφίσι Od. ζ'. v. 155. τά οἱ ποτὲ πατρὶ &c. Il. δ'. v. 219.

Plures synencliticæ alternis sæpissimè acuuntur & amittunt accentum, ut οὐ γάρ πω τινά φημι Od. δ'. v. 14. εἴ κέν τίς μοι ἕσπηται Od. δ'. v. 80. λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν Act. 9. 6. & 10. 6.

Interdum posteriori loco positæ duæ vel tres tono carent; ut εἴπω τί ποι τι Od. δ'. v. 328. ἦ θήν πού τοι Il. ν'. v. 813.

Occurrunt & aliæ servantes tonum ubi nulla prorsus verisimilis ratio subesse videatur; ut ὅσσα ἐν οὐρανῷ εἰσὶ Theocrit. Idyl. 25. v. 90. ἐπ' ἐσχάτῃ τινὸς ἄγχι Mosch. in Megar. v. 97. πῶς δέ φῄς Il. δ'. v. 351. Ζεύς εἰμι Mosch. in Europa v. 151. εἰ μή σφᾶς ὤνασαν Theocrit. Idyl. 16. v. 57. ὅτι ῥα Il. α. 56. ἤλυθε γάρ τείχων τις ἀπ' Ἄργεος Theocrit. Idyl. 25. v. 164.

Denique innumera penè depromi possunt exempla à regulis multùm discrepantia, quæ existimantur ab incuriâ potiùs typothetarum quàm authorum industriâ prodiisse in lucem. Proinde admonendi sunt lectores, ut grammaticorum præceptis constanter adhæreant, nec à prælorum dubiâ fide, aut potiùs sphalmatis in errorem se duci patiantur. Variis enim modis tum in iisdem tum in diversis exemplaribus tonum retinent, inclinant, amittunt; ut ἀπό σου, Matth. 12. 38. in editione Bibl. Reg. Bibl.-Græc. Bibl. Græcolat. Bezæ. Verùm ἀπό σου in utroque Steph. Enclitica σου in eodem contextu Apocal. 18. 14. bis posita secundum diversas editiones sic variatur; ἀπό σου & ἀπό σοῦ inclinat & retinet in edit. Bezæ, Bibl.-Græ. Francofurt. Utroque loco inclinat in Bibl. Reg. Servat in utroque apud Steph. Bibl.-Græc. Basil. Bibl.-Græco Lat. Sic ἦ ῥά νύ μοι τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοί τί Il. η. v. 48. Eustath. ἦ ῥά νύ μοὶ τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥά νύ μοι τί Il. η. v. 48. Didym. ἦ ῥα νύ μοι τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοι τὶ Il. η. v. 48. editione Lectii. ἦ ῥα νύ μοί τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νύ μοι τι Il. η. v. 48. editione Spondani. ἦ ῥα νὺ μοί τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥα νὺ μοι τὶ Il. η. 48. Hen. Steph.

Regulæ accentuum in dictionibus ἐντόνοις.

1°. Generales; quæ respiciunt simul plures dictionum species, vel dictionis ejusdem plures variationes.

2°. Speciales; quæ de singulis separatim traduntur speciebus dictionum pro varietate primæ terminationis.

Generales

Reg. 1ª. Accentus Acutus & Circumflexus occupant priorem ſyllabam.

Circumflexus notat ſyllabam longam naturâ vel uſu: antepenultimam nunquam: nec penultimam, quando ultima eſt naturâ vel uſu longa.

Acutus quartam à fine ſyllabam non afficit. In hyperdiſſyllabis antepenultimam occupat, quoties ultima eſt brevis; penultimam, quoties ultima longa eſt; ut ἄνθρωπος ἀνθρώπου· τύπτομαι ἐτυπτόμην· Super ultimam non pingitur; ſemper tamen in interrogativo τίς, vel ante incliticas, vel punctum diſtinctionis: aliàs ubique tam in orationis contextu, quam ſeorſim poſita dictio, ſi tonum in habuerit in fine, nec circumflexum, gravi notatur; quæ tamen ſyllaba dicitur acui, uti & dictio acutitona.

Αι & οι finales, ratione accentûs, pro brevibus habentur; ut ἄνθρωποι, εὖνοι, τύπτομαι· præter αι & οι in Optativis; ut τύψαι, τύπτοι· in ſyllabis contractis; ut εὐνοῖ, λεχοῖ· aliiſque circumflexis; ut πῶς· Item in Adverbiis; ut οἴκοι.

Excipiuntur à generali regula plurimæ dictiones ſimplices & compoſitæ, quarum varietas penè infinita regulis comprehendi vix poteſt: de quibus tamen aliquid infrà admonebitur.

Reg. 2ª. Longa naturâ vel uſu ante finalem naturâ brevem, ſi tonum habuerit circumflectitur; ut σῶμα, εἶμι· Ante finalem ſolâ poſitione longam ſæpius circumflectitur; ut αὖλαξ, χοῖνιξ· ſed λαίλαψ. μείραξ. Finales in ευ & ου, ſi tono afficiantur habent circumflexum; ut εὖ, ποῦ. excipe ἰδοὺ, ἰού.

Reg. 3ª. Monoſyllaba incontracta acuuntur; ut χθών, ὅς. Verba autem Monoſyllaba ſi fuerint producta circumflexum poſtulant, in quibuſcunque perſonis; ut ἦν, θῶ, εἷς. Sed φή; 1ª. præſentis Indic. ut diſtinguatur à φῇς 2ª. Subjunct. Euſtat. Od. ή. v. 239

Circumflectuntur quædam 1ª. Nomina βοῦς, γραῦς, δρῦς, λῖς, μῦς, ναῦς, δίς, οὖς, παῖς, πᾶς, ποῦς, πῦρ, σκῶρ, σῦς, ὗς, φθοῖς. 2ª. Adverbia, αὖ, νῦν, μὴν, δὴ, ὦ. ἦ, αἶ. 3ª. Conjunct. οὖν.

Reg. 4ª. Gravis ſubintellectus, ſequente Acuto, per contractionem fit Acutus; ut πλακόεντων πλακοῦντων· ποιεέτω ποιείτω.

Ex Acuto cum gravi poſt ſe ſubintellecto, fit Circumflexus; ut τειχέων τειχῶν, ποιέω ποιῶ·

Excipiuntur quidam caſus contracti; qui acuunt ultimam;

1ª. Acu-

1°. Acuitur accusativus singularis 4ᵃ. contract. ut λεχῶ· sed αἰδῶς & ἠῶς apud quamplurimos circumflectunt accusativum.

2°. Acuuntur Nominativi, accusativi, & vocativi duales ὁλοπαθῶν in α & ω· ut μνάα μνᾶ, νόω νώ, νῶϊ νώ, σφῶϊ σφώ·

Composita ex nominibus proparoxyt in ος, retracto accentu, acuunt penultimam; ut εὔνοος εὔνους, εὐνόου εὔνου. item ἄθροος & ἀθρόος ἄθρους, ἀθρόου ἄθρου: quibus adde composita in ηθης ab ἦθος & ηρης ab ἐρέσσω quæ penacuunt Genitivum pluralem: ut συνηθέων συνήθων, τριηρέων τριήρων.

Reg. 5ᵃ. Accentus ante syllabas contrahendas manet ante contractas; ut πόιεε πόιει, τεῖχος τείχους.

Verùm nomina in εος antepenacuta, post contractionem circumflectunt ultimam in ους· ut ἀδελφίδεος ἀδελφιδοῦς, χρύσεος χρυσοῦς: item κάνεον κανοῦν *canistrum.*

Reg. 6ᵃ. In Adjectivis & Participiis accentus manet super eandem syllabam masculini, fœminini, & neutrius generis per omnes casus; ut καλὸς, ἡ, ὸν· πᾶς, πᾶσα, πᾶν· τιμάων, άουσα, άον· At εἷς ἕν, φαῦλος φαύλη, ἥμισυς ἡμίσεια propter Reg. 1ᵃᵐ. τυφθεὶς, εῖσα propter Reg. 2ᵃᵐ.

Adjectiva hyperdissyllaba in ων & ης penacuta retrahunt accentum in neutro; ut βελτίων βέλτιον, αὐτάρκης αὔταρκες.

Duo hæc ἐλαχὺς, λιγὺς acuunt antepenultimam fœminini ἐλάχεια, λίγεια.

Reg. 7ᵃ. Accentus manet super eandem syllabam vocis rectæ, & obliquæ sive variatæ; ut λόγος λόγου, τριὰς τριάδος, τύπτω, τύπτε, τύπτοιμι, circumflexus itidem manet, manente longa: ut Ἑρμῆς, οῦ, ῆ, &c. ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, &c. τυπῶ, τυπῷμι, τυπεῖν, τυπῶ, -εῖς, &c. Exceptiones ad Reg. 7ᵃᵐ.

Interdum mutatur species accentûs, interdum & sedes.

Mutatur species Accentûs:

1ᵃ. Acutus vertitur in circumflexum per Reg. 2ᵃᵐ. in penultimâ nominum crescentium; ut σωτὴρ σωτῆρος.

Nomina oxytona circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi 1ᵃ. 2ᵃ. & 3ᵃ. simplicium per omnes numeros; ut ποιητὴς, οῦ, ῇ, αῖν, ῶν, αῖς· τιμὴ, ῆς, ῇ, αῖν, ῶν, αῖς· θεὸς, οῦ, ῷ, οῖν, ῶν, οῖς.

Huc spectat uterque Articulus: Adjectiva etiam & Pronomina Oxytona in ος. quibus accedunt οὗ, οἷ, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, ῷ, ῇ, ῷ· Item ἐγὼ, ἐμοῦ· σὺ, σοῦ.

Oxytona in ευς circumflectunt vocativum in εῦ; in ὼ & ὼς quartæ contract. Vocativum in οῖ; ut βασιλεὺς, ὦ βασιλεῦ, λεχὼ, ὦ λεχοῖ

2. Circumflexus vertitur in acutum, per Reg. 1am. σῶμα σώματος, Ἡρακλῆς-ἔος, τυπεῖς-έντων, τυποῖμι-οίτην.

Nominativi, Accusativi, & Vocativi duales, non alium in ultimâ quam acutum gerunt; ut Sing. ὁ νοῦς Dual. τὼ νώ. S. τὸ ὀστοῦν. D. τὼ ὀστώ.

Mutatur sedes accentûs:

Per regulam 1am. ἄνθρωπος, ἀνθρώπου· σῶμα, σωμάτων· ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος· τύπτω, ἔτυπτον· ἀκούω, ἄκουε, ἀκούοιμι· ἔτυπον, ἐτυπέτην· τύπτε, τυπτέτω.

Per speciales Anomalias variatur sedes in Nominibus & Verbis.

In flexione Nominum: 1°. Promovetur Accentus.

Nomina Monosyllaba Genitivum & Dativum singularem & Dativum pluralem acuunt in ultimâ; ut χείρ, χειρός, χειρί, χερσί· ποῦς, ποδός, ποδί, ποσί· εἷς & ἕν, ἑνός, ἑνὶ cum compositis μηδενός, μηδενὶ &c. sed οὐδέσι, μηδέσι in plurali. Per contractionem facta sæpius pænultimam circumflectunt; ut κῆρ, κῆρος, κῆρι: apud nonnullos interdum acuunt ultimam; ut κηρός, κηρί. Pronomen δεῖς, uti & participia, sequuntur generalem regulam, ut δεῖς δεῖνος, θεὶς θέντος· quibus adde Ὤψ ὦπος Nomen Viri. In plurali πᾶς circumflectit penultimam dativi πᾶσι· πῦρ acuit ultimam Nom. Acc. Voc. πυρά· κλεὶς circumflectit in singulari κλεῖν, in plurali κλεῖς. Πλάταια Nomen Urbis facit in plurali Πλαταιαί.

Genitivum & Dativum dualem & genit. pluralem circumflectunt in ultimâ; ut χεροῖν, χειρῶν. Quæ verò tonum habent in penultimâ genitivi singularis, vel circumflectuntur in recto, non habentia υ ante σ, penacuunt Genitivum pluralem; ut λάων à λᾶς λᾶος; sic δᾴδων, κράτων, παίδων, πάντων, φώτων *luminum*, item ὤτων ab οὖς. His adde θώων à θὼς, Τρώων à Τρὼς, φώδων à φῶς, δμώων à δμὼς, sed δμωῶν à δμωός.

Τὶς indefinitum servat accentum in ultimâ genitivum verò dualem & pluralem circumflectit; ut τὶς, τινά, τινοῖν, τινῶν. τίς interrogativum acuit penultimam per omnes numeros; ut τίς, τίνα, τίνοιν, τίνων.

Accentum Monosyllaborum sequuntur κύων & ἀρὴν syncopen passa; ut κυνῶν, κυνός, κυνί, κυνῶν· δόρυ & γόνυ in casibus metathesin passis; ut δόρυος, δουρός, &c. γυνὴ etiam γυναικός (ab inusitato γύναιξ) vide pag. 19. δύω, δυοῖν, δυεῖν, δυσί· ἄμφω, ἀμφοῖν.

Nomina 1æ. & 2æ. simpl. circumflectunt ultimam genitivi pluralis; ut τελώνης, τελωνῶν. μοῦσα, μουσῶν. πᾶσα, πασῶν, ὀξεῖα-ειῶν. τετυφυῖα-υιῶν, τυφθεῖσα-σῶν &c.

Fœminina

Fœminina barytona adjectivorum, Pronominum & Participiorum in ος, penultimam genitivi pluralis acuunt; ut ἄλλος, η, ἄλλων. ἅγιος, ια, ἁγίων· τυπτόμενος, μένη, μένων· item μεγάλη, μεγάλων ab inusitato μεγάλος. Quatuor etiam Substantiva 1ae. simplicium, Ἀφύων, Ἐτησίων, χλούνων, χρήστων.

Penacuta ἴος unius & μία, cum compositis, circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi; ut ἴος, ἴα, ἴον. Gen. ἰοῦ, ἰᾶς, ἰοῦ. Dat. ἰῷ, ἰᾷ, ἰῷ· μία, μιᾶς, μιᾷ· οὐδεμία, οὐδεμιᾶς, &c.

2°. Retrahitur Accentus.

Vocativus nominum hyperdissyllaborum in ων ονος, vel ωνος, acuit antepenultimam; ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον· εὐδαίμων, ὦ εὔδαιμον· Ποσειδῶν-ῶνος, ὦ Πόσειδον.

Composita à φρὴν accentum in Vocativo servant; ut δαΐφρων, ὦ δαΐφρον· Sequentia vertunt penacutum in antecircumflexum per reg. 2am. Μαχάων, Ἱκετάων, Ἀρετάων, Λακεδαίμων, Εὐδαίμων, Παλαίμων; ὦ Μαχᾶον, Ἱκετᾶον &c. Σαρπηδὼν facit ὦ Σαρπῆδον. Legitur etiam neutrum χάρειον & χαρείον.

Substantiva in ης 1ae. contractorum acuunt antepenultimam Vocativi; ut Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες· Ἡρακλῆς, ὦ Ἡρακλες. & Ἡράκλεις ab Ἡράκλεες· similiter συγγενὴς, ὦ σύγγενες. Quatuor Substantiva in ης. 1a. Simplicium penacuta retrahunt accentum in Vocativo; ut ἀκινάκης, δεσπότης cum compositis, εὐρυόπης, μητιέτης vocat. ὦ ἀκίνακη, δέσποτα, εὐρύοπα, μητίετα.

Quædam nomina in ηρ in aliis casibus retrahunt, in aliis promovent Accentum:

Ἀνὴρ, γαστὴρ, δαὴρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, πατὴρ, σωτὴρ, in Vocativo accentum retrahunt; ut ὦ ἄνερ, θύγατερ, σῶτερ &c.

Ἀνὴρ & θυγάτηρ itidem primam acuunt in Accusativo singulari, & in Nominativo, Accusativo, & Vocativo duali, syncopen passis; ut ἄνδρα, ἄνδρε, ἄνδρες, ἄνδρας· θύγατρα, θύγατρε &c.

Ἀνὴρ, γαστὴρ, δημήτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ, πατὴρ, post factam syncopen, acuunt ultimam Genitivi & Dativi singularis; ut ἀνδρὸς, ἀνδρί· θυγατρὸς, θυγατρί· Circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi dualis & Genitivi pluralis; ut θυγατροῖν, θυγατρῶν· Penultimam acuunt Dativi pluralis; ut ἀνδράσι, θυγατράσι· Γαστὴρ facit γαστῆρσι. Θυγάτηρ & μήτηρ penacuunt omnes casus imparisyllabicos ante syncopen: ut θυγάτηρ, θυγατέρος, θυγατέρι, &c.

Non abs re erit integram flexionem Nominis in ηρ ob oculos ponere, ut variatio accentûs clariùs elucescat:

Sing. N. Θυγάτηρ. G. θυγατέρος θυγατρός. D. θυγατέρι θυγατρί. A. θυγατέρα θύγατρα. V. θύγατερ. Dual. N. A. V. θυγατέρε θύγατρε. G. D. θυγατέροιν θυγατροῖν. Plur. N. θυγατέρες θύγατρες. G. θυγατέρων θυγατρῶν. D. θυγατράσι. A. θυγατέρας θύγατρας. V. θυγατέρες θύγατρες.

Dictio composita cum encliticâ eundem expetit tonum, quem extra compositionem gerit, per omnes casus, verso gravi in acutum; ut ἥνπερ, ὅιπερ, ἔτινος, ᾧτινι, ὧντινων; non ἣνπερ, ὃιπερ, ὅτινος, ᾧτινι, ὡντινων: observatis encliticarum, non ἐντόνων, legibus. Similiter indeclinabiles μήτε, οὔτε, εἴθε, &c. non μῆτε, ὗτε, εἶθε, &c.

In formatione Verborum: 1°. Promovetur Accentus.

Indicativus — Circumflectit ultimam futuri primi 4ᵃ. & futuri secundi omnium conjugationum, in voce activâ: penultimam utriusque in mediâ; ut σπερῶ, τυπῶ· σπεροῦμαι, τυποῦμαι. Item penultimam 3ᵃ. pluralis in præsenti verborum in μι; ut τίθημι, τιθεῖσι· sed ἄημι, ἄεισι.

Imperativus — Circumflectit ultimam indefiniti 2di. Medii: ut τυποῦ. acuit ultimam indefiniti 2di. act. in sequentibus εἰπέ, ἐλθέ, εὑρέ, interdum ἰδέ, λαβέ. Penacuunt Grammatici tres imperativos indef. 2di. medii γένε, βάπε, ἐνέγκε.

Subjunctivus — Circumflectit ultimam in omnibus indefinitis passivis, & in præsenti & indefinito secundo activo verborum in μι: ut τυφθῶ, τυπῶ, τιθῶ, θῶ. Penultimam in perf. pass. circumflex. & in præs. & perf. verborum in μι; ut πεποιῶμαι, τιθῶμαι, τεθῶμαι.

Infinitivus in -ναι tono afficit penultimam: ut τετυφέναι, ἱστάναι, τυφθῆναι, στῆναι.

Infinitivus — Circumflectit ultimam indefi. & fut. 2i. acti. ut τυπεῖν. Penultimam acuit indefi. secundi medii: ut τυπέσθαι. Accentum exigit in penultima indefiniti primi activi, & perfecti passivi: ut τύψαι, τετύφθαι, ποιῆσαι, πεποιῆσθαι.

2°. Retrahitur Accentus.

Imperativus dualem & pluralem indefiniti secundi medii acuit in antepenultimâ: ut τύπεσθε, τύπεσθε.

Tempora finita in μην variant sedem accentûs in personis pro variatione quantitatis ultimæ, juxta regulam primam; ut τυπτοίμην, τύπτοιο. Sed in Optativo perfectum passivum & futurum secundum medium, præsens etiam & perfectum verborum in μι, retinent accentum super eandem syllabam: ut βεβοίμην, ῆο· τυποίμην, οῖο· ἱσταίμην & ἑσταίμην αῖο, &c. Quod si verbum in μι sit deponens, regulariter sedem variat: ut δυναίμην, δύναιο, &c.

Indefinitum 1um. in tribus modis tonum plerumque mutat, non mutatum in elementis; in Opt. act. 3ᵃ. pers λύσαι, ποιήσαι, τελέσαι: infinit. λῦσαι, ποιῆσαι, τελέσαι: Imperat. med. λῦσαι, ποίησαι, τέλεσαι. Penultima dissyllaborum brevis in his tribus acuitur; ut τύψαι, λέξαι: Ubique secundum regulas.

Hæc omnia in Paradigmate tanquam synopsi clariùs conspiciuntur.

Speciales Regulæ Accentuum.

A 1â. generali regulâ multifariàm receditur in quàm plurimis dictionibus: Varia enim est & incerta admodùm accentûs notatio in primâ vocum terminatione, præcipuè Nominum: quorum infinitam pene multitudinem in numerato habere, & immensam congeriem in fasciculum stringere, quid aliud est quàm oceanum simpulo infundere. Rectè enim Gaza, Πολυχιδὴς ἢ ἀόριστος τὰ πολλὰ τῆς συνηθείας τόνος. Erit tamen operæ pretium vocabula illa quæ usu magis recepta sunt, in summa capita & classes terminatione & accentu discriminatas referre; operisque desideratissimi rudimenta quædam ὡς ἐν τύπῳ exhibere. Quibus, si arriserint, addi possunt plura quæ desunt: aut si visum fuerit, mutari in melius, quæ hic afferuntur: ut quoquo tandem modo operosum hoc spemque superans inceptum, numeris aliquando omnibus absolutum prodeat. Neque ampliùs hunc in finem parandi ingentes & singulis de vocibus revolvendi consulendique sint Lexicographi, quos meritò nobis magnâ ex parte suspectos reddunt manifesta passim & egregia præli emendatissimi sphalmata: quin potiùs ad manum præstò sit regula quæ certiùs multò & expeditiùs studiosis, subinde hæsitantibus, succurrat.

Toni vocabulorum, quæ deinceps sequuntur, ad normam H. Stephani exiguntur; quam tamen non undequaque perfectam exhibent Typothetæ; ut qui non falsas modò sed & sibi dissidentes interdum appinxerint notas, & pro *thesauro carbones* obtruserint quærentibus. Inprimitur enim δελφρόμος t. 2. 1460. l. 15. δελίδρομος 1461. l. 1. ὀνομακλυτὸς t. 2. 269. B. ὀνομάκλυτος 13[illegible]3. F. πυρὰ in Indice, πύρα t. 3. 623. E. Ἄιακος pro Αἰακὸς in Indice, &c. permulta hujusmodi. Ut igitur certiùs excutiatur veritas, perlustrata atque diligenter collata sunt alia *boni nominis* Lexica; *Suidæ*, *Favorini*, *Budæi*, & *Constantini* (qui duo omnium mendosissimè sunt excusi:) *Hesychii* denique ex quo dictiones minus usitatas post illum reliqui excripserunt. Ubi verò eorum unus aut plures cum Stephano non consenserint de accentu vocabuli minimè familiari & cognito, Stephano primas deferimus, & tonos ex ipso quasi regulares præscribimus: aliorumque insigniores discrepantias in fine πολυτόνων subnotamus.

Accentus Nominum in recto.

Nomina oxytona.

In declinatione primâ Simplicium:

1°. Hyperdissyllaba verbalia in της, non præcedente α, ε, ι; ut ποιητὴς· Item ἀκροατὴς, θεατὴς, θηρατὴς, πειρατὴς· ἀναιρετὴς, εὑρετὴς. λαρυγγιστής. Inusit. ὀατὴς, *comatus*, ὁρατὴς *spectator*, χανιτὴς *prodigus*. Participalia in της; ut ἐθελοντής.

Pauca itidem dissyllaba, χριστὴς, κτιστὴς· & minus usitata κλωστὴς, λυπητὴς, μνηστὴς, νικητὴς, τιμητής.

Composita finita in φραστης, παιστης, στικτης; ut παραφραστὴς, συμπαιστὴς, βιμαστικτὴς: Quædam ex λύτης & ῥαίστης; διαλυτὴς, καταλυτὴς, θυμοραιστὴς, Ἰλιοραιστής. Item συωετής.

2°. Denominativa in στης; ut ὑμνιστής. Item αἰχμητὴς: quod tamen verbale esse vult Etymologus.

Siqua

Siqua nomina harum aut sequentium terminationum discrepent accentu referuntur ad sedes nominum, quibus accentu conveniunt.

In declinatione secundâ : Oxytona sunt;

1°. Nonnulla in α : viz. Appellativa in αλιὰ; ut φυταλιά.

Verbalia in ρὰ purum; ut χαρά.

Hypertrissyllaba appellativa, præcipuè plantaria, in ωνιὰ ut; ἰωνιὰ *violetum*, κρινωνιὰ *lilii planta*.

Alia particularia: ἀγορὰ *concio*, ἀγυιὰ *vicus*, αἱμασιὰ *sepes*, ἁλωὰ *area*, ἀνθρακιὰ *strues carbonum*, ἀρὰ, ἀρειὰ *comminatio*, ἀραιὰ *ventriculus*, ἀχυρμιὰ *acervus palearum*, Αὐγειαὶ *nomen Urbis*, γενεὰ *generatio*, δωρεὰ *donum*, ἐγγυὰ *fidejussio*, ἐσχατιὰ *extremitas*, ζειρὰ *sagulum*, θαλαμιὰ *receptaculum remi*, Θεσπιαὶ *loci nomen*, ἱμονιὰ *funis*, Κεγχρεαὶ *Cenchreæ*, μακρὰ *solium*, μητρυιὰ *noverca*, μυρμηκιὰ *formicarum caverna*, νευρὰ *nervus*, ὀργυιὰ *ulna*, ὁρμιὰ *linea piscatoria*, οὐρὰ *cauda*, παρειὰ *maxilla*, παιδιὰ *lusus*, πατριὰ *familia*, περιστερὰ *columba*, Πλαταιαὶ *nomen Urbis*, πλευρὰ *latus*, πρασιὰ *areola*, πυρὰ & πυρκαϊὰ *rogus*, σειρὰ *catena*, σκιὰ *umbra*, σκοπιὰ *speculum*, σπογγιὰ *spongia*, σποδιὰ *cinis*, στοὰ *porticus*, στρατιὰ *exercitus*, ψασιὰ *locus ubi siccantur ficus*, τροχιὰ *cursus*, τροχηλιὰ *orbita rotæ*, φορβειὰ *pastus*, χειὰ vel χιὰ *latibulum serpentis*.

Inusitata, ἀκαινὰ *boum stimulus*, ἀλωπὰ *vulpes*, ἀμμὰ *mater*, ἀντικνημιὰ *humeri pars*, γεραιὰ *vetula matrona*, θημωνιὰ *cumulus*, ζυγιὰ *jugum mulorum*, σφαιρὰ *sphæra*, λαβὰ *gutta*, λειτουργιαὶ *præfectura*, μαμμεὰ vel μαμμειὰ *medicamenti genus*, μωλὰ *cantilena quædam*, οἰὰ *pellis ovina*, ὁρμειαὶ *impetus*, στειλειὰ *manubrium securis*, σφαιραὶ *minæ*, τεφριὰ *cinis*, Φλοιὰ *Proserpina*, ψιὰ *gaudium*.

2°. Multa in η· Finita in γὴ, δὴ, ωὴ; ut ὀργὴ, χορδὴ, ζωή.

Hyperdissyllaba in ωλὴ, ωκὴ, & ωχὴ, ωρὴ, ωτὴ; ut παυσωλὴ, ἀκωκὴ, ἀνακωχὴ, ἐλπωρὴ, καλαμωτή.

Verbalia in η servantia characteristicam temporis; ut γραμμὴ, διδαχὴ, φυγὴ, σπυγή. Verbalia itidem in μονὴ; ut πλησμονή.

At quæ oriuntur ex præsenti Baritonorum ferè sunt penacuta.

His adde particularia: Ἀβιλληνὴ *nomen loci*, Αἰγαὶ *nomen insulæ*, αἰχμὴ *cuspis*, ἀκὴ (pro quo legitur ἠκὴ & κηκὴ) *acies*, ἀκμὴ *vigor*, ἀκοστὴ *hordeum*, ἀλιστὴ *gluma*, ἀλκὴ *robur*, ἀορτὴ *arteria magna*, ἀρετὴ *virtus*, ἀρχὴ *principium*, ἀστεροπὴ & στεροπὴ *fulgur*, αὐλὴ *stabulum*, Ἀφρικὴ *Africa*, βιοτὴ *vita*. βουλὴ *consilium*, γαμφηλὴ (rariùs γαμφὴ) *maxilla*, γεντιανὴ *gentiana herba*, γυνὴ *mulier*, δοιὴ *dubitatio*, δραχμὴ *drachma*, ἑλικὴ *salix*, ἑορτὴ *festum*, εὐλαὶ *vermes*, εὐχὴ *precatio*, ἡδονὴ *voluptas*, θηλὴ *papilla*, θηλονὴ *nutrix*, θυηλὴ *sacrificium* καλλονὴ *pulchritudo*,

chritudo, καρφυλαὶ *strata ex festucis*, κεφαλὴ & κορυφὴ *caput*, κριθὴ *hordeum*, λιτὴ *preces*, μορφὴ *forma*, μοτὴ *lineamentum*, ὀμφὴ *vox*, ὀπὴ *foramen*, ὀπλὴ *ungula*, οὐλὴ *cicatrix*, ὀχὴ *cibus*, Παγασαὶ *loci nomen*, παλαιστὴ *palmus*, παλλακὴ *pellex*, πιμελὴ *pinguedo*, ποινὴ *pœna*, πυγμὴ *mensuræ genus*, ῥυπαὶ *sublicæ*, σπουδὴ *studium*, στιγλαὶ *ciphræ*, σκευὴ *vasculum*, σταφυλὴ *uva*, σπιθαμὴ *spithama*, σχολὴ *otium*, ὑπναλὴ *aspis somno necans*, φλογμὴ *flamma*, φοινικὴ *palma*, φυλὴ *tribus*, χηλὴ *unguis*, χολὴ *ira*, ὠτειλὴ *cicatrix*, ψαλὴ *pudendum*, ὠβὴ *tribus*. Quibus adde ex præsenti Barytonorum or[…] hæc; βοσκὴ *cibus*, ὀφειλὴ *debitum*, τειβὴ *attritio*, ψυχὴ *anima*.

Inusitata: ἀβοαὶ *preces*, αἰπολὴ *caprile*, ἀλυχὴ *fastidium*, ἀμυγδαλαὶ *cuspides*, ἀμφὴ *aula*, ἀπελλαὶ *sacrariis*, ἀχαὶ *opeata*, βασιλὴ *regnum*, βρυταὶ *reliquiæ*, γλυκὴ *herba genus*, γυπαὶ *vulturum nidi*, δηλὴ *voluntas*, ἐδωγαθὴ *cibus*, ἐθμὴ *vapor*, εἰαὶ *leguminum purgationes*, ἐκθλιβὴ *afflictio*, ἐρκατὴ *custodia*, ἐρμ[…] *exitus*, Θαλαμαὶ *fanum Dioscurorum*, θεμιστὴ *lex*, θιναὶ *acervi arenarum*, ἰαδλὴ *caprina seu ovina pellis*, καλαβρυγαὶ *aquæ ductus*, καπελαὶ *præsepia*, κοδομὴ *hordei exsiccatio*, κονθυλαὶ *tumores*, κεραὴ *extrema sagittæ pars*, λην[…] *torcular*, μαυνὴ *neglectus*, ὀιχμὴ *famula*, ὀρχμαὶ *septa*, ὑννὴ *vomer*, ὑρχὴ *instrumentum nauticum*, χειμὴ *hyemis*, χιλὴ *pabulum*, χεστὴ *corpus*.

Fœminina in α & η deducta à masculinis in ος servant eorum accentum; ut θεὸς, θεά· ἀδελφὸς, ἀδελφή. Pleraque in οια ex ο[…] habentia ι epentheticum; ut ποιὰ, ῥοιὰ, χοιὰ, ψοιά· sic ζειὰ pro ζέα, δειρὴ pro δέρη.

Multa Substantiva 2ᵃ. declinationis, facta ex participiis fœmininis masculinorum in ος, tonum in ultimâ habent; ut δεξαμενὴ *receptaculum*, ἰαμενὴ vel ἰαμενὴ *locus fruticosus*; Item propria Ἀχαλκομεναί, Κλαζομεναί.

In tertiâ declinatione.

Oxytona in ος.

1°. Nomina finita in αος, αυος, ηος, υος, ηγος, ωγος, ανος; ut ἀγλαὸς, ἀγαυὸς, αἰζηὸς, υἱὸς, φηγὸς, ἀρωγὸς, νεοσσός.

* *Adjectivorum tonos uti & flexionem sequuntur pronomina; ut αὐτός.*

2°. Adjectiva in κος, νος, πος, * τος: ut λευκὸς, ἁγνὸς, χαλεπὸς, λεπτός. In λος, si non præcesserit vel υ; ut καλός. Item νεογιλὸς *recèns natus*, παχυλὸς *crassus*. In ρος; ut ξηρός: exceptis primitivis, pronominibus, comparativis in ρος: præter ἰσχυρὸς, δεξιτερός.

3°. Substantiva verbalia in τος & τρος: ut κοπετὸς, ἰατρός. In ηλος, στος; ut πηλὸς, ἱστός. Substantiva omnia in μος, non præcedente ε: ut λιμός.

Inusitata quædam in εμος: ut ἀλεμὸς *jactantia*, θεμὸς *preceptum*, λεμὸς *guttur*[…]

Quædam adjectiva in μος; ut ἁμὸς *unus*, δοχμὸς & λοχμὸς *obliquus*.

liquus, ἐμὸς *meus*, θερμὸς *calidus*, ἰταμὸς *temerarius*, ὁμὸς *similis*, σιμὸς *simus*, ὠμὸς *crudelis*.

Hyperdiffyllaba in ωλὸς, ωνὸς, ωπὸς, ωρὸς; ut Πακτωλὸς, διωγὸς, Ἀσωπὸς, τιμωρός.

Propria, item nomina piscium & avium in ανὸς: ut Γερμανὸς, Λευκανὸς, κυπρῖανὸς, φασιανὸς. In ιὸς nomina avium; ut αἰγυπιός.

Particularia quædam Substantiva in κὸς, λὸς, νὸς, πὸς, ρὸς, τὸς, accentum habent in ultimâ more Adjectivorum.

1°. In κὸς: Ἀιακὸς *Æacus*, Ἀνακοὶ *Dioscuri*, ἀσκὸς *uter*, ἀσακὸς *cancri genus*, Δαμασκὸς *Damascus*, δοκὸς *trabs*, θριγκὸς *pinnæ murorum*, ὁλκὸς *tractus*, σηκὸς *stabulum*, φακὸς *lenticula*, φαρμακὸς *veneficus*, φολκὸς *strabo*, φωνασκὸς *vocis Magister*, χαλκὸς *æs*, ψιττακὸς (& σιττακὸς) *psittacus*.

Inusitata, ἀρκὸς *auxilium*, βοσκὸς *pastor*, πεικὸς *lana*, πλακὸς *peccatum*, σαυραδακὸς *trachurus piscis*, σφηκὸς *crista in galea*, κιρκὸς & κασκὸς *parvus digitus*, κακκὸς *gallus*, λευκισκὸς *piscis*, πασσακὸς *machus*, ὑπακὸς *paxillus*.

2°. In λὸς: ἀγχαλὸς *funis nauticus*, αἰγιαλὸς *littus*, αἰγιθαλὸς *avis quædam*, αὐλὸς *tibia*, γαυλὸς *mulctra*, δαλὸς, & δαυλὸς *fax*, ἑλλὸς *hinnulus*, θαλλὸς *ramus oleaginus*, θολὸς *atramentum sepiæ*, καυλὸς *caulis*, κορυδαλὸς *galerita*, μοχλὸς *vectis*, μυελὸς *medulla*, ὀβελὸς *veru*, ὀβολὸς *obolus*, ὀμφαλὸς *umbilicus*, σαλλὸς *jactator*, φαλλὸς *phallus*, φελλὸς *suber*, χιλὸς & χειλὸς *pabulum*, χυλὸς *succus*, ψωλὸς *apella*.

Inusitata, ἀδαλὸς *fuligo*, ἀστραλὸς *sturnus*, Ἀυαλὸς *Bacchus*, βδαλοὶ *aciculæ marina*, βρυωθαλλὸς *scaturigo*, γυλλὸς *quadrangulus lapis*, εἰλὸς *pondus*, ἰλὸς *lutum*, ἰταλὸς *taurus*, καυαλὸς *morio*, κιλλὸς *asinus*, μαλλὸς *lana*, μασχαλὸς *tunica*, μυλλὸς *strabo*, μυλλοὶ *placentæ*, πυγαλὸς *pedis talus*, σφαλλὸς *cippus*, ὑολλὸς *suum volutabrum*.

3°. In νὸς: ἀμνὸς *agnus*, βουνὸς *collis*, ἑλλεδανὸς *vinculum*, ἐρινὸς *caprificus*, ἰπνὸς *furnus*, καπνὸς *fumus*, κεραυνὸς *fulmen*, κρημνὸς *præcipitium*, κρουνὸς *scatebra*, ληνὸς *torcular*, λιχανὸς *index*, οὐρανὸς *Cœlum*, παιδνὸς *puer adultus*, ῥινὸς *pellis*, πλυνὸς *balneum*, Σιληνὸς *Silenus*, τιθηνὸς *educator*, φανὸς *lampas*, χαλινὸς *frænum*, ὠκεανὸς *oceanus*.

Inusitata, ἀζηνὸς *cygni*, ἀττρηνὸς *bruchi*, ἀκεινοὶ *termini*, ἀπλαγεινὸς *scepinus*, βλιτὸς *tibio*, γλαφνὸς *fulgor*, γρυνὸς *torris*, γρουνοὶ *trunci querni*, ἐμπληνὸς *clavis*, κρυμνὸς *glacies*, Λιβυρνοὶ *gens Illyrica*, ξηνὸς *stipes*, ὀδανὸς *dux viæ*, πιδανὸς *libum*, περνὸς *aquilæ genus*, χλουνὸς *aurum*.

4°. In πὸς: ἀταρπὸς seu ἀτραπὸς *via*, γρυπὸς *qui naso est adunco*, καρπὸς *fructus*, κομπὸς *jactator*, μαστροπὸς *leno*, μολπὸς *cantor*, ὀπὸς *succus*, στροπὸς *lorum*.

5°. In ρὸς: ἀγρὸς *ager*, ἀφρὸς *spuma*, γαμβρὸς *gener*

ἑκυ-

ἑκυρὸς *socer*, θαιρὸς *cardo*, θησαυρὸς *thesaurus*, θορὸς *genitura*, καιρὸς *tempus*, κηρὸς *cera*, λιμβρὸς *nox obscura*, Λοκροὶ *Locri*, μηρὸς *femur*, νεβρὸς *hinnulus*, Νευροὶ *Sarmatæ*, νεφρὸς *ren*, ξυρὸς *novacula*, ὀρὸς vel ὀῤῥὸς *serum lactis*, οὐρὸς *alveus*, πενθερὸς *socer*, πυρὸς *triticum*, σειρὸς, σιῤῥὸς vel σιρὸς *scrobs*, σκιρὸς *scrupus*, σορὸς *loculus*, σταυρὸς *crux*, σωρὸς *cumulus*, τυρὸς *caseus*, φιτρὸς *caudex*, φρουρὸς *custos*, χορὸς *chorus*.

Inusit. ἀχαρὸς *cerebrum*, ἀλτρὸς *merces*, ἀγγαρὸς *nuncius*, ἀρὸς *pratum*, δειρὸς *collis*. ἐχαρὸς *piscis genus*, λαγαρὸς *smilax*, λαγερὸς *grabbatulus*, λικροὶ *cervinorum cornuum rami*, νεβροὶ *hinnuli*, ὀξηρὸς *acetum*, ὀχρὸς *vector*, χερὸς *littus*.

6°. In τὸς : ἀετὸς *aquila*, ἀλαλητὸς *clamor*, ἁμαξιτὸς & ἁμαξητὸς *vestigium currûs*, ἀρπαστὸς *milvus*, ἀταρπητὸς *callus*, Βοιωτὸς *Bœotus*, γλουτὸς *nates*, γωρυτὸς & χωρυτὸς *pharetra*, ἐνιαυτὸς *annus*, Ἰαπετὸς *Iapetus*, κιβωτὸς *arca*, κολοσυρτὸς & κονιορτὸς *pulvis*, κοντὸς *contus*, λωτὸς *lotus*, μοτὸς *lineamentum*, μυττωτὸς *genus edulii alliati*, ὀχετὸς *canalis*, πρεσβυτὸς *anus*, πυρετὸς *febris*, σκηπτὸς *fulmen*, στρατὸς *exercitus*, συρφετὸς *colluvies*, Ὑμηττὸς *Hymettus*.

Inusit. ἀλοιτὸς *puer meritorius*, ἀλτὸς *merces*, ἀζαυτὸς *pulvis*, ἀσφυγετὸς *lutosus agger*, βυτοὶ *mortuorum repositoria*, γαυτὸς *fragmentum*, καιετοὶ *fissuræ*, κιχητὸς *thuribulum*, κυλλαπτὶ *oculi*, κυλτοὶ *vasa*, λοιτὸς *pestis*, λυρτὸς *scyphus*, λυττεὶ *loca ardua*, ὀλαφτὸς & ὀλατὸς *blatero*, ὀρτὸς *ara*, παγητὸς *barba*, τραπητὸς *mustum*.

Alia quædam tum Substantiva, tum Adjectiva particularia in ὸς Oxytona.

1°. In ὸς purum :

In εὸς : ἀδελφεὸς vel ἀδελφειὸς *frater*, γαλεὸς *felis*, ἐλεὸς *mensa coquinaria*, ἐνεὸς *mutus*, ἐὸς *suus*, ἐρινεὸς *caprificus*, ἐτεὸς *verus*, ἠλεὸς *stultus*, Θεὸς *Deus*, θυρεὸς *scutum*, ἰλεὸς *ileus morbus*, καλεὸς *avis quædam*, κενεὸς *vacuus*, κηδεὸς *mortuus*, κολεὸς *vagina*, κωλεὸς *membrum*, λοχεὸς *insidiæ*, νεὸς *novale*, πτελεὸς *ulmus*, τεὸς *tuus*, στελεὸς *securis manubrium*, στερεὸς *solidus*, συφεὸς *hara*, σωρεὸς *cumulus*, φωλεὸς *caverna*.

Inusit. ἀλεὸς *calidus*, ἀνηρεοὶ *annuli nautici*, ἀντακεοὶ *cete ingentia*, εἰλεὸς *caverna*, μελεὸς *vanus*, φλεγεὸς *ruber*, φρυνεὸς *rubeta*.

In ιὸς : ἀνεψιὸς *consobrinus*, Ἀσκληπιὸς *Æsculapius*, βιὸς *arcus*, δεξιὸς *dexter*, ἰὸς *sagitta*, καλιὸς *casa*, κριὸς *aries*, κωβιὸς *gobio*, πολιὸς *canus*, σκολιὸς *obliquus*.

Inusitat. γαλιὸς *hortus*, γωλιοὶ *spelunca maritima*, ὑβιὸς & ὑβλιὸς *gibbosus*, φαλιαρὸς *splendidus*.

In οὸς: θοὸς *velox*, ὀλοὸς & ὀλοιὸς *perniciosus*.

Inusit. κολοὸς *tumultus*.

In υὸς: εἰλυὸς & ἰλυὸς *antrum*, νυὸς *nurus*, Τιτυὸς *Tityus*.

Inusitat. ἀκυὸς *auditor*, μινυὸς *parvus*, μισυὸς *dimidiâ corporis parte albus*.

In ωὸς: ἐῤῥωὸς aper, ζωὸς vivus, θωὸς avis, κολῳὸς tumultus, λαγωὸς lepus, πατρωὸς vitricus.

In αιὸς: ἀλαιὸς vetus, ἀραιὸς tenuis, Ἀχαιοὶ Græci, βαιὸς parvus, γεραιὸς & γηραιὸς senilis, δηναιὸς diuturnus, ἐλαιὸς & κελαιὸς avis quædam, κραταιὸς fortis, λαιὸς lævus, παλαιὸς antiquus, σκαιὸς obliquus, συφαιὸς subulcus, φαιὸς fuscus.

Inusit. βαλαιὸς magnus, ζαιὸς piscis genus, πελλαιὸς fuscus, χαιὸς probus.

In ειὸς: Ἀλφειὸς Alpheus fluvius, ἀρνειὸς & ἀμνειὸς agnus adultus, ἀφνειὸς opulentus, ἐλειὸς glis, Ἐπειὸς Epeus, θαμειὸς frequens, Ὀλμειὸς Holmeus fluvius, ταρφειὸς densus, φατειὸς celebris.

Inusitat. ἀλειὸς pauper.

In οιὸς: γλοιὸς sordidus, δοιοὶ duo, κλοιὸς supplicii genus, κολοιὸς graculus, Ὀιὸς populi nomen πυιὸς triticum, φλοιὸς cortex, κοττυλοιοὶ aves domesticæ, Inusitat. κροιὸς morbosus.

2°. In ὸς impurum.

In βὸς: ἀμοιβὸς mutuus, ἀμορβὸς comes, βολβὸς bulbus, ἠβὸς curvus, κολοβὸς mutilus, κλωβὸς caverna, λοβὸς & λωβὸς pars auris, ῥαιβὸς loripes, στραβὸς strabus, Σαβοὶ Bacchi sacerdotes, ὑβὸς gibbosus.

Inusit. βυβὸς & βωβὸς mutus, θαμβὸς attonitus, θραμβὸς torridus, καλυβὸς thalamus, κλαμβὸς mutilatus, λομβὸς recurvus, μαδιβὸς ligo, σκαμβὸς obliquus, σκιμβὸς claudus, στιλβὸς fulgidus.

In γὸς: ἀγὸς & ταγὸς dux, ἀμολγὸς mulgendi tempus, ἀργὸς otiosus, γοργὸς velox, ζυγὸς jugum, θειγγὸς pinnæ, λαγὸς lepus, λοιγὸς pestis, μογγὸς qui per nares sonum edit, μολγὸς bulga, cæcus, πελαργὸς ciconia Πελασγοὶ Pelasgi, στραγγὸς tortuosus, ταγγὸς rancidus.

Inusit. ἀμοργὸς qui exugit, βραγὸς palus, κλαγγὸς lac, κραγὸς clamor, κραυγὸς picus, λαρυγγὸς nugator, ῥογὸς horreum, στραγὸς impudens.

In δὸς: ἀδελφιδὸς frater, ἀοιδὸς poeta, Ἰνδὸς Indus, λορδὸς incurvatus, Λυδὸς Lydus, μαδὸς glaber, νωδὸς edentulus, ὁδὸς via, ὀπηδὸς comes, ὀρυμαγδὸς gravis strepitus, ὐδὸς limen, πηδὸς gubernaculum navis, σποδὸς & σπληδὸς cinis, φειδὸς parcus.

Inusit. ἀλινδὸς cursus, ἀφαδὸς inimicus, βυδοὶ musici, γανδὸς vermis, ἐδὸς edax, κονδὸς cumulus, λαρυδοὶ clavi in aratro, σιβδὸς verbero, ὑιδὸς nepos.

In ζὸς: μαζὸς (& μασθὸς) mamma, πεζὸς pedes, πρωϊζὸς matutinus, χθιζὸς hesternus.

Inusit. ἀκοντιζὸς jaculus serpentis genus, βυζὸς confertus, κνυζὸς ventosus.

In θὸς: ἀγαθὸς bonus, αἰθὸς niger, βοηθὸς auxiliator, βυθὸς profunditas, ἐρθὸς coetus, κανθὸς oculi angulus, μισθὸς merces, ξανθὸς flavus, ξουθὸς rufus, ὀρθὸς rectus, ὁρμαθὸς ordo, σκινθὸς urinator, στρουθὸς passer, τιτθὸς mammilla, τυτθὸς parvus.

Inusit. κηθὸς auxiliator, κυθὸς parvus, λαθὸς turpis, νυθὸς mutus.

In ξὸς: ἰξὸς *viscus*, λοξὸς *obliquus*, μυωξὸς *glis*, φοξὸς *acuminatus*.

Inusit. Λοξοὶ *coqui*, ἀπαξοὶ *monachi*.

In σὸς: βλαισὸς vel βλεσὸς *blæsus*, κιρσὸς *tumor*, Παισὸς & Ἀπαισὸς *Urbis & fluvii nomen*, πυρσὸς *fax*, ταρσὸς *fiscella*, χρυσὸς *aurum*.

Inusit. Ἀισοὶ *Dii*, βορσὸς *palus*, γλαυσὸς *fulgidus*, γιυπισὸς *otiosus*, καισὸς *herba species*, κνισὸς & κνυσὸς *herba genus*, κορσὸς *truncus*, κυρσὸς *herba*, ὀρσὸς *agnus serotinus*.

In φὸς: ἀδελφὸς *frater*, Δελφοὶ *Delphi*, κυφὸς & ὑφὸς *gibbosus*, κωφὸς *surdus*, ὀρφὸς *nomen piscis*, πομφὸς *bulla*, σκνιφὸς *visu hebes*, σοφὸς *sapiens*, σομφὸς *inanis*, ςυφὸς *astrictorius*.

Inusit. ἀλφὸς *albus*, λαφὸς *lævus*, σιγαλφοὶ *muta cicada*, συφὸς *hara*, ταρφὸς *densus*.

In χὸς: ἀνχὸς *crudelis*, ἀρχὸς *princeps*, βρυχὸς *præco*, δολιχὸς *longus*, λοχὸς *gravida*, μοιχὸς *mœchus*, μοναχὸς *solitarius*, μυχὸς *penetrale*, οὐραχὸς *meatus urinarius*, πτωχὸς *pauper*, ῥηχὸς *septum* τροχὸς *rota*.

Inusit. ἀτυχὸν *mediocre*, βρυγχὸς *laqueus*, γλιχὸς *tenax*, καναχὸς *obstreperus*, σικχὸς *injucundus*.

In ψὸς: γαμψὸς & καμψὸς *inflexus*, κάψοὶ *parietes*, κινδαψὸς (& σκινδαψὸς) *planta* vel *cithara*, κομψὸς *elegans*.

Derivata in ος ex perfecto medio, si activè significent, acuuntur in ultimâ; ut τομὸς *sector*, δοχὸς *capax*, ἐδωδὸς *edax*, item σκοπὸς *speculator* vel *meta*.

Genitivi oxytoni cum fiunt recti retinent tonum; ut δμὼς τοῦ δμωὸς, ὁ δμωὸς *servus*.

Oxytona composita.

Omnia in ικὸς; ut ἀρχιτεκτονικός.

Substantiva in μος: vel derivata à compositis; ut ἀναβαθμὸς, ἐπαναβαθμὸς *ascensus*: vel composita cum verbali in μος; ut ἱππηλαυθμὸς *caula*:

Gentilia in ος oxytona tonum retinent in compositis; ut φιλαχαιός.

Composita in --αγὸς, -ηγὸς, --αγωγὸς, -- αλγὸς, -- αμοιβὸς, --- αοιδὸς, -ανεψιὸς, -αεισερὸς, -αραγὸς, -εψὸς, -βοσκὸς, -- ημερινὸς, --κλειτὸς, -κλυτὸς, -λοιχὸς, -μολγὸς, -ξὸς, --οξὸς, -ωργὸς, -ωργὸς, --ολκὸς, -ποιὸς, -- πομπὸς, -φορβὸς, -ωδὸς, -ωπὸς, -ωρὸς vel -ουρὸς ab οὖρος *custos*, -πηγὸς à πήγνυμι, -ωπὸς à δάπεδον; ut ξεναγὸς *hospes*, κυνηγὸς *venator*, παιδαγωγὸς *puerorum institutor*, ποδαλγὸς *pedibus dolens*, χρυσαμοιβὸς *nummularius*, φιλαοιδὸς *poetarum amans*, αὐτανεψιὸς *consobrinus*, ἐπαρισερὸς *sinister*, ἐπαρωγὸς *auxiliator*, πορνοβοσκὸς *leno*, μυρεψὸς *unguentarius* καθημερινὸς *diurnus*, τηλεκλειτὸς *longè celebris*, δουρικλυτὸς *hastâ celebris*, κνισολοιχὸς *pinguedinem lambens*, ἱππομολγὸς *qui equos mulget*,

get, συνδρὸς ὑποδρὸς vel ὑπουργὸς adjutor, γεωργὸς agricola, ἐφολκὸς attractorius, βελουλκὸς tela attrahens, νεωλκὸς trahens navem, ὀργανοποιὸς organorum fabricator, νεκροπομπὸς qui mortuos deducit, συφορβὸς subulcus, τραγῳδὸς tragædus, σκυθρωπὸς tetricus, πυλωρὸς janitor, κηπουρὸς hortulanus, ἀλοπηγὸς salarius, ἡμεδαπὸς nostras.

Verbalia in τὸς ex compositis nata, quorum simplex nullum est; ut εὐλογητός.

Verbalia in τὸς cum præpositione composita ex αἰτέω, βαίνω, ἔχω, λαμβάνω, μεθέω, τείνω tonum habent simplicis; ut ἐπαινετὸς, διαβατὸς, ἀνεκτὸς, καταληπτὸς, διαμετρητὸς, ἐκτατός.

Nonnulla item particularia: ἀνοικτὸς apertus, ἀντιμισθωτὸς mercede dignus, ἀπολαυστὸς voluptuarius, ἀπευκτὸς deprecabilis, ἀποδεικτὸς, ἀποφαντὸς, καταφαντὸς, demonstratus, διαιρετὸς divisus, ἐξαιρετὸς electus, παραιρετὸς exemptilis, προαιρετὸς arbitrarius, διαστατὸς separabilis, εἰσιτητὸς, προσιτὸς accessibilis, εἰσποιητὸς adoptatus, ἐκκλητὸς evocatus, ἐκλεικτὸς qui delingitur, ἐκλεκτὸς electus, ἐκπιεστὸς expressus, ἐμπλαστὸς ad illinendum aptus, καταπλαστὸς illitus, ἐμπνευστὸς inflatus, ἐκπλυτὸς elutus, ἐγκαυστὸς inustus, ἐγκολαπτὸς incisus, ἐκπορευτὸς procedens, ἐμπλεκτὸς implicitus, ἐπακουστὸς auscultabilis, ἐπαγαπητὸς charissimus, ἐπακτὸς inductus, καταγνυκτὸς fragilis, ἐπευκτὸς optabilis, ἐπιβουλευτὸς insidiosus, ἐπιδεικτὸς visibilis, ἐπεικτὸς subditus, ἐπιθυμητὸς desiderabilis, ἐπιμωμητὸς reprehensibilis, ἐπισκευαστὸς instauratitius, ἐπιστητὸς sub scientiā cadens, ἐπιτεχνητὸς arte elaboratus, ἐφαπτὸς, συναπτὸς continuus ἐφικτὸς attingibilis, καθαπτὸς ligatus, καταθνητὸς mortalis, καθαιμακτὸς cruentatus, μεταπειστὸς qui persuadere potest, περιπεπταστὸς extersus, περιορισὸς definitus, προσπλωτὸς adnavigabilis, προσρητὸς salutatus, μετακινητὸς mutabilis, παραρρητὸς prece flectendus, παραιτητὸς expetitus, παρακελευστὸς admonitus, παρεκτμητὸς abscissus, παρηγορητὸς consolabilis, προορατὸς prævidendus, προσβλητὸς adjectus, συμβλητὸς conferendus, προσδεκτὸς gratus, προσπορπαστὸς infibulatus, συνετὸς intelligens, συγγνωστὸς ignoscibilis, συγκομιστὸς comportatus, συγκεραστὸς temperatus, συνωμοτὸς conjuratus, συνοιστὸς, συμφορητὸς, συμφερτὸς collatitius, ὑποιστὸς, ὑποστατὸς tolerabilis: item ἀνακογχυλιαστὸς quo fauces colluuntur. Tonum vero retrahunt si illis accedat compositio: præter καθοδηγὸς, προοδηγὸς dux viæ, συμπαραγωγὸς qui adjuvat in deducendo, ἐπιδημιουργὸς cui murorum cura commissa est, συνδημιουργὸς administer in munere fungendo, συνεκλεκτὸς unà electus, συνιεροποιὸς qui unà sacra facit, ὑποχαροπὸς aliquantulum fulvus.

Omnia in ος, si componantur cum α, δυς & ευ, tonum habent in priori; exceptis ἀργὸς otiosus, ἀϊδνὸς non visibilis, ἀγανὸς lætus, ἀγαυρὸς superbus, ἀμυδρὸς hebes, εὐεργὸς & εὐποιὸς beneficus, εὐωπὸς formosus.

Inusit.

Inusit. ἀδάμνος *indomitus*, ἀκήλητος *intemeratus*, ἄϊδρος *ineffabilis*, ἀδαιὸς *indivisus*.

Alia quædam particularia ἀθηρηλοιγὸς *ventilabrum*, βουλυτὸς *tempus solvendi boves*, βροτολοιγὸς *perniciosus mortalibus*, δαφοινὸς *valdè cruentatus*, ἐννυὸς *nurus*, ἐπαινὸς *crudelis*, ἐπακκὸς *auditor*, ἐπισμυγερὸς *ærumnosus*, ἐχθοδοπὸς *odiosus*, ἐμβαθυνὸς *profundus*, θυρεοιγὸς *qui fores aperit*, ἠβαιὸς *parvus*, καπυρὸς *rufus*, καταειγηλὸς *horribilis*, λευκαεινεὸς *genus ficûs*, μετοπωρινὸς, φθινοπωρινὸς *Autumnalis*, μυλωθρὸς *molitor*, νεογνὸς *recens natus*, νωδὸς *edentulus*, ὀρειπελαργὸς *montana ciconia*, ποδαβρὸς *qui delicatis est pedibus*, ποδαγρὸς *qui podagra laborat*, προκοπὸς *progressus*, προπερυσινὸς *qui anni est ab hinc tertii*, πυραμητὸς *messis tritici*, στυγερὸς *arctus*, συμβοηθὸς *auxiliator*, τηλυρὸς *remotus*, τρισοιζυρὸς *ter infælix*, συγκοινωνὸς *particeps*, συνοπηδὸς *comes in itinere*, τροχοπηδὸς *rota*, ὑπερεκπερισσὸς *superabundans*.

Inusit. ἀντιλαοὶ *panis fragmenta*, δημαχθηλὸς *populo invisus*, ὀρθοστάδὸς *qui rectè stat*, φθοροινὸς *qui domum consumit*, σκοπουλὸς *montosus*, σπιδεινὸς *gravis*.

N. B. Neutra in ον omnia sunt barytonia; & sequuntur generales regulas.

In ον.

Pleraque finita in μον & τον sunt Oxytona; ut ἐρετμὸν, φυτὸν. Exceptis nominibus herbarum & frugum.

Alia quædam particularia in ον: ἀγαρικὸν *agaricum*, γωλεὰ *speluncæ*, ἐλεὸν *mensa coquinaria*, ἐρινεὸν *caprificus*, ἱερὸν *templum*, λοετρὸν vel λυτρὸν *lavacrum*, πηδὸν *gubernaculum navis*, πλευρὸν *latus*, πτερὸν *ala*, πυρὸν *igniarium*, στειλειὸν *manubrium securis*, σφυρὸν *malleolus pedis*, ὠὸν *ovum*.

Inusit. ἀνθηλὸν *indumentum*, ἀμεργὸν *fatum*, ἀπελλὸν *populus arbor*, ἀσυλὸν *vestimenti genus*, ἀμαρὰ *Ponticæ nuces*, αὐλητὸν *frænum*, ἀχιὰ *molles lanæ*, βαθοσὸν *profunditas*, γαβαθὸν *patina*, ἐαρὸν *pelvis*, ἐδωλιὰ *transtra navis*, ἰκρὰ *educationis præmia*, κηφὸν *argentum*, καυκὸν *cauliculus*, κελεβρὰ *parva jumenta*, κλαιὸν *canistrum*, κυθνὸν *pharmacum*, σαβανὸν *pannus asperior*, λαγεὸν *grabbatulus*, μαλεὸν *farina*, μαῖρὸν *instrumentum ferreum*, ναεὸν *scopa*, ὀεὸν *pralum*, πεδαιωνὰ *patina*, φαρκὸν, φαρμακὸν *herba venenata*, ψαλὸν *frænum*.

Huc refer numeralia hæc, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἑκατὸν.

In quartâ declinatione:

Omnia retinent accentum nominum à quibus manant; ut λεὼς à λαὸς. Acuitur etiam Ἀπολλὼς.

In quintâ declinatione: sub quâ comprehenduntur declinationes contractorum:

Nomina in αν, ιν vel ις·ῖνος, ας·άδος, in ηρ, ευς, & ω Oxytona sunt; ut Τιτὰν, ἀκτὶς vel ἀκτὶν, λαμπὰς, σωτὴρ, βασιλεὺς, λεχώ. Item ἐγώ.

Fæmini-

Fæminina in ις-ιδ☉; ut φϱοντίς. Exceptis fœmininis in τις quæ sequuntur accentum masculinorum in της, pag. 22. lin. 33.

Adjectiva in ης ε☉; ut ἀληθής. Exceptis hyperdissyllabis in ήκης & ήρης: sed ἀνηκής *acie carens*, προηκής, περιηκής *præacutus*, πυριήκης *igne acuminatus*, ἀλγηρής *molestus*, ἀχθηρής *gravis*, ἀειπρής *difficilis*, ἀσκληρής *æqua habens latera*, πενθηρής *luctuosus*, ἀπηρής *non mutilatus*. Paucula Substantiva in ής, ῆτ☉, βραδυτής *tarditas*, δηϊοτής *pugna*, ἐσθής *vestis*, ποτής *potus*, πινυτής *sapientia*, item ἀργής-ῆτ☉, &-ετ☉ *albus*.

Adjectiva in ύς; ut ὀξύς.

Substantiva in τύς; ut ἐδητύς. Item ἀχλύς *tenebræ*, δαγύς *crystallus*, δελφύς *uterus*, ἐμύς & ἀμύς *mus aquaticus*, ἐριννύς *furia*, ἰγνύς *poples*, ἰλύς *limus*, ἰξύς *lumbus*, ἰσχύς *robur*, ἰχθύς *piscis*, κροκύς *floccus*, λιγνύς *fuligo*, νηδύς *alueus*, ὀϊζύς *ærumna*, πληθύς *turba*, Τηθύς *Tethys*, χλαμύς *chlamys*.

Inusit. ἀγλύς *lapis rotundâ specie*, ἀχνύς *tristitia*, διοννύς. *vestis muliebris*, οἰσύς *viminis genus*, πονθρύς *murmur*.

Substantiva in ὴν; ut αὐχήν. sic ἀπτήν *implumis*.

Localia & nomina mensium in ὼν; ut νυμφών, Ἀνθεστηριών.

Derivata in ων ab Indefinito secundo vel perfecto medio; ut σταγών, τρυγών *turtur*, sic λοφυρῶν *pustula*.

Finita in εδών & ηδών; ut ἀηδών, Σαρπηδών, σηπεδών, Μακεδών.

Nomina hyperdissyllaba in εών, υών, υμών; ut κενεών, ἀλκυών, δαιτυμών. Verbalia in εμών; ut ἡγεμών, κηδεμών.

Particularia, ἀγών *certamen*, ἀγκών *cubitus*, αἰών *ævum*, ἀκροχορδών *verruca*, ἀλαζών *jactator*, ἀλκυδών *alcedo*, Ἀμαζών *Amazon*, ἀρηγών *auxiliator*, Βαβυλών *Babylon*, βουβών *inguen*, γαγγαμών *omentum*, γοργών *strix*, εἰκών *imago*, ἑκών *volens*, Ἑλικών *Helicon*, ἡγεμών *dux*, ἠϊών *littus*, θηλαμών *nutrix*, θημών *acervus*. κανών *norma*, Κεραπών *ara Apollinis*, Κιθαιρών *Cithæron mons*, κιών *multitudo vermium*, κλαδών *ramulus*, κολοφών *summitas*, κοπρεών *scarabeus*, κερατωγών *nomen herbæ*, λαγών *ilia*, λειμών *pratum*, Μαραθών, *Marathon*, Μιμαλόνες vel Μιμαλλόνες *Bacchæ*, μορμών *larva*, μυών *musculus*, Ὀλιζών *urbs Thessaliæ*, Παφλαγών *Paphlagoniæ incola*, Παιών *Apollo*, πετασών *petaso*, πλαταμών *latitudo*, πλειών *annus*, πρηών *vertex montis*, πυγών *mensuræ genus*, Πυθών *urbs Phocidis*, ῥυμβών *spiræ serpentis*, σιαγών *maxilla*, Σιδών *Sidon*, σινδών *sindon*, σπαδών *contractio*, στραβών *strabus*, χαδών *favus*, ταών *pavo*, τελαμών *lorum*, τυφών *procella*, χειμών *hyems*, χελιδών *hirundo*, χελών *mugil*, χιτών *tunica*, χιών *nix*, χλιδών *armilla*, item χρεών *debitum*.

In-

Inusitata: ἀμπελιὼν *avis vites insectans*, Ἀργανθὼν *nomen montis*, ἀχθὼν *torris*, βαιτὼν *vir vilis* γαρμαφὼν *candor*, γιγγρὼν *deus rebus venereis præfectus*, γυπῶνες *pusillanimi*, κοινὼν *particeps*, κογχυλαγόνες *sponsæ*, κραγγὼν *pica*, κραγὼν *carcer*, λαγγὼν *mercator*, λογγὼν *lapis pertusus*, μυδὼν *caro rugosa*, πηληγόνες vel πηλαγόνες *gigantes*, προμαχὼν *propugnaculum*, τραπεζὼν *sacerdotale officium*, σαφῶνες *retia*.

Plurima Hebraicæ originis; ut Ἀαρὼν, Ἀβαδδὼν, ἀῤῥαβὼν, Σιὼν &c.

Nonnulla aliarum terminationum; ut ἀνδριὰς *statua*, ἱμὰς *lorum*, ἀχὼρ *ulcus*, ἰχὼρ *sanguis*, αἰδὼς *pudor*, ἠὼς *aurora*, ἱδρὼς *sudor*, ἐυρὼς *mucus*, ὀδοὺς *dens*.

Inusitat. ἰὼξ *clamor*, Βομβὰξ *Bacchi nomen*, ἀγγουρὰξ *uva*, αὐλὶξ *vena*, ἀθρὶψ *vermiculus*, αἰὸρ *vir*, ἀκὸρ *uter*, ἰθὺρ *ferrum axis*, ἀβαὶς *stultus*, ἀφθαὶς *Bacchi nomen*, βαδὰς *cinædus*, Ἐδὰς *nomen Mercurii*, Ἐγὼς, Ἐμμαὺς.

Composita quint. decl.

Omnia in ὰς ἄδος, ὶς ἴδος acuunt ultimam; ut διγρὰς, πολυδιγρὰς: τομὶς, ἐκτομὶς:

Composita cum monosyllabo verbali 3ª. perfecti passivi finita in ς etiam præcedente α; ut προβλὴς *prominens*, ἀποδιδρασκοβλὴς *desertor militiæ*, ἀκμὴς *indefessus*, οἰνοβρὼς *vinosus*, ἀγνὼς *ignarus*.

Similiter in ξ & ψ, si componantur cum præpositione terminatâ in vocalem; ut καταπὴξ *palus*, παραβλὼψ *strabus*; item ἄτριψ *non contritus*, κυνοβλὼψ *impudens*.

Composita etiam à πλὴξ, ῥὼξ, ῥὰξ, τρὼξ cum dictione quâlibet præcedente; ut νωτοπλὴξ *tergo percussus*, πυκνοῤῥὼξ *densos acinos habens*. κυαμοτρὼξ *fabarum arrosor*. Quædam à κλεὶς, χρὼς, ὢψ; ut δικλεὶς *clavis gemina*, κατακλεὶς *quod claudendis foribus adhibetur*; a χρὼς *cutis*, μελαγχρὼς, ταπεροχρὼς, τυφεροχρὼς: a χρὼς pro χροῦς *color*, μελιχρὼς, μολιβδοχρὼς, οἰνοχρὼς: βοὼψ *piscis nomen*, γλαυκὼψ *cæsios habens oculos*, δεινὼψ *torvus*, εὐὼψ *qui formosis est oculis*, λιπαρὼψ *pinguis*, μονὼψ *unoculus*, τυφλὼψ *cæcus*: ὑδρὼψ *hydropicus*, Et in ωπὶς inde deducta, αἱμαλωπὶς *sanguinea*, κυκλωπὶς *cyclopica*, & minus usitata μετωπὶς *frontis fascia*, παρωπὶς & προσωπὶς *persona muliebris*, ὑπωπὶς *thapsia*: Perpauca in υς, πτερυγωκὺς *pennâ celer*, ὑψιβαθὺς *profundus*. In ιν, ἀπειρωδὶν *partûs dolorum non expertus*:

Εὶς in fine compositorum acuitur; ut μηδεὶς, καθεὶς.

Composita ex simplicibus oxytonis in longam finitis, si monosyllaba non fuerint, servatâ terminatione, servant tonum in fine; ut ἱερατὴς, ἀρχιερατής: φορὰ, ἀναφορὰ, ἐπαναφορά: ἀλαζὼν, φιλαλαζών, βασιλεὺς: μισοβασιλεύς.

Voces hebraicæ usitatissimè acuuntur in fine; ut Ἀβραάμ, Δαβὶδ, Ὡσαννὰ, Ῥαββὶ, Ἠλὶ Ἠλὶ λαμμὰ σαβαχθανί. Nonnullæ

etiam ex hebræis Paroxytonis ortæ; ut Βεθλεέμ, Ζαρᾶ, Μελχισεδέκ, Σαλά, Φαρές, &c.

Ex his quædam, non Oxytonæ, ex N. T. potissimum depromptæ, in proprias accentuum classes distribuuntur.

Quod si terminentur more græcorum, præsertim in ος & ια notantur juxta regulas communes.

PAROXYTONA.

In α; Substantiva in ινδα, υα acuunt penultimam; ut βασιλίνδα *ludi genus*, νεκύα *mortuorum catalogus*.

Item minùs usitata ἀρχίδνα, ὄδοννα *planta genus*, ἴξελα *bonum omen*, μαγγάνα *vas urinarium*, μαρίλα *carbonum pulvis*, ὀξίνα *occa*.

In ος; Nomina finita in ιλος, ισκος, λεος; ut ὀργίλος, νεανίσκος, ἀργαλέος, ἀγκύλος.

Verbalia etiam in τεος; ut ποιητέος, ἐξιτητέος, συνεκποτέος. Nonnulla particularia: αἰόλος *varius*, ἀντίος *contrarius*, Βαλίος *equi nomen*, ἐννέα *novem*, ἡλίκος, πηλίκος, *quantus*, &c. γομφίος *dens molaris*, μεγάλος *magnus*, μυρίος *infinitus*, νυμφίος *sponsus*, Ὀσίος *viri nomen*, ὀλίγος *parvus*, ὁπόσιχος *quantulus*, παρθένος *virgo*, σκορπίος *scorpius*, σποδίος *cinereus*.

Inusit. ἀγκόνος *minister*, ἀέλος *matutinus*, ἀηδόνος *pullus*, αἰκάλος *assentator*, ἀνεμώνιος *herba*, ἰάδος *tortuosus*, ἴαλοι *thalami*, ἴξελος *scorpius marinus*, κανθαρέος *herba genus*, καρχαρέος *asper*, μορμύρος *piscis*, ὀρρώδος *metus*, πλωΐος *propinquus*, σπργάνος *fimus*, στραβάλος *tortuosus*, σπάραδος *adulterinus*, ταρβαρέος *terribilis*.

Penacuuntur composita in ος cum nomine & perfecto medio verbi Barytoni, si activè significent, & exponantur per accusativum nominis; ut μητροκτόνος *Matricida*, sive *matrem cædens*, οὐρανοδρόμος *ad Cælum currens*, αἰθεροδρόμος *currens* per *aerem*, ὀρειτύπος *in montibus cædens* (subaudito accusativo) *ligna*. Similiter decomposita; ut συγκληρονόμος *cohæres*.

Quædam descendunt à perfectis, quorum thema non est in usu: *viz.* finita in βόρος; ut δημοβόρος *populum absumens*: pleraque etiam in ηγόρος; ut δημηγόρος *orator*. Alia mutant characteristicam perfecti qualia. Sunt finita in δόκος & πλάθος; ut ἰοδόκος *sagittarum receptor*, κοροπλάθος *qui imagunculas fingit*.

Paroxytona quædam à νέμω, μάχομαι, δρέμω, seu potius τρέχω, πείρω, *neutraliter* vel *passivè* significantia; ut ἐρημονόμος *in deserto pastus*, ὀρεινόμος & ὀρειονόμος *in montibus pascens*, πατρονόμος *à patre pastus*, οἰονόμος *solus pascens*, ἀθεσμονόμος *qui legibus abutitur*, χειρονόμος *gesticulator*, ἀψιμάχος *veles*, γρόσφομάχος, *qui pilo pugnat*, ἐγρεμάχος *qui pugnam excitat*, λογομάχος *qui*

qui verbis pugnat, μονομάχος *gladiator*, ναυμάχος *qui è navi dimicat*, ὁπλομάχος *bellator armatus*, χειρομάχος *manibus pugnans*, ἡμεροδρόμος *diurnus cursor*, λαιψηροδρόμος *velociter curreas*, νυκτιδρόμος *qui noctu currit*, ὁπλιτοδρόμος *armatus cursor*, οὐριοδρόμος *vento secundo currens*, παταγοδρόμος *cum fragore currens*, νυκτιπόρος *noctu iter faciens*, ναυσιπόρος *navi trajiciens*, παιδοπόρος *liberis transitum præbens*. His adde εὐρεσιλόγος *blatero*, συμμυολόγος *tacitus*, ἡμεροσκόπος *qui diurnas excubias agit*, μονοφάγος *qui solus comedit*, &c.

Nonnulla loco nominis composita cum adverbio, aut alia dictione: ut ἀδηφάγος *avidè edens*, ἀειφόρος *semper ferens*, ἀποφόρος *malè seipsum ferens*, ἀρτιτόκος *quæ recens peperit*, ἀποτόκος *abortivus fætus*, ἑκηβόλος, *longe jaculans*, ἰθυπόρος *rectà procedens*, πυγμάχος *pugil*, ταχυδρόμος *celeriter currens*, τηλεβόλος *longè jaculans*, ὀπισθονόμος *qui retrò pascitur*, τηλεσκόπος *longe cernens*: item μιαιφόνος *cæde pollutus*, μιγονόμος *terra, ubi promiscue pascunt omnes*; & quædam alia.

Repertiuntur etiam composita cum præsenti activo verbi circum flexi: omnia à πολέω; ut ὀνειροπόλος: item μογιλάλος *ægrè loquens*, ὀξυλάλος, *qui acutè loquitur*, πλαστολάλος *ficta loquens* νευρολάλος *per nervos loquens*, νεκροκόσμος *libitinarius*, δειπνολόχος *cenæ insidians*. Sic λαθροδάκος *clam mordens*. Pleraque cum perfecto activo ὤρυχα; ut φρεωρύχος & φρεατωρύχος *puteorum effossor*: Rariora cum perf. passivo; ut λεωβάτος *via trita*.

Composiia ab ἀντίος, σόος, πλόος || *plex* penacuuntur; ut ἐναντίος *contrarius*, δορυσσόος *bellicosus*, ἁπλόος *simplex*: adde & decomposita; ut ὑπεναντίος &c.

Item ἁβρογόος *molles gemitus edens*, ἀειπάρθενος *semper virgo*, ψευδοπάρθενος *falsa virgo*, ἀνθοκρόκος *floridus*, ἐπιβουκόλος *bubulcus*, ἱπποβουκόλος *equiso*, ἐπικαμπύλος *incurvus*, θυρσολόγχος *hasta*, *signum cœleste*, κορυθαιόλος *variâ indutus galeâ*, φριξολόφος *horrendas habens jubas*.

Substantiva in ιον trisyllaba ab oxytonis rectis vel obliquis dissyllabis profluentia acuunt penultimam; ut στρουθίον *passerculus* à στρουθός, παιδίον *puerulus* à παῖς παιδός.

Multa in ιον à barytonis profecta, quæ hic Subjunguntur. Minus usitata præfixis obeliscis notantur tam in hoc quàm sequentibus Catologis.

Ἀγκίον *vallicula* ab ἄγκος. Βιβλίον *libellus* à βίβλος. Βικίον *urnula* à βῖκος. Βλαυτίον *sandaliolum* à βλαύτη. Βυβλίον *charta papyracea* à

βύβλος

βύϐλος. Βεράγχιον spiraculum piscis à βράγχος. Δελτίον libellus à δέλτος. Ἐρείον lana ab ἔρος. Θαμνίον frutex à θάμνος. Θηκίον repositorium à θήκη. Θρομϐίον grumus à θρόμϐος. Θυννίον parvus thynnus à θύννος. Ἰγδίον mortarium ab ἴγδη. Ἰσχίον coxa ab ἴσχις. Καδίον parvus cadus à κάδος. Καρφίον parva festuca à κάρφος. Κηπίον hortulus à κῆπος. Κοιτίον lectulus à κοίτη. Κοκκίον granulum à κόκκος. Κρανίον caput à κράνη. Κωπίον remulus à κώπη. Λοφίον collis à λόφος. Λυχνίον lucernula à λύχνος. Μοσχίον vitulus novellus, à μόσχος. † Μαμμίον matercula à μάμμη † Μυσελίον panis excavatus à μύσεον. Ναυλίον naulium à ναῦλα. Νευρίον nervus parvus à νεῦρον. Νησίον parva insula à νῆσος. Ξιφίον gladiolus herba à ξίφος. Ὀικίον domuncula ab οἶκος. † Ὀρφνίον pulla vestis ab ὄρφνη. Πεδίον parvus campus à πέδον. Πηνίον stamen à πήνη. Πιλίον pileolus à πῖλος. Πλατίον palmula à πλάτη. Πλινθίον later à πλίνθος. Πυξίον buxea tabula à πύξος. Πυργίον parva turris à πύργος. Πωλίον pullulus à πῶλος. Ποιμνίον grex à ποίμνη. Ῥαβδίον virgula à ῥάβδος. † Ῥαιδίον infans à ῥάδιος. Ῥιζίον radicula à ῥίζα. Ῥινίον limula à ῥίνη. Ῥυμϐίον spira à ῥύμϐος. Ῥυγχίον rostellum à ῥύγχος. † Σακκίον sacculus à σάκκος. Σιτίον frumentum à σῖτος. Σκαφίον scapha à σκάφη. Σκυμνίον catulus à σκύμνος. Σκιμπίον baculus à σκίμπων. Σμηνίον alveare à σμῆνος. Σμιλίον scalpellum à σμίλη. Σπαθίον spathula à σπάθη. Σπογγίον spongiola à σπόγγος. Σπαρτίον funiculus à σπάρτος. † Σπιζίον fringilla à σπίζα. Σταμνίον amphora à στάμνος. Σφαιρίον sphærula à σφαῖρα. Σχιδίον assula à σχίδαξ. Σχοινίον funiculus à σχοῖνος. Τειχίον parva mœnia à τεῖχος. Τεκνίον filiolus à τέκνον. Τομίον frustum à τόμος. Τοπίον funiculus torcularis à τόπος. Τρυχίον panniculus à τρύχος. Τυχίον vel τυκίον instrumentum fabrile à τύχος vel τύκος. † Ὑδρίον aquula ab ὕδωρ. Φορτίον onus à φόρτος, φρυνίον rubeta à φρῦνος. Φυσκίον folliculus, à φύσκη. Χαρτίον chartula à χάρτης. Χοιρίον porcellus à χοῖρος. Χονδρίον patina à χόνδρος. Χυτρίον ollula à χύτρα. Χωνίον instrumentum fusorium à χῶνος. χωρίον regio à χῶρος. Ψυχίον vas in quo aqua refrigeratur à ψύχος.

Primitiva quædam in ίον. non valde usitata; ἀμφίον indumentum, ἀντίον instrumentum textorium, γαγγλίον morbus quidam, ἠρίον monumentum, ἰκρίον tabulatum, κνηκίον alga, λιδρίον scutella, μνασίον mensuræ genus, σαννίον & σαυνίον jaculum barbaricum.

Rara sunt hypertrisyllaba penacuta in ίον, cujuscunque fuerint originis; ut τυραννίον aula regia à τύραννος, ἱμαντίον uva morbus ab ἱμὰς·άντος. Pauca Composita; ut ἀμπέδιον, ὀρεπέδιον à πέδιον.

Particulativa in ον, ut ὀστέον ος, βομϐύλον vasculum.

Permulta in ίτης, è quibus pleraque rariùs usitata: Ἀλαβα-

ςρίτης, seu *ἀλαβαςίτης lapis alabastrites*, *ἀλοΐτης aloes frutex*; *βαλανίτης glandem referens*, *βολβίτης animalis genus*, *βοτρυΐτης botryitis*, *γαγγίτης in Gange nata*, *διφθερίτης pelliceam tunicam gestans*, *δρυΐτης herbæ genus*, *ἐπικληρεῖτης* & *πεικληρεῖτης virgo ex asse hæres*, *ζεφυρίτης Zephyritis*, *ἡπατίτης hepatica vena*, *κυανίτης ad Cyanum vergens*, *λιτοπρίτης mendica*, *λυχνίτης lucernaria*, *νεφρίτης morbus renum*, *ὀζαινίτης ozænas olens*, *ὀλοκωνίτης olus quoddam sylvestre*, *ὀςρακίτης ostracitis*, *ςερνίτης inferior* costa, *συρματίτης ex purgamentis contracta*, *τραπεζίτης* & *ἐντραπεζίτης quæ ad mensam alitur*, *τομίτης tomitana*, *φαρμακίτης medicamentaria*, *χονδρίτης crassa simila*, *χρυσίτης aureola*, *χωρίτης villica*. His adde *αἱματίτης farti genus*, *ἰσαΐτης herbæ genus*, *ἀκατάλις bacca juniperi*.

Nomina verò pleraque in *ιτης* apud diversos Lexicographos variè notantur in penultimâ: apud hos enim acuuntur, apud alios circumflectuntur: Sunt & qui antepenultimam in nonnullis acuunt: ut *ἀκίτης*, *ἀκίτης*, & *ἄκιτης acuta*.

Paroxytona terminationes habentia Oxytonorum, supra traditas.

Declinat. 1ª. Simpl. Tonum in penultimâ induunt.

Hyperdissylliba quædam:

1. Verbalia in *της*: *ἀγρώςης venator*, *ἀγύρτης circulator*, *ἀήτης ventus*, *αἰσυμνήτης rex*, *ἀκμήτης qui est in vigore*, *ἀλήτης erro*, *ἀλείπτης unctor*, *ἀλείτης peccator*, *ἀρότης arator*, *γενειήτης barbatus*, *γνωτης cognatus*, *γυμνήτης miles levis armaturæ*, *δορυάλωτης captivus*, *διώκτης persecutor*, *δυνάςης dynasta*, *ἐπείκτης qui urget*, *ἡβήτης* & alicubi *ἡβώτης impuber*, *ἠπειρώτης qui continentem habitat*, *ἠπύτης præco*, *ἰδιώτης idiota*, *καταράκτης cataracta*, *κομήτης Cometa*, *κυβερνήτης gubernator*, *ὀμότης jurator*, *μονώτης solitarius*, *πλανήτης planeta*, *σκοπιήτης speculator*, *σφενδονήτης qui fundâ utitur*, *ὑφάντης textor*. Infrequentiùs occurrunt *βαβάκτης nugator*, *γυήτης claudus*, *θυροκοπήτης qui pulsat januam*, *εὐνήτης maritus*, *κεκράκτης clamosus*, *κελευθήτης viator*, *κεφαλήτης lapis angularis*, *κηλέςης qui demulcet*, *κλοιώτης incarceratus*, *κενήτης minister*, *λαφύκτης helluo*, *μουσίκτης cantor*, *ὀρνεώτης auceps*, *σκηνήτης qui in tentoriis habitat*, *ὑφειλήτης* & *φιλήτης fur*.

2°. Denominativa in *ςης*: *ἀργέςης albus*, *γνέςης cognatus*, *ὀρέςης monticola*, *πενέςης famulus operarius*, *χρεώςης fœnerator*.

Declin. 2ª. Penacuuntur nonnulla:

In *α* viz. in *αλία*, *ἀλία cœtus*, *ἀπασθαλία nequitia*, *διδασκαλία doctrina*, *θαλία convivium*, *τροχαλία troclia*.

Inusitata, *ἀλία profectio*, *ἀσπαλία piscatus*, *βαλία morbus oculorum*, *ἰαλία vox*, *κανναλία genus herbæ*, *κουπαλία clavis*, *χαλία quies*.

In ρα purum; μόρα *tribus*; item μοῖρα *fatum*. Localis in ωνια: ἀλωνία *area*, γωνία *anguis*, ὀσπειωνία ab ὄσπειον *ospratura*.

In η: nempe in γη minùs usitata; ἄγη *stupor*, γάλγη *sarcina variarum mercium*, ἐόργη *cochleare*, ζυέργη *tudicula*, ζώγη *herbæ species*, θήγη *repositorium*, κράγγη *crango*, λεύγη *lactis mensura*, μάργη *insania*, πάγη *armatura*, σαλάγη *clamor*, Σέλγη Urbs *Pisidiæ*, σάγη *capsa*, τάγγη *rancor*, ὕσγη *herbæ genus*. In δη; ἴγδη *mortarium*, Ἴδη *Ida*, σίδη, σίβδη *malum punicum*, πέδη *pedica*. In ωλη: ἐειώλη *turbo*.

Inusitat. In ώρη: κασώρη & σκαφώρη *vulpes*, νιχώρη *oleris genus*, λαμπώρη *noctiluca*, ποδωρώρη *velox*: item εἴδη *species*, λύγδη *populus alba*.

Verbalia in η servantia characteristicam temporis. Derivata: 1°. à perfecto passivo; βρώμη *victus*, γνώμη *sententia*, δαίτη *epulum*, δέσμη *fasciculus*, θέρμη *calor*, ἐπιλήσμη *oblivio*, λόχμη *locus insidiis aptus*, μνήμη *memoria*, ξύμη *pruritus*, πλήμη vel πλήμμη *æstus maris*, ῥύμη *impetus*, ῥώμη *robur*, στάθμη *amussis*, τόρμη *meta*, τράμη & τρύμη *foramen*, χάσμη & χήμη *hiatus*, χάρμη *gaudium*, χρήμη *indigentia*. Inusit. εἴσθμη *introitus*, ἴσμη *scientia*. 2°. a Perf. 2ᴓ. μαλάχη *malva*, φρίκη *horror*; Inusit. λυγράχη *dolor*, παλάχη *sors*. 3°. ab Indef. primo activo, θήκη *theca*: Inusit. καταχήνη *hiatus*. 4°. ab Indef. 2ᵈᵒ. activo, ἁρπάγη *harpago*, βλάβη *damnum*, καλύβη *tugurium*, κάπη *præsepe*, κνίδη *urtica*, μάχη *pugna*, πάγη *laqueus*, πάθη *calamitas*, σκάφη *scapha*, τύχη *fortuna*. 5°. a Perf. med. λόγχη *sors*, φθόη *tabes*. 6°. Verbalia à præsenti circumflexo orta; ἄλη *error*, ἄμη *fax*, ἄνθη *efflorescentia*, αἴνη *laus*, ἀπάτη *fraus*, βλάστη *germen*, δαπάνη *sumptus*, δίκη *justitia*, εἴλη *agmen*, ἥβη *juventus*, θοίνη *epulum*, κόμη *coma*, λήμη & pro illo γλήμη *lippitudo*, λύπη *dolor*, λώβη *injuria*, μελέτη *cura*, μάλκη & νάρκη *torpor*, νίκη *victoria*, παλάμη *palma*, πλάνη *error*, σόβη *muscarium*, στίβη *pruina*, τέχνη *ars*, τρύγη *vindemia*, χνόη *lanugo*, χραίσμη *auxilium*: Inusit. δόκη *opinio*, τάρβη *terror*.

Fœminea à masculinis deducta; ut τιθήνη *nutrix* à τιθηνός, ὑωνή *neptis* a ὑωνός, ψιττάκη *psittaca* à ψιττακός.

Declin. Imparissyllab.

Finita omnia in ήρης, ήκης, ώκης, ώδης, per εος inflexa, penultimam habent acutam; ut τειήρης, ἀμφώκης, ποδώκης, πετρώδης: Item composita ab ἔγχος, ἦθος, κῆτος, μέγεθος, στέλεχος, ἄντος; ut χαλκέγχης, γαμοήθης, βαθυκήτης, παμμεγέθης, μακροστελέχης, κατάντης. In ωλης ab ὄλλυμι; ut πανώλης.

Alia quædam composita in ης: αὐθάδης arrogans, αὐτάρκης sufficiens, εὐρυστήθης qui lato est pectore, καλαμοφθόγγης calamo canens, ποδάρκης pedibus celer, φιλαλήθης amans veritatis.
Inusit. ἀφθάρης incorruptus, ἀπλήγης invulneratus, αὐθιμδύης indigens, ἀφάκης stolidus, ἐπανάγκης necessarius, εὐθυμήδης gratiosus, ζαμέλης grande melos habens.

Nonnulla in ηρ. Δημήτηρ Ceres, εἰνάτηρ uxor fratris, θυγάτηρ filia, μήτηρ mater, πάνθηρ panther, φράτηρ qui est ex eâdem curiâ.

Paucula in εδων, εων, υων, υμων; ut φλέδων nugator, ἀκέων tacitus, Ἀμφιτρύων Amphitryon, ἐγκύμων gravidus.

Paroxytona composita, quorum simplicia sunt Oxytona, & ultimam habent longam.

Penultimam acuunt omnia composita: 1°. quæ desinunt in monosyllabum Longum: ut αὐτόχειρ, ἀντίπαις; exceptis oxyt. pag. 250. 2°. quæ ultimam simplicis longam mutant in alteram longam; ut ὀλβιογάστωρ. 3°. Composita finita in ω & ιν; ut ἀρχιποίμην, πανύγλωχιν. 4°. Adjectiva in ις longum; ut χρυσάκτις. Substantiva autem, immò & adjectiva comp. à κρηπὶς, tonum in ultimâ servant, quod alibi admonendum erat pag. 250. l. 17.

Similiter ab ὀδοὺς, λειμὼν, χιτὼν, facta adjectiva: καρχαρόδους asperos habens dentes, βαθυλείμων profunda habens pascua, χαλκοχίτων æreâ indutus tunicâ. Item composita à κριτὴς cum nomine; ut ὀνειροκρίτης.

Partic. παραχαράκτης falsus monetarius, χαμεύνη lectus humi stratus, καρδία diva. Minùs usitata; ἐργολάβης exactor operis, ῥινοκολεύης narium amputator, τοιχωρύκτης vel τοιχορύκτης murorum perfossor, βορβορόπη lutosum foramen habens, δόσιν inauris, μετόπη vox artis architectonica, γυναικάνηρ semivir, εὐπάτηρ bono patre natus, ὀβριμοπάτηρ valido patre natus, πλατυγάστηρ qui lato est ventre.

Non multùm ἀτόπως attexere hic licebit regulam p. 251. l. 14. prætermissam.

Propria in ιος trissyllaba & tribracha acuunt penultimam; ut Ὅδιος, Ῥόδιος Τυχίος. quibus adde composita à κόλλα & θέναρ, ut χρυσοκόλλα auri glutinum, ὑπόθεναρ ima pars manûs. Item φρυνέος rubeta, ταινίον pectorale, ψαμμίον arenula à ψάμμος, per incuriam omissa pag. 251. &c.

Paroxytona peregrina sive Græcobarbara.

Voces latino-græcæ tonis ferè regularibus vestiuntur; ut κουστωδία, σπεκουλάτωρ, Νίγερ, φόρον.

Finita in ατος vel ατον penacuta sunt; ut Πιλάτος, φορτουνάτος, αἰτον.

Hujus farinæ multa occurrunt apud juristas & Historicos; ut ληγάτος, μανδάτον: quibus interdum contra regulas acuitur penultima longa ante finalem

finalem brevem ; ut *χανδῆλα* candela. Addi poterant plura alia, *πισκίνα piscina*, *σαγίττα sagitta*, *βετεράνος veteranus*, *μαλεδίκτος maledictus*, *πάλλιον pallium*, &c.

Quædam ex Hebræis penacutis facta, acuunt penultimam; ut Ἄβελ, Βάαλ, Ἐλεάζερ, Ἐλιέζερ, Ἐλισάβετ, Ζοροβάβελ, Θάρα, Βελίαλ, Λάμεχ, &c.

Alia etiam ab oxytonis oriunda : ut Ἀβιάθαρ, Ἄγαρ, Ἄννα, Θάμαρ, Ἰεφθάε, Ἰωάννα, Ἰωάθαμ, Μάρθα, Ῥεβέκκα, Σάῤῥα, Σάρων, Σίμων, Σωσάννα &c.

PROPAROXYTONA.

Hyperdissyllaba quartæ Simp. antepenultimam acuunt, tam simplicia quàm composita ; ut ἵλεως, Μενέλεως, ἀνώγεων: composita itidem imparisyllabicè flexa à *γέλως* & *κέρας* nata ; ut *φιλόγελως*, *μονόκερως* : item *δύσερως*.

Compofita cum quâvis dictione & verbo, si passivè significent, sunt antepenacuta ; ut *μητρόκτονος à matre occisus*, *ἀρτίτοκος nuper editus*, *ἄφορος non ferendus*.

CIRCUMFLEXA.

Nomina circumflectunt ultimam, quæ videntur manare ex penacutis & contractionem pati ; ut Ἀπελλῆς, πρηῆς, γῆ, Ξενοφῶν, Κῶς,

Diminutiva in ᾶς & ῦς ; ut Ζηνᾶς, Διονῦς.

Partic. in ᾶς, *πελεκᾶς pelicanus*. Inusit. *ἀνδρᾶς dominus*, *μαχλᾶς cinædus*.

In ῆς : *γυμνῆς miles levis armaturæ*, *δασπλῆς terribilis*.

Composita retinent in ultimâ circumflexum simplicis, non monosyllabi ; ut Ποσειδῶν, Ἱπποποσειδῶν.

Græco barbara circumflexa propria, variæ terminationis. In ᾶ Ἀββᾶ, Γαββαθᾶ, Κανᾶ, Μελεᾶ, Ῥαμᾶ, &c. In ᾶς : Ἀρτεμᾶς, Βαρβαβᾶς, Θευδᾶς, Θωμᾶς, Ἰωνᾶς, Κηφᾶς, Κλωπᾶς, Λουκᾶς, Σκευᾶς, Σατανᾶς, Χουζᾶς. In ᾶν : Κορβανᾶν, Σατᾶν. In ῆς : Ἰαμβρῆς, Ἰαννῆς, Ἰωσῆς, Μαμβρῆς, Μανασσῆς, Μωσῆς. In ῆ : Γεθσημανῆ. In αῦ : Ἡσαῦ, Ῥαγαῦ. In οῦς : Ἰησοῦς. Similiter composita: Βαριωνᾶς, Βαριησοῦς.

ANTECIRCUMFLEXA.

PEnultimâ habent circumflexam ; 1°. Nomina finita in αῖος, εῖος (deducta ab oxytonis), οῖος, ῷος, εῖον, οῖον, ῷον ; ut *τεταῖος*, *ἀνδρεῖος* ab *ἀνδρὸς*, *αἰδοῖος*, *ἀθῷος*, *γελοῖον jocus*. Ἡρῷον *monumentum Herois*. 2°. Substantiva in ῖνος ; ut *χῖνος* ἐχῖνος, *ἰκτῖνος* : præcipuè propria derivativa sive diminutiva ; ut Νῖνος, γελασῖνος, ἐρυθρῖνος.

Pauca etiam adjectiva, non multùm usitata, *ἀγχιστῖνοι confer*ti, *γελωτῖνος ridiculus*, *γεγρῖνος differens*, *λασῖνος demens*, *παλακῖνος bellicosus*, *προμνηστῖνοι alius ante alium*. Pleraque in ῖτις præsertim ab ίτης ; ut *φρενῖτις delirium*, *ἀργυρῖτις* ab *ἀργυρείτης*.

Particularia: *αὐλαῖον aulæum, ἐκεῖνος ille, ἑταῖρος socius, ὀπαῖον foramen fornacis, νεᾶνις juvencula. τριφῶσα nomen fœminæ* Minùs occurrentia *Ἀβακαῖνον urbs Siciliæ, Ἀβαρβαλαῖαι Nymphæ quædam, ἀκῆσκος calathus, ἀκρῆσις spina dorsi, ἱκέτης supplex, ἀπλῆπις vestis genus, ἐραῖα ramus olivæ, κραταῖον picturæ firmamentum, Νυμφαῖον rupis nomen, πανδοῦρα instrumentum musicum, σαβῆροι annulus, πιτυρῆνος fistula pastoralis.*

Antecircumflexa quædam in *ειος* à barytonis oriunda. *Ἀργεῖος Argivus ἀρκτεῖος ursinus, ἀστεῖος urbanus*, *Βακχεῖος Bacchius, Ἑρκεῖος Herceus, ἑταιρεῖος sodalitius, Καδμεῖος Cadmæus, καρνεῖος* Apollinis *epithetum, μαντεῖος vaticinus, μουσεῖος musicus, νυμφεῖος ad Nymphas pertinens, μεγαλεῖος magnificus, ὀθνεῖος externus, οἰκεῖος domesticus.* Inusit. *ἀγχεῖος vicinus, λυκεῖος terribilis, ὀχεῖος admissarius.*

Composita: Omnia terminata in *αῖος, εῖος, οῖος, εῖον*; ut *ἡμιτεταῖος, ζαχρεῖος, ὑπνοῖος, ἡρωελεγεῖον metri genus.* Omnia itidem in *οῦτος, οῦχος, ῆλιξ*; ut *τοσοῦτος, ῥαβδοῦχος, ἀρχιευνοῦχος, ὁμῆλιξ.* Plurima in *ῶπις* ab *ὢψ ὠπὸς*; ut *γλαυκῶπις.* Pauca in *οῦργος*, & in *οῦρος* ab *οὐρὰ* cauda; ut *κακοῦργος maleficus, πανοῦργος vafer, βωμολοχοῦργος insolens, Λυκοῦργος Lycurgus, Ἀρκτοῦρος Arcturus, κολοβοῦρος mutilus caudâ, στελεφοῦρος plantago,* item *κοθοῦρεις vulpes.* Quædam in *πώλης* à *πωλέω vendo, λαχανοπώλης, ἱματιοπώλης, σπειροπώλης, χυτροπώλης.* Particularia, *ἀρχεταῖρος princeps sociorum, βιοδώρος victum largiens, δυσπλῆπις terribilis.* Inusit. *ἀμφισφαῖρα calcei genus, ἐνωτοκοῖται populi auribus contecti, ἐπιγῆπις herbæ genus, ἐρημοδίκος qui solus causam agit, κυνοπρῆστις animal quoddam, μαψαῦρα levis ventus, βρῶσις fames, χλωροσαῦρα viridis lacerta.* Græco-barbara; *Εὖα, Ἰησοῦς, κοῦμι, Νῶε, Σεκοῦνδος, Συρακοῦσαι, Τῖτος.*

Antecircumflexa dissyllaba.

Dissyllaborum penultima anceps si juxta regulas producatur & tonum habeat, plerunque circumflectitur; ut *ξῖφος* & *ξῖφον* ren, *δρῖλος lumbricus, Ἶρις Iris, Ἶρος Irus, ῥῖγος frigus*: vide pag. 225. l. 14. Anceps itidem (præcipuè *υ*) ante *μα* purum in verbalibus dissyllabis circumflectitur; ut *δρᾶμα, νᾶμα, κῦμα, λῦμα, πλῦμα, ῥῦμα, φῦμα.* vid. pag. 224. l. 21.

Subjicitur catalogus particularium nominum, quorum penultimæ, *α, ι, υ*, ancipites circumflectuntur.

Ἆλτος agilis. | *Γλῖνον genus arboris. Γῦρος gyrus. Δῖνος vortex*

Δῖ

Δῖος divinus, divus. † *Θῦνος impetus.* † *Ἶνις filius.* *Ἶπος pressura.* *Ἶφις celer.* *Κῆλον lignum.* *Κῦδος gloria.* *Κῦρος autoritas.* *Κῦφι Cyphi.* *Κῦφος gibbus.* † *Κρᾶθις nomen fluvii.* *Λᾶας lapis.* *Μῖμος mimus.* *Μῖσος odium.* *Μῦθος sermo.* † *Μύρμος formica.* *Μῦσος* & † *Μῦσος scelus.* † *Μῦκος impurus.* *Νῖκος victoria.* *Νῦσος claudus.* *Πῖνον cervisia.* *Πῖος, πῖαρ pinguedo.* *Πῖσος pratum.* *Πνῖγος suffocatio.* *Πρᾶγος, Πρᾶξις actio.* *Πρᾶος mitis.* *Ῥᾶξις fractio.* *Σῖτος* & *Σῖτον panis.* *Σμῖλον ligo.* *Σπῖλος macula.* *Σῦκον ficus.* *Τῖφος palus.* *Τῖφυς Tiphys.* *Φᾶρος palla.* *Φᾶσις Phasis.* *Φρῦνος rubeta.* *Φῦλον tribus.* *Χλῖδος paludamentum.*

BARYTONA.

Nomina habentia terminationes præcedentium classium accentus verò diversos, utpote qui à generali regulâ 1ᵐᵃ. & 2ᵈᵃ. non recedunt.

1°. Barytona terminata more oxytonorum:

Regulæ generalis accentum servant in priori, contra speciales regulas de terminationibus recti; præcipuè reg. pag. 242. l. 31. &c.

Substantiva in *εμος*; ut *ἄνεμος*. Hyperdissyllaba Primitiva in *ηλος*; ut *βέβηλος*, *κάμηλος*: Item adjectiva dissyllaba, ut *δῆλος*. Adjectiva hyperdissyllaba in *υνος*; ut *πίσυνος*. Materialia & colorem connotantia in *ινος*; ut *λίθινος*, *κόκκινος*. Superlativa in *τος*; ut *ἄριστος*, *πλεῖστος*. Finita in *ατος* non verbalia; ut *πύματος*: sic *θάνατος*, *κάματος*. Numeralia in *τος* non præcedente *σ*; ut *πέμπτος*, item *πόστος*. Multa in *ις* redundantia in genitivo (contra regul. pag. 249.) ut *θέμις*, *ιδος*, *ισος*: Plura in *ιδος* vel *ιος*; ut *βάρις navis oneraria*, *Πάρις Paris*, *σύβαρις deliciæ*, *μῆτις consilium*, *τίγρις tigris*, *τῆλις fænogræcum*, &c.

Composita omnia retrahunt tonos simplicium, quæ terminantur in brevem; ut *φιλόσοφος*, *παμποίκιλος*, *πάροικος*. Excipiuntur Oxytona (pag. 246) Paroxytona (pag. 252.) circumflexa (pag. 257.) antecircumflexa. (pag. 258.)

Composita ab *α*, *δυς*, & *ευ*, eximuntur à numero Oxytonorum in *ος* (p. 246.); ut *ἀνάγωγος*, *εὐάγωγος*, *δυσάγωγος*, &c. Huc refer *δύσπνοος*, *εὔπνοος* (pag. 252. l. 26.)

Adjectiva composita in *ις ιδος*, *ι* brevi, sunt antepenacuta; ut *δύσελπις*. Substantiva item composita, non oriunda à simplicibus in *ις*; ut *ἄκοιτις*, *ἵππευσις*. Composita quoque à *δεσμὸς* (contra reg. p. 246. l. 28.); ut *σύνδεσμος*.

Quædam composita in *αιος*, *ειος*, *οῖος*, *ειον*, retrahunt accentum in antepenultimam contra reg. p. 258. l. 7. nempe composita à *γῆ*, *λιναῖος*, *προχαῖος*, *λεῖος*, *οἰκεῖος*, *παρειά*, *σπονδεῖος*, *βοῦς*, *γελοῖος*, *φλοιός*, *λεία*; ut *ὑπόγαιος*, *ἐπιλήναιος*, *διπρόχαιος*, *ἀπόλειος*, *φιλοίκειος*,

κειος, καλλιπάρειος, διαπύνδειος, δωδεκάβοιος, φιλογέλοιος, πανύφλοιος, ακρόλειον.

Accedunt hisce particularia non pauca diversimodè terminata, quæ juxta ordinem suprà positum, ità centuriantur.

Declinationis tertiæ in ος:

Aliqua nomina in αος, αυος, υος: ut ἵλαος *propitius*, αὖος *siccus* πῆχυος *cubitalis*, σάος *salvus*.

Inusit. ἄος *spiritus*, Δεράος *nomen fluvii*, ἴαυος *cubile*.

Substantiva quædam:

1°. In μος tam primitiva, quàm derivata, sive verbalia; ut Αἶμος *Hæmus*, ἄμμος & ψάμμος *arena*, ἀρταμος *coquus*, βρῶμος *fœtor*, γάμος *nuptiæ*, δεῖμος *terror*, δῆμος *populus*, θάλαμος *thalamus*, θέρμος *lupinus*, θύμος *thymus*, Κάδμος *Cadmus*, κάλαμος *calamus*, κέραμος *terra figularis*, κόσμος *mundus*, κύαμος & πύαμος *faba*, κῶμος *comessatio*, μῶμος *reprehensor*, ὄγμος *sulcus*, οἶμος *semita*, ὅλμος *mortarium*, ὅρμος *monile*, ὄρχαμος *princeps*, πλεῦμος *pulmonis vitium*, πλόκαμος *cincinnus*, φλόμος & φλόμος *verbascum*, πότμος *fatum*, Πρίαμος *Priamus*, Πάτμος, Σάμος *locorum nomina*, σίμος *piscis*, σκινδάλαμος *assula*, σκόλυμος *carduus*, τέρμος *modiolus rotæ*, χῶρος *ager*, ὦμος *humerus*.

Inusit. βόρμος *avena*, γόμμος *turbo*, ἔλαμος *via*, κάγχαμος *hedera*, κίνερμοι *pisces quidam*, κνῆμος *radius rotæ*, κόμμοι *moluses*, μάμμος *servus*, λίμμος *arena*, μύρμος *meatus*, νάθμος & νάθυμος *saxum in mari latens*, νέρμος *pediculus*, νῦμμος *nummus*, ὄλαγμος *blatero*, ὄσυμος *ara*.

2°. In σσος: βύσσος *byssus*, βρίσσος *echini species*, κυπάρισσος *cupressus*, νάρκισσος *narcissus*, Νέσσος *Nessus*, ὄσσος *oculus*.

Inusit. χέσσος *barritus*, θρίσσος *piscis genus*, κόσσος *colaphus*, μάλασσος *collum*, σόσσος *dioptra*. Adde & λῶρος *lorum*, οἰνωτρος *pedamentum vitis*.

3°. In τος; ἔμετος *vomitus*, ἔρκετος *sepimentum*, κάπετος & σκάπετος *fovea*, πότος *potus*, φόρτος *onus*.

Adjectiva quædam.

1°. In κος: ἄρεσκος *blandus*, θραῦκος *audax*. Inusit. λαῦκος *terribilis*.

2°. In λος: ἄλλος *alius*, βάταλος *mulierosus*, δαίδαλος *ingeniosus*, δείελος *meridianus*, εἴκελος *similis*, ἔωλος *hesternus*, ἴξαλος *impetuosus*, κόβαλος *loquax*, κοῖλος *cavus*, κόλος *mancus*, λάλος *loquax*, μάχλος *lascivus*, ὅλος *totus*, πέμπελος *senex*, σπίταλοι *viles*, φαῦλος *pravus*, φίλος *amicus*. Item ἧλος *clavus*, ζῆλος *fervor*, φῆλος *insidiator*.

Inusit. δίαλος (pro δῆλος) *manifestus*, ἴωλος *niger*, κάνδαλος *malefiens*, μίγδαλος *commixtus*, μίσυλλος *sordidus*, σίπαλος *deformis*.

3°. In νος: αἴθινος *ardens*, αἴλινος *lamentabilis*, ἀνθρώπινος *humanus*, ἀσμενος *libens*, βάσκανος *invidus*, δύστηνος *infelix*, ἔνος & ἕνος *antiquus*, κοράκινος *corvinus*, ἴκμενος *madidus*, μαλθάκινος *mollis*,

lis, μόνος *solus*, ξένος *hospes*, ὄδμυνος *olidus*, πέπειος *maturus*, πτέρινος *alatus*, σύϊνος *suillus*, σάννος *fatuus*, ταλαύρινος *audax*, τρύγινος *fæcatus*, ψύχνος *mollis*, χαῦνος *laxus*.

4°. In ρος: ἄκρος *extremus*, ἁλίαρος *salsus*, βάρβαρος *barbarus*, γαῦρος *superbus*, δεύτερος *secundus*, θοῦρος *impetuosus*, κάρχαρος *asper*, κραῦρος *aridus*, λάληθρος *loquax*, λαῦρος *latus*, λοίδορος *convitiosus*, λόφυρος *cristâ insignis*, μάρμαρος *albus*, μέρμερος *curiosus*, παῦρος *paucus*, πέλωρος *ingens*, πέπειρος *maturus*, πάνηρος *laboriosus*, σκαῦρος *qui extantes habet talos*, σκόλυθρος *humilis*, φλαῦρος *vilis*, χῆρος *viduus*. Inusit. κίβδηλος *impudens*, ῥάρος *robustus*.

5°. In τος: ἄντος *magnus*, ἕκαστος *unusquisque*, λήϊτος *publicus*, οὗτος *hic*. Inusit ἄμβλυτος *obtusus*, μάψιτος *frustraneus*, νήτιος *plenus*, πλάνητος *errabundus*. Quibus adduntur quædam Substantiva in στος: ἄκαστος *acer, arbor*, Ἥφαιστος *Vulcanus*, κίστος *cistus*, Λώπιστος *Palamedis nomen*, νόστος *reditus*, πλατάνιστος *platanus*.

Composita sequentia: in-αγωγος, ἄμοιβος, &c. (pag. 246.) acuunt antepenultimam: 1° Substan. pleraq; ut: Πολύκλειτος *Polycletus*, ἱεράμοιβος *vates sacri*, μαίνυργος *piscis genus*, Θεόπομπος *Theopompus*, Αἴσωπος *Æsopus*, &c. 2°. Adjectiva quædam; ut παράγωγος *deductivus*, θεόκλυτος *à Deo honoratus*, ναυσίκλειτος & ναυσίκλυτος *navibus inclytus*, ἀμφίεργος *utrinque focillatus*, ἑκάεργος *procul arcens*, ἡμίεργος *imperfectus*, κάτεργος *cultus*, πάρεργος *qui est præter opus*, περίεργος *curiosus*, πολύεργος *operosus*, ὠκύπομπος *celeriter vehens*, ναυσίπομπος *naves promovens*, πολύφορβος *multa nutriens*, πάμφορβος *omnibus pabulum præbens*, μονόφορβος *solus pascens*.

In τον quædam (contra reg 238.) ἄλφιτον *farina*, ἄριστον *prandium*, βόλιτον *stercus boum*, βρῦτον *potus hordeaceus*, θρέπτον *educationis præmium*, θύεστον *potus aromaticus*, πρόβατον *ovis*, σάββατον *sabbatum*, σκῆπτρον *sceptrum*, σπάρτον *rudens*, τάλαντον *talentum*, πίλτον *condimenti genus*, φρύγετον *sartago*. Inusit. κάπετον *fovea*, κύβιτον *cubiti*, λάϊτον *archivum*, item κύκιμον *fimus cornicis*, μόρμον *pars currûs*.

In quintâ declinatione, &c.

1. In ις-ιδος: (contra reg. 249.) ἄγχωσις *herbæ genus*, ἄμυστις *largus haustus*, Ἄρτεμις *Diana*, Ἀτέργατις *Dea quædam*, αὖλις *aula*, γύννις *effœminatus*, δάπις *tapes*, δᾶπις vel δέπις *fax*, ἐπίδεσις *pars corporis*, ἔρις *lis*, Ἶβις *avis quædam*, Ἶσις *Isis*, κάλπις *urna*, Κύπρις *Venus*, μύτις *nasus*, ὄπις *vindicta*, σίνις *noxius*, τράμις *foramen*, φύξηλις *fugitivus*, νάλις *nubilis*.

Inusit. βάλλις *herba genus*, βραυτίδες *mulieres quædam*, δέλλιδες *vespa*, ἐρείκιδες *hordea crassiùs divisa*, θεράντιδες sive θεραπνίτιδες [κῶπαι] *remi quidam*, ὄπιδες *captiosæ argumentationes*, σκόροδις *fasciculus alliorum*, φιλέταιρις *herba nomen*.

2°. Pau-

2°. Paucula in υς & τυς (contra reg. 249.) ἥμισυς *dimidius* θῆλυς *fœmineus*, Δίκτυς *Dictys*, ἴτυς *circumferentia*. Κότυς *Deus turpitudinis*, μάρτυς *testis*, πίτυς *pinus*, μίτυς *excrementum ceræ*.
Inusit. μόττυς *exolutus, languidus*, πόλτυς *pluteus*, φίτυς *pater*.

Nonnulla in ξ (contra reg. p. 250. l. 2 .) ut ἀπίπηξ *arcula*, ἐπίτεξ *vicina partui*.

Proparoxytona terminationes habentia paroxytonorum

Quædam Nomina: contra regulam pag. 251.

In ιλος: αἴγιλος *herba capris grata*, ἄργιλος *terra argilla*, βάρβιλος *arbor Persica*, ξύσιλος *rasilis*, ὅμιλος *agmen*, στρόβιλος *turbo*.

Inusit. ἄρκιλοι *catuli ursorum*, ὀαριστιλος *amator*, ἔχυλος *locus ubi tenetur temo*, κάμιλος *funis nauticus*, κέκιλος *qui videre edit exilem*, κόρθιλος *avis genus*, πάγιλος *parcus* item ἄδισκος *mensuræ genus*.

In υλος: αἴσυλος & αἴσυλος *improbus*, ἄκυλος *glans*, δάκτυλος *digitus*, χόνδυλος *edulii genus*, κόνδυλος *digiti articulus*, κότυλος *cotyla poculi genus*, μίτυλος *mutilus*, ὄσμυλος *ozæna*, πίτυλος *strepitus aquæ*, σπόνδυλος & σφόνδυλος *vertebra*. Minùs usitat. αἴγυλος *abscessus mitrares* αἴδυλος *audax*, βαίτυλος *lapidis genus*, βάκχυλος *panis libatorius*. βέκυλος *ovillus*, ἴουλος *orbus*, κόρδυλος *piscis genus*, μόρμυλος *mormyra*, φείδυλος *parcus*.

In λεος: ἔλεος *misericordia*, ἵλεος *propitius*, κήλεος *ardens*, κονισάλεος *pulverulentus*, μάλεος *vanus*, τέλεος *perfectus*, ὕαλεος & ὕελεος *vitreus*, χαμαίλεος *chamæleon*.

Composita omnia cum nomine à præterito medio verbi ἔχω antepenultimam acuunt, etiamsi activè significent: ut γαιήοχος. Alia quædam: ἁλίδρομος *mare percurrens*, βούπορος *boves transfigens*, βούτυπος *boves cædens*, ἐγχέσπαλος *hastam vibrans*, θεόστοργος *Deum amans*, κέρτομος *cor scindens*, μακρόδρομος *longa stadia percurrens*, πάνσκοπος *omnia intuens*, παντόβορος & πάντροφος *omnia nutriens*, συκαμινόδορος *fatuus*, ὑγρόπορος *humida permeans*.

In ιον Proparoxytona quædam orta ab oxytonis (contra reg p. 252) Αὔλιον *stabulum*, ab αὐλή. Βήχιον *tussilago*, à βήξ-χός. Βλαίσια *blæsa*, à βλαισός. Βλήχιον *leguminis genus*, à βληχρόν. Βούνιον *napi genus*, à βουνός. † Γαύδιον *arcula*, à γαυδός. Γάστριον *edulii genus*, à γαστήρ-ρος. † Γλύπιον *naticulæ*. à γλυπτός. Κίσσιον *parva hedera*, à κισσός. Κτένιον *pectunculus*, à κτείς-ενός. † Λάβιον *parvum manubrium*, à λαβή. Λάγιον *lepusculus*, à λαγός. † Λόβιον *gibba pars hepatis*, à λοβός. † Μόργιον *genus mensuræ*, à μοργή. † Ξάνθιον *lappa*, à ξανθός. Ξύειον *novacula*, à ξυρός. Ὄπιον *opium*, ab ὀπός. Ῥάγιον *acinus parvus*, à ῥάξ-γός. Σπόδιον *cinerula*, à σποδός. Σφάγιον *parva victima*,

ctima, ἀ σφαγὴ. Σχόλια *commentarii*. ἀ σχολὴ, † Φήγιον *parva fagus*, ἀ φηγὸς. Φλέβιον *parva vena*, ἀ φλὲψ-βὸς: Φόρβιον *nomen herbæ*, ἀ φορβὴ.

Proparoxytona terminationes habentia antecircumflexorum.

Nomina quædam:

1. In αιος (contra reg. pag.) ἀγέλαιος *rudis*, ἀγόραιος *fastus dies*, Ἀθήναιος *Athenæus*, Ἀχέρουαιος *nomen nautæ*, Βερτίμαιος *viri Nomen*, βέβαιος *firmus*, βίαιος *violentus*, δείλαιος *miserabilis*, δίκαιος *justus*, ἔλαιος *olea agrestis*, ἐπιπόλαιος *superficialis*, κράταιος *herbæ nomen*, μάταιος *vanus*, πρόσφαιος *recens*, Ὑμέναιος *Hymenæus*. Composita, ἀκροκνέφαιος *vespertinus*, ἀποτρόπαιος *malorum aversor*, προστρόπαιος *supplex*, ἔμπαιος *peritus*, λευκόφαιος *ex albo & fusco mixtus*, περιδέραιος *circumcollaris*, περιτόναιος *circumtentus*, σύνναιος *cohabitator*.

Inusit. κάκαιοι *bulbi*, κίραιος *palus*, κύλλαιος *cincinnus*, μίλαιος *vinus*, μίσκαιος *hortus*, σίραιος *defrutum*.

2 In ειος, quæ descendunt ab oxytonis: (contra reg. pag.) ἀέτειος *aquilinus*, αἴγειος *caprinus*, Ἀπέλλειος *ad Apellem spectans*, ἄρνειος *agninus*, Ἀσκληπίειος *ad Æsculapium pertinens*, αὔλειος *stabularius*, Ἀχίλλειος *Achilleus*, βασίλειος *regius*, βόειος *bovinus*, Βόρειος *Borealis*, βρότειος *mortalis*, γόργειος *terribilis*, ἐπιτήδειος *idoneus*, θήρειος *ferinus*, Ἡράκλειος *Herculeus*, θάλειος *virens*, Θηρίκλειος *ad Thericlem spectans*, καθάρειος *purus*, κεραύνειος *fulmineus*, κύνειος *caninus*, λάγειος *leporinus*, νέβρειος *binnuleus*, Ὀδύσσειος *Ulysseus*, ὄιειος *ovinus*, παίδειος *puerilis*, περιστέρειος *herba quædam*, προίκειος *dotalis*, στρούθειος *passerinus*, σύειος & ὕειος *suillus*, χήνειος *anserinus*, ὠκεάνειος *ad oceanum spectans*. Comp. ἐμφώτειος *ad baptizatum pertinens*, περιτόνειος *circumtentus*. Inusitat. γίγειος *antiquus*, item πάρειος *mius*. Comp. ἄποιος *qualitatis expers*, γονόρροιος *qui seminis profluvio laborat*.

3. In ειον: Ἀλαλκομένειον *urbs Bœotiæ*, Ἀνάκειον *templum Dioscurorum*, ἄρκειον *herbæ genus*, γένειον *barba*, γήτειον *plantæ genus*, δάνειον *fœnus*, ἐχίειον *herbæ genus*, Ἡρώειον *monumentum Herois*, θέειον pro θεῖον *sulphur*, Ἴσειον *fanum Isidis*, καστάνεια *nuces Castaneæ*, κηλώνειον *machina lignea*, κηρύκειον *caduceus*, κλιμάκειον *scala*, κυάθειον *cyathus*, κώνειον *cicuta*, Λαύρειον *locus Atticæ*, Λαύτεια *dona quædam*, Λέπρειον *nomen urbis*, οἰσύπειον *sordida ovium lana*, Ὀλυμπίειον *nomen loci*, ὄστρεια *ostrea*, πήνειον *stamen*, Σίγειον *Sigeum*, σκιάδειον *umbraculum*, σφονδύλειον *orbis*, ὑμένειον *membranula*, χειρώνειον *centaurium*, χέλειον *operimentum testudinis*. Composita: ἐπίνειον *navale*, περιμήδειον *malum Punicum*. Inusit.

Inusit. Ἄλειον *fumum solis*, βρύτειον *potio hordeacea*, γήρειον *senescentia*, ἐπίσειον *pubes*, ζάτειον & ζώνειον *pistrinum*, μελίδειον *favus*, μνήστεια *dona nuptialia*.

Addi possunt plura substantiva in ειον, ab adjectivis in ειος manantia; ut βασίλειον *regia* à βασίλειος, γόργειον *terriculamentum* à γόργειος, κυκλώπειον *mons Lybiæ* à κυκλώπειος, Λύκειον *Gymnasium Atticum* à Λύκειος, Ὄνειον *mons Corinthi* ab ὄνειος.

Ex Hebraicis quædam tonum habent in antepenultimâ; ut Γόμορρα, Ἔφραθα, Σόδομα, Σάρεπτα; sed Σαρεπτά. 1. Reg. 17. 9.

In numeralibus compositis minor numerus postpositus retinet accentum; ut δεκαδύο: major rejicit regulariter; ut δυώδεκα.

ΔΙ'ΤΟΝΑ sive ΠΟΛΥ'ΤΟΝΑ.

Nominia variis notata accentibus, in cæteris prorsus invariata.

A

Ἀβληχρὸς, Ἄβληχρος } *debilis*
† Ἄβως, † Ἀβῶς } *mutus.*
Ἄγκαλος, Ἀγκαλὸς } *fasciculus.*
† Ἀγρηνὸν, † Ἄγρηνον } *reticulum*
† Ἀγειβεὸξ, † Ἀγείβεοξ } *origanum.*
Ἄγροικος, Ἀγροῖκος } *rusticus.*
Ἀγυιὰ, Ἄγυια } *vicus.*
Ἀγχίαλος, Ἀγχιαλὸς } *Nom. Urbis.*
Ἀδαῖος, Ἀδαιὸς } *sufficiens.*
Ἀδρότης, Ἀδροτὴς } *vigor.*
Ἀδρόχωρος, Ἀδροχῶρος } *uberem habens terram*
† Ἀειρὸς, † Ἄειρος } *imperitus.*

Ἀέλλοπος, Ἀελλόπος, Ἀελλοπὸς } *velox instar turbinis.*
Ἄθροος, Ἀθρόος } *confertus.*
Αἰγίαλος, Αἰγιαλὸς } *N. urbis*
Αἱμάλωψ, Αἱμαλὼψ } *cruenta suffusio in oculis.*
Αἷμος, Αἱμὸς } *saltus.*
Αἰολόμητις, Αἰολομῆτις } *vafer.*
Αἰπόλη, Αἰπολὴ } *caprile.*
Ἀκάνθιον, Ἀκανθίον } *herba spinæ-similis*
Ἀκαρὰ, † Ἄκαρα } *crura.*
† Ἀκέανος, † Ἀκεανὸς } *genus leguminis.*
† Ἀκεστὴς, † Ἀκέστης } *sanator.*
† Ἄκεσται, † Ἀκέσται } *vehicula.*
Ἀκὶς, Ἄκις } *cuspis.*

Ἀκρέμων, Ἀκρεμὼν } *ramus.*
Ἀλάλη, Ἀλαλὴ } *tumultus.*
Ἀλετὸς, Ἄλετος } *molendi actio*
† Ἄλητον, † Ἀλητὸν } *farina.*
Ἀλὴς, Ἄλης } *confertus.*
Ἀλεωρὰ, Ἀλεώρα } *effugium.*
† Ἄλλομος, † Ἀλλόμος } *cæcus.*
Ἆλμα, Ἄλμα } *saltus.*
† Ἀλοῖται, † Ἀλοιταὶ } *publica scorta.*
Ἀμαμηλὶς, Ἀμάμηλις } *genus pyri.*
Ἀμαξία, Ἀμαξιὰ } *via palustralis.*
Ἀμπρὸν, Ἄμπρον } *lorum.*
Ἀμπέλινος, † Ἀμπελινὸς } *viteu*
† Ἀμόργη, Ἀμοργὴ } *amurca.*

Ἀμυγδ

'Αμυγδάλη } amyg-
"Αμυγδαλη } dalus.
"Αμφιον } indumen-
'Αμφίον } tum.
"Αμφωτις
'Αμφῶτις } diota.
'Αμφωτίς
'Ανακάμψερως } herba quæ-
'Ανακάμψερως } dam.
'Ανδρεότης } virilitas.
'Ανδρεοτὴς
† "Ανη } effectus.
† 'Ανὴ
† 'Ανόπαια } avis ge-
† 'Ανοπαῖα } nus.
'Αντηρὶς
"Αντηρις } pila.
'Αντέρις
† 'Αντάκαιοι } cete in-
† 'Ανταχαῖοι } gentia.
† 'Ανθὼν } urbs Thes-
† "Ανθων } saliæ.
'Απομαγ-δαλία } offa cani-
'Απομαγ-δαλιὰ } bus objecta
'Απφὺς } pater.
'Απφῦς
'Αργὰς
'Αργᾶς } serpens.
'Αργας
'Αργῆς } albus.
'Αργὴς
'Αρματροχία } orbita.
'Αρματροχιὰ
'Αρτοπῶλις } pistrix.
'Αρτοπωλὶς
'Αρειοπάγος } Areopa-
'Αρειόπαγος } gus.

"Ασθμα } halitus.
'Ασθμα
'Ασκλήπειον } Æscu- lapii
'Ασκληπιεῖον } fanum.
† "Αςυρον } oppidulum.
† 'Αςυρὸν
'Ατταγας
'Ατταγᾶς } attagen.
'Ατταγὰς
'Αχὴν } pauper.
"Αχην
'Αχρεῖος } inutilis.
"Αχρειος

B

Βιών } gobius.
Βίων
Βαλιὸς } celer.
Βαλίος
† Βένδις } Diana.
† Βενδὶς
Βολβίον } parvus bol-
Βόλβιον } bus.
Βομβυλιὸς } apis ge-
Βομβύλιος } nus.
Βόρος } edax.
Βορὸς
Βούβαλις } lorum bu-
Βουβαλὶς } bulum.
Βραδυτὴς } tarditas.
Βραδύτης
Βράγχια } spiracula
|| Βραγχία } piscium.

Γ

† Γαῖος } bos operarius
† Γαιὸς
Γαισὸς } contus.
Γαῖσος
Γαλλὰς } spado.
Γάλλος

† Γάρνον } pars rete.
† Γαρνὸν
† Γαυσὸς } claudus.
† Γαῦσος
Γίγγλυμος } species δι-
Γιγγλυμὸς } αρθρώσεως
Γλαὺξ } noctua.
Γλαῦξ
Γλίσχρος } parcus.
Γλισχρὸς
Γοργύρα } canalis sub
Γόργυρα } terraneus.
Γύλιος } vas militare.
Γυλιὸς
Γυμνοπαιδιὰ } nudo- rum
Γυμνοπαιδία } lusus.
† Γύπη } vulturum ni-
† Γυπὴ } dus.

Δ

Δαιδαλέος } affabrè
Δαιδάλεος } factus.
Δάλιον } facula.
Δαλίον
Δαῦλος } hirsutus.
† Δαυλὸς
Δειελινὸς
Δειέλινος } vesperti-
Δειλινὸς } nus.
Δείλινος
† Δήγηρες } passeres.
† Δηγῆρες
Δίκροος } bifidus.
Δικρόος
Δικρὸς } biceps.
Δίκρος
† Δίκυμα } gemelli-
† Δικῦμα } para.
Δολιχὸς } stadium.
Δόλιχος

Δορ-

Δορπιστὸς } tempus
Δόρπιστος } prandendi.
Δόχμη } palma.
Δοχμὴ }
Δυσάντης } inauspi-
Δυσαντὴς } catus.

E

Ἐθελημὸς } volunta-
Ἐθέλημος } rius.
Εἴρεον } lana.
Εἴριον }
Ἔκπλυτος } elutus.
Ἐκπλυτὸς }
Ἐλεᾶς } avis genus.
Ἐλέας }
Ἐλειονομος } in palude
Ἐλειονόμος } degens.
Ἐπητὴς } prudens.
Ἐπήτης }
Ἐπικέρας } fœnogræ-
Ἐπίκερας } cum.
Ἔρεμβοι } Troglodytæ.
Ἐρεμβοὶ }
Ἐρεσσὸς } urbs in Les-
Ἔρεσσος } bo.
Ἔρινον }
Ἐρινὸν } caprificus.
Ἔρινος }
Ἐρινὸς }
Ἐρκίον } septum.
Ἑρκίον }
Ἑρμαῖος } mercurialis.
Ἕρμαιος }
Ἐρυθρινὸς } rubellio.
Ἐρυθρῖνος }
Εὔασλις } pulcras ha-
Εὐασλὶς } bens spicas.
Εὐκλεια } celebritas.
Εὔκλεια }

Z

Ζαμενὴς } vehemens.
Ζαμένης }
Ζύθος } potus horde-
Ζῦθος } aceus.
Ζώντειον } pistri-
Ζωντεῖον } num.

H

Ἠλύγη } obscuritas.
Ἠλυγὴ }
Ἡμίθνης } semimor-
Ἡμιθνὴς } tuus.

Θ

Θαλαμιὰ } foramen per quod
Θαλαμία } remus exoritur.
Θαλῆς οῦ } Thales.
Θάλης ητος }
† Θεμιστὸς } legitimus
† Θέμιστος }
Θόλος } atramen-
† Θολὸς } tum.
Θορὸς } genitura.
† Θόρος }
Θρανίον } sella.
Θράνιον }
Θρῖον } ficulnea
Θρίον } frons.
Θυμὸς } glandula.
Θύμος }

I

Ἰάπετος } Iapetus.
Ἰαπετὸς }
Ἵδρωα } pustulæ exæ-
Ἱδρῶα } stivo calore.
Ἰκτῖνος } milvus.
Ἴκτινος }
Ἴπνος } furnus.
Ἰπνὸς }

Ἶπος }
Ἰπὸς } muscipula.
Ἶπος }
Ἶρις } Iris, dea, vel ar-
Ἴρις } cus.
Ἰστριανὸς }
Ἰστρίανος } Istri incola.
Ἰστριανὶς }
Ἰστρίανις }
Ἰχθὺς } piscis.
Ἰχθῦς }
Ἰωρὸς } janitor.
Ἴωρος }

K

Καλλίεργος } pulcre
Καλλιεργὸς } factus.
Καλαῦροψ } pedum.
Καλαύροψ }
Κάλπις } urna.
Καλπὶς }
Καρκῖνος } cancer.
Καρκίνος }
Καταπλαστὸς } illitus.
† Καταπλάστος }
† Καυρὸς } malus.
† Καῦρος }
Κέβλη } caput.
Κεβλὴ }
Καταφαγᾶς } lurco.
Κατωφαγᾶς }
Κεγχρεαὶ } N. loci.
Κεγχρέαι }
Κέρκουρος } navigii ge-
Κερκοῦρος } nus.
† Κνεφὰρ } locus tene-
† Κνέφαρ } brosus.
Κηπίον } genus ton-
Κήπιον } suræ.

Κήρυ-

Κήρυλος } halcyonum
Κηρύλος } masculus.
† Κιλλὸς } asinus.
† Κίλλος
Κίτειον } malum ci-
Κιτεῖον } treum.
Κλείσιον } stabulum.
Κλεισίον
Κλυδὼν } fluctus.
Κλύδων
Κνακὸς } niger albis maculis
Κνᾶκος } aspersus.
Κνισολοιχὸς } lambens pingue-
Κνισολοῖχος } dinem.
† Κονιατὴς } tector.
† Κονιάτης
† Κόρος } novellum
† Κορὸς } germen.
Κορυθαιόλος } variam indutus
Κορυθάιολος } galeam.
† Κοσταὶ } hordea.
† Κόσται
† Κόττος } gallus.
† Κοττὸς
Κρανίον } caput.
Κράνιον
Κρὰς } caput.
Κρᾶς
Κριγὴ } stridor.
Κρίγη
Κροκόδειλος } animal
Κροκοδειλὸς } quoddã.
Κρωβύλος } cincinnus.
Κρωβυλὸς
Κτήδων } tridens.
Κτηδὼν
Κύανος } color cæru-
Κυανὸς } lens.

Κύμβιον } cymbium.
Κυμβίον
Κυπρῖνος } cyprinus
Κύπρινος } piscis.
Κυνόσουρα } Cynosura.
Κυνοσουρὰ
† Κυσὸς } nates.
† Κύσος
† Κῦφαι } species
† Κυφαὶ } squillæ.
Κωλέα ἡ } membrum.
† Κωλεὰ ἡ
† Κωμακὸν } genus a-
† Κώμακον } romatis.

Λ

Λάμπη } spuma vino
Λαμπὴ } innatans.
Λαμυρὸς } loquax.
Λάμυρος
† Λαρκὸς } corbis.
† Λάρκος
Λασίωνες } tesqua.
Λασιῶνες
† Λέμφος } stolidus.
† Λεμφὸς
Λεπυρὸν } putamen
Λέπυρον } ovi.
Λεῦκος } n. avis.
Λευκὸς
† Λῆδον } vestis at-
† Λήδιον } trita.
Λίρος } impudens.
Λῖρος
Λιρὸς
Λόπος } cortex.
Λοπὸς
Λοφία } cervix.
Λοφιὰ
Λόφιον } theca cristæ.
Λοφίον

† Λύγη } obscuritas.
† Λυγὴ
Λύχνιον } lucernula.
† Λυχνίον

M

Μάγαδις } instrumentum musicum.
Μαγάδις
Μάζα } maza genus
Μᾶζα } pultis.
† Μέδιμνος } medimnus.
† Μεδίμνος
Μελάγχρως-ω, } niger
Μελαγχρὼς-ῶτος
† Μελλονύμφιος, } qui sponsus futurus est.
† Μελλονυμφίος
Μηδική } herba medica
Μηδίκη
† Μισητὴ } mulier detestanda.
† Μισήτη
Μολόθουρος } herbæ nomen
† Μολοθοῦρος
Μονιὸς } solitarius.
Μόνιος
Μορμολύκειον } larva.
Μορμολυκεῖον
Μόσχιον } novellum
Μοσχίον } germen.
Μόχθηρος } laboriosus
Μοχθηρὸς
Μύλων } pistrinum.
Μυλὼν
† Μυσάχνη } libidinosa mulier
† Μυσαχνὴ
Μυχὸς } penetrale.
† Μῦχος
† Μῶκος } stultus.
† Μωκὸς

Μωρὸς } idem.
Μῶρος

N

Νεοσσία } nidus.
Νεοσσιά

‖Νιφετοβλυτὴς } nivosus.
‖Νιφετοβλύτης

Νιφόβολος } nivibus obrutus.
Νιφοβόλος

Νοθεῖα } spuriorum bona.
Νόθεια

Νομάδειος } pascuus.
Νομαδεῖος

Ξ

Ξήρειον } medicamentum aridum.
Ξηρεῖον

Ξυςὶς } vestis crocea.
Ξύςις

O

Ὀαὶ } pelles ovinæ Eust.
Ὄαι

Ὀγκιον } vas repositorium.
Ὀγκίον

Ὀδῦρος } viarum obsessor.
‖Ὀδοῦρος

Οἰκουρὸς } domus custos.
Οἰκοῦρος

Οἶσος } salix.
Οἰσὸς

Ὀλαὶ } hordea.
Ὄλαι

Ὀλιγόγονος } paucos generans.
Ὀλιγογόνος

‖Ὄλος } atramentum sepiæ.
‖Ὀλὸς

Ὄπταρος } tostus.
Ὀπταρὸς

‖ Ὀροίτυπος } qui cædit ligna in montibus.
‖ Ὀροιτύπος

Ὀργυιὰ } ulna.
Ὄργυια

Ὀσφὺς } lumbus.
‖Ὀσφῦς

‖Ὄχεος } scrotum.
‖Ὀχεὸς

Ὀφρὺς } supercilium.
‖Ὀφρῦς

Ὀχὸς } capax.
Ὄχος

Π

Παλιμβακχεῖος } genus pedis metrici.
Παλιμβάκχειος

Παρδακὸς } humidus.
Πάρδακος

Παρανυμφίος } sponsus.
†Παρανύμφιος

‖Πελὸς } niger.
‖Πέλος

Πελλὸς } fuscus.
Πέλλος

Πηγὸς } sal.
Πῆγος

Πηδὸν } gubernaculum navis.
Πηδὸν

Πλησίος } propinquus.
Πλήσιος

Πῖλος } pileus.
Πίλος

Ποία } herba.
Ποιὰ

Ποδώκης } pedibus celer.
‖ Ποδωκὴς

Πολτὸς } puls.
Πόλτος

Πολυωπὸς } foraminosus.
Πολύωπος

Πόνηρος } laboriosus.
‖ Πονηρὸς

Πρόκειτος } prælatus.
Προκειτὸς

Πρόθετος } appositus.
Προθετὸς

Προσωπεῖον } larva.
Προσώπειον

Πτέρις } filix.
Πτερὶς

Πτίλος } glaber.
Πτιλὸς

Πτοία } pavor.
Πτοιὰ
Πτοῖα

‖ Πύος } colostra.
‖ Πυὸς
‖ Πῦος

Πύεινος } igneus.
Πυεινὸς

Πωλητὴς } venditor.
Πωλήτης

P

Ῥαβδὸς } virga.
Ῥάβδος
‖Ῥάβδος

‖ Ῥαικος } græcus.
‖ Ῥαικὸς

‖Ῥαπὶς } virga.
Ῥάπις

Ῥάειον } infans.
‖Ῥαείον

‖Ῥέμβος } erro.
‖Ῥεμβὸς

Ῥηχὸς } sepes.
Ῥῆχος

Ῥόδη } frutex rosam ferens.
Ῥοδῆ

Ῥύμβος } turbo.
Ῥυμβὸς

Ῥύτη } ruta.
Ῥυτὴ

Μ

Μακέασα-λ@. / Μακεασά-λ@ } vibrans scutum.
Μάβο. / Μαβὸς } Bacchi Sacerdos.
Μάργ@ / Μαργὸς } sargus piscis.
Μαρδινὸς / Μάρδινος } Sardianus.
Μάρ@ / Μαρὸς } verriculum.
Μαρπηδὼν-όνος / Μαρπήδων-οντος } N. viri.
Μαῦρα / Μαύρα } lacerta.
Μίγλαι / Μιγλαὶ } cyphra.
Μίκυ@ / Μικυὸς } cucumis.
Μκέλεαι / Μκελεαὶ } femoralia.
Μκύμνος / Μκυμνὸς } catulus.
Μμῖλος / Μμίλ@ } taxus.
Μομφὸς / Μόμφος } cucurbita sylvestris.
Μπάργη / Μπαργὴ } libido.
Μπεῖρα / Μπεῖρα } spira.
Μταῖς / Μταὶς } farina
Μτεγιτὴ / Μτεγίτη } meretrix.
Μτιγὼν / Μτίγων } stigmaticus.
Μτίφ@ / Μτῖφ@ } turma.

Μ

Μστρύθι@ / Μστρυθί@ } strutheus.
Μτυφόκομπος / Μτυφοκόμπος } pugnax.
Μσυγκύνηγ@ / Μσυγκυνηγὸς } convenator.
Μσύνθετ@ / Μσυνθετὸς } compositus.
Μφυρὰ / Μφύρα } malleus.
Μφυρίον / Μφύριον } malleolus.

T

|| Τακῶνες / || Τάκωνες } pastilli.
Ταχυτὴς / Ταχύτης } celeritas.
Ταὼς / Ταῶς } pavo.
Τετανὸς / Τέταν@ } extensus.
Τηλέκλητος / Τηλέκλητὸς } elonginquo vocatus.
Τηλυρὸς / Τήλυρος / Τηλῦρος } remotus.
Τίτθη / Τιτθὴ } nutrix.
Τειβακὸς / Τρίβακος } tritus.
Τετίμηνις / Τετομηνίς } tertius dies mensis.
Τροχιὰ / Τροχία } cursus.
Τρόχιλο: / Τροχίλος } regulus.

Τρυβλίον / Τρύβλιον } patina.
Τυμβοχοὴ / Τυμβοχόη } contumulatio.
Τύννος / Τυννὸς } parvus.
Τυρόκνηστις / Τυροκνῆστις } casei radula.
Τύφος / Τῦφος } fumus.

Υ

Ὑδρεῖον / Ὕδριον } hydria.
|| Ὕη / || Ὑὴ } semele
Ὑηνὸς / || Ὕηνος } porcinus.
Ὑπερικὸν / Ὑπέρικον } frutex hypericum.
Ὑρχαι / Ὑρχαὶ } vasa fictilia.
Ὑψίπορος / Ὑψιπόρος } altigradus

Φ

Φαινομηρὶς / || Φαινόμηρις } ostendens femur.
Φακῆ / Φακὴ } lens.
Φάρμακοι / Φαρμακοὶ } Magi.
|| Φερνὴ / || Φέρνη } dos.
Φιμὸς / Φῖμος } camus.
Φλιὰ / Φλία } limen.
Φοῖνιξ / Φοίνιξ } ruber.
Φορβεὰ / Φορβέα } pastus.

Φόρμιον / Φορμίον	*sportula.*		**Χ**			**Ψ**	
‖Φράδη / ‖Φραδὴ	*prudentia.*	Χάλκεια / Χαλκεῖα	*festa in honorem Vulcani.*		Ψάλιον / † Ψαλίον	*frænum.*	
Φῦκος / Φύκος	*alga.*	Χαρώνειον / Χαρωνεῖον	*porta per quā ducebantur ad suppliciū damnati.*		Ψοιὰ / Ψοῖα / Ψόια	*lumbus.*	
Φυλακὸς / Φύλακος	*custos.*				Ψῶα / Ψῶα	*fœtor.*	
Φύσα / Φῦσα	*follis.*	Χορδαψὸς / Χόρδαψος	*tumor intestinus.*		Ψωχὸς / Ψῶχος	*terra arenosa.*	
Φυστὴ / Φύστη	*maza ex farinâ & vino.*	Χορίον / Χόριον	*membranula.*		**Ω**		
Φώρειον / Φωρίον	*furtum.*	Χορταῖος / Χορταιδς	*hirsutus.*		Ὦα / Ὠα	*pellis ovina.*	
					Ὦτος / Ὠτὸς	*nycticorax.*	

In sacris Bibliis multa nomina propria, finita in longam, acuunt vel circumflectunt ultimam; ut Γεδσών-ῶν, Ελιὺ-ῦ, Ιωσὴ-ῆ, Μανασσὴ-ῆ, Ναυὴ-ῆ, Σινὰ-ᾶ, Συμεὼν-ῶν, &c.

Addi poterant plura per Dialectum, maximè Atticam, variantia accentum; ut ἑταῖρος, ἕταιρος; ἐρημος, ἐρῆμος: ὅμοιος ὁμοῖος, &c. quæ sunt alterius loci.

Idem nomen diverso vestitur accentu propter diversas acceptiones, mutato interdum spiritu: ídque propter diversitatem.

1°. Significationis:

Idem compositum si *activè* significet penacutum est; *passivè*, antepenacutum; ut τηλεσκόπος *longè videns*, τηλέσκοπος *longè visus*; ναυμάχος *pugnans è navi*, ναύμαχος *ad pugnam navalem idoneus* &c. Juxta regulas p. 251. l. 24.24.&c. Et pag. 257. l. 4.

Composita in πέτης, à πίπτω sunt oxytona; ab ἵπταμαι, paroxytona; ut ὑψιπετὴς *ex altè cadens*, ὑψιπέτης *alte volans*.

Verbalia in τὸς connotantia *tempus* & *actionem* variant accentum. Quando enim significatur *tempus*, antepenultimam notant; quando *actio* sive *fructus*, ultimam: ut ἄμητος, ἄροτος, δείπνητος, νέωτος, τρύγητος, ἀμητὸς, &c. Ità unanimiter Favorinus, Suidas, Etymologus, Eustathius, Didymus, Hesychius quoque decernunt: Budæus, Constantinus, Stephanus ex adversâ parte stantes, sub *temporis* significatione, ultimam; *actionis*, antepenultimam ferè acuunt.

Discrimen hoc in optimis quibusque exemplaribus observâsse se profitetur Stephanus, & diversam notationem librariorum imputat incuriæ: Magnope-

illum permovit canon ex Hesychio [ad vocem ἄμητος] depromptus: cujus verba sunt: ἄμητος, τῆς πρώτης ἀρχομένης, αὐτὰ τὰ θεριζόμενα· τῆς δὲ τελευταίας, ὁ καιρός. Potuit tamen animadvertisse tonos regulæ adversantes in singulis hujusmodi vocibus apud Hesychium signari. At neque per omnia sibi constant illi in Græcis literis triumviri Stephanus, Constantinus, Budæus: vocem enim θείπιπτος eodem, quo Eustathius, tono insignit Stephanus; Constantinus & Budæus eam ipsam vocem sub utraque significatione cum accentu utroque exhibent. Certè multum à veracitate, qua solet uti, discessit Stephanus, Eustathium Suidæ opponens [in voce τρύγητος] qui duo planè totidem verbis sunt ὁμόψηφοι. Constantinus & Budæus in verbalibus hujusce modi tonos interdum confundi [ad ἄϊστος], Stephanus illa à quibusdam διπλολογεῖσθαι [in ἄμητος] ingenuè agnoscunt. Quid itaque dicendum? Profectò Hesychii discrepantes canon & notatio, Stephani cum veteribus discordia, cum illis tamen nonnullibi consensus, Constantini denique Budæi & Stephani concessio, id suadent, ut voces hæ omnes è numero διπλολογουμένων habeantur, nec amplius studiosis facessant negotium.

2°. Originis; ut ἀνάγωγος extractorius, ἀνάγωγος intractabilis: ἄπλοος simplex, ἄπλοος innavigabilis: ἀλικός salsus, ἄλυκος lupis edens &c.

3°. Quantitatis; ut βασιλεία regnum, βασίλεια regina. Ancipites (ferè penultimæ) in multis dictionibus correptæ acuuntur, productæ circumflectuntur: ut ὡραῖα τῷ ἶσον ἀνάστην Theocrit. Idyl. 8. v. 19. Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ Il. έ. v. 31. σκῦλον spolia Luc. 11. 22. & σκύλον ἀνδρὶ καλύπτρη Callimach. Stephani 3. 1135. H. θᾶκος sedes, Steph. t. 1. 1487. F. θᾶκος Stephani t. 1. 1488. B. ἶνος damnum, Nicand. Theriac. v. 1 ἶνος Steph. tom. 3. p. 786. cum consimilibus. Huc refer dissyllaba multa verbalia in μα, ut κρῖμα Rom. 2. 2. & ἐς κρίμα δισσὸν ἄελλα. Nonn. Obliquos itidem Monosyllaborum habentes tonum in penultimâ; ut μῦς, μύες & μῦες: Πῶς μύες ἐν βατράχοισιν Hom. Batrach. v. 6. μῦες Steph. t. 2 p. 997. E. Hujusmodi dictiones oratoribus usitatissimè penacuuntur; ut ἶνος Steph. t. 1. c. 1717. C.

4°. Declinationis; ut ἀντιάς-άδος tonsilla, ἀντίας-ἰς tumor tonsillarũ, Παλλάς-άδος Pallas dea, Πάλλας-αντος Pallas vir: λεπάς-άδος concha, λέπας-ατος rupes: ἀνεμοσκεπής-ῦ tegens à vento, ἀνεμόσκεπης-έος vento tectus: θεομίσης-ῦ dei osor, θεομισής-έος deo exosus: ἡ ἁλία actus, τὰ ἅλια festum apud Rhodios: ἡ διδασκαλία doctrina, τὰ διδασκάλια minervalia: ἡ θαργηλία & τὰ θαργήλια festum Apollinis: ἡ σκηνοπηγία & τὰ σκηνοπήγια festum tabernaculorum: ἡ καλύπτρα tegumentum, τὰ κάλυπτρα tegumenta: ἡ κερασία cerasus arbor, τὰ κεράσια cerasi fructus: ἡ λοχεία partus, τὰ λόχεια purgamenta: ὀρρὰ cauda, τὰ ὄρρα impetus: ἡ μαγγάνα vas vinarium, τὰ μάγγανα præstigiæ: ἡ ὀφρύα supercilium, τὰ ὄφρυα clivi montium: ἡ Πρυτανεία magistratus, τὰ Πρυτάνεια vadimonium: ἡ στραγγαλιά torcus funis,

fum ; τὰ φραγγάλια grumi: ὁ ζυγὸς & τὸ ζύγος jugum, ὁ θαλὸς & ὁ θάλος germen, ὁ οὐδὸς & τὸ οὖδος pavimentum: Ἀσὶς-ίδος Asia, ἄσις-εως limus: ἀκρὶς-ίδος locusta, ἄκρις-εως summitas: κιστὶς-ίδος & κίστις-εως cista: κοπὶς-ίδος gladius, κόπις-εως scurra: Item ἀρὶς-ίδος scobina fabri, ἄρις-ινος naso carens: cum pluribus aliis.

Adjectiva in της composita ab ετος variant nonnunquam cum accentu declinationem; ut δωδεκαετὴς-έος : δωδεκαέτης-ου. vide Steph. tom. 1. c. 1293. l. E. & c. 1294. l. G.

Pauca interrogativè sumpta acuunt priorem, indefinitè ultimam; ut ποῖος, ποιός: πόσος, ποσός.

Idem nomen appellativum tonum gerit in posteriore, proprium sæpius in priore:

Ἀβὰς stultus.
Ἄβας Nomen Viri.
Ἀδελφὸς frater.
Ἄδελφος Nom. viri.
Αἰγὼν ovile.
Αἴγων Nom. viri.
Αἰόλος varius.
Αἴολος Æolus.
Ἀκεστὴς medicus.
Ἀκέστης Nom. viri.
Ἀκὶς cuspis.
Ἄκις Nom. fluvii.
Ἀλαιὸς vetus.
Ἀλαῖος Apollo.
Ἀνδρὼν conclave.
Ἄνδρων N. viri.
Ἀργὸς otiosus.
Ἄργος Argus.
Ἀστὴρ stella.
Ἄστηρ N. urbis.
Αὐγὴ splendor.
Αὔγη N. mulieris.
Ἀφετὴ dimissio.
Ἀφέτη N. insulæ.
Ἀφρὸς spuma.
Ἄφρος N. viri
Βαιὸς parvus.
Βαῖος N. viri.
Βηλὸς limen.
Βῆλος Belus.
Βλαστὸς germen.
Βλάστος N. viri.
Γλαυκὸς cæsius.
Γλαῦκος N. viri.
Δειρὴ collum.
Δείρη N. urbis.
Διογενὴς nobilis.
Διογένης Diogenes.
Ἑλικὴ salix.
Ἑλίκη Ursa major.
Ἐλπὶς spes.
Ἔλπις N. viri.
Ἐπαινετὸς laudabilis.
Ἐπαίνετος N. viri.
Ἐπικυδὴς gloriosus.
Ἐπικύδης N. viri,
Εὐανθὴς floridus.
Εὐάνθης N. viri.
Εὐσθενὴς robustus.
Εὐσθένης N. viri.
Ἡραῖος Junonius.
Ἥραιος N. viri.
Ἱππὼν stabulum.
Ἵππων N. viri.
Ἰωνιὰ violetum.
Ἰωνία Ionia.
Καλλισθενὴς fortis.
Καλλισθένης N. viri.
Καρπὸς fructus
Κάρπος N. viri.
Καταφερὴς deorsum vergens.
Κατώρης N. Fluvii.
Κηρὸς cera.
Κῆρος N. Fluvii.
Κλειτὸς celebris.
Κλεῖτος N. viri.
Κορωνὸς elatus.
Κόρωνος N. viri montis.
Κουρικὸς tonsorius.
Κούρικος N. Emporii.
Κυδνὸς inclytus.
Κύδνος N. viri.
Λαγὸς lepus.
Λάγος N. viri.
Λευκὸς albus.
Λεῦκος N. viri.
Λιγὺς stridulus.
Λίγυς Ligur.
Λωτὸς lotus.

Λῶτ

Λῶτος Nomen viri.
Μαλακὸς mollis.
Μάλακος N. viri.
Μελανωπὸς niger.
Μελάνωπος N. viri.
Νησὶς insula.
Νῆσις N. Urbis.
Ξανθὸς flavus.
Ξάνθος N. equi & fluvii.
Ξενὼν hospitium.
Ξένων N. viri.
Ξουθὸς flavus.
Ξοῦθος N. viri.
Ὀχὴ cibus.
Ὄχη N. montis.
Ὀνεῖον stabulum asinorum.
Ὄνειον N. montis.
Ὀρθὸς rectus.
Ὄρθος N. viri & canis.
Παρθενικὴ virgo.
Παρθενίκη N. fœminæ.
Πολυαρκὴς multis sufficiens.
Πολυάρκης N. viri.
Πολυκλειτὸς valdè celebris.

Πολύκλειτος Polycletus.
Πρασιὰ areola.
Πρασία N. urbis.
Πυλαῖος qui foris est.
Πύλαιος N. viri.
Πυῤῥὸς rufus.
Πύῤῥος Pyrrhus.
Ῥιπὴ impetus.
Ῥίπη N. urbis.
Ῥοδὼν rosarium.
Ῥόδων N. viri.
Ῥυμὸς temo.
Ῥύμος N. Fluvii.
Στρατὸς, Στρατιὰ } exercitus.
Στράτος, Στρατία } N. urbium.
Σφηλὸς deceptor.
Σφῆλος N. viri.
Τευκρὸς Trojanus.
Τεῦκρος Teucer.
Τραχὼν locus asper.
Τράχων N. Loci.
Τυρὸς caseus.
Τύρος Tyrus.
Φαιδρὸς, Φαιδρὰ } lætus, a.

Φαῖδρος, Φαίδρα } Phædrus, a.
Φοινικὴ palma.
Φοινίκη Phœnicia.
Φροντὶς cura.
Φρόντις N. viri.
Φυλακὴ custodia.
Φυλάκη N. urbis.
Χιὰ serpentis latibulū.
Χία Chia.
Χιὼν nix.
Χίων N. viri.
Χλιδὼν armilla.
Χλίδων N. viri.
Χρηστὸς bonus.
Χρῆστος N. viri.
Ψυχρὸς frigidus.
Ψύχρος N. Fluvii.
Sic
Ἀθηναῖος Atheniensis.
Ἀθήναιος N. viri.
Ληναῖος torcularis.
Λήναιος Lenæus, Bacchus.
Rarius in obliquis; ut
Ὤψ Ὠπὸς vultus.
Ὦψ Ὦπος N. viri.

Idem nomen Adjectivum in ultimis, Substantivum in prioribus syllabis, frequentius tonum habet:

Αἰθὸς ardens.
Αἶθος ardor.
Αἰθρὸς serenus.
Αἶθρος pruina.
Αἰνὸς Ἐπαινὸς crudelis.
Αἶνος Ἔπαινος laus.
Αἰπὸς altus.
Αἶπος altitudo.

Ἀσφοδελὸς asphodeli ferax.
Ἀσφόδελος asphodelus.
Βατὸς pervius.
Βάτος rubus.
Βροτὸς mortalis.
Βρότος sanies.
Γονὸς fœcundus.

Γόνος proles.
Γυρὸς curvus.
Γῦρος gyrus.
Δανὸς aridus.
† Δάνος donum.
Δεινὸς crudelis.
Δεῖνος poculi genus.
Δινὸς vorticosus.
Δῖνος vortex.

Δολιχὸς longus.
Δόλιχος legumen.
Ἐμετὸς vomitu ejectus
Ἔμετος vomitus.
† Ἐτὸς verus.
Ἔτος annus.
† Θαμβὸς attonitus.
Θάμβος stupor.
Θερμὸς calidus.
Θέρμος lupinus.
Ἰλλὸς strabus.
Ἴλλος oculus.
Καλὸς bonus.
Κάλος rudens.
† Κληρὸς sorte datus.
Κλῆρος sors.
Κλιτὸς declivis.
Κλίτος declivitas.
|| Κνυζὸς parvus.
|| Κνύζος parva spina.
|| Κραδαλὸς vibratilis
|| Κράδαλος ramus ficulneus.
Κραταιὸς fortis.
Κράταιος herbæ nomen.
Κυρτὸς curvus.
Κύρτος nassa.
Κυφὸς gibbosus.

Κύφος N. urbis.
Κῦφος gibbus.
Λαρὸς dulcis.
Λάρος larus vel gavia.
Λοχὸς gravida.
Λόχος cohors.
Μαδὸς glaber.
|| Μάδος psilothrum.
Μανὸς rarus,
† Μάνος ornamentum quoddam.
|| Νεννὸς stultus.
Νέννος avunculus.
† Ὀκνὸς piger.
Ὄκνος pigritia.
Ὀναγρὸς asinarius.
Ὄναγρος onager.
Πευκεδανὸς amarus.
Πευκέδανος herbæ nomen.
Ποτὸς potabilis.
Πότος potatio.
|| Πηρὸς cæcus.
Πῶρος callus.
Σιγηλὸς taciturnus.
Σίγηλος narcissus herba
Σιμὸς simus.
Σίμος piscis genus.

Σιτὸς esculentus.
Σῖτος frumentum.
Σπαρτὸς satus.
Σπάρτος rudens.
Στυφὸς astringens.
|| Στύφος lucrum.
† Ταρφὸς densus,
τάρφος densitas.
τομὸς scindens.
τόμος frustum.
† Ὑαλὸς splendidus.
Ὕαλος vitrum.
Ὑβὸς gibbosus.
† Ὕβος gibbus.
Ὑδρωψ hydropicus.
Ὕδρωψ hydrops.
|| Ὑφὸς gibbosus.
Ὕφος textile.
Φορὸς ferax.
Φόρος tributum.
Χαὸς antiquus.
Χάος chaos.
Ψαρὸς agilis.
Ψάρος sturnus.
Ὠμὸς crudelis,
Ὦμος humerus.
Ὠχρὸς pallidus,
Ὦχρος pallor.

His adde paucula variantia cum accentu spiritum:

Ἁγνὸς castus,
Ἄγνος frutex.
† Ἠλὸς stultus,
Ἧλος clavus.
† Οἰατὴς comatus.
Οἰάτης N. gentis.

Similiter multa nomina in priori, participia verò ὁμόζεα in posteriori accentum habent; ut δράκων draco, δρακὼν cernens; Ἴων Ion, Ἀμφίων Amphion, Ὑπερίων sol, ἰὼν vadens, ἀμφιὼν circumiens, ὑπεριὼν supergrediens: κίων columna, κιὼν vadens: Τύχων N. viri, τυχὼν sortitus. Præsertim circumflexa; ut Δόλων N. viri, δολῶν insidiose agens: ἐλάσσων minor, ἐλασσῶν minuens: ἥσσων minor, ἡσσῶν inusitat. superans: Θήρων N. viri, θηρῶν venans: Ἱέρων N. viri, ἱερῶν sacrificans: κρότων ricinus, κροτῶν plaudens:

μείω

μείων minor, μειῶν minuens: Μύρων *Myron, μυρῶν ungens:* Νίκων *N. viri, νικῶν vincens:* Πολέμων *N. viri, πολεμῶν bellum gerens:* Πλούτων *Pluto, πλουτῶν ditescens:* Σάρων *Deus nauticus, σαρῶν verrens:* Σίμων *Simon, σιμῶν impendens:* Τίμων *N. viri, τιμῶν honorans,:* Τρίτων *Triton, τριτῶν tertiò faciens:* Τρύφων *N. viri, τρυφῶν luxurians:* Φίλων *Philo, φιλῶν amans:* Χίλων *N. viri, χιλῶν pascens.*

Contrà non pauca nomina participiis, plerunque barytonis in η & ος, consimiliter scripta, tonum in ultimâ accipiunt; ut *δεξαμενὴ receptaculum, δεξαμένη capiens:* (p. 243.) Ἀκεσαμενὸς *N. viri, ἀκεσάμενος medicatus:* Ἀλεξαμενὸς *N. viri, ἀλεξάμενος adjuvans.* Nonnulla etiam in ων; ut *ἀγὼν certamen, ἄγων ducens: εἰκὼν imago, εἴκων cedens: ἀρηγὼν, ἀρήγων,* &c. vide pag. 166.

Alia quædam differunt accentu juxtà regulas generales; ut *κῆρ cor ex κέαρ, κὴρ fatum:* *φῶς lumen* ex *φάος, φὼς vir:* *κερδαλῆ pellis vulpina* ex *κερδαλέη, κερδαλη vulpes.*

Multa alia nomina significatione discrepant & accentu, seriatim hîc subscripta.

Ἀγανὸς *mitis.*
† Ἄγανος *fractus.*
Ἄγη *admiratio,*
† Ἀγὴ *fractio.*
Ἀγελαῖος *armentalis,*
Ἀγέλαιος *rudis.*
Ἀγοραῖος *forensis,*
Ἀγόραιος *dies judicialis.*
Ἀγὸς *dux,*
Ἄγος *veneratio.*
Ἄθροος *tranquillus,*
Ἀθρόος *confertus.*
Ἀθῷος *innocens,*
Ἄθωος *Incola montis Athô.*
Αἱμὸς *saltus,*
Αἷμος *collum.*
Ἀκμηνὸς *adultus,*
Ἄκμηνος *jejunus.*

† Ἀλαζὴ *fuligo,*
† Ἀλάζη *carbo.*
Ἀλαλητὸς *clamor,*
Ἀλάλητος *ineffabilis.*
† Ἄλτος *agilis,*
† Ἀλτὸς *merces.*
Ἀμφότερος *utérque,*
Ἀμφοτερὸς *N. viri.*
Ἄνθεια *Veneris, urbis & piscis nomen,*
† Ἀνθεῖαι *horæ.*
Ἀραῖος *devotus,*
Ἀραιὸς *tenuis.*
Ἀργέστης *ventus quidam,*
Ἀργεστὴς *velox.*
Ἀργῆς † Ἀργὴς *albus,*
† Ἄργης *serpens.*
Ἄρκος *ursus,*
Ἀρκὸς *auxilium.*

Ἄρνειος *agninus,*
Ἀρνειὸς *agnus adultus.*
† Ἀρνεῖος *nomen mensis.*
† Ἄρος *utilitas,*
† Ἀρὸς *pratum.*
Ἁρπαγὴ *rapina,*
Ἁρπάγη *Harpago, hamus.*
Αὐλητὴς *tibicen,*
† Αὐλήτης *stabularius.*
Αὖλις *tentorium,*
Αὐλὶς *Aulis urbs.*

B

Βαλιὸς *varius vel celer,*
Βαλίος *equi nomen,*
† Βάλιος *orbus oculis.*
† Βήχιον *tussilago herba,*

Δολιχὸς *longus.*
Δόλιχος *legumen.*
Ἐμετὸς *vomitu ejectus*
Ἔμετος *vomitus.*
† Ἐτὸς *verus.*
Ἔτος *annus,*
† Θαμβὸς *attonitus.*
Θάμβος *stupor.*
Θερμὸς *calidus.*
Θέρμος *lupinus.*
Ἰλλὸς *strabus.*
Ἴλλος *oculus.*
Καλὸς *bonus.*
Κάλος *rudens.*
† Κληρὸς *sorte datus.*
Κλῆρος *sors.*
Κλιτὸς *declivis.*
Κλίτος *declivitas.*
|| Κνυθὸς *parvus.*
|| Κνῦθος *parva spina.*
|| Κραδαλὸς *vibratilis*
|| Κράδαλος *ramus ficulneus.*
Κραταιὸς *fortis.*
Κράταιος *herbæ nomen.*
Κυρτὸς *curvus.*
Κύρτος *nassa.*
Κυφὸς *gibbosus.*
Κῦφος *N. urbis.*
Κῦφος *gibbus.*
Λαρὸς *dulcis.*
Λάρος *larus vel gavia.*
Λοχὸς *gravida.*
Λόχος *cohors.*
Μαδὸς *glaber.*
|| Μάδος *psilothrum.*
Μανὸς *rarus,*
† Μάνος *ornamentum quoddam.*
|| Νεννὸς *stultus.*
Νέννος *avunculus.*
† Ὀκνὸς *piger.*
Ὄκνος *pigritia.*
Ὀναγρὸς *asinarius.*
Ὄναγρος *onager.*
Πευκεδανὸς *amarus.*
Πευκέδανος *herbæ nomen.*
Ποτὸς *potabilis.*
Πότος *potatio.*
|| Πηρὸς *cæcus.*
Πῶρος *callus.*
Σιγηλὸς *taciturnus.*
Σίγηλος *narcissus herba*
Σιμὸς *simus.*
Σίμος *piscis genus.*
Σιτὸς *esculentus.*
Σῖτος *frumentum.*
Σπαρτὸς *satus.*
Σπάρτος *rudens.*
Στυφὸς *astringens.*
|| Στύφος *lucrum.*
† Ταρφὸς *densus,*
τάρφος *densitas.*
τομὸς *scindens.*
τόμος *frustum.*
† Ὑαλὸς *splendidus.*
Ὕαλος *vitrum.*
Ὑβὸς *gibbosus.*
† Ὕβος *gibbus.*
Ὑδρωψ *hydropicus.*
Ὕδρωψ *hydrops.*
|| Ὑφὸς *gibbosus.*
Ὕφος *textile.*
Φορὸς *ferax.*
Φόρος *tributum.*
Χαὸς *antiquus.*
Χάος *chaos.*
Ψαρὸς *agilis.*
Ψάρος *sturnus.*
Ὠμὸς *crudelis,*
Ὦμος *humerus.*
Ὠχρὸς *pallidus,*
Ὦχρος *pallor.*

His adde paucula variantia cum accentu spiritum:

Ἁγνὸς *castus,*
Ἄγνος *frutex.*
† Ἠλὸς *stultus,*
Ἧλος *clavus.*
† Οἰατὴς *comatus.*
Οἰάτης *N. gentis.*

Similiter multa nomina in priori, participia verò ὀμόγραπτα, in posteriori accentum habent; ut δράκων *draco,* δρακῶν *cernens:* Ἴων *Ion,* Ἀμφίων *Amphion,* Ὑπερίων *sol,* ἰὼν *vadens,* ἀμφιὼν *circumiens,* ὑπεριὼν *supergrediens:* κίων *columna,* κιὼν *vadens:* Τύχων *N. viri,* τυχὼν *sortitus.* Præsertim circumflexa; ut Δόλων *N. viri,* δολῶν *insidiose agens:* ἐλάσσων *minor,* ἐλασσῶν *minuens:* ἥσσων *minor,* ἡσσῶν inusitat. *superans:* Θήρων *N. viri,* θηρῶν *venans:* Ἱέρων *N. viri,* ἱερῶν *sacrificans:* κρότων *ricinus,* κροτῶν *plaudens:*
μείων

μείων minor, μειῶν minuens: Μύρων Myron, μυρῶν ungens: Νίκων N. viri, νικῶν vincens: Πολέμων N. viri, πολεμῶν bellum gerens: Πλούτων Pluto, πλουτῶν ditescens: Σάρων Deus nauticus, σαρῶν verrens: Σίμων Simon, σιμῶν impendens: Τίμων N. viri, τιμῶν honorans,: Τρίτων Triton, τριτῶν tertiò faciens: Τρύφων N. viri, τρυφῶν luxurians: Φίλων Philo, φιλῶν amans: Χίλων N. viri, χιλῶν pascens.

Contrà non pauca nomina participiis, plerunque barytonis in η & ος, consimiliter scripta, tonum in ultimâ accipiunt; ut δεξαμενὴ receptaculum, δεξαμένη capiens: (p.242.) Ἀκεσαμενὸς N. viri, ἀκεσάμενος medicatus: Ἀλεξαμενὸς N. viri, ἀλεξάμενος adjuvans. Nonnulla etiam in ων; ut ἀγὼν certamen, ἄγων ducens: εἰκὼν imago, εἴκων cedens: ἀρηγὼν, ἀρήγων, &c. vide pag. 106.

Alia quædam differunt accentu juxtà regulas generales; ut κῆρ cor ex κέαρ, κὴρ fatum: φῶς lumen ex φάος, φὼς vir: κορδαλῆ pellis vulpina ex κερδαλέη, κερδάλη vulpes.

Multa alia nomina significatione discrepant & accentu, seriatim hîc subscripta.

Ἀγανὸς mitis.
† Ἄγανος fractus.
Ἀγὴ admiratio,
† Ἀγὴ fractio.
Ἀγελαῖος armentalis,
† Ἀγέλαιος rudis.
Ἀγοραῖος forensis,
Ἀγόραιος dies judicialis.
Ἀγὸς dux,
Ἄγος veneratio.
Ἄθροος tranquillus,
Ἀθρόος confertus.
Ἀθῷος innocens,
Ἄθωος Incolæ montis Athô.
Αἶμος saltus,
† Αἰμὸς collum.
Ἀκμηνὸς adultus,
† Ἄκμηνος jejunus.

† Ἀλαβὴ fuligo,
† Ἀλάβη carbo.
Ἀλαλητὸς clamor,
Ἀλάλητος ineffabilis.
† Ἄλτος agilis,
† Ἀλτὸς merces.
Ἀμφότερος utérque,
Ἀμφοτερὸς N. viri.
Ἄνθεια Veneris, urbis & piscis nomen,
† Ἀνθεῖαι horæ.
Ἀραῖος devotus,
Ἀραιὸς tenuis.
Ἀργέστης ventus quidam,
Ἀργεστὴς velox.
Ἀργῆς † Ἀργὴς albus,
† Ἄργης serpens.
Ἄρκος ursus,
Ἀρκὸς auxilium.

Ἀρνειὸς agninus,
Ἀρνειὸς agnus adultus.
† Ἀρνεῖος nomen mensis.
† Ἄρος utilitas,
† Ἀρὸς pratum.
Ἁρπαγὴ rapina,
Ἁρπάγη Harpago, hamus.
Αὐλητὴς tibicen,
† Αὐλήτης stabularius.
Αὖλις tentorium,
Αὐλὶς Aulis urbs.

B

Βαλιὸς varius vel celer,
Βάλιος equi nomen,
† Βάλιος orbus oculis.
† Βήχιον tussilago herba,

† Βηχίον

† Βηχίον tussicula.
Βίος vita,
Βιὸς arcus.
Βλινὸς titio,
Βλίνος piscis.
Βλῆχρον filix,
Βληχρὸν genus leguminis.
Βυπλὴξ boves feriens,
† Βύπληξ à bobus percussus.
Βρῦχος locusta, eruca.
Βρυχὸς præco.
Βυσσὸς profunditas,
Βύσσος Byssus.

Γ

Γαῦλος genus navigii,
Γαυλὸς mulctra.
Γελοῖος ridiculus,
Γέλοιος qui risum movet,
† Γρύνος } gryps,
† Γρῦνος }
† Γρυνοὶ trunci querni,

Δ

Δαῦλος hirsutus,
† Δαυλὸς torris.
Δημὸς pinguedo,
Δῆμος populus.
Δοκὸς trabs,
† Δόκος opinio.

Ε

† Εἶλος frænum,
† Εἱλὸς pondus.
† Ἐλαιὸς veneficus.
† Ἔλαιος olea agrestis.
Ἔλεος misericordia,
Ἐλεὸς mensa coquinaria.
Ἐλευσὶς N urbis,
† Ἔλευσις adventus.
Ἑλικὼν Helicon,
† Ἑλίκων filum tortum.
Ἐξαίρετος eximius,
† Ἐξαιρετὸς ej ctitius.
Ἐπίβατος obnoxius,
Ἐπιβατὸς ascensu facilis.

Ζ

Ζωὴ vita,
† Ζώη flos lactis.

Θ

Θάλειος virens,
† Θαλεῖος purus.
† Θαλάμαι pars navium,
† Θαλαμαὶ fanum Dioscurorum.
Θεὰ dea,
Θέα spectatio.
Θόλος tholus, ædificium rotundum,
Θολὸς sordes.
Θορὸς genitura,
† Θόρος admissarius.
Θυεία mortarium,
† Θύεια Thya, arbor.
Θυμὸς animus,
Θύμος thymus.
Θυρσὸς corona,
Θύρσος hasta.

Ι

Ἰὸς telum,
Ἴος unus.
Ἶπος muscipula,
Ἰπὸς pressura.
Ἶψος suber,
† Ἰψὸς hedera.
Ἶρις arcus cœlestis,
Ἰρὶς unguentum.

Κ

Καθαπτὸς ligatus,
† Κάθαπτος connexus.
Καθεῖς unusquisque,
Καθεὶς dimittens.
Καιρὸς tempus,
Καῖρος licium.
Καλαμῶται sepes,
† Καλαμῶται, εἶδος ἐχίδνας.
Κάμπη eruca,
Καμπὴ curvatura.
Καταλύτης hospes,
Καταλυτὴς dissolutor.
Κάτεργος excultus,
† Κατεργὸς antiquatus.
Κηδεὸς mortuus,
† Κήδεος curâ dignus.
Κῆνσος census,
† Κηνσὸς herbæ genus.
† Κίκκος cicada,
† Κικκὸς gallus.
Κίων columna,
Κιὼν multitudo vermium.
† Κλαδῶν ramus,
† Κλάδων Thyrsiger.
Κνημὸς collis,
† Κνῆμος rotæ radius.
† Κοῖα sphæra,
† Κοία furtum.
Κομμὸς planctus,
† Κόμμοι dentes molares.
Κόμπος crepitus,
Κομπὸς jactator.
Κοράκινος corvinus,
Κορακῖνος piscis genus.
† Κρηγγὼν pica,

† Κεάγγονες *crangines, piscis genus.*
† Κεᾶγος *opitulatio,*
† Κεαγὸς *clamor.*
Κερῆτες *Curetes,*
Κέρητες *Curetes juniores.*
Κῦδος *gloria,*
† Κύδος *convitium.*

Λ

Λαβὴ *prehensio.*
† Λάβη *excusatio.*
Ληνὸς *torcular,*
† Λῆνος *lana.*
Λιτὴ *preces,*
† Λίτη *janua.*
Λῦτρον *aqua sordida,*
Λυτρὸν *lavacrum.*
Λύγος *salix,*
† Λυγὸς *genus præli.*
Λύκειος *lupinus,*
† Λυκεῖος *terribilis.*

M

Μειλινὸς *blandus,*
Μείλινος *fraxineus.*
Μετάπειστος *cui aliquid persuasum est,*
Μεταπειστὸς *qui persuaderi potest.*
Μνάσιον *herba Ægyptiaca,*
† Μνασίον *genus mensuræ.*
Μοχθηρὸς *improbus,*
Μόχθηρος *laboriosus.*
Μυκὴ *mugitus,*
Μύκη *repositorium.*
† Μυκὸς *mutus,*
† Μῦκος *impurus.*
Μυλλοὶ *placentæ,*
Μύλλοι *mulli.*
Μυρίοι *infiniti,*
Μύριοι *decies mille.*
† Μῦρμος *formica,*
† Μύρμος *metus.*

N

Νέος *novus,*
Νεὸς *novale.*
Νῆσος *Insula,*
Νῆσις *nendi actio.*
Νοθεία *spuritas,*
Νόθεια *spuriorum bona.*
Νομαῖος *in pascuis degens,*
† Νόμαιος *legitimus.*
Νόμος *lex,*
Νομὸς *pascuum.*
Νυμφίος *sponsus,*
Νύμφιος *sponsalis.*

O

Ὄγμος *sulcus,*
† Ὀγμὸς *Herculea.*
Οἶος *solus,*
Οἰὸς *N. populi.*
Ὀλίζων *minor,*
Ὀλιζὼν *urbs Thessaliæ.*
Ὄλμιον *vasculum,*
† Ὀλκίον *gubernaculum navis.*
Ὅρμος *statio,*
† Ὁρμὸς *corrigia calceorum.*
Ὄρος *mons,*
Ὀρὸς *serum lactis.*
Ὄρρος *corporis pars,*
Ὀρρὸς *serum lactis.*
Οὖρος *custos,*
Οὐρὸς *alveus.*

Π

Παιδιὰ *lusus,*
Παιδεία *disciplina.*
Παίων *Pannonia oriundus,* (theton
Παιὼν *Apollinis Epi-*
Πεδήτης *ligator,*
Πεδήτης *ligatus.*
Πεδίον *campus,*
† Πέδιον *parva pedica.*
Πέμπτος *quintus,*
Πεμπτὸς *missus.*
Πειραιεὺς *gravis,*
† Πειραιεινος, *πειρατής.*
Πηδὸς *latior remi pars,*
† Πῆδος *fagus.*
Πίνος *sordes,*
† Πῖνος *homo sordidus, pinus.*
Πλείων *plus,*
Πλειὼν *annus.*
Πλυνὸς *balneum,*
† Πλύνος *qui lavatur.*
Πονηρὸς *improbus,*
Πόνηρος *laboriosus.*
Πότης *potor,*
Ποτὴς *potus.*
Προχόη *vasculum,*
Προχοὴ *ostium fluvii.*
Πυθὼν *urbs Phocidis,*
Πύθων *N. serpentis.*
Πωλίον *pullulus,*
Πώλιον *pullium.*

P

Ῥοιὰ *malus Punica,*
† Ῥοῖα *volutabrum equorum.*

Σ

Σάρδινος *sardius,*
Σαρδῖνος *piscis quidam.*

Σάρων *libidinosus,*
Σαρῶν *rete.*
Σίγλαι *inaures,*
Σιγλαὶ *cymbae.*
Σκάφη *scapha,*
† Σκαφὴ *fossio.*
† Σκίρος *tumor, sordes,*
† Σκιρὸς *scrupus.*
Σκύμνος *catulus leonis,*
Σκυμνὸς *catulus aliorum animalium.*
Σκνιφὸς *parcus,*
Σκνίφος *tenebrae.*
Σπάδων *Eunuchus,*
Σπαδὼν *contractio.*
Σταφυλὴ *uva,*
Σταφύλη *perpendiculum.*
Στρουθίον *passerculus,*
Στρούθιον *struthium herba.*
Συνεργὸς *cooperarius,*
Σύνεργος *opitulator.*

T

Τρόπος *modus,*
Τροπὸς *lorum.*
Τρόχος *cursus,*
Τροχὸς *rota, currens.*
Τυφῶν *Typhon,*
Τυφὼν *convulsio aeris procellosi.*

Υ

Ὑδρίον *aquula,*
Ὑδρειόν *parva hydria.*

Φ

Φανίον *facula,*
† Φάνιον *camarina.*
Φᾶρος *insula,*
Φάρος *vestis.*
Φαρμάκων *qui laesus est pharmacis,*
Φαρμακὼν *officina tinctoris.*
Φάσις *dictio,*
Φᾶσις *N. fluvii.*
Φιλητὴς *amator,*
Φιλήτης *fur.*
Φίλινος *canneus,*
Φιλῖνος *amicus.*
Φλέδων *nugator,*
Φλεδὼν *nuga.*
Φράτηρ *vir ejusdem curiae,*
Φρατὴρ *curialis.*
Φυγὴ *fuga,*
Φύγη *natura.*
Φωρὰ *furtum.*
Φώρα *investigatio.*

X

Χαλκίον *aes,*
Χάλκιον *N. urbis.*
Χεῖλος *labrum,*
Χειλὸς *pabulum.*
Χιὰ *latibulum serpentis.*
Χίαι *calceamenta.*
Χῖος *Chios insula,*
Χῖος *Chius incola.*

Ψ

Ψιὰ *gaudium,*
Ψία *vulpes.*
Ψυχὴ *anima,*
Ψύχη *papilio.*

Nonnulla tono, & spiritu differunt;

Ἑδὸς *vorax,* Ἕδος *sedes.* Ἕλειος *palustris,* Ἐλειὸς *glis.*

Quaedam & subscripto ι;

Ἀδὴς *injucundus,*
ᾍδης *Pluto.*
Ἄσις *limus,*
ᾎσις *cantio.*
Κληδὸς *cumulus.*
Κλῆδος *sepes.*
Λαγωὸς *lepus,*
Λαγῷος *leporinus.*
Πατρωὸς *vitricus,*
Πατρῷος *paternus.*
Ὠὸν *ovum,*
Ὦον *coenaculum.*

Porrò multa fœminina & neutralia adjectiva à Substantivis distinguuntur accentu, & interdùm spiritu.

Fœminina.

Ἁδρὰ *crassa,*	Δολιχὴ *longa,*	Κίρρα *N. urbis,*
Ἄδρα *N. urbis.*	Δολίχη *N. Insulæ.*	Λιπαρὰ *pinguis.*
Ἀιπεῖα *alta,*	Ἐχθρὰ *inimica,*	Λιπάρα *N. Insulæ.*
Ἄιπεια *N. oppidi.*	Ἔχθρα *odium.*	Μόνη *sola,*
Γαληνὴ *tranquilla,*	Θερμὴ *calida,*	Μονὴ *mora.*
Γαλήνη *tranquillitas.*	Θέρμη *calor.*	Σπαρτὴ *seminata,*
Γλαυκὴ *cæsia,*	Κακὴ *mala,*	Σπάρτη *funis sparteus,* &c.
Γλαύκη *N. mulieris.*	Κάκη *malitia.*	
	Κιῤῥὰ *fulva,*	

Neutra.

Ζωὸν *vivum.*	Κηλὸν *aridum,*	Πολιὸν *canum,*
Ζῶον *animal.*	Κῆλον *telum.*	Πόλιον *herba.*
Καλὸν *pulcrum,*	Πᾶν *omne,*	Στιλβὸν *fulgidum,*
Κᾶλον *lignum.*	Πὰν *Pan.*	Στίλβον *fulgens,* &c.

Casus recti ab obliquis, penè innumerabiles; ut δῖος *divinus,* Διός *Jovis:* ὁ ἀχυρὼν *palearium,* τῶν ἀχύρων *palearum.*

Dialectica & figurata tum à vulgaribus, tum inter se; ut κεινὸς *vacuus,* κεῖνος *ille:* κρῆς *caput,* Κρὴς *Cres.*

Denique dictiones infinitæ συμπλεχειώδεις, quatenus distinctæ partes orationis, distinctis insigniuntur tonis; ut Κλειὼ *Clio,* κλείω *celebro:* ἔρεις *lites,* ἐρεῖς *dices:* ἀδὴν *glandula,* ἅδην *satis:* διακενὴς *inanis,* διακενῆς *inaniter:* ἀρὰ *imprecatio,* ἄρα *igitur,* ἆρα *numquid:* ἢ *vel.* ἣ *sua,* ἦ *erat,* ᾗ *huic,* ἡ *hæc,* &c.

In fine πολυτόνων apponuntur hic vocabula, quibus diversi à Stephani accentibus toni vel spiritus tribuuntur ab aliis primæ notæ Lexicographis; dubium, an potiùs operariorum manu, quàm autorum judicio. Pauca quædam ex Stephano promuntur; utpote quæ sub illius prælo, aliàs licet fælicissimo, non dissimile tamen infortunium videntur subiisse.

B. notat Budæum. C. Constantinum. E. Eustathium. F. Favorinum. H. Hesychium. S. Suidam. St. Stephanum.

Oxytona Stephani apud alios sic notantur.

Ἄγχαυρος H. ἄζαυτος H. ἄθριξ. B. Ἄιγαι H. αἰγίθαλος F. S. αἰγώλιος

γώλιος B. C. αἱμασία. B. C. αὖμος *collum*. F. ἄκορνοι. B. ἀκόση. B. ἀκροάτης. B. C. ἀλέση. B. C. ἀμυκάλαι. F. ἀμύκαλαι B. ἄνακοι. H. ἄναρρι. F. ἄοζοι C. ἀρήγων B. ἄρκος *auxilium* B. F. ἄρος *pratum* B. H. ἄσωπος C. ἄτειψ C. ἄτυχον B. Ἀυγεῖαι H. αὐτανέψιος B. C. βῦνος B. βρύκος C. H. F. βύδος C. γαγγάμων F. γάνδος F. H. γαῦλος *mulctrum* H. γλύκη B. γωλέα B. C. διίερη H. δεξαμένη S. διονυῦς B. C. δόιη & δοῖα B. δόχμος C. F. εἶλος *pondus* C. εἰσποίητος B. ἔκτατος B. C. ἑλίκη *salix* B. ἔμπινος B. ἐνέτη B. H. ἐξανέψιος B. C. ἐπάκυος B. C. ἐπιδημιύργος B. C. ἐπίοικτος H. ἐπισμύγηρος B. εὔωπος B. F. S. ἔφολκος F. H. ζεῖρα E. θοῖα F. θυμορραίσης F. H. ἶλεος B. H. ἱππόμολγος B. κάλιος H. κολόφων F. κόμμος *luctus* H. κόμπος *iactator* F. H. κόντος B. C. H. κάθη H. κοινωνία C. S. κτίσης E. F. H. λῆναι B. λόεβον B. C. λόμβος B. λῦβον *balneum*. F. λόχος *puerpera* B. λύτλος E. Μαραθῶν C. μηθυία B. μύλλος *placenta* B. C. *strabo* F. H. Μῶα E. S. νεὸς *novale* F. δῖος *populi nomen* S. ὀλίζων N. *urbis* H. ὄλμειος H. ὀργυία F. ὄρτος C. παῖδνος H. πειράτης E. πείδεινος F. πέρκνος B. πῆδος *remus* H. πιλάγονες *senes* F. H. πορνοβόσκος B. C. πρασία E. πρόσπλωτος B. C. Σιλῆνος H. σπάδων *contractio* H. σπογγία F. σταφύλη *uva* H. στίλεος F. στερόπη *fulgur* H. συγκοίνωνος B. C. συγκόμιστος B. C. σύναπλος F. σύφορβος B. C. χάδονες S. τμήτης H. τόμος *scindens* F. H. τρόπος *lorum* H. τυφῶν *procella* F. φάεικον F. H. φιλαλάζων B. φίτρος H. φλέδων *nugæ* H. φυταλία F. χόρδη H.

Paroxytona Stephani.

Ἄγκονος B. C. αἴολος *varius* B. H. ἀνθόκροκος B. ἀρκὸς *ursa* C. ἀψίμαχος F. H. ἀψίμαχος B. Βαάλ S. Βήχιον *tussicula* B. βλαύπιον B. βειωτὸς B. Βυσσὸς *byssus* H. γόμφιος B. δαυτή S. δέλτιον B. C. δεσμὸν B. δοκὸς *expectatio* H. ἐπιβούκολος B. ἐπικληεῖτις B. ἐριωλαὶ H. εὑρεσίλογος B. Ἶβις S. ἴκελον E. ἰὸς *unus* F. κάδιον B. C. κόκκιον B. κῦδος *convitium* E. F. S. κῦφος N. *urbis* B. C. κώπιον B. λοχμὴ F. μάμμιον B. μητὴρ B. C. μοάσιον *mensuræ genus* F. μονόμαχος B. μορμὸν C. μυστεῖον B. μυτὶς B. οἰόνομος B. ὀλιζὼν *parvus* H. S. ὀρσπέδιον B. ὀστρακῖτις B. C. οὐρανόδρομος B. C. πανθὴρ B. Πιλᾶτος F. S. πῖτυς F. πλαπῖον B. πλήσιος B. F. S. ποίμνιον E. πολύκληις B. πύγμαχοι B. C. εἴζιον C. σκίμπιον B. C. σπίζια B. C. F. τανυγλώχιν B. τόμιον E. τροχὸς *cursus* H. τύχιον B. C. ὑγιηνὴ B. φιλητὴς *fur* S. φρεάρυχος H. ψευδοπάρθενος B. C.

Circumflexa Stephani.

Γυμνὴς S. B. δυσπλὴς B. C. δύσπλης H.

Antecircumflexa Stephani.

Ἀλῶα *festum* E. γλωτίχος B. δωτὶς C. F. δημὸς C. δημὸς *populus*

lus ὀξυτόνως, δῆμος *pinguedo* προπερισπωμένως scribi affirmat H. ἱερεία F. ἔρκειος B ζαχρειὸς B. ἶνις S. ἶφις C. S. κῶλον B. C. S. κεραμὸν H. κῦδος *gloria* H. Κράθις B. λάας E. S. λουτρὸν *aqua, quâ lavamur* B. C. F. H. μῖμος S. μυχὸς *improbus* B. C. μύρμοι *formicæ* C. μύσος B. C. νεανὶς F. νεάνις C. Νῖνος E. νύμφαιον H. πνῖγος H. πῖλος S. ῥῖφος F. S. φᾶρος *vestis* H. S. φρῦνος H. S.

Proparoxytona Stephani.

Ἀθῷος *incola montis Athô* E. H. ἀθῷος *idem* B. C. ἄλειον E. ἀλιαρὸς B. C. ἀμβλυτὸς B. Ἀνακεῖον E. ἀπελλεῖος C. ἀτεργάτις B ἀχιλλεῖος F. γελοιὸς *risum movens* E. γεργεῖον F. εὐαγωγὸς B. C. H. κηλεὸς F. κονισαλέος S. κυβιτὸν H. λοφυρὸς B. λυκεῖος *lupinus* B C. S. μιγδαλοὶ B. μιτύλος C. ναυσικλυτὸς affirmat Eust. C. παντοπορος C. πεπαιὸς B. F. H. σιπαλὸς H. σκινδαλαμὸς B. στρούθιον *herba* F. H. ταλαωρινὸς F. τερπνὶς S.

Ex hoc laborioso & non inutili scrutinio & collatione tonorum facilè perspexerint studiosi lectores, quàm verisimillima sit prior notatio tum in regularum exemplis, tum in vocabulis particularibus, quæ adjiciuntur; quàm meritò autem suspecta posterior: viderintque an meliùs voces illæ, de quibus d ffiditur, in censum πολυτόνων conscribi debeant. Si qua verò in hoc tractatulo omissa alios non fugerint accuratè perquirentes, post simile factum examen, in suos quæque locos distribuantur, discrepantiis quoquè in hunc ἑτεροτονίας fasciculum rejectis. A sedulâ enim hâc exploratione commodè effectum dabitur; ut incerti dictionum non paucarum toni revocati ad calculum & comprobati certiùs tandem pernoscantur, & ὀρθοτονίας opus plenè aliquando absolvatur.

Submonendus est verò, qui vocum accentus supra positarum in Stephano quæsitum iverit, ut non per Indicem tantum, sed per Tomos pariter investiget. Index enim frequenter fallit; ut in his δυσαγωγὸς, ὀσμύλος, πίαρ, σίτιον, πάγη, πεύγμὸς, &c. quæ in tomo rectiùs δυσάγωγος, ὄσμυλος, πιὰρ, σιτίον, παγὴ, πρῆγμος: interdum & tomus; uterque perrarò; ut δειμὸς in Indice & δεῖμος in tomo, pro δεῖμος ibidem.

Quinetiam per Favorinum & Hesychium, Constantinum & Budæum, sæpissimè; per Suidam interdum, & Eustathium, & Stephanum quoque, dictio eadem, paucis interjectis, falsissimè cum diversis obtruditur accentibus; ut in Favorino, μόχλος, μοχλὸς; πάγη, παγὴ ¶ in Hesych. ἀμυστὶ, τὴν ἄμυστιν· καπέτοιο col. 392. l 1. καπετὸς & καπετὸν l. 2. 3. σκαπετὸς ibidem, sed σκάπετος col 662. l. 55. ¶ in Const. νίκος & νικὸς: ἄνος, & ἄνος. ¶. in B. βραχὸς & βράχον, βιὸς & βίος. ¶ in S. πλεκτὰς & πλέκτας. ¶ in indice Eust. πλειῶν *annus* ὀξυτόνως scribi dicitur: & plura his consimilia.

At quid errata librorum vili excusorum tam acriter perstringimus, ubi leviuscula ejusmodi σφαλμάτια in codicibus immenso sumptu, curâque impensissimâ magnificè editis & ad invidiam usque perornatis, resperssa passim comperiantur: qualia sunt in Bibliis complutensibus, πεποιθὼς Deut. 33. v. 12. προφήτας Nehem. 6. v. 7. πόιμνιον Genes. 30. 35. atque alibi; Nomina propria cum incertis accentibus scribuntur, Ἄμραμ Exod 6. v. 20. Ἀμράμ ibi Ἰσάχαρ Gen. 30. v. 18. Ἰσαχὰρ Apocal. 7. v. 7. Quibus addi possunt fœdiora παροράματα viz. ἱδρώτητι pro ἱδρῶτι Gen. 3. v. 19. παραθῦναι pro παραθεῖναι Marc. 8. v. 7. Ἀβραὰμ pro Ἀμρὰμ Exod. 6. v. 18. Malo huic Epidemico per omnes omninò

omninò libros infestissimè grassanti, & Bibliothecas deformiter polluenti, nullum certius remedium adhiberi potest, quàm universa & singula, quotquot uspiam extant, ad regulas classésque vel præscriptas vel, si opus fuerit, alias ascribendas reducere, propriisque sub signis collocare & instruere; adeóque pars hæc Grammaticæ lapidis Lydii vicem præbeat, ad quem exigantur toni in Autoribus & corrigantur.

Extat sylloge vocabulorum inscripta, Συναγωγὴ τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως τονουμένων λέξεων, Philopono quàm Cyrillo potiùs authori tribuenda; utì Stephanus in frontispicio: de quo alibi hoc affert Elogium; Laudatur in opusculo Cyrillus, &c. Thes. tom. 2. p. 101.

Non potest tamen non mirari qui attentè legerit, unde in catalogum irrepserit dictionum nova progenies, tonorum inusitata notatio; unde tam manifestæ hallucinationes, permulta ἄτοπα, ζυγὰ ἄζυγα; à πολυτονίας, quam titulus profitetur, ratione prorsus aliena.

Quàm inauditæ hæ voces, λαχιῶν *sortitus*, λάχως *quasi*, σεινῶν *ladens*, σιδηρὸς *ferreus*, &c.

Perperam locati hi toni in sequentibus; δαφνὴ, εὐπειθης, ἰχὼ, Ἴνδις, κονὶς, κεῖρος, λαβρὸς, μενοείκης, ἔρα-ας, πτύχη, παρειμι, &c.

Incongruè itidem infarciuntur sub titulo διαφόρως τονουμένων vocabula, elementis & accentu planè eadem; ut ἄτροπος, Ἄτροπος: δῆλος, Δῆλος: λὶς, λὶς: εὐθὺς, εὐθὺς: ἔοικα, ἔοικα: πάσασθαι, πάσασθαι, &c.

Nec minùs nugatoriè vocabula diversis vel iisdem accentibus signata: Si enim voces variè notatas coacervare sategerit quispiam, in quibus mutantur elementa, terminationes, numerus syllabarum, genera, casus, tempora, numeri, dialectus, species denique & alia quævis accidentia dictionum; pari ratione, quâ consarcinavit author iste suum Miscellaneum, poterit non universa modò Lexica, sed Grammaticorum pariter, & totius linguæ variationes in συζυγίας id genus ineptissimas redigere. Quales sunt; ἔθεν, ἐθὲν: στρατιὰ, στρατεία: ἑταῖρος, ἕτερος: οἶμος, οἴμη: παίδευσις, παιδεία: οἰκεῖοι, οἰκῆες: γηρὰς, γήρασις: ἐλαιῶν, ἐλεῶν: πίνων, πεινῶν: ἐοικὸς, ἐοικὼς: ὁ Ἡρακλῆς, ὦ Ἡράκλεις: σιγὴ, σιγῆ: ὁ πῆχυς, οἱ πήχυς: ἡ θύρα, αἱ θύραι: ἱδρύμενος, ἱδρυμένος: ψάλλω, ψαλῶ: διὰ, Δία: ἔτος, ἔτως, ἔτεσι: νυῶ, νυοὶ: aliáque non pauca.

At nequis tamen putet notari deliramenta hæc, ut catalogus antiquitate venerandus & Lexicographis quàm celebratissimus spongiâ obliteretur, & evilescat: quin potiùs ut abstersis, quæ forsan ab aliis temerè inspersæ sunt, maculis, repurgatior denuo enitescat; adeóque non indignus nomine & famâ clarissimorum V. V. Cyrilli aut, siquis malit, Philoponi, qui primus concinnavit; itemque Stephani, qui Thesauro suo hanc quasi Gemmam adjectam, posteris in pretio habendam, transmisit.

Verborum Accentus.

PRæsens Simplicium juxta regulas generales notatur; ut ἀκούω, ἀκούομαι, ἵστημι per reg. 1^{am}. χεῖμαι per reg. 2^{am}. τιμάω, τιμῶ, τιμάομαι, τιμῶμαι per reg. 4^{am}. sed εἰμὶ *sum*, φημὶ *dico*; contra reg. 1^{am}. & 2^{am}. * χρὴ contra reg. 3^{am}. acuuntur in fine. De cæteris temporibus & modis traduntur regulæ speciales

* Χρὴ debuit circumflecti sed acuitur ob differentiam τοῦ χρῆ ex χράω. Eustath. & Etym.

cialis pag. 239. at * ἐχρῶν circumflectit ultimam; contra reg. 1am. * ἐχρῆν ὤφελε βαρύνεσθαι, &c. in Indice Eustathii: sed ἐχρῆν ob rationem ab ipso allatam ad Οδ. κ' ῦ 60.

In Compositis: Præsens Indicativi, Imperativus per omnia, generales sequitur regulas: Reliqua tempora Indicativi, & alii omnes modi, tonum servant simplicium, viz:

Themata compositorum generalem regulam 1am observant; ut ἀπόκειμαι: ἀπιφάω-ῶ: ἀπιμάομαι-ῶμαι: ἔνειμι, κατάφημι, ἀπέχει. Quædam tamen à simplicibus non variant: Pauca scilicet inusitata in μι ex dissyllabis δῦμι, κτῆμι, σβῆμι, σκλῆμι (quæ & ipsa in præsenti vix leguntur); ut ἀναδῦμι, ἀποκτῆμι, & ἀποκτᾶμαι, ἀποσβῆμι, ἀποσκλῆμι: Sic ἐνῆμαι ab ἧμαι. Personæ etiam monosyllabæ circumflexum in compositis servant; ut ἄπειμι, ἄπεις, &c.

Cætera tempora Indicativi eundem cum temporibus simplicium tonum possident; ut ἀφίω, ἀφῆκα, ἀφεῖκα, ἀφεῖμαι, κατέχον, καταχῶ. ἐνεχῶ, (vide pag. 239.) Nonnulla vero composita, spreto simplicium accentu, sequuntur generales regulas; ea nempe

1°. Quæ augentur in initio; ut ἔυδον ἐκάθευδον: ἥμην ἧσο & ἐκαθήμην ἐκάθησο, &c. Rursus abjecto augmento redit circumflexus simplicis; ut καθήμην καθῆσο, &c.

2°. Quæ vocalem ultimam præpositionis abjiciendam retinent; ut εἶκον ὑπόεικον: περὶ & πρὸ non item (propter regulam pag. 41.) Similiter composita ab οἶδα; ut σύνοιδα, σύνοιδα. Legitur & ἔξασα, Acts 7. 45.

Imperativus à regulis generalibus non recedit; ut βάλλε ἔμβαλλε, λῦσον ἀπόλυσον. Quibus adde composita ab oxytonis ἐλθὲ, &c. p. 239. δίελθε, ἔξευρε, πρόσειπε, πρόσλαβε.

Imperativus vero Indefiniti secundi, cujus simplex monosyllabon est, penultimam acuit; ut ἀπόδος, ἀπόθες. Sed compositi ab ἕ leguntur sæpe cum accentu invariato; ut προοῦ, προσοῦ, ἀφοῦ. Ex circumflexo dissyllabo facti penacuuntur à Grammaticis imperativi duo ἀφίκου, ἐπλάβου.

In reliquis modis composita tono simplicium afficiuntur; ut καταλάβοιμι, καταλάβω, καταλαβεῖν: ἐπιθῶ, ἐπιθῶμαι, ἐπιθέσθαι.

Verba autem in μι 1mæ & 2dæ conjugationis, præter tonos simplicium, à generalibus etiam regulis accentum sibi adsciscunt, præsertim in Indefinitis 2dis subjunctivi medii 2dæ conjugationis; ut apud Thucid. editionis H. Stephani ἐνίσηται p. 284. lin. 27. ἐπανίσηται p. 173. lin. 8. κατάσχῃ Lucia. Prom. ὑποτίθοιτο Herod. l. 3. pag. 92. ἐγκατάθοιντο Theocrit. Idyl. 17. v. 14. ἀπόδωμαι Theocr. Id. 8. v. 10.

πρόσθηθι

περίθωσθε Thucyd. lib. 1. p. 27. Sic κατάθωσαι Hesiod. ἔρ. γ. l. 2. μ, 219. κατάθηται & κατάθῆσθε apud Steph. tom. 3. 1502. à quo multa alia afferuntur exempla in compositis verbi τίθημι. Crusius habet ἀπόδωμαι à δῶμαι p. 988.

Indefinita secunda compositorum ex σχῶ & ἀπτίω generalibus tantùm regulis conformes habent accentus in Optativ. & Subjunctivo; ut ὑπέρσχῃ Il. δ. 249. ἐπίσποιτο Herodot. l. 1 p. 13. l. 28. Anceps producta gaudet circumflexo; ut κλῦθι Il α. ν. 37. κεῖναι & hujusmodi.

Usu varians quantitatem, variat accentum; ut πίε, πῖε à πίω, — ὅδε μιν πίεν ἴσα τέκεσσιν Il. v. v. 176. —— ὃν περὶ πάσης πῖεν ὁμηλικίης. Il. ε. v. 326.

Participiorum accentus

Regulares sunt; exceptis sequentibus.

Participia in εις, ως, υς, ες; in αι verborum in μι; & in ων Indefiniti 2[di]. acuunt ultimam; ut τυφθείς, τιθείς, τετυφώς, ζευγνύς, διδούς, ἱςάς, τυπών. ἴσας sciens, penultimam.

In activâ voce Fut. 1[um]. 4[tæ]. & Fut. 2[um]. omnium conjugationum circumflectuntur in ultimâ; ut σπερῶν, σπαρῶν, τυπῶν.

Adverbiorum accentus

IN etymologiâ supra expositi, minore hic negotio expediantur: terminationes tamen eorum, quæ à generali accentuum ratione dissident, neglectis aliis, strictim percensere, &, siquid prius omissum, modò se obtulerit, auctarii loco apponere non videtur abs re fore.

Oxytona: finita in η, υ, αι, ει, δον, ξ, ας, ις, υς, τος; ut ἰή, ἀντικρύ, χαμαί, ἀεί, σχεδόν, ἀλλάξ, ἑκάς, χωρίς, ἐγγύς, ἐτός.

Derivativa in ι, τι, ςι, τὶ; ut ὀχί, ἀκονιτί, Ῥωμαϊςί, ἐθελοντί: Item in δα ex δον more neutralium; ut σχεδά ex σχεδόν: ἀναφανδά ex ἀναφανδόν.

Particularia, θαμά, δικθά ὀψέ, ἰδού, ἰού, ἐλεόν, αὐθωρόν, ἰώ, ἐπισχερώ, ἐνσχερώ, ἐκποδών, ἐμποδών, περιποδών, ἐυάν, ἀμήν.

Paroxytona: finita in άκις vel άκι, ίκα, δρα; ut πολλάκις vel πολλάκι, αὔτικα, ὑπόδρα: In οθεν vel όθε, όθι, όφιν vel όφι; ut κυκλόθεν, οἴοθε, ὅ.όθι, ποντόφιν vel ποντόφι. Exceptis quæ ab οἶκος, ἄλλος, πᾶς, παντός, ἐκτός, ἔνδον dimanant; ut οἴκοθεν, ἄλλοθεν, πάντοθεν, ἔκτοθεν, ἔνδοθεν, &c.

Composita quoque, cum finalibus particulis, νυν, τη, τοι, τε, τω,

τῇ,

ᾳ, πως, ποι; ut μαντικῶν, ἀμηγέπῃ, ἀμηγέπει, γέτοι, ἔτι πω, ἐδήπως, ἐπειδήπερ, μήτοι. Cum initiali particulâ ὅπ; ut ὅπως, ὅποι, &c.

Particularia; ἀβδάλε interdum ἀβάλαι, ἀτρέμας & ἀτρέμα, ἐνθάδε, ἐνθένδε, ἐπέκεινα, ἠρέμα, τηνικάδε.

Circumflexa: finita in οῖ, εῦ, ῦ, χῆ, χῶς; ut ἁρμοῖ, ἐεῦ, ἀγχοῦ, πανταχῆ, πανταχῶς. Monosyllaba longa ab articulo derivata; ut οἷ, ποῖ, πῶ, πῆ, πῶς, &c. præter ὡς.

Particularia: ἦ, ὦ, αὖ, αὖ, ὧν, μῶν, νῦν, ἐκεῖ, εἰκῆ, ἑξῆς, Ἰαῦ, μαμμᾶν, ἡσυχῆ.

Antecircumflexa: particularia; ἆρα, τρί, σῖγα, θᾶσσον, μᾶλλον, ἐντεῦθα, ἐντεῦθεν.

Nonnulla superiores terminationes habentia, tono communi afficiuntur: scilicet Ἦδη, πάντῃ: πάνυ, πάγχυ, πρόχνυ: πάλαι: ἔνδον: ἅπαξ, πέριξ: πέλας, πέρας: ἄλις, ἄχεις, μέχεις, μόγις, μόλις, αὖθις; Item ἄλλυδις, ἅμαδις, ἅπαξις, ἄντικρυς, ὕψι, ἔκητι; & primitiva, ἄρτι, ἄχρι, ἔτι, μέχρι, ἄγχι, νόσφι, πέρυσι, (pag. 207.) Οἴκοι: Ἄνευ.

Particulæ γε, ζε, σε, αν, item θεν, θε, non præeunte ο, accentum dictionis, cui adhærent, loco non movent; ut μέντοιγε, εὖγε: Ἀθήναζε, χαμᾶζε: ἄλλοσε, ἐκεῖσε: ἐπάν, ὅταν: ἐκεῖθεν, δήπουθεν: Ἰσμόθι, οἴκοθι. In pluribus itidem δε; ut ὧδε, οἴκαδε.

Composita tonum gerunt posterioris simplicis, non enclitici; ut καταντικρὺ, αὐτοσχεδὸν, ἐναλλὰξ, παρευθὺς, ἐπειδὴ, ἐδὲ, ὁπωσδὴ, ἀσπερανεὶ, μονονὲ, παρὲκ, διαπρὸ, ὁπηνίκα, ὁπωσοῦν, τανῦν, καθεξῆς, εἰσαῦθις, ἀποτῆλε, &c. Voces itidem casuales cum particulis coalitæ; ut καθὸ, παραχρῆμα, ἐπιπλεῖσον, τουνέχον, καθεκάςην.

Excipiuntur composita ab ἀντὶ, ἐγγὺς, πάλιν, πάλαι, πρόσθεν, εἶτα, ἔπειτα; ut ἔναντι, πάρεγγυς, ἀνάπαλιν, πρόπαλαι, ἔμπροσθεν, ἔπειτα, ἐπέκεινα. Numeralia in ιχα; ut ἄνδιχα, διάνδιχα.

Ἤγουν, ὅκουν, ὅμωνουν, μέντοιγε antepenultimam acuunt ultimâ longâ.

Quædam particulæ fini nominum adhærentes tonum suum retinent, abjecto accentu dictionum, quæ præcesserint, ὁςισοῦν, ὁςισδὴ, ὁποιοσοῦν, ὁποιοςισοῦν, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδήποτοῦν, ὁποιοσδήποτε: Similiter in obliquis per omnia genera; ut ἡτισοῦν, ἅτινα οὖν, ὅτινοσοῦν, ᾧτινιοῦν, &c. ὁποιασοῦν. ὁποιαντινοῦν, ὁποιοιτινεσοῦν, &c.

Δὲ particula adjuncta adjectivis τοῖος, τόσος acuit penultimam; ut τοιόνδε, τοσόνδε τε λαὸν Il. β′ 120. servato acuto super longam; ut τοιήδε, τοιήνδε, -- τοιοίδε πόδες, τοιάιδε τε χεῖρες, Od. δ′. v. 149. sed in gen. & dat. circumflexus pingitur; ut τοιῦδε Od. ι. ύ. 4. τοιῷδε, Il.

Il. γ'. υ. 157. Sunt qui in certis casibus quorundam nominum acuunt finalem cui adhæret περ; ut ὁσόσπερ, ὁποσόσπερ *qualiscumque*, Steph. t. 3. p. 454. B. Δὲ quando est particula localis adjuncta accusativo, aut etiam genitivo propter subintellectum accusativum, more encliticæ transfert vel amittit accentum; ut οἰκόνδε, Ἀΐδόσδε, φύλυδε, ἀγορήνδε

Derivativa in ως accentum retinent genitivorum in ον, à quibus manant; ut πονηρῶς *improbè*, πονήρως *laboriosè*. Variant hæc, αὐθάδως, αὐτάρκως, φιλαλήθως, περιττῶς, penacuta ex circumflexis.

Tria hæc circumflexa, ἀγνῶς *ignoranter*, ἀνακῶς *regaliter*, βεβαιώθως *gravatè*, originem deducere videntur ex genitivis, ἀγνῶτων, ἀνακότων, βεβαιωθότων, extrito τ, & contractis vocalibus.

Reliquæ dictiones, um adverbiascunt, servant tonum; ut εὐθὺς, δηρὸν, εἶτη, ἀμέλει, πλησίον, ἄλλη, ὁμοῦ. Excipiuntur neutra quædam:

1°. In ες. Omnia ab ἔτος *annus* acuunt antepenultimam; ut ὡδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες Od. γ' υ. 115. Sic ἄλληθες, ὑπέρηθες.

2°. In α; ut σφόδρα à σφοδρός. Omnia item facta ex neutris penacutis in εα, abjecto ε, tonum retrahunt; ut τάχα, ὦκα ex ταχέα, ὠκέα.

3°. Particularia, ἑκοντὶ, ἐλεὸν, πάγχυ.

Δίπνα sive Πολύπνα.

1°. Eâdem manente significatione: Αἰ vel αἴ *heu*, ἄσσον, & ἆσσον *propiùs*, ἐνδοῖ & ἔνδοι *intus*, εὐθυωρὸν & εὐθυωρὸν *recto tramite*, ἠνίδε & ἤνιδε *ecce*, κατακορυφὰ & κατάκορυφα *super caput*, κατέναντα & κατενῶπα *coram*, παρὲξ & πάρεξ *extra*, πρωῒ & πρῶϊ *mane*, τιὴ & τίη *quare*.

2°. Diversæ originis; ut ἀπέχθως ab ἀπεχθὴς, ἀπεχθῶς ab ἀπεχθής: ἐμπέδως ab ἔμπεδος, ἐμπεδῶς ab ἐμπεδής: διαπαντὸς à διὰ παντὸς, διάπαντος à δι' ἅπαντος: ἐπίτηδες ex neutro, ἐπιτήδες pro ἐπιτηδείως: καταχρῆθεν ἐκ τοῦ κάρη, κατάκρηθεν ἀνὰ τῶν ἄκρων ἄκρης. Eust.

3°. Diversæ significationis: ἑκοῦν *nonne*, ὄκουν *non sane*.

Quædam *indefinitè* sumpta tonum gerunt plerumque in fine, eadem verò *interrogativè* accepta semper in priore:

Ὁτὲ & ὅτε interdum *aliquando*:	Ὅτε *quando*?
Ποτὲ *aliquando*:	Πότε *quando*?
Ποθὲν *aliunde*:	Πόθεν *unde*?
Ποθὶ *alicubi*:	Πόθι *ubi*?

Con-

Conjunctionum accentus legantur pag. 120.

Præpositiones omnes, tono affectæ, acuuntur in ultimâ. Dissyllabæ pro verbis usurpatæ, in primâ acuuntur; ut ὐκ ἔνι Ἰουδαῖος Galat. 3. 28. ὐκ ἔτι ἔνι φρένες ὐδ' ἠβαιαί Il. ξ'. v. 14.

Itidem postpositæ casibus: apud oratores πέρι; ut εἰρήνης πέρι Herodot. apud poetas cæteræ dissyllabæ, ut θεῶ πάρα Il. τ'. v. 4. præter ἀνά, διά; μὴ συνεμπέσῃ ἢ, μετὰ τῇ Ἀναστροφικῇ, ἢ διὰ τῇ Διὰ αἰτιατικῇ Gaza pag. 602. Non rarò tamen negligitur iste ἀναβιβασμὸς etiam in reliquis, ut Ξάνθυ ἄπο δινήεντος Il. β'. v. ult. ποταμῷ ἄπο Σελλήεντος Il. β'. v. 839. Idem Gaza ibidem (quem rescribit Wintertonus in vers. 51. & 130. l. 1. Ἔργ. Hesiodi) satis acutè, alii dixerint quàm verè, tonum retrahit præpositionis, quæ inter adjectivum & Substantivum immediatè collocatur; ut Διὸς πάρα μητιόεντος Hesiod. Ἔργ. lib. 1. v. 51. ἱεροῖς ἔπι βωμοῖς ibid. v. 135. Quod si alia dictio interjecta præpositionem ab utrovis separaverit, tonus in fine est; ut Παυείδιον ζώεσκον ἐπὶ χθόνα ibid. v. 132. In superioribus verò locis Stephanus, uti in præpositionis utrâlibet collocatione Scriptores alii, accentum ubique in ultimâ statuunt. Quin & præpositio casui postposita, & Synalœpham passa, secundùm Gazam & Wintertonum destituitur accentu; apud Stephanum atque alios acuitur; ut τόνδε μετ' Hesiod. Ἔργ. l. 2. v. 186. δόμων κάτ' Od. χ'. v. 291.

Hic quemadmodum superiùs in fine nominum, subjungantur particula ἐπιεὄρτοντα; nempe ea quæ in lexicis quibusdam, aliam, quàm quæ modò ex Stephano appicta est, notationem subeunt:

Ἀνάδυμι B. C. ἀπόσχλημι S. πρόσω F. κάτωχον Eust. qui (ad versum 569. Il. α'.) canonem prescribit retrahendi in composito tonum simplicis trochaici, cujus penultima vocalis brevis est. Ἠρέμα & ἠρεμᾶ S. αὐτηρκᾶς B. αὐταρκῶς & αὐτάρκως C. αὐτίσχεδον B. C. ἡμενοῦν H. χάμαζε & χαμάζε B. C. χάμαζε H. χαμάζε S. Τοιόσδε B. C. sic in Ind. Stephani: sed in tomo rectiùs τοιόσδε. ὑμενοῦν in Indice, in tomo ὕμενουν.

Hactenus de communi loquendi formâ dictum est: à quâ duplex fit variatio per Figuras & Dialectos.

FIGURÆ.

Figura est quadruplex 1°. Orthographiæ. 2°. Etymologiæ. 3°. Syntaxeos. 4°. Prosodiæ.

Figuræ Orthographiæ.

Metathesis & Antithesis:

Metathesis est literarum transpositio; ut γυνὸς pro γόνυος; præcipuè ante vel post ρ; ut κάρτος pro κράτος, ἔδρακον pro ἔδαρκον.

Antithesis est literarum commutatio; ut πόρσω pro πόρρω; sæpissime ττ pro σσ; ut θάλαττα pro θάλασσα, ὀρύττω pro ὀρύσσω.

Figuræ Etymologiæ, quæ & Orthographiæ rectiùs in quibusdam vocibus dici possunt:

Metaplasmus, Prothesis, Aphæresis, Epenthesis, Syncope, Paragoge, Apocope, Synalœpha.

Metaplasmus

Est mutatio terminationis, præcipuè in dativis nominum. Singulari 2æ. simplicium; ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ. Singulari & plurali 3æ. simplicium; ut παρθένι pro παρθένῳ, σάββασι pro σαββάτοις.

Prothesis

Est appositio literæ vel syllabæ in principio dictionis; ut σμικρὸς pro μικρὸς: Sæpe præfigitur ε; ut ἐέλδομαι pro ἔλδομαι, ἐώργεα pro ὤργεα. Anadiplosis dicta est, quando prima vocis syllaba vel consona iteratur; ut κέκαμον pro ἔκαμον.

Aphœresis

Est ablatio literæ vel syllabæ in principio; ut αἶα pro γαῖα: frequentiùs ε aufertur; ut μοῦ pro ἐμοῦ, κεῖνος pro ἐκεῖνος. Vocatur ἄρσις, quoties reduplicatio perfecti tollitur; ut δέχθαι pro δεδέχθαι.

Epenthesis

Est interpositio literæ vel syllabæ in medio; ut πτόλις pro πόλις, ἔνθαπι pro ἔναπι. Adsciscitur sæpe ι post ε. υ post ο; ut ξεῖνος pro ξένος, νοῦσος pro νόσος. Variis hæc figura insignitur appellationibus: vocatur enim 1°. Epectasis, quâ interponitur vocalis, vel consona cum vocali, augens syllabas; ut ἀδελφεὸς pro ἀδελφὸς, ἐδίδουν pro ἔδυνε. 2°. Parenthesis, seu propriè dicta Epenthesis, per quam subjunctiva præpositivæ adjicitur; ut κάλλαις pro καλαῖς 3°. Diplasiasmus, duplicatio consonæ ejusdem; ut ὀππότερος pro ὁπότερος. 4°. Paremptosis, interpositio consonæ diversæ; ut μαλθακὸς pro μαλακός.

Est ablatio literæ vel syllabæ è medio dictionis; ut οἶμαι pro διέμαι, εὑράμενος pro εὑρησάμενος Heb. 9. 12. Ex genitivis 5æ. exciduntur ι, δ, τ; ut πατρὸς pro πατέρος pag. 9. πήχεως pro πήχεος, pag. 21. κέρως pro κέρατος pag. 12. &c. Variè & hæc figura appellatur. 1°. propriè syncope, quum exciditur syllaba; ut κωνὸς pro κώνεος. 2°. Elleipsis, quando vocalis adimitur subjunctiva; ut ὅπως pro ὅπωος. 3o. Parelleipsis, quæ consonam tollit unam ex geminatis; ut ἔριπον pro ἔρριπον. 4°. Ecthlipsis, quæ consonam quamcunque aliam extrudit; ut πήχεως, κέρας &c.

Paragoge

Est adjectio in fine; ut ἦσθα pro ἦς. Subjungitur ι crebriùs; ut ἔπεσι pro ἔπος, λόγοισι pro λόγοις.

Quædam nomina 2æ. 3æ. & 5æ. simplicium, & 1æ. contractorum augentur syllabis φι & φιν. In nominibus 2æ. α vel η semper immediatè præcedunt φι & φιν; ut ὑραν**ί**αφι, εὐνῆφι: verso sæpe α in η; & utrisque nonnunquam in ο; ut βίηφι pro βία, ἐσχαρόφι pro ἐσχάρα, αὐτόφι pro αὐτῇ. Nominibus in ος & ον 3æ. & genitivis fœmininorum in ων ονος 5æ. adhærescunt φι vel φιν, abjectâ ultimâ consonâ σ vel ν; ut στρατόφι à στρατός, ὀστεόφι ab ὀστέον, μαλιδονόφι à μαλιδὼν-όνος: his adde ναῦφι à ναῦς Il. θ'. v. 474. Ex nominibus 5æ. neutra tantum in ος assumunt φι vel φιν, verso ο in ε; ut στήθεσφι pro στῆθος: legitur & ἐρέβεσφι Il. ί. v. 568. Hæ voces indeclinabiles usurpantur per omnes numeros & casus.

Apocope

Est detractio à fine; ut ἕω pro ἕωμ.

Mutationem hanc sustinent nomina 5æ. simplicium per omnes casus singulares. Nom. ut δῶ pro δῶμα. G. ut Ἄιαν pro Ἄιαντος. D. ut δωὶ pro δωμάτι. A. ut Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα. V. ut ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν. In duali & plurali 5æ. contractorum ε & α finales sæpè auferuntur; ut γέρα &c. pag. 12.

Non rarò plures simul concurrunt figuræ; ut δίδω pro δίδωθι, ab δίδως per Paragogen & Syncopen; ἐτήτυμος pro ἔτυμος per prothesin & antithesin, &c.

Sunt & aliæ multiformes figurarum complicationes & fide parum dignæ metamorphoses, quales γέντο pro ἕλετο, &c. prorsus difficiles nugæ, quæ ab Etymologo & Varino magnâ copiâ congeruntur.

Synalœpha seu Thlipsis

Est elisio vocalis ante vel post alteram; complexa in se apocopen & aphæresin: modò enim fini, modò initio literam vel syllabam detrahit: utriusque index apostrophus est. Græci enim vocalem vel diphthongum, quam elidunt, in scriptione prorsùs omittunt; contrà quàm faciunt Latini.

In fine dictionum : Vocalis naturâ vel usu brevis ante vocalem vel diphthongum sequentem eliditur ; ut ἐπ' ἐμέ. Relicta tenuis consona, ante vocalem spiritu aspero notatam, in aspiratam vertitur; ut ἐφ' ἡμᾶς vide pag. 3. Apud poetas diphthongi αι, rariùs οι, breves cùm fuerint ratione accentuum, abjiciuntur; ut Βούλομ' ἐγὼ Il. ά. v. 117. Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ Il. ζ'. v. 165. Rarissimè longæ η vel ω; ut εἰλαπίν' ἠὲ γάμος Od. ά. v. 226. εὐφροσύν' ὀλβιόμοιρα Orph. hymn. in lunam. ἑκαστοτέρω ἐμ' ἀποικεῖς pro ἐμοῦ Theocrit. Idyl. 15. v. 7. Elidunt interdum poetæ brevem ante consonam, præsertim in præpositione παρὰ ; ut παρ' μὲν οἱ ὥρια κεῖται Theocrit.

Oratores nonnunquam in fine clausulæ, sicuti in fine carminis poetæ, utuntur synalæphâ, si dictio insequentis membri à vocali inceperit ; ut οὐ μὰ Δί'. ἐπὶ τὸν Κερβέρον γὰρ &c. Lucian. Menipp. & Æac. ὡς οἴονται μάλιστ', ἀπόδειξαι Demosth. in Midiam.——εὐχόμενον εὐρύοπα Ζῆν' Αὐτοῦ——Il. δ'. v. 206, 207.

Elisionem pro arbitrio negligunt poetæ; ut τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπας Il. γ'. v. 204. Oratores constanter observant in præpositionibus : περὶ tamen & πρὸ poetis, eædem & ἀμφὶ oratoribus, vix unquam admutilantur.

Est tamen, ubi in prosâ aliæ quædam præpositiones non eliduntur : apud Demosthenem de coronâ, ἀντὶ semel ; ut ἀντὶ Ἑλλήνων· ἐπὶ decies in ψηφίσμασι.

Quinetiam plurimæ aliæ dictiones in prosâ interdum patiuntur synalœpham; frequentiores in α finitæ : quarum exempla suppetunt ex Demosthenis oratione de cor. per Morellium editâ Paris. Anno 1570.

Substantiva neutra 5æ. simpl. in plurali; ut ἀδικήματα, μηχανήματα, πράγματα, ὑπομνήματα. rariùs in singulari ; ut ἀδίκημα.

Adjectiva neutra 3æ. simpl. in plurali ; ut ἄλλα, ἕτερα, πολλά, ὅσα, σύμμαχα. 5æ. simpl. in plurali ; ut πάντα cum compositis : in accusativo etiam masculino singulari, alicubi.

Participia itidem 5æ. in neutro plurali ; ut ὄντα, πεσόντα : & in accusativo singulari masculino ; ut γράψαντα, ἱερωμένα. Nonnullibi & neutra 3æ. in plurali.

Verba potissimùm in ε, 2æ. pluralis ; ut ἀπηγγείλατε, βούλεσθε, ἐστὲ, ἔχετε, ἥκετε, οἴεσθε, ὁρᾶτε, ὑπάρχετε : in ο, 3æ. singularis; ut γένοιτο, ἐβούλετο, ἐξεπέμπετο, ἐξήρπαστο, ἐπορεύετο, ἐσώζετο. 3æ. itidem pluralis; ut ἐγένοντο: infrequentiùs in ι, sive 1æ. optativi ; ut εἴποιμι : sive 3æ. verborum in μι ; ut ἐστὶ, cum compositis. Perpauca in α ; ut οἶδα.

Adverbia tam in α finita, quam in aliâ brevi ; ut ἡνίκα, δεῦρο, &c.

Certæ quædam dictiones penè ubique minuuntur ; ἀλλά, δέ, τε, εἶτα, ἔπειτα, μάλιστα, ἕνεκα, ἵνα, τοῦτο, ταῦτα, Δία in jurando.

Iteratur thlipsis eleganter γοργότητος sive celeritatis causâ ; ut ἂν δ' ἐφ' ἅ: ἀλλ' ἐφ' οἷς : ἃ δ' ἀφ' ἧς : ταῦτ' ἐάσθ' ἅ : ἐπειθ' ὅπερ ἐστὶ μάλιστ' : ἅπανθ' ὅσα βούλεσθ' ὑμεῖς : &c. Demosth. de cor. Perfrequenter apud poetas ; ut χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι Il. έ. v. 384.

In Novo Testamento solæ ferè præpositiones & ἀλλὰ vocalem abjiciunt. Ἀμφί, ἀνά, περί, πρό, nunquam amittunt; reliquæ in sequentibus locis servant :

Ἀντὶ

'Ἀντὶ Matth. 2, 22. 5, 38. 17,27. Luc. 11,11.

'Ἀπὸ Matth. 1,17. 2,1. 8,11. 15,1. 20,29. 24,27. 27,9,51, 57. Marc. 3. 8,22. 7. 1,4. 10,46. 15,38,43. Luc. 8, 43. 16,18. 19,42. 23,51. 24. 13, 47. Act. 1. 4,12. 17, 27. 25,7. 8,26. 11,27. Roman. 11, 26. 15, 19. 1 Corinth. 7,10. Galat. 4,24. Coloss. 1, 7. Heb. 11, 34. 2. Tim. 2,19. Jud. 14. Apocal. 1,5. 7,2. 16,12.

Διὰ Matth. 4, 14. 8,17. 12,17. 27, 9. Johan. 1, 17. Act. 10, 36. 28, 25. Rom. 2, 16. 5,21. 7,25. 16,27. 2 Cor. 4. 5,11,14. 5, 7. Galat. 1, 1. Ephes. 1,5. 3,9. Philipp. 1,11. Tit. 3,6. Heb. 7,9. 1 Pet. 2, 5. 4, 11.

Ἐπὶ Matth. 10,18. 21,5. 24,7. Marc. 2. 21,26. 13. 8,9. 16,18. Luc, 3, 2. 4. 25, 27. 11, 17. 15, 7 bis. 21,10. Act. 4, 9. 13, 31. 19. 10, 34. Rom. 10,19. Eph. 2,10. 1 Thessalon. 4,7. Heb. 11, 30.

Κατὰ Luc. 23,17. Act. 3,17. 22,3. 26,3. Rom. 3,5. 16,25. 1 Cor. 3,3. 9,8. 15,32. 2 Cor. 11,21. Galat. 1,11. 2,2. 3,15. 4,28. Eph. 3,3. Philip. 2,3. Philem. 14 bis. 1 Pet. 4, 6.

Μετὰ Matth. 26 69. Marc. 1,29. 15,28. Luc. 22, 37. Johan. 3,25. Act. 7,45. 24,18. 27,10. 28,17. 1 Cor. 6,6. 2 Cor. 6. 15, 16. Galat. 1,18. 3, 17. Philip. 4,6. 2. Thessal. 3,12. 1 Tim. 2,9. 4. 3,4,14. 6,6. Heb. 7,21. 9,19. 10,22. 11,9. 12,28.

Παρὰ Matth. 28,15. Marc. 10,27. Luc. 19,7. Johan. 1,40. 5,34. 41,44. Galat. 1,12.

'Ὑπὸ Matth. 2,17. 3,3. 8,9. 11,7. Marc. 1,9. Luc. 7. 8,24. 21,24. Act. 10,22 bis. 1. Cor. 4,3. 10,29. Galat. 3,22. 4,2. 5,15. Jacob. 3,4. Jud. 12. 1. Pet. 2,4.

'Ἀλλὰ in his Matth. 9,18. Marc. 2. 17,22. 17,5. Joh. 6,39. 10,1. 11. 51,54. 1 Cor. 6. 6,8, & 11 bis. 15, 39. 2 Cor. 1,9. 2,13. 5,12. Heb. 5,4. Galat. 4. 2,17. 2 Johan. v. 5. Apocal. 10, 7.

Aliæ dictiones per N. T. vix unquam perimuntur: legitur tamen τοῦτ' ἐστι Matth. 27,46. Marc. 7,2. Roman. 10. 6,7,8.

Est ubi δὲ cum compositis privatur vocali Matth. 18,6. Marc. 3,29. 8,35. Luc. 10. 8,10. 1 Cor. 14,21. Heb. 8,4. 9,18,25. 13, 5.

Omissio hæc Synalœphæ in sacrâ paginâ, studiosis in imitationem minimè commendatur.

Denique in solutâ oratione ratio & norma Synalœphæ est Euphonia, & numerus oratorius: In eâdem enim clausulâ quandoque eædem voces & retinent & abjiciunt vocalem; ut in orat. de cor. εἶθ' Ἡγέσιππος, εἶτα Ἀριστοφῶν pag. 148. l. 1. οὔτε ἄποινα, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν pag. 181. l. 27. μήτ' ὅπλα, μήτε ἦν pag. 172. l. 15. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων: ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην: ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν: ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον: ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν:

ἐθεώρουν : ἐξέπιπτες, ἐγὼ δὲ ἐσύριττον : ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἐπολίτευσαι, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος pag. 148. l. 10. 11. &c.

Porro elegantiores, & magis Attici scriptores concursum plurium vocalium tam in diversis quam in eisdem dictionibus, propter hiulcam, quam pariunt, κακοφωνίαν, anxiè devitant: proinde uti concurrentes in eodem vocabulo contrahunt vocales; ita in pluribus, ubi coeunt, priorem, quantùm licet, consonâ ν ἐφελκυστικῷ claudunt; aliàs sæpe elidunt.

In initio dictionum: Initialis brevis post finalem longam apud poetas non rarò perimitur; ut ὦ 'γαθέ Theocrit. Id. 5. v. 16. ἢ 'ρετή Euripid. ἀρετή 'στι Theogn. v. 147. μέλλω 'ξαμεῖν & τῷ 'πεσκευασμένα Aristoph.

Ubicunque hæc elisio contigerit in initio vel fine, dicuntur voces synalæpham pati, propter continuationem soni: properantiùs enim efferuntur, nullo facto interstitio, ac si essent vox una.

Synalæpha propriè dicta dictiones (post factam thlipsin, synæresin vel crasin) in unam contrahit.

Thlipsis fit: vel per apocopen; ut τοὐργμέλιον τ' αὐτὸ Aristot. vel per aphæresin; ut τἄργα τἄμα Soph.

Longa perimit brevem vel ancipitem sequentem; ut μὤνδικα pro μὴ ἔνδικα Aristoph. τῷνθῳ pro τῷ ἄνθῳ Theocrit.

Articulus præpositivus nonnunquam abjicit longam ante brevem; ut ὅκα τ' ἀφανεῖς Lucian. παρὰ τἀνδρὸς Aristoph. ἐν τ' ἀγαθῷ Dionys. Semper ferè ante longam; ut θἠμετέρου pro τοῦ ἡμετέρου Aristoph. θἠμέρᾳ pro τῇ ἡμέρᾳ Sophocl.

Synæresis valde infrequens est; ut θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον Aristoph.

Usitatissima Crasis; ubique subscripto ι dipthongi, si exciderit; ut τοὐλάχιστον pro τὸ ἐλάχιστον, ἐγᾦμαι pro ἐγὼ οἶμαι Lucian.

Occurrunt hæ voces in N. T. per crasin coalitæ; κἀγὼ Matth. 16. 18. κἀμοὶ Luc. 1. 3. κἀμὲ Joh. 7. 28. κἀκεῖνος Luc. 11. 7. κἀκεῖ Matth. 5. 23. κἀκεῖθεν Act. 14 26. τοὐναντίον Galat 2. 7. τοὔνομα Matth. 27. 57. τουτέστι Roman, 7, 18. atque alibi.

Quoniam verò multifariàm variatur hæc crasis pro varietate dictionum, quæ coalescunt, usitatiores quasdam mutationes, per præpositivum ὁ & copulativum καὶ, describere sufficerit.

Articulus ὁ vel οἱ, sequente α; τὸ sequente η vel οι; τὰ cum ο, communiter fit ω; ut ὤνεμος pro ὁ ἄνεμος, ὦρνες pro οἱ ἄρνες: θὤμισυ pro τὸ ἥμισυ: τῳκίδιον pro τὸ οἰκίδιον; τὠστέα pro τὰ ὀστέα. ὁ vel τὸ sequente ε vel ο; οἱ sequente ο, fit ου; ut οὑμὸς pro ὁ ἐμὸς, οὕλυμπος pro

pro ὁ ὄλυμπος, τοὐμφανὲς pro τὸ ἐμφανές, τοὔνομα pro τὸ ὄνομα, οὑμοὶ pro οἱ ἐμοὶ: ο cum ε interdum fit ω; ut ὤλαφος pro ὁ ἔλαφος.

Καὶ, sequente α, ε, vel ει, fit κα; ut κἄν, κἀγὼ, κᾆτα: sequente οι vel ο, fit κῳ; ut κῷνον pro καὶ οἶνον vel καὶ ὄνον.

Πρὸ etiam, sequente ε vel ο, contrahitur in ου; ut πρoὔργου, πρoὐλίγου pro πρὸ ἔργου, πρὸ ὀλίγου.

Voces per synalæpham contractæ unico notantur accentu, cujus sedes semper eadem est; ut τἀρχαῖα, ὤνθρωπος. Dissyllabæ penultimam, priùs acutam, ex crasi modò productam, circumflectunt; ut τοὔργον, τοὔπος, ὦνδρες.

Spiritus utriusque dictionis servatur, quoties utraque à vocali incipit, & prior est dissyllaba; ut ἐγᾦδα. Prior monosyllaba tametsi elisa, suo spiritu posteriorem notat; ut ἅπαθον pro ἃ ἔπαθον, ὡδώνις pro ὁ Ἄδωνις. Quod si prior incipiat à consonâ, posterioris spiritus remanet loco apostrophi; ut τἀληθὲς, τἀναντία, χὤπως: amittitur frequentiùs in τουτέστι.

Propter vocalem aspiratam sequentis, præcedens consona tenuis aspiratur, notam aspirationis in se sæpissime absorbens; ut θαμάξιον pro τὸ ἁμάξιον, φροῦδος pro πρὸ ὁδοῦ, φροιμιάζω pro προοιμιάζω. Similiter cum vocalis in fine non sit elisa; ut θοἰμάτιον.

Hujusmodi voces collisæ si non cohæreant, suæ notæ singulis appinguntur; ut ὦ ἕξ, χ᾽ ὤ κ, ὦ ἄνθρωπε.

Verùm immunem quasi à legibus licentiam sibi indulgent scriptores, qui in vocibus per synalæpham conflatis tum spiritum tum accentum variant: nonnulli enim valde ἀνωμάλως scribunt ὦλλοι pro ὧλλοι, ὦρνες pro ὧρνες &c. in quibus dissyllaba longa ante brevem acuitur, spiritúsque nominis, non præeuntis articuli appingitur; contra regulas modò præscriptas.

Obtruditur quandoque spiritus tenuis pro aspirato; ut ἐμὲ ποδῦνοι pro ᾽ἐμοὶ ὀδύνοι Lascar. 95. pag. quandoque consona tenuis; ut Κὤταν ex καὶ ὅταν pro χὤταν. Id. 7. v. 53. rariùs consona & nota aspiratæ; ut θὤτερον Id. 11. v. 32.

Τοὔμικρα potiùs vox composita quàm per figuram contracta, consonam cum spiritu tenuem habet; in quâ ὄμικρα ε cum spiritu penitus amittit, defectu per apostrophum suprà notato. Idem de aliis, siqua istiusmodi reperiantur, judicium esto.

At neque prorsus Authores eâdem semper utuntur scripturâ: legimus in Herodoto ὦλλοι l. 1. p. 18. ὧλλοι l. 2. p. 103. Sic apud Portû in lexico Ionico sed in Dorico ὧλλοι. Sylburgius, in Etymologi indice, utrumq; ponit ὦλλοι, ὧλλοι. At meliùs alibi analogiæ memor, ὥεργος quàm ὤεργος scribendum docet. Rectè Stephanus suo in Indice exponit ὥεργος, ὁ ἄεργος: ὤεργε, ὦ ἄεργε: qui accuratè & diligenter consimilibus analogam notationem adscribit; ut ὧλλος, ὧλλοι, non ὦλλος, ὦλλοι. Quod si alia scriptio obvenerit; ut in Theocrito per ipsum edito Id. 18. v. 17. ὠγάλμα censendum est: aut, quod in Porti excusationem dici potest, dialectus. Caninius vult ὥεργος Æolicè, ὤεργος Ionicè, (rectiùs communiter), scribi. p. 70.

Sunt qui spiritum utriusque addunt; ut ὁ᾽ἐπίτροπος, ἡ᾽ἐπίτροπος Steph. in Ind. & Tom. 3. Thes. & Paralipom. pag. 85. Idem tamen reguláriùs in Ind. & Tomo exhibet cæteras voces cum unico spiritu articuli; ut ὡμὸς, οὕτερος &c.

Probè distinguere oportet synalæpham quæ fit per solam thlipsin,

ab

ab eâ quæ consurgit ex crasi: diversæ enim sunt & nota & quantitas. Crasis enim producit vocalem & præponit illi notam; ut τἆμά. Thlipsis quantitatem non mutat, & notam postponit; ut τ' ἀμά: Utraque admittit coalitionem: quamvis Steph. videtur disjungere voces, quibus sola thlipsis intervenit; ut τὰ 'μά: servato accentu prioris. Paralip. p. 85.

Porrò post quamcunque elisionem cautè observetur scriptura, ne oriatur de voce mutatâ dubium; ut γαλήν' ὁρῶ Aristoph. ran. *tranquilla video*, non γαλῆν' ὁρῶ *mustellam video*: τήνδ' ἐμοῦσαν εἰσάγων Plutar. in Symp. *hanc vomentem inducens*, non τήνδε μοῦσαν εἰσάγων *hanc musam inducens*. Adhibenda est cautio eadem in augendis vocibus, nam οἷός τε εἰμὶ significat *qualiscunque sum*, οἷός τε εἰμὶ *possum*.

Solebant ex priscis scriptoribus nonnulli spiritum dictionis in compositione postpositæ servare; ut Ἐνὑάλιος, μελινδής: interdum & tenuem pro aspero accipere; ut Ἐνάλιμον. Distinctionis ergô adhibuerunt tenuem in propriis; asperum in appellativis; ut Φίλιππος *Philippus*, φίλιππος *amans equorum*: sic ἀγχίαλος & Ἀγχίαλος, vide Eustath. Il. ί. v. 79. & Od. ά. v. 105. Idem factitarunt nonnulli in compositis cum πρὸ, post contractionem; ut πρεὐχωρει, πρεὔβαινε &c. quam scripturam meritò Stephanus rejicit Paralip. p. 87.

Cæterùm de vocibus figuratè contractis inter viros graves non levis controversia oboritur, an vocalis ι loco suo exclusa perpetuò subnotari debeat: quam subscribendam autoritas & ratio postulant, juxta reg. p. 3. Veritatem hanc ità universim amplexi sunt Grammatici, ut eorum nemo quotquot ad manus nostras devenerunt (Sylburgio, Gualptero & Rhenio exceptis) diversum senserit. In emendatissimis exemplaribus punctum habent subjectum, Lascaris; ut κᾀγὼ p. 98. Gaza; ut κᾀπὶ p. 601. l. 5. Cleonardus cum Antesign. ut κᾀμοὶ &c. p. 229. Moquotus; ut κᾀμοῦ &c. p. 224. Ramus; ut κᾀγὼ p. 294. Scotus; ut κᾀκεῖνος &c. p. 314. Caninius; ut κᾀγὼν &c. p. 23. Crusius; ut κᾀγὼ p. 877. l. 5. Gretzerus; ut κᾀν &c. p. 298. Vossius p. 160. &c. S S Biblia editionum omnium, Libri à Stephanis excusi, à Turnebo, Aldo, &c. Julius Pollux, Budæus, Wolfius, Scaliger, Casaubonus &c. Aliorum, qui multò plurimi sunt, nomina missa facimus; quæ infra in testimonium rei non dissimilis adducuntur.

Subscriptionem negligunt antiquiores, Etymologus, Hesychius, Favorinus, Eustathius, Æmilius Portus: moderni, Frobenius, Gul. Morellius in Demosthene, & præ aliis Wintertonus: quibus elisa ι ex diphthongo præcedente, præcipuè κᾳ, abolètur; ut κᾳ ἄν, κἄν; & subnotatur solum ex sequenti; ut ὁ ἀιπόλος, ᾠπόλος. Argumenti, quod afferunt, sensum faciliùs assequentur tyrones, si meminerint: 1°. quòd propter vocalium concursum fit thlipsis. 2°. quòd vocales per crasin duæ vel plures in unam coeunt. 3°. Si per crasin facta vocalis rursus subjectum recipiat ι, in diphthongum migrat per synæresin: Quibus præcognitis argutè disputat Wintertonus [forsan, ex Etymologo, ad voces τῇμῇ vel ἐμφηνυμόρφῳ; aut ex

Porto,

Porro, ad vocem ὦλλοι fieri non posse synæresin ex ι mediâ inter vocales per crasin coalescentes, ideoq; thlipsin inducit, quæ abradit ι intermediam antequam Crasis extremas collidit, nempe ex καὶ ἄν, καὶ ἄν, κἄν; ex οἱ ἄλλοι, ὁ ἄλλοι, ὦλλοι. Mirum sanè θλίψεως commentū! Subtilissima circumlocutio! Quid moras nectimus tyronibus? citra opem alterius figuræ, quàm expeditè fit crasis, καὶ ἄν, κᾆν; οἱ ἄλλοι, ᾦλλοι? Diphthongi elidi subjunctivam, manente præpositivâ, quis in poesi concesserit? in prosâ quis tulerit? Post vocales, non inter ipsas, positam ι excidere, & subnotari? satìs dogmaticé. In extremis vel medio, ubique ι immutabilis est; subscriptio ipsius non ex positione, sed ἀμεταβολίᾳ provenit; quæ cum omninò sit mutationis expers, semper post crasin superest integra, non interempta, non variata, nisi ubi in locum illius succedit altera subjunctiva; ut ἐμοὺ ποδύνει pro ἐμοὶ ὑποδύνει: aliàs individua comes vel adhæret vel subjicitur; ut τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον; καὶ ἐγώ, κᾀγώ.

Quod si duæ simul ι concurrant, punctum unum utriusque index est; ut καὶ εἶτα κᾆτα.

Lascaris cum quibusdam aliis mentionem θλίψεως facit, minimè sanè rejiciendam, si significet *extrusionem* non *expunctionem* vocalis ι; quam quidem per crasin solvi, loco extrudi, & infrà poni nemo non fatetur: ibidem tamen punctum subnotat, ubi thlipsin agnoscit pag. 94. & alibi. Etymologus (ad verba Homeri, τῆμῇ, τῷμῷ & ἐμῷκυμόρῳ) dicit: ἐκθλίβεται τοῦ ἄρθρου τὸ ι, καὶ κίρναται τὸ η vel ω cum ε εἰς η vel ω, χωρὶς τοῦ ἰῶτα: ex quibus verbis existimantur alii θλίψεως asserendæ rapuisse ansam, quæ ab Authore non datur. Eustathius enim tum Romæ, tum per Froben. editus, Stephanus &c. elidunt ε & appingunt ι sub η vel ω. Æmilius Portus, qui (ad voces ὦλλοι, ὤρνες) θλίψιν exponit, alibi subjunctâ ι facit synæresin; ut κᾇξ, κᾀμφιςειλαμένα &c. in Lexico Dorico. Cum itaque nihil certi proferatur ab hujus puncti adversariis, ex generali regulâ, usuque probatissimo retinenda semper est ipsius notatio; neque fidem receptæ veritatis elevet unus vel alter, qui contra torrentem scriptorum penè omnium scapham impellere nituntur. Permovit fortasseeos omissum aliquando hoc punctum, vel distinctionis causâ; ut χὠ pro καὶ ὁ, χῳ pro καὶ οἱ: vel etiam more Dorico; ut rectè Scotus pag. 119. & 314.

Non aliò commodiùs referenda est disceptatio de puncto verbis subscripto, præcipue Infinitis in ᾷν.

Infiniti-

Infinitivus in ᾶν sub se exigit ι. per reg. p. 5. l. 19.

Gaza format præsens infinitivi à præsenti indicativi, addito ν, p. 216. l. a. (Caninius etiam p. 77. affirmat *Gazam velle diphthongum in omnibus infinitivis*) Lascaris itidem p. 259. qui disertis verbis fatetur subscribi ἀναλόγως p. 290. & rursus p. 293. ubi subnotationem puncti fusiùs persequitur. Grammaticos sui sæculi idem sensisse perhibet Urbanus p. 212. Posterioris ævi, Sylburgius, Ramus, Crusius, Rhenius, Gualpterus, Cleonardus, Gerson, Vossius, atque alii quos vidimus. Editiones omnes SS Bib. veteres scholiastæ in Dramaticos, libri quotquot à Stephanis evulgati, constanter subnotant. Idem faciunt Viri Ἑλληνικώτατοι, (quibus singulis specimen unius saltem operis hìc adjicitur:) Julius Pollux in Onomastico, Æmilius Portus in Lexicis, Budæus in commentariis, Wolfius in Demosthene, Benedictus in Luciano, Scaliger in Eusebii Chronicis, Casaubonus in Strabone & Polybio, Savilius in Chrysostomo, Carolus Morellius in editione patrum Parisiensi, Plantinus in Stobæi Eclogis, Aldus in Demosthene 1527. in Themistio 1534. Petavius in Epiphanio, Grotius in Evangeliis, Salmacius in commentariis ad Simplicium, Heinsius in suis annotationibus ad poetas, Wintertonus in minoribus poëtis, Duportus in Ecclesiaste. Quid opus est catalogo? Omnes penè, qui editiones librorum elegantiùs adornârunt, uno quasi consensu subnotationem comprobant. Ratio subnotandi est:

1°. Regula superiùs posita. 2°. Analogia, cujus suprà meminit Lascaris, τιμάειν τιμᾷν sicut τιμάεις τιμᾷς: præsertim quum ι sit quodammodo characteristica infinitivi activi; ideoq; Æoles adscribunt ι verso ᾶν in αις: ut γελαῖς pro γελᾷν. 3°. Distinctio: quis enim, dempto ι, genit. Doricum τιμᾶν, νικᾶν, & infinitivum τιμᾷν, νικᾷν poterit internoscere?

Ex veteribus tamen nonnulli, pauciores ex modernis subscriptionem negligunt. Theodosium, Herodianum, Etymologum, Urbanum, Caninium, Scotum eâ mente fuisse docet regula ab illis per manus tradita & accepta. Hesychium, Favorinum, Eustathium, Didymum editiones solæ in id consensisse arguunt. Quibus accenseri possunt Turnebus in Philone & Sophocle, Frobenius in Josepho, Gulielmus Morellius in Demosthene, Claudius Morellius in Libanio & Chrysostomo, Sonnius in Dionysio Areopagitâ & Basilio, Aldus in Platone membranis impresso & in Isocrate, aliique perpauci obscurioris notæ, qui ex incuriâ forsan, ne dicam inscitiâ, punctum hoc omisisse existimentur.

Theodosius, & Herodianus hujus sententiæ Patres præsens infinitivi circumflexi ab imperfecto arcessunt: Dura nimis & anomala formatio; cùm tempora similia à similibus formari uno omnes ore clamitent.

Præ-

Præsens ab imperfecto manare? præposterum! βοῶ, βοᾷν, simplicissima, penè nulla mutatio: ἐβόα βοᾷν, absona, multiplex & prodigiosa detorsio; non significatio, non accentus, non syllabarum numerus servatur; magno opere vexatur tota dictio, ut semiliterula tandem perimeretur.

Perimendi causam Etymologus adjecit; *verba*, inquiens, τὸ ἀνεκφώνητον *ante* ν *non admittere*: Quid illud ἀνεκφώνητον? vocalem obmutescere intelligit, ut quæ constituat diphthongum ἄφωνον; non (ut falsò interpretatur Urbanus pag. 212.) *quæ nullum edit sonum*; subscripta enim vocalis sonum addit, licèt confusum, aut ex illâ non omninò fit diphthongus. At silens vel sonans quidni ante ν perinde atque alias consonas scribatur? nulla κακοφωνία impedit, ut in his, ἐμπεχόμη, ἐπήνουν, πέφηνα, μέμηνα, &c. Si ν finale intelligat; in illis itaque apocopen passis πέφην', μέμην' num ι expungitur? Quinimò nec ι, in verbo magis quam nomine, auribus displicet Atticis; quorum genitivus dualis ὄφεοιν, ἄυγοιν, quàm elegans, quàm frequens! & in linguâ communi, νῷν, σφῷν! Quid multa? Infinitivus in ῆν pro εῖν ι mutum ante ν retinet; ut ἐλθῆν: vide Lascarin p. 293. sic κἀνῆν in Lexico Dorico Porti.

Subtiliùs conatur Urbanus obliterare hoc punctum; qui deductionem minùs spuriam, non magis tamen ferendam, ex præsenti commentus est (pag. 212. editionis Venet. 1557.). in fine enim præsentis –άει, solvit diphthongum ει, elidit ι, relictas αε contrahit; ambagibus hisce usus, ut à communi opinione, & quasi à viâ regiâ solus vel cum paucis aberraret.

Pari circuitione infinitivis in οῦν thlipsin inducunt ante factam crasin: ubi tamen ε ex όει tam in verbis, quàm nominibus potest per crasin solam coalescere; ut μελιτόεις μελιτοῦς, χρυσόειν χρυσοῦν: in quibus necessariò excidit ι, nec subscribitur; quoniam ε non est è numero diphthongorum quæ punctum sibi subjiciunt (pag. 2.) vel quia υ pro ι sufficitur, & Æolicè redit; ut ὔψοις pro ὕψοῦν. Lascaris p. 259. lin. ult.

Urbani argutias paucis complexus est Scotus pag. 214. de veritate tamen earum incertus, nec sibi constans, adjungit *quosdam subscribere, quosdam non subscribere*, atque ita rem in medio relinquit. Aldus in tantum à mente Urbani dissentit; ut in editione ipsius (contra reg. p. 212.) apponat ι & paradigmati infinitivi pag. 380. & exemplo regulæ pag. 212.

Vetustiores siquis pergat objicere codices puncto carentes, Hesychium & Favorinum; optimos sanè authores hâc ex parte pessimè in exemplum adducit; qui, non minus in præsenti indicativi quam infinitivi, frequenter egent subscriptione; ut ἤβα ἤβᾶν, ὁρᾶ ὁρᾶν, ὀργᾶ ὀργᾶν, ὁρμᾶ ὁρμᾶν, item ἐργᾶ pro ἐργάσῃ &c. Idem dicendum est de

Eustathio per Frobenium edito, in quo præsentis punctum desideratur sæpius quam subjicitur; ut μαινοιτ͂ᾶς Od. β'. v. 275. & v. 286. μαινοιτᾶ Od. β'. v. 34. δαμνᾶ Il. ξ'. v. 199. ὁρᾶ Od. δ'. v. 833. & ξ'. v. 44. cum multis aliis. Deest nonnunquam in Didymo; ut δαμνᾶ Il. ξ'. v. 199. &c.

Hippocrates Venetiis excusus 1526. non in fine magis infinitivi quàm subjunctivi, atque etiam in dativis nominum destituitur punctis: iisdem orbati & mutili conspiciuntur alii antiquioribus typis excripti: adeo ut non injuriâ liceat colligere, Græcis veteribus subnotationem hujus ι raram, quemadmodum Hebræis punctationem vocalium nullam fuisse in usu.

Litem nonnulli haud dissimilem movent de verbis 4æ. quæ habent penultimam αι, negantes subscribi ι sub η inde oriundo in perfecto vel Indef. 1mo. contra reg. pag. 43. l. 3.

Punctationem perfecti decernunt, Gaza (pag. 181. τὸ τὸν παρακείμενον μέσον τρέπειν τὴν αι παραλήγουσαν εἰς ῃ.) Lascaris (pag. 292. τρέπεται τὸ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η καὶ τὸ ι ὑπογράφεται.) Diphthongum αι præsentis in impropriam ῃ indefiniti primi mutandam affirmant Scotus, Crusius, Rhenius, Moquotus, Gretzerus, penè universa Grammaticorum synodus, & Authorum praxis. Ramus & Sylburgius scribunt πέφηνα, & πέφῃνα: adeóque mirandum est in tam claro sole cæcutiisse, alioqui perspicacissimum, Wintertonum.

Quinimò Indefiniti subnotationem æquè ac perfecti admittendam suadet analogia, cum sibi tam cognata sint & persimilia ἔφῃνα, πέφῃνα: Eámque ob causam non inscitè Wintertonus eodem utitur telo ad punctum in utroque tempore confodiendum. Nam si duo hæc tempora referantur ad fontem unde proximè fluunt, penultima illius habet α simplicem, ex quâ facta η punctum in neutro sub se reciperet: Sin in utriusq; formatione recurratur ad thema (quod in perfecto fieri debere modò ostensũ est,) penultima ejus αι in ῃ versa sub utroq; pariter punctum ἀναλόγως expetit. vide p. 3. Quod rectè admonent Crusius p. 144. & Gualpterus p. 512. adhibendũ in infinitivo *propter rudiores*; quibus consultum esse oportet, hâc quasi virgulâ indigitante radicem, à quâ multùm discessit. Stephanus per Thesaurum subscriptionem hanc quàm maximè observat; ut in his ἔφῃνα, ἐμίῃνα, ἐσήμῃνα &c. quam retinet per omnes modos in Indefinitis verbi αἴρω; ut ἀπῆρα, ἐξᾖρα, διᾶραι, ἐπάρας, ἠράμην, ἀντάρασθαι &c. Passor (in Lexico N. T. ad verbum αἴρω) ut plurimûm dicit resumi ι in Indefinito primo, quæ in futuro primo abjicitur; *tenendum*, inquiens, *adesse*. Quid itaque Wintertonus punctum hoc tam rigidè proscribit? prolixè disse-

differens contra ἐμίηνα (ad versum 62. Hesiod. Scut. Hercul.) quod non à Stephano tantùm atque aliis, verùm ab ipsis Eustathio & Didymo (interdum alibi huic puncto minùs faventibus), subnotatur. Quid in partes suas trahit congeriem Grammaticorum (ad versum 80. Hesiod. Εργ.l. 1.) hoc tantum arguens, quod nemo sanus in dubium vocat, formari indefinitum à futuro; ubi intereà παραλογιζόμενος, id, quod probatione eget, tacitus præterit; nempe α vertendum in η, in perfecto vel indefinito, neutiquam respicere præsentis diphthongum: Quod si affirmare fuisset ausus de perfecto (& sanè indefiniti parem rationem ex ipsius argumentatione satis constat), Gaza cum reliquis, quos advocat testes, adversis illum suffragiis obruissent.

Inveniri autem indefinitum verbi αἴρω cum α μονοφθόγγῳ, & quidem frequentiùs, fatetur Stephanus; ipse interim punctum subjungens. Quid enim? Si in unâ voce deliquerit vulgus scriptorum, ideóne sententiam mutaverit vir prudens? & in universum? Præterea α non notari dicit, ergo nec η? α atticum pro η omnes μονοφθόγγως efferunt; ut ἐμίανα. Addit Passor sub α adesse & abesse ι more Hebraici *dagesch* quod ex literâ *scbevatâ* sæpè solet excidere. Quòd siquis dixerit in grammaticis raram esse mentionem indefiniti subscripti, frequenter perfecti; responderi potest, cùm sit una utriusq; ratio, canonem non esse iterandum, neque cramben bis ponendam discentibus. Verùm nec silentio eorum danda omnino erit venia, qui non solùm in indefinitis hujusmodi, quorum numerus minor intra conjugationis 4æ. tribum unam concluditur, sed etiam in personis verborum omnium, quæ (juxta reg. p. 37. ad finem) exigunt ι subscriptum, vel parum admodùm vel prorsus nihil de puncti hujus adnotatione præcipiunt. Quorum tamen in gratiam, si permiserint adversarii, id dicendum cupimus; quòd idem illi rectiùs nobiscum judicaverint; & in subnotandis tam synalæphis, infinitivis in ᾷν, perfectis mediis, indefinitis primis, quàm personis cujuscunque modi vel temporis, ad generalem normam velut invariabilem cynosuram confugiendum censuerint, punctúmque ab illâ constanter dirigendum. Cui per omnia si religiosè adhæserint, non ampliùs typis erudiendi relinquentur elementarii, & sublæsâ fide decipientur editionum, in quibus, ut ut summâ curâ & artificio splendidissimè elaboratis, nunquam non inerunt sphalmata. In Bibliis enim Plantinianis legimus ἐργᾶ Gen. 4. 12 ᾤκησεν Gen. 4. 16. βοᾶ Gen. 4. 10. ἀγαπᾶ Proverb. 3. 12. ἀγαπᾶν & ἀγαπᾷν Marc. 12. v. 33. atq; alia complura de quibus p. 281.

Hujus denique regulæ beneficio continget; ut sublatis hinc docentium altercationibus, inde discentium difficultatibus, quas leviusculi isti apices, tanquam vepreculæ creant in viâ, faciliores fuerint processus, & compendiosius iter ad Athenas.

Figuræ

Figuræ Syntaxeos

Tres sunt: Enallage, Ellipsis, Pleonasmus.

Enallage

Est permutatio quævis dictionum in syntaxi.

1°. Numeri, Generis, vel utriusque: alio nomine dicta Synthesis vel potiùs Σύνθεσις, per quam dictiones sensu non voce congruunt; nempe subintelligitur ut plurimùm altera vox, quâcum fit concordantia.

Numeri: Nomen multitudinis singulare sæpe jungitur verbo plurali; nec non adjectivo vel relativo, generis quandoque diversi; ut ὁ λεὼς χαίρουσι Lucian. πᾶσα πόλις κεχηνότες ἀκούουσι Idem. Ἀνθρώπους τίνυσθον ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ Il. γ'. Cum utroque simul numero interdum construitur; ut σωθήσεται γυνὴ ἐὰν μείνωσι 1 Timoth. 2. 15. ubi γυνὴ pro sexu ponitur.

Similiter partitivo singulari respondet relativum plurale; ut—ὅστις αὐτὸς ἢ φρονεῖν δοκεῖ Ἢ γλῶσσαν ἣν οὐκ ἄλλος ἢ ψυχὴν ἔχειν, Οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοὶ Sophocl. δευτέραν ἐπιστολὴν, ἐν αἷς &c. 2 Pet. 3. 1. ἐν αἷς refertur ad πρώτην & δευτέραν.

Masculinum vel fœmininum plurale interdum verbo adjungitur singulari; ut ἐξεφύετο τοῖς μὲν αἱ τρίχες, τοῖς δὲ τὰ πτερά Aristot. usitatiùs poetis; ut ἠχεῖται ὀμφαὶ Pindar. Verbum ἐστὶ sic usurpatur; ut οὐκ ἔστιν ὅπη νεῦσαι πῆχυσι Plato. Et ἦν itidem; ut οὐκ ἦν βοτάναι Jerem. c. 14. v. 5.

Dualia cum pluralibus cohærent apud poetas; ut καμάτην δὲ μάλ' ἵπποι Il. δ'. v. 27. νῶϊ δὲ χαζώμεσθα Il. ε. v. 34. ὀνόματα θείω Aristoph. Nebul. κόρακες κρώξαντε Aratus.

Generis; ut κλυτὸς Ἱπποδάμεια Il. β'. v. 743. ὀλοώτατος ὀδμὴ Od. δ'. v. 442. γλύφουσι Πανὸς τὤγαλμα τεαγοσκελῆ. Herodot. l. 2. πλεῖον Σολομῶντος (pro πλείων) Matth. 12. v. 42. τεκνία μου οὓς ὠδίνω Galat. 4. v. 19.

Numeri & generis; ut πῶ χεῖρα ἃς ὁ θεὸς ἐποίησε Xenoph. — πόσιες δὲ παραυτίκα λύματ' ἔχουσαν φαρμακόεις &c. Nicand. in Alexiph. v. 292. & 293. pro φαρμακόεσσαι. πᾶσα Ἱεροσόλυμα Matth. 2. 3. (i. e. πόλις.

2°. Casûs: Vocatur hæc Antiptosis, quâ casus pro casu ponitur; ut παρακαλῶ ὑμᾶς περιπατῆσαι—ἀνεχόμενοι pro ἀνεχομένους. Ephes. 4. v. 1, 2. τοῖς Συρακουσίοις κατάπληξις οὐκ ὀλίγη ἐγένετο, ὁρῶ

τὴν πλὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν Thucyd. pro ὁρῶσι. ὁ προσηκτέον ἡμῖν δεῖ τοῖς τούτου λόγοις, εἰδότας ὅτι βλάπτουσι Dinarch. pro εἰδόσι. φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα Ἀστράπτων ἐπιδέξι' Il. β'. v. 350. & 353. pro ἀστράπτοντα.

Nominativus non rarò usurpatur pro vocativo præcipuè cum articulo; ut ἡ παῖς ἐγείρου Luc. 8. v. 54. (vide pag. 129. l. 37.) Vocativus poeticè pro nominativo; ut ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς Ἕζετο—Il. θ'. v. 442. ἠχέτα τέττιξ Hesiod. interdum pro accusativo, & genitivo; ut εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην Il. α'. v. 498. ἠχέτα πόντου Orpheus. περίτρεχε πόδας ἱππότα θηρὸς Arat. (vide Eustath. ad versum 68. Od. γ'.).

Quinetiam casus verbo tribuuntur alii quam sui; ut ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἐλθόντι δοῦναι—Soph. pro Ἀχίλλεια ὅπλα δοῦναι.

Antecedens, quod esset alterius casûs, ponitur sæpe in casu sui relativi; ut οὐκ ἔστιν ἥντινα πώποτ' οὐκ ἦρξεν ἀρχὴν pro ἀρχή. sic περὶ τοῦ τέκνου ἐμοῦ, ὃν ἐγέννησα, Ὀνήσιμον Philem. v. 10. pro Ὀνησίμου. Regitur aliquando à præpositione; ut ἄγοντες, παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι Act. 21. 16. pro Μνάσωνα. quandoque à relativo regitur in diverso numero; ut οὐκ ἔστιν ἥντινα πόλεων ἐλύπησε Isocrat. pro οὐκ ἔστι πόλις ἥντινα ἐλύπησε.

Sunt qui elleipsin potiùs notant in hâc constructione; deesse tamen id perperam dicitur quod sine pleonasmo addi vix potest: insolens enim, si non planè inaudita, hæc constructio: ἄγοντες Μνάσωνα παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι. οὐκ ἔστι πόλις, ἥντινα πόλεων ἐλύπησε.

Pro genitivo absolutè posito usurpatur accusativus &c. (vide pag. 159.) Non rarò & genitivus absolutè ponitur pro alio casu; ut ταῦτα ποιησάντων τῶν Σπαρτιητέων ἐπαύσαντο τῆς παραυτίκα Herodot. l. 7. pro ποιήσαντες Σπαρτιῆται. προσέμιξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων λαθόντες τοὺς φύλακας ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν, οὐ προσιδόντων αὐτῶν Thucyd. pro προσιδόντας αὐτούς. —σὺ δ' ἂν πολυεργὸς ἀροτρεὺς Βουκαῖός τ' ἀλέγοι— Τοῖα παραφρασθέντος &c. Nicand. Theriac. v. 4. 5. 7. pro παραφρασθέντα.

Sæpissimè post infinitivum ponitur accusativus pro alio casu; ut Ἀβυδηνοῖσι προσετέτακτο φυλακὰς εἶναι τῶν Ἀθηναίων Herodot. l. 7. pro φύλαξι. ἐδόκει ἡμῖν ὑπερθεμένους τὴν ναῦν ἀναβιβάσασθαι Lucian. ver. hist. l. 2. pro ὑπερθεμένοις.

Interdum verbo duos casus regenti apponuntur simul utrique, neglectâ etiam ratione concordantiæ; ut ὄφρ' οἱ ἀκούσῃ μέγας θεὸς εὐξαμένοιο Il. π'. v. 531. pro εὐξαμένῳ. ἀκούω enim regit genitivum & dativum pag. 147. Interdum nomini; ut τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου 1. Cor. 16. 21. Huc refer. κατὰ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε Act. 17. 2. magis perspicuè ὁ Παῦλος.

Ad

Ad Enallagen casûs spectat submutatio casuum quæ dicitur hypallage; ut ἀφαιρῶ σὲ τοῦτο vel σὲ τούτου &c. vide pag. 159. 160. 161.

3°. Vocis seu significationis : Activa quædam significationem passivam vel neutram induunt ; ἀναλαμβάνω, ἀναφέρω reficior, revalesco, ἀπαλλάττω liberor, τελῶ censeor, μεταβάλλω mutor, ἀσκέω exerceor &c. ut ἀναλαμβάνων ἐκ τῆς νόσου Galen. ἐκ τῆς πληγῆς ἀναφέρων Plutarch. τὰ σύμμετρα τῶν σωμάτων ἀπαλλάττει ῥᾶον Aristot. Probl. εἰς ἄνδρας τελεῖν ἠρξάμην Lucian. μεταβάλλει χειμὼν εἰς εὐδίαν Menand. ἀσκεῖν ἐπὶ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ Isocrat. quibus adde κατάπαυσε Jerem. 6. v. 25. &c. Subauditur in his ferè accusativus nominis reciproci ; ut ἀνέλαβεν ἑαυτὸν Demosth.

Passiva quoque & neutra interdum activam habent significationem; ut σὺ ἀπεστράφης με Jerem c.15 v.6. βεβούλευται c. 27. v.45 κοινωνοὺς πεποίηνται Demosth. (vide pag. 53.) cum pluribus aliis utriusque sortis.

4°. Modi : Infinitivus sæpissime loco imperativi ponitur (vide pag. 178.) interdum Subjunctivus ; ut τὸ τρίτον μέρος ἡ τριήρης ἔχῃ Demosth. de classibus. item Optativus; ut εἰ μὴ φοβῇ ἀφίκοιο Æschin. addito ut plurimum ἂν ; ut αὐτὸς ἂν εἰδείης Lucian. Ganymed. & Jup. Futurum quoque Indicativi perfrequenter ; ut— οὐ μὴν δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις Πιθοῦ δὲ θυμῷ —Euripid. οὐ φονεύσεις. οὐ μοιχεύσεις &c. Legitur imperativus pro futuro indicativi; ut οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ὦ γύναι Euripid. Iphigen. pro ὃ δράσεις.

5°. Temporis : Indefinita temporum omnium habent significationes ; ut ὡμοιώθη ἡ βασιλεία Matth. 17. 23. i. e. ὁμοιοῦται &c. In indicativo tamen, sæpiùs perfecti ; In imperativo & infinitivo, præsentis ; In optativo & subjunctivo, futuri.

Est ubi alia omnia tempora pro se invicem accipiuntur præsertim in sacris Bibliis.

Pro futuro, Præsens in his ubique ; ἔδομαι, φάγομαι edam, πίομαι bibam, νέομαι, βέομαι ibo, ἐλῶ impellam &c. vide anomalorum tabellam.

Imperfectum ; ut N. ἀλλὰ σῶσαι δεήσει. Π. οὐκ ἔχρῆν Lucian. Nereid. & Neptun.

In vaticiniis, sæpiuscule præsens, indefinitū vel præteritum; ut ἐγείρομαι Mat.27.63. παιδίον ἐγεννήθη Isaiæ 9. 5. συγκέκαυται ἡ γῆ, κ̀ ἔσται λαὸς ὡς κατακεκαυμένος ib. v. 19.

Pro indefinito vel præterito, quandoq; præsens; ut φαίνεται Matth. 2.13.

Pro præsenti, contrà præterita ; ut ἔοικα, οἶδα Lucian. (vide p. 53.)

Est & alia Enallage dicta Ἀντιμέρεια, quâ ponitur pars una pro parte orationis alterâ. Adjectivum pro adverbio, pag. 125. Adverbium vel infinitivu

infinitivus pro nomine, pag. 128. Participium pro adverbio, Substantivo &c. pag. 181. &c.

Elleipsis

Est defectus unius vel plurium dictionum in contextu:

1. Nominis: In adjectivis vel articulis fœmininis certa quædam substantiva subintelligenda sunt, præcipuè casûs obliqui.

Βυλῆ. ut μίαν βυλεύσομεν Il. β'. v. 379. i. e. βυλήν.
Γῆ. τὴν ξηρὰν Psalm. 95. 5. i. e. γῆν.
Γυνή. εἴγε συμβάλη γεραιῷ νέαν ἔχειν Xen. i. e. γυναῖκα.
Γραμμὴ vel γωνία. πρὸς ὀρθὴν Euclid. i. e. γραμμὴν vel γωνίαν.
Δίκη. ἀξίαν ἀποτίνειν Lucian. i. e. δίκην. εὐθείας κρίνετε Psalm. 58. 1. i. e. δίκας.
Δορά. ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος Adag. i. e. δορᾷ.
Ἡλικία. ἀρετὴν ἐκ νέας ἀσκεῖ Synes: ep. 68 i. e. ἡλικίας.
Ἡμέρα. τῇ ἐπιφωσκέσῃ Matth. 28. 1. i. e. ἡμέρᾳ.
Θάλασσα. ἐφ' ὑγρὴν Od. α. v. 97. i. e. θάλασσαν.
Μερὶς vel μοῖρα. ἐρίζειν περὶ ἴσης Il. λ'. v. 423. i. e. μερίδος vel μοίρας.
Ναυμαχία. μίαν ναυμαχήσαντες Aristoph. i. e. ναυμαχίαν.
Ναῦς. τριήρης Thucyd. i. e. ναῦς.
Ὁδός. τὴν ἐπὶ θάνατον ἰέναι & ἑτέραν ἐκτρέπονται Lucian. i. e. ὁδόν.
Πληγή. δαρήσεται πολλὰς, ὀλίγας Luc. 12. 47, 48. i. e. πληγάς.
Πνοή. οἱ Ἐτησίαι λεγόμενοι & αἱ προπάδιαι γίνονται Aristot. i. e. πνοαί.
Τέχνη. ἡ ῥητορικὴ παραφυές τι τῆς διαλεκτικῆς Aristot. Rhetor. 1. i. e. τέχνη.
Φωνὴ vel γνώμη. ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι. Luc. 14. 18. i. e. φωνῆς vel γνώμης.
Χώρα. εἰς ὅλην περίχωρον Matth. 14. 35. κατ' ἰδίαν Matth. 14. 13 i. e. χώραν.
Ψῆφος. τὴν λευκὴν ἀεὶ καὶ σώζυσαν φέρεις Lucian. Hermog. & τὴν ἀναιρῦσαν seu καθαιρῦσαν θεῖναι Dem. i. e. Ψῆφον.
Ὑπόνοια. διὰ κενῆς Psalm. i. e. ὑπονοίας.
Ὥρα. πρωΐας Matth. 21. 18. & ὀψίας Matth. 27. 57. i. e. ὥρας.

In quibusdam neutris;

Διάστημα. πύργων ὄντων δι' ὀλίγυ Thucyd. lib. 3. i. e. διαστήματος.
Ἱμάτιον. οἱ τὰ μαλακὰ φορῦντες Matth. 11. 8. i. e. ἱμάτια.

Μέρος.	ἄχει ὑμίσεος ἐψηθὲν Dioſcorid. i.e. μέρος.
Ῥῆμα vel ἔπος.	δι' ὀλίγων ἔγραψα 1. Pet. 5. 12. i.e. ῥημάτων.
Τάγμα	πᾶν τὸ στρατιωτικὸν Herodian. l. 2. τὸ λῃστικὸν τῶν
vel πλῆθος.	Πελοποννησίων Thucyd. l. 2. i. e. τάγμα, &c.
Ὕδωρ.	ποτήριον ψυχρῦ Matth. 10. 42. i. e. ὕδατος.
	In paucioribus maſculinis; ut
Πυρετός.	τριταῖος λύει Dioſcor. l. 2. i. e. πυρετός.
Ὕπνος.	ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης Lucian. i. e. ὕπνον.
Χρόνος.	ἐκ τοσέτε Plato. ἐκ πολλῦ Thucyd. l. 5. δι' ὀλίγε Idem. l. 2. i e. χρόνε.

Ponitur genitivus, omiſſo priore ſubſtantivo; ut εἰς ᾅδε Act. 2. 27. i. e. οἶκον. ἀγαθῦ δαίμονος ἐγχέαι Athen. i. e. κύλικα. εἴθε μοι τέτε γένοιτο. i. e. κτῆσις vel χρῆσις.

Frequenter genitivus nominis proprii uſurpatur, ſubaudito appellativo; ut Δημοσθένης Δημοσθένες i.e. υἱός. Demoſt. de cor. Μαρία Ἰακώβε i. e. μήτηρ Luc. 24. 10.

Uſitatiſſimè cum articulo nominis intellecti; ut Ἰάκωβον τὸν τῦ Ζεβεδαίε Matth. 4. 21. i. e. υἱόν; ſic Τὴν αὐτῦ φιλέει Il. i. v. 342. i. e. γυναῖκα. Quandoque participium unà cum nomine ſubintelligitur; ut Μαρία ἡ Ἰακώβε Matth. 27. 56. i, e. μήτηρ δοκῦσα, ut rectè Theophylact. pag. 372. Subauditur & nomen partitivum; ut τῶν παρόντων μήτε ψέγε, μήτε ἐπαίνει Polyænet. i. e. τινά. τῶν τειχιλίων κατελέγην Lyſias. i. e. εἷς vel τίς. (ſic ἐξ αὐτῶν ἀποκτενῦσι Luc. 11. 49.)

Quinetiam alia permulta non invenuſtè ſupprimuntur; ut ἐν γαστρὶ ἔχεσα Matth. . 18. i. e. βρέφος, &c.

Elleipſis verbi: De verbo ſubſtantivo dictum eſt pag. 124.

Ἐστι (*officium eſt*) quandoque reticetur; ut τὴν πενίαν φέρειν ἐ παντὸς Sext. τῆς ἀρετῆς εὖ ποιεῖν Ariſtot.

In epiſtolarum inſcriptionibus ſæpè omittitur verbum εὔχομαι aut aliud ſimile; ut Ἰσοκράτης τῷ Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν Iſocrat. Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος &c. τῇ ἐκκλησίᾳ τῦ θεῦ &c. 1. Corinth. 1. 1, 2.

Elleipſis Adverbii: ἕνεκα paſſim, idque eleganter pag. 138. &c.

Ὦ itidem ante vocativum; ut Ἄνδρες Ἀθηναῖοι Demoſth. ſic ἄνδρες ἀδελφοὶ Act. 13. 26.

Φεῦ ante genitivum; ut τῆς ἀναιδείας.

Elleipſis Conjunctionis: Copulativæ defectus vocatur Aſyndeton; ut ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα Plutarch.

Ὡς ante infinitivum; ut ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν Lucian. vide p. 178. l. 10.
Ἵνα ante subjunctivum; ut ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος Matth. 7. 4.
Similiter μῶν; ut εἴσῃ, ὁρῶ μαι μόνον Lucian.

Elleipsis Præpositionis: Usitatissimè κατὰ, διὰ, vide pag. 138. 143. 157. &c.

Præpositiones sæpè subaudiuntur ante casus quos regunt; ut ποίε κέκραγας ἀνδρὸς Steph. i. e. περί. πεφύλαξο Παντοίων ἀνέμων Arat. i. e. ἀπό. κυφίσαι ἑαυτὸν τῦ σκίμποδ[ος] Herodian. i. e. ἐπί.

Elleipsis plurium dictionum: Frequens est Elleipsis in Adagiis, Apophthegmatis, Dialogis præsertim scenicis; ut ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς Plutarch. In abruptis itidem locutionibus, quæ vehementiorem animi motum & pathos exprimunt, usitatissima est Elleipsis, dicta Aposiopesis; ut καὶ σὺ τέκνον, Plutarch.

Pleonasmus

Est excessus unius vel plurium dictionum

Ἄτ[τ]α post certas voces redundat; ut ποῖ' ἄττα, πόλλ' ἄττα, ὀλίγ' ἄττα, πηνίκ' ἄττα.

Αὐτὸς passim in N. T. ut καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τῦ ὄρυς, ἠκολούθησαν αὐτῷ Matth. 8. 1. Eleganter πᾶς τις, πᾶς ὅσος Lucian.

Infinitivi nonnulli, φάναι, εἰπεῖν, εἶναι &c. ut ἔφη εἰπεῖν Xenoph. ἑκὼν εἶναι Bud. Additur verbis infinitivus cognatæ significationis; ut βῆ δ' ἰμεν Il. ε. v. 167. Quædam & participia; ut ἔφη λέγων Herodot. l. 5. vide ὤν [pag. 164.] Ἔχων & φέρων alicubi; ut παίζεις ἔχων Lucian. φλυαρεῖς ἔχων Plato. ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Æschin.

Porrò dictiones cujuscunque generis in oratione πλεονάζυσι; ut ἐν δὲ καὶ ἐν Μέμφι &c. Herodot. l. 2. Ἄγριον ἄγριον ἕλκος Bion. Id. 1.

Pleonasmi species est Periphrasis.

Χρῆμα cum genitivo nominis usurpatur pro ipso nomine; ut ἐξαίρετον χρῆμα τῦ νεανίυ *eximius juvenis*, & τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον *quanti labores* Aristoph. μέγα χρῆμα συὸς *magnus aper* Herodot. Similiter παῖδες vel υἷες; ut ἰατρῶν παῖδες pro ἰατροὶ υἷες Ἀχαιῶν pro Ἀχαιοὶ Il. α. v. 162.

Apud poetas nomen qualitatis cum genitivo personæ, ipsam personam circumloquitur; ut ἶς Τηλεμάχοιο Od. π. v. 476. interdum cum adjectivo proprio; ut βίη Ἡρακληείη Il. λ. v. 689. item ἶς βίης Ἡρακληείης Hesiod.

Multa verba auxiliaria cum infinitivis vel participiis ponuntur pro verbis finitis; ut ἔοικα γελάσεσθαι pro γελάσομαι Lucian. ἦλθον

 ἀπολέσθαι

ἀπολέσθαι pro ἀπώλοντο Diodor. ἦλθον ἀναιρεθῆναι i. e. ἀνῃρέθησαν Plutarch.

Pro verbo passivè vel neutraliter significante adhibetur adjectivum ejusdem, cum verbo substantivo; ut διάφορ& γενόμενω pro διήνεγκεν Isocrat.

Accedit figuris hisce Syntaxeos figura Dispositionis, Hyperbaton sive Ἀνακόλουθον.

Ἀνακόλουθον est figura, per quam perturbatur ordo vocum in oratione; utpote situ non communi & debito dispositarum; ut καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκρὸς——καὶ ὄντας ὑμᾶς νεκροὺς συνεζωοποίησε Eph. 2. v. 1. & 5.

Figuræ Prosodiæ.

Aliæ sunt *Dictionis*: aliæ *Carminis*: utriusque generis usus præcipuus est in poesi.

Figuræ Dictionis; Synecphonesis, Diæresis, Tmesis, Systole, Diastole, Cæsura.

Synecphonesis

Quæ & Synæresis dicitur, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimensione collidit; ut Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ—— Il. α. v. 374. Θεοῖσιν ἐπευξάμεν&—— Pythagor. v. 49. Καὶ σφέας φωνήσας—— Il. δ' v. 284.

Syllabæ breves ita contractæ pro longâ habentur; ut ὀλέσῃ δὲ πόλεως ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν Il. β'. v. 4. (vide Il. α'. v. 527.) Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἶκοι Hesiod. Epγ. l. 1. v. 149. Pro brevi rariùs; ut Ὀρσεο πέπον —— Il. έ v. 109.

Interdum longa ante brevem colliditur; ut Ῥεῖα μὲν γὰρ φεύγουσιν—— Il. ρ' v. 461. sic Hesiod. Epγ. v. 5. Longa etiam ante longam, & in diversis dictionibus; ut Ἢ εἰσύκειν ἀμφὶ πύλῃσι —— Il. έ. v. 466. sæpissimè ἢ ante ὂ; ut Ἢ οὐκ ἅλις ὅτι γυναῖκας —— Il. έ. v. 349. Ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησε —— Il. ί. v. 533. Ἢ οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγὼν —— Theocrit. Id. 5. v. 116.

Diæresis

Diphthongum distrahit in suas vocales, aut longam in suas breves dissolvit; ut Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς —— Il. γ'. v. 314. υἱὸν ἐλύσαο —— Il. ω'. v. 685.

Tmesis

Membra vocis compositæ disterminat, interventu unius vel plurium dictionum; ut ——κατὰ γαῖα κάλυψε Il. ξ'. v. 114.

Systole

Syſtole

Syllabam longam corripit ; ut —λελόγχασιν ἴσα θεοῖσι Od. λ'. v. 303.—ἀλλὰ βέλεσσι Od. π' v. 387. —δέκα δώδεκα δύσω καὶ εἴκοσι Epigram. l. 7.

Breviatur interdum αι finalis ante conſonam ; ut εἰδίκεν ὀικαδ' ἱκώμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Il. ι'. v. 414.

Item vocalis ante σ & alteram conſonam ; ut Ὠκυμον, ἡδύοσμον. —Ammian. ep. 17. αι terminatio pluralis 1ª. & 2ª. ſimplicium ; ut — μετὰ τροπὰς ἠελίοιο Heſiod.

Diaſtole ſive Ectaſis

Brevem producit ; ut Διὰ μὲν ἄρ ζαφλεγέες—Il'. δ'. v. 135. Ἐς λίμνην αὐτοῦ σὺν ἔντεσι—Hom. Batrachom. v. 156. Ἄσσα σὺ μὴ δείδιθι —Nicand. Alexiph. v. 443.

Frequentiùs extenditur brevis : 1o. ante liquidam ; ut— μέλος ἀείδω Hom. hymn. in Mercur. v. 499. Πολλὰ λισσομένη—Il. ε'. v. 358. 2o. ante aſpiratam ; ut —ἴδον αἰόλον ὄφιν Il. μ'. v. 208. Ἦ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη—Il. δ'. v. 86. plerumque vocalem aſpiratam ; ut Τοῖον οἱ πῦρ δαῖεν —Il. ε. v. 7.

Non rarò voces monoſyllabæ præſertim ante liquidam extenduntur ; ut —διὰ δὲ μέγα τεῖχος ἄραξα Heſiod. Scut. Hercul. v. 364.

Cæſura

Extendit ſyllabam brevem in fine dictionis & initio pedis ; ut Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες—Il. ξ'. v. 421. Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν—Il. γ'. v. 83. ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην Il. α'. v. 45.

Plures ſimul figuræ interdum congeruntur ; ut — οὐ με μάλα ῥεῖα νικήσει — Il. υ'. v. 102. Cæſura & Synecphoneſis. &c.

Figuras has omnes comprehendit & ſupergreditur

Licentia Poetica.

Nullis enim legibus conſtricti poetæ, longas corripiunt, breves producunt, ancipites in eâdem dictione, in eodem verſu & producunt & corripiunt: Et, ſi metri cogantur neceſſitate ; ſive numerorum varietati, elegantiæ, ſymphoniæ ſtudeant ; ſive etiam furori ſuo & αὐθαδίᾳ obſequuntur ; cunctis ſuperiorem regulis ſibi vendicant licentiam: cujus exempla permulta in poemati abundant ; pauculа hic indigitantur.—τοῦ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται Theocrit. Id 6. v. 19. ἐσσόμενον νῆες τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο Il. ζ'. v. 2.—ἡ γάρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει α'. v. 342. Οὐράνιον πτερόεν ζευγνύμενον βάλλεις—Orph. Hymn. 18. v. 17. ἔορον ὀτρύνουσα θεῆς— Quint. Smyrn. lib. ιβ'. v. 109. Τιμὰς τευξαμένη ἐν αὐτῇ —Orph. hymn. in Semelen. v. 6. Βασιλίζεται δ' ἴωνος γείτονι θανάτου Steph. Paral. p. 58. ex Epigram. Φέρβε βόας, φέρβε μῆλα, φέρβε χιῶν, οἴσε θερισμόν Callimach. hymno in Cererem. v. 136.

Cæterùm monendi ſunt lectores, ne errata editionum pro licentiâ deputent

tent poetica; ubi enim alii codices habent —— αὐτὰς δ' ἑλώρια —— Il. α'. v. 4. —— rectiùs legendum suggerit Stephanus, —— αὐτὰς δὲ ἑλώρια, sic —— τὸν δ' ἀέκαντα —— Il. ζ'. v. 196. Froben. —— τὸν δὲ ἀέκαντα Steph.

Plura in hanc rem differit Stephanus in Scholiis ad carmen Hesiodi 268. Ἠὼ δὲ ἐγὼ —— p. 29. & in Paralip. p. 90.

Figuræ carminis: Ἀντιποδία, Brachycatalexis, Hypercatalexis, sive Hypermetrum, Dialysis.

Ἀντιποδία

Est, quâ pes pro pede ponitur; ídque multifariám.

1o. Spondæus in quinto loco hexametri constituitur; ut Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής. Il. γ'. v. 179. cujusmodi versus spondaicus vocatur.

2o. Anapæstus, initio plerumque hexametri; ut Βορέης καὶ Ζέφυρος τὼ τε Θρῄκηθεν ἄητον Il. ι. v. 5.

3o. Iambus in hexametro; ut Ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα —— Il. α. v. 70.

4o. Amphibrachius; ut Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα —— Il. α'. v. 193.

5o. Pes proceleusmaticus, sive τετράβραχυς; ut τρέσσε δ' Ἀΐδης ἐνέροισι Hesiod. Theogon. v. 850.

Brachycatalexis sive Acatalexis

Est, quâ syllaba vel pes finalis desideratur; ut ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον Pindar. Ζεῦ πατὴρ ὧραι Idem.

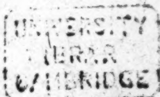
Hypercatalexis sive Hypermetrum

Est, quâ syllaba præter justam metri dispositionem superabundat. ut Ἄνθεσι πορφυρέοισι λύκοισιν ἀναγκαίοιο χαλινοῦ Tryphidior. v. 95 nisi quis hic malit duplicem fingere synecphonesin, & syllabas collisas breviare.

Dialysis

Est, quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis; ut Πυκνὰ δινεῦντες πτέρ' ἀπ' ὠράνω αἴθε——

——ρος διὰ μέσσω Sapph. ode. 1a.

ß v

3.

s,

n-
ul-

egs

o.
ä.

dus

sfor

ndat.
• 95
lisas

ræ:e
ovτι